

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 16. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - druhé čtení
2. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - druhé čtení
3. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - druhé čtení
4. Návrh poslanců Vítu Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - druhé čtení
5. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení
10. Návrh poslanců Heleny Válkové, Karla Raise, Ilony Mauritzové, Lukáše Bartoně, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Kateřiny Valachové, Iva Pojezdného, Jiřího Valenty, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a Terezy Hyťhové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 156/ - první čtení podle § 90 odst. 2
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - první čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení podle § 90 odst. 2
13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - první čtení
14. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení

15. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Stanislava Grospiče, Alexandra Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - prvé čtení
16. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídicích a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 129/ - prvé čtení
17. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čížinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 131/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - prvé čtení
19. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - prvé čtení
20. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčíka na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - prvé čtení
21. Návrh poslanců Petra Gazdika, Víta Rakušana, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - prvé čtení
22. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
23. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jany Vildumetzové, Tomia Okamury, Jana Chvojky, Lea Luzara, Jana Čížinského, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 158/ - prvé čtení

24. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení
25. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - první čtení
26. Návrh poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 161/ - první čtení podle § 90 odst. 2
27. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Vítka Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti /sněmovní tisk 172/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnářské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - první čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - první čtení
40. Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení /kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění/ /sněmovní tisk 144-E/
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicině související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - první čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - první čtení
48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - první čtení
49. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu /sněmovní tisk 122/ - první čtení
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - první čtení
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítačové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - první čtení

52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - první čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - první čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - první čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 /sněmovní tisk 196/ - první čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - první čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny not /sněmovní tisk 198/ - první čtení
58. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdenka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Míholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - třetí čtení

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - třetí čtení
60. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - třetí čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - třetí čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - třetí čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - třetí čtení
65. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení
66. Návrh poslance Jaroslava Foldyna na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - třetí čtení
67. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - třetí čtení
68. Návrh poslanců Vítka Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - třetí čtení

69. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - třetí čtení
70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/ - třetí čtení
71. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - třetí čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - třetí čtení
74. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
75. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
76. Návrh na volbu člena Rady České televize
77. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu
78. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
79. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
80. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny
81. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/

82. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/
83. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
84. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
85. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/
86. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 /sněmovní tisk 125/
87. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/
88. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017 /sněmovní tisk 133/
89. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2017 /sněmovní tisk 134/
90. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 /sněmovní tisk 135/
91. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/
92. Zpráva o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 145/
93. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 148/
94. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017 /sněmovní tisk 149/
95. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/

96. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/
97. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 176/
98. Zpráva o plnění programů prevence před povodněmi ke dni 31. prosince 2017 /sněmovní tisk 178/
99. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 /sněmovní tisk 187/
100. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998
101. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém
102. Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice
103. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
104. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 16. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 26. června až 10. července 2018

Obsah:

Strana:

26. června 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Slib poslance

Řeč poslance Stanislava Grospiče 37

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Stanislava Grospiče 38

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 277).

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 40

Řeč poslance Jakuba Michálka 41

Řeč poslance Jana Chvojky 42

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 42

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 43

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 44

1. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - druhé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	44
Řeč poslance Jana Pošváře	46
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	46
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	47
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	50
Řeč poslance Jana Volného	51

2. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - druhé čtení

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	52
Řeč poslance Stanislava Fridricha	53

3. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	54
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	54
Řeč poslance Romana Sklenáka	55

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	56
---	----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

4. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - druhé čtení

Řeč poslance Víta Kaňkovského	57
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	58

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 3 a 4 /sněmovní tisky 89 a 99/

Řeč poslance Víta Kaňkovského	59
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	61
Řeč poslankyně Olgy Richterové	62
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	63

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	64
---	----

Pokračování v projednávání bodu

3. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - druhé čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	66
Řeč poslance Marka Nováka	66
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	66
Řeč poslankyně Olgy Richterové	67
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	67
Řeč poslance Víta Kaňkovského	68
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	69

Pokračování v projednávání bodu

4. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - druhé čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	69
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	69
Řeč poslance Víta Kaňkovského	69
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	70
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	70
Řeč poslance Petra Vrány	72
Řeč poslance Jana Skopečka	73
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	74
Řeč poslance Miroslava Kalouska	75
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	75
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	75
Řeč poslance Miroslava Kalouska	76
Řeč poslance Jana Skopečka	76
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	77
Řeč poslance Miroslava Kalouska	77
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	78
Řeč poslance Petra Vrány	78

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Tomáše Hünera	79
Řeč poslance Pavla Pustějovského	80
Řeč poslance Lukáše Černožského	80
Řeč poslance Jana Bartoška	81

Usnesení schváleno (č. 278).

10. Návrh poslanců Heleny Válkové, Karla Raise, Ilony Mauritzové, Lukáše Bartoně, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Kateřiny Valachové, Iva Pojezného, Jiřího Valenty, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a Terezy Hyťhové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 156/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Heleny Válkové	82
-------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Stanislava Fridricha	83
Řeč poslance Františka Váchy	83
Řeč poslance Karla Raise	84
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	84

Usnesení schváleno (č. 279).

Řeč poslankyně Heleny Válkové	85
-------------------------------------	----

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída	85
Řeč poslance Petra Gazdika	87

Usnesení schváleno (č. 280).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	88
Řeč poslance Kamala Farhana	90
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	92
Řeč poslance Víta Kaňkovského	92
Řeč poslance Kamala Farhana	93
Řeč poslance Vlastimila Válka	93

Usnesení schváleno (č. 281 - 1. část).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	94
------------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 281 - 2. část).

13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - první čtení

14. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení

15. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Stanislava Grospiče, Alexandera Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - první čtení

Projednávání bodů bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 13, 14, 15 (sněmovní tisky 35, 111, 117/

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	95
Řeč poslance Dominika Feriho	96
Řeč poslance Marka Výborného	99
Řeč poslance Jana Hrnčíře	101
Řeč poslance Dominika Feriho	101
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	102
Řeč poslance Víta Rakušana	102
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	103
Řeč poslance Stanislava Grospiče	104
Řeč poslance Radima Fialy	104
Řeč poslance Víta Rakušana	105
Řeč poslance Radka Rozvorala	105
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	107
Řeč poslance Ondřeje Veselého	108
Řeč poslance Marka Výborného	108
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	109
Řeč poslance Stanislava Grospiče	109
Řeč poslance Marka Výborného	110
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	111
Řeč poslance Pavla Jelínka	111
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	111
Řeč poslance Stanislava Grospiče	112
Řeč poslankyně Heleny Válkové	114

Projednávání bodu bylo přerušeno.

27. června 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	116
--	-----

Řeč mistopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	117
Řeč poslance Miroslava Kalouska	117
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	118
Řeč poslance Miroslava Kalouska	120

Pokračování v projednávání bodu

Sloučená rozprava k bodům 13, 14, 15 /sněmovní tisky 35, 111, 117/

Řeč poslankyně Heleny Válkové	120
Řeč poslance Víta Rakušana	124
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	125
Řeč poslance Marka Výborného	125
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	125
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	127
Řeč poslance Jana Hrnčíře	128
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	128
Řeč poslance Pavla Kováčika	128

Pokračování v projednávání bodu

13. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 282).

Pokračování v projednávání bodu

14. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 283).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	130
---	-----

Pokračování v projednávání bodu

15. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Stanislava Grospiče, Alexandera Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 284).

Řeč poslance Jakuba Michálka 131

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

5. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 132

Řeč poslankyně Lenky Dražilové 133

Řeč senátora Vladimíra Plačka 134

16. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídicích a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominální zákon) /sněmovní tisk 129/ - první čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka 135

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 136

Usnesení schváleno (č. 285).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Taťány Malé 137

Řeč poslance Jakuba Michálka 138

Usnesení schváleno (č. 286).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 140

Řeč poslance Jakuba Michálka 140

19. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - první čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	141
Řeč poslance Jana Hrnčíře	142
Řeč poslance Romana Kubíčka	143
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	143

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	144
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 287).

20. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	145
Řeč poslankyně Heleny Válkové	148

Usnesení schváleno (č. 288).

21. Návrh poslanců Petra Gazdika, Víta Rakušana, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - první čtení

Řeč poslance Petra Gazdika	150
Řeč poslance Jiřího Strýčka	151
Řeč poslance Víta Rakušana	152
Řeč poslance Petra Gazdika	153
Řeč poslance Stanislava Grospiče	154
Řeč poslance Lea Luzara	155
Řeč poslance Ivana Adamce	155

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Ivana Adamce	156
Řeč poslance Lea Luzara	157

Řeč poslance Petra Gazdika	157
Řeč poslance Ivana Adamce	157
Řeč poslance Víta Rakušana	158
Řeč poslance Petra Gazdika	158

Usnesení schváleno (č. 289).

22. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	159
Řeč poslance Jana Chvojky	159
Řeč poslance Lukáše Bartoně	160
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	161
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	163
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	164
Řeč poslance Lukáše Bartoně	164
Řeč poslance Pavla Kováčíka	165
Řeč poslance Jana Bartoška	165
Řeč poslance Lukáše Bartoně	166
Řeč poslance Petra Pávka	166
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	167
Řeč poslance Jiřího Bláhy	167
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	167
Řeč poslance Lukáše Bartoně	168
Řeč poslance Petra Pávka	168
Řeč poslance Jakuba Michálka	168
Řeč poslance Petra Beitla	169
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	169
Řeč poslance Lukáše Bartoně	170
Řeč poslance Vlastimila Válka	170
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	171
Řeč poslance Pavla Plzáka	171
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	171
Řeč poslance Radka Kotena	172
Řeč poslankyně Jany Černochové	172
Řeč poslance Františka Váchy	173
Řeč poslance Jana Zahradníka	173
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	174
Řeč poslance Petra Pávka	174
Řeč poslance Milana Ferance	175
Řeč poslance Lukáše Bartoně	175
Řeč poslance Marka Bendy	176

Řeč poslance Ivana Bartoše	177
Řeč poslance Romana Kubíčka	177
Řeč poslance Ondřeje Profanta	178
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	178
Řeč poslance Lukáše Bartoně	179
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	180

Usnesení schváleno (č. 290).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

23. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jany Vildumetzové, Tomia Okamury, Jana Chvojky, Lea Luzara, Jana Čížinského, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 158/ - první čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka	182
Řeč poslance Petra Sadovského	183
Řeč poslance Radka Rozvorala	183
Řeč poslance Marka Bendy	184
Řeč poslance Petra Sadovského	185
Řeč poslance Jakuba Michálka	185
Řeč poslance Ivana Bartoše	186
Řeč poslance Pavla Plzáka	187
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	187
Řeč poslance Jakuba Michálka	188
Řeč poslance Petra Sadovského	188
Řeč poslance Jakuba Michálka	188
Řeč poslankyně Heleny Válkové	189

Usnesení schváleno (č. 291).

Řeč poslance Jakuba Michálka	190
Řeč poslance Vlastimila Válka	190
Řeč poslance Jana Bartoška	190
Řeč poslance Vlastimila Válka	191
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	191
Řeč poslance Jana Bartoška	192
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	192
Řeč poslance Jakuba Michálka	192
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Taťány Malé	193
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	193
Řeč poslance Jana Bartoška	194
Řeč poslance Jakuba Michálka	194
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	195

24. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení

Řeč poslance Marka Výborného	196
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	199
Řeč poslance Marka Výborného	201
Řeč poslance Iva Vondráka	202
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	203
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	203
Řeč poslance Iva Vondráka	204
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	204
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	204
Řeč poslance Iva Vondráka	205
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	205
Řeč poslance Karla Raise	205
Řeč poslankyně Jany Černochové	205
Řeč poslance Jana Bartoška	205

Projednávání bodu bylo přerušeno.

28. června 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

103. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	208
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	211
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	216
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	219
Řeč poslance Martina Kupky	222

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	222
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	223
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	224
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a zahraničních věcí ČR Jana Hamáčka	227
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	228
Řeč poslankyně Hany Aulické Jirovcové	228
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	230
Řeč poslance Pavla Plzáka	234
Řeč poslankyně Věry Adámkové	235

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	236
Řeč poslance Martina Kupky	237
Řeč poslance Romana Kubička	237
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	237
Řeč poslance Martina Kupky	238
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	239

89. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2017 /sněmovní
tisk 134/ - prvé čtení

Řeč veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové	239
Řeč poslankyně Heleny Válkové	241
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	243
Řeč poslankyně Heleny Válkové	245
Řeč poslance Václava Klause	245
Řeč poslankyně Olgy Richterové	245
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	247
Řeč poslance Jana Zahradníka	247
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	248
Řeč poslance Jana Čížinského	248
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	249
Řeč poslance Víta Kaňkovského	249
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	249
Řeč poslance Pavla Plzáka	250
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	250
Řeč poslance Dominika Feriho	250
Řeč poslance Jana Zahradníka	251
Řeč poslankyně Heleny Válkové	251
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	252
Řeč veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové	252

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	253
Řeč poslance Jana Zahradníka	253
Řeč poslance Dominika Feriho	253
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	253
Řeč veřejné ochránkyně práv Anny Šabatové	254
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	254
Řeč poslance Jaroslava Holíka	254

Usnesení schváleno (č. 292).

7. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení

Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a zahraničních věcí ČR Jana Hamáčka	255
Řeč poslance Marka Bendy	256
Řeč poslance Lea Luzara	257
Řeč poslance Jiřího Bláhy	258
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	259
Řeč poslance Patrika Nachera	259
Řeč poslance Martina Kupky	259

Projednávání bodu bylo přerušeno.

74. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	260
---	-----

Usnesení schváleno (č. 293).

75. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	262
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

76. Návrh na volbu člena Rady České televize

Řeč poslance Martina Kolovratníka	263
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

77. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka	263
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

78. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 264
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
79. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 265
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 266
- Pokračování v projednávání bodu
75. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
- Pokračování v projednávání bodu
76. Návrh na volbu člena Rady České televize
 Usnesení schváleno (č. 294).
- Pokračování v projednávání bodu
77. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu
 Usnesení schváleno (č. 295).
- Pokračování v projednávání bodu
78. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
 Usnesení schváleno (č. 296).

Pokračování v projednávání bodu

79. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

104. Ústní interpelace

Řeč poslance Jakuba Michálka	269
Řeč poslance Pavla Jelínka	269
Řeč poslance Jakuba Michálka	270
Řeč poslance Jana Zahradníka	271
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a zahraničních věcí ČR Jana Hamáčka	271
Řeč poslance Jakuba Michálka	273
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	273
Řeč poslankyně Karly Maříkové	275
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	276
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	278
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	278
Řeč poslance Víta Kaňkovského	280
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	281
Řeč poslance Tomáše Martíňka	283
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a zahraničních věcí ČR Jana Hamáčka	284
Řeč poslance Petra Pávka	286
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	286
Řeč poslance Petra Pávka	287
Řeč poslankyně Věry Kovářové	287
Řeč poslankyně Olgy Richterové	287
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Petra Krčála	288
Řeč poslance Lukáše Bartoně	290
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	290
Řeč poslance Dominika Feriho	291
Řeč poslankyně Olgy Richterové	291
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	292
Řeč poslankyně Olgy Richterové	293

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	294
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	294
Řeč poslance Petra Pávka	294
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	294
Řeč poslankyně Karly Maříkové	295
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	296

Řeč poslankyně Věry Kovářové	298
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	299
Řeč poslance Petra Pávka	300
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	300
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	301
Řeč poslankyně Věry Kovářové	302
Řeč poslance Jakuba Michálka	302
Řeč poslance Dominika Feriho	303
Řeč poslance Jakuba Michálka	303
Řeč poslance Petra Pávka	304
Řeč poslance Jakuba Michálka	304
Řeč poslance Petra Pávka	305
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	305

29. června 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	310
Řeč poslance Jana Chvojky	310
Řeč poslance Martina Kolovratníka	310

58. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdenka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Míholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - třetí čtení

Řeč poslance Martina Kolovratníka	311
Řeč poslance Jana Bauera	312
Řeč poslance Jana Zahradníka	313
Řeč poslankyně Dany Balcarové	313
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	314
Řeč poslance Stanislava Grospiče	315
Řeč poslance Martina Kolovratníka	315
Řeč poslankyně Dany Balcarové	317
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	317
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	318
Řeč poslance Romana Onderky	319
Řeč poslance Marka Bendy	319
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	320
Řeč poslankyně Dany Balcarové	320

Řeč poslance Martina Kolovratníka	321
Řeč poslance Patrika Nachera	322
Řeč poslance Jaroslava Holíka	322
Řeč poslankyně Dany Balcarové	322
Řeč poslance Romana Kubíčka	323
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	323
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	323
Řeč poslance Miroslava Kalouska	324
Řeč poslankyně Věry Kovářové	325

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Bauera	325
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 297).

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	330
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	331
Řeč poslance Lea Luzara	331
Řeč poslance Václava Klause	332
Řeč poslance Miroslava Kalouska	332
Řeč poslance Jana Skopečka	332
Řeč poslance Jana Zahradníka	333
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	334

Usnesení schváleno (č. 298).

60. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Klause	339
Řeč poslance Lukáše Bartoně	341
Řeč poslance Petra Gazdíka	342

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jiřího Ventruby	342
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	343
Řeč poslance Václava Klause	345
Řeč poslance Marka Výborného	346
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	346
Řeč poslankyně Jany Černochové	347
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	347
Řeč poslance Václava Klause	348
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	349
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	349
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	350
Řeč poslance Karla Raise	350
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	350
Řeč poslance Jiřího Bláhy	351
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	351
Řeč poslance Marka Výborného	351
Řeč poslance Pavla Plzáka	352
Řeč poslance Lukáše Bartoně	352
Řeč poslance Jiřího Bláhy	353
Řeč poslance Miroslava Kalouska	353
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	354
Řeč poslance Jana Čížinského	354
Řeč poslance Stanislava Juránka	354
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	355
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	356
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	357

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Václava Klause	358
Řeč poslance Lukáše Bartoně	358
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	362
Řeč poslance Miroslava Kalouska	363
Řeč poslance Lukáše Bartoně	363
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	363
Řeč poslance Romana Kubíčka	363
Řeč poslance Miroslava Kalouska	363
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	364
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	364
Řeč poslance Lukáše Bartoně	364

Usnesení schváleno (č. 299).

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	366
---	-----

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - třetí čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Petra Krčála	367
Řeč poslance Jana Bauera	368
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	368

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Pavly Golasowské	369
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Bauera	370
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	372
Řeč poslance Víta Kaňkovského	374
Řeč poslankyně Olgy Richterové	375
Řeč poslance Jana Bauera	376
Řeč poslance Miroslava Kalouska	381
Řeč poslance Radima Fialy	382
Řeč poslance Jana Bartoška	382
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	382
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	382
Řeč poslance Jana Bauera	383

Usnesení schváleno (č. 300).

Řeč poslance Jana Bauera	383
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	384

Usnesení schváleno (č. 301 - 1. část).

Řeč poslance Jana Bauera	384
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 301 - 2. část).

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy	385
--------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

10. července 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	387
Řeč poslance Jakuba Michálka	388
Řeč poslance Marka Výborného	389
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	389
Řeč poslance Jana Bartoška	389
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	390

88. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017
/sněmovní tisk 133/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 302).

Řeč poslance Karla Raise	391
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	392
Řeč poslance Jana Skopecčka	393
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	398
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	399

Usnesení schváleno (č. 303).

102. Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové
kalamitě v České republice

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	402
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	405
Řeč poslance Radka Holomčíka	409

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Radka Holomčíka	410
Řeč poslance Jana Zahradníka	411
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	420
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	422
Řeč poslance Zdeňka Podala	424
Řeč poslance Mariana Jurečky	425
Řeč poslance Pavla Kováčika	429

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Holíka	431
-------------------------------------	-----

Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	433
Řeč poslance Stanislava Berkovce	443
Řeč poslance Jaroslava Martinů	443
Řeč poslankyně Dany Balcarové	445
Řeč poslance Víta Kaňkovského	446
Řeč poslance Jana Čížinského	448
Řeč poslance Pavla Kováčka	449
Řeč poslance Jana Zahradníka	449
Řeč poslance Radima Fialy	449
Řeč poslance Radka Holomčíka	449
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	450
Řeč poslance Jana Čížinského	450
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	450
Řeč poslance Jana Zahradníka	451
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	453
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	453

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	453
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	454
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	454

Projednávání bodu bylo přerušeno.

80. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Moniky Jarošové	454
Řeč poslance Tomáše Hanzela	455
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	456

Usnesení schváleno (č. 304).

Řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela	457
--	-----

Pokračování v projednávání bodu

102. Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice

Řeč poslance Jana Zahradníka	457
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 305).

Řeč poslance Jana Zahradníka	458
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	458
Řeč poslance Jakuba Michálka	458
Řeč poslance Josefa Hájka	459

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Petra Fialy

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
26. června 2018
Přítomno: 173 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 16. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech a přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 16. schůze dne 14. června tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 15. června. Tak. (V sále je silný hluk.)

Opravdu vás už poprosím o klid v sále, abychom se usadili... (Hluk v sále trvá.)

Ještě než přikročíme k určení ověřovatelů této schůze, dovoluji, abych umožnil nové kolegyni složit poslanecký slib... Tak. To snad trochu zabralo... Já počkám, až opravdu bude důstojná atmosféra pro složení poslaneckého slibu... Ještě jednou – kolegy, kteří mají co projednávat, poprosím, jestli by mohli odejít buď do předsálí, nebo si sednout na místo.

Slib poslance

Vážené kolegyně a kolegové, nyní přistoupíme ke slibu nové poslankyně za Roberta Pelikána, který se dne 19. června vzdal svého poslaneckého mandátu. Nejprve požádám předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl Ústavou předepsaný slib, který nová poslankyně složí do mých rukou.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dne 19. června 2018 doručil poslanec Robert Pelikán předsedovi Poslanecké sněmovny prohlášení sepsané formou notářského zápisu, kterým se vzdal mandátu poslance za hnutí ANO 2011 za volební kraj hl. město Praha, a to ke dni ohlášení. Okamžitým doručením notářského zápisu o vzdání se mandátu mandát poslance Roberta Pelikána zanikl a uvolněný mandát nabyl první náhradník hnutí ANO 2011 za volební kraj hl. města Praha, kterým je paní Ing. Monika Červíčková.

Mandátový a imunitní výbor na své 14. schůzi konané dnešního dne ověřil vznik mandátu paní poslankyně a přijal usnesení č. 63, s kterým jsem byl pověřen vás seznámit. Mandátový a imunitní výbor konstatuje, že

I. dne 19. června 2018 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR JUDr. Robertu Pelikánovi, Ph.D., nar. dne 18. října 1979, a to způsobem podle ustanovení podle § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů;

II. dne 19. června 2018 vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Ing. Monice Červíčkové, nar. dne 9. února 1967.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí nová poslankyně poslanecký slib.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych poprosil o klid ve sněmovně a o důstojnou atmosféru, kolegyně a kolegy. My jsme to také měli trochu lepší, tak bych poprosil. Děkuji.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Prosím nyní paní poslankyni Moniku Červíčkovou, aby předstoupila před Poslaneckou sněmovnu a složila slib předepsaný Ústavou, a současně prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib nové poslankyně. Prosím, dámy a pánové, abyste povstali. (Děje se.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslankyně Monika Červíčková podáním ruky předsedovi PS a slovem "slibuji" skládá slib.)

Vážená paní poslankyně, blahopřeji vám a přeji vám hodně úspěchů ve vaší práci. (Potlesk v celém sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A dovoluji mi, abych i já přivítal novou paní poslankyni a popřál ji mnoho úspěchů v její práci.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás opravdu poprosím, abychom se snažili udržet klid v sále.

A dovoluji mi, abych přivítal na galerii pro hosty návštěvu, kde se dnes dostavila delegace hospodářského výboru Národního shromáždění Vietnamské socialistické republiky, kterou vede její předseda pan Vu Hong Thanh. Poprosím vás o přivítání. (Potlesk v celém sále.) Tak, děkuji. To se nám povedlo.

Přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. (Hluk v sále. Předsedající zvoní na zvonec.) Opravdu vás poprosím o klid. Dneska nám to nějak nejde.

Navrhují, abychom určili poslankyni Janu Černochovou a poslankyni Kateřinu Valachovou. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat o těchto navržených jménech.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 1, přihlášeno je 161 poslanců, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovatelkami 16. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Janu Černochovou a poslankyni Kateřinu Valachovou.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslankyně a poslanci: Věra Adámková do 18 hodin z pracovních důvodů, Andrea Babišová z důvodu zahraniční cesty, Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Petr Dolínek z rodinných důvodů, František Elfmark z rodinných důvodů, Jan Farský ze zdravotních důvodů, Pavla Golasowská z rodinných důvodů, Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Hanzel z rodinných důvodů, Milan Hnilička od 15 do 17 hodin z pracovních důvodů, Martin Jiránek ze zdravotních důvodů, Marian Jurečka z osobních důvodů, Pavel Juříček z důvodu zahraniční cesty, Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Kytýr z důvodu zahraniční cesty, Helena Langšádlová z pracovních důvodů, Eva Matyášová do 19 hodin z pracovních důvodů, Miroslava Němcová z pracovních důvodů, Vojtěch Pikal od 15.30 do 17.30 z pracovních důvodů, Jan Schiller od 17 do 21 z pracovních důvodů, Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, Julius Špičák z důvodu zahraniční cesty, Jiří Valenta z pracovních důvodů, Radovan Vích z pracovních důvodů, Ivo Vondrák od 15.30 do 19.00 z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Jiří Mílek z pracovních důvodů, Robert Pelikán z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů. To by bylo pro tuto chvíli vše.

Nyní přistoupíme ke stanovení programu 16. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Nejprve jedno organizační sdělení. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů a vedení Sněmovny zahájíme jednání Poslanecké sněmovny ve středu 27. června ve 12 hodin.

Teď bych vás chtěl informovat, že skupina předkladatelů bere zpět sněmovní tisk 22. Jedná se o návrh poslanců Víta Kaňkovského a Patrika Nachera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, body 1 a 67 návrhu pořadu, druhé a třetí čtení. Škrtněte si je tedy prosím v pozvánce.

Skupina předkladatelů bere zpět sněmovní tisk 153, to je návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdika, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnářenské činnosti, bod 22 návrhu pořadu, první čtení. I ten bod si prosím škrtněte.

Dále navrhujeme do bloku volební body zařadit nový bod. Tím by byl návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny.

Celý volební blok, který byl původně zařazen na středu 27. 6. na 12.30 hodin, navrhuje grémium zařadit pevně na čtvrtek 28. 6. na 12.30 hodin.

Do bloku zprávy, návrhy a další zařadit nový bod. Tím je Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice.

Zařadit jej pevně na úterý 10. 7. jako druhý bod za již pevně zařazený bod 90 návrhu pořadu, což je Česká národní banka.

Body z bloku třetích čtení, u kterých je již splněna zákonná lhůta, což jsou body 60 až 66 návrhu pořadu, projednat v pátek 29. 6., přičemž bod 62 návrhu pořadu, sněmovní tisk 76, výstavba dopravní infrastruktury, bude projednán jako první.

Poslední návrh z grémia. Ve čtvrtek 28. 6. zařadit pevně bod 8 /sněmovní tisk 138, osobní údaje, druhé čtení/, bod 9 /sněmovní tisk 139, osobní údaje, související, prováděcí předpisy, druhé čtení/ a bod 18 /sněmovní tisk 131, ochrana osobních údajů, první čtení/ návrhu pořadu za již pevně zařazený bod 91, což je zpráva o činnosti veřejného ochránce práv.

To je z mé strany a ze strany grémia vše. Nyní prosím poslankyně a pány poslance, aby se případně k návrhu pořadu vyjádřili a předkládali své návrhy. V tuto chvíli mám s přednostním právem jako prvního pana místopředsedu Okamuru. Zaregistroval jsem přihlášku pana předsedy Michálka a pana předsedy Chvojky.

S náhradní kartou číslo 5 hlasuje paní poslankyně Balašíková.

Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, navrhuji jménem SPD zařazení nového mimořádného bodu na jednání Poslanecké sněmovny s názvem Projednání a odsouzení výroku kancléřky Angely Merkelové zpochybňujícího odsun Němců v rámci poválečného uspořádání.

Zároveň navrhuji, aby Poslanecká sněmovna přijala usnesení v tomto znění: Poslanecká sněmovna odsuzuje výroky kancléřky Angely Merkelové morálně a politicky zpochybňující poválečný odsun německého obyvatelstva. Odsun proběhl na základě smluv o poválečném uspořádání Evropy a je nezpochybnitelným výsledkem porážky německého nacismu ve druhé světové válce.

Takže by to bylo toto dvouvětné usnesení, nicméně v případě, že by tento bod byl odsouhlasen, tak jsme samozřejmě otevření diskusi a případným úpravám. My samozřejmě na tomto usnesení nebazírujeme. Je to jenom návrh SPD.

Nyní mi dovoluje krátce návrh zdůvodnit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane místopředsedo, okamžik. Já znovu žádám o klid v sále!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je vidět, že tady předsedu poslaneckého klubu ČSSD, pana Chvojku, tento bod nezajímá. Chápu, že je to plně v souladu s politikou ČSSD.

Já si tedy dovolím reagovat a jsem přesvědčen, že je třeba reagovat na výroky německé kancléřky Angely Merkelové, která zpochybnila morální a politické důvody, které vedly k odsunu německého obyvatelstva z východní Evropy. Je samozřejmě, že tato věc se nás bytostně týká, neboť z tehdejšího Československa bylo odsunuto na 3 miliony Němců.

Je nutné se především dotknout morální stránky. Během německé okupace byl zpracován plán konečného řešení české otázky. Tento plán měl plnou podporu představitelů takzvaných sudetských Němců a měl nezpochybnitelnou podporu i našich bývalých německých spoluobčanů. Tento plán nebyl ničím než fyzickou a biologickou likvidací českého národa. Kromě odsunu na Východ a poněmčování zahrnoval také masové vraždění, jehož rozsah by se blížil vyvražďování židů. Pouze vítězství spojenců zachránilo existenci našeho národa. Měli jsme plné právo požadovat radikální a definitivní vyřešení této existenční hrozby, kterou se v době války a v letech před ní bohužel stali naši němečtí spoluobčané.

Naprosto odmítám také politické zpochybnění. Odsun proběhl na základě mezinárodních dohod a je výsledkem dohod spojenců o uspořádání po skončení druhé světové války. Naprosto nemohu souhlasit s postojem ministerstva zahraničí vlády Andreje Babiše, které fakticky na tyto revanšistické výroky nereaguje a zlehčuje je. Je samozřejmé, že tyto výroky byly proneseny v kontextu německé politické situace, ale to nic nemění na jejich politické nebezpečnosti a především to nic nemění na tom, že takové výroky musíme vážně vnímat jako bezpečnostní hrozbu pro Českou republiku. Pokud nejedná ministerstvo zahraničí oficiálně – a já je k tomu z tohoto místa naléhavě vyzývám – je nutné, aby jednala Sněmovna. Jednala klidně, ale rozhodně.

Proto si dovoluji ještě jednou zopakovat v případě zařazení tohoto bodu usnesení, o kterém chceme, aby se diskutovalo, případně bylo přijato: Poslanecká sněmovna odsuzuje výroky kancléřky Angely Merkelové morálně a politicky zpochybňující poválečný odsun německého obyvatelstva. Odsun proběhl na základě smluv o poválečném uspořádání Evropy a je nezpochybnitelným výsledkem porážky německého nacismu ve druhé světové válce.

Navrhuji zařadit tento bod na dnešek po skončení druhých čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Dále s přednostním právem pan předseda Michálek. Připraví se pan předseda Chvojka, poté pan místopředseda Píkal.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji jednoduchou změnu programu, a to zařadit sněmovní tisk 167, vládní návrh zákona o platech politiků, za bod 13, tak abychom jej stihli projednat, protože teď je zařazen jako bod 30 a může se stát, že Poslanecká sněmovna bude projednávat některé zákony déle, než je avizováno, a byla by škoda, aby se tento návrh, který předkládá vláda, je to vládní návrh zákona, nestihl na této schůzi Poslanecké sněmovny projednat.

Dnes se o tom ostatně diskutovalo na grémiu. Mělo by proběhnout nějaké setkání ve středu dopoledne. Takže zařazení za bod 13 povede k tomu, že to bude realizovatelné, už to bude projednané i na grémiu a budeme moci o tom vládním návrhu zákona rozhodnout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Další je pan předseda Chvojka s návrhem na změnu pořadu schůze. Poté pan místopředseda Pikal. Stále přednostní práva. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl poprosit, vážené kolegyně, vážení kolegové, o pevné zařazení bodu číslo 6, což je sněmovní tisk 104, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Byť je to druhé čtení, které by se mělo odehrát dnes, tak bohužel zástupce Senátu pan senátor Plaček nemůže a prosí o pevné zařazení na zítřek, to znamená na středu, ve 14.30 jako první bod po polední pauze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další – pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Chtěl bych požádat o zařazení sněmovního tisku číslo 50 na schůzi. Jedná se o poslanecký návrh, kterým se mění zákon o svobodném přístupu k informacím a (zákon) o zvláštních podmínkách a účinnosti některých smluv a o uveřejňování smluv. Jedná se v zásadě o registr smluv a o přístup k němu pro veřejnost.

Chtěl bych, abychom tento tisk zařadili do druhého i třetího čtení, a to ve dvou možnostech. Buď podle pořadí tisku, to znamená na první místo, protože sněmovní tisk 22 byl stažen, nebo potom případně vždycky na konec daného bloku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže zařazení tohoto bodu a poté dvě alternativní hlasování o zařazení. Možná že kdybychom nehlasovali vůbec, tak je automaticky zařazen na konec toho bloku, předpokládám. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu 17. schůze. Není-li tomu tak, budeme hlasovat o jednotlivých návrzích, tak jak zazněly. Nejprve se vypořádáme s hlasováním o návrhu z grémia. Není-li námitky, budeme hlasovat o těchto návrzích jedním hlasováním. Nevidím žádnou námitku.

Tak tedy ještě jednou hlasujeme o návrzích grémia, tak jak jsem je přednesl v úvodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 2. Přihlášeno je 167, pro 161, proti nikdo. Návrh grémia byl přijat. Děkuji.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana místopředsedy Okamury, který navrhuje zařadit nový bod a tím je projednání a odsouzení výroku kancléřky Angely Merkelové. Stačí to takhle, budeme vědět všichni, o čem hlasujeme?

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 3. Přihlášeno je 166, pro 38, proti 24. Tento návrh nebyl přijat. Děkuji.

Dále je zde návrh pana předsedy Michálka, abychom bod 30, sněmovní tisk 167, jedná se o platy ústavních činitelů, zařadili za bod 13.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4. Přihlášeno je 170, pro 44, proti 43. Tento návrh nebyl přijat. Děkuji.

Dále je zde žádost pana předsedy Chvojky, abychom bod číslo 6, sněmovní tisk 104, senátní návrh novely zákona 320/2011 Sb., zařadili naapevno na zítra ve 14.30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5. Přihlášeno je 167, pro 162, proti 1. Tento návrh byl přijat. Děkuji.

Dále je tu návrh pana místopředsedy Pikala, abychom sněmovní tisk 50, jestli se nepletu, druhé a třetí čtení, registr smluv, zařadili na pořad této schůze, protože byl původně vyřazen při jednání organizačního výboru. Nejprve budeme tedy hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 6. Přihlášeno je 169, pro 34, proti 43. Tento návrh nebyl přijat. Už tedy nebudeme hlasovat o pevném zařazení.

To jsou všechny návrhy, které zazněly. Můžeme hlasovat o pořadu schůze jako celku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navržený pořad ve znění schválených změn. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 7. Přihlášeno je 168, pro 147, proti 19. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen a budeme dále postupovat podle schváleného pořadu jednání.

Po domluvě dávám slovo předsedovi volební komise, který nás poučí o nově zařazeném bodu, který jsme zařadili, to je volba místopředsedy.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Za volební komisi reaguji na nově zařazené volební body, proto prosím, abych zde mohl vystoupit předtím, než zahájíme řádně program schůze.

V reakci na informaci a schválený program k volebním bodům za prvé vyhlašuji lhůtu pro podání návrhu na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny, a to do zítřka, do středy 27. června, do 12 hodin. A stejně tak ještě jednou vyhlašuji lhůtu pro podání návrhu na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Opět ta lhůta bude stejná do zítřka, tedy do středy, do 12 hodin. Prosím, aby standardně kluby podávaly své návrhy na sekretariátu volební komise. My bleskově přijmeme usnesení, tak aby vše bylo ve čtvrtek na ty volební body připraveno.

Ještě jednou pro stenoaznam. Je to tedy lhůta na podání návrhu na místopředsedu Poslanecké sněmovny. Druhá lhůta na změny v orgánech. Obě jsou do zítřka do 12 hodin. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Zřejmě k té lhůtě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ke lhůtě nic nemám, ale jsme přesvědčeni, že nemůžeme vyhlásit nominace na místo, které není volné. Tak to prostě je. To znamená, že buď se to místo uvolní, nebo až se uvolní, můžeme vyhlásit lhůtu. To jsem ještě nezažil, že bychom nominovali na obsazené místo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. No, lhůta vyhlášena byla. Myslím, ať neztrácíme čas diskuzí, tak budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Potom poprosím o nějaké stanovisko. (Připomínky ze sálu.) Tak buď je naprosto nesmyslně vyhlášena a nemusíme se tím zabývat... (K řečnickému pultu přichází poslanec Stanjura.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, zrovna jste řekl, že lhůta je vyhlášena. A já říkám, že to není možné. Tak konstatujte, že lhůta vyhlášena není, a já budu spokojený.

Předseda PSP Radek Vondráček: No, jestliže je vyhlášena lhůta, která nemůže být vyhlášena, tak už to snad ani nemusím konstatovat, pane předsedo. Tak pro pořádek konstatuji, že takto lhůtu nemůžeme vyhlásit. (Smích a potlesk v sále.) Tak.

A budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Prvním bodem, který otevírám, je

1.

Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych zopakoval základní teze toho našeho návrhu, který jsem tady podrobně představil v prvním čtení. Náš návrh je prostý. Klade si za cíl vrátit snížené limity pro uplatnění výdajových paušálů na úroveň dvou milionů korun, a to i při podání daňového přiznání za rok –

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se na chvíli, pane poslanče. Poprosím všechny poslance a poslankyně o klid v sále. Ti, kteří nutně potřebují něco probrat, nechť tak učiní v předsálí. Máte slovo, prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já zopakuji tu větu, abych představil ten náš návrh, který je velice jednoduchý a prostý, ale myslím si, že docela zásadní. Náš návrh si klade za cíl vrátit snížené limity pro uplatnění výdajových paušálů pro osoby samostatně výdělečně činné na úroveň dvou milionů korun, a to i při podání daňového přiznání za rok 2018. To znamená, fakticky by ke snížení z dvou milionů korun na jeden milion nedošlo. To je také důvod, proč jsme šli cestou samostatného návrhu zákona a nečekali jsme na komplexní změnu zákona o dani z příjmů. Přijmeme-li tento rok tento návrh, aby mohl i tento rok platit, pak by ve finále se to pro živnostníky de facto nezměnilo. A připadá mi to rozumnější udělat takto, než aby lidé nejdříve nemuseli vést daňovou evidenci, pak ji na rok museli vést a pak zase ji vést nemuseli.

Výdajové paušály jsou možnost, kterou mohou využít malí živnostníci a podnikatelé při své činnosti. V takovém případě nemusí vést kompletní účetnictví, stačí evidovat příjmy, a proto je to nejjednodušší forma administrativy. Zároveň je to motivační, protože největší administrativní zátěží je administrativa spojená s placením daní, která demotivuje zejména mladé lidi od vstupu do podnikání. A naopak naším cílem by mělo být snížit tuto administrativu na minimum. Vlastní hodnota osob samostatně výdělečně činných je kromě toho, že okolí poskytují své služby, tak také ta hodnota je v tom, že nejsou zátěží pro náš finanční a sociální systém a zaměstnávají samy sebe. Z dnešního úhlu pohledu při ekonomickém boomu se to může zdát jako nepodstatné, ale až jednou přijde ekonomická recese, a ona jednou přijde, budeme rádi za každého, kdo vydělává sám na sebe a nespolehá se na stát a na sociální systém státu.

Pro stát se domníváme, že je to také výhodné, protože v systému výdajových paušálů stát vybere svoje zdravotní a sociální pojištění a u podnikatelů mezi limitem právě jeden milion a dva miliony korun vždy vybere pozitivní daň. Zároveň systém výdajových paušálů nenutí do daňových optimalizací jako systém, kdy musíte vést účetnictví, musíte vést daňovou evidenci, a samozřejmě každý podnikatel, který k tomu bude nucen, tak se bude snažit udělat si ty náklady co nejvyšší. Osob samostatně výdělečně činných v naší zemi je skoro jeden milion. A největším problémem malého podnikání je právě administrativa a nestabilita prostředí. Snížením limitu naším návrhem můžeme právě těmto podnikatelům pomoci, aby nemuseli přes noc být účetními a ten svůj nejdůležitější výrobní prostředek, to znamená svůj čas, mohli věnovat na rozvoj svého podnikání a nikoliv na administrativu spojenou s placením daní.

Dopad do rozpočtu je opravdu minimální, necelá jedna desetina procenta příjmu státního rozpočtu. Vláda to odhadla na 1,2 miliardy korun. My máme v materiálech jednu miliardu, takže tady je víceméně shoda. Přitom meziroční nárůst příjmů z rozpočtu je na úrovni nějakých 60 miliard. Takže opravdu nám ta jedna miliarda

stoiž za to, abychom komplikovali život mnoha malým podnikatelům? To je otázka, na kterou dnes a při třetím čtení budeme odpovídat.

Vláda ve svém stanovisku říká, že OSVČ stejně musí od jednoho milionu korun vést daňovou evidenci dokladů k DPH, takže je to jedno. Ale jedno to není, protože u velkého množství malých živnostníků ten živnostník může být plátcem DPH, ale může nakupovat své služby u neplátců DPH. A v takovém případě výdaje nemusí evidovat v systému výdajových paušálů a neeviduje je pro DPH. Takže snížením ze dvou milionů na jeden milion korun k nárůstu administrativy a její časové náročnosti jednoznačně dochází.

Protože to není jenom pouze náš návrh, ale tento návrh vychází ze stanoviska profesních svazů, Hospodářské komory, Asociace malých podnikatelů a živnostníků, Unie daňových poplatníků a dalších, tak mám prosbu na všechny, abychom toto podpořili napříč politickým spektrem. Já bych chtěl poděkovat rozpočtovému výboru, kde kromě zástupců hnutí ANO rozpočtový výbor podpořil a doporučil tento návrh. A já věřím, že nakonec se shodneme i s hnutím ANO, a prosím vás o určitou velkorysost kvůli podnikatelům. Nechme živnostníky v klidu pracovat a nezatěžujeme je dalšími administrativními náklady. A k tomu vede náš návrh.

Děkuji. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky číslo 77/2 a 77/3. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jan Pošváv a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošváv: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, rozpočtový výbor návrh projednal 6. června 2018 a přijal usnesení, které naleznete jako sněmovní tisk číslo 77/3, kde se píše, že po úvodním slově zástupce předkladatelů a zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila bez připomínek. Žádné pozměňovací návrhy nebyly do té doby nahrány. Dále pak zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což se právě stalo.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkuji za zprávu a otevírám obecnou rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Ferjenčík jako první. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. My ten návrh jako Piráti podporujeme. A já jsem chtěl doplnit kolegu Munzara – ještě pár argumentů, proč má smysl to přijmout. Existují už dnes podnikatelé, kteří mají příjmy vyšší než jeden

milion korun, kteří nejsou plátcí DPH, například pokud mají příjmy ze zahraničí a s přenesenou daňovou povinností nebo příjmy z pronájmu. Těch výjimek je tam víc. Takže existují poměrně sice malé, ale důležité skupiny občanů, kteří by ten zákon využili čistě pro to usnadnění administrativy, a není to jenom tedy otázka výše odvedených daní.

Dále samozřejmě je ten argument, kde sice podnikatelé musí platit DPH, nicméně nebudou v případě přijetí tohoto zákona muset evidovat svoje platby neplátcům DPH, což je také významná skupina jejich vlastně byrokracie, když třeba budou jako subdodavatelky dávat práci dalším živnostníkům, tak potom se s tím nebudou muset zatěžovat.

A třetí, za mě nejvýznamnější argument je, že na úrovni Evropské unie v tuhle chvíli probíhá velmi živá debata o zvýšení toho limitu pro DPH celoevropsky. To znamená, že my bychom byli připraveni na to následně zvednout i ten limit pro depéháčko a ten zákon by byl vlastně už jako předvoj tohoto řešení. Ten limit se, doufáme, zvedne. Má to logiku, protože ty nejmenší podnikatele to skutečně výrazně zatěžuje a v takovém případě bude tento zákon, pokud se nám ho podaří přijmout, daleko užitečnější a vzhledem k tomu, že v Evropě se to bude projednávat již v září nebo v říjnu, tak mi dává smysl, abychom to schválili.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Jestliže... (O slovo se hlásí ministryně financí.) Ano, paní ministryně, samozřejmě, že můžete. Nechápu, jak jsem vás mohl přehlédnout. Máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se vyjádřila k předloženému návrhu pana poslance Munzara. Jde o návrh na zvýšení limitu pro uplatnění výdajů procentem z příjmů na úroveň před balíčkem 2017, to znamená zvýšení mezního příjmu z jednoho milionu na dva miliony. Já bych jenom ještě pro vysvětlenou, pro vás tedy, kteří se třeba touto problematikou nezaobíráte.

Tak my máme v České republice možnost uplatnit výdaje pro OSVČ, tedy osoby samostatně výdělečně činné, dvojím způsobem. První z nich je procentem z příjmů, což je teď téma, o kterém se budeme bavit, a druhý jsou skutečné výdaje. Procentem z příjmů, to znamená, že máme tři sazby, máme tam 40 %, 60 % a 80 %, to jsou vlastně největší výdajové paušály, které vůbec existují v rámci Evropské unie, téměř nikdo to nepoužívá. A zastropováno to bylo limitem původně dva miliony, vlastně do celkové částky dva miliony, nyní to bylo přijato od loňského roku na částku jeden milion korun. A návrh pánů poslanců směřuje k tomu vrátit to na to zastropování dvou miliony. A pořad je to ale volba toho poplatníka, jestli si zvolí skutečné výdaje, nebo tzv. výdajové paušály.

V podstatě ten důvod, proč se přistoupilo ke snížení stropu na jeden milion, a já si to pamatuji, protože už jsem v té době byla náměstkyní ministra financí, byl jednoduchý: protože se chtěla vrátit těmto tzv. paušalistům možnost uplatnit slevu na manželku a děti, kterou vlastně v té době (uplatnit) nemohli, a hledala se nějaká

optimální i fiskálně nejšetrnější forma, a proto se zvolila tato kombinace. Vrátila se možnost uplatnit slevu na manželku a děti a současně se snížil ten strop na částku jeden milion korun. Po dobu jednoho roku jsme ponechali poplatníkům možnost výběru, tzn. mohli se rozhodnout, jestli budou uplatňovat paušální strop do částky dva miliony bez možnosti uplatnit slevu na manželku a děti, nebo jestli budou uplatňovat strop milion s možností uplatnit si slevu na manželku a děti. Pro zajímavost, mám celou řadu zpracovaných příkladů, tedy v té době, kdy jsme úpravu přijímali, jsme si zpracovali, kde do nějakého příjmu asi 1 800 000 byl výhodnější ten nový způsob, tzn. uplatnění si slevy, a následně tedy po využití stropu do milionu korun.

Negativní dopad tohoto návrhu na veřejné rozpočty je 1,2 miliardy u daně z příjmů fyzických osob, tedy na státní rozpočet, a na rozpočty obcí a krajů ve výši 0,3 miliardy. To je samozřejmě jednoznačné stanovisko, které musím zohlednit. Dívá se tady na mě pan hejtman, určitě mi rozumí.

Důvodem, proč se zavedly kdysi paušální výdaje, bylo snížení a zjednodušení administrativy drobným podnikatelům, která byla spojena s podnikáním. Ano, to skutečně zjednodušuje administrativu v případě, že se uplatní výdajové paušály, ale pak to dává smysl s tím limitem do výše jeden milion korun, protože to je rozhodná hranice pro povinné plátcovství DPH, tzn., že pokud vlastně někdo má příjmy do milionu korun, tak se stává povinně plátcem DPH, a tím pádem de facto už toto kritérium padá, protože on stejně má určité povinnosti právě podle zákona o DPH vést si evidenci pro účely DPH a mít tedy připravené odpovídající administrativní zázemí.

Nebudu už tady probírat vlastně genezi vývoje a dovolím si spíš reagovat na argumenty, které zaznívaly v průběhu jednání v Poslanecké sněmovně a následně i v rozpočtovém výboru.

Zazníval tam argument, že snížení limitu vlastně souvisí s nutností vést účetnictví. To samozřejmě nesouvisí, protože poplatník, který uplatňuje skutečné výdaje procentem příjmů, tak on si vede, i osoba samostatně výdělečně činná, pouze daňovou evidenci a při uplatnění výdajových paušálů je nutno, aby vedl záznamy o příjmech a pohledávkách. Ta povinnost vést účetnictví je upravena zákonem o účetnictví nezávisle, a nemá tedy na toto v žádném případě vliv a on má pouze tuto povinnost.

Dalším důvodem bylo, a ten jsem už vysvětlila, že jsme sledovali vlastně shodnou hranici pro plátcovství DPH.

Další argument, který zazníval: nemožnost uplatňovat výdajové paušály po snížení limitu. Tak tady samozřejmě tento argument vůbec nechápu. Samotné zastropování výdajových paušálů neomezuje žádného z poplatníků, aby si uplatnil paušální výdaje, není tedy odůvodněné tvrdit, že se rozšíří skupina poplatníků, která bude moci uplatnit novou podobu paušálních výdajů.

V podstatě co se týče určitých argumentů, které zaznívaly na spojitost limitu a plátcovství DPH, tak tady bych ještě ráda zdůraznila, že uplatnění paušálních výdajů je právo, nikoliv povinnost toho poplatníka, tzn., že i ten poplatník, který má příjmy vyšší než jeden milion korun, může využít možnost a toto právo využít, tzn., že limit jednoho milionu korun byl použit v kontextu vzniku povinnosti k DPH, ale není

mířen pouze na plátce DPH. Pokud by tomu tak bylo, byla by navržena přímo taková podmínka, a taková podmínka stanovena není.

Teď si dovolím pár čísel. Jenom pro zajímavost. Celkový počet osob samostatně výdělečně činných za rok 2016 byl 995 670, počet OSVČ s příjmy do jednoho milionu korun byl 837 605, takže nad jeden milion korun příjmů se to týká počtu OSVČ 158 065, takže více než 84 % OSVČ se následně snížení stropu výdajových paušálů na jeden milion vůbec nedotklo.

Ráda bych ještě vypíchla jednu věc. Nechala jsem si zpracovat od Finanční správy přehled podle NACE, tzn. podle vlastně oborů činnosti osob samostatně výdělečně činných, kdo uplatňuje tyto výdajové paušály nejvíce, které profese. A mohu vám je uvést. Mezi profese, které nejvíce uplatňují výdajové paušály, patří právní a účetní činnosti, reklama a průzkum trhu, tvůrčí umělecké a zábavní činnosti, vzdělávání, sportovní zábavná rekreační činnost, činnosti vedení podniků, poradenství v oblasti řízení, činnosti v oblasti informačních technologií. Takže z tohoto pohledu tam řemeslné činnosti nevidím.

K zvýšení limitu plátcovství DPH. Ano, v rámci na půdě Evropské unie Evropská komise představila návrh vlastně definitivního režimu DPH a souvisejících věcí a jedna z nich je diskuse o zvýšení povinného limitu k registraci DPH. Ta diskuse byla zahájena zhruba... byla jsem náměstkyně a přímo jsme se účastnila zahájení těchto diskusí, bylo to někdy na přelomu listopadu a prosince roku 2017. Debata probíhá, ale já se účastním pravidelně debat na půdě Evropské unie, bude to debata, která, samozřejmě, bude trvat ještě určitě několik let.

O rozpočtovém dopadu navrhované změny jsem hovořila. A rozhodně bych si dovolila nesouhlasit s tím, že se Ministerstvo financí, zaznělo to v některých z diskusí, ne dnes, že se zaměřuje pouze na drobné podnikatele. V žádném případě, dnes na pořadu této schůze a uvidíme, jestli se to dostane, kdy se to začne projednávat, je daňový balíček, kde třeba je implementována jedna z velmi významných směrnic, tzv. ATAD, který právě bojuje s agresivním daňovým podnikáním, a takovýchto směrnic jsme implementovali celou řadu a přijímáme další konkrétní opatření.

Ještě si na závěr dovolím na závěru jednu malou poznámku. Poplatníci s výdajovým paušálem, zazněl argument, vždy zaplatí daň. Není tomu tak. Není tomu tak, a naprosto legálním způsobem, zdůrazňuji legálním způsobem, díky velkému a robustnímu systému odpočtu od základu daně a slev na dani v celé řadě případů poplatníci uplatňující výdajové paušály nezaplatí žádnou daň. A to není kritika, to je v podstatě konstatování legálního způsobu. Dám takový příklad. Poplatník s příjmy z řemeslné činnosti dosáhne ročních příjmů až do výše 828 tisíc, to je 69 tisíc měsíčně, tak díky stávající výši paušálních výdajů 80 % a vlivem základní slevy na dani na poplatníka, která je 24 840, nezaplatí při sazbě daně 15 % žádnou daň z příjmu fyzických osob. Mám tedy jednoduchý výpočet, protože se odečte základní sleva atd., čili daně nula. To byl jenom jednoduchý příklad, že to skutečně tak není, a záleží na tom, v jaké výši může uplatňovat slevy na dani.

Takže ze všech těch důvodů, které jsem teď konstatovala, já prostě tento návrh nepodporuji. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dámy a pánové, dovolu mi, abych reagoval na některé věci, které tady řekla paní ministryně. Ano, je to skutečně možnost, ten živnostník si může vybrat. Na druhou stranu uvádět tady živnostníky, kterých se náš návrh netýká, do jednoho milionu korun jako příklad, proč by se to nemělo zvýšit, mi nepřijde úplně fér. Já jsem tady řekl jednoznačně, že pro živnostníky mezi jedním a dvěma miliony korun, kteří mají příjmy mezi jedním a dvěma miliony korun, tak v systému daňových výdajových paušálů vždy tu daň zaplatí.

Myslím si, že 158 tisíc lidí, pokud jsem to číslo zachytil od paní ministryně správně, není nepodstatná množina lidí. A pokud se bavíme o tom, a to má ve stanovisku napsané vláda, že to je výhodné pro obory a živnostníky s vyšší přidanou hodnotou, no neměli bychom snad živnostníky s vyšší přidanou hodnotou podporovat v naší republice? Nebo je musíme nutit a vzít jim tu možnost se rozhodnout, zda chtějí vést daňovou evidenci, anebo jim vzít tu možnost uplatnit daňový paušál? My naopak chceme toto otevřít. Chceme, aby měli možnost využít možnosti daňových výdajových paušálů, aby svůj čas, který je opravdu nejdůležitějším výrobním prostředkem, mohli využít na rozvoj svého podnikání a nemuseli se zabývat administrativou spojenou s placením daní.

Jenom pro vaši informaci, administrativní zátěž spojená s placením daní České republiky je zkalkulována celkem na 78 miliard korun.

Já možná chápu paní ministryni financí, která chce, bojuje o každou korunu. Ale chápal bych to více, kdyby příjmy státu klesaly v době ekonomické krize. Ale jsme v situaci, kdy příjmy státu rostou o 60 miliard korun mezi rokem 2017, 2018 podle návrhu státního rozpočtu, který jsme tady projednávali. A opravdu nám ta jedna šedesátina navýšení příjmů, ta necelá jedna desetina procenta příjmů státního rozpočtu stojí za to a stojí za to Ministerstvu financí, aby tak bojovala za ten návrh, za to snížení, které tady ani nebylo návrhem Ministerstva financí, ale bylo to tady dáno v minulém volebním období poslaneckou iniciativou bez analýzy, bez socioekonomické analýzy a bez řádné RIA?

Požádal bych vás právě pro ty živnostníky, abychom je nechali v klidu žít, abychom je nechali v klidu pracovat a snížili administrativní zátěž. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Jan Richter 26. 6. mezi 18. a 20. hodinou ze zdravotních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Dominik Feri mezi 18.30 a 19.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Jiří Běhounek v době od 15.30 do 18.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Lubomír Zaorálek, a to v době od 26. do 29. 6. z důvodu zahraniční cesty. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík z dnešního jednání od 14 do 15 hodin. Omlouvá se pan poslanec Milan Pour od 18.30 do konce jednání z pracovních důvodů. Omlouvá se pan předseda vlády od 15 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Monika Jarošová od 16 hodin ze zdravotních důvodů.

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se na případná závěrečná slova. Není tomu tak. Žádný návrh na vrácení nepadl. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. V podrobné rozpravě se hlásí pan poslanec Jan Volný.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, pane předsedající, kolegové a kolegyně. Chtěl bych tímto požádat čtenou Sněmovnu a načíst svoji žádost, abychom v rámci třetího čtení hlasovali o zamítnutí tohoto poslaneckého návrhu v rámci třetího čtení.

Odůvodnění je takové. Slyšeli jsme od paní ministryně, že toto vrácení na původní čísla, to znamená, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, my v současné době nikomu nic nebereme, my pouze chceme vrátit z milionu na dva miliony tu částku, ale už nemluvíme o tom, že v rámci toho, když se snižovala z dvou milionů na milion, se vrátil ten odpočet na děti a na manželku, což bylo taky obrovsky pozitivní pro naše podnikatele. A opravdu, nemaťme veřejnost tím, že tímto šikanujeme malé živnostníky. Slyšeli jsme od paní ministryně, že se to týká především podnikatelů, kteří nejsou malými živnostníky. Osobně jsem neslyšel, a mezi těmi lidmi chodím, jezdím, diskutuji, že by nějaký malý živnostník po roce 2016, kdy jsme schválili to snížení paušálu, s tím měl nějaké problémy.

A v neposlední řadě chci jenom připomenout, že ty paušály, byť jsou bohužel, protože opravdu v určité míře i těm nejmenším snižují tu administrativu, ale je to anomálie v Evropě, a tenkrát, když se to zavádělo, si dobře pamatují, že se mluvilo o tom, že je to dočasné, než se vymyslí něco jednoduššího, jak těm podnikatelům pomůžeme. Pojďme přemýšlet o té globální možnosti tu administrativu pro ty nejmenší podnikatele snížit a nevracejme to, co se před rokem ustanovilo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Končím podrobnou rozpravu. Nezaznamenal jsem návrhy na vrácení garančnímu výboru k novému projednání, na zkrácení lhůty pro třetí čtení ani návrh, aby se garanční výbor návrhem nezabýval. Tím jsme tedy vyčerpali vše, co se týče tohoto bodu, a končím druhé čtení. Děkuji.

Otevíráám další bod

2.

Návrh poslance Jaroslava Foldyna na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - druhé čtení

Poprosím, aby předložený návrh uvedl navrhovatel pan poslanec Foldyna, který se ale zrovna ještě někde připravuje na své vystoupení. Nemám bohužel ani žádné omluvy, které bych přečetl, tak poprosím o chvilku trpělivosti, než pan poslanec přijde.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení byla doručena jako sněmovní tisky 80/2 a 80/3.

Přeruším jednání do 15.00 na dvě minuty. Předpokládám, že do té doby se už pan poslanec dostaví.

Dovolte mi přečíst ještě omluvu. Paní poslankyně Vildumetzová se omlouvá od 15. (Poslanec Foldyna právě vchází do sálu. Výkřik z pléna: Už je tady.) Já už to přerušil, takže v klidu rozcvičit a budeme pokračovat. Omlouvá se paní poslankyně Jana Vildumetzová od 15.30 do 18.30 z pracovních důvodů.

Přerušení nebylo ani zobrazeno na informační tabuli. Nemá-li někdo námitku, nebudeme čekat do 15.00 a poprosíme pana poslance, aby nás s předloženým návrhem seznámil a tento uvedl. Prosím, pane poslanče, je to vaše. Sněmovní tisk 80 o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů. (Poslanec Foldyna: Můžu?) Ano. Je to vaše.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Strašně se omlouvám, že jsem přišel pozdě. A v této chvíli jsem úplně vypadl z role. (Informuje předsedajícího, že si zapomněl podklady, a prosí o pauzu pět minut.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Přerušuji jednání do 15.05 hodin.

(Jednání přerušeno od 15.00 do 15.05 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušném jednání a já dávám slovo návrhovateli panu poslanci Foldynovi.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ještě jednou se omlouvám. My jsme tady sladili noty i s panem zpravodajem. (Poslanec Jiří Bláha hlasitě diskutuje s některými kolegy, jiní ho na to upozorňují.)

V této chvíli bych chtěl okomentovat, že se jedná o novelu zákona číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů. Důvod té novely je neutěšená situace českých pracovníků v lodní dopravě, kteří pracují zejména v Holandsku. My jsme tady –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvílku přeruším. Poprosím diskutující: Je nás tu poměrně málo a i tak rušíme! Poprosím o klid.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Mě ani tak nerušíte, rušíte ty kolegy, prostřednictvím pana předsedajícího, určitě je to důležité. Nejvíce důležité je to právě pro těch 2 000, 2 500 českých lodníků, kteří pracují v Holandsku a dostali se do velmi svízelné situace. Tato novela by měla řešit tu svízelnou situaci, tedy minimálně zčásti.

Jsem rád, že rozpočtový výbor přijal usnesení, a pan zpravodaj Fridrich vám je teď přečte. A já bych doporučoval, abychom v této chvíli tuto dílčí úpravu, která zčásti řeší tu situaci českých lodníků, přijali. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Stanislav Fridrich, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Stanislav Fridrich: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás seznámit s usnesením rozpočtového výboru číslo 119 ze dne 6. června 2018 k návrhu poslance Jaroslava Foldyny, vedeného pod sněmovním tiskem 80/3.

Po úvodním slově předkladatele kolegy Foldyny a mé zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 80, schválila ve znění následujícího komplexního pozměňovacího návrhu.

Článek I. v § 6 odst. 12 se za větu druhou vkládá: "Za zaměstnance, u kterého povinnost platit povinné pojistné zaměstnavatel nemá, se nepovažuje zaměstnanec, je-li prokázáno, že se na něho zcela nebo částečně vztahuje povinné zahraniční pojištění stejného druhu, které se řídí právními předpisy jiného členského státu Evropské unie, nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor než Česká republika nebo Švýcarské konfederace; v takovém případě jsou základem daně příjmy ze závislé činnosti zvýšené o částku odpovídající příspěvkům zaměstnavatele na toto povinné zahraniční pojištění a tyto zahraniční příspěvky se považují pro účely daní z příjmů za povinné pojistné."

V § 38j odst. 2 v písm. f) se za bod 4 vkládá nový bod 5, který zní: "povinné pojistné z úhrnu zúčtovaných mezd uvedených v bodě 1,".

Dosavadní body 5 až 7 se označují jako 6 až 8.

Přechodné ustanovení: Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon číslo 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

V článku III Účinnost: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2019.

II. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k tomuto bodu. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Případná závěrečná slova jak ze strany pana navrhovatele, nebo zpravodaje? Není zájem, žádný návrh na vrácení nezazněl.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu ve druhém čtení. Nikoho

nevidím, není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Nezazněly ani návrhy na zkrácení, ani návrhy na to, aby se garanční výbor nezabýval tímto tiskem. Tím pádem jsme vyčerpali tento bod, já vám děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod, kterým je

3.

**Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové,
Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly,
Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 89/ - druhé čtení**

Poprosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele paní poslankyně Jana Pastuchová, které tímto dávám slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem k tomuto sněmovnímu tisku č. 89 úvodní slovo, o čem se v tomhle sněmovním tisku jedná, přednesla v prvním čtení. Zkráceně bych chtěla říct, že cílem této novely zákona o pomoci v hmotné nouzi je upravit povinný způsob výplaty příspěvku na živobytí pomocí poukázek. Tento návrh byl schválen v minulém volebním období, vešel v platnost 1. prosince 2017 a dotklo se to některých skupin, což nyní svým návrhem novely tohoto zákona ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí napravuji, a prosím o jeho podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji paní navrhovatelce. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 89/2. Poprosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Hana Aulická Jírovcová, informovala nás o projednání návrhu a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte mi, abych vám přednesla usnesení výboru pro sociální politiku z 12. schůze dne 10. května 2018 k předloženému návrhu novely zákona o hmotné nouzi, sněmovní tisk 89:

Po odůvodnění poslankyně Jany Pastuchové, zpravodajské zprávě poslankyně Hany Aulické Jírovcové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s návrhem poslanců Jany Pastuchové atd., sněmovní tisk 89, a za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi

Poslanecké sněmovny, ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně a kolegové, domnívám se, že tento tisk i ten následující – oba upravují stejnou záležitost – problematiku neřeší dostatečně. Sice je dobře, že se tím zabýváme, protože skutečně to, čeho se dopustila Poslanecká sněmovna v minulém volebním období, bylo vydání se na slepou cestu, nicméně pokud schválíme úpravu tak, jak je navržena v tomto tisku nebo v tom následujícím, tak po té slepé cestě budeme dál pokračovat, možná pouze poněkud pomalejším tempem. A já navrhuji, abychom se vrátili do toho stavu, který platil v polovině loňského roku, protože ten byl podle mého názoru naprosto vyhovující.

Tehdy platilo, že příspěvek na živobytí se vyplácí v penězích, ale pokud úřad práce má důvod, tak může část tohoto příspěvku vyplatit formou poukázky. Čili bylo to na úvaze těch pracovníků, kteří znali příjemce dávek, a pokud měli indicie, že by to bylo vhodné, tak část příspěvku vyplatili v penězích.

Minulý parlament přijal povinnost pro ty, kteří jsou příjemci příspěvku na živobytí déle než půl roku, že tam musí být v rozmezí 35 až 65 % vyplacen příspěvek formou poukázek. Tedy tehdy parlament rozdělil chudé na krátkodobě chudé a dlouhodobě chudé s tím, že krátkodobě chudým se vyplácelo v penězích a dlouhodobě chudým v poukázkách. Tedy předpokládalo se, že když těm dlouhodobě chudým se vyplácí příspěvek v poukázkách, tak asi už přestanou být chudí nebo je to povede k tomu, aby se sebou začali něco dělat.

Tehdy ta argumentace byla stejná v podstatě, jako je dnes, a tedy že ti dlouhodobě chudí ten příspěvek na živobytí zneužívají. Možná by bylo dobré, kdyby se někdo pokusil definovat ten pojem zneužívání příspěvku na živobytí, co tedy vlastně je to, co oni zneužívají.

Řekněme si, o jaké částky se zde jedná a kdo má nárok na příspěvek na živobytí. V podstatě to jsou ti nejchudší z nás, to jsou lidé, kteří jsou v hmotné nouzi, kteří nemají žádný majetek mimochodem, oni nemohou vlastnit žádný majetek – pokud mají majetek, tak nemají nárok na tuto dávku. A dává se jim v podstatě částka, která stačí na uspokojení základních osobních potřeb, tzn. skutečně životní minimum na uspokojení základních životních potřeb. Pro jednotlivce je to 3 410 Kč měsíčně, např. pro matku se dvěma dětmi 6 620 Kč měsíčně. A za tyto peníze musí sebe a ty dvě děti kompletně uživit, kompletně se o ně postarat, uspokojit všechny jejich základní osobní potřeby. A my se bavíme o tom, že ona ty peníze zneužije. Já nevím, kdybychom si zkusili každý z nás tady s touto částkou hospodařit, jak by se nám to podařilo. Možná bychom se divili, jak ti lidé umějí s těmi málo penězi vyjit. Oni vědí, kde nakupovat nejlevněji, jak pořizovat věci nejlevněji. Ale právě když jim dáme ty poukázky, tak oni nemohou nakupovat nejlevněji. To zde zaznělo i v prvním čtení. Ti

vydavatelé poukázek z nich mají provizi, někde mezi 8 až 12 %, je to různé, ale je jasné, že ti obchodníci, kteří nabízejí to nejlevnější zboží, ty poukázky nepřijímají, protože tam nemají prostor na to, aby z toho platili ty provize. Takže my když dáme těm chudákům ty poukázky, tak oni musí jít nakupovat tam, kde je to dražší, než kam by třeba i chtěli jít.

Já připouštím, že řada těch lidí nehospodář s těmi penězi ideálně, neutrácejí ideálně, neutrácejí za to, co by měli, ale jak to chceme definovat? Já nevím, jestli můžeme říct, že když si takový člověk koupí v akci desetistupňové pivo za 8 Kč, tak je to alkohol, tak je to zneužití. A když si koupí třeba pytlík chipsů, mnohonásobně dražší, tak to je v pořádku? To není zneužití? Jak to chceme definovat?

Já tedy navrhuji, abychom se vrátili k té úpravě, která byla v polovině loňského roku. A když sesumarizuji ty své argumenty:

Za první. Lidé, příjemci příspěvku na živobytí v poukázkách, jsou nuceni k výrazně dražším nákupům, než by mohli realizovat, kdyby měli hotovost.

Za druhé. Stravenkami se nedá uhradit celá řada zboží a služeb právě pro uspokojení základních osobních potřeb. Co například školní jídelny, obědy pro děti? To se nedá zaplatit poukázkami. Ubytování někde na internátu, pokud je, to se nedá zaplatit poukázkami. Cestovné, náklady na přepravu. Školy v přírodě, různé kroužky – nic z toho poukázkami neuhradíte. Ten systém je náročnější, nákladnější, složitější pro úřady práce, protože i oni s tím mají starosti.

A nakonec, když tedy připustím, že jsou tito lidé závislí na alkoholu, drogách, jsou to gambleré, kteří v okamžiku, kdy dostanou nějakou hotovost, běží do té hospody, nebo k tomu automatu a všech těch peněz se zbaví – pokud mají takovou závislost a takovou potřebu, tak poukázkami to taky nevyřešíte, protože je všeobecně známo, že existují překupníci, kteří od těchto lidí jsou ochotni stravenky koupit, samozřejmě ne za celou nominální plnou hodnotu, ale dokonce je stanoven takový černý kurz, zhruba 10:8, čili za podstatně nižší než nominální cenu to od takovýchto lidí odkoupí. A v podstatě jsme nevyřešili vůbec nic, pouze to, že z tohoto systému profitují ti, kteří stravenky vydávají, a ti, kteří je načerno překupují.

Přátelé, já si myslím, že pokud chceme nějakým způsobem řešit chudobu, tak bychom se tady měli zabývat úplně jinými zákony, měli bychom řešit zákon o sociálním bydlení, měli bychom pomáhat lidem s právní pomocí, řešit jejich otázku v oblasti exekucí, ale zabývat se tím, abychom zabránili nějaké mamince, která místo aby nakrmila svoje děti, si poletí koupit flašku rumu, to určitě není ta ideální cesta.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Kdo se dál hlásí do obecné rozpravy? Paní zpravodajka, paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěla jenom jako zpravodajka dát návrh, protože v prvním čtení jsme měli sloučenou rozpravu obou tisků, to znamená jak sněmovního tisku 89, tak po něm následujícího tisku 99, pokud i v tomto případě by to Sněmovna mohla ve druhém čtení odhlasovat, dávám tedy návrh na sloučenou rozpravu. I když samozřejmě vnímám, že ke

každému tisku jsou představeny i jednotlivé pozměňovací návrhy, to znamená, že i pro předkladatele pozměňovacích návrhů se potom musí samozřejmě určovat, k jakému sněmovnímu tisku předkládají ten svůj, to znamená, musí to být opravdu označeno správně. To je zatím můj návrh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Protože zazněl tento návrh, já jsem připraven o něm dát hlasovat, přestože situace je taková, že jsme obecnou rozpravu otevřeli. (Předsedající zvoní, aby přivolał poslance z předsálí.) Nicméně pokud není námitka ze strany některého poslaneckého klubu nebo poslance, vyhovím návrhu paní zpravodajky a budeme hlasovat o tom, že by rozprava ke sněmovnímu tisku 89 a 99 byla sloučena. Je zde žádost o odhlášení, které jsem vyhověl. Přihlaste se, prosím, znovu svými hlasovacími kartami. (Poslanci a poslankyně přicházejí do sálu.)

Pro poslankyně a poslance, kteří se na základě mé výzvy k hlasování dostavili do sálu, připomínám, že budeme hlasovat o návrhu, aby rozprava ke sněmovnímu tisku 89 a 99 byla sloučena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 8. Přihlášeno 130 poslanců, pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Rozprava bude tedy sloučena. Já v tuto chvíli přerušuji projednávání sněmovního tisku 89.

Zahajuji projednávání bodu

4.

Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 99/- druhé čtení

Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Vít Kaňkovský. (V sále je velký hluk.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám, abych vás i já seznámil krátce s tím, co obsahuje poslanecká novela, moje spolu s uvedenými kolegyněmi a kolegy. Jedná se o sněmovní tisk 99.

Jak už zde zaznělo z úst kolegyně Jany Pastuchové, oba tyto návrhy řeší problematiku paušální aplikace poukázek dávek na živobytí, která nastala vlastně po poslední novelizaci zákona o hmotné nouzi v loňském roce. Obě tyto novely jdou cestou výjimek. Už to tady komentoval kolega Jan (Roman) Sklenák. Já se k tomu potom ještě vyjádřím v rámci obecné rozpravy. Každá novela má svůj přístup

k výjimkám. Na některých se shodneme, na některých se neshodneme. Myslím si, že i tím je dobře, že budeme o obou návrzích diskutovat společně.

Ta naše novela vycházela ze zkušeností, které jsme načerpali jednak od samotných poživatelů dávky na živobytí, kterých se to týká, ale také po konzultacích s pracovníky úřadu práce, se sociálními pracovníky, s občanskými poradnami a teď v poslední době také s Úřadem veřejné ochránky práv, která i osobně navštívila jednání výboru pro sociální politiku, kde nás seznamovala s případy, které jsou problematické právě v oblasti aplikace poukázek. Ty nešvary, nebo ty problémy, které provází paušální aplikace poukázek dávek na živobytí v rozmezí 35 až 65 %, zde byly částečně zmíněny. Já se ještě o některých z nich zmíním. Roman Sklenák tady celou řadu z nich zmínil, některé zmínila kolegyně Jana Pastuchová.

Možná tady ještě úplně nezaznělo to, že většina poživatelů dávek na živobytí má prioritní potřebu v oblasti bydlení. Oni potřebují uhradit své náklady související s bydlením. A právě těmi poukázkami to uskutečnit nemohou. To se týká zejména matek samoživitelů, ale i některých jiných skupin obyvatel.

Zaznělo tady také to, že jakmile se objeví nějaká situace, kdy se aplikují poukázky nebo i nějaké jiné formy nepeněžního plnění, tak se vždycky český občan nějakým způsobem přizpůsobí. Došlo k tomu i v tomto případě. Objevily se skupiny překupníků, kteří skutečně odkupují poukázky. Pokud jsme tady hovořili o zneužíváních – a já na rozdíl od Romana Sklenáka jsem přesvědčen o tom, že i mezi těmito potřebnými se najdou zneužívatelé těch dávek, pak je otázka, jaké je jejich procento. Ale myslím si, že není úplně malé. Oni si tu cestu k tomu, jak dávky zneužít i formou vyplácení pásek, vždycky najdou. Není to pro ně výhodné z hlediska uplatněného kurzu, ale rozhodně si nakonec tu cestu k alkoholu, cigaretám či jiným jejich potřebám, které by v podstatě dávky neměly naplňovat, najdou. Proto jsme připravili společně s Národní radou osob se zdravotním postižením ten v uvozovkách konkurenční návrh k návrhu kolegyně Pastuchové. A já rovnou říkám, že čím více se do problematiky dostáváme, tím je jasnější, že cesta výjimek je problematická. Ale o tom se pak ještě zmíním v obecné rozpravě. Tolik tedy na úvod ke sněmovnímu tisku 99 a já se rovnou potom hlásím do sloučené obecné rozpravy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému, který uvedl návrh za navrhovatele. I v tomto případě byl návrh přikázán výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru je nám k dispozici jako sněmovní tisk 99/2. I v tomto případě je zpravodajkou výboru paní poslankyně Aulická Jírovcová, která má slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, opět za slovo. A dovoluji mi, abych přednesla usnesení výboru pro sociální politiku opět z 12. schůze ze dne 10. května 2018 k návrhu poslance Víta Kaňkovského atd., ke sněmovnímu tisku 99. Po odůvodnění poslance Víta Kaňkovského, zpravodajské zprávě poslankyně Hany Aulické Jírovcové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny PČR za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby

vyslovila souhlas s návrhem poslanců Víta Kaňkovského atd., sněmovní tisk 99; za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V tuto chvíli přerušuji projednávání sněmovního tisku 99 a otevírám sloučenou obecnou rozpravu.

Sloučená rozprava k bodům 3 a 4 /sněmovní tisky 89 a 99/

Jenom pro pořádek připomínám všem poslankyním a poslancům, že jsme odhlasovali sloučení obecné rozpravy, poté se znovu musíme vrátit k jednotlivým bodům, protože ve druhém čtení se podrobná rozprava musí týkat jednotlivých bodů a nemůže být sloučena. Ale nyní jsme ve sloučené obecné rozpravě, do které se přihlásil pan poslanec Kaňkovský, takže mu dávám slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Já ještě krátce rozvinu svůj pohled na situaci kolem poukázek dávek na živobytí, tak jak jsme je diskutovali v rámci jednání výboru pro sociální politiku a v mezidobí i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, se spolupředkladateli, ale i s kolegyní Pastuchovou, jak vlastně ven z té situace, kterou zde v tuto chvíli máme.

Jak už jsem řekl v úvodním slovu ke sněmovnímu tisku 99, oba ty návrhy jdou cestou výjimek. My jsme byli přesvědčeni o tom, že přece jenom tady existuje určité riziko zneužívání těchto dávek, a já chápu vlastně ten cíl, který měla kolegyně Pastuchová se zavedením paušálních poukázek, aby bylo zabráněno tomu zneužívání. Bohužel už krátká doba aplikace novely od minulého volebního období, resp. ta účinnost byla od prosince loňského roku, ukázala, že je zde celá řada problematických míst. Už tady zaznělo, že jsou problémy s distribucí poukázek. O tom jsme jednali s MPSV. Ta situace se v mezidobí zlepšila, to je potřeba přiznat. Přesto pro některé občany z menších sídel je náročnost na vyzvedávání poukázek a hlavně na jejich aplikaci potom, to znamená vyzvedávání si potom toho zboží, problematická. Vyrůstají jim náklady na cestovné. Jak už zde zaznělo, celou řadu věcí nejsou schopni těmi poukázkami zaplatit. Já jsem mluvil o tom, že nejvíce je asi tíží náklady na bydlení. To jsou skutečně prioritní náklady pro většinu potřebných obyvatel, ale jsou tam i další záležitosti, o kterých například tady mluvil kolega Roman Sklenák.

Po všech konzultacích, a musím říct, že celou řadu podnětů prezentovala veřejná ochránkyně práv, ale mluví o nich i pracovníci občanských poraden a sociální pracovníci, se i mně jeví v tuto chvíli cesta výjimek jako problematická, a to říkám jako hlavní předkladatel toho tzv. konkurenčního návrhu, sněmovního tisku 99. Proto jsem přesvědčen o tom, že by nejčestnější a nejspornější v té sportovní

terminologii bylo skutečně přistoupit k tomu, o čem tady hovořil Roman Sklenák, a bude předkládat pozměňovací návrh k návratu před poslední novelizací, to znamená, abychom zrušili to ustanovení o paušální aplikaci poukázek dávek na živobytí v rozmezí 35-65 % a vrátili se k tomu individualizovanému způsobu, který obsahovala předchozí právní úprava. Nevím, nakolik jste s ní všichni obeznámeni, ale možnost pracovníků úřadů práce aplikovat poukázky u nepřízpůsobivých občanů, kteří zneužívají dávky, byla obsažena už v té předchozí právní úpravě. To znamená, pokud bychom se vrátili k právnímu stavu před poslední novelizací, pracovníci úřadů práce mají při oprávněném podezření na zneužívání dávek možnost přistoupit k aplikaci poukázek v tom samém uvedeném rozmezí, tedy 35 až 65 %. Já jsem zjišťoval na úřadech práce, nakolik to využívali v minulém období. Informace z různých regionů se liší, nicméně pokud bychom to zprůměrovali, tak by to bylo někde mezi 5 až 7 %. Možná si říkáte, že je to málo. Je otázka, nakolik je to také o odvaze pracovníků úřadů práce. Myslím si, že pro ně není tahle situace úplně jednoduchá, nicméně ta možnost existuje. A já jsem přesvědčen o tom, že ten individualizovaný přístup, to znamená, že to nebudeme aplikovat na všechny, na ty, kteří se chovají slušně, ale bohužel jsou ve špatné sociální situaci, ale půjdeme skutečně pouze po těch zneužívačích, je správnějším řešením než to, že tady budeme vytaxovávat výjimky, kdy bohužel opravdu hrozí riziko v tom, že na některou skupinu, která je tím současným stavem diskriminována, zapomeneme.

Takže i já budu předkládat v podrobné rozpravě k oběma sněmovním tiskům, jak 89, tak 99, návrh na vrácení se k té předchozí právní úpravě, tedy podobný návrh, jaký má kolegy Sklenák. Protože nevím, jakým způsobem se k tomu Sněmovna postaví, tak zároveň načtu k oběma tiskům ještě některé další pozměňovací návrhy, které jdou právě tou cestou výjimek ke sněmovnímu tisku 89. To znamená, k poslaneckému návrhu kolegyně Pastuchové se bude jednat o výjimky z paušální aplikace poukázek dávek na živobytí pro seniory nad 70 let, pro občany, kteří mají přiznanou invaliditu ve 3. stupni, dále pro osoby pečující o osobu blízkou a osoby, které jsou samy poživatelé příspěvku na péči ve 2. až 4. stupni. A k tomu našemu poslaneckému návrhu, to znamená sněmovní tisk 99, pak načtu pozměňovací návrh – a tady přiznám, že jsem se inspiroval u kolegyně Pastuchové – který by vyňal z působnosti paušálních poukázek osoby dlouhodobě hospitalizované ve zdravotnických zařízeních. To byla výjimka, na kterou jsme my v té naší poslanecké novele zapomněli.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já věřím, že v rámci jednání garančního výboru, který bude následovat po jednání zde ve druhém čtení, se dokážeme shodnout na takovém řešení, které tu současnou neutěšenou problematickou situaci kolem poukázek vyřeší.

Pokud se týká poslaneckého klubu KDU-ČSL, tak po tom všem, co jsem zde řekl, my preferujeme v tuto chvíli návrat k té individualizované formě, tedy návrat před tu poslední novelizaci zákona o hmotné nouzi. Jedině tak odstraníme současný diskriminační přístup k těm, kteří dávky skutečně potřebují a dávky využívají v souladu se zákonem. A tady bych apeloval na Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby hledalo účinnější mechanismy kontroly a boje proti zneužívání této konkrétní dávky. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do sloučené obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Šafránková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, protože se v podrobné rozpravě přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu k tisku 99, tak bych vás s ním teď ráda seznámila.

Oproti sněmovnímu tisku 99, kde je věková hranice pro nepobírání poukázek 68 let, tak měním na 65 let a přidávám matky a otce samoživitele dětí do dovršení 18. roku věku dítěte, u kterých se způsob výplaty dávkou poukázkami opravňujícími k nákupu zboží ve stanovené hodnotě též nepoužije. Navrhovaná změna a doplnění odst. 6 § 43 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, by měla respektovat zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, stanovený důchodový věk, což je v současné době věk 65 let. Dále se doplňuje odst. 6 v § 43 o písm. f), tedy o významnou sociálně zranitelnou skupinu osob, která by rovněž neměla být adresátem možnosti čerpání a využívání poukázek příjemců příspěvku na živobytí, a to matky a otce samoživitele dětí do dovršení 18. roku věku dítěte.

Hlavním důvodem je skutečnost, že poukázky v hmotné nouzi se nepřijímají ve všech obchodech. Poukázky lze uplatňovat pouze v síti prodejen nasmlouvaných dodavateli typizovaných poukázek a z toho plynou i další vynaložené náklady na dopravu nejen za nákupem nezbytných potravin pro osoby uvedené v navrhovaném odst. 6. Zejména se tak děje v malých obcích. U otců samoživitelů a matek samoživitelek z tohoto dále vyplývá i ten fakt, že v případě nemožnosti uplatnitelnosti poukázky ve své obci vznikne další problém, například nutnost dojíždění na nákup i s malým dítětem, v případě nemoci dítěte nemožnost nákupu a s tím spojené další vynaložené náklady za dopravu.

U důchodců a invalidních důchodců je mnohdy přeprava pro nutný nákup do větší obce nebo města velkou zátěží, nejen z důvodů dalších vynaložených finančních prostředků, ale taková přeprava je často i technicky nemožná. Protože často si představme důchodce, že mají sníženou pohyblivost, jsou nemocní a je to opravdu pro ně komplikované. V případě používání poukázek v nasmlouvaných obchodech dochází i ke společenskému znevýhodňování těchto osob, důchodců, invalidních důchodců, otců, matek samoživitelek z hlediska častých nevhodných komentářů, se kterými se setkávají ve frontách na pokladnách.

Dalším zásadním problémem je skutečnost, že v případě nevyužití celé hodnoty poukázky zbylá hodnota poukázky propadne, jak uvádějí sami prodejci, ale i matky a otcové samoživitelé z vlastních zkušeností. Problémy s uplatněním těchto poukázek jsou i v případě nákupů léků a některých potravinových doplňků. Zejména u důchodců, invalidních důchodců, otců samoživitelů a matek samoživitelek se dá předpokládat, že se jedná o zcela nezbytnou potřebu a pobírání poukázek v hmotné nouzi tuto potřebu jednoznačně ztěžuje, nebo přímo znemožňuje.

Prosím vás tedy o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v obecné rozpravě, sloučené obecné rozpravě, vystoupí paní poslankyně Richterová. Já vás mezitím, než přijde k řečníšti, seznámím s omluvami. Pan poslanec Ladislav Okleštěk se omlouvá z jednání od 15.30 do 19.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Robert Králíček od 17.00 do 21.00 z pracovních důvodů a pan poslanec Tomáš Vymazal z pracovních důvodů od 17 hodin do konce jednacího dne.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Já děkuji za slovo. Myslím, že tady většina věcí byla řečena. Ale možná ještě nebylo řečeno takové to hlavní, co zvažujeme. Opravdu obrovský problém mají samoživitelé. Přesně tady ty konkrétní příklady, jak třeba lidi mě posílali, třeba když mají partnery... třeba přítelkyně, která je samoživitelka, vychovává dvě děti z předchozího vztahu a dostává tyto poukázky, tak ti noví partneři vidí, jaká je situace, že ty obchody to neberou, že vlastně je to velký problém, když je potřeba platit obědy apod.

Ale myslím si, že tohle je přesně příklad toho, kdy vlastně nemůžeme donekonečna se snažit vyjmenovávat, jaké skupiny lidí by neměly dostávat ty poukázky. Jaké skupiny lidí, buď jsou v té situaci nezaviněně, nebo nemá opravdu smysl nějakým způsobem lustrovat, co si za ty peníze, za ty prostředky koupí nebo ne. A dostáváme se k tomu, kde je ta hranice. Co ještě máme lustrovat, co ještě máme kontrolovat. A to tady dneska v téhle diskusi myslím ještě nezaznělo, že my zkrátka... Asi řada z nás cítí nějakou zodpovědnost v situaci, kdy přerozdělujeme veřejné prostředky, a skutečně spousta lidí, kteří jsou na té příjmové hranici nízko, cítí nespravedlnost. Cítí se špatně, když vidí, jak někteří lidé, kteří žijí na dávkách, s tím nakládají. Tohle tady nezaznělo, že my se musíme snažit vyrovnat tenhle pocit nespravedlnosti. Jen si myslím, že to správné opatření nejsou poukázky, ale správné opatření je skutečně mnohem širší podpora těch druhých nejchudších, těch nízkopříjmových lidí, kteří mají reálné problémy utáhnout svůj život ze svých mezd a platů a potom si právě říkají, jestli jim to snažení stojí za to, když někdo jiný třeba právě díky státní podpoře na tom není zas o tolik hůř.

Ale prosím vás, to je takové to poměřování lidí, kteří jsou na tom všichni relativně špatně. Jejich život bychom si nepřáli. A ti vlastně si zaslouží nějakou podporu, obě skupiny. Už tady zaznělo, jak kvete černý trh. Zaznělo tady, jaké marže vydavatelé poukázek mají. A já jenom v téhle rozpravě, kde se víceméně opakují argumenty, co už zazněly v prvním čtení, bych ráda zdůraznila, že v situaci, kdy skutečně ti vydavatelé poukázek si berou marži 7 až 12 %, tak zejména obchodníkům na malých obcích nezbyvá, z čeho mít vlastní zisk. A právě potom na těch nejmenších obcích je ta dostupnost tak špatná. Takže tohle je prostě systémový problém. Jste-li z malé obce, tak v podstatě jste v případě pobírání těchto poukázek, systémově diskriminováni.

To by bylo na obecnou rozpravu za mě, za Piráty vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Hlásí se ještě někdo do sloučené obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, tak sloučenou obecnou rozpravu

k sněmovnímu tisku 89, 99, končím. Ptám se na závěrečná slova. Ano, paní poslankyně Pastuchová jako zástupkyně navrhovatele má zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Já budu krátce reagovat, protože myslím, že bude reagovat i paní zpravodajka. Já si stále stojím za tím, že tento zákon měl smysl, má smysl. A všichni volají po tom, ať se dávky nezneužívají. My jsme pro to něco udělali, ale vlastně jak bylo řečeno, tak každý si najde cestičku, a proto to všechno zrušíme a nebudeme dělat nic.

Chtěla jsem se vyjádřit ke kolegovi Sklenákovi prostřednictvím pana předsedajícího. On na to odpověděl pan kolega Kaňkovský, kolik dávek bylo (nebylo?) vyplaceno v době, kdy se to mohlo vyplácet. Pět procent. A to proto, že na úřadech práce se báli to vyplácet, protože každý přišel, začal řvát, to všichni víme, a tak jim to prostě nedali (dali?). Takže vůbec to nemělo účel.

Já jsem moc ráda, že to téma se tady otevřelo, protože my se tady bavíme o 30 % jedné dávky na živobytí. A těch dávek v našem sociálním systému, štědrém sociálním systému, máme dostatek. Myslím si, že z dávek na živobytí, z 30 %, kdy si za to můžete koupit oblečení, pleny, drogerii, školní potřeby, jídlo, tak říkám, s úřadem práce jsem v kontaktu. Řekli mi, že vyplácejí 35 %, víc nevyplácejí. Dostupnost. Byly případy, já jsem byla v Černých ovcích. Vždycky mi přišly případy hodné zvláštních zřetelů, což dávám do svého pozměňovacího, nebo do novely, kde samoživitel, čtyři děti, nemůže jezdit si pro ty stravenky, ale to upravuje to, že ten úřad práce mu je může zaslat poštou.

Co se týče obchodu a nedostupnosti. Po konzultaci na úřadu práce – tento systém začal platit 1. prosince. První vlastně komplikace ohlášeny byly asi za 14 dní. Dnes je ta síť už pokryta a stále se pokrývá čím dál tím víc. Takže těch obchodů bude i čím dál tím víc. I na těch malých vesnicích.

Ohledně kolegy Kaňkovského prostřednictvím pana předsedajícího. Mně se moc nelíbila ta věta, jak z toho ven. Já si nemyslím jak z toho ven. Já si myslím, jak napravit některé skupiny, kterých se to dotklo, ale určitě ne jak z toho ven. Myslím si, že je opravdu krátká doba na to hodnotit to a opravdu Ministerstvo práce a sociálních věcí a úřady práce s tím nemají problém. Úřady práce nemají problém, protože to trvá půl roku a prostě si to sedlo.

A paní kolegyni Richterové – se vši úctou k vám prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste tu řekla větu "samoživitelka, která má přítele". Pak to nemůže být samoživitelka. A vracíme se úplně k něčemu jinému, co se tady dnes děje. Mladí lidé se nesezdávají, protože matky, které jsou samoživitelkami, mají nárok na pobírání různých dávek, i když s nimi přítel bydlí v obydlí, i když tam přijde kontrola, je tam na návštěvě. Příklad z blízkého Německa – tam když přijde na kontrolu někam do bytu, kde matka pobírá tyto příspěvky, a najdou tam byť jen jednu věc, tak se to prostě řeší trochu striktně a ne jako u nás.

Znovu se vracím k tomu – jsem ráda, že se to téma tady otevřelo, protože systém vyplácení všech dávek v naší republice by opravdu, ale opravdu potřeboval velkou revizi a změnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě závěrečné slovo paní zpravodajky.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, to byla rychlá výměna.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, já jenom upozorním paní poslankyni Richterovou, že byla uzavřena rozprava, nebo ukončena rozprava, takže faktická poznámka není možná. Omlouvám se. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dovolte mi z postu zpravodajky, abych i já měla pár připomínek a trošku vás provedla diskusí, která tady probíhala. Já samozřejmě chápu své kolegy, ať už pana Sklenáka, nebo pana Kaňkovského, že informace, které dostávají, nebo i lidé, se kterými připravují pozměňující návrhy, jim víceméně říkají informace o tragédiích na životech těchto lidí atd., a proto si myslím, že je správné, tak jak se připravily tyto dvě novely, mít jasně stanovené výjimky v rámci vyplácení povinnosti v poukázkách od té sazby 35 % a 65 %. To je jedna záležitost.

Proto i já jsem dala, a to po dohodě obou navrhovatelů, jeden malý pozměňující návrh, kdy já vlastně odebíráím tu možnost, kdy se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele, protože i po konzultaci se samotnými úřady práce jsme došli k názoru, že pokud se to nechá na správním uvážení, je to cesta k likvidaci celého systému.

A teď možná ještě k diskusí, která tady probíhala. Nakupovat levněji. No, já musím říci, že s úřady práce jsme to konzultovali a i v kdejaké malé vesnici o počtu 200 až 300 obyvatel okamžitě po otevření nějakého krámků nebo zjištění od klientů, že tam neberou poukázky, jednotlivé úřady práce se okamžitě spojí s těmi lidmi, kteří pracují s poukázkami, a oni se okamžitě snaží nasmlouvat tak, aby je tam mohli brát. To znamená, i po půlroce praxe tam nedochází k nějakým závažným pochybením, ani lidé na úřadech práce nezaznamenali těžké stížnosti nebo těžké průšvihy, které by s tím byly spojené.

Musím říci, že mě velice mrzí, že někteří kolegové používají argumenty, které s touto dávkou nemají nic společného. Školní jídelny – nezlobte se na mě, proč by měly platit dávky na živobytí jídla do školní jídelny? Tam jsou přídatky na děti. Cestovné, kroužky, ubytování, to je příspěvek na ubytování a doplatek na ubytování. Nehledě na to, že se pořád bavíme o hmotné nouzi, což je zhruba třicetiprocentní celková výše dávek, nebo z těch dávek, protože největší část jde opravdu ze státní sociální podpory a tam se to ani jedné dávky netýká.

Musím říci, že mě opravdu velice mrzí, že chceme, nebo že jsou tady návrhy, které to chtějí celé zrušit a dát to vlastně zpátky do toho systému, který tady byl před přijetím pozměňujícího návrhu kolegyně Pastuchové, protože vy tím vlastně likvidujete i veškeré nasazení a úsilí lidí na úřadech práce po vzetí platnosti této úpravy, jak se k tomu postavili, jak si to dokázali srovnat a jak už to mají systémově nastavené. Myslím si, že to není fér ani vůči nim.

Odkupování poukázek. Ano, my to víme, to přece bylo i předtím, ale na druhou stranu, nezlobte se, trátí přece na tom jenom ti klienti. Pokud oni dokážou vyměnit nebo prostě prodat poukázky s menší hodnotou, ano, ale ty peníze budou chybět jenom zase těm klientům. Nemyslím si, že nedostatek, to, že by někde nemohli něco nakoupit, je opravdu velký.

Nehledě na to, když se podíváme zpátky, jak to fungovalo. Vy jste tady uváděli, kolegové, příklady v procentech. Já bych vám řekla, já to opakuji, já už jsem to říkala na výboru, já už to říkám asi počtvrté nebo popáté, proč se to nevyužívalo, nebo minimálně: protože prokázat těm klientům, že zneužívají dávku, je velice obtížné. A pokud už ten úřad práce přistoupil na to, že jim dal z nějakého důvodu, podezření ze zneužívání, že zneužívají dávku, tak na základě odvolacího řízení to bylo zase shozeno zpět. Proto samotné úřady práce k tomu už téměř nepřistupovaly, protože odvolací orgány jim to shazovaly. Nezlobte se na mě, ale důsledek nebo dopad pro klienty, o kterých jsme věděli, že to zneužívají, nebyl prostě žádný.

Velice mě mrzí, že i mám pocit, že i dohody, které tady mezi jednotlivými předkladateli nebo dalšími kolegy a kolegyněmi nějak vznikly před druhým čtením, tady padly a víceméně systém povinností opravdu chcete zlikvidovat. Já bych chtěla jenom upozornit, že to je opravdu pro klienty, kteří jsou na úřadu práce déle jak šest měsíců. To už snad o něčem svědčí. A nezlobte se na mě, maminky samoživitelky, ony přece pobírají dávky rodičovské dovolené.

Mám prostě pocit, že lépe je všechno zlikvidovat a jediný mechanismus, nebo aspoň nějaký částečný, malý, drobný, účinný, prostě který tady trochu je a se kterým opravdu nikdo nemá problém, akorát nějaké instituce, tak prostě je tady snaha něco zlikvidovat. Já jsem zvědavá, jak budete mít své názory při projednávání dalších razantních novel, jestli to tedy nové vedení ČSSD, potažmo vedení Ministerstva práce a sociálních věcí nestáhne, protože to jsou zásadní věci, které bychom chtěli řešit a kde vidíme nějakou budoucnost změny systému.

Chtěla jsem vás poprosit, abyste se zamysleli nad tím, co je opravdu důležité, a neposlouchali někdy i mediálně nehorázné lži. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za závěrečné slovo. Vzhledem k tomu, že jsme vedli sloučenou obecnou rozpravu, tak teď povedeme rozpravu podrobnou separátně, takže se vrátíme do tisku 89.

3.

**Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové,
Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly,
Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 89/ - druhé čtení**

Otevírám podrobnou rozpravu. Mám zde pět přihlášek. Nejprve prosím pana poslance Sklenáka a následovat budou další v pořadí.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já si jen chci postesknout, že paní předkladatelka i paní zpravodajka nereagovaly ještě v obecné rozpravě, ale až ve svém závěrečném slově, protože potom samozřejmě není možné vést tu pravou diskusi. Teď se nechci v podrobné rozpravě k tomu vracet. Jenom snad jedna věc. Já bych byl velmi rád, když tak horujete pro systém proplácení formou stravenek, kdybyste vy nebo někdo jiný mi přivedli nějakého člověka, který když se vyplácely dávky v penězích, tak byl alkoholik, nestaral se o rodinu, všechno zanedbával, zneužíval, a poté, co jste mu to začali dávat ve stravenkách, tak se z něj stal příkladný občan a otec či matka rodiny. Myslím si, že takového člověka zde nenajdeme. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Dovolte tedy, abych se v podrobné rozpravě přihlásil, v návaznosti na svoje vystoupení v obecné rozpravě ke sněmovnímu dokumentu číslo 1041, což je pozměňovací návrh, který vrací systém do období poloviny loňského roku, tedy do stavu, kdy je možné vyplácet příspěvek na živobytí formou poukázek na základě úvahy úřadu práce.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Novák a po něm paní kolegyně Pastuchová.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi načíst písemný pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 89 od kolegyně Radky Maxové, který je evidován jako sněmovní dokument 1032. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní kolegyně Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych chtěla načíst, nebo zmínit svůj pozměňovací návrh uvedený pod číslem 1043. Jedná se ještě o rozšíření skupiny o lidi starší 70 let a klienty, kterým byl přiznán příspěvek na péči ve IV. stupni, což je úplná závislost. Pak bych ještě navrhla vzhledem k tomu, že došlo k nějaké diskuzi, zamítnutí sněmovního tisku číslo 99 ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Ano, je to podrobná rozprava. Ale protože jsem neměla možnost reagovat, tak ještě věcně se vrátím k tomu, co zaznělo v obecné rozpravě, než načtu svůj malý pozměňovací návrh. A sice že ten příklad, který jsem zmiňovala v rámci povzbuzení diskuze, a čekala jsem tu reakci, byl příklad člověka, který nebydlí s tou maminkou samoživitelkou, nemá vyživovací povinnost k jejím dětem, protože to nejsou jeho děti. A že je důležité se bavit o konkrétních věcech. Prostě o tom, jak má vypadat ten okruh společně posuzovaných osob. Tam souhlasím s tím, že je to věcná věc. Ale není to nic proti tomu příkladu, co byl uváděný.

A potom podobně, jako když se tady věcně mluvilo o placení obědů. Proč je to dneska tak těžké pro ty rodiče? Protože máme rozdílné termíny výplaty různých dávek a přitom ty obědy je potřeba platit prostě k nějakému dni na začátku měsíce. Takže tady jde fakt o takové to věcné fungování, které je dneska obtížné.

A nyní bych ráda načetla pozměňovací návrh číslo, pokud se nemýlím, 1040, který ukazuje, jak je těžké přijít na všechny ty výjimky, kterých se může tahle problematika týkat. Já jsem na základě podnětů podala návrh doplnit větu, která zní: "Zvýšení částky živobytí z důvodu dietního stravování se vyplácí vždy v hotovosti." A to proto, že speciální prodejny na speciální diety ty poukázky většinou nepřijímají, a tak jsou osoby s dietním stravováním ještě více znevýhodněné. Proto ten návrh předkládám a chci na tom ukázat, jak je obtížné myslet opravdu na všechno, kde ty lidi nepřiměřeně postihujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Aulická. Ještě omluvy. Paní poslankyně Maxová od 16. hodiny do konce jednacího dne, pan poslanec Juchelka od 16.30 do konce jednacího dne. A pan poslanec Onderka se omlouvá z odpoledního jednání 28. 6. až do konce jednacího dne. V případě, že by to byla chyba, tak ho asi omluvím i 26. 6., pro jistotu.

Prosím dál.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych i já se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který najdete pod sněmovním tiskem (dokumentem) 1044 u novely zákona o hmotné nouzi pod sněmovním tiskem 89. Jak už jsem řekla v předchozí debatě, týká se to bodu 3, kdy větu ruším, anebo v případech, kdy se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele. Odůvodnění najdete v pozměňovacím návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Kaňkovského, který je zatím posledním přihlášeným do podrobné rozpravy.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já na úvod jen krátce musím reagovat na závěrečné slovo paní zpravodajky a paní předkladatelky. Bude se to vztahovat k těm pozměňovacím návrhům. Tady zaznělo, že nebyly dodrženy dohody. Tady se omlouvám paní zpravodajce, která byla také součástí toho jednání s vedením Ministerstva práce a sociálních věcí. Ale pokud se týká hlavní předkladatelky sněmovního tisku 89, tak Janu Pastuchovou jsem prostřednictvím pana předsedajícího informoval o tom, že po konzultacích ty výjimky, na kterých jsme se dohodli, jsou z naší strany neakceptované a že připravíme jiný seznam výjimek, a stejně tak jsem informoval paní ministryni.

Takže paní kolegyni Aulické se tímto veřejně omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího, nicméně jsem považoval za důležité informovat předkladatelku a vedení Ministerstva práce a sociálních věcí. Přesto i paní zpravodajka tu informaci určitě měla mít. Takže to se omlouvám.

Pak tady zazněly některé výtky – jak dál. To nebylo myšlené nějak abstraktně jak dál. Já jsem řekl už v tom úvodním slově, že chápu, že je potřeba bojovat proti zneužívatelům dávek, a to nejenom u dávky na živobytí. Ale – a naprosto souhlasím s tím, co tady paní kolegyně Pastuchová řekla, máme tady jiné dávky a víme o tom, že jsou tyto dávky zneužívány. Ale pojďme se tedy zamyslet vůbec nad systémem výplaty dávek v České republice a pojďme se zamyslet nad kontrolními mechanismy. Tady jsme zvolili jeden ze způsobů, jak omezit zneužívání dávek, ale bohužel se ukázalo, že to s sebou přináší spoustu aplikačních problémů. A ty výjimky, které hledáme, tak nakonec vždycky na někoho zapomeneme.

A teď už konkrétně k pozměňovacím návrhům, které jsem připravil ke sněmovnímu tisku 89. Jak už jsem tu avizoval v obecné rozpravě, jsou celkem čtyři okruhy. Klub KDU-ČSL po zvážení všech těch argumentů, které jsem tady vznášel, to znamená, že my chceme bojovat proti zneužívání dávek, ale bohužel se tento způsob neosvědčil – tak jako první návrh dávám návrh na zrušení paušální výplaty poukázek dávky na živobytí. Uvědomuji si, že bude asi velmi obtížné to tady prosadit. Nicméně si myslím, že by to bylo nejčestnější a nejsportovnější. A poté hledat jiný způsob, jak proti těm zneužívatelům bojovat.

Dále dávám návrh na výjimky, protože předpokládám, že nakonec se budeme dohadovat o systému těch výjimek. A jedna z těch výjimek je vyjmout z paušálních poukázek seniory nad 70 let a obyvatele, kteří mají priznanou invaliditu třetího stupně. To bylo součástí té dohody, o které jsme jednali.

Dále se to týká – to je třetí pozměňovací návrh – poživatelů příspěvku na péči ve druhém až čtvrtém stupni. To už je nad rámec té dohody.

A čtvrtý pozměňovací návrh jsou osoby pečující o osobu blízkou.

Hlásím se takto formálně ke sněmovním dokumentům pod čísly 1026, 1027, 1028 a 1029. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla poslední přihláška do podrobné rozpravy. Já tady mám faktickou poznámku pana poslance Bláhy, ale zeptám se, zda chce uplatnit nějaký procedurální návrh nebo zda chce v podrobné

rozpravě něco navrhnout? (Odpověď z pléna.) Pak se obávám, že to úplně možné není. V tom případě bych podrobnou rozpravu ukončil.

Zeptám se na závěrečná slova po podrobné rozpravě. Prosím o upřesnění toho návrhu na zamítnutí.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já se velice omlouvám. Já jsem se přihlásila do podrobné rozpravy ke sněmovnímu tisku 99, takže načtu svůj návrh znovu. A tamto stahuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Stahujete tento návrh? (Poslankyně Pastuchová: Ano.) V tom případě mám za to, že nic hlasovatelného nepadlo, a můžeme tedy druhé čtení tohoto návrhu ukončit.

A vzhledem k tomu, že jsme vedli sloučenou obecnou rozpravu, tak se přesuneme do tisku 99.

4.

**Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové,
Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 99/ - druhé čtení**

Zahájím podrobnou rozpravu. Tam mám přihlášeny čtyři poslance. Prosím pana poslance Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Tak byt' tuším, jaký bude osud tohoto tisku, tak z opatrnosti se přihlásím ke sněmovnímu dokumentu číslo 1042, což je v podstatě stejný návrh, jaký jsem přednášel v tom předcházejícím bodu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Šafránková.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak už jsem říkala v obecné rozpravě, tak bych se chtěla přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu s číslem 746. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak, děkuji. Pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Tak ještě naposledy toto odpoledne k této problematice. Já jsem připravil k tomuto sněmovnímu tisku číslo 99, což je náš poslanecký návrh zákona, dva pozměňovací návrhy. Paní kolegyně Pastuchová už

avizovala, že dá návrh na zamítnutí tohoto tisku ve třetím čtení. Já jsem to předpokládal. Myslím si, že silou vládního hnutí dosluhující vlády, nebo vlády v dojezdu i celovládního hnutí vlády v očekávání, se to dalo očekávat. Musím říci, že mě to nějakým způsobem nemrzí, protože tady je opravdu potřeba vyřešit systém těch poukázek. To znamená, jestli to bude sněmovním tiskem číslo 89, nebo 99, je to jedno.

I já jsem z opatrnosti připravil dva pozměňovací návrhy. První kopíruje ten první pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 89 a jedná se o zrušení paušální výplaty poukázek dávky na živobytí. A ten druhý návrh, tady jsem se inspiroval paní kolegyní Pastuchovou, protože my jsme v našem návrhu původně zapomněli na osoby, které jsou dlouhodobě hospitalizované ve zdravotnických zařízeních, takže toho se týká ten druhý pozměňovací návrh. Formálně se tedy hlásím ke sněmovním dokumentům pod čísly 1030 a 1031.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A ještě paní poslankyně Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já vzhledem k tomu, že o nedohodě jsem se dozvěděla až dnes dopoledne, a původní dohoda byla, že pozměňovací návrhy společně dáme do sněmovního tisku číslo 89, proto nyní také navrhuji zamítnutí sněmovního tisku číslo 99 ve třetím čtení, abychom projednávali pouze sněmovní tisk číslo 89 s jeho pozměňujícími návrhy dnes načtenými. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, ten návrh je zaznamenán a ve třetím čtení bude hlasován. Zeptám se, kdo se dále hlásí do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak ji končím. Znovu si jenom zkontroluji, že nic jiného hlasovatelného nepadlo. Takže v tom případě končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony
/sněmovní tisk 130/ - druhé čtení**

Prosím paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby se ujala slova a tento tisk nám uvedla.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, předkládám k projednání návrh novely zákona číslo 178/2005 Sb.,

o zrušení Fondu národního majetku České republiky, přičemž si dovolím uvést tento návrh v širších souvislostech.

Uvedeným zákonem byl od 1. ledna 2006 Fond národního majetku zrušen a jeho činnost převzalo Ministerstvo financí. Zde byl pro správu majetku a financování závazků zřízen zvláštní účet a zvláštní evidence, které jsou vedeny odděleně od státního rozpočtu, a to proto, aby výnosy z privatizovaného majetku sloužily k úhradě právě těch závazků státu, které s privatizací souvisely. Už tehdy se nicméně připouštělo použít tyto prostředky i na jiné účely. Postupem času však tyto jiné neprivatizační účely byly těmi hlavními výdajovými tituly a navíc se k nim dílčími novelami zákona přidávaly další a další. Z privatizačních zdrojů tak byly hrazeny četné vládní projekty. Například již v roce 2007 činily investice nesouvisející s privatizací, typicky do Státního fondu dopravní infrastruktury, 21 miliard. O rok později to bylo dokonce téměř 34 miliard.

Od roku 2012 byla uzákoněna možnost převádět prostředky z výnosů privatizace do státního rozpočtu. Často se v této souvislosti uvádí, že ty prostředky měly sloužit na krytí schodku důchodového účtu. Je ale třeba si uvědomit, že jakmile byly převedeny do rozpočtu, byly k nerozeznání od jiných příjmů rozpočtu, typicky daní. S důchodem tato problematika souvisí nepřímo, a to tak, že se nesmělo převádět více, než byl rozdíl mezi rozpočtovanými příjmy a rozpočtovanými výdaji na důchodové pojištění. Od roku 2012 bylo do státního rozpočtu převáděno průměrně 10 miliard ročně, a to při zachování bezpečného zůstatku na krytí privatizačních výdajů včetně nejvýznamnější ekologie.

Z tohoto obecného úvodu je zjevné, že celá řada argumentů, které zaznívají na odpor proti navrhované novele, je účelová a zavádějící a s těmi nejvíc nesmyslnými bych se ráda hned vypořádala.

Za prvé. Nikdy nebylo účelem zvláštních účtů privatizace tvořit rezervu na horší časy. Ten, kdo si to myslí, se měl ozvat v roce 2002, když byly příjmy téměř 130 miliard, nebo v roce 2005, když to bylo 110 miliard. Ani 40 miliard z roku 2008 nebylo málo. Dnes, kdy jsou příjmy v podstatě omezeny na rok od roku klesající dividendu ČEZu, dále Čepa a Českého Aeroholdingu a v součtu tvoří zhruba desetinu příjmů z let 2002 či 2005 a ani ne polovinu z roku 2008, se najednou začne mluvit o rezervách státu? To mi nepřipadá jako udržitelný argument.

Za druhé. Není ohroženo financování ekologických závazků vůči obyvatelům privatizovaných podniků. V současném znění zákona není žádná pojistka, která by zabránila situaci, že veškeré dostupné prostředky na zvláštních účtech budou převedeny na přípravu průmyslových zón. Na ekologii by pak nezbyla ani koruna. Navrhovaná novela ale průmyslové zóny či dopravní infrastrukturu jako výdajové tituly škrtá a ponechává v podstatě jen ekologické závazky, rekultivace a to, co bytostně souvisí s privatizací. Navíc usnesením z loňského roku ukládá vláda ministru financí zajistit na ekologii nejméně 4,5 miliardy korun ročně. Jak to ministr financí zajistí? No, nejspíše tak, že je na těch účtech prostě nechá. A kdyby se stalo něco nepředvídatelného, jako je například prohra v privatizačním soudním sporu, i takové věci jsme zdědili, je tu nově zavedena možnost doplnění chybějících prostředků ze

státního rozpočtu. Proto tvrdím, že plnění ekologických závazků je navrhovanou novelou řešeno mnohem lépe než doposud.

Za třetí. Nejde o žádný účetní trik za účelem vylepšení bilance. Hlavním cílem navrhované novely je, aby prostředky, které nebudou využité na krytí privatizačních výdajů, nezůstaly na účtě nečinně ležet, ale aby mohly být smysluplně využity na investiční či sociální potřeby dle aktuálního stavu hospodářství. Proto je předpokládánou novelou umožněn převod těchto finančních prostředků do státního rozpočtu bez určení konkrétního účelu. Tento proces bude transparentní a kontrolovatelný, neboť bude podléhat standardním procesům uplatňovaným při sestavování státního rozpočtu.

V kostce se dá tedy navrhovaná novela shrnout tak, že má eliminovat všechny účelové vládní výdaje a ponechat pouze výdajové tituly související se závazky z privatizace, které tak opět získají prioritu financování. Zdůrazňuji, že v současné době není možné hradit privatizační výdaje z žádných jiných zdrojů. Současně bude novelou umožněno efektivní a transparentní využití volných finančních prostředků.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému jako garančnímu a usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 130/1. Prosím zpravodaje tohoto výboru, kterým je pan poslanec Petr Vrána, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím.

Omlouvám se, ještě se omlouvá paní ministryně Němcová, a to do 15 hodin do konce jednacího dne.

Poslanec Petr Vrána: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, návrh novely zákona o zrušení Fondu národního majetku předložila vláda Poslanecké sněmovně dne 21. 3. 2018. Zástupcem navrhovatele je Ministerstvo financí. První čtení proběhlo 19. 4. 2018 na 12. schůzi Poslanecké sněmovny. Návrh zákona byl usnesením číslo 212 přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Doposud nebyl načten žádný pozměňovací návrh ani návrh na zamítnutí.

Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych přednesl usnesení rozpočtového výboru z 9. schůze ze dne 6. června 2018 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky /zákon o zrušení Fondu národního majetku/, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, sněmovní tisk 130, druhé čtení.

Po úvodním slově ministryně financí, zpravodajské zprávě poslance pana Vrány a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky /zákon

o zrušení Fondu národního majetku/, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, sněmovní tisk 130, schválila bez připomínek;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Prosím pana poslance Skopecčka.

Poslanec Jan Skopecček: Dobré odpoledne, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si navrhnout zamítnutí tohoto zákona ve třetím čtení. Uvedu důvody, proč si myslím, že by to měl být správný krok.

Paní ministryně se tady snažila vysvětlit, jak je to vlastně logická úprava, já to jako logickou úpravu nevidím. Dodneška privatizační fond fungoval, dodneška to byla rezerva státu pro období, kdy se hospodářsky nedaří, zejména právě na deficit tzv. důchodového účtu, který se dostává do deficitu v době, kdy ekonomika nešlape, jako šlape dneska, kdy je nezaměstnanost větší, kdy nejsou takové platby odvodů do státního rozpočtu, jaké zažívá dnes tato vláda. Právě na toto období, na tyto účely máme privatizační fond, který se plnil jednak výnosy z privatizace, ale který se také plní každoročně dividendami ze státních podniků, tedy nejčastěji z ČEZu. Tyto peníze jsou zavázány, nemůže žádná vláda, ani tato, ani předchozí, ani ty předešlé, zacházet s těmito penězi, jak se jí to líbí. A byť paní ministryně říkala, že ty peníze už byly v minulosti využity na nejrůznější dílčí výdaje, tak to sice být pravda může, nicméně ten fond existoval stále a žádná vláda si ho nedokázala zrušit zcela úplně a vždycky respektovala to, že ho každoročně naplní peníze právě buď z privatizace, nebo z dividend. Takže já nevidím žádný důvod v době, kdy se vláda chlubí, jak jí roste daňové inkaso, jak jí rostou daňové příjmy, díky ekonomickému růstu máme dokonce i přebytek toho důchodového účtu, tak já vůbec nechápu, že zrovna v této době velmi dobrého ekonomického počasí, velmi dobrých příjmů státního rozpočtu to této vládě nestačí a potřebuje si sáhnout do privatizačního fondu a utrácet peníze, které vždycky byly chápány jako peníze rezervní na nějaké mimořádné události, mimořádné výdaje státu, ať už to byly ekologické škody, ekologická zátěž, nebo právě případný deficit penzijního systému v době ekonomické krize.

Koneckonců, všem nám je jasné, že náš stávající důchodový účet nebo stávající penzijní systém není udržitelný, že tak jak nám stárne populace, tak těch, kdo budou přispívat do toho průběžného systému, bude stále méně, těch, co z něj naopak čerpat budou, bude stále více. Je zřejmé, že do budoucna se ten deficit bude prohlubovat. Také nejde spoléhat na to, že bude neustále ekonomický růst takový, jaký máme dneska, že bude tak nízká nezaměstnanost, jakou máme dneska, a že tedy penzijní systém i bez jakýchkoli reforem, bez jakýchkoli změn můžeme v budoucnu očekávat jako přebytkový nebo vyrovnaný.

Paní ministryně říkala, že se ty peníze nikam neztratí, že budou využity efektivně, stále mluví o investicích. Já bych tento krok chápal od vlády a od ministryně, která v minulých letech dokázala proinvestovat nějaké nadprůměrné, rekordní číslo, které by vyžadovalo opravdu se poklonit a vyjádřit úctu. Nicméně když se podíváme na

výše proinvestovaných peněz v uplynulých letech, tak zjišťujeme, že vláda, zejména tvořená hnutím ANO, ale i sociálními demokraty, nedokázala investovat v průměru více, než dokázaly investovat vlády v mnohem horších ekonomických podmínkách. Čili ten argument, že to bude na investice, je falešný. Minulá vláda nedokázala investovat více, než dokázaly investovat vlády v uplynulých letech, a je tedy zřejmé, že pokud si skutečně vláda hnutí ANO na ty peníze sáhne, tak to budou peníze utracené, projedené. Koneckonců, šermuje se tady se slůvkem "půjde to na investice". No, když se podíváme na inzeráty hnutí ANO v tisku, co všechno považují za investice, tak hnutí ANO přepsalo ekonomii, přepsalo ekonomické termíny a za investici považuje dokonce i jízdné zdarma pro naše spoluobčany.

No to tak, paní ministryně. je – paní ministryně se diví. Podívejte se, zeptejte se svého PR oddělení, jaké zadává inzeráty. Zjistíte, že za investice vaše PR oddělení považuje i jízdné zdarma, což samozřejmě žádnou investicí není. Investice má jasnou definici. Tohle je hra s termíny a snaha oblnout voliče. A já na takovéto výdaje, které prostě budou projedeny, nechci posílat vládě další peníze, které vždycky byly chráněny tím zákonem, vždycky byly na období nějakých mimořádných událostí.

Tato vláda nedokáže hospodařit šetrně, což vidíme i v návrhu státního rozpočtu na příští rok, vidíme to i v realitě hospodaření předchozích let. Nedokáže investovat, čili nepotřebuje žádné další, dodatečné peníze. Samotný ekonomický růst jí přináší nebývalé peníze navíc, to by jí v jejím rozhazování mělo stačit. Nedopusťme, aby mohla rozhazovat i peníze, které by měly sloužit budoucnosti této země třeba na penzijní reformu. Prosím o to, abyste tento návrh zákona odmítli ve třetím čtení, což navrhuji.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v zásadě musím souhlasit se svým předřečníkem. S tím návrhem na zamítnutí se ztotožňuji, nicméně v tom návrhu vnímáme určitá pozitiva, kde vláda navrhuje omezit ten seznam kapitol, do kterých se ty peníze mohou přesouvat. A co nám právě vadí, je možnost, aby vláda používala ty peníze na zvláštních účtech privatizace jako běžný příjem státního rozpočtu, což ostatně navrhuje i na příští rok, to znamená, že ten deficit 50 miliard, kterým se vláda dneska ohání, je ve skutečnosti 70 miliard, protože 20 miliard, které jsme už měli, se teď utratí z tohoto fondu.

Z tohoto důvodu navrhuji pozměňovací návrh, který načtu v podrobné rozpravě, kterým bych zrušil ten paragraf, který umožňuje vládě tyto peníze libovolně převádět do státního rozpočtu.

My máme za to, že jednorázové příjmy mají sloužit na jednorázové výdaje. Pokud tady máme především z doby minulého režimu značné ekologické škody, které potřebují sanovat, a máme zdroj příjmů, jak sanaci těchto škod financovat, tak bychom na něj neměli sahat, neměli bychom z něj dělat běžný příjem státního rozpočtu, který se utratí v provozních výdajích, ale měli bychom je skutečně využít

na to, abychom ty ekologické škody sanovali, odstranili, abychom zlepšili životní prostředí především v těch oblastech naší země, které jsou nejvíce poškozené těžkým průmyslem, jako je Ostravsko, jako jsou severní Čechy. A tam bychom ty peníze měli využít a neměli bychom je utratit na provoz státního aparátu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan předseda Kalousek. Ještě omluva pana poslance Bauera od 17. hodiny a pan poslanec Strýček mezi 18. a 19. z pracovních důvodů. Prosím fakticky.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pouze faktická připomínka k tomu, co říkal pan poslanec Ferjenčík. Ony jednorázové a neopakovatelné příjmy se nezapočítávají do deficitu, to znamená, že kdyby to bylo skutečně jednorázové a neopakovatelné, tak by ten deficit byl 70 miliard. Ale vzhledem k tomu, že jde o pravidelně opakující se dividendy, tak v účetní metodice se to opravdu uzná a ten deficit bude jenom 50 miliard, což nic nemění na tom, že všechno, co tu říkal pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Skopec, je pravda.

Já jsem navrhoval zamítnutí v prvním čtení. Rád podpořím ten pozměňovací návrh pana poslance Ferjenčíka. A pokud ten návrh zákona bude schválen, jako že asi bude schválen, tak prostě jenom nemyslíme na budoucnost ani na nezbytné investice a chceme všechno rozdat hned. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo. Rozumím, že co se účetnictví týče, tak samozřejmě ten deficit je 50 miliard. To je pravda. Ale mluvím o tom, že tady je 20 miliard, které vláda měla na účtech na začátku volebního období, a tím, že je nasype do státního rozpočtu, tak ten faktický deficit toho hospodaření zkresluje. O to mně šlo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla sice faktická, ale poslední přihláška do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Budu velmi stručná. Děkuji, pane předsedající. Jenom bych závěrem reagovala na některá fakta a řekla pár čísel. Velmi stručně. Opakuji je pořád dokola, ale opakování je matka moudrosti.

Máme velmi zdravé veřejné finance. Čtvrtý nejnižší dluh v rámci Evropské unie. Třetí nejvyšší přebytek veřejného sektoru v rámci Evropské unie. Strukturální saldo plus 1,1 % HDP. To říkám pořád dokola a pořád dokola to říkat budu.

Prosila bych, aby se nespojovaly zvláštní účty privatizace s důchody, ale s privatizací. A opakuji, že účty nejsou míněné jako rezerva. Takto ten zákon nestojí.

My pouze chceme zapojit peníze zde uvedené tak, jak se to dělo kdykoli v minulosti, do cash flow státu a tak s nimi nakládat.

K investicím. Do investic plánujeme skoro 80 miliard z národních zdrojů – z národních zdrojů, nepočítám zdroje EU ani finanční mechanismy – což je částka nejvyšší za posledních deset let. A tyto peníze půjdou z velké části do SFDI, potom půjdou na dotační programy MMR, to znamená na různé programy zejména pro obce a na investiční věci, záležitosti do sportu. To znamená žádné slevy na jízdném. Samozřejmě víme, že to není investice.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Než dám slovo, pokud má zájem pan... Pan zpravodaj nemá zájem. Ale s přednostním právem dostane prostor pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Máme velmi zdravé veřejné finance. To máme jednak proto, že v době Nečasovy vlády vláda konsolidovala strukturální deficit tempem zhruba 60 miliard ročně, jednak proto, že po dobu této vlády máme velmi dobrý hospodářský růst, který například znamená, že letos má vláda k dispozici zhruba o 200 miliard víc, než měla vláda v roce 2012, a pravděpodobně ty dobré časy vydrží i v příštím roce, dál asi nikdo z nás nevidí. Ale nebudeme mít zdravé veřejné finance v okamžiku, kdy se ekonomický cyklus překllopí do recese. Nebudeme je mít proto, protože to konsolidační úsilí vyvinuté minulými vládami bylo do značné míry zmařeno expanzí mandatorních a kvazimandatorních výdajů plus populistickými dárky typu sleva na jízdném. To je, jako když máte v rodině hypotéku, vezmete si půjčky, teď vám chodí ty složenky každý měsíc, a najednou někdo v rodině přijde o zaměstnání a vypadne jeden z těch příjmů. To se dříve nebo později nutně musí odehrát, protože žijeme v tržní ekonomice, to znamená, přijít to musí, byť nevíme, kdy to přijde. V okamžiku, kdy to přijde a nebudou ty každoročně se navyšující příjmy, které má z ekonomického růstu vláda k dispozici, tak ty složenky, které si mezitím nasekala, budou chodit dál. A tam prostě dojde k poměrně významnému strukturálnímu problému, na který si zaděláváme dnes. Pak někdo jiný bude muset zase platit ty vládní sliby a bude za to nenáviděn, zatímco vláda je dnes milována, jak rozdává na všechny strany. Je to typická rozpočtová neodpovědnost. Netýká se to samozřejmě jenom privatizačního účtu. Týká se to celé řady jiných věcí, ale privatizační účet je jedním ze segmentů této neodpovědnosti. A já proto naléhám, abychom něco takového neschvalovali, protože to prostě není odpovědné.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě s přednostním právem v zastoupení pana předsedy klubu ODS pan místopředseda Jan Skopec.

Poslanec Jan Skopec: Já chci říct vlastně něco podobného, co říkal pan předseda. Poprosil bych paní ministryni, ať nešíří nepravdy a poplašné zprávy. Říct o našich veřejných financích, že jsou zdravé, prostě není možné. To, že vykazujeme drobné přebytky v době, kdy ekonomika roste skutečně nadprůměrnými tempy, na

kteř Česká republika nebyla léta zvyklá, to je normální stav, to je normální záležitost. V okamžiku, ne jenom kdybychom se dostali do recese, ale kdyby naše ekonomika ochladila na jedno procento, věřte, že okamžitě veřejné finance spadnou do dramatických deficitů. V takovém případě ale nemůžeme mluvit o zdravých veřejných financích.

Naše veřejné finance nejsou zdravé. V kontextu mezinárodního porovnání, když je srovnáme s ještě hůře hospodařícími evropskými zeměmi, tak ano, to jsme na tom mezi těmi špatnými skutečně lépe. Ale naše veřejné finance nejsou v žádném případě zdravé. V okamžiku, až ekonomika ochladí na jedno procento, okamžitě spadneme do deficitu, ve kterém by nám mohly pomoci našetřené peníze na privatizačním účtu, které by byly převedeny například na ty peníze. Nicméně paní ministryně je chce projít, chce je utratit, chce je utratit na takové věci, jako je jízdné zdarma. V době ekonomické recese na tom účtě bude nula. To je celé. Ale nelžeme si do kapsy. Naše veřejné finance v žádném případě zdravé nejsou.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pokud pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě, tak v tom případě nic hlasovatelného nepadlo, a můžu tedy otevřít podrobnou rozpravu. Tam mám jednu přihlášku, a to pana poslance Ferjenčíka. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Zprv bych chtěl ještě odůvodnit, proč tady stále mluvíme o důchodech. Protože ve stávající verzi toho zákona je jasně napsáno, že se z toho fondu smějí převádět peníze do státního rozpočtu pouze v případě, že důchodový systém je v deficitu, jinak ne. Takže logicky asi zákonodárce zamýšlel, aby ty peníze sloužily jako rezerva. Nerozumím tomu, proč to tady paní ministryně dementuje.

Každopádně, chtěl bych se tedy přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu. Jedná se o sněmovní dokument číslo 1039. A o co jde, stručně odůvodnění, které je i v tom návrhu, nicméně jde o vyškrtnutí té části, která umožňuje vládě převádět peníze ze zvláštních fondů privatizace jako běžný příjem státního rozpočtu. Tento paragraf se vypouští tím pozměňovacím návrhem. Jeho cílem je zajistit, aby v tom fondu zůstal dostatek prostředků na sanaci ekologických škod.

Děkuji za podporu tohoto návrhu ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě jednou přednostní právo pro pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Také jsem chtěl zdvořile nesouhlasit s paní ministryní v tom, že to nemá s důchody nic společného. Ano, peníze jistě nemají mašličky, nicméně při prudkém navýšení důchodů, které vysoko překračuje povinný valorizační vzorec, bude pro vyrovnanou bilanci důchodového účtu chybět 21 mld. korun. A 22 mld. korun si vláda chce vzít z toho privatizačního účtu. To jsou velmi jednoduché počty. Miliardu pak bude moci zapojit třeba na tu slevu na jízdném nebo

na něco jiného. Já vím, že to je přirovnání, které kulhá. Protože znovu opakují: peníze nemají mašličky. Ale prostě pro tu vyrovnanou bilanci důchodového účtu je potřeba 21 mld. korun, nebo by se ty peníze musely vzít někde jinde, tzn. v rozmařilých výdajích jednotlivých kapitol by se musely ušetřit. Popřípadě by musel být vyšší deficit. Proto vláda ty peníze tak strašně chce. A má to přímou souvislost s důchody. Ne že nemá.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Do podrobné rozpravy už žádnou přihlášku nemám, takže ji končím. Zeptám se na závěrečná slova. Paní ministryně? Potom pan zpravodaj.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Bylo toho tady řečeno hodně, tak já to vezmu postupně, nebudu nikoho oslovovat, protože si přesně nepamatuji, kdo co řekl.

Takže možná pan poslanec Skopec by mohl vysvětlit, jak chce převést peníze na penze. To zrovna nevím, to zrovna právě teď nejde. A naopak já bych ho prosila, aby nešířil poplašné zprávy. Protože jestliže – a znovu to opakují, a budu to opakovat donekonečna – jestliže strukturální saldo je v přebytku, tak máme zdravé finance. Znovu opakují: plus 1,1 % HDP. A jiný ukazatel pro to není. Je to ukazatel, který je sledován Evropskou komisí, který v podstatě vyplývá z paktu stability, ze zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. A to strukturální saldo je očištěné od vlivu ekonomického růstu. Na důchodovém účtu nic nechybí, naopak, je v přebytku. I v roce 2019 neustále bude v mírném přebytku. A existuje celá řada titulů, kam tyto peníze lze posílat. Třeba do SFDI. Takže nesvazujeme to s důchody, není to ten účel! Chceme ty peníze zapojit a využít je v cash flow státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj.

Poslanec Petr Vrána: Ještě jednou dobré odpoledne, vážené dámy a vážení pánové. Dovolte, abych zrekapituloval pozměňovací návrhy a návrhy na zamítnutí. Doposud byl podán pozměňovací návrh pod číslem sněmovního dokumentu 1039 a byl rovněž podán návrh na zamítnutí ve třetím čtení od kolegy Skopec. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To znamená, že v této fázi nemáme o čem hlasovat a já končím druhé čtení tohoto tisku. Děkuji jak paní ministryni, tak panu zpravodaji.

A budeme pokračovat bodem číslo

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb.,
o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb.,
o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých
dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,
(zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon
č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně
zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv
z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 168/ - druhé čtení**

Z pověření vlády tento tisk uvedou postupně pan ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner a potom i pan ministr spravedlnosti. Ale toho tady nevidím, tak zatím dám slovo panu ministrovi průmyslu a uvidíme, jak to dopadne. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl hlavní body vládního návrh zákona, kterým se z důvodu především transpozice dvou směrnic Evropského parlamentu a Rady mění zákon o ochranných známkách, zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a zákon o správních poplatcích.

K hlavním změnám dosavadní právní úpravy ochranných známek patří zejména umožnění přihlašování netradičních ochranných známek, jako je např. zvukových, zavedení certifikačních ochranných známek či posílení postavení vlastníka ochranné známky při prosazování svých práv k ochranným známkám. Předložený návrh ve smyslu směrnice Evropské unie 2015/2436 slaďuje správu ochranných známek v České republice s jejich správou v celé EU a se systémem ochranné známky EU upravené nařízením Evropského parlamentu a Rady z roku 2017 pod číslem 1001, které v České republice je rovněž také využíváno.

Změna zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví spočívá v zavedení možnosti vlastníků obchodního tajemství domáhat se soudní cestou peněžité náhrady škody, která jim byla způsobena neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním jejich obchodního tajemství, tak, jak to vyžaduje směrnice EU 2016/943. Změnou zákona o správních poplatcích se pouze převádí ustanovení upravující správní poplatky ze zákona o ochranných známkách do zákona o správních poplatcích.

Návrh zákona byl projednán na schůzi hospodářského výboru, na které nebyly předloženy žádné věcné pozměňovací návrhy. Se dvěma legislativně technickými doporučeními sněmovní administrativy vyslovil předkladatel souhlas. Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně návrh zákona projednat a schválit.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tímto vás prosím a žádám o podporu tohoto návrhu a jeho propuštění do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já jsem mezitím zjistil, že pan ministr Pelikán je omluven, takže nemůže vystoupit. My jsme tento tisk přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako tisky 168/1 a 168/2. A mám zde poznámku, že za omluveného pana poslance Juříčka vystoupí pan poslanec Pustějovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru ze 13. schůze ze dne 20. června 2018 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů /zákon o soudech a soudcích/, ve znění pozdějších předpisů, /zákon o ochranných známkách/, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví /zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví/, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů – sněmovní tisk 168.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyloučení výkladu předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví Josefa Kratochvíla a zpravodajské zprávy poslance Pavla Juříčka a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 168 ve znění schválených legislativně technických úprav.

Bod 1. V článku I se v bodě 115 v § 44 odst. 6 na konci textu písm. f) doplňuje text "odstavec 1".

A bod 2. V článku I se v bodě 120 v § 47 odst. 1 odkaz na poznámku pod čarou číslo 3 nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou číslo 1.

II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

III. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

IV. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. A já otevírám obecnou rozpravu. Mám tady přihlášku pana poslance Černožského.

Poslanec Lukáš Černožský: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem se přihlásil, abych odůvodnil pozměňovací návrh, který jsem nahlásil do systému pod číslem 1060.

Jedná se o to, že tato novela vypouští § 6. Pro bližší pochopení si dovoluji to současné znění přečíst: „Do rejstříku se nezapíše označení, pokud je shodné se starší ochrannou známkou, která je přihlášena nebo zapsána pro jiného vlastníka či přihlašovatele pro shodné výrobky či služby; to neplatí, pokud vlastník či přihlašovatel starší ochranné známky udělí písemný souhlas k zápisu pozdější ochranné známky do rejstříku.“

Navrhuji, aby ustanovení § 6 nebylo vyškrtáno, protože když odstraníme tento institut, tak to jde vlastně proti smyslu ochranných známek jako takových a narušuje to důvěru vlastníků v jejich funkci. Úřad průmyslového vlastnictví by měl provádět v rámci procesu přihlašování ochranné známky nejméně kontrolu, že již ochranná známka ve shodné podobě neexistuje, protože zápisem další ochranné známky ve shodné podobě a pro shodné výrobky a služby by byla narušena primární funkce ochranné známky, tj. schopnost identifikace výrobků nebo služby konkrétního soutěžitele. Rovněž absence provádění kontroly registrace označení shodných se staršími ochrannými známkami pro shodné výrobky a služby narušuje důvěru vlastníků ochranných známek v tento institut, protože ti by se při odstranění tohoto § 6 nemohli spolehnout na to, že si třetí osoba nezapíše novou ochrannou známku shodnou s již existující ochrannou známkou. Tímto by byli vlastníci ochranných známek vystaveni de facto neustálé potřebě kontrolovat rejstřík ochranných známek, zdali se třetí osoba nepokouší zapsat ochrannou známku s již existující známkou takového vlastníka.

Tolik k odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do obecné rozpravy žádnou přihlášku nemám, takže ji končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není potřeba.

Otevírám rozpravu podrobnou a opět prosím pana poslance Černohorského.

Poslanec Lukáš Černohorský: Takže opět dobrý den. Já se tedy tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu 1060, který jsem odůvodnil již v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy, nebo s přednostním právem? (K poslanci Bartoškoví.) Pokud se hlásíte do podrobné rozpravy, tak bych očekával nějaký návrh, ale pokud máte přednostní právo, tak ho můžete uplatnit. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já bych požádal o zkrácení lhůty třetího čtení na sedm dnů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, dobře. Tak to je samozřejmě věc, kterou rozhodneme hlasováním. Ptám se, kdo se dále hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo, tak podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova pana ministra. (Nemá zájem.) Závěrečné slovo pan zpravodaj? Také ne.

Takže v tom případě ale budeme muset hlasovat, protože to musíme rozhodnout teď. Já přivolám kolegy z předsálí a zopakují, že to je návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní. Je tomu tak? (Poslanec Bartošek souhlasí.) Já vás všechny odhlásím, protože počet přítomných v sále neodpovídá tomu, co je na tabuli. Prosím o novou registraci. (Někteří poslanci přicházejí do sálu.)

A pro nově přichozí, hlasujeme o zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní. A teď asi můžeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na sedm dní. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 9, přihlášeno je 134, pro 111, proti 14. Já konstatuji, že lhůta byla zkrácena. Tím končím druhé čtení tohoto tisku.

Budeme pokračovat bodem 10, což je tedy už prvé čtení.

10.

Návrh poslanců Heleny Válkové, Karla Raise, Ilony Mauritzové, Lukáše Bartoně, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Kateřiny Valachové, Iva Pojezného, Jiřího Valenty, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a Terezy Hyťhové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 303/2017 Sb.
/sněmovní tisk 156/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Já upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 156/1 a prosím, aby za navrhovatele tento tisk uvedla paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, jsem ráda, že mohu uvést sněmovní tisk 156. Je to návrh velmi jednoduchý, kterým navrhuje prodloužit dobu, podle které lze postupovat podle starých akreditačních pravidel, tzn. aby studenti, kteří studují na vysokých školách, kteří začali studovat a kteří by rádi studovali programy, které byly schválené podle starých akreditačních pravidel, mohli ještě tyto programy dostudovat, a to nejpozději do 31. prosince 2024. Původně se počítalo do tří let ode dne nabytí účinnosti zákona, té velké novely č. 137/2016 Sb., nicméně se ukazuje, že v praxi je toto nerealizovatelné. Takže vysoké školy jak soukromé – začala jsem soukromými netypicky – tak veřejné se dostávají často do velmi obtížně řešitelných problémů.

Proto jsme se napříč politickým spektrem dohodli – a předpokládám, že to bude vyjádřeno i ve výsledku hlasování k tomuto návrhu novely – na tom, že by bylo třeba termín prodloužit, a to tak, jak jsem řekla – do 31. prosince 2024 by se postupovalo podle těch dosavadních pravidel. To samozřejmě nic nemění na tom, že všechny nové žádosti o akreditace již jsou posuzovány podle nových přísných akreditačních pravidel. Jde skutečně jenom o prodloužení toho přechodného období.

S ohledem na to, že některé vysoké školy mají veliký problém, požádali jsme i o projednání v tom zkráceném režimu podle § 90 odst. 2 jednacího řádu, tzn. že všechna hlasování by měla proběhnout nyní. A pokud to nebudou vetovat dva kluby nebo 50 poslanců, tak by tento návrh mohl být schválen a postoupen do Senátu, což by velmi vyšlo vstříc vysokým školám právě s ohledem na to, že chtějí přijímat studenty, kteří by ještě podle dosavadních předpisů mohli to studium dokončit.

Děkuji za pozornost a prosím vás o podporu tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji za úvodní slovo paní poslankyni Heleně Váľkové jako zástupci navrhovatelů. A nyní požádám pana poslance Stanislava Fridricha, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Fridrich: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady nebudu opakovat to, co vlastně paní navrhovatelka velmi podrobně popsala. Myslím si, že další zdůvodňování k tomu není třeba. Jenom bych chtěl navrhnout, abychom v rámci zbavení se nejistoty jak vysokých škol, tak i studentů tento návrh zákona byli schopni přijmout před 1. 10. letošního roku, a proto bych navrhl, aby procedura proběhla podle § 90 odst. 2, tedy aby byl tento zákon schválen již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec František Vácha a pan poslanec Karel Rais s tím, že tady v tuhle chvíli nemám ani 50 podpisů, které by znemožňovaly projednávat návrh podle § 90 odst. 2, ani dva kluby. Pokud nic takového nebude, lze vrátit návrh navrhovatelům, zamítnout či přikázat k projednání garančnímu výboru, případně dalšímu výboru, ale to učiníme až poté.

V obecné rozpravě tedy nejdříve pan poslanec František Vácha a potom pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, já nechci zdržovat, chtěl bych jenom vystoupit, jelikož pracuji jako děkan Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity, tak chtěl bych vystoupit za akademickou obec a poprosit vás, abyste hlasovali pro tuto novelu a aby prošla už v prvním čtení. Doufám, že to, že to podepsali všichni zástupci ze všech klubů, je známka toho, že jsme schopni se na této velmi jednoduché novele zákona shodnout. Z praxe mohu potvrdit, že jsme na vysokých školách zavaleni obrovským množstvím akreditací jak institucionálních, tak akreditací studijních programů, nově studijních programů, a stejně tak je zavalen akreditační úřad, takže napříč politickým spektrem jsme se dohodli, že bychom přišli s touto novelou vysokoškolského zákona. Já bych vás tedy tímto chtěl poprosit o hladký průběh a o schválení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Přeji dobrý den. Já bych obdobně jako pan kolega na všechny apeloval, abychom tento zákon podpořili. Tady vidíme vlastně jakýsi vrcholek ledovce, protože stakeholderi na vysokých školách, zejména Rada vysokých škol, dlouhodobě projevovali zájem o to, aby byl urychlen proces schválení tohoto zákona, protože hrozí teoretické hrozby, nebo praktické hrozby tady už byly několikrát prezentovány, čili je v zájmu řádného chodu univerzit a vysokých škol, abychom tento zákon schválili. Takže jej samozřejmě podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Dále do rozpravy pan ministr školství Robert Plaga. (V sále je hluk.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já se jenom přidám s podporou tohoto zákona, protože skutečně zákon původní byl nějak napsán, ale tento návrh jednoznačně sladuje a zpřehledňuje situaci ve vysokých školách a naplňuje legitimní očekávání studentů, že dostudují v akreditovaných oborech, do kterých se původně hlásili. To znamená, že změna je to prospěšná, a já bych vám všem chtěl poděkovat za podporu tohoto zákona v co nejrychlejším možném termínu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi školství. Konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Z místa se nikdo nehlásí, rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 156 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Na žádost z pléna vás všechny odhlásím. Požádám o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já ještě zagonguji, abych přilákal z předsálí další kolegy a kolegyně.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o tomto usnesení o pokračování projednávání tisku 156, aby mohl být vysloven souhlas v prvním čtení v hlasování pořadové číslo 10, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 10 z přítomných 128 pro 126. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno.

Budeme tedy pokračovat. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, a připomínám, že pokud postupujeme podle § 90 odst. 2, tak podle § 90 odst. 6 nelze podat pozměňovací nebo jiné návrhy, lze pouze navrhnout opravu data účinnosti, případně legislativně technické poznámky. Ani po tomto připomenutí nikdo do podrobné rozpravy přihlášen není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se,

jestli je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Heleny Válkové, Karla Raise, Ilony Mauritzové, Lukáše Bartoně, Františka Váchy, Vlastimila Válka, Kateřiny Valachové, Iva Pojezného, Jiřího Valenty, Pavla Bělobrádky, Marka Výborného a Terezy Hyťhové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, zákon o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 303/2017 Sb., podle sněmovního tisku 156."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 11 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 11 z přítomných 136 pro 127, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím projednávání tisku 156 končí. Děkuji zástupkyni navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji. Ještě paní kolegyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já jsem vám chtěla za studenty vysokých škol i pedagogy vysokých škol velmi poděkovat, protože jistě ten výsledek hlasování všichni ocení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Můžeme pokračovat.

Dalším bodem našeho dnešního jednání je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 175/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Ilja Šmíd. Ještě než tak učiní, požádám pana poslance Petra Gazdika, který je zpravodajem pro první čtení, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. (V sále je stále hluk.) Požádám sněmovnu o klid. Já vím, že máte radost, včetně pana ministra školství, že prošel návrh zákona, ale pokud ho chcete dále diskutovat, tak prosím v předsáli, aby pan ministr kultury mohl v důstojném prostředí uvést autorský zákon. Ještě počkám, pane ministře. Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych ve stručnosti odůvodnil návrh novely autorského

zákona. Úvodem bych rád zdůraznil, že předložená novelizace autorského zákona je výlučně implementačním předpisem, který reaguje na schválení dvou nových předpisů EU – nařízení a směrnice k provedení mezinárodní smlouvy o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým osobám, osobám se zrakovým postižením nebo s poruchami čtení. Takzvaná Marrákešská smlouva byla přijata v rámci světové organizace duševního vlastnictví v roce 2013 a v platnost vstoupila v roce 2016. Na ni obsahově navazující směrnice musí být transponována již do 11. října 2018. Nařízení se stane přímo použitelným ve všech státech EU dnem 12. října 2018.

Cílem této novely je zlepšit dostupnost autorskoprávně chráněných děl v podobě knih, odborných periodik, novin, časopisů, hudebních partitur a podobných písemností osobám zrakově postiženým včetně nevidomých a osobám s poruchami čtení, jako je například těžká dyslexie. K dosažení tohoto cíle se doplňuje již existující úprava výjimky z výlučných autorských práv a některých práv souvisejících s právem autorským spočívající v možnosti zhotovování rozmnoženin autorskoprávně chráněných děl ve speciálních formátech, patřičně upravených formátech, které umožňují osobám se zrakovým postižením, se zrakovým handicapem, vnímat tato díla v podstatě stejně, jako je vnímají osoby bez takového zrakového postižení, a dále o možnost přeshraniční výměny takových formátů. Novela autorského zákona tedy v souladu se zmíněnou směrnicí zavádí přeshraniční působnost uvedené výjimky z autorských práv, která umožní přeshraniční pohyb formátově přístupných rozmnoženin, a to jak mezi členskými státy EU, tak i mimo EU do a ze států, které jsou smluvními stranami Marrákešské smlouvy. V souvislosti s tím jsou zároveň stanovena pravidla pro nakládání s autorskými díly tak, aby byla zaručena ochrana práv a zájmů autorů.

Navrhovaná právní úprava bude přínosná z hlediska sociálních dopadů. Zlepší dostupnost autorskoprávně chráněných děl osobám nevidomým, osobám s jiným zrakovým postižením a osobám s jinými poruchami čtení, a tím jim umožní větší zapojení do kulturního a společenského života a rozšíří možnosti jejich vzdělávání. Přispěje mimo jiné k snadnější dostupnosti tuzemských autorských děl v přístupných formátech pro takto handicapované krajany a české studenty v zahraničí a k dostupnosti takto přizpůsobených zahraničních materiálů osobám se zrakovým postižením v tuzemsku.

Já bych chtěl k tomu ještě dodat, že my tomu říkáme tzv. malá novela autorského zákona, kterou máme v legislativním plánu na tento rok. Ministerstvo kultury bude připravovat v příštím roce v uvozovkách velkou novelu autorského zákona, kde budeme implementovat nařízení EU o přístupu autorů a přístupu k autorským dílům na internetu. To bude opravdu velká novela, kde tedy předpokládáme poměrně výraznější diskuzi než v tomto zákoně.

Já proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento návrh propustila do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi kultury Iljovi Šmídovi a nyní se ujme svého slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Petr Gazdík. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Pan ministr to velmi bryskně shrnul. Já se pokusím jenom už o stručné shrnutí.

Novela autorského zákona zavádí výjimku z autorského práva pro případ, že se zhotoví rozmnoženina díla výhradně pro účely, jako je zprostředkovat ho osobám slabozrakým, nevidomým nebo s poruchami čtení. Nesmí jít o žádný ekonomický ani obchodní prospěch, čili odstraňuje překážky, kdy lidé s poruchami zraku nemohou číst knihy, časopisy, noviny, notové záznamy atd. a je nutné jim je zprostředkovat jiným způsobem, který na základě této změny zákona bude vyjmut z autorského práva. Zavádí rovněž pravidla přeshraničního pohybu takovýchto děl.

Úprava je rozhodně v souladu s ústavním pořádkem ČR, implementuje směrnici Evropského parlamentu a Rady Evropy 2017/15/64 a také vyplývá, jak už pan ministr řekl, z Marrákešské úmluvy, kterou uzavřela EU, a ČR ji podepsala v roce 2014. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, a než otevřu obecnou rozpravu, konstatuji, že na dnešní odpoledne ruší svou omluvu pan poslanec Roman Onderka a naopak se do konce dnešního jednání dne omlouvá pan poslanec Jan Skopec.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím a obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, protože žádný návrh, když se rozprava nekonala, na vrácení, na zamítnutí nepadl. Není tomu tak, můžeme tedy se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Není tomu tak.

Rozhodneme tedy v hlasování číslo 12, kdo souhlasí, aby tento tisk byl přikázán výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Rozhodneme v hlasování č. 12, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 12 z přítomných 141 poslanců pro 114, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům Poslanecké sněmovny. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům? Není tomu tak. Takže konstatuji, že tento návrh nebyl přikázán dalším výborům, lhůta pro projednání bude podle zákona o jednání řádu, to znamená 60 dnů, a já děkuji panu ministrovi kultury Iljovi Šmídovi, děkuji zpravodaji a končím tento bod.

Dalším bodem našeho jednání bude

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je navrženo, abychom postupovali podle § 90 odst. 2, to znamená, abychom postupovali pro schválení již v prvním čtení. Vládní návrh uvede z pověření vlády ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, a pan Kamal Farhan je jako zpravodaj již u stolku zpravodajů, proto se může pan ministr zdravotnictví ujmout slova. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi tedy, abych uvedl návrh novely zákona o veřejném zdravotním pojištění. Tento návrh reaguje na nález Ústavního soudu z minulého roku, spisová značka Pl. ÚS 3/15.

Tímto poměrně klíčovým nálezem Ústavního soudu byla zrušena ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění, která určovala nárok pojištěnce na úhradu zdravotnických prostředků tak, že ten nárok je stanoven v provedení ekonomicky nejméně náročném, které zjišťuje zdravotní pojišťovna průzkumem trhu. Ústavní soud v tomto nálezu v zásadě shledal danou úpravu protiústavní, netransparentní, těžko predikovatelnou pro pacienta s tím, že chybí jasně definovaný nárok v zákoně, tak jak vyžaduje Listina základních práv a svobod – čl. 31. V důsledku tedy tohoto nálezu dojde k 1. lednu 2019 ke zrušení příslušných ustanovení a vyprázdnění přílohy č. 3 zákona o veřejném zdravotním pojištění, která obsahuje seznam zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz a hrazených z veřejného zdravotního pojištění.

Pokud tedy by nebyla přijata žádná náhradní právní úprava, znamenalo by to, že drtivá většina dotčených zdravotnických prostředků by byla vydávána jen se spoluúčastí pojištěnce ve výši 25 % z ceny zdravotnického prostředku. To by samozřejmě znamenalo zejména pro pojištěnce velmi značné zhoršení dosavadního stavu. Také by samozřejmě došlo k chaosu při zařazování nových produktů do úhrad, protože by nebylo jasné, jaká jsou pravidla. Stávající zdravotnické prostředky by byly významně zdraženy v důsledku odpadnutí relevance cenových limitů. Celkový odhad dopadu do systému veřejného zdravotního pojištění je až 2 mld. korun. V současné době pojišťovny hradí zdravotnické prostředky na poukaz asi v částce 6 mld. To je tedy, pokud bychom nic neudělali a pouze bychom tedy nechali, aby ta současná právní úprava byla zrušena s tím, že Ústavní soud v tom nálezu jasně řekl, že do konce roku musí zákonodárce přijmout nová pravidla, jinak od 1. 1. 2019 zkrátka ta pravidla už v tom zákoně nebudou.

Návrh, který jsme vytvořili na Ministerstvu zdravotnictví, je výsledkem mnoha konzultací s odbornou i laickou veřejností. Těch příprav se účastnila celá řada

stakeholderů, ať už je to Státní ústav pro kontrolu léčiv, Česká lékařská komora, Lékárnická komora, Stomatologická komora, stejně tak zástupci pacientů, zejména Pacientská rada, Národní rada osob se zdravotním postižením, Unie zaměstnavatelských svazů a další. Myslím si, že ten návrh prošel velmi zevrubnou odbornou diskusí, ať již tedy s odborníky z oblasti medicínské, tak i zástupci pacientů. Takže je velmi podrobně vydiskutován. Dospělo se v rámci těchto diskusí ke konsenzu, pokud jde o kategorizaci jednotlivých skupin zdravotnických prostředků tak, aby byla ta výsledná podoba pro systém veřejného zdravotního pojištění finančně únosná a zároveň dokázala pokrýt co nejvíce potřeb pojištěnců.

Návrh tedy obsahuje nejen nový a aktualizovaný seznam zdravotnických prostředků, v němž jsou jednotlivé... nebo pro jednotlivé úhradové skupiny stanoveny úhradové limity a další podmínky úhrady, ale také další nástroje, s jejichž pomocí bude možné reagovat na aktuální situaci na trhu zdravotnických prostředků. Kromě zákona bude navíc každý měsíc Státní ústav pro kontrolu léčiv zveřejňovat seznam hrazených zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz. Pojištěnec se tedy vždy transparentně dozví, jakou výši úhrady jsou pro jednotlivé... v jaké výši úhrady jsou pro jednotlivé varianty zdravotnických prostředků tyto úhrady nastaveny, což je velmi výrazný posun oproti současnému stavu, kdy v zásadě právě proto Ústavní soud zrušil tu právní úpravu jako zcela netransparentní.

Celý systém je připraven tak, aby byl pokud možno také co nejméně administrativně náročný. Vstup zdravotnického prostředku do systému úhrad se bude dít pouhým ohlášením ohlašovatele, tedy výrobce v zásadě toho zdravotnického prostředku, do příslušné úhradové skupiny, tak jak je nastaven ten kategorizační strom, tedy bez vedení správního řízení. Je třeba si uvědomit, že těch zdravotnických prostředků jsou desítky tisíc, někde kolem možná padesáti tisíc, a je tedy nereálné, aby se o každém jednotlivém zdravotnickém prostředku vedlo správní řízení. Vedlo by to v zásadě ke kolapsu té instituce, která by toto správní řízení vedla. Takže jsme nešli touto cestou, ale skutečně jdeme cestou jeho ohlášení a správní řízení by se vedlo pouze v případě, pokud by zařazení zdravotnického prostředku bylo zpochybněno, což bude zřejmé, protože jak jsem říkal, každý měsíc bude zveřejňován ten seznam vlastně zdravotnických prostředků. Takže pokud by tam došlo k nějakému zpochybnění, tak pak se povede správní řízení na Státním ústavu pro kontrolu léčiv.

Na rozdíl od dosavadního právního vztahu, kdy právní řád nestanovil nic o tom, jak má zdravotní pojišťovna provádět průzkum trhu, ačkoliv se z toho odvíjí právě výše úhrady za konkrétní zdravotnický prostředek, tak návrh v souladu se čl. 31 Listiny základních práv a svobod, který definuje v zásadě nárok pojištěnce na péči z veřejného zdravotního pojištění, jasně vymezuje ten náš návrh, za jakých podmínek má pojištěnec nárok na dotčené zdravotnické prostředky hrazené z veřejného zdravotního pojištění. V konečném důsledku bude navrhovanou právní úpravou umožněna plná úhrada většího spektra zdravotnických prostředků, než je tomu doposud. To je velmi důležitá informace zejména pro pacienty, protože tak jak je ten návrh připraven, tak skutečně mnohem širší spektrum zdravotnických prostředků bude hrazeno než doposud. A předpokládáme, že i celková spoluúčast pacienta poklesne o v řádu stovek milionů korun oproti současnému stavu.

Návrh je předložen s žádostí, aby Poslanecká sněmovna schválila již v prvním čtení. Ta předložená právní úprava musí totiž vzhledem ke zmíněnému nálezu Ústavního soudu nabýt účinnosti k 1. lednu 2019. To je nepřekročitelný termín. Příprava této novely, kterou jsme v zásadě začali připravovat až po mém nástupu na Ministerstvo zdravotnictví, si z důvodu právě projednání všech položek kategorizačního stromu se všemi stakeholdery, o kterých jsem hovořil, s nimiž jsme se snažili nalézt shodu na znění toho návrhu, což nebylo úplně jednoduché, vyžádala více času, abychom dali všem adresátům této právní normy dostatek času připravit se na její dopady. Považuji za férové vynasnažit se, aby zákon vyšel ve Sbírce zákonů co nejdříve.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh tedy je reakcí na nález Ústavního soudu. Bez tohoto návrhu by byla od roku 2019 drtivá většina poukazových zdravotnických prostředků vydávána pouze se spoluúčastí pojištěnce ve výši 25 % z ceny zdravotnického prostředku. Tak abychom tomu zabránili, abychom nastavili jasná transparentní pravidla, která budou v souladu s nálezem Ústavního soudu, tedy v souladu s dodržením Listiny základních práv a svobod, s ústavním nárokem pojištěnce, prosím tedy o podporu daného návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu ministru zdravotnictví za uvedení tohoto návrhu. A požádám o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Kamala Farhana. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, dovoluji si vám přednést zpravodajskou zprávu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Dovolte mi, abych tedy přednesl zpravodajskou zprávu k návrhu novely zákona o veřejném zdravotním pojištění.

Předmětná novela není prvním pokusem o nápravu žalostného stavu úhradové regulace zdravotnických prostředků. Skutečnost, že současný systém je nepředvídatelný, netransparentní, je známá přibližně více jak deset let. Před takto dlouhou dobou byly jasně pojmenovány základní problémy. Poté se na Ministerstvu zdravotnictví uskutečnilo několik iniciativ směřujících k nezbytné nápravě. Nejdále se v legislativním procesu dostal tzv. sněmovní tisk 88, který doputoval do Poslanecké sněmovny hned dvakrát, avšak v prvním případě nemohl být schválen v důsledku rozpuštění Poslanecké sněmovny, v druhém případě došlo k jeho zpětvzetí ze strany ministerstva. V roce 2015 byla zpracována zcela odlišná koncepce kopírující úhradovou regulaci léčivých přípravků. S ohledem na zjevnost, neproveditelnost a absenci nezbytných vstupů nedoputoval tento návrh dál než do vnitřního připomínkového řízení.

Poté Ministerstvo zdravotnictví danou agendu – použiji slovo "uspalo" a na ničem se reálně nepracovalo i přes opakované výzvy sněmovního výboru pro zdravotnictví. Nepracovalo se na tom až do nálezu Ústavního soudu, jak tady bylo zmíněno, 3/15

z května 2017. Následně ministerstvo deklarovalo, že nezbytnou novelu připraví, avšak během prvních šesti měsíců nová koncepce vytvořena nebyla.

Po nástupu současného pana ministra zdravotnictví vznikla pracovní skupina pro kategorizaci a úhradovou regulaci, do které byli přizváni zástupci Státního ústavu pro kontrolu léčiv, zdravotních pojišťoven, odborných společností, patientských organizací, profesních komor a průmyslových asociací. Poté co byla většinou – a to chci zdůraznit – odsouhlasena koncepce nově právní úpravy napříč odbornou veřejností, byla následně představena členům výboru pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny, jakož i členům senátního výboru pro zdravotnictví a sociální politiku. Vzhledem k tomu, že jsme jako zákonodárci nevznesli žádné systémové výhrady, byla koncepce ministerstvem považována za konsenzuální a bylo přistoupeno ke zpracování paragrafového znění. Následovalo standardní vnitřní připomínkové řízení, meziresortní připomínkové řízení, jakož i projednání v komisích Legislativní rady vlády. Dne 6. 6. 2018 návrh novely schválila vláda.

Chtěl bych zde zdůraznit, že návrh je konsenzuální napříč odbornou veřejností. V některých detailech jde pak o kompromisní řešení, se kterým není žádná strana absolutně spokojena, avšak všichni deklarovali, že s takovýmto kompromisem jsou schopni a ochotni fungovat.

S ohledem na složitost dané materie je zjevné, že nikdy nelze dosáhnout dokonalého řešení, avšak v rámci extrémně krátkého času na přípravu jde o maximum možného. Časová tíseň je také důvodem, proč návrh novely neaspiruje na širší okruhy témat související s úhradovými mechanismy. Novela například neřeší problematiku § 16 ani se nepouští do proplácení nemocničních zdravotnických prostředků, jejichž hrazení nebylo předmětem zrušujícího nálezu Ústavního soudu. Ze stejného důvodu je na základě doporučení předsedy Legislativní rady vlády navrhováno schválení této novely hned v prvním čtení.

Dovolte mi ještě, abych zmínil něco z věcného hlediska. Z věcného hlediska bych si dovolil zrekapitulovat, že předmětná novela přesouvá agendu úhradové regulace zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz pod Státní ústav pro kontrolu léčiv, odvolacím orgánem je Ministerstvo zdravotnictví a rozhodnutí regulátorů jsou přezkoumatelná ve správním soudnictví.

Musím zde zmínit i přílohu číslo 3 zákona, která obsahuje aktualizovaný kategorizační strom, což je strukturované členění hrazení skupiny zdravotnických prostředků včetně uvedení preskripčních indikačních a úhradových limitů ohraničujících nárok pojištěnce. Samotné zařazování zdravotnických prostředků do úhradových skupin je administrativně nenáročné, založené na ohlašovacím principu. Všechna ohlášení jsou zveřejňována včetně všech příloh a podléhají tak široké veřejné kontrole.

Rigiditě celého systému brání flexibilní nástroje svěřené zdravotním pojišťovnám, a sice možnost uzavírání dohod o nejvyšší ceně či iniciace cenových soutěží. Za účelem přípravy nového systému návrh novely zákona obsahuje přechodné období, které v mezidobí zajistí úhradu všech dosud hrazených zdravotnických prostředků na současnou úroveň.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdříve k časovému hledisku. 23. ledna 2015 podala skupina senátorů podání k Ústavnímu soudu. V lednu 2015. Plénium Ústavního soudu rozhodlo 30. května 2017, což je rok a 27 dní. A dnes slyšíme, že z časového hlediska je nutné to schválit v prvním čtení.

Já bych chtěl ocenit mimořádnou odvahu ministra zdravotnictví v demisi a vlády v demisi, že nám materiál, který má více než 400 stran, předloží s tím, ať to schválíme jedním mávnutím, resp. dvěma, kdybychom souhlasili s pokračováním a pak s tím zákonem.

Takový závažný materiál není možné projednávat takhle lehkavým způsobem. I hnutí ANO bylo v minulé vládě. Já nebudu prověřovat slova stávajícího ministra, že se na tom začalo pracovat po jeho nástupu. Tak co dělaly ty vlády předtím? Bylo hnutí ANO součástí té vlády, nebo nebylo? Odpověď všichni znáte, bylo. Tak jestli někdo promrhal sedm nebo osm měsíců, není to vina opozičních poslanců, ale vlády, ať už Sobotkovy, nebo Babišovy.

Tudíž jménem čtyř poslaneckých klubů, řeknu to v pořadí podle počtu mandátů, ODS, Piráti, KDU-ČSL a TOP 09, vznáším veto proti projednávání podle § 90 odst. 2, protože jsme mohli mít dostatek času, kdyby vláda zareagovala včas. Vláda to poslala do Sněmovny 6. června, rok a sedm dnů po rozhodnutí Ústavního soudu, a my na to máme mít kolik? Dvacet nebo třicet minut dnes? To není normální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS. V tom případě budeme postupovat standardním způsobem, s tím, že podle § 90 odst. 2 nemůžeme postupovat a budeme postupovat standardně ve třech čteních.

Připomínám, že jsme v otevřené obecné rozpravě, do které ale nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím – první přihláška. Pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vás stručně seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu KDU-ČSL k předložené novele.

Jak už zde zaznělo, novela zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, vyvstala v návaznosti na nález Ústavního soudu. Důvody tady už zdůraznil pan ministr i pan zpravodaj. My v žádném případě nezpochybňujeme potřebnost a nevyhnutelnost přijetí této novely. Vítejte, že tato novela byla předložena, nicméně, jak už tady zaznělo z úst pana předsedy Stanjury, si myslíme si, že to je tak rozsáhlá materie, která si skutečně zaslouží diskusi minimálně v garančním výboru, kterým, jak předpokládám, bude výbor pro zdravotnictví.

Zaznělo tady, že to je velmi složitá materie. Je to jednak kategorizace zdravotnických prostředků, jednak jejich úhrady. Všichni, kteří se v tom pohybujeme, víme, že to je velmi složitá problematika. Já chápu, že ministerstvo mělo složitou úlohu, nicméně abychom o tom nediskutovali ve zdravotním výboru, si myslím, že je velmi rizikový postup, a proto vítám, že to budeme projednávat v klasickém legislativním postupu. Klub KDU-ČSL se nebude bránit rozumnému zkrácení lhůt pro jednání ve výboru.

Jinak ještě věcně. Ministerstvo se snažilo vypořádat s řadou připomínek, nicméně zdaleka ne všechny vypořádány byly. Opět chápu, že u takto složité problematiky to asi ke spokojenosti všech připomínajících není možné, nicméně některé připomínky považuji za závažné a je potřeba se s nimi vypořádat. Avizuji také, že budeme předkládat některé pozměňovací návrhy v rámci projednání buď ve výboru, nebo ve druhém čtení.

Na závěr – klub KDU-ČSL podpoří další legislativní proces této novely, a pokud tady vznikne návrh na rozumné zkrácení lhůty k projednání, tak nebudeme proti tomuto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému za jeho vystoupení v obecné rozpravě. Kdo dál? Pan zpravodaj se hlásí do obecné rozpravy.

Poslanec Kamal Farhan: Já bych si dovolil navrhnout zkrácení lhůty na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Za klub TOP 09 se domníváme, že tento materiál je opravdu extrémně důležitý pro naše pacienty. Je dobře, že se bude projednávat ve výborech. My se domníváme, že musí být podrobně projednán právě proto, že podléhal různým tlakům. Byla řada pozměňovacích návrhů, které byly třeba i protichůdné. Týká se celé série zdravotnických prostředků. Ty přílohy mají opravdu přes 100 stran, a proto je potřeba ten materiál velice pečlivě prostudovat a podrobně se na něj podívat. Protože ať chceme nebo nechceme, není to jenom odborný materiál. Je to materiál, který ovlivňuje osud řady pacientů, a tím pádem za schválení tohoto materiálu neseme my jako poslanci politickou odpovědnost. Proto tady jsme. A proto děkuji za tu možnost, že bude podrobně projednán ve výborech, snad i v podvýborech a bude na něj dostatek času. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem

o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? Není tomu tak. Žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí nepadl. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat příslušný návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru? Není tomu tak.

O přikázání garančnímu výboru rozhodneme v hlasování číslo 13. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru. Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 13. Z přítomných 144, pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento tisk jiným výborům. Ptám se, jestli se někdo hlásí pro jiné přikázání. Není tomu tak.

V rozpravě padl návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Ještě se hlásí pan předseda klubu ODS. Pane předsedo, asi tuším, co chcete říct. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že tušíte správně. To sice můžeme prohlasovat, ale je to úplně jedno. Žádná schůze od 14. července do 12. září zatím plánována není. Do té doby stačí úplně standardní lhůta 60 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Já vám sice rozumím, pane předsedo, ale nemohu vyloučit, že se více než 40 poslanců shodne na tom, že je potřeba svolat mimořádnou schůzi o prázdninách. A kdybych to nenechal hlasovat, že je to nehlasovatelný návrh, jistě byste mě odvolali z řízení schůze.

Proto nechám hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů.

Je to hlasování číslo 14, které jsem zahájil. Ptám se, kdo pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 14. Z přítomných 144, pro 84, proti 28. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu a lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji a končím tento bod.

My jsme před dalším bodem, respektive třemi body. Jde o

13.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - první čtení

14.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení

15.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Stanislava Grospiče, Alexandra Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - první čtení

Projednávání těchto sněmovních tisků jsme 25. května 2018 na 13. schůzi odročili usnesením Poslanecké sněmovny číslo 236 do příští řádné schůze. Byla předtím sloučena obecná rozprava, která byla přerušena.

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa poslanec Mikuláš Ferjenčík, který je zpravodajem všech tří sněmovních tisků, a poslanci Radim Fiala, respektive Jan Hrnčíř. Případně aby byli připraveni Ondřej Veselý nebo další z navrhovatelů tisku 111, případně má osoba, nebo další ze sněmovního tisku 117 k vystoupení zástupců navrhovatelů a zpravodaje.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené sloučené obecné rozpravě.

**Sloučená rozprava k bodům 13, 14, 15
(sněmovní tisky 35, 111, 117/**

O slovo je nyní přihlášen podle návrhu pan poslanec Dominik Feri. Předtím ale s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím. (Silný hluk v sále.) Nejdřív požádám sněmovnu o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já bych chtěl poprosit vážené kolegyně a vážené kolegy, aby se podívali do té řady za mnou. (Z vlády zde sedí pouze jeden ministr.) Já vím, že ta vláda dneska končí. Tomu rozumím. Ale to je fakt torzo vlády. A máme projednávat změnu Ústavy. Myslím, že je to nedůstojné. Já tedy navrhuji přerušit projednávání těchto tří bodů do doby, než tady bude přítomna minimálně jedna třetina – a to jsem vstřícný – jedna třetina ministrů vlády v demisi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě je to procedurální návrh hlasovatelný. Jednací řád vyžaduje minimálně jednoho ministra. Dříve vyžadoval

minimálně místopředsedu vlády. O tomto procedurálním návrhu dám hlasovat bez rozpravy, ale nejdříve vás všechny odhlásím a zagonguji. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

O procedurálním návrhu na přerušení projednávání těchto tří bodů ve sloučené obecné rozpravě do přítomnosti alespoň jedné třetiny vlády – tak jsem pochopil návrh pana předsedy klubu ODS – rozhodneme v hlasování číslo 15.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 15. Z přítomných 131 poslanců, pro 28, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Rozprava tedy bude pokračovat podle jednotlivých návrhů. Podle pořadí přihlášených, jak jsem oznámil, je prvním vystupujícím pan poslanec Dominik Feri. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak konečně po čtyřech měsících přihlášení v rozpravě. Tak mi dovoluje to trochu zrekapitulovat, protože těch měsíců bylo opravdu hodně. Politická situace se taky jistým způsobem proměnila.

Takže sešly se tady tři návrhy a myslím si, že ten zájem byl předložit něco. Předložit něco, dostát slibu voličům. V tu určitou dobu bylo téma přímé demokracie a ústavního zákona o celostátním referendu poměrně trendy. To znamená, jako první přišel návrh z řad SPD. Jeho náležitosti a ty parametry, které jsme probírali na půdě stálé komise pro Ústavu České republiky – tak tenhle návrh vyhodnotil jako naprosto nedostatečný. Nedostatečný z hlediska – ta dostatečnost se samozřejmě nějakým způsobem poměřuje politickou vůlí. A politická vůle v tomhle jasně ukazuje, že je třeba vůle stanovit u referenda určité kvorum. To znamená, jaký počet voličů by měl přijít nebo kolik voličů by pro ten daný návrh mělo hlasovat kladně, či záporně. A to tento návrh absolutně nenaplňuje.

Dále ze všech proběhlých jednání vyšlo, že nějaký rozumný počet petentů, kteří by mohli vyvolat referendum, rozhodně není 100 tisíc, tak jak navrhuji poslanci z klubu SPD, ani to není 100 tisíc, jako navrhuji poslanci z klubu KSČM, ale je to mnohem více. Tou klíčovou politickou silou je samozřejmě hnutí ANO. A hnutí ANO ve svých odhadech navrhuje 10 % z voličů zapsaných ve stálých seznamech, to znamená, nějakých 800 tisíc přibližně.

K tomu ještě trochu obecněji. My jsme si za těch několik jednání stálé komise pro Ústavu nebyli s to ani vyjasnit, jaký typ referenda vlastně chceme. Ono v rámci toho diskurzu se vždycky mluvilo o nějakém referendu. Ale už se vůbec nehovořilo – těch referend je samozřejmě podle doktríny mnoho typů – a už jsme nebyli schopni vycizelovat, co je vlastně naším zájmem. Jestli je naším zájmem to, aby lidé ex post nějakým způsobem potvrzovali nebo vyjadřovali nesouhlas s návrhem, který tu schválíme, anebo jestli je naším cílem, aby tak, jako je to ale upraveno v menšině evropských zemí, jsou to ještě k tomu země výlučně středoevropské, aby to právo navrhopat, iniciovat bylo co možná nejširší.

A k tomu možná zase zmiňme nějaké poznatky z toho projednávání a poznatky tedy z té politické vůle. Ukazuje se, že největší podporu zatím má návrh, aby možnost iniciovat referendum přináležela pouze petentům, nějaké skupině, která sesbírá dostatečný počet podpisů, což je ale v rozporu se dvěma návrhy, a sice s návrhem SPD, který dává možnost iniciovat referendum i vládě, a zároveň je v rozporu s návrhem KSČM, který dává a přiznává tuto možnost nejenom vládě, ale i dokonce 101 poslancům nebo 41 senátorům, což značně rozšiřuje možnost, kdy to referendum bude konáno, a je to tím pádem v rozporu s premisou, kterou jsme si zde stanovili, nebo kterou si zde ty poslanecké kluby, které jsou pro referendum, stanovily, a sice že referendum má být mimořádný nástroj, který nemá zastupitelskou nebo reprezentativní demokracii ničit, ale má ji vhodně doplňovat a tříbit, zlepšovat v těch určitých kauzách. A toto by vlastně znamenalo, že vláda, kdyby mělo proběhnout rozhodnutí o nějaké velmi zásadní, kontroverzní politické kauze nebo politické záležitosti společenského tématu, tak by se mohla dovolávat na referendum. To znamená, nechceme vystavit vládní strany rozhodnutí o zákazu kouření, dalších jiných záležitostech třeba, které přijdou, tak to uděláme referendem, ať lidé rozhodnou. A my jsme potom z oblga, vždyť to odhlasovali lidé. To je něco, co je v přímém rozporu s principy zastupitelské demokracie, a tady z toho titulu jsou právě ty návrhy SPD a návrhy KSČM podle mého názoru zcela mimo a není možnost je v tomto ohledu podpořit.

Velmi diskutovanou otázkou byly vlastně okruhy témat, o kterých lze hlasovat. Ono je to v těch návrzích samozřejmě řešeno negativně, protože ten výčet by nikdy nemohl být kompletní, a sice co by se mohlo v referendech schvalovat. Tak z hlediska nějakého obecného je otázka, jestli by se měly schvalovat právní předpisy, či nikoliv. Návrh SPD říká, že v referendu by bylo možné přijímat jak zákony běžné právní síly, tak i zákony ústavní. Návrh KSČM to stanovuje takto také. Návrh ČSSD je tady v tom logičtější, smířlivější, chválím – Kateřina se na mě usmívá, je to dobré. On totiž vychází z návrhu už z minulého volebního období, že v referendu by nešlo přijímat právní předpisy, což považují za vhodné, protože tam už jsou ti voliči opravdů vystaveni pouze binárnímu rozhodování: ano, souhlasíte s touto předlohou v paragrafovaném znění, nebo ne. To znamená, v tomto lze z hlediska technického s ČSSD souhlasit.

Co se rozsahu témat, která jsou vyloučena z rozhodování, týče, tak ten návrh SPD je velmi skoupý. A je skoupý až nebezpečně, protože z rozhodování není vyloučen i třeba tak zásadní zákon, jako je zákon o státním rozpočtu nebo daně, poplatky, jiná další peněžitá plnění, což je mimochodem něco, co i v tak řekněme dle mnohých pr... (řečník se odmlčel), jak to říci? No, východoevropské země, balkánské země, jako je Bulharsko, upraveno je. To znamená, že my bychom se vlastně dostávali ještě někam dál. Co by to v praxi znamenalo? Panuje tu poměrně široká shoda na tom, že by stálo za to přidat učitelům. Přidali bychom učitelům a pak by se tady objevila nějaká iniciativa, která by řekla: ne, ne, tak to ne. A v té rozpočtové kapitole by pak ty peníze najednou chyběly rozhodnutím vzešlým z referenda. To znamená, značně by to zkomplikovalo možnost, jak by mohla vláda vládnout a Sněmovna určovat nějaký rámec, ve kterém se to všechno odehrává. To znamená, daně, poplatky, státní

rozpočet by z toho bezesporu vyňaty být měly. Návrh KSČM toto respektuje, návrh ČSSD rovněž.

Co je detail, ale který může mít zásadní význam z hlediska praktického, je možnost hlasování, to znamená, kdo by se mohl toho referenda účastnit. Když to vezmu, jak ty návrhy sem přicházely. Tak návrh SPD umožňuje účast hlasování pouze na území České republiky. To znamená, že naprosto vylučujeme všechny, kteří žijí v zahraničí. Oni nemohou jet ani na zastupitelský úřad, to znamená na ambasádu nebo na generální konzulát. Oni prostě nebudou moci hlasovat. Stejně k tomu přistupuje i KSČM. Já z toho trochu cítím snahu vyloučit lidi, kteří s největší pravděpodobností budou mít jiný názor, než jsou názory těchto dvou subjektů. Návrh ČSSD o tomto nehovoří. Předpokládám, že by to bylo obsahem nějakého dalšího prováděcího zákona, a předpokládám, že ta možnost hlasovat v zahraničí by tam nějakým způsobem ukotvena byla.

Co je nutné rovněž zmínit z těch témat, tak je otázka individuálních práv a povinností, které bohužel návrh SPD neřeší, a obávám se, že by to mohlo vést také minimálně – nedošlo by to asi nikdy do toho stadia, ale multiiniciativy by se mohly týkat velmi zvláštních témat a mohlo by to mít potenciální, velmi negativní dopady.

Důležitou věcí je rovněž otázka referenda o vystoupení z Evropské unie. Ta otázka by tady měla bezesporu, nebo to téma by tady bezesporu mělo zaznít. Asi se nikdo nebude divit, že člen TOP 09 by nikdy nehlasoval pro referendum, kde by se vystupovalo z Evropské unie. Ale už současná úprava nám umožňuje, když se tady sežene dostatečná podpora a v Senátu rovněž, vyvolat ad hoc referendum o vystoupení z Evropské unie. Ta iniciativa se tady zatím neprojevila. Nevím, proč kolegové z SPD, když je to jejich agenda, neshánějí náležitou podporu. Ale už za současně situace to jde.

Na druhou stranu, bavíme-li se tady o ústavním zákonu o celostátním referendu, tak v něm by měly být rozhodovány spíše věci běžné. To znamená, právě už jsem tady něco nastínil, otázka třeba otevírací doby v obchodech. To jsou ta témata, ač s tímto návrhem nesouhlasím, tak když projde, tak takhle bych si představoval, že to bude pojato. A ne že se bude pomoci tady toho referenda dát vystoupit z Evropské unie. To by mělo být, když už tedy, podle mého soudu záležitostí většiny v Poslanecké sněmovně a Senátu a ad hoc referendem.

Z těch dalších detailů nebo parametrů, které jsou v těch návrzích obsaženy, nebo tedy spíš obsaženy nejsou – v jednom – tak je otázka, za jak dlouho by se měl najít dostatečný počet petentů pro vyvolání toho referenda. U SPD je to 100 tisíc podpisů za dva roky, což dává poměrně širokou a velkou možnost to referendum vyvolat. U návrhu ČSSD je to 850 tisíc podpisů za šest měsíců, což samozřejmě je trochu náročnější a obtížnější kvalifikační kritérium. Na druhou stranu při významnosti toho tématu, a to je opravdu ta premisa, která je důležitá, že ta témata, která jsou rozhodována, jsou natolik společensky důležitá a hybná, že se ti petenti dají dohromady, že se těch 850 tisíc nebo to větší množství podpisů sesbírá. Tak to reálně je. Návrh KSČM žádnou takovou lhůtu nestanovuje. To znamená, 100 tisíc podpisů, ale nikdo vlastně neví, za jak dlouho.

Kolegyně, kolegové, s ohledem na to, co jsem tu zmínil, a je za mnou přihlášeno mnoho dalších kolegů a kolegyně, kteří chtějí po čtyřech měsících vystupovat, a už jsme to mnohokrát říkali i na půdě stálé komise pro Ústavu, mi dovolte dát tři návrhy. Ten první je návrh na zamítnutí sněmovního tisku číslo 35, návrhu celostátního referenda SPD. Další je návrh na vrácení k dopracování sněmovního tisku číslo 111. To bych chtěl odůvodnit tím, že se tady konstituuje vláda, téma celostátního referenda je v programovém prohlášení a bude to potřeba především prodiskutovat mezi vládními subjekty. A posledním návrhem je návrh na zamítnutí sněmovního tisku číslo 117, návrhu celostátního referenda z dílny KSČM.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dominiku Ferimu. Nyní pan poslanec Marek Výborný, řádně přihlášený do rozpravy, připraví se pan poslanec Radek Rozvorál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, jsem rád, že se také dostávám ke slovu k tomuto zásadnímu tématu. Možná bych navázal tam, kde skončil kolega Feri.

Skutečně jsme v situaci, kdy tady za mnou sedí trosky končící vlády v demisi a zítra pravděpodobně bude vláda nová. Je otázkou, jaký vztah k těm sněmovním tiskům, které tady máme předloženy a které projednáváme, tato vláda bude mít, i mě by to zajímalo. Na druhou stranu pokud tady běží ta rozprava, tak bych rád tlumočil ve stručnosti stanovisko poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Nesouzníme a nedomníváme se, že naše demokracie jakýmkoli způsobem trpí v okamžiku, kdy zde nemáme zákon o obecném referendu. Jsme z principu demokracií zastupitelskou a v tomto smyslu není referendum něco, co by činilo naši demokracii lepší, dokonalejší, co by nám přinášelo cokoliv navíc. To je jedna důležitá věc. Rád bych, abychom zapomněli na ty zmínky, které tady také zaznívaly, okolo Švýcarska apod. Švýcarsko je úplně jiná kultura a tradice, nemá smysl připodobňovat situaci v České republice k té švýcarské ústavní tradici a tradici švýcarských referend.

Ty tři sněmovní tisky, které tady máme, tak z našeho pohledu všechny tři jdou cestou, která je v Evropě, v zemích Evropské unie výrazně menšinová. Jedná se o parametry, které odpovídají tzv. iniciačním referendům, tzn. že to je veřejnost, lid, který iniciuje témata, o kterých by referenda měla rozhodovat. Připomenu, že tento typ referenda je dnes pouze v ústavních pořádcích pěti zemí Evropské unie, jsou to převážně státy východní Evropy, konkrétně je to Bulharsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko a Slovensko. Ani v jednom z těchto států se úprava tohoto tzv. iniciačního referenda, zdá se, příliš neosvědčila. Vzorem pro toto může být např. sousední Slovensko. Proto se nedomníváme, že je správné celou tu diskusi, tak jak se vede i na komisi pro Ústavu, že se omezila pouze na tento směr tzv. iniciačního referenda, protože tady máme další, ať už je to referendum ratifikační, participační, protože to jsou nakonec formy referenda, které jsou v západní Evropě daleko častější.

Pokud bychom se podívali např. na referendum, které nějakým způsobem omezuje parlament, tedy referendum, které potvrzuje nebo zrušuje rozhodnutí parlamentu, tak tento typ referenda najdeme v 17 zemích Evropské unie, mezi nimi např. v Irsku, Dánsku, v Německu a v dalších státech, Itálie, Polsko apod. Stejně tak máme tzv. referenda participativní. Tady opět tento typ najdeme v 17 státech Evropské unie. Máme referenda blokační. Tam už těch států je poměrně méně, je jich, jestli se nepletu, šest. V šesti zemích Evropské unie jsou v ústavních pořádcích zakomponována blokační referenda. Proto se domníváme, že by bylo vhodné tu odbornou debatu, která se bohužel na půdě parlamentu, Poslanecké sněmovny zploštila pouze na debatu o těch iniciačních referendech, možná v nějaké míře zaslepenosti toho, abychom mohli hlasovat o některých kruciólních otázkách, jako je např. členství České republiky v mezinárodních organizacích, tak tuto cestu a tento směr nastavené debaty nepovažujeme za úplně rozumné.

Pokud jde o ty tři sněmovní tisky, tak jak jsou předloženy, tak přestože ty parametry, tak je má nastaven návrh z dílny ČSSD, který se zdá být v tomto smyslu velmi uměřený – ale chci také podotknout, že i sami předkladatelé už avizovali to, že jsou připraveni v těch parametrech výrazně ustupovat, ať už jde např. o příslušný potřebný počet podpisů k iniciování takového referenda apod. –, tak se nedomníváme, že ani jeden z těch tří návrhů by měl být tím, který by měl parlament podpořit. Týká se to nejenom parametru, kdo může iniciovat, samozřejmě také je to otázka kvora, ať už kolik procent voličů musí přijít k tomu, aby referendum bylo platné, nebo jaká většina se musí vyslovit pro. Je to otázka závaznosti, je to otázka výjimek, o kterých otázkách není možné v referendech rozhodovat. Tady by, pokud by ten návrh měl být hlasován, bylo dobré také zachovat co nejširší okruh těch otázek. Nejsou to jenom věci, které se týkají fiskální politiky státu, ale měly by to být věci, které se dotýkají základních lidských práv, měly by to být otázky, které se dotýkají našich závazků vyplývajících z mezinárodních smluv, apod.

Jako veliký problém vidíme potom, a to ani jeden z těch tří návrhů neřeší zcela jednoznačně a jasně, je implementace případného rozhodnutí z takového referenda. Čili my se nedomníváme, že tyto návrhy, mimochodem je to od roku 1992 návrh, pokud se nepletu, 34., 36. a 37. na uzákonění obecného referenda, jsou úplně šťastné a jako poslanecký klub KDU-ČSL ani jeden z těch tří návrhů nepodpoříme a v rámci prvního čtení budeme navrhovat jak u sněmovního tisku č. 35, tak u sněmovního tisku č. 111, tak u sněmovního tisku č. 117 jejich zamítnutí, tak aby se diskuse a debata rozšířily a neubíraly se pouze tou cestou směrem k iniciačnímu referendu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Výbornému. Pokračovat budeme dál. Kolegu Rozvorala požádám o posečkání, protože tady mám jedno přednostní právo pana poslance Jana Hrnčíře, to je faktická poznámka. Přednostní právo místo pana poslance Farského, který je řádně omluven, místopředseda klubu pan Vít Rakušan. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, když jsem si tady vyslechl své předřečníky, tak jsem nabyl dojmu, že snad naši občané nejsou jaksi zralí na přímou demokracii, na referenda. Já na to říkám, že pokud tohle je pravda, tak máme nejvyšší čas tady přímou demokracii právě zavést a národ k ní přivést. Pokud budeme žít ve stranické oligarchii, která bude monopolně za občany rozhodovat, nikdy občany k odpovědnosti za vlastní zemi nevychováme.

A co je zásadní. Jestliže nejsme zralí, pak je lépe žít v nějaké diktatuře nebo imitaci demokracie. Proč. Má někdo pocit, že reprezentanti zvolení nezralými voliči budou zralejší, odpovědnější, morálnější? Během dvaceti let jsme si vládu elit bez odpovědnosti vyzkoušeli. Má snad někdo odvahu tvrdit, že elity se chovaly moudřeji než občané? Morálněji, slušněji, poctivěji? Naopak, mnozí z nich trumfli i největší gangstery. Loupež státního majetku z časů privatizace už v dějinách zřejmě nikdo nepřekoná. Země přišla nejen o miliardové majetky, ale připravila občany o veškeré iluze o svých elitách, ze slova politik se stalo sprosté slovo a synonymum pro zloděje a korupčníka. Právě zastupitelský systém nutí občany věřit elitám a elity nutí masy ohlupovat, korumpovat a podvádět, aby získal jejich hlasy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana Dominika Feriho, potom pan kolega Rakušan a řádně přihlášený pan poslanec Rozvoral. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. K tomuto jednu věc. V současné době to není tak, že o všem rozhodují – výlučně rozhodují – zástupci občanů a občané nemají žádnou možnost se k projednávaným záležitostem vyjádřit. Ta možnost je logicky se na ně obracet, ale nejenom, ve věcech obecních a ve věcech krajských. Už máme zákon, který umožňuje iniciovat, provést a rozhodovat v referendech. To, že tato možnost není tolik využívána... na úrovni obcí ano, i když mnohokrát se stane, že se nedostaví dostatek oprávněných voličů. Na úrovni krajů, pokud je mi známo, takové referendum ještě neproběhlo. Tak to je věc druhá. A na to by se měli primárně navrhovatelé zaměřit, aby se nejdřív začalo na obcích a na krajích, a pak můžeme celou věc, nebo minimálně o tom debatovat, přenést na tu úroveň vyšší. Ale když tady nefunguje to rozhodování přímo ani na těch nejnižších úrovních, tak jak má potom fungovat někde výš? A to ještě zmiňme, že na obecních úrovních jsou záležitosti obecně známé, lidé dokážou nějakým způsobem rozhodnout, jestli obchvat města má vést tudy či nemá, nebo jestli má být kruhový objezd tady či tamhle atd. Těch témat je samozřejmě mnoho. U té celonárodní úrovně je to rozhodování mnohem obtížnější, je tam mnohem větší riziko nějakých dezinformačních kampaní. A i referendum o brexitu jasně ukázalo, že vyspělý demokratický právní stát a jeho občané tomuto riziku jsou vystaveni, mohou být vystaveni. A taky to ukázalo mimochodem i to, že navrhovatelé zcela otevřeně a zcela trapně lhali, ta kampaň byla lživá a posléze se k tomu přiznávají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Abych uvolnil situaci, přečtu došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Petra Fialy, pana místopředsedy Poslanecké sněmovny, od 17 hodin do konce jednacího dne a pana poslance Antonína Staňka od 18 hodin do konce pracovního dne.

Nyní pan místopředseda Vojtěch Píkal – také faktická poznámka. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Musím reagovat na svého předřečníka kolegu Feriho, když zmínil ta místní a krajská referenda. Ano, je v nich nižší účast, jsou problematická. Proto jsem podal pozměňovací návrh k návrhu zákona o volbách, který zjednodušuje tu byrokracii a samozřejmě další věci, které se dají změnit, například je to to kvorum účasti, které vlastně nutí a staví tu věc tak, že když jste proti tomu rozhodnutí, tak tam vlastně nemáte radši chodit. Takže proto my v rámci té diskuse o referendech tady jednoznačně podporujeme to postavení tak, aby obě dvě strany byly motivovány k tomu referendu přijít, protože se nemůže stát, že svými hlasy způsobí, že projde opačné rozhodnutí. Už jsem to vyjednával. Myslím si, že je šance, abychom to implementovali v některém z těch návrhů, který je tady dnes na stole, aby to potom prošlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Vít Rakušan. Připraví se kolega Rozvoral. Pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, stručné stanovisko klubu Starostů a nezávislých. Mnohé už jsme tady slyšeli jak od našich kolegů z TOP 09 a z KDU-ČSL, kde se v zásadních věcech shodujeme. Snad jen to, že my jako Starostové a nezávislí, což můžeme na mnohých svých obcích dokázat, skutečně jsme pro to, aby se lidé participativně zapojovali do rozhodování. Jsme pro prvky přímé demokracie. A na té komunální a krajské úrovni je to něco, co v každodenním styku s občany ve sběru informací od nich vítáme. Myslím si, že je to záležitost, která by měla být podporována námi všemi, to znamená, aby občané České republiky v těch místech, kde se skutečně zabývají nějakým svým lokálním problémem v rámci samosprávy, kde spravují své obce a města, kdy vidí na ten konkrétní problém a můžeme říci, že jsou v té chvíli kvalifikovanými lidmi o tom, zda mají rozhodnout o lávce či přechodu pro chodce či umístění spalovny v jejich katastru obce a podobně, to je kvalifikované rozhodnutí, kde oni mohou dostat od svých samosprávných zástupců opravdu relevantní informace. Je to problém, na který oni dohlédnou z blízkosti.

Já se obávám, že v případě návrhu SPD a v případě návrhu KSČM se skutečně jedná o návrhy nebezpečné, které vedou k tomu, že může být zásadním způsobem pozmeněno na základě různých dezinformačních kampaní, kterých jsme si v posledních dobách užili až přespříliš, zahraničněpolitické směřování České

republiky, a měli bychom prostě přiznat, že tyto dva návrhy k těmto otázkám a právě k referendu o těchto otázkách jistě směřují a jsou i s tímto úmyslem připravovány.

Jiná věc už je návrh z dílny sociální demokracie, který je technicky připraven kvalitně na rozdíl od návrhu SPD, který vykazuje i četné legislativně technické nedostatky, jak mu bylo i vytknuto. Koneckonců i v té důvodové zprávě jsme objevili nějaké gramatické chyby, ale to už si myslím, že je snad za námi. Myslím si ovšem, že ve chvíli, kdy tady budeme mít vládu hnutí ANO, což je ten dominantní subjekt na naší politické scéně, a ve vládním prohlášení má být obsaženo to, že celostátní referendum má být jako institut zaveden, tak bychom si prostě měli počkat na vládní návrh, který bude připodepsán i vládním hnutím ANO.

V této chvíli tady máme tři návrhy. Jsme v situaci, kdy nemáme jasně deklarovanou vládní většinu. Jedno je SPD, jedno je KSČM, jedno je ČSSD. My neumíme v této chvíli říct, kdo z nich je či není vládní stranou, kdo je opozičním subjektem. Tak pokud je tady důležitý návrh obecného referenda, pokud ho vláda považuje za svoji prioritu, nechť tedy se vrátí k dopracování návrh z dílny sociální demokracie jako pravděpodobného koaličního partnera, nechť se k němu přihlásí celá vláda jako celek a bavíme se tady o nějakém vládním návrhu v jasně deklarované vládní většině, která vznikne ve chvíli, kdy tady budeme v České republice mít vládu s důvěrou. Ta situace tady v této chvíli prostě není a my tady máme tři návrhy o tomtéž, které ovšem jsou ve svých základních parametrech velmi odlišné.

Já ze svého subjektivního pohledu – a tlumočím tak i návrh klubu Starostů a nezávislých – tady vidím dva velmi nebezpečné návrhy, a to návrh SPD a KSČM, přičemž ten návrh SPD krom jiného i jako návrh legislativně špatný, a vidím tady návrh sociální demokracie, který je možný k další diskusi, nicméně měl by to být tedy návrh, který potom vzejde z půdy vlády České republiky jako vládní návrh nové vlády s důvěrou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Rakušanovi. Vyvolal tři faktické poznámky – pana poslance Ferjenčíka, Grospiče a Radima Fialy. Tak pan zpravodaj, prosím, s faktickou poznámkou.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Musím reagovat na předřečníky prostřednictvím pana předsedajícího. Ten zákon o celostátním referendu musí projít ústavní většinou v Poslanecké sněmovně a ústavní většinou v Senátu. To nebude vládní návrh, jelikož vláda nebude mít pravděpodobně v tomto volebním období 120 hlasů. Takže na to, aby ten návrh šel se 120 hlasy z této Sněmovny, skutečně nemusíme čekat na vládu.

My se paradoxně shodujeme s vámi v tom, že návrh z dílny ČSSD má největší šanci projít legislativním procesem, má největší šanci uspět v Senátu a je u něj největší šance, že skutečně to obecné referendum budeme mít. My tam vidíme velké problémy v tom kvoru, které je extrémně vysoké, je tam extrémně vysoký počet podpisů, který je potřeba, je tam extrémně krátká doba na sběr podpisů. Ale pokud se

tyto tři parametry upraví, tak podle nás ten zákon bude použitelný. A přijde mi nešťastné to tady obstruovat s odkazem na vládu, když toto je zákon, který potřebuje ústavní většinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanislav Grospič s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovolil také vašim prostřednictvím reagovat na svého předřečníka pana poslance Skopečka (nehovořil s tím, že samozřejmě tady ve Sněmovně leží tři návrhy zákona o celostátním referendu. Je to legitimní. Každá politická strana, která ho předložila, tím sleduje určitý cíl a určitý smysl. Možná se všechny shodují v tom, že chtějí naplnit Ústavu a to vakuum, které je v naplnění Ústavy už mnoho, mnoho let, vlastně od jejího přijetí. A na druhou stranu je také legitimní, že do tohoto návrhu zákona každá politická strana vtělesňuje něco svého.

Chtěl bych se tady ale výrazně ohradit proti tomu, co tady tvrdí Občanská demokratická strana a možná někteří další pravicoví politikové, že návrh, který předložila komunistická strana, je ten nejnebezpečnější. Já si myslím a domnívám se, že ten návrh, který předložila komunistická strana, je nejpropracovanější, odpovídá nejvíce potřebám a realitě českého právního řádu. A jestliže má někdo obavy z toho, že by náhodou občané také mohli mít právo rozhodovat o zahraničních otázkách České republiky, tak pak ať si odpovídá sám on před občany České republiky. Když Česká republika vstupovala do Evropské unie, dělo se tak na základě celostátního referenda. Není nic legitimnějšího, aby občané měli právo posoudit, zda chtějí setrvat či neseťvat v této instituci, případně v jiných institucích, v nichž jsme vázáni mezinárodními závazky, rovněž otázkou celostátního referenda. To není podjímání nějakého budoucího vývoje České republiky, to je zcela legitimní právo, které patří lidem, a Komunistická strana Čech a Moravy to tu cítí a chce lidem toto právo vrátit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, já taky chci reagovat na pana poslance Rakušana, takže pane předsedající, vašim prostřednictvím, v podstatě mi dva předřečníci už to tady řekli, jak pan kolega Ferjenčík, tak zástupce komunistické strany, kdy v podstatě řekli, že nemáme na nic čekat, že je to úplně jedno, z čí dílny je ten návrh, ale hlavně na co chci reagovat, je to, že pan poslanec Rakušan řekl, že to referendum je nebezpečné. Já bych chtěl, aby to všichni občané slyšeli, že rozhodování občanů je nebezpečné. Záleží, pro koho je nebezpečné. Svádět to na dezinformační weby si myslím, že je jenom obrovský alibismus. Ale rozhodování občanů je přece podle mého názoru ten největší vrchol demokracie, kdy nerozhodují ani tři předsedové koaličních stran, ani 200 poslanců ve Sněmovně, ani

200 poslanců a 81 senátorů, ale může rozhodovat osm milionů voličů České republiky, a to je podle mne nejvyšší stupeň demokracie a neměli bychom mu v žádném případě bránit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. Ještě jedna faktická poznámka pana Víta Rakušana. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. My se tady neposloucháme, my se tady dokonce ani neznáme, ale já chápu, že jsem poslancem novým, jsem poslancem za Starosty a nezávislé, nikoli poslancem Skopečkem z ODS, ale to jenom technické upřesnění toho, jak se tady vzájemně v tomto prostoru vnímáme.

A jenom krátká poznámka na slova pana kolegy Fialy prostřednictvím pana předsedajícího. Ne, ne, ne, referendum jako institut nebezpečný rozhodně není a i v tomto se neposloucháme. Nicméně váš návrh obecného referenda je zásadně nebezpečný. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní pan poslanec Radek Rozvoral, který je řádně přihlášen. Připraví se pan poslanec Jelínek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, naše hnutí SPD navrhuje zákon o obecném referendu s přesvědčením, že přijetí referenda jako běžně užívaného institutu povede ke kvalitnější demokracii v České republice. Česká republika postrádá zákon o obecném referendu. I když zde bylo již mnoho pokusů, ve finální verzi se zatím nepodařilo prosadit. Kromě osnov ústavních zákonů o obecném referendu bylo předloženo mnoho osnov zákonů o speciálním referendu. Tento návrh je již 17. pokusem.

Česká republika po svém vzniku navázala na předchozí tradice a stala se zastupitelskou demokracií. Základem zastupitelského systému jsou volby, jejichž prostřednictvím občané volí zákonodárce na místní i celostátní úrovni. V České republice však dlouhodobě existuje snaha klasický zastupitelský model doplnit o institut přímé demokracie, konkrétně referendum. Hlavní argument SPD spatřuje v tom, že instituty přímé demokracie mohou pomoci více zapojit občany do rozhodovacího procesu, například v době, kdy se ztrácí zájem o politiku. Jde pak o důležité otázky týkající se například zahraniční politiky, kde občané přímo vyjadřují svůj názor v referendu a podílejí se tak na výkonu státní moci.

Referendum je v České republice velmi častým předmětem debat a za posledních 25 let bylo jeho zavedení do právního řádu v podobě ústavního zákona navrženo již mnohokrát. V Ústavě je totiž přítomen příslib budoucího zakotvení referenda, a to v čl. 2 odst. 2. Přesto se celostátní referendum prozatím právní úpravy nedočkalo. I tak byl tento institut již jednou využit, a to pomocí jednorázového prováděcího

zákona přijatého při rozhodování o vstupu České republiky do Evropské unie. Referendum probíhalo po dva dny, hlasování se zúčastnilo 55 % oprávněných voličů a 77 % zúčastněných se vyslovalo pro vstup do EU. Ve fázi realizace vše proběhlo bez problémů a naši zákonodárci se s tímto novým nástrojem zabezpečujícím všeobecnou demokracii v praxi naučili pracovat a celý proces proběhl hladce.

Jak jste již byli informováni, posledními pokusy o prosazení referenda byl i předložený návrh ústavního zákona v lednu 2014 o celostátním referendu a o změně Ústavy ČR poslanci našeho hnutí, který byl ale ke škodě upevnění demokracie odmítnut, a i další námi předložený vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu v půlce roku 2015 nebyl projednán.

Návrh předkládaného zákona vychází z přirozeného práva i z ústavního principu, že suverénem v České republice, jako i v každé demokracii, jsou občané, kteří mají právo podílet se na řízení státu a měli by mít možnost rozhodovat o zásadních otázkách. Stávající systém to dnes občanům neumožňuje.

Za naše hnutí SPD mohu sdělit, že tento nástroj nebude sloužit k tomu, abychom hned ke všemu vyhlášovali referenda a rychle sbírali podpisy, jak si to ostatně myslí většina našich oponentů a dává to všemi možnými způsoby najevo. V současné době není naší prioritou podněcovat k využití tohoto navrhovaného zákona k vyhlášení referenda k vystoupení naší země z EU nebo Severoatlantické aliance. Tak totiž vnímá naše aktivity v rámci prosazení navrhovaného zákona o obecném referendu většina z přítomných poslanců z ostatních parlamentních stran. Je to od nich laciné gesto a zcela znevažují práci našich poslanců, kteří se na návrhu tohoto zákona podíleli.

Zákon o referendu dá do rukou občanů naší země nástroj, pomocí kterého budou moci svobodně a odpovědně rozhodovat o zásadních věcech, které jsou z jejich pohledu prioritní, a na základě výsledků referenda budou moci zavázat politiky např. k přijetí eura apod.

Vážené dámy a pánové, politika od vzniku samostatné České republiky prošla dynamickým vývojem, přičemž podle představitelů našeho hnutí SPD je doplňování zastupitelské formy demokracie prvky přímé demokracie jedna z možností, jak zvýšit kvalitu demokracie v zemi či jak demokracii prohloubit. V současnosti je zakotvení a běžné užívání referenda považováno určitou částí české politické reprezentace, stejně jako velkou částí veřejnosti. To je také důvodem, proč je potřeba se problematikou nástrojů přímé demokracie zabývat a postupně je zapracovávat do zákonných norem. Musí to být ale takovou formou, aby bylo vůbec možné referendum vyhlásit. Když se podívám na návrh na vydání ústavního zákona o celostátním referendu z pera poslanců ČSSD, musím konstatovat, že tímto zákonem by to bylo možné jen ve výjimečných případech. A proto je pro naše hnutí SPD tento návrh zcela nepřijatelný. Každý rozumný občan, kdo se s takto definovaným zákonem seznámí, musí konstatovat a dojít k závěru, že navrhovatelé přistoupili k jeho tvorbě s cílem pošpinit návrh našeho hnutí a zabránit tak konstruktivním návrhům k jeho dalšímu projednávání. Zájmy a práva občanů, kterým máme především sloužit, a realizovat politiku, která do popředí staví občana, nejsou tímto návrhem akceptována a spíše jde o další důkaz toho, jak si představitelé ČSSD občanů České republiky váží.

Jenom pro upřesnění uvedu pár z mého pohledu nesplnitelných podmínek pro vyhlášení takto navrhovaného referenda. Za prvé: Návrh petice musí být podepsán nejméně 850 tisíci občanů České republiky, kteří dosáhli věku 18 let. Za druhé: Časová proveditelnost je do šesti měsíců ode dne oznámení zahájení sběru podpisů pod petici. A za třetí: Rozhodnutí je přijato, pokud nadpoloviční většina občanů oprávněných v referendu hlasovat odpoví na otázku položenou v referendu kladně nebo záporně, tzn. nadpoloviční většina všech voličů. Takže suma sumárum, aby se vůbec mohlo o něčem hlasovat, je potřeba nasbírat 850 tisíc podpisů do šesti měsíců, a aby bylo referendum platné, je potřeba, aby se ho zúčastnilo více jak 50 % oprávněných voličů.

Toto všechno jsou podmínky, které jsou z mého pohledu pro vyhlášení referenda reálně nesplnitelné a jsou navrhované přesně tak, aby bylo vyhlášení referenda pro občany co nejvíce ztíženo a nebylo možné žádné referendum nikdy vyhlásit. Tento předložený návrh zákona o celostátním referendu je koncipován pouze tak, aby se takzvané vlk nažral a koza zůstala celá. Tedy když už máme v Ústavě o přímém rozhodování občanů zmínku, tak alibisticky nějaký vykastrovaný zákon o obecném referendu přijmeme, ale jen takový, aby nebyl nikdy použitelný.

V referendu navrženém ČSSD nelze též rozhodovat o členství ČR v mezinárodní organizaci či instituci, což jsou také velice důležité věci, o kterých by občané měli mít právo rozhodovat. Toto všechno jsou zcela opodstatněné argumenty, které jasně ukazují, jak si ČSSD váží vůle občanů České republiky.

My všichni zde přítomní jsme dostali od našich občanů důvěru, že budeme hájit jejich zájmy. To je naše povinnost. Občané si nás platí, a proto by měli mít možnost závazně projevit a prosadit svou vůli. Toto by mělo být pro nás zde přítomné prioritou, ať už prosazujeme a hájíme rozličné programy našich stran. Přijetím proveditelného zákona o referendu by od nás občané naši země dostali jednotný a silný signál, že tuto naši službu konáme pro jejich blaho a šťastný, spokojený a bezpečný život.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Rozvoralovi. Jsou tady dvě faktické poznámky, které vyvolal svým vystoupením. Paní poslankyně Valachová, pan poslanec Veselý. Tak nejdřív paní předsedkyně stálé komise pro Ústavu paní Kateřina Valachová. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, prostřednictvím předsedajícího musím reagovat na pana poslance, pana kolegu Rozvorala, protože přece jen ten jeho některý komentář mě poněkud rozesmutnil. Přece jen by bylo namístě tady alespoň dvě poznámky přičinit, jinak jsem následně přihlášená v řádné rozpravě.

Za prvé, sociální demokracie rozhodně nepodávala žádný návrh zlomyslně, aby nějakým způsobem poškodila poslanecký návrh poslanců a poslankyň z SPD. My jsme podali poslanecký návrh, který v zásadě kopiroval vládní návrh předchozí

koalice, který předchozí vláda zpracovala, a podotýkám – a tady zase upravuji tu informaci, která zazněla od pana poslance Rozvorala – že to byl samozřejmě zákon o všeobecném referendu. O všeobecném referendu. Takže samozřejmě minimálně tento vládní návrh existoval a stal se tedy výchozím pro poslanecký návrh ČSSD. A jak říkám, sociální demokracie to neudělala ze zlomyslnosti ani z toho, že by chtěla poplivat nějakou upřímnou snahu kohokoli jiného usilovat o posilování prvků přímé demokracie, ale učinila to proto, že je tak povinována voličům, protože v programu to sociální demokracie má, takže postupujeme stejně jako ostatní v souladu s naším programem.

Takže tolik jenom stručná reakce, myslím si, že v zásadě kolegiální, na mého předřečníka. A věřím, že ta naše rozprava bude věcná, tak jak je zatím věcná i na stále komisi pro Ústavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Valachové. Nyní pan poslanec Veselý také s faktickou poznámkou, připraví se k faktické poznámce pan poslanec Marek Výborný. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já budu trochu razantnější, než byla předřečnice. Já bych chtěl poprosit jménem vašim, pane předsedající, kolegy z SPD, že pokud komentují zákon o referendu, tak ať se spíš zaměří na ten svůj. My vám taky nekomentujeme zákon s tím, že srovnáváme ten náš s tím vašim, a neříkáme, jak je špatný. Máme nějaké návrhy, každý to vidíme jinak a uvidíme, jak se to tady rozhodne, jaké budou body. Ale prosím, neříkejte, že náš zákon je špatný nebo že něco špatného způsobuje, protože to je náš návrh, vy máte svůj návrh a my to taky neříkáme. Pojdme opravdu zachovat tu korektnost, pojdme si hovořit o svých zákonech, říkat, kde je jejich výhoda, ale přestaňme si navzájem svoje návrhy hanit, protože to bychom se dostali někam, kam určitě nechceme, a konečným důsledkem by bylo, že nebude přijat žádný návrh, což je to, co ani jedna z našich stran nechce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Výborného, připraví se pan poslanec Jelínek. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Možná mně to nepřísluší se tady zastávat sociální demokracie, už téměř vládní strany, ale já to v tuto chvíli musím učinit, protože mně skutečně přijde nepatřičné podrobit takhle zdrcující kritice návrh, který nakonec je předložen k diskusi, byl několikrát – myslím, že kolegyně Valachová to může potvrdit – podrobně diskutován na komisi pro Ústavu. A já musím protestovat proti té zaslepenosti, se kterou tady vystupují poslanci z SPD. Jednak to neustálé opakování toho, že naše demokracie je špatná, nedostatečná, defektní, protože nemáme zákon o obecném referendu – to prostě není pravda. Zeptejte se ústavních právníků, oni vám to potvrdí, že tomu tak není. Ano, přímá

demokracie může být rozumným doplňkem našeho systému, ale skutečně to není všelék. A už vůbec ne tou cestou, kterou navrhuje SPD, nebo tak, jak je to stanoveno v tom návrhu KSČM.

A já bych ještě rád taky obrátil vaši pozornost k druhé věci. Suverénem z hlediska ústavního zákona není jenom Poslanecká sněmovna, ale taky Senát. A kdo z vás jste členy komise pro Ústavu, tak si dobře vzpomeňte na společné jednání obou dvou komisí, té poslanecké i senátní. A já si myslím, že i tyto věci bychom tady i v té odborné debatě měli brát v úvahu. Ale samozřejmě jsme suverénní, tak pokud se rozhodnete jít hlavou proti zdi, tak vám v tom nikdo nebrání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, ale máme tady další faktické poznámky, pana poslance Ferjenčíka a pana poslance Grospiče. Takže nejdříve pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Dvě poznámky k té debatě v reakci na předřečníky prostřednictvím pana předsedajícího.

Tak za prvé mě mrzí, že lidovci zase otočili, a přestože před volbami tvrdili, že celostátní referendum podporují, tak nejsou dnes ochotni podpořit ani ten velmi opatrný a velmi konsenzuální návrh sociální demokracie. To z mého pohledu je dost nepochopitelná otočka a bohužel mě to už přestává u KDU-ČSL překvapovat.

Druhá poznámka. Těch 850 tisíc podpisů a ta kvora, jak jsou nastavená v návrhu sociální demokracie, jsou prostě extrémně vysoká. A pokud by byl ten návrh skutečně přijat tak, jak je navržen, tak nebude možné v České republice závazné referendum uskutečnit. To je prostě fakt. Přestože je pan Rozvoral ze strany, se kterou já většinou nesouhlasím, tak tohle je prostě fakt. A pokud to neopravíme, tak ten zákon je zbytečný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanislav Grospič s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Marek Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já s úsměvem poslouchal své předřečníky, tentokrát zase ze strany lidové, kdy jim neustále vadí návrh, který předložila komunistická strana, a myslím si, že by neškodilo, kdyby se trošičku více věnovali jeho textu a přečetli si ho. Pak by nemohli hovořit o tom, že to je návrh nejhorší, návrh, který přinese nejvíce zla České republice a který by vůbec neměl spatřit světlo světa. Protože když si ten návrh pozorně někdo přečte, tak se tam hovoří o tom, že referendum je možné vyhlásit na základě 100 tisíc podpisů občanů České republiky formou petice. Ano, to číslo je relativně nízké, my jsme ochotni samozřejmě o tom diskutovat a jsme si také vědomi, že v komisi pro Ústavu jsme dospěli k určitému kompromisu, že by toto číslo mohlo být vyšší, ale zdaleka ne tak

vysoké, jako je u návrhu sociální demokracie, tj. u návrhu, který je tady všemi vychvalován, asi proto, že to je návrh, který se nejvíc podobá návrhům, se kterými sem přicházely pravicové vlády Mirka Topolánka a Petra Nečase, které předkládaly takové návrhy, které vlastně znamenaly, že by se referendum fakticky nikdy nemohlo realizovat ani uskutečnit, protože tam vždycky bylo dostatek pojistek včetně Ústavního soudu, které mohly v určitý moment zabránit jeho konání.

A to, co se týká otázek zahraničních věcí, já si myslím, že to není vůbec nic nebezpečného. Je to zcela v režimu ostatních otázek, které mohou být předmětem tohoto referenda a nijak neohrožují bezpečnost ani suverenitu České republiky. Naopak vkládají důvěru do rukou lidu této země. A to si myslím nakonec, že je zcela správné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Výborný, také faktická poznámka. Stále je připraven pan poslanec Jelínek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já bych vašim prostřednictvím, pane předsedající, nejprve k panu kolegovi Grospičovi. Nám přijdou parametry, jak jsou ve vašem návrhu, já jsem ho samozřejmě četl velmi dobře, i nakonec v návrhu z dílny SPD, ne zcela dostatečné. Víím, že jsme o tom debatovali i na komisi pro Ústavu. Myslím, že je to oprávněný názor. Vy ho nemáte, máte jiný, ale to neznamená, že bychom tady museli na sebe tímto způsobem útočit.

Druhá poznámka, v tuto chvíli asi zásadnější, vašim prostřednictvím, pane předsedající, k panu kolegovi Ferjenčíkovi. Prosím, poslouchejme se. Poslouchejme se. Protože já jsem jasně ve svém úvodním vstupu říkal, že my jsme, a nakonec musím představit i po detailních diskusích s ústavními právníky, dospěli k tomu, že ta cesta, která je tady dnes nastavena ve všech třech návrzích, jak je tady máme na stole směrem k iniciačnímu referendu, není ideální. A pořád platí, že jsme pro začlenění prvků přímé demokracie, jsme i pro případný zákon o obecném referendu, ale nikoliv ve formě iniciačního referenda.

Znovu připomínám, tato forma referenda existuje pouze v pěti státech Evropské unie na východ od nás, ani v jednom z těch pěti států se neosvědčila. Já opravdu nerozumím tomu, proč tedy půjdeme touto cestou a nepůjdeme cestou, která je v Evropské unii osvědčená, a nejdeme tedy cestou participačních referend, nebo nejdeme cestou referend ratifikačních, těch možností je samozřejmě daleko víc, ale to jsou ta nejčastější v Evropě. Prosím, neříkejme to, že lidovci otočili. Neotočili. Na základě odborné diskuse v komisi pro Ústavu a s dalšími ústavními právníky jsme dospěli k tomuto názoru, ten budeme taky hájit na půdě Sněmovny i Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jednou pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mně to nedá. Já poslouchám velmi pozorně, ale bohužel KDU-ČSL nikdy neprezentovala toto stanovisko před volbami. Vždycky před volbami všechny strany, s výjimkou snad TOP 09 a ODS, slibují, že podporují referenda, podporují i zapojení občanů. Pak když přijde na věc, tak jedni navrhnou kvora, která jsou tak extrémně vysoká, že to nepůjde uskutečnit, jiní navrhnou kvora tak extrémně nízká, že to nemá šanci projít touto Sněmovnou a Senátem, jiní řeknou, že to ještě není dopracované a musíme začít znovu, a není nic. A to je to, co nám vadí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Pavel Jelínek. Připraví se pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, při debatě o referendu se pořád vyjadřují obavy o schopnosti lidí rozhodovat v tomto referendu o věcech, které se jich týkají. Když argumentujeme, že jsou země, kde tento nástroj funguje, tak se mluví o jiných podmínkách, které jsou, například ve Švýcarsku, a o jiné politické kultuře. Pro informaci si dovoluji připomenout, jak dlouho ve Švýcarsku přímá demokracie funguje a za jakých okolností vůbec vznikla. Vznikla po občanské válce v polovině 19. století. Vznikla v zemi rozdělené politicky, nábožensky i národnostně. Vznikla z rozhodnutí lidí čelit velké krizi, krizi, ze které nevyvedly Švýcarsko elity považující své občany za neschopnou masu. Byly to sebevědomé elity, které se rozhodly věřit v odpovědnost svých spoluobčanů. Přímá demokracie přinesla Švýcarsku nebyvalou prosperitu a značnou suverenitu, suverenitu, kterou si zachovali i v době druhé světové války.

Přímá demokracie funguje, probouzí v lidech občanský potenciál a je nebezpečná pouze pro elity, které se snaží manipulovat s demokracií. Naši lidé nejsou hloupí. Dejme jim odpovědný ústavní zákon a oni unesou odpovědnost hegemonu přímé demokracie. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jelínkovi. Nyní pan poslanec Kobza. Připraví se paní poslankyně Šafránková. (Hlasy ze sálu: Poslanci nejsou přítomni.) Jejich přihláška propadá. Paní kolegyně Hyťhová. Pan poslanec Grospič. (Hlasy ze sálu.) Paní poslankyně, omlouvám se. Nyní paní poslankyně Hyťhová, Šafránková – omlouvám se. (Hlasy ze sálu: Hyťhová.) Já si odmazávám paní poslankyni Šafránkovou. Prosím. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, návrh zákona SPD o obecném referendu je naplněním naší Ústavy, neboť ta s tímto institutem počítá již od doby svého schválení. Bohužel předešlé politické reprezentace v sobě nenašly chuť či odvahu toto ustanovení uplatnit. Naše společnost měla v polistopadové historii jen jednu možnost, kdy se mohla vyjádřit k dalšímu směřování naší země v referendu. Jak všichni víme, stalo se tak v případě našeho vstupu do Evropské unie. K této události byl schválen

příslušný zákon a platil jen pro tento speciální případ, kdy nebylo stanoveno žádné kvorum a hlasovala většina lidu. Od té doby jsme žádnou jinou možnost jako občané bohužel nedostali. Je paradoxem, že o vstupu jsme rozhodovat mohli, na to jsme patrně kvalifikováni byli dost, ale o případném vystoupení už referendum dle našich odpůrců, jak tady dnes zaznělo, být nesmí. Údajně náš občan není dostatečně kvalifikovaný o této věci rozhodovat. A právě strach mnohých, pro které je případný odchod z Evropské unie černou mýrou, se tomuto zákonu zuby nehty brání.

Je-li dle naší Ústavy zdrojem veškeré moci lid, pak nikdo nemá právo upírat nositeli této moci možnost rozhodovat o všech otázkách s výjimkou těch, které by porušovaly lidská práva. Je-li lid této země svéprávný zvolit si ze svých řad své zástupce do parlamentu, musí být stejně svéprávný rozhodovat právě i v referendu. Pokud mu tuto možnost nedáme, rozhodovat v referendu ve všech otázkách, jak jsem již zmiňovala, pak si na tuto demokracii pouze hrajeme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Tereze Hyťhové. Nyní pan poslanec Stanislav Grospič, dále je přihlášen pan poslanec Radovan Vích. Pan kolega Grospič v řádné přihlášce. Paní kolegyně Hyťhové se jenom zeptám, jestli bude chtít vystupovat ještě jednou. (Ne.) Jenom abych byl v obraze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já jsem zde už vystupoval několikrát na téma tohoto zákona a myslím, že ještě přijde mnohokrát chvíle, kdy se k tomu budu nějakým způsobem vyjadřovat. V této souvislosti bych chtěl jenom upozornit na tisk, který nese č. 117. Je předložen skupinou poslanců Komunistické strany Čech a Moravy a předkládá návrh zákona o celostátním referendu, kterým chce naplnit text Ústavy České republiky.

Tento návrh zákona vychází z jednoduché premisy, že referendem vykonává lid státní moc přímo, a to dle článku 2 odst. 2 Ústavy, článku 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Chápeme, že v referendu se může rozhodovat o zásadních věcech vnitřních nebo zahraničních, politiky státu, jakož i o jiných důležitých otázkách veřejného zájmu. Rozumíme také tomu, že předmětem referenda nemohou být ústavně zaručena základní práva a svobody, daně, odvody nebo jiné platební povinnosti k veřejným rozpočtům a státní rozpočet, výkon moci soudní, ustanovování jednotlivých osob ve funkcích a jejich odvolávání z funkcí vyjma prezidenta republiky, změny podstatných náležitostí demokratického právního státu. V referendu také nelze rozhodovat o věcech, které by byly v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodního práva. Čtu tyto věci schválně a připomínám je tady proto, abych odpověděl na řadu otázek a spekulací svých předřečníků, kteří považují tento návrh zákona za velice nebezpečný, ohrožující samu podstatu demokratického systému, současného demokratického systému v České republice.

Návrh počítá s tím, že otázka, která by byla kladena pro hlasování v referendu, musí být jasná, srozumitelná a formulovaná tak, aby bylo možné na ni odpovědět buď

ano, nebo ne. Otázka také pro hlasování v referendu nesmí směřovat ke změně podstatných náležitostí demokratického právního státu. Tady je druhá odpověď na otázku, že tento návrh zákona, který předkládá Komunistická strana Čech a Moravy, nijak nemíří proti současným demokratickým principům právního státu České republiky.

V tomtéž referendu může být také položena k téže věci pouze jedna otázka, položeno však může být také i více otázek k různým věcem. To znamená, že pracujeme s variantou, že v jednom momentu konání celostátního referenda se občané mohou vyjadřovat k několika otázkám souběžně. Počítáme s tím, že pokud by tento zákon byl přijat, pak právo účastnit se referenda a hlasovat v něm by měl každý občan ČR, který má právo volit do Parlamentu ČR, a hlasování v referendu by se konalo pouze na území ČR. Tedy nekonalo by se na zastupitelských úřadech v cizích státech.

Referendum by podle tohoto zákona vyhlášoval prezident republiky a učinil by tak nejpozději do 30 dnů od podání návrhu na jeho vyhlášení. Prezident republiky by podle návrhu, který předkládáme, byl povinen vyhlásit referendum, byl by mu předložen návrh na jeho vyhlášení společně nejméně 101 poslanci, nebo 41 senátory, nebo vládou, nebo nejméně 100 tisíci občanů ČR formou petice. Zde jsem již uvedl, že jsme ochotni diskutovat o těchto formách i o kvoru, které by znamenalo vyšší zvýšení počtu podpisů na peticích nutných pro vyvolání referenda. Myslíme si však, že by tento návrh neměl být nepřiměřeně vysoký, tak jak už jsem tady uvedl u návrhu sociální demokracie, který počítá s počtem 800 tisíc občanů. Naše hranice, kterou si myslíme, o které je možné diskutovat, se pohybuje ve výši maximálně 250 až 300 tisíc občanů.

Další odlišnost, s kterou náš zákon pracuje, znamená, že prezident republiky referendum nevyhlásí po dobu, po kterou je vyhlášen stav ohrožení pro území státu republiky nebo jeho nouzový stav.

Prezident republiky by se také mohl před vyhlášením referenda obrátit na Ústavní soud s návrhem na jeho posouzení. Zde spočívá jedna ze základních odlišností od ostatních návrhů zákona, které pracují s opačným principem. Tedy pokud by takto učinil prezident ještě před vyhlášením referenda, odpadlo by následné posuzování ústavnosti referenda, a tedy jeho možná neplatnost i celá neplatnost postupu volebního aktu, při nichž by se občané rozhodovali o tom, zda mohou či nemohou o některé otázky v referendu rozhodnout. Také prezident republiky by se mohl obrátit na Ústavní soud s návrhem, zda lhůta, po kterou běží toto podání od okamžiku, kdy se rozhodnutí Ústavního soudu stalo vykonatelným. Prezident republiky potom vyhlásil referendum vždy, pokud by šlo o přijetí Ústavy, změnu Ústavy, přijetí ústavního zákona, k ratifikaci mezinárodní smlouvy, kterou se převádí některé pravomoci orgánů ČR na mezinárodní organizace nebo instituce, o vstupu do eurozóny, o vystoupení z eurozóny, o vystoupení z EU, a učinil by i tak bez návrhu ve lhůtě 15 dnů ode dne postoupení příslušné normy prezidentu republiky k podpisu podle čl. 87 odst. 2 Ústavy, který by zůstával nedotčen.

Zde odpovídám na onu otázku, že by nešlo o žádné trauma, neboť ČR vstupovala do EU rovněž na základě referenda, byť tehdy speciálně přijátého zákona, který k tomuto účelu přijaly obě komory Parlamentu ČR.

Jsou-li splněny podmínky pro vyhlášení referenda stanovené tímto ústavním zákonem, pak by prezident republiky vyhlásil referendum tak, aby se konalo nejdříve 90 dnů a nejpozději 120 dnů ode dne, kdy prezident republiky referendum vyhlásil.

Vážené kolegyně a kolegové, zvolil jsem schválně tento způsob výkladu a přiblížení tohoto zákona pro mnohé z vás, protože snůška nepravd a kritiky, která se snesla zde v Poslanecké sněmovně na tento návrh zákona z hlediska jeho škodlivosti, z hlediska jeho konstrukce a nebezpečnosti pro ohrožení demokratického charakteru, podstaty ČR, je zcela smyšlená, lživá a nezakládá se na pravdě. Tento zákon naopak prohlubuje demokracii v ČR a klade nejmenší požadavky na změnu jakýchkoliv ostatních právních předpisů. Věřím, že tyto věci zvážíte i při jeho podpoře a případném propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Stanislavu Grospičovi. A nyní je na řadě pan kolega Vích, který je omluven. Pan poslanec Hrnčíř a paní poslankyně Hyťhová se rozhodli už nevystupovat, zrušit svou druhou přihlášku. Nyní paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, s tím jsem ani nepočítala, že budu mít prostor ještě dneska, protože jak je zřejmé, tak už mnoho prostoru mít nebudeme všichni, za pět minut končíme, což je velká škoda.

Chtěla jsem vás informovat trochu o vývoji práce na tomto velmi významném ústavním zákoně o celostátním referendu, protože jsem byla od samotného počátku přítomna a pro rekapitulaci a proto, abychom si všichni osvěžili paměť. Samozřejmě je to x-tý pokus o to zavést tento institut a řekneme naplnit tak očekávání naší Ústavy do našeho ústavního pořádku.

Pokusili se teď o to tři předkladatelé, jak tady bylo opakovaně citováno. Já si teď dovolím kritickou poznámku. Mám to snazší, protože jak víte, tak hnutí ANO zatím žádný svůj návrh nepředložilo. Ani jednomu z předkladatelů se to nepodařilo na jedničku s hvězdičkou. Nechci teď klasifikovat pořadí a ani nebudu říkat, vytýkat ty chyby, kterých se předkladatelé dopustili, protože zde se již o to dostatečně, bych řekla, nejenom pokusila, ale i podařilo se na některé chyby dostatečně přesvědčivě upozornit opozičními poslanci.

Myslím si, a teď řeknu tu odvážnou myšlenku, kterou možná také některé a někteří z vás nebudou slyšet rádi, že by bylo optimální, kdybychom buď přesvědčili kolegy o tom, aby vzali svoje návrhy zpět a společnými silami připravili jeden návrh. Ale protože vím, že to hraničí s politickou naivitou toho největšího nebo nejhlubšího zrna, tak tento návrh říkám jenom jako teoretickou možnost, protože pak bychom měli větší šanci se nedopustit těch chyb, o kterých tady byla řeč.

Druhá možnost je pustit všechny tři návrhy do druhého čtení. I při vědomí toho, že některé chyby – já uvedu a doufám, že se na mě nebudou předkladatelé z SPD zlobit, ale jako takovou opravdu velmi flagrantní chybu, že by se o státním rozpočtu nebo o daních, poplatcích připustilo hlasovat v referendu – že ty chyby budou

odstraněny a z každého toho zákona si vezmeme do komplexního pozměňovacího návrhu to, co z toho návrhu učiní potom návrh, který získá potřebnou ústavní, čili kvalifikovanou většinu hlasů a bude mít šanci uspět v závěrečném hlasování.

Takže se kloním k názoru – i když to teď zní možná trošku odvážně po všech těch debatách, kterých jsme byli svědky, po odborných seminářích, po pracovních kulatých stolech – k názoru, že by nebylo od věci se zamyslet nad tím a podpořit všechny tři návrhy svými hlasy tak, aby mohly být projednány v příslušných, výborech a v rámci komplexního pozměňovacího návrhu z nich dotvořit společný kvalitní návrh ústavního zákona o celostátní referendu. Myslím si, že by to šlo, ale jedině za jedné podmínky, že jednak převládne při hlasování většina z vás, kteří budou mít tuto optimistickou důvěru v to, že se nám to podaří.

A pak si osobně myslím, že by se neměla diskuse zvrhnout na dramatické mediální přestřelky toho typu, jak je možné, že jste pustili – a už jsme ty náznaky tady slyšeli – do druhého čtení něco, co by připustilo vystoupení například naší země z EU. Já bych byla první, která by pro takový návrh nikdy nezvedla ruku. A myslím si, že za hnutí ANO pochybuji, že by někdo tu ruku zvedl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já mám na vás jednu –

Poslankyně Helena Válková: Já budu pokračovat, pane předsedo, příště, a doufám, že to nebude po mnoha měsících.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji, že jste pochopila moji narážku. Já využiji těch 60 vteřin, které mi ještě dává jednací řád, než bude 19.01, abych řekl, že protože uplynula doba a nikdo nenavrl pokračování jednání po 19. hodině, jednáme o zákonech, o ústavních zákonech, takže přerušuji projednávání tisku 35, 111, 117 ve sloučené rozpravě v rámci rozpravy.

Pokračovat budeme zítra ve 12 hodin podle dohody, která byla učiněna na politickém grémiiu. Tam jsou pevně zařazené body. Předtím ovšem je samozřejmě představení vlády České republiky, kterou zítra čeká jmenování.

Přeji vám hezký večer a zítra se těším na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

27. června 2018

Přítomno: 174 poslanců

(Jednání zahájeno v 12.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tu vítám.

Prosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Paní poslankyně Balaščíková hlasuje s náhradní kartou číslo 2.

Sděluji, že o omluvení z neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Andrea Babišová – zahraniční cesta, Pavel Bělobrádek – pracovní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Stanislav Blaha – zdravotní důvody, Petr Dolínek – rodinné důvody, František Elfmark – rodinné důvody, Petr Fiala od 12.30 do 15.00 hodin – pracovní důvody, Pavla Golasowská – rodinné důvody, Josef Hájek – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel – rodinné důvody, Martin Jiránek – zdravotní důvody, Marian Jurečka – osobní důvody, Pavel Juříček – zahraniční cesta, Jiří Kobza – zahraniční cesta, František Kopřiva – zahraniční cesta, Radek Koten do 16 hodin z pracovních důvodů, Robert Králíček od 17.00 do 20 hodin z pracovních důvodů, Jaroslav Kytýr – zahraniční cesta, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Eva Matyášová do 11.30 – zdravotní důvody, Jiří Mihola – zdravotní důvody, Patrik Nacher – pracovní důvody, Vojtěch Pikal od 9.40 do 11 hodin, to už tedy neplatí – pracovní důvody, Pavel Staněk – zahraniční cesta, Martin Stropnický – pracovní důvody, Julius Špičák do 15 hodin – zahraniční cesta, Jiří Valenta – zahraniční cesta, Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta.

Z členů vlády v tuto chvíli není omluven nikdo. Od 14.30 pak Robert Plaga z pracovních důvodů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vítám mezi námi prezidentem jmenovanou novou vládu České republiky. Chtěl bych požádat jejího předsedu Andreje Babiše, aby nám jednotlivé členy vlády představil. Poprosím vás už o klid v sále, a abyste se usadili na svých místech. Děkuji.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, je mi velkou ctí, že vám dnes, tak jak je tradicí v Poslanecké sněmovně, mohu představit osobně novou vládu České republiky, která byla jmenována prezidentem republiky na základě dohody mezi Českou stranou sociálně demokratickou a hnutím ANO. Vláda tedy vznikla na základě minulých voleb do Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi nyní, abych vám jednotlivé členy vlády představil. Prvním místopředsedou vlády a ministrem vnitra se stal pan Jan Hamáček. Zároveň je pověřen resortem Ministerstva zahraničních věcí. Místopředseda vlády a ministr životního prostředí je Richard Brabec. Ministryní financí se stala Alena Schillerová. Ministrem obrany Lubomír Metnar. Ministryní spravedlnosti Taťána Malá. Ministryní průmyslu a obchodu Marta Nováková. Ministr dopravy Dan Ťok. Ministr zemědělství Miroslav Toman. Ministrem práce a sociálních věcí Petr Krčál. Ministrem zdravotnictví Adam Vojtěch. Ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga. Ministryní pro místní rozvoj Klára Dostálová. A konečně ministrem kultury Antonín Staněk. Doufám, že jsem na nikoho nezapomněl.

Zároveň vláda dnes schválila své programové prohlášení, které vám bude spolu se žádostí o důvěru postoupeno prostřednictvím vašich klubů v souladu s § 85 jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé a střední strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane premiére. A budeme se těšit na spolupráci vlády a Poslanecké sněmovny.

S přednostním právem se hlásí pan místopředseda Pikal, potom pan předseda Kalousek a poté pan předseda Stanjura. Samozřejmě pro pořádek uvádím, že budeme projednávat pořad a případné změny pořadu ihned po přednostních právech. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já jsem se hlásil už před tím představením, ale bohužel to nevyšlo. Takže bych chtěl připomenout, že dnes je Den obětí komunismu, a chtěl bych navrhnout, abychom tento den na památku těchto obětí uctili minutou ticha.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Přejete si ještě ostatní přednostní právo, nebo bychom minutou ticha uctili oběti? Poprosím tedy, vážené kolegyně, vážení kolegové, minutu ticha. (Poslanci povstávají a uctívají minutou ticha obětí komunismu.) Děkuji.

Ted' doufám, že jsem si zapamatoval pořadí. Nyní pan předseda Kalousek, poté pan předseda Stanjura.

S náhradní kartou číslo 8 hlasuje pan poslanec Holomčík, s náhradní kartou číslo 7 pan poslanec Bartoš.

Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já si dovolím srdečně poblahopřát všem novým členům vlády ke jmenování a dovolím si za řadu z nás položit otázku panu premiérovi. Snad mi odpoví.

Pane premiére, v pondělí jste informoval veřejnost i nás, že na oficiálním seznamu je navrhován pro vedení rezortu Ministerstva zahraničí pan Miroslav Poche. Pověřen byl dnes pan Hamáček. Ústava neumožňuje prezidentovi republiky libovolně

změnit to jméno, aniž by mu to navrhl předseda vlády. To znamená, že vy jste pana Hamáčka mezi pondělkem a dneškem musel oficiálně prezidentovi republiky navrhnout. Já bych se vás chtěl zeptat, zda nám můžete říct, kdy to bylo. Jestli v úterý, nebo ve středu? Anebo jestli v pondělí v tom oficiálním návrhu nebyl pan Miroslav Poche? Myslím si, že Poslanecká sněmovna, která bude vyslovovat vládě důvěru, či nikoliv, má na tuhle informaci právo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, musím říct, že dnešní jmenování vlády přineslo několik nových otázek. Já skutečně nevím, jestli ministrem zahraničí je ministr vnitra, nebo ministrem vnitra je ministr zahraničí, nebo obojí. Jsou dvě možnosti. Buď byl Jan Hamáček navržen do funkce ministra zahraničí a jsme svědky dalšího politického ponížení ČSSD, a pak je všechno ústavně v pořádku. Anebo byl navržen oficiálně původní nominant sociálních demokratů, a pak to ústavně v pořádku není.

Dovolte mi, abych využil příležitosti a zeptal se nové ministryně spravedlnosti a také předsedkyně Legislativní rady vlády, jak to podle Ústavy má být a jak to podle ní dneska proběhlo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a v případě, že zde není žádné další přednostní právo a nikdo nemá zájem vystoupit, což tady nevidím, tak znovu zdůrazňuji, že jsme už nyní v části jednání, kdy mohou být předkládány návrhy na změnu pořadu schůze. Je zde nějaký návrh? Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé jsem očekával, že mi paní ministryně odpoví, ale zřejmě se drží doporučení pana premiéra, že nemá moc mluvit a spíš poslouchat.

Ale dovolte mi, abych tedy navrhl změnu programu, a to odpolední části. Navrhuji, abychom po již pevně zařazených bodech zařadili blok zpráv, a to v pořadí body 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, poté bod 90 a bod 91. Prosím, aby o každém návrhu bylo hlasováno zvlášť.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Zvládneme to jedním hlasováním, pane předsedo? (Z lavic se ozývá: O každém zvlášť.) O každém návrhu zvlášť. Tak. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o změnu pořadu schůze. Není-li tomu tak, tak budeme hlasovat pouze o návrzích pana předsedy Stanjury, který navrhuje po dnes již pevně zařazených bodech zařadit jednotlivé body zpráv.

Nejprve budeme hlasovat o bodu č. 81 a jeho pevném zařazení.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihláшено je 163, pro 53, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení bodu č. 82 po pevně zařazených bodech na dnešní den.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno je 164, pro 56, proti 8. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 83 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno je 164, pro 55, proti 2. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 84 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno je 164, pro 56, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o bodu 85 o jeho pevném zařazení po již pevně zařazených bodech na dnešní den.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno 164 poslanců, pro 58, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 86 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno je 164 poslanců, pro 56, proti 2. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 87 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, přihlášeno je 165 poslanců, pro 57, proti 3. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 90 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno je 165 poslanců, pro 56, proti 2. Ani tento návrh nebyl přijat.

A poslední budeme hlasovat o pevném zařazení bodu č. 91 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přihlášeno je 164 poslanců, pro 56, proti 2. Ani tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy o změnu pořadu schůze a budeme pokračovat dle již schváleného pořadu jednání. Dovolte mi přečíst ještě omluvy. Omlouvá se pan poslanec Daniel Pawlas od 16 hodin z pracovních důvodů a to je vše.

S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte mi tedy ještě jednu poznámku vyslovovanou vůči panu premiérovi, ale v podstatě vůči každému v této místnosti.

Pane premiére, já se domnívám, že opozice vůči bývalé vládě, která důvěru nikdy nezískala, prokázala, že není opozicí destruktivní a s nulovou tolerancí, že v rozhodujících okamžicích, například když jsme jednali o vyslání zahraničních misí, jsme byli schopni najít společnou řeč a hájit zájmy ČR. Tenhle přístup si chceme zachovat. Nicméně dovoluji si podotknout, že jsme tady já i pan kolega Stanjura položili velmi zdvořilé dotazy týkající se procesu jmenování vlády, kde otázky jsou pro Poslaneckou sněmovnu docela důležité, a měli jsme podle mého názoru právo na zdvořilé dotazy slyšet odpověď. Arogantní mlčení, které jste vy i paní ministryně spravedlnosti zvolili, opravdu není tím nejlepším zahájením komunikace mezi vládou a opozicí.

My na těch otázkách budeme lpět. Budeme používat dál všechny parlamentní instituty, abychom se tu pravdu dozvěděli. Bohužel jsme zaznamenali v minulých šesti měsících, že ani vy, ani nově jmenovaná ministryně spravedlnosti neberete principy právního státu příliš vážně, ale ujišťuji vás, že my na těch principech budeme lpět.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní budeme pokračovat sloučenou obecnou rozpravou u bodu 13, 14 a 15. Projednáváním těchto sněmovních tisků jsme se opětovně zabývali 26. června na 16. schůzi. Sloučená obecná rozprava byla přerušena. Já poprosím, aby místo u stolku zaujal pan poslanec Ferjenčík, který je zpravodajem všech tří tisků, a některý ze zástupců navrhovatelů. Těmi jsou u sněmovního tisku pan poslanec Hrnčíř, u sněmovního tisku 111 pan poslanec Ondřej Veselý nebo u sněmovního tisku 117 pan poslanec Vojtěch Filip.

Budeme tedy pokračovat v přerušené sloučené rozpravě.

Sloučená rozprava k bodům 13, 14, 15 /sněmovní tisky 35, 111, 117/

Předseda PSP Radek Vondráček: V tuto chvíli je do obecné rozpravy přihlášena paní poslankyně Helena Válková, které tímto dávám slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já nebudu opakovat, co jsem včera říkala, jenom snad – neděste se, nechci mít takzvané poslední slovo, čili to uvedení mého jména, už tam byla minule dvakrát zřejmě nějaká technická chybička, takže prosím o odstranění mého jména jako na závěr obecné rozpravy.

Já bych jenom chtěla upozornit na to, že hnutí ANO, ač nemá samo zatím připravený návrh, tak je připravené se podílet na tom komplexním pozměňovacím

návruhu, a i s ohledem na to, že jsme tomu věnovali poměrně dost času, si myslím, že je namístě říci některé parametry, které za nás mají šanci na to, aby při projednávání, pokud postoupíme návrhy, jak jsem se o tom zmínila včera podvečer, do dalšího čtení, tak abychom se přinejmenším pokusili o to, aby úspěšly.

Samozřejmě říkám znovu před závorkou...

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, paní poslankyně. Poprosím kolegyně a kolegy, kteří potřebují něco diskutovat a ruší ve vystoupení paní poslankyni, aby šli diskutovat do předsálí. Děkuji.

Poslankyně Helena Válková: Já chápu, že ne všichni musí být zainteresováni na tom, jak bude vypadat ústavní zákon o celostátním referendu, obzvlášť v situaci, kdy předložené tři návrhy se v těch základních parametrech relativně dost odlišují. Na druhé straně právě tím, že tady o tom takto otevřeně budeme hovořit, tak si už můžeme udělat předpolí pro vlastní pracovní diskusi, která, doufám, proběhne ve výborech. Víte, že stále zůstávám optimistkou.

Čili pokud jde o hnutí ANO, platí to, co bylo mediálně už několikrát řečeno velmi jasně, důrazně a opakovaně, že nechceme, aby se předmětem referenda staly mezinárodní smlouvy, které navíc jsou již relativně dobře upraveny, i ty, ke kterým je třeba ústavní většina ratifikace, kterými se přenášejí určité pravomoci a kompetence na jiné instituce vně České republiky, čili nechceme, aby byly upraveny tak, aby se mohly stát předmětem referenda. Myslíme si, že bychom dublovali tu úpravu, a nevidíme důvod, protože už v současné době § 10a odst. 2 umožňuje takovýto postup.

Nicméně – já budu vždycky říkat nicméně, abyste pochopili, proč jsem relativně optimistická. Nicméně je to situace, kdy pokud to některá ze zúčastněných stran – a mám tady na mysli ty, kteří budou za politickou stranu prosazovat svoje parametry – bude považovat za *conditio sine qua non*, čili podmínku, bez které by nebyl přijat ten zákon, tak jsme ochotni k určitým ústupkům. Abych byla jasnější, například že zopakujeme ten režim, ten, který už máme v Ústavě, tak by se znovu zopakovala formulace a byla by obsahem ústavního zákona o celostátním referendu, čili v podstatě by se umožnilo, ale za zprísňených podmínek, hlasovat o takovém předmětu referenda, ale nevybočili bychom již z mantinelů, které jsou nyní zakotvené v Ústavě. První bod.

Další se týká počtu petentů, který by byl oprávněn iniciovat referendum z řad občanů České republiky, a také samozřejmě otázka, zda kromě občanů by to mohl být například Parlament nebo vláda. Takže hnutí ANO tady bude také vyčkávat na průběh diskuse. Myslíme si nicméně, že ten návrh, který předložila sociální demokracie, sociálně demokratický návrh zákona o celostátním referendu, je postaven příliš přísně a mohl by v praxi vést k tomu, že se to referendum nikdy neuskuteční.

Takže my souhlasíme s kritickými připomínkami těch, kteří na to poukazují, nicméně ten zlatý střed, který vidíme tak kolem 400 tis., 500 tis., si myslím, že by bylo dobře zachovat a současně neprotahovat tu dobu na rok, dokonce tam zazněly

dva roky, ale omezit ji obvyklým termínem do šesti měsíců, jak je to třeba i v jiných evropských legislativách. Čili bychom si třeba představovali, že by tam bylo minimálně 400 tis. podpisů v období šesti měsíců.

Tady je třeba podnětný námět ze strany Pirátů, kteří upozorňují, že ale v takovém případě by se těch šest měsíců mělo počítat od okamžiku, kdy Ústavní soud – což je jedna z variant, kterou já osobně považuji za velmi dobrou – přezkoumá ústavnost optikou ústavního pořádku té položené otázky, aby se nám potom nestalo, že slavnostně proběhne referendum a někdo dá námitku a Ústavní soud celý výsledek shodí jenom z toho důvodu, že po formální stránce to nevyhovuje, ta otázka neprošla ústavním měřítkem. Takže až od toho okamžiku, kdy tady třeba Ústavní soud, pokud se rozhodneme k použití tohoto nástroje, abychom měli jistotu, že výsledek bude z hlediska Ústavy konformní, až bude rozhodnutí, že otázka je přípustná, tak v takovém okamžiku by se počítalo těch šest měsíců na sběr těch 400 tis. až 500 tis. podpisů.

Čili vidíte, že tady také slevujeme, protože jsme říkali kolem těch 700 tis., 800 tis., ale po odborných seminářích, když slyšíte, jak to vypadá v zemích, kde mají právě teď tyto počty, tak si myslím, že nechceme, rozhodně hnutí ANO nechce přijímat zákon, který budeme mít jenom na papíře. Jde nám také o to, jak se tím zaklínají některé jiné politické strany, SPD, KSČM, Piráti, že chtějí životaschopný zákon. My ho chceme také. Raději nic než něco, co by skutečně v praxi nefungovalo. Takže bychom byli ochotni jít třeba až na těch 400 tisíc, ale zase po diskusi.

Další otázka je, kdo by kromě občanů České republiky měl být ten, který ještě může iniciovat, pokud vůbec, referendum. Myslíme si, že poslanci a senátoři přicházejí v úvahu. Proč by nemohli iniciovat referendum? Opět v diskusi, která odezněla a jejímiž účastníky jste se mohli stát, zazněly tyto možnosti i z hlediska zahraničních zkušeností jako opodstatněné. Proč se toho tedy bát? Rozhodně bych odmítla už předem kritiku, že poslanci si tím budou vypomáhat a budou se alibisticky schovávat za výsledky hlasování lidu. Například jsme měli zrovna ten návrh zákona, který by prolamoval striktní zákaz kouření ve veřejných stravovacích prostorách, restauračních zařízeních. Tak proč ne, pokud by tady byly třeba tři pětiny poslanců nebo polovina senátorů, kteří by to chtěli, tak já si myslím, že to je přesně ta otázka, která by se mohla stát předmětem referenda. A nemyslím si to samozřejmě já, vycházím z výsledků již odborných debat, které proběhly.

Jiná otázka je, jestli by to měla být vláda. V tom jsme zatím nedospěli ke konsenzu. Myslím si, že by toto mělo být předmětem projednání ve výborech. Zatím s tím spíše nepočítáme.

Další taková důležitá záležitost je, jestli referendum má být závazné, nebo nezávazné. Hnutí ANO jednoznačně říká, že závazné, že nezávazná referenda a la veřejné výzkumy, k tomu nemusíme přijímat ústavní zákon. A myslíme si, že aby bylo platné a závazné, pak by se jej měla zúčastnit alespoň třetina občanů, kteří jsou v referendu oprávněni hlasovat.

Ani na to neexistuje zatím jednoznačný názor, ale můžu vám garantovat jednu věc, že v průběhu těch diskusí, které vedeme vlastně od prosince, od okamžiku, kdy

SPD předložilo první návrh této ústavní normy, tak se ty diskuse výrazně přiblížily. A myslím si, že toho konsenzu lze docílit.

Také jsme se shodli na tom, že bychom měli regulovat i kampaň k referendu, že musí mít své limity a že tyto takzvaně technické věci nesmíme podcenit a že bude třeba vzájemné provázanosti toho ústavního zákona na jiné právní předpisy.

Protože jsem kolegům slíbila, že tady nebudu hodinu informovat o něčem, co ještě není tak daleko, když hovoříme, myslím tom komplexním pozměňovacím návrhu, o třech různých normách, které tady představili více či méně, a byly tady také kritizovány opozicí nebo těmi, kteří s nimi nesouhlasí, předkladatelé zákona, a tato obecná rozprava je otevřená k těmto normám, tak já omezím svůj výklad na to, že se domnívám, že tím nosičem pro další práci výboru, pokud svým hlasováním posuneme z prvního čtení všechny tři návrhy do druhého čtení, by měl být, protože ty parametry, které má zpracované, nejvíce odpovídají i těm společným našim představám, návrh, který předložila sociální demokracie.

Samozřejmě vím, že se asi svede ještě bitva o řadu parametrů, které jsem tady nezmínila, ale myslím si, že ty nejdůležitější a nejspornější, to znamená ty otázky negativní, co nelze v zákoně podrobit referendu, tak ty jsem zmínila. A tady bude hodně záležet na tom, zda se projeví snaha a vůle těch, kteří již předložili svoje návrhy, ustoupit ze svých pozic. Pak si myslím, že máme šanci přijmout komplexní pozměňovací návrh, a bude to potom i důkaz toho, že tato Sněmovna, pokud jde o tak zásadní otázky, když se tím každá strana zaklíná, je schopná udělat ústupek. A to všechno s vidinou cíle, že budeme mít životaschopný, realizovatelný, dobrý nový nástroj, který předvidá naše Ústava od okamžiku, kdy byla schválena, čili opravdu od toho roku 1993. Bylo by dobré, kdybychom tedy už konečně příslušné ustanovení naplnili a kdybychom se vzdali někdy někdo z těch předkladatelů i určitých politických ambicí ve prospěch jedné strany a ten ústupek učinili.

Ale nerada bych, aby tento můj projev vyzněl v závěr, že to, co je předloženo, není projednatelné a že by se měl připravit hned nový společný návrh. To zase natolik jsem už politická realista, že vím, že k tomu navrhovatelé nepřikročí. Ale protože jsem se zúčastnila prakticky všech jednání a nejenom těch, která se odehrála pod taktovkou stálé komise pro změnu Ústavy, kterou perfektně řídila paní kolegyně poslankyně Valachová, ale i těch předcházejících neformálních pracovních debat, tak mě nechte, abych ten optimismus, který mám a který mě přesvědčuje k tomu, že si myslím, že vám to chci zaprvé doporučit, abychom je posunuli do druhého čtení, a zadruhé si myslím, že máme jedinečnou i historickou příležitost prokázat, že nám jde skutečně o zájem rozšířit podíl našich občanů na demokratické formě způsobu vlády, ze kterého tolik jiných stran, nebo některé, ne tolik, ale některé politické strany mají opravdu obavu. Já z toho obavu nemám. Protože pokud tam zavedeme například ten požadavek kontroly položené otázky v referendu Ústavním soudem a pokud tam budeme mít několik limitů, které zabrání tomu, aby se z toho stal nástroj populismu a zneužití, tak si myslím, že jako kvalitní ústavní norma by potom v praxi náš zákon mohl obstát.

Rozhodně si nemyslím, že tou cestou je přijmout teď jenom zákon, který mají například v Litvě a v řadě jiných zemí, nebo i na Slovensku, kde ho postavili tak

přísně, že fakticky nefunguje, nebo funguje jen velmi ojediněle a v naprosto výjimečných situacích.

Já se i těším na tu debatu, pokud k ní dojde. Myslím si, že se bude hodně testovat i skutečná, nejenom ta mediální a politická ochota ten zákon připravit tak, abychom pro něj našli potřebnou ústavní většinu tady v Poslanecké sněmovně a aby také našel příznivý ohlas, resp. stoupence, aby byla ústavní většina i v Senátu, protože jak víte, tato norma potřebuje, aby byla schválena ústavní většinou jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu. Je to ještě běh na delší míli, nicméně jsme na samotném začátku. A asi se nemýlím, když si teď troufnu odhadnout, že tím prvním krokem bude hlasování, které nám ukáže, jestli skutečně chceme ústavní zákon o celostátním referendu, nebo zda jsou to jenom politické řeči politických stran, které ve skutečnosti pro to nic neudělají.

Závěrem, pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, bych chtěla doporučit, abychom všechny tři návrhy, byť s vědomím toho, že některé věci jsou pro nás nepřijatelné, to říkám teď za hnutí ANO, například předmětem referenda nemůže být státní rozpočet, daně a poplatky, jak jsem вчера říkala... Ale aby měli všichni stejnou šanci se podílet na přípravě komplexního pozměňovacího návrhu, tak abychom posunuli do druhého čtení, dohodli se pak na kompromisech a připravili normu, která bude mít kvalitu ústavního zákona, který nebude zpochybňován potom v praxi tím, že podle něj nelze postupovat. Máme k tomu, myslím, dobře nakročeno.

A děkuji také předkladatelům. Za hnutí ANO bych tedy ráda chtěla poděkovat všem třem předkladatelům, že tuto iniciativu uchopili a že odvážně svoje návrhy, byť s některými z nich více nesouhlasíme, s některými méně, předložili do Sněmovny a otevřeli tuto legitimní debatu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Vaše vystoupení vyvolalo tři faktické poznámky. Jako první je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Rakušan, poté pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuju za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl bývalé paní ministryni spravedlnosti poděkovat za velmi zevrubný rozbor všech tří návrhů. Myslím si, že pro tu diskusi to jednoznačně bylo přínosné, a s mnohými argumenty a výhradami proti minimálně dvěma návrhům, které ona vznesla, se zcela ztotožňujeme, například o možnosti hlasovat o státním rozpočtu, daních, zahraničněpolitickém směřování České republiky a podobně.

Nicméně s čím se nemůžeme ztotožnit, a já už jsem tu výhradu tady vznášel вчера, je to, že se mají pustit všechny tři návrhy do dalšího projednávání bez toho, aby vláda České republiky, která teď v novém složení sedí za našimi zády, přišla s nějakým svým návrhem, svým postojem k této věci.

Pokud se tak nestane, tak já bych chtěl vyzvat na tomto místě novou paní ministryni spravedlnosti. Paní bývalá ministryně už nám svůj velmi erudovaný právnický názor přednesla, já bych očekával stejně erudovaný právnický názor i od

nové paní ministryně spravedlnosti. A tímto bych ji chtěl požádat v této změněné realitě dnešního dne, máme novou vládu, aby se k danému tématu také vyjádřila. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Ferjenčík, poté pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom reagovat na tu poznámku k tomu oprávnění vypsát referendum, které instituce mají mít to návrhové oprávnění. A právě to, že návrh SPD a návrh KSČM dává vládě možnost vypsát referendum, považujeme za jeden z nejproblematictějších bodů těch jejich návrhů, protože to fakticky umožňuje přepnout Českou republiku z parlamentní demokracie do demokracie prezidentské, zvlášť v kombinaci s návrhem SPD, který umožňuje v referendu přijímat zákony, ten jejich návrh umožňuje, aby vládla vláda bez důvěry prostřednictvím referend, a to nepovažujeme za vhodné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, vážený pane předsedo. Chtěl bych říci, že s mnohým, co tady říkala paní kolegyně Válková, se samozřejmě lze ztotožnit, jenom úplně nerozumím tomu, proč bychom měli tedy pouštět dál všechny tři návrhy. Možná ten důvod znám. Prostě nová vláda, dnes instalovaná, se bude potřebovat opírat o hlasy KSČM i o hlasy SPD, to tady nakonec takto funguje. Ale zda jenom z tohoto důvodu máme pouštět všechny tři návrhy do dalších čtení, se nedomnívám, že je správný krok. Naopak by stálo za úvahu, zda takto zásadní ústavní normu by skutečně neměla připravit nová vláda, a pak by to byl z mého pohledu ten nejlepší krok, ta nejlepší cesta. Nebo pustit ten jeden návrh, který i z diskuse na komisi pro Ústavu se jevil jako nejkompromisnější. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi faktickými poznámkami. Jako další je do diskuse přihlášena paní poslankyně Valachová.

Dovolte mi přečíst omluvy. Omlouvá se pan poslanec Radim Fiala z dnešního jednání z pracovních důvodů a omlouvá se Ing. Andrej Babiš od 12.30 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych jako poslední přihlášená shrnula zejména své stanovisko jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu, byť samozřejmě

některé závěry stálé komise pro Ústavu tady zazněly z úst vážených kolegů a kolegyň, kteří jsou členové stálé komise nebo jsou ve vedení stálé komise.

První věc, kterou chci zdůraznit, je, že otázkou celostátního všeobecného referenda jako ústavního institutu, se kterým počítá naše Ústava a který je stále nenaplněn z hlediska toho, jak se občané mohou a mohli by vyjadřovat k otázkám veřejného zájmu, se zabývala v tuto chvíli pouze jako orgán Sněmovny stálá komise pro Ústavu, a to několikrát během posledního půlroku, stejně tak pod záštitou této stálé komise a petičního výboru proběhl odborný seminář, což byl úkol této Poslanecké sněmovny, aby byly právě prodiskutovány všechny náměty, tak jak už vyplývaly ze tří předložených návrhů úpravy všeobecného referenda.

Toto samozřejmě proběhlo, a já tedy musím říct, že na základě těchto, zejména odborných, diskusí na půdě stálé komise pro Ústavu skutečně převažoval názor, že principy celostátního všeobecného referenda by měly vzejít především z návrhu sociální demokracie a měly by být doplněny o pozměňovací návrhy v dalším legislativním procesu v Poslanecké sněmovně ve smyslu rozpravy odborníků, profesních zástupců, ale i zástupců politických stran, podotýkám všech politických stran v Poslanecké sněmovně. Toto je podle mého soudu nejpraktičtější řešení a já z pohledu doporučení, jak dál postupovat při projednávání všeobecného celostátního referenda na půdě Sněmovny, bych byla ráda, kdyby právě tento návrh sociální demokracie byl tím východem.

Důvod je jednoduchý. Jedná se o ústavní zákon, je to složitá materie a návrh, který předložila sociální demokracie, vychází z předchozího legislativního procesu vládního návrhu předchozí vlády, a tím pádem má odpovídající kvalitu, včetně toho, že byl projednán Legislativní radou vlády, tzn. je to text, se kterým můžeme z toho odborného ústavního hlediska platně a bezpečně počítat.

Dále bych chtěla zdůraznit, že, řekněme, změny tohoto návrhu budou skutečně nutné, tak aby se nalezla ona 120 hlasovací většina tady v Poslanecké sněmovně, ale nejenom v Poslanecké sněmovně. Tady bych chtěla upozornit, a ještě to tady nezaznělo, byť to možná pro Sněmovnu není dobrá zpráva, že Senát napříč tam zastoupenými politickými subjekty v tuto chvíli a v tomto složení není ochoten podpořit dokonce ani ten nejkonzervativnější aktuální návrh sociální demokracie. Taková je realita. A my budeme potřebovat pro prosazení celostátního všeobecného referenda obě komory. Říkám to nikoli ze zlomyslnosti, ale z toho důvodu, abychom byli v těch úvahách, jak dál postupovat při projednávání všeobecného referenda ve Sněmovně a v jeho prosazování nyní už na půdorysu nově vznikající koalice, velmi rozumní v tom, jestli skutečně chceme zavést všeobecné referendum, nikoli o tom pouze mluvit další funkční období, a zda chceme zavést takové referendum, které nenabourá, protože s tím Ústava nepočítá, aktuální platnou ústavní zastupitelskou demokracii v naší zemi.

Chtěla bych říci, že ty změny, které lze předpokládat v průběhu procesu projednávání v Poslanecké sněmovně, tak abychom dosáhli minimálně 120hlavé podpory takového návrhu všeobecného referenda v tomto funkčním období, skutečně předpokládají změny, řekněme změkčení v iniciaci referenda, tak jak tady už zaznělo z úst paní profesorky Válkové ve smyslu závaznosti referenda, a dají se

předpokládat ještě další pozměňovací návrhy, zejména inspirované některými náměty pirátské strany, tak jak zazněly na projednávání stálé komise pro Ústavu.

Co se týká iniciace referenda, tam si myslím, že to je asi nejdůležitější zpráva pro občany, že vše je vedeno k tomu, že by počet podpisů pro iniciaci referenda se měl pohybovat mezi 300 až 500 tisíci podpisy. Podotýkám jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu, že zde mě inspirovala nebo mě přesvědčila argumentace pirátské strany, která argumentovala množstvím podpisů na různé petice velmi zásadního společenského významu v minulých letech, nebo, řekněme, desítky let, které byli schopni občané nasbírat, aby iniciovali řešení skrze petici nějakého problému. To si myslím, že je praktická věc a je to záležitost, která by měla být podle mého soudu inspirující i pro ostatní kolegy a kolegyně při projednávání všeobecného referenda.

Na závěr bych vás tedy, vážené kolegyně a kolegové, chtěla požádat o to, abychom si při následujícím hlasování byli vědomi toho, že hlasujeme o ústavním zákoně, o naplnění Ústavy České republiky, přistoupili k tomu maximálně odpovědně a stejně tak zvážili, a teď to možná přijde a možná některé kolegy z jiných politických stran tím trochu pošťouchnu a nebudou rádi, ale myslím, že to musí zaznít, zvažme také, zda jako Sněmovna v tuto chvíli a v první den jmenování ministrů nové vlády chceme vyslat veřejnosti signál, že propouštíme do dalšího čtení návrhy, které umožňují možnost hlasování a vystoupení České republiky z Evropské unie, které umožňují hlasování o státním rozpočtu nebo o daních, a zda skutečně tímto způsobem chceme zahájit komunikaci s veřejností.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. V tuto chvíli neregistruji další přihlášku do sloučené obecné rozpravy. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k těmto bodům ve sloučené rozpravě. Jestliže tomu tak není, tak rozpravu končím. Upozorňuji na to, že sice obecná rozprava byla sloučena, nicméně hlasovat budeme o všech bodech a o všech návrzích samostatně. Nejprve tedy přivítám... (Gong.)

Zeptám se ještě, jestli je zájem o závěrečná slova pana navrhovatele či zpravodaje? Je zájem, tak prosím pana zpravodaje.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Velmi vítám ten projev kolegyně Valachové, která zmínila, že ČSSD je otevřena jednání o tom, aby se zmínily parametry jejich návrhu, aby se snížil počet podpisů potřebných pro vyvolání referenda a aby se snížilo to kvorum pro jeho závaznost. To pro nás je zcela zásadní, abychom to podpořili ve třetím čtení.

Současně si myslíme, že návrh ČSSD je nejkvalitnější, co se týče potenciálních rizik referenda, a z toho důvodu podporujeme, aby návrh z dílny ČSSD byl podpořen jako nosič pro komplexní změnu v druhém čtení na bázi dohody v Poslanecké sněmovně, a to je návrh, který jako pirátský klub podpoříme. Myslíme si, že celé projednávání by se výrazně zjednodušilo, kdyby ten nosič existoval pouze jeden. Proto podporujeme ten tisk 111. Tisky 35 a 117 doporučujeme zamítnout.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Za navrhovatele je zájem. Prosim. (Do sálu vbíhají poslanci.) Zagongoval jsem trochu dřív, pro kolegy, kteří přišli. Ale myslím, že je to dobře. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčír: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, velmi bych vás poprosil, abyste náš návrh zákona o referendu podpořili a poslali do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě pan zpravodaj.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Ještě jsem chtěl navrhnout proceduru, zda bychom mohli nejprve hlasovat o tisku 111, aby se skutečně hlasovalo o vůli této Sněmovny zabývat se tím zákonem ve druhém čtení, protože pokud by neprošel, tak my jsme ochotni samozřejmě nějaký ten návrh do druhé čtení posunout. A nechceme, aby náš postoj dospěl k tomu, že nebude přijato nic.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já si myslím, že bychom měli postupovat podle pořadí bodů, že to není procedura, o které bychom měli nějak hlasovat. S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, jsem přesvědčen o tom, že jsme teď zrovna v tom úhelném bodu projednávání tématu referendum, potažmo obecné referendum, bodu, který je programovým pilířem nejméně tří politických stran, poslaneckých klubů v této Poslanecké sněmovně, možná i ještě víc, který je řekněme Ústavou slíbený, ale dosud nedodrženy, a proto jsem přesvědčen, že bychom neměli měnit proceduru.

Co se týká klubu KSČM, my budeme podporovat všechny tři návrhy, aby prošly do druhého čtení. A v rámci druhého čtení je třeba, abychom si jako předkladatelé sedli nad ty všechny návrhy, a aniž bych teď předjímal, který z nich se mi líbí, nebo nelíbí, protože každý má své přednosti a svoje slabiny, abychom se dohodli třeba formou komplexního návrhu na nějakém základním řešení, které potom posuneme dále, abychom si tedy dokázaly všechny tři strany, které nesou ty návrhy, spolu k jednomu stolu sednout a věcně diskutovat.

Proto říkám, klub KSČM nepodpoří zamítnutí, ani vrácení, ani žádné jiné překážky u žádného z těch tří návrhů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Budeme tedy postupovat podle pořadí bodů. Nemohu považovat některý z návrhů za favorita. Rozhodne Sněmovna hlasováním. Prvně tedy budeme hlasovat o bodu 13.

13.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - prvé čtení

V obecné rozpravě zazněl jak návrh na vrácení k dopracování, tak návrh na zamítnutí. Podle jednacího řádu budeme nejprve hlasovat návrh na vrácení návrhu navrhovateli k dopracování. Ten podal 27. února na 7. schůzi pan místopředseda Pikal. Doufám, že všichni víme, o čem hlasujeme. O tisku 35. Ano. Odhlásím vás. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili.

Pro jistotu zopakují, budeme hlasovat v tuto chvíli v bodě 13 o sněmovním tisku 35, návrhu poslanců SPD, a hlasujeme o vrácení navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 25, přihlášeno 155, pro 58, proti 31. Návrh na vrácení přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který předložil 26. června na 16. schůzi pan poslanec Dominik Feri.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 26, přihlášeno 156, pro 63, proti 30. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat o garančním výboru.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, aby garančním výborem byl ústavněprávní výbor u tohoto tisku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 27, přihlášeno 158, pro 149, proti 8. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat dalšímu výboru k projednání. Ptám se, zda je zde nějaký návrh na přikázání jinému výboru než ústavněprávnímu. Nikoho nevidím. Tím pádem jsme vyčerpali veškerá hlasování k tomuto bodu. Děkuji. Končím první čtení tisku 35.

Nyní bod 14.

14.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/- první čtení

Budeme hlasovat také o návrhu na vrácení návrhu navrhovateli. Tento návrh podal 26. června pan poslanec Dominik Feri. A budeme hlasovat návrh na zamítnutí, který přednesl 25. května pan poslanec Jan Hrnčíř.

Nejprve tedy návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli. Tisk 111.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vrácení tohoto návrhu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 28, přihlášeno je 158, pro 55, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat návrh na zamítnutí předloženého návrhu sněmovního tisku 111.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 29, přihlášeno 158, pro 51, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat příkázáním návrhu garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl jako garanční výbor ústavněprávní výbor. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční? Nikoho nevidím.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, aby sněmovní tisk 111 byl příkázán jako garančnímu výboru ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 30, přihlášeno je 158, pro 145, proti 7. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Ptám se, zda je zde návrh na příkázání jinému výboru. Paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, já jenom pro pořádek samozřejmě avizuji, že bezpochyby bude tento návrh projednávat stálá komise pro Ústavu, které to samozřejmě přináleží z hlediska obsahu, obsahu její činnosti. A vzhledem k tomu, že to tedy není výbor, tak se na vás dívám z hlediska procedury, že pravděpodobně není nutné hlasování Sněmovny. Tak jenom pro pořádek – stálá komise.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Beru to tedy tak, že žádný jiný návrh nepadl, a končí projednávání prvního čtení tohoto tisku. A dostáváme se do bodu

15.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Stanislava Grospiče, Alexandera Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/- první čtení

U tohoto tisku padl návrh na zamítnutí, a to dne 26. června panem poslancem Dominikem Feri.

Takže zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro zamítnutí tisku 117. Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno je 158, pro 55, proti 45. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat příkázáním výborům. Nejprve rozhodneme o garančním výboru, kterým by měl být podle organizačního výboru ústavněprávní výbor. Ptám se, zda je ještě jiný návrh na příkázání garančnímu výboru. (Nikdo se nehlásil.)

Není-li tomu tak, zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, aby garančním výborem u tisku 117 byl ústavněprávní výbor. Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, přihlášeno je 158 poslanců, pro 146, proti 5. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že návrh byl příkázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Ptám se, zda je zde návrh na příkázání dalšímu výboru. Nikoho nevidím, tím pádem jsme se vypořádali se všemi hlasováními a já končím první čtení tohoto tisku.

V tuto chvíli s přednostním právem ještě pan předseda Michálek. Já jenom, abych nějakým způsobem organizačně navázal – začínali jsme sice ve 12 hodin, ale nejsem si vědom žádné dohody předsedů klubů, že bychom pokračovali přes polední přestávku. Vyhlásím tedy polední přestávku, která je nezbytná i pro zasedání organizačního výboru. Ale s přednostním právem ještě umožním vystoupení pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem jenom chtěl říct, vážené kolegyně, vážení kolegové, že by bylo dobré do budoucna, abychom se snažili opravdu výborům přikazovat jeden návrh zákona. Protože pokud tam přikážeme tři návrhy zákonů a pozměňovací návrhy se budou dělat ke každému návrhu zvlášť, tak to znamená, že to bude neuvěřitelný nepořádek. Takže doufám, že ústavněprávní výbor si vybere jeden návrh, ke kterému potom bude formulovat pozměňovací návrhy, a tímto způsobem se to zkoncentruje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a přerušuji jednání. Budeme pokračovat ve 14.30 projednáním pevně zařazeného bodu. Je to bod číslo 5. Děkuji.

A poprosím všechny členy organizačního výboru, aby se dostavili k jednání výboru. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hezké odpoledne. Budeme pokračovat v přerušené schůzi. Vítám vás všechny a věřím, že jsme připraveni náš odpolední program zvládnout, s tím, že nejdříve načtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvám pana místopředsedu vlády, ministra vnitra a zahraničních věcí pana Jana Hamáčka z dnešního odpoledního jednání od 12.20 do konce jednacího dne a paní poslankyni Ilonu Mauritzovou z jednání od 17 hodin do konce jednacího dne.

Dnešním prvním bodem našeho odpoledního jednání je podle schváleného pořadu schůze pevně zařazený bod a tím je

5.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/- druhé čtení

Vítám mezi námi pana senátora Vladimíra Plačka... a pan senátor Vosecký je tady také přítomen. To je vynikající. Takže oba za zástupce navrhovatelů. Dovolím si připomenout, že při druhém čtení... je jasné, že jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku tento tisk jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru rozpočtovému. A já požádám paní poslankyni Pekarovou Adamovou, která je zpravodajkou garančního výboru, aby nás informovala o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Požádám o to, aby byl připraven pan poslanec Jiří Dolejš, který je zpravodajem rozpočtového výboru. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámila s opravdu krátkou zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku číslo 104, respektive tedy s usnesením výboru pro sociální politiku, který předlohu projednal na své 13. schůzi 21. června tohoto roku. V rámci výboru nebyl podán žádný pozměňovací návrh a bylo tedy přijato následující usnesení: "Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 329/211 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 104; za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce výboru pro sociální politiku a požádám pana zpravodaje rozpočtového výboru poslance Jiřího Dolejše,

aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pana kolegu Dolejše ale nevidím. Paní předsedkyně také ne, tak jediné někdo z místopředsedů, jestli se chce ujmout informace. Pokud ne, můžeme samozřejmě bez té informace, protože informace garančního výboru byla oznámena.

Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa k této věci.? Nikdo se z místa nehlásí. V tom případě obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, pokud ta rozprava byla... Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy musí být odůvodněny. Ale také nevidím nikoho, kdo by se hlásil z místa, protože písemnou přihlášku také nemám. V tom případě končím... a vidím, paní poslankyně Dražíková. Dražílová, omlouvám se. Paní poslankyně, omlouvám se ještě jednou. Máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražílová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Já bych přece jenom ráda vystoupila ještě tady k tomuto bodu. Zopakovala bych, že zde už v prvním čtení zaznělo, že předmětná novela usiluje o sjednocení podmínek, za kterých je zdravotně postiženým poskytován příspěvek na mobilitu.

Jenom pro vysvětlení. Osobám, kterým není poskytována pobytová sociální služba, je tento příspěvek poskytován na základě čestného prohlášení. A těm osobám, které jsou klienty pobytových služeb, je tento příspěvek poskytován na základě prokázání skutečnosti, že se skutečně pravidelně dopravují. A právě v těchto rozdílných podmínkách spatřuje předkladatel nespravedlnost a zjevnou diskriminaci. Je třeba zdůraznit, že situace osob využívajících pobytovou sociální službu je opravdu zcela rozdílná od situace osob, které jsou v domácím prostředí. Osobám v pobytových službách je poskytována celodenní komplexní péče. A protože jsem z praxe, tak skutečně mohu zodpovědně říct, že jejich potřeba opakovaně – zdůrazňuji opakovaně – se dopravovat mimo tato zařízení je opravdu spíše výjimečná. Naopak osoby, které pobytovou sociální službu nevyužívají, si veškeré své potřeby a aktivity musí zajišťovat sami. Tento rozdílný způsob prokázání nároku, jak jsem zmiňovala, na přiznání příspěvku však neznamená, že osobám pobývajícím v zařízení sociálních služeb má být příspěvek na mobilitu automaticky odnímán. Současná právní úprava, jak jsem zmínila, umožňuje těmto osobám příspěvek čerpat v případě, že existují důvody hodné zvláštního zřetele.

Předkladatel poukazuje na to, že ačkoliv současná právní úprava připouští i výplatu příspěvku osobám, které jsou v pobytových zařízeních, tak ve skutečnosti k tomu v praxi nedochází, nebo dochází velmi výjimečně. My jsme tuto problematiku, jak už bylo řečeno, projednávali i na výboru pro sociální politiku a spíše jsme se shodli na tom, že je různá praxe. A je možné, že na úřadech práce v jednotlivých krajích dochází ke špatné aplikaci metodického pokynu Ministerstva práce a sociálních věcí, komu příspěvky v pobytových službách vyplácet. Já jsem si znovu prověřovala situaci ve svém volebním kraji, tedy v Jihomoravském kraji, a opravdu, pokud jsou k tomu dány důvody, tak příspěvek na mobilitu je vyplácen.

Jaké jsou důvody v těchto zařízeních? Je to tak, že je to jízda do zaměstnání například u osob zdravotně postižených. Jsou to pravidelné návštěvy manžela v jiném zařízení. Jsou to pravidelné návštěvy v rodinách. Pokud si třeba rodina bere každý týden svého rodinného příslušníka domů, tak je to zohledňováno a je jim vyplácen příspěvek na mobilitu. Je to pravidelná návštěva hřbitova, pravidelná návštěva bohoslužeb. Takže opravdu to vypláceno je.

Asi není nepodstatné, že jsme také slyšeli, že navrhovaná změna by stála navýšení 400 milionů ročně. Tak jak jsem jednala v těch zařízeních, věřte tomu, že sociální pracovníce pracují dobře, a pokud se někdo opravdu pravidelně dopravuje, tak tuto skutečnost na úřad práce hlásí. Musím ale říct, že v praxi se dějí i opačné situace, kdy rodina tlačí na sociální pracovníce, aby jim toto potvrzení daly i bez toho, že tomu tak ve skutečnosti je.

Myslím si, že je třeba se zmínit i o tom, že by došlo k dalšímu zatížení úřadů práce, protože by si automaticky všichni klienti pobytových služeb s průkazkou ZTP nebo ZTP/P požádali o výplatu příspěvku na mobilitu. Jsem tedy přesvědčena, že stávající úprava podmínek pro přiznání příspěvku na mobilitu je opodstatněná a zcela přiměřená, a proto opakovaně navrhuji zamítnutí novely zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Děkuji paní poslankyni Lence Dražilové. A v rozpravě tedy nyní pan senátor Vladimír Plaček. Jsme v podrobné rozpravě. Prosím, nenahrazujme podrobnou rozpravu obecnou. Je potřeba se tedy vyjádřit k návrhu, který padl v podrobné rozpravě.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové. Já se samozřejmě k tomuto návrhu musím vyjádřit a musím se vyjádřit zcela nesouhlasně s vyjádřením, že doprava lidí, kteří žijí v pobytových zařízeních sociálních služeb, je nahodilá a není v tak velké četnosti jako u osob, které žijí mimo pobytová zařízení sociálních služeb.

Jde o to, jak budeme nahlížet na dopravu, která má být pravidelná, a z jakých důvodů je lidem, kteří jsou v pobytových zařízeních sociálních služeb, odepírána anebo odmíána nebo vůbec nepřiznávána – ta účelovost, prosím, která je i tady v těchto rozhodnutích (ukazuje listiny), mám tady přímo i od prvoinstančního stupně i od druhoinstančního stupně jednoznačně důvod, proč tedy není přiznán ten příspěvek na mobilitu lidem z pobytových zařízení sociálních služeb, že se jedná o cesty do zaměstnání, do školy nebo do zdravotnických zařízení, ještě s tím požadavkem, že by měli dokládat ještě potvrzení, že v tom zdravotnickém zařízení byli, což je naprosto nereálné, protože zdravotnická zařízení to vydávat nebudou. A pokud by je vydala, tak navíc ještě oproti poplatku.

Nicméně důvod pro zamítání je přesně ten, o čem hovořila paní kolegyně poslankyně, že se jedná o rodinnou soudržnost. A teď naopak tady říkala, že někomu je to přiznáváno – cesty na hřbitov, za rodinnými příslušníky. A tady já mám černé na bílém, že to prostě přiznáváno není. A já se obávám, že tou metodikou to řešitelné není. Že každý úřad práce postupuje prostě jinak. Někde to přiznají, někde to

nepřiznají. Těch přiznaných příspěvků na mobilitu lidem z pobytových zařízení jsou v řádech desítek a jenom v řádech stovek je mnoho pobytových zařízení sociálních služeb.

Takže já se moc přimlouvám k tomu, abyste se ztotožnili s doporučením výboru pro sociální politiku, který doporučuje tento náš senátní návrh schválit, a moc vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. Žádný návrh, který bychom mohli hlasovat na konci druhého čtení, to znamená vrácení návrhu zákona garančnímu výboru, případně zkrácení lhůty pro třetí čtení, aby se s ním garanční výbor nezabýval, jsem nezaznamenal a jediný návrh, který padl v podrobné rozpravě – návrh na zamítnutí se hlasuje na začátku třetích čtení. Takže mohu ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Končím bod 5. Děkuji pánům senátorům, děkuji zpravodajce a končím tento bod.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat bodem

16.

**Návrh poslanců Tomáše Martíňka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Míholy, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídicích a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon)
/sněmovní tisk 129/ - první čtení**

Připomínám, že jsme v prvním čtení v přerušném bodu. Přerušili jsme ho před závěrečným slovem zpravodaje. Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali místo zástupce navrhovatelů pan poslanec Tomáš Martínek, případně někdo další, zpravodajka pro první čtení paní Květa Matušovská.

Máme před sebou hlasování o návrzích – konstatuji na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, ale ten v obecné rozpravě nebyl podán; na zamítnutí, v obecné rozpravě byl přednesen 30. 5. a hlasování o návrhu na zamítnutí může následovat.

Nyní se jím budeme zabývat, ale předtím vidím s přednostním právem přihlášku pana předsedy klubu Pirátů pana Michálka a já mu uděluji slovo. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já už jsem tady k návrhu nominačního zákona vystupoval několikrát. Je to návrh, který by konečně zajistil, že do našich dozorčích rad státních podniků by byli nominováni lidé transparentním postupem. Je to tedy návrh proti politickým trafikám. Chtěl bych vás všechny požádat o jeho podporu. A chtěl bych připomenout, že jsem se tady naposledy v rozpravě ptal na několik otázek pana

předsedy vlády, který nebyl přítomen. Dnes tedy máme jinou vládu a předseda vlády opět není přítomen.

Takže si dovolím připomenout, že ty otázky byly dvě. Jednak jsem se ptal, jak je to s tím panem Krejsou, což je tedy jiný člověk, než je poslanec Poslanecké sněmovny. Je to poradce pana předsedy Filipa a sedí v dozorčí radě České pošty a údajně má 160 tis. korun měsíčně. Tak to mi přišlo docela zvláštní a chtěl jsem se zeptat na vysvětlení, kolik takových členů nebo nominantů KSČM v těch dozorčích radách dneska sedí. A pak jsem se ptal ještě na jednu otázku, a to jak jsou upraveny ty koaliční dohody mezi hnutím ANO a KSČM. To znamená, kolik dozorčích rad má KSČM dostat.

Bohužel ani na jednu z těchto otázek pan premiér neodpověděl. Z dnešní rozpravy k nominačnímu zákonu utekl, takže já z toho mám spíš pocit, že si na toho bojovníka proti korupci jenom hraje, a když se skutečně má hlasovat o těch podstatných návrzích zákonů, které by zavedly konečně průhledné obsazování dozorčích rad, tak tady není.

V našem návrhu oproti vládnímu návrhu je výhoda v tom, že se týká obsazování dozorčích rad a jednak je v něm upravena také vlastnická politika, tak jak to mají vyspělé státy jako Švédsko, Finsko apod., tak, aby o těch zásadních otázkách, jako je třeba rozdělení ČEZu a další podobné strategické otázky, které budou mít dopad na dalších několik desítek let, rozhodoval, nebo aspoň o nich věděl a byly konzultovány s parlamentem, nikoliv aby si je řešila samotná vláda. To se nám potom také může stát, že stejně tak jako vláda prodala OKD, tak tímto způsobem může prodat část ČEZu, aniž by o tom vůbec parlament věděl. Takže proto je důležité, abychom dneska schválili ten návrh nominačního zákona. Myslím si, že to je pozitivní věc, která pomůže v boji proti korupci.

A byl bych rád, kdyby se k tomu některý člen vlády vyjádřil, protože jinak moc nerozumím tomu, proč tady vlastně sedí. Protože když se jich na něco zeptáme a oni mají tedy podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny odpovědět, tak se vlastně nikdo z nich nezvedne a na tu otázku neodpoví. Tak to mi přijde, že tady trochu popíráme ten jednací řád Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan předseda Michálek. Nyní pan předseda Faltýnek. Upozorňuji, že jsme mimo rozpravu, jsme před hlasováním, takže těžko mohu dát někomu jinému než tomu, kdo má přednostní právo, slovo. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já se moc omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího. Já většinou, resp. téměř vůbec, když kolega Michálek vystupuje, tak ho neposlouchám, protože pro mě je to ztráta času. Nicméně teď mě tady poprosil kolega Milan Feranec, abych reagoval na vystoupení pana kolegy Michálka, který tady opět – jak to říct kultivovaně – povídá hlouposti. Žádná koaliční smlouva mezi ANO a KSČM není. Je smlouva o toleranci. To je rozdíl. Je koaliční smlouva mezi ANO a ČSSD. To je pravda, ale s KSČM ne. A

v této smlouvě o toleranci, o místech nebo počtech, jak říkáte, pane kolego, není ani slovo. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu předsedovi Faltýnkovi. Konstatuji, že byla doručena omluva předsedovi Poslanecké sněmovny od pana poslance Václava Klause mezi 15.30 a 19.00 z pracovních důvodů.

Pokud není nikdo s přednostním právem, můžeme se zabývat návrhem na zamítnutí, který padl v obecné rozpravě 30. května letošního roku nejméně od poslance Adama Kalouse a dalších. O tom návrhu rozhodneme v hlasování číslo třicet tři, ale já vás předtím všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, já ještě zagonguji, o návrhu rozhodneme v hlasování. (Chvilí čeká.) Počet přihlášených se ustálil.

Zahajuji hlasování číslo 33 a ptám se, kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33, z přítomných 140 pro 92, proti 33. Návrh byl přijat. Návrh zákona byl zamítnut a tím projednávání končí.

Děkuji navrhovatelům, děkuji zpravodaji a končím bod 16.

Pokračovat budeme bodem

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení

Já bych požádal, aby z pověření vlády předložený návrh uvedla ministryně spravedlnosti Taťána Malá. Než se ujme slova, požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Jakub Michálek.

Prosím, paní ministryně, máte slovo. (V sále je rušno.)

Ministryně spravedlnosti ČR Taťána Malá: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych přednesla úvodní –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším, paní ministryně, a požádám sněmovnu o klid. Myslím si, že je důležité, aby odůvodnění vládního návrhu zákona probíhalo v důstojné atmosféře. Pokud máte jiný program jednání, prosím v předstihu. Děkuji vám.

Pokračujte, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Taťána Malá: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych přednesla úvodní slovo k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona je předkládán z důvodu potřeby adaptace přímo použitelné právní úpravy Evropské unie. Hlavním cílem tohoto návrhu je uvést českou právní úpravu do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady 2016/1191 ze dne 6. července 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii a o změně nařízení číslo 1024/2012, a zajistit tak řádnou adaptaci tohoto nařízení. Lhůta pro adaptaci nařízení je stanovena do 16. února 2019.

Citované nařízení zavádí vícejazyčné formuláře, které mají usnadnit volný pohyb osob v rámci Evropské unie odstraněním některých formalit, které se týkají pořizování překladů a nejčastěji používaných veřejných listin. V resortu Ministerstva spravedlnosti se povinnost nařízení v specifikovaných případech přiložit k veřejným listinám vícejazyčný standardní formulář týká konkrétně výpisu z evidence rejstříku trestů. Tyto formuláře se mají používat jako pomůcka pro překlad, to znamená, pokud orgán, jemuž je veřejná listina předkládána, považuje informace obsažené ve vícejazyčném standardním formuláři za dostatečné pro její zpracování, neměl by dále požadovat překlad veřejné listiny.

Přestože je nařízení přímo použitelným právním předpisem, klade určité nároky na adaptaci národního právního řádu a vyžaduje provedení organizačně technických změn. Stávající úprava nevyhovuje požadavkům nařízení, neboť neumožňuje o vydání tohoto formuláře při podání žádosti o výpis z evidence rejstříku trestů požádat, neupravuje formu, v jaké bude formulář vydáván, a je potřebné upravit postup, jakým budou řešeny případy, kdy nebude možné vydat výpis z evidence rejstříku trestů na počkání s ohledem na potíže s vyhotovením vícejazyčného standardního formuláře. Pro řádnou aplikaci tohoto přímo použitelného nařízení je třeba zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, adaptovat.

Děkuji za pozornost a prosím o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni za úvodní slovo a požádám zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Jakuba Michálka, aby přednesl zpravodajskou zprávu k tomuto tisku. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Skutečně jde o implementační tisk. Sněmovní tisk 136 se tedy zabývá zavedením standardních vícejazyčných formulářů u výpisu z rejstříku trestů, implementuje evropskou legislativu, konkrétně nařízení Evropského parlamentu a Rady 216/1191 ze dne 6. července 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii, zavádí vícejazyčné formuláře, čímž omezuje nutnost úředních překladů, zjednodušuje mobilitu občanů Evropské unie a přístupnost české státní správy pro tyto občany a díky němu už nebude nutné opatřovat veřejné listiny vydané

orgánem členského státu Evropské unie apostilou, ale takový dokument bude uznán napříč Evropskou unií.

Doporučuji, abychom tento návrh pustili do dalšího čtení.

Nyní bych si dovolil ještě jednu reakci, kde už vystupuji z role zpravodaje a poprosím vlastně o přednostní právo. (Obrací se na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, tak já tedy nejdříve ukončím tuto část a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Nyní se tedy hlásí pan předseda Michálek, ale v rozpravě.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem jenom chtěl říci v návaznosti na projev pana Faltýnka, že já paní ministryni poslouchám. Poslouchám i to, co říká pan Faltýnek. Myslím si, že demokracie je diskuse a že bychom se navzájem poslouchat měli, i když zrovna jsou důležitější věci na vašem mobilním telefonu. Myslím si, že demokracie je diskuse, a z toho bychom měli vycházet. Vzhledem k tomu, že my ostatní posloucháme, tak to je i ten důvod, proč vás v příštích volbách porazíme. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já budu striktně dodržovat jednací řád, a protože nemohu být vystřídán, nemám tady žádného ze svých kolegů, tak se samozřejmě zdržím dalších komentářů. Až budu nahrazen v řízení schůze, tak odpovím na zcela nemístné invektivy některých kolegů.

Do rozpravy nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Paní ministryně? Není tomu tak. Pane zpravodaji? Není tomu tak.

Nemáme tedy žádné hlasování o vrácení nebo na zamítnutí. Budeme se zabývat pouze návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl, aby tento tisk byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázat tento tisk jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 34, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru ústavněprávnímu jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 34, z přítomných 146 pro 126, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh k projednání dalším výborům Poslanecké sněmovny. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům? Nikoho nevidím, není tedy o čem hlasovat. Můžeme tedy konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dalšímu výboru návrh přikázán nebyl. Lhůta k projednání zůstává podle zákona 60 dnů. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji zpravodaji. Končím bod číslo 18.

Než přikročíme k dalšímu bodu, konstatuji omluvu došlou předsedovi Sněmovny, a to od 17.45 do 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Adam Kalous.

Budeme pokračovat. Já využiji toho, že je tady pan místopředseda Okamura, který mě vystřídá, a hlásím se o slovo mimo program.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné odpoledne. Takže se přednostním právem pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já bych žádal nejen kolegu Michálka, ale všechny ostatní poslance a poslankyně této Sněmovny, aby když pronášejí něco v této Sněmovně, aby se nespolehali na to, že to je prohlášení a slova, která nemohou být pod trestním stíháním.

Žádám kolegu Michálka, aby nelhal! Pan inženýr Lubomír Krejsa není mým asistentem, nikdy jím nebyl! Inženýra Krejsu znám, stejně jako další osoby, nakonec ve svém mobilním telefonu mám cirká šest a půl tisíce telefonních čísel. A to je celkem logické vzhledem k tomu, kolik je členů naší strany a kolik je funkcionářů a kolik je lidí, se kterými se denně stýkám.

Pokud někdo chce říkat, že to je nominant KSČM, tak odpovídám, že není. Pan inženýr Krejsa byl v dozorčí radě poprvé myslím od roku 2007 nebo 2008, pak v ní nebyl, pak v ní zase byl. Jeho nominaci do té dozorčí rady pošty jako specialistu na IT podepisovali pan ministr Ivan Langer nebo pan ministr Kubice, další ministři těch dalších vlád. A jestli někdo zpochybňuje jeho činnost, tak já jsem se o tom informoval, když bulvární noviny o něm psaly hlouposti, které nemají žádnou validitu. A jestli někdo z ústavních činitelů, poslanců této Sněmovny, používá bulvární tisk jako informační strategii, je to jeho problém! On se sám znemožňuje před společností. Já ne.

A to, že samozřejmě někteří zatraceně jsou vzteklí, že pan inženýr Krejsa zabránil prodeji státního majetku, který je důležitý pro činnost České pošty, no to samozřejmě je možné. Tak nevím, za koho lobbujete. Jestliže člověk, který je v dozorčí radě státního podniku, chrání majetek státu, jestli vám to vadí, tak je mi vás líto! (Celá řeč pronesena velmi důrazně. Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to bylo vystoupení. Přejete si reagovat. Takže pan předseda poslaneckého klubu Pirátů, pan poslanec Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, a jsme zpátky u toho, o čem jsem mluvil. Je potřeba se poslouchat. Já jsem neřikal, že je váš asistent, ale že je váš poradce. Což se objevilo v médiích. Jestli to není váš poradce, vystupte zde, řekněte, že to není váš poradce, že to nikdy nebyl váš poradce,

že ho znáte jenom vzdáleně, a bude to všechno vysvětleno. Ale nikdo nikdy nemluvil o žádném asistentovi. Takže snažíte se tady bojovat se slaměným panákem, kterého jste si sám postavil. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji za vyjádření. Tak. A nyní tedy můžeme, protože není další zájem o přihlášky s přednostním právem, přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Takže nyní tady máme návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jana Farského... Tak, mám tady sice přihlášku do rozpravy od pana poslance hnutí ANO Jana Řehounka, ale ona není otevřená rozprava, takže to byl asi omyl. Takže já vás zase odmažu.

19.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 140/1. Už vidím zástupkyni navrhovatelů, paní poslankyni Věru Kovářovou, že už se usazuje na své místo. Takže já vás poprosím, abyste návrh uvedla jako zástupkyně navrhovatelů. Paní poslankyně, máte slovo. A zároveň se již usazuje i zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Jan Hrnčíř. Tak. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vám představila návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty, který předložil klub Starostů a nezávislých. Cílem tohoto zákona, resp. tohoto návrhu, je snížit sazbu daně z přidané hodnoty na jízdné ve veřejné dopravě z 15 na 10 %. Tato novela umožní ponechat více peněz ve veřejné dopravě.

Veřejná doprava je z velké části kryta z veřejných financí. Týká se to státu, krajů a obcí. Nejeví se tedy proto vhodným, aby veřejná doprava byla bezúčelně zatěžována vyššími sazbami DPH na jízdné. Připomínám, že sazba v České republice na jízdné je osmou sazbou nejvyšší v Evropské unii.

Samozřejmě že pokud dojde ke snížení této sazby, z těch odhadů, které máme, by jedna miliarda mohla zůstat v podstatě v rozpočtu krajů, obcí a měst a mohly by se krýt výdaje na dopravní obslužnost, které neustále stoupají. Připomeňme si zvýšení platů řidičů, které bylo z rozhodnutí vlády, které výrazným způsobem zvýšilo náklady na veřejnou dopravu v rámci krajů. To jim bylo částečně kompenzováno, ale obcím kompenzováno nic nebylo. Pokud by tato částka zůstala v jejich rozpočtech, tak poté by samozřejmě se mohly krýt další náklady, které budou způsobeny nárůstem inflace. Samozřejmě že by bylo možné nezvyšovat jízdné, protože jsou takové signály, že by se jízdné muselo zvyšovat, i když víme, že ze strany vlády jde jiné opatření. Samozřejmě kraje, obce a města by tuto částku mohly také použít na zkvalitnění dopravní obslužnosti, na zlepšení spojů, na kvalitu služeb.

Pokud vím, tak vláda se chystá zařadit do druhé snížené sazby různé služby, například opravy oděvů, i když vím, že to je v návaznosti na EET. Ale myslím si, že podpora veřejné dopravy lidí, kteří jezdí do škol, do zaměstnání, je cesta správným směrem. A jednou z těch cest je snížení daně z přidané hodnoty na jízdné ve veřejné dopravě. Proto bych vás poprosila, abyste tento návrh propustili do druhého čtení.

Na závěr bych chtěla říci, že vláda vyjádřila negativní stanovisko a zdůvodnila to tím, že v našem zákoně jsou určité chyby. My jsme si toho vědomi, a proto jsme připravili pozměňovací návrh, který vše upravuje v soulad. Tento návrh jsme konzultovali s Ministerstvem financí a předložili bychom ho potom do rozpočtového výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zástupkyni navrhovatelů, paní poslankyni Věře Kovářové. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jan Hrnčíř.

Poslanec Jan Hrnčíř: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jana Farského, Víta Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 140.

Dle stávající legislativní úpravy podléhá jízdné ve veřejné dopravě první snížené sazbě z daně z přidané hodnoty. Podle názoru předkladatelů nejde s ohledem na existenci veřejného zájmu na využívání a rozvoji veřejné dopravy o vhodné řešení. Zdanění totiž v obecné rovině navyšuje cenu jízdného a vůči potenciálním zákazníkům působí demotivačně.

Tuzemská sazba DPH uvalená na jízdné ve výši 15 % je osmou nejvyšší v Evropě, jak už tady zaznělo. Při přesunu do jiné, příhodnější daňové sazby může dojít ke zlevnění jízdného, popřípadě při zachování jeho cen mohou být prostředky neodvedené na daních využity ve prospěch rozvoje veřejné dopravy. Potenciálně mohou posloužit také pro navýšení mezd řidičům ve veřejné dopravě, jichž je v České republice nedostatek, a současná úroveň mezd pro ně nepředstavuje dostatečnou motivaci.

Vláda na své schůzi dne 30. dubna 2018 návrh projednala a posoudila a vyslovila s ním nesouhlas zejména z důvodů několika legislativně technických nedostatků. Ovšem na tyto připomínky reagovala pro druhé čtení paní předkladatelka poslankyně Věra Kovářová pozměňovacím návrhem. Dále organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil 10. května 2018 usnesením č. 68, určil zpravodaje Jana Hrnčíře a navrhl rozpočtový výbor jako garanční. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji zpravodaji pro prvé čtení. Otevírám obecnou rozpravu. Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji si navrhnout zamítnout tuto novelu v prvním čtení a udělám k tomu krátké zdůvodnění. Jedná se o nesystémový zásah do celého sazebníku DPH, který je v rozporu se současnou konstrukcí zákona o DPH. Návrh není ani logicky zdůvodnitelný. Změna se týká jen jednoho druhu pravidelné dopravy. Návrh přináší poměrně velký výpadek v rozpočtu bez jakéhokoli řešení na jeho kompenzaci, navíc je nesystematický z hlediska konstrukce zákona o DPH. Dokonce ani předpoklad snížené výsledné ceny jízdného tu není relevantně podložen.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Romanu Kubičkovi. Máme tedy návrh na zamítnutí, takže si to poznamenávám. Nyní má slovo paní ministryně Schillerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych okomentovala předložený poslanecký návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty, a to tak, že on je jednak ztížen docela zásadními legislativními vadami a jednak představuje dílčí nesystémový krok z hlediska regulace daňové zátěže subjektů. Dovolím si tedy tak z pohledu Ministerstva financí avizovat nesouhlasné stanovisko a přiblížit vám, v čem ty vady hlavně spočívají, tedy v čem spočívá to nesouhlasné stanovisko.

Nezamýšlenou vadou návrhu je skutečnost, že změna zákona, tak jak je předkladateli navržena, by nemohla vést k naplnění záměru snížit sazbu daně z přidané hodnoty pro pozemní hromadnou pravidelnou dopravu cestujících a jejich zavazadel jejím přeřazením z první do druhé snížené sazby, neboť je v rozporu se současnou konstrukcí zákona o dani z přidané hodnoty. S ohledem na to, že by však byla tato položka vyjmuta ze snížené sazby 15 % sazby daně, podléhala by tato služba v důsledku přijetí navrhované změny základní sazbě daně 21 %. Došlo by tak u ní ke zvýšení, nikoli ke snížení oproti stávající sazbě daně. Na tuto legislativní vadu nicméně reaguje pozměňovací návrh poslankyně Věry Kovářové, který již byl vložen do systému a je dostupný na stránkách Poslanecké sněmovny. Pokud by však došlo k přijetí opraveného znění v duchu zmíněného pozměňovacího návrhu tak, aby výsledek odpovídal záměru předkladatelů, bude návrh znamenat výpadek v příjmech státního rozpočtu, rozpočtu krajů a obcí v předpokládané výši 930 milionů korun, to znamená skoro miliardu.

Tento návrh navíc nesystémově přeřazuje do druhé snížené sazby 10 % pouze část hromadné pravidelné dopravy cestujících a například vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel, osobní doprava lanovými visutými dráhami, které také zajišťují dopravní obslužnost v území, zůstávají v první snížené sazbě DPH. Uvedené tedy neodpovídá opozici požadovanému trendu zjednodušování daňových předpisů a zároveň zakládá obavy z nedůvodné nerovnosti. Nelze přisvědčit ani očekávání navrhovatelů, kteří si od návrhu slibují, že v důsledku snížení DPH dojde ke snížení cen jízdného.

Tato vláda počítá v rozpočtu na rok 2019 se slevou jízdného pro velmi významnou skupinu obyvatel, a to důchodců a studentů, a to ve výši 75 %. V rozpočtu bude vynakládáno 6 miliard korun. My počítáme v doprovodném zákonu k DPH, který je změnovým zákonem k novele zákona o EET, již je v Poslanecké sněmovně na této schůzi, počítáme se snížením celé řady položek do druhé snížené sazby 10 %. Má to podpořit zejména třetí a čtvrtou vlnu EET. Ale počítáme tam třeba i se snížením DPH na vodné a stočné. A tam se postaráme o to, díky prostřednictvím cenového výměru Ministerstva financí, aby to pocítili ti koneční spotřebitelé, to znamená naši občané. Tento krok však je nesystémový, bude drahý a pro správu velmi komplikovaný, jak pro plátce, tak pro správu, která spravuje daně, to znamená finanční. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku nemám, nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Je zde zájem o závěrečná slova? Ano, je. Paní poslankyně Kovářová má zájem o závěrečné slovo. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zde jste slyšeli od paní ministryně financí, že je to opatření nesystémové. Já musím říci, že se domníváme jako předkladatelé, že to tak zcela není, protože víme, že to je cesta správným směrem. Snížená sazba na daň z přidané hodnoty na jízdné ve veřejné dopravě je správnou cestou. Proto vás prosím, abyste tento návrh propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nemá zájem. Takže jsme ukončili obecnou rozpravu, ukončili jsme závěrečná slova. Mám zde poznamenáno, že zde byl přednesen návrh na zamítnutí panem poslancem Kubičkem. To je návrh, se kterým se nyní vyrovnáme hlasováním. (Zní gong.) Pozval jsem všechny nepřítomné poslance do sálu. Je zde žádost o odhlášení. Všichni jste odhlášení. Prosim, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nyní budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 35, přítomno 152 poslanců, pro 68, proti 70. Návrh nebyl přijat. (Potlesk celé pravé části pod galerií pro tisk.)

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo jiný výbor jako výbor garanční? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, že předložený návrh projedná rozpočtový výbor jako výbor garanční. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 36, přihlášeno 158 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že garančním výborem k projednání tohoto návrhu je rozpočtový výbor.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh nějakému jinému výboru. Navrhuje prosím někdo z poslanců něco takového? Pokud tomu tak není, tak konstatuji, že se návrhem bude zabývat rozpočtový výbor jako výbor garanční, a končím projednávání prvního čtení tohoto bodu.

Nyní se budeme zabývat bodem

20.

Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčíka na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 152/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslance, máte slovo. (V sále je trvalý neklid a hluk.)

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte, abych před vás předstoupil s obhajobou návrhu zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů, tedy zákona o právní pomoci. Jde o návrh zákona, se kterým jsme předstupovali coby poslanci Komunistické strany Čech a Moravy již v minulém volebním období. A jsme si vědomi, že tehdy se část této právní úpravy již promítla do některých dalších právních předpisů, zejména do zákona o –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, prosím o klid, ať můžeme slyšet návrh zákona, tak jak nám ho zde předkládá pan poslanec Grospič! Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo.

– zejména do zákona o advokacii. Přesto jsme si vědomi, že současná právní úprava je značně roztříštěná.

Co tedy sledujeme předložením tohoto návrhu zákona? Především to, že by tento zákon stanovil podmínky pro poskytování právní pomoci, jakož i podmínky pro stanovení povinnosti státu hradit náklady právního zastoupení a rozsah této povinnosti. Za druhé, že by tímto zákonem nebyly dotčeny zvláštní právní předpisy, které zajišťují poskytování právní pomoci jiným způsobem, než stanoví tento zákon. Podle tohoto zákona by každý za podmínek stanovených tímto zákonem měl právo na poskytování právní pomoci v řízení před obecným soudem, včetně správního soudnictví, v kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem, o ústavní stížnosti

před Ústavním soudem, před jinými orgány, které jsou uvedeny potom v textu tohoto zákona. A dále ten, kdo se nemůže domoci jiné právní pomoci, zejména udělení právní porady nebo sepsání listiny, a je oprávněn požádat Českou advokátní komoru, aby mu podle zvláštního právního předpisu určila k poskytnutí právních služeb advokáta.

Právní pomocí podle tohoto zákona rozumíme a takto definujeme právní služby poskytované advokáty podle zvláštního právního předpisu. Náklady na takovouto poskytovanou právní pomoc podle tohoto zákona ten, kdo není schopen sám nebo zcela nebo zčásti si ji hradit za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem, by potom hradil stát.

Vycházíme z toho, že právo na právní pomoc je založeno přímo ústavním pořádkem České republiky. Podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od samého počátku řízení. Podle čl. 40 odst. 3 věty třetí Listiny základních práv a svobod zákon stanoví, ve kterých případech má v trestním řízení obviněný právo na bezplatnou pomoc obhájce. Platná právní úprava poskytování bezplatné právní pomoci v zásadě umožňuje a je též v praxi realizována. Platná právní úprava je však roztržštěná, ne vždy jednotná a ve svých důsledcích poskytuje orgánům, které mají rozhodovat o poskytnutí bezplatné právní pomoci, tedy obhajoby, neúměrně široké uvážení.

Nechci teď zde číst všechny tyto normy, ale je jich celkem 16. Z tohoto vychází náš návrh zákona. Chci uvést jenom několik základních příkladů.

Listina základních práv a svobod v čl. 37 zakotvuje právo každého na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení, rovnost všech účastníků řízení v průběhu řízení. Dále v čl. 40 stanoví právo obviněného, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby a aby se mohl hájit sám nebo prostřednictvím obhájce. Jestliže si obviněný obhájce nezvolí, ačkoliv ho podle zákona mít musí, bude mu ustanoven soudem. Dále v též článku Listina zakotvuje, že zákon stanoví, v kterých případech má obviněný právo na bezplatnou pomoc obhájce. V čl. 42 potom mimo jiné stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou přiznána výslovně občanům.

Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod potom v čl. 6 stanoví, že každý má právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Rozsudek musí být vyhlášen veřejně, avšak tisk a veřejnost mohou být vyloučeny buď po dobu celého, nebo části procesu v zájmu mravnosti, veřejného pořádku nebo národní bezpečnosti v demokratické společnosti, nebo když to vyžadují zájmy nezletilých nebo ochrana soukromého života účastníků anebo v rozsahu považovaném soudem za zcela nezbytný, pokud by vzhledem ke zvláštním okolnostem veřejnost řízení mohla být na újmu zájmům spravedlnosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pane poslanče. Znovu vyzývám všechny přítomné poslankyně a poslance k tomu, aby zde vytvořili důstojnou atmosféru pro projednávání tohoto návrhu. Jsme v situaci, kdy už ani já neslyším to, co pan navrhovatel zde přednáší. Proším, pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji vám.

Dále v čl. 6 úmluva stanoví minimální práva každého, kdo je obviněn z trestného činu. Na to navazuje Úmluva o právním postavení uprchlíků, která v čl. 16 nazvaném Přístup k soudům, podle něhož má uprchlík zaručen svobodný přístup ke všem soudům na území smluvních států a má dále právo na území smluvního státu, ve kterém má trvalý pobyt, na stejné zacházení, jakého se dostává vlastním občanům tohoto státu v otázkách svobodného přístupu k soudům, včetně právní pomoci a vyjmutí z *cautio judicatum solvi*, tedy záruky, že odsouzený splní to, k čemu byl odsouzen. V jiných smluvních státech, než kde je uprchlík trvale usídlen, musí užívat stejného zacházení v případech zmíněných v odstavci 2 této úmluvy jako státní příslušníci příslušné země jeho trvalého pobytu.

Je zde i Mezinárodní pakt o občanských a politických právech. Je zde Evropská úmluva o předávání žádostí o právní pomoci. A jsou zde v celé řadě další speciální právní úpravy ustanovené v našem právním řádu, jak jsem již hovořil, v celkem 16 právních předpisech.

Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy. Potom předpokládá návrh zákona, že by měl upravit právo na poskytnutí právní pomoci, bezplatnou právní pomoc a novelizovat zákony, které již úpravu a právní pomoc upravují, tak, aby jejich ustanovení nekolidovala s novým zákonem. Nebude s ohledem na specifickou trestního řízení dopadat na zástupce stanovené *ex offio* v případech nutné obhajoby v trestním řízení a dále na zmocněnce poškozeného v trestním řízení. Toto je výjimka, která není v tomto návrhu zákona obsažena.

Účelem zákona by mělo být vytvoření systému poskytování právní pomoci a zabezpečení jejího poskytování v rozsahu stanoveném zákonem, tj. bezplatná právní pomoc by neměla být poskytována fyzickým osobám a právníckým osobám, které v důsledku materiální potřeby nemohou využívat právní služby k tomu, aby mohly řádně uplatnit a ochránit svá práva, a které prokáží (řekl pokrátí) také jejich majetkové poměry odůvodňující zajištění právní pomoci na náklady státu. (V sále je stále rušno.)

Tento zákon je také spojen s určitou identifikací rizik spojených s nečinností. Nečinnost v tomto případě by znamenala zachování dosavadní právní úpravy zajištění právní pomoci a bezplatné právní pomoci jednotlivými právními předpisy. Tento stav vede v současné době k tomu, že právní pomoc je poskytována nesystematicky, čímž se ztěžuje a znepřehledňuje její dostupnost pro žadatele, nejsou stanovena dostatečně transparentní pravidla, neexistuje jednotný systém pro poskytování právní pomoci, což komplikuje nežádoucí odlišnou rozhodovací praxi v této oblasti. Neexistuje také centrální přehled o poskytování bezplatné právní pomoci, chybí úprava zajišťování právní pomoci v rozhodčím řízení.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty vychází ze současného stavu poskytování bezplatné právní pomoci v soudním řízení a je připravován tak, aby si ke své realizaci nevyžádal zvýšené náklady na státní rozpočet a ostatní rozpočty veřejné správy ani potřebu dalších zaměstnanců vyplácených z těchto rozpočtů. Vyhodnocení dopadů na státní rozpočet vychází především z toho, že i současná právní úprava umožňuje poskytování bezplatné právní pomoci v řízení před soudy, která je nyní hrazena z rozpočtových prostředků. Navrhovaná úprava v zásadě nerozšiřuje přístup – s výjimkou rozhodčího řízení – k bezplatné právní pomoci hrazené státem, ale sleduje především sjednocení platné úpravy a širší informovanost účastníků o možnostech jejího poskytování. Na druhé straně však také nelze odhadnout případný nárůst žádostí o bezplatnou právní pomoc a z toho plynoucí mnohé další finanční dopady.

Kdybychom chtěli zhodnotit další dopady, zejména sociální dopady včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, jsou díky sjednocení stávající roztržité úpravy a stanovení poučovací povinnosti jednoznačně pozitivní. Navrhovaná úprava tedy nezhoršuje postavení mužů a žen a nijak nezasahuje do ochrany soukromí a osobních údajů. Nevytváří korupční rizika a nemá dopad na podnikatelské prostředí. (Hluk v sále.)

Chtěl bych na závěr říci, že jsme si vědomi stanoviska vlády, které není pozitivní k předložené novele návrhu zákona. Ale chtěl bych vás poprosit, aby tato Sněmovna projevila dostatek vůle k propuštění tohoto zákona do druhého čtení, abychom mohli rozvinout širokou diskusi tak jako v minulém volebním období a našli konsenzus, který by vedl ke sjednocení úpravy poskytování nezbytné právní pomoci tak, aby tato úprava byla sjednocena a přes odlišnost a specifickou trestního řízení byla srozumitelná, jednoznačná a plně plnila svůj účel ve vztahu k občanům, kteří ji naléhavě potřebují. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Grospičovi jako zástupci navrhovatele. Zpravodajkou pro první čtení je paní poslankyně Helena Válková. Prosim ji nyní, aby se ujala slova.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, moje role nebude snadná, protože na jedné straně ta norma je potřebná, v minulém volebním období jsme svůj slib nesplnili, že zavedeme bezplatnou právní pomoc, která by měla sloužit osobám, jejichž... říká se tomu materiální potřebnost, prostě nemají finanční prostředky na zajištění své obhajoby v té odborné kvalitě, jakou by potřebovali. Takže z tohoto hlediska účel normy i její koncepce – ano.

Rozhodně to, co říkal zástupce předkladatelů, je pravda, protože současná právní úprava je roztržitá, není úplná a samozřejmě zdaleka i teď po těch novelizacích, které zmínil, není dostatečná a myslím, že toho zákona je třeba. Na druhé straně jsou tam věci, které sice lze odstranit v rámci druhého čtení, když v důvodové zprávě se dočtete, že se bezplatná právní pomoc má zajistit, má se poskytnout právníkům i fyzickým osobám a explicitně, tuším, že to je v § 5... Ne, v § 5 písm. f) se naopak

výslovně píše, že má být právnická osoba vyloučena, že nelze právě právnické osobě takovou pomoc poskytnout. Takže to jsou takové maličkosti, i když mají věcný charakter, které by bylo možné v tom druhém čtení odstranit.

To, co já považuji za podstatnější, jsou dvě věci. Opravdu otevřeně – a to oceňuji – tady byla zmíněna ta aktualizace. Prostřednictvím novely zákona o advokacii došlo k rozšíření bezplatné právní pomoci i stanovení nových podmínek pro jejich poskytování. A tady bylo zmíněno, že tato aktualizace byla vzata v úvahu, nicméně, jak musím konstatovat, v předloženém návrhu zákona se neprojevila. Alespoň zatím neprojevila. Mě by jako zpravodajku za vás, poslankyně a poslance, zajímalo, jak se staví k této podobě navrhovaného zákona Česká advokátní komora. Zajímalo by mě, jaké stanovisko zaujme nová ministryně spravedlnosti, která neměla možnost a která bude mít za úkol takovou normu v nejlepší možné kvalitě posunout, představit a obhájit, resp. podpořit v Poslanecké sněmovně.

Čili protože nechci tuto normu navrhnout s ohledem na některé její vady k zamítnutí, nechci, aby se vracela předkladatelům k přepracování nyní, tak bych navrhla přerušení do příští schůze Poslanecké sněmovny se zdůvodněním, že nová ministryně spravedlnosti by se s normou, která bude jistě tvořit významnou část její legislativy, byť by nebyla z jejího pera, anebo také možná ano, pokud k tomu zaujme stejně negativní stanovisko jako bývalý ministr spravedlnosti, které bude reprezentovat na vládě, a přesvědčí zbývající členy, že předloží sama lepší návrh, tak aby tu možnost dostala. Je to jedna z norem, která potom bude, nebo nebude hodnocena v souvislosti s jejím řízením resortu, třeba i v tom smyslu, že hlasovala pro přijetí normy, která není kvalitní. Já bych pro toto znění, tak jak je předloženo, ruku zvednout nemohla. Nicméně bych ráda nechala ještě možnost pro novou vládu, aby ten návrh posoudila, příp. nezměnila svůj názor, pokud Poslanecká sněmovna samozřejmě dospěje k názoru, že tento postup je korektní. Také by mě zajímal názor představitelů České advokátní komory.

V případě, že dojdete k závěru, že tento postup podle vašeho přesvědčení není optimální, tak bych navrhla vrácení té normy k přepracování. Ale říkám, jako první krok bych ještě dala této velmi potřebné právní úpravě šanci. A zajímal by mě názor těch dvou reprezentantů, jednak advokátního stavu a jednak nové vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně, rozumím tomu tak, že jste podala procedurální návrh na přerušení do...

Poslankyně Helena Válková: Já jsem podala návrh na přerušení do příští, hned příští schůze. Tady není příliš co řešit, ale dneska byla jmenovaná nová ministryně. Příští schůze bude začátkem září. Čili návrh na přerušení projednávání této normy do začátku září, nikoliv samozřejmě do příštího týdne, ale do příští schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jenom pro pořádek musím upozornit, že příští schůze se bude konat 11. července, tak jak byla dnes svolána. Takže pokud

navrhujete, aby to bylo přerušeno do zářijové schůze, tak o tom můžeme takto hlasovat.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji za upřesnění a opravuji svoji chybu, čili do schůze Sněmovny, která se bude konat v září 2018. Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, dobře. Zazněl návrh, o kterém budeme hlasovat bezprostředně. Já jsem povolal poslankyně a poslance z předsálí.

Budeme hlasovat o návrhu, abychom projednání tohoto bodu přerušili do zářijové schůze Poslanecké sněmovny. (Někteří poslanci ještě vbíhají do sálu.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 37, přihlášeno 163 poslanců, pro 148, proti nebyl žádný. Návrh byl přijat. To znamená, že přerušujeme projednávání tohoto bodu do zářijové schůze Poslanecké sněmovny.

Já děkuji panu navrhovateli, děkuji paní zpravodajce.

Přejdeme k projednávání dalšího bodu dle pořadí. Nyní se budeme zabývat bodem

21.

Návrh poslanců Petra Gazdika, Víta Rakušana, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/- první čtení

Stanovisko vlády k tomuto tisku jsme obdrželi jako sněmovní tisk 154/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Petr Gazdík. (V sále je obrovský hluk a neklid!) Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Tento návrh není ničím novým. My jsme se jím zabývali už na konci minulého volebního období, ale tím, že volební období končilo, i tento návrh padl pod stůl. Je to výsledek dlouhodobé diskuse s Ministerstvem vnitra, protože na základě zkušeností některých zastupitelů, třeba ve Středočeském kraji a dalších našich kolegů, jak Ministerstvo vnitra, tak my jsme došli k názoru, že zákon o volbách do zastupitelstev krajů není v souladu se zákonem o volbách do zastupitelstev obcí a není v souladu se služebním zákonem. Dostáváme se do reliktu, že státní úředník ve jmenované funkci může být neuvolněným zastupitelem obce, ale nemůže být neuvolněným zastupitelem kraje. Ty zákony se v tom liší. Řešili jsme různé argumenty, nicméně si myslím, že naší snahou by mělo být tyto tři zákony sladit, že naše právo by mělo být předvídatelné, a myslím, že někteří státní úředníci mohou být velkým obohacením pro zastupitelstva krajů, pokud tam budou samozřejmě

v neuvolněné funkci, jak předepisuje služební zákon. (V sále je stále velký hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Proto vás velmi prosím, abychom tuto jednoduchou změnu poslali do dalšího čtení a umožnili tím vykonávat funkci neuvolněného zastupitele úředníkům tak, jak mohou vykonávat funkci neuvolněného zastupitele v obci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Než budeme pokračovat dále, já opravdu znovu prosím všechny poslance a poslankyně, aby respektovali právo ostatních na to poslouchat, co se zde říká, a vytvořili důstojnou atmosféru. Prosím také, aby skončilo zasedání vládní koalice tady přede mnou u poslaneckých lavic, které brání tomu, aby pan poslanec vůbec mohl jít k řečnickému pultu. Pokud takováto situace nenastane, přeruším jednání Poslanecké sněmovny.

Já vyzývám pana předsedu Chvojku, vyzývám pana poslance Volného, vyzývám paní ministryni financí, kteří nereagovali na moje opakovaná upozornění, aby vytvořili podmínky pro to, aby zde mohla probíhat schůze Poslanecké sněmovny v normální atmosféře. Děkuji.

Nyní prosím pana poslance Jiřího Strýčka, který je zpravodajem pro prvé čtení, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Strýček: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaný návrh zákona odstraňuje ze zákona o volbách do zastupitelstev krajů důvod neslučitelnosti funkce člena zastupitelstva kraje spočívající ve výkonu funkce na ministerstvu, jiném ústředním orgánu státní správy nebo na orgánu státní správy s celostátní působností, které jsou obsazovány volbou, jmenováním nebo ustanovováním. Navrhovatelé odůvodňují úpravu komplikovaností a výkladovou nejasností ohledně platné právní úpravy neslučitelnosti funkcí člena zastupitelstva kraje. Ta je obsažena v zákoně o volbách do zastupitelstev krajů a dále ve služebním zákoně. Navrhovaný zákon řeší domnělý rozpor tak, že se jeden z důvodů neslučitelnosti ze zákona o volbách do krajů jednoduše odstraňuje. Vláda k tomuto sněmovnímu tisku dala nesouhlasné stanovisko, organizační výbor navrhl ústavněprávní výbor jako garanční.

Pane předsedající, rád bych se přihlásil do rozpravy s návrhem na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ve chvíli, kdy otevřu obecnou rozpravu, беру на vědomí vaše přihlášení. To bylo úvodní slovo zpravodaje pro prvé čtení. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan zpravodaj Strýček, kterému dám nyní slovo. Po něm vystoupí pan poslanec Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Ještě jednou. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, já osobně s návrhem tohoto zákona nesouhlasím, a navrhuji proto jeho zamítnutí v prvním čtení.

Činím tak z následujících důvodů. Předkladatelé tohoto zákona chtěli vyřešit otázky, které vyvstaly po předloňských krajských volbách ohledně slučitelnosti výkonu funkce člena zastupitelstva kraje s funkcí vykonávanou na ministerstvu, jiném ústředním orgánu státní správy nebo na orgánu státní správy s celostátní působností, které, jak už jsem zmínil, jsou obsazovány volbou, jmenováním nebo ustanovováním. Řešení, které navrhovatelé přinášejí, je ale dle mého názoru nesystémové. Existují-li pochyby o právní úpravě neslučitelnosti funkcí, není možné je řešit tím, že se jeden z důvodů neslučitelnosti ze zákona jednoduše odstraní. Návrh tak v podstatě rozšiřuje možnosti kumulace významných veřejných funkcí.

Kdyby tento předložený návrh byl schválen, byla by úprava neslučitelnosti funkce krajského zastupitele s některými funkcemi ve státní správě ponechána jen na zákonu o státní službě. Tento zákon o státní službě ale zapovídá souběh pouze u uvolněných členů zastupitelstva a pouze u osob podléhajících režimu zákona o státní službě. Návrh je založen na předpokladu, že existují dva právní výklady neslučitelnosti. Jeden právní výklad, jehož tedy jsem zastáncem, vychází z toho, že právní úprava obsažená v zákoně o volbách do zastupitelstva krajů a v zákoně o státní službě je kompatibilní, a lze ji tedy vykládat ve vzájemném souladu. Druhý právní výklad, na kterém staví navrhovatelé, dovozuje, že úprava neslučitelnosti ve služebním zákoně má přednost před úpravou v zákoně o volbách do krajských zastupitelstev, a to z titulu, že služební zákon je normou pozdější.

Přijetí navrhované právní úpravy by mimo jiné znamenalo, že bychom nově k výkonu funkce neuvolněného člena krajského zastupitelstva připustili, za prvé, osoby vykonávající státní službu na služebních místech vedoucích služebních úřadů, které jsou ústředními správními úřady nebo úřady s celostátní působností na služebních místech náměstků pro řízení sekce nebo ředitelů sekce; za druhé, osoby s funkcí náměstka člena vlády nebo vedoucího ústředního správního úřadu nebo úřadu s celostátní působností, která není vykonávána ve služebním poměru. Tyto důsledky jsou dle mého názoru v rozporu se zásadami, na kterých je státní služba postavena, a v konečném důsledku by návrh vedl i k disproporci ve vztahu k zachovanému omezení pro osoby působící v ostatních správních úřadech, jakož i ke zvýšení politizace ve státní správě.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Rakušan. (Hluk v sále opět stoupá!) Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pojďme se tedy obecně bavit o tom, co ve státní správě možné je, co možné není, co v samosprávě možné je a možné není. Protože samospráva, to jsou přece obce, to jsou přece i města. A my se prostě domníváme, že krajská úroveň má k té komunální úrovni mnohem blíže než k úrovni parlamentní.

Chci ještě jednou upozornit, že my nic nechceme měnit na praxi, aby vysocí státní úředníci nemohli být například členy parlamentu. Na tom se nic nemění. Nicméně už v této době, a to nevím, jestli si uvědomujeme, jsou vysocí státní úředníci členy zastupitelstev měst a obcí v České republice, dokonce v některých případech zastávají i posty například neuvolněných místostarostů svých měst a obcí. Ano, v tomto případě se konkrétně bavím například o paní Daně Drábové, které se ten problém týkal po minulých krajských volbách. Ona je neuvolněnou místostarostkou obce Pyšely.

Pokud se tedy domníváme, že krajská úroveň má blíže k úrovni komunální, což my se domníváme, tak vidíme logický rozpor v tom, proč právě v krajském zastupitelstvu by měla fungovat jiná praxe, než je tomu v zastupitelstvu obecním. Té zákonné úpravě jednoznačně nerozumíme. Znovu říkám, my usilujeme pouze o to, aby mohli i tito vysocí státní úředníci zastávat v krajské úrovni neuvolněné posty. Tady mluvil pan kolega, prostřednictvím tedy pana předsedajícího, o kumulaci významných, důležitých funkcí. Samozřejmě že i zastupitelská funkce v rámci krajského zastupitelstva jistě důležitou funkcí je, ale je to stále funkce neuvolněná a na této praxi bychom rozhodně nic měnit nechtěli. Stále se bavíme o té neuvolněnosti.

Další záležitost, paradoxní, v tom systému. Pokud se tady bavíme o nějakém střetu zájmů, tak přece ministři vlády České republiky, a v mnoha případech to tak v historii bylo, mohou být členy krajských zastupitelstev a tam by logicky mohlo dojít přece k mnohem většímu potenciálnímu střetu zájmů, než je to např. u nějakého z významných úředníků.

Domnívám se, že tady máme rozdílnou zákonnou úpravu ve dvou zákonech, protože služební zákon, jak již tady bylo i mým předřečníkem řečeno, prostě tento pohled umožňuje a umožňuje právě vysokým státním úředníkům, aby ty neuvolněné funkce zastávali.

Vnímám, že tady asi je většinový odpor proti tomu, aby daný zákonný návrh prošel dále. Já to zcela respektuji, je to legitimní rozhodnutí, potom ale pojďme otevřít obecnější diskusi, potom pojďme otevřít diskusi o tom, zda by ti vysocí státní úředníci neměli tedy být ani členy obecních zastupitelstev, nesměli by zastávat funkce neuvolněných místostarostů, protože tam je přece ten potenciální střet zájmů rovněž přítomen. A my tady upozorňujeme na ten rozpor. Komunální úroveň, obecní úroveň, včetně velkých měst v České republice, tak tam to možné je. V případě krajských zastupitelstev to možné není. V případě členů vlády není žádné omezení pro to, aby např. v krajských zastupitelstvech zasedali. Pouze ukazujeme na to, že ten systém je v České republice nastaven nelogicky, a pokud krajskou úroveň z principu fungování státu v České republice vnímáme jako úroveň samosprávnou, tak v tom případě nechápeme, proč by měly být rozdíly mezi obecní a krajskou úrovní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Gazdík má slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené kolegyně, milí kolegové, já se musím ohradit proti slovům pana zpravodaje o nesystémovosti. Omlouvám se, ale nesystémové to je teď. Zcela jednoduše. Takže ministr jako hlava úřadu může být krajským

zastupitelem, ale jeho úředníci nesmějí být krajskými zastupiteli. Státní úředník může být zastupitelem, radním či místostarostou obce, ale nesmí být zastupitelem kraje. Tak je to teď. Je to nesmyslné a hloupé. V minulém volebním období ten zákon podepsaly takřka všechny strany napříč spektrem. Sladíme jenom něco do logického rámce. Prostě sladíme zákon o zastupitelstvech obcí, volbách do zastupitelstev obcí, krajů a služební zákon. Nic víc, nic míň. To, co říká pan zpravodaj o nesystémovosti, omlouvám se, jestli za systémové považujete to, že ministr může být krajským zastupitelem, ale jeho úředníci ne, tak já to tedy jako systémové nevidím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Takovou přihlášku nevidím. Hlásíte se do obecné rozpravy? S faktickou poznámkou. Ano. Pan poslanec Grospič nyní vystoupí s faktickou poznámkou. Omlouvám se, máte pravdu, je to moje chyba. Ne, pan poslanec Luzar je na druhém místě. Pan poslanec Grospič, tak jak jsem to řekl, nyní vystoupí s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji vám, pane místopředsedo. Chtěl bych, vážené kolegyně a kolegové, na to zareagovat, protože si myslím, že se točíme trošku v bludném kruhu a také se trošičku blížíme k demagogickému výkladu toho ustanovení. Nepochybuji o tom, že ten návrh zákona je veden dobrým úmyslem, a také vůbec nepochybuji o tom, že má své ratio v tom, co se stalo při krajských volbách, kdy paní Drábová kandidovala do krajského zastupitelstva ve Středočeském kraji, přinesla určité penzum voličů, a potom se ukázalo, že vlastně nemůže ten mandát vykonávat, protože zákon to striktně neumožňuje, a musí se toho mandátu vzdát, zatímco je dál zastupitelkou ve své obci. Nicméně myslím si, že se tady ukazuje, že nelze tento nesoulad asi ani vyřešit touto dílčí novelou, že je potřeba vzít v potaz služební zákon a potom samozřejmě všechny volební zákony, jak zákon o volbách do zastupitelstev obcí, tak i zákon o volbách do zastupitelstev krajů. Protože pokud bychom přijali jednoznačně zase jenom jednoduchou takovouto novelu, dopustili bychom se zase dalších nerovností a diskriminací něčeho jiného.

Uvedu takový příklad ze života obcí, kdy na mnoha příkladech podle výkladu, samozřejmě, zastupitelem obce může být člověk, který pracuje pro obec, je v pracovním poměru k obci, ale není zařazen v obecním úřadu. Čili třeba obecní strážník, včetně třeba velitele nebo ředitele obecní policie. A také to zcela určitě asi není správné, protože on rozhoduje o sobě, on rozhoduje i o finančních prostředcích, které jsou věnovány této policii, a je tam velký střet zájmů. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Čili já bych se v této souvislosti klonil k tomu, aby tento návrh zákona byl zamítnut, ale aby se vláda komplexně zabývala touto problematikou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, váš čas pro faktickou poznámku je pryč. Další faktická poznámka, s ní vystoupí pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem chtěl fakticky reagovat vašim prostřednictvím na kolegu Rakušana, který hovořil, že jejich návrh se týká pouze uvolněných, že se nejedná o neuvolněné funkcionáře. Třikrát nebo čtyřikrát toto zdůrazňoval. Chci upozornit, že zákon zná i neuvolněného funkcionáře, člena rady, popř. neuvolněného funkcionáře starostu jako takového, a jinými slovy by se týkal tady těchto funkcionářů. To je jedna rovina věci.

Druhá rovina. Jako dlouholetý zastupitel obce se střetávám s tím, a vím, že to problémy dělalo, když třeba ředitel příspěvkové organizace byl současně členem rady. No a co. Problém je v tom, že těch ředitelů příspěvkových organizací třeba u nás je 27, z toho dva seděli v radě a rozhodovali o odměnách pro těch zbylých, samozřejmě i svých. A projevovalo se to. Bohužel se to projevovalo, ty animozity a vazby, které probíhaly. Projevovalo se to reálně v tom, když se přidělovaly investice na opravy, kdy prosazovali své zájmy oproti zájmům, protože tam byli, byli při tom rozhodování. A to jsou ty faktory, které se objevují. Chápu, že bychom měli mít chuť přitáhnout občany v komunální politice k rozhodování, ale je problém, jestli ta komunální politika je opravdu dělána v tom účelu těmi občany, kteří tam bydlí, nebo je to také tím motivováno, a nechci předestírat, motivováno tím, že je to můj potažmo zřizovatel, já jsem zaměstnanec tohoto zřizovatele, on rozhoduje o mně, a proto tím, že jdu do politiky, si kryji záda tady v tomto rozhodování.

Čili vítám tento návrh, který tady je, ale ne v podobě krajů, ale naopak bych viděl zpřísnění zákona o obcích a vyloučil tuto komplikaci, která je jistě komplikací, ze zákona o obcích, tak, jak je to děláno v zákoně o krajích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak teď se přesně děje to, čeho jsem se obával. Otevřeme zákony o krajích, resp. volební zákony, a vzbudí se tady diskuse, různé pohledy na věc. A chci říct, že už před lety jsem zažil bezprecedentní atak na to, aby ředitelé příspěvkových organizací, třeba ředitelé škol, nemohli prostě vykonávat funkci uvolněných zastupitelů. Tady to byl střet zájmů, pak se to naštěstí podařilo přes Ústavní soud, mám pocit, shodit, nebo přehlasovat tady ve Sněmovně. Ale přece to tak není, přece se rozhoduje skupinově, kolektivně jak na té radě, tak na tom zastupitelstvu. Rozhodně si nemyslete, že ten ředitel školy má nějaké výhody. Naopak. Musí pracovat pro tu obec, těch nevýhod pro něj je celá řada.

Já osobně tedy vnímám snahu předkladatelů o to, aby vlastně srovnali volební zákon, resp. o obcích a o krajích, aby to bylo stejné, a nakonec se ukázalo, že ty problémy tady nastat mohou při posledních krajských volbách, a ti dotyční se raději vzdali mandátů, aby nemuseli absolvovat zdoluhavé soudní řízení, které podle mne v těchto případech je vždycky velmi ošemetné a podle mne ten výsledek stejně nevede k lepšímu zájmu našich voličů o naši komunální politiku.

Já se zeptám, jaký je rozdíl mezi krajem a obcí z hlediska toho výkonu činností? Je to samospráva stejná, jako jsou obce. To je potřeba říct. (Ke skupince debatujících poslanců.) Já vidím, že kolegy dole to tady nezajímá, ale přesto se pokusím pokračovat.

Výkon státní správy máme proto, že jsme si zvolili smíšený model veřejné správy, a samozřejmě máme s tím problémy, které řešíme někdy i tady ve Sněmovně, ale na druhou stranu, pokud by otevření tohoto zákona mělo vést k tomu, že... (V sále je stále velký hluk.) Já mám času dost...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o klid! Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Já jsem věděl, proč si neberu faktickou připomínku nebo poznámku, protože to bych opravdu nebyl schopen tady říct.

Takže já se skutečně obávám toho, že záměr předkladatelů samozřejmě je v pořádku, protože rovná, řekl bych, velmi podobné situace. Ty problémy tu byly, takže říkat, že tu ty problémy nejsou, tak to je zavírání očí před problémem, který prostě se dá vyřešit, ale na druhou stranu zase říkat tady, že ty problémy na obcích jsou podobné, jako by byly na krajích, kdyby to tak bylo, jak tady říkal pan poslanec Luzar, tak vaším prostřednictvím bych mu chtěl vzkázat, že znovu opakuji, to je nepochopení samosprávy. Kdo jiný než ředitel školy třeba na vesnici má být v obecním zastupitelstvu? Tam všichni dělají pro obec něco. To tak je prostě, ale protože našťásti je to kolektivní rozhodování, tak já se toho neobávám a z vlastní zkušenosti a dvacetileté praxe mohu říct, že ani jeden z těch jmenovaných ředitelů nikdy z toho žádnou výhodu neměl. Ono dokonce, když se hlasují některé z těch odměn, které mimochodem jsou velmi směšné v těchto případech, tak oni se těch hlasování neúčastní. Logicky, protože nechtějí právě být srovnáváni těmi ostatními kolegy.

Takže pokud by toto mělo vést k obrácenému gardu, tak bych byl tvrdě proti. Toto podporuji, protože, znovu opakuji, přišli jsme, a to nebyla jenom paní Drábová, abychom si řekli, u nás v Královéhradeckém kraji to byla paní dneska ministryně Dostálová, která ten problém měla. A možná to bude znít ode mě divně, ale my jsme přišli o kvalitní zastupitelku bohužel tímto nedostatkem tohoto zákona.

Takže já bych poprosil, kdybyste to takhle zkusili přehodnotit, nezamítali ten návrh hned v prvním čtení, postoupili ho do dalšího čtení, a rozhodně bych vás chtěl požádat, pokud k tomu dojde, aby se tady neprojevila lidová tvořivost, protože tyto zákony jsou velmi citlivé a i dobré záměry mohou vést někam jinam, než si předkladatelé nebo navrhovatelé pozměňovacích návrhů vůbec mohou domyslet. Takže já to podporuji. Prosím, pošleme to do dalšího čtení. Bavme se o tom, rozpruďme tu debatu, jestli ten problém je skutečně řešitelný touto podobou, či nikoliv, ale rozhodně pojďme se pro to pokusit něco udělat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní mám tady na faktickou poznámku pana poslance Leo Luzara. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dovoluji mi vašim prostřednictvím reagovat na tu otázku, která tady zazněla – kdo jiný než ředitel školy? No učitel té školy! Samozřejmě, ten by mohl být v zastupitelstvu. Ale přímá souvislost mezi ředitelem, který je jmenován radou, tady je. Čili ptáme-li se, koho bychom si měli přát v zastupitelstvech malých obcí, tak jsou to ti učitelé, kteří v té obci pracují a přicházejí do styku s těmi lidmi přímo. Ten ředitel už je ve střetu zájmů, ať se na mě někdo zlobí, nebo ne. V tom zákoně je to opravdu nejasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji. Ano, prosím, zástupce navrhovatele pan poslanec Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, ale prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Luzare, posunul jste to někde. Prosím vás, přečtěte si ten zákon, to tam vůbec není! Jednak je něco úplně jiného střet zájmů u zřizované organizace a zřízené organizace, což u obcí a u škol je. To je jedna věc. Nicméně i když toto kdysi historicky nastalo, tak si pamatujete, jak Ministerstvo vnitra velmi rychle měnilo do půl roku, když měli odstupovat ti ředitelé ze zastupitelstev, kdy to měnili, protože jakou kalamitu to na obcích a městech působilo? To jednak. Ale je naprostý rozdíl mezi zřizovatelem a zřízenou organizací a jejich střetem zájmů v tomto vztahu a v tom, co je v tomto zákoně. To, že libovolný státní úředník jakéhokoli úřadu a krajské zastupitelstvo, to skutečně není zřizovaná a zřízená organizace, to je něco úplně jiného! A vzpomněli jste tady také paní ministryni Dostálovou. Paní ministryně Dostálová je typickým příkladem, pardon, blbosti tohoto zákona, protože ona tehdy musela odstoupit. Dnes jako ministryně by v tom zastupitelstvu sedět mohla. (Potlesk poslanců STAN.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní mám tady na faktickou poznámku pana poslance Adamce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych reagoval na to slovo, že by to měl být učitel. Proč ne? Klidně. Ale vy si myslíte, že učitel nebude lobbovat za svoji školu, pokud těch škol je tam víc v té obci? Většinou jich tam víc není u těch malých obcí. Takže toto všechno jsou hypotetické věci. Já si myslím, že i jmenování ředitele není jenom tak, že rada si někoho vybere z těch učitelů a udělá z něj ředitele. To přece takhle nefunguje! To tak fakt není a v praxi se ukazuje, že to vůbec nevádí. Jestli vy ve vašem regionu máte jiné zkušenosti, tak já v posledních 20 letech starostování řadě ředitelů jak škol, příspěvkových organizací, nebo dokonce našich eserůček tyhle zkušenosti prostě nemám, nejsou schopni ovlivňovat tyto věci, protože řada případů mimochodem, i kdyby je ovlivňovala, tak jsou v zájmu obce a je to jenom na obci, na radě, na

zastupitelstvu, jaké určí priority, jak se bude chovat, a rozhodně jeden hlas to nezmění. To prostě je realita. Bavme se o tom v reálu, jak to funguje. Podle mě naopak ten, kdo je v radě z těchto ředitelů, tak má daleko větší zodpovědnost a větší jistotu, že na něj toho zbude méně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další s faktickou poznámkou pan poslanec Vít Rakušan. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Ještě jenom vaším prostřednictvím k panu kolegovi Luzarovi. V klidu a bez emocí. Ale kdo zná realitu městského a obecního zastupitelstva či menší obec, tím je ta realita asi viditelnější. Já jsem starostou středně velkého města, ale i tam je ta realita samozřejmě přítomna. Prostě k nějakému střetu a ve velkých uvozovkách zájmů dochází na každém zastupitelstvu, protože tam máme skupinu fotbalistů, protože tam máme skupinu hokejistů, protože tam máme skupinu myslivců a máme tam skupinu zahrádkářů, a ti všichni samozřejmě hlasují a hlasují samozřejmě mnohokrát i o dotacích pro ty zájmové spolky, kterých jsou členy. To je prostě realita komunální politiky a já si nemyslím, že u ředitele školy, případně učitele školy není ten střet o nic větší než právě u takovýchto organizací zájmového charakteru. A jak už řekl pan kolega Adamec velmi trefně, neposouváme ten problém jinam. Toto se týká krajského zastupitelstva a státních úředníků, nikoliv ředitelů zřizovaných organizací. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nemám již žádnou faktickou poznámku ani přihlášeného do obecné rozpravy, takže tím pádem obecnou rozpravu skončím. Zeptám se na případná závěrečná slova, jestli zástupce navrhovatele...? Máte? (Ano.) Pan poslanec Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Já si dovoluji jenom stručně zdvořile poprosit o to, abychom ten tisk propustili do dalšího čtení. On má skutečně v praxi reálný význam. Můžeme se o něm bavit ve výborech odborně, tak aby z toho nevznikl žádný paskvil, pokud ho jakýmkoliv způsobem budete chtít upravovat, nicméně ta věc by se odstranit měla. Před dalšími krajskými volbami je to to nejlepší, co teď můžeme udělat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Zeptám se zpravodaje pana poslance Strýčka, jestli má zájem...? Nemá zájem. Takže přistoupíme k hlasování o návrzích. Pan poslanec Strýček tady předložil návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Takže mám tady žádost o odhlášení, takže já vás odhlašuji. Přihlase se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Ještě zagonguji.

Myslím, že se kворum poslanců ustálilo. Takže znovu zopakují, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Strýček navrhl, abychom hlasovali o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Je to hlasování číslo 38. Přihlášeno je 146 poslanců, pro 112, proti 28. Návrh na zamítnutí byl přijat. Tím tedy projednávání tohoto návrhu končím.

Nyní bych přečetl dvě omluvy. Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 18.50 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Michal Ratiborský. A z dnešního jednání Sněmovny od 18.15 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Strýček.

Nyní přistoupíme tedy k projednání dalšího návrhu. Jedná se o

22.

Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 157/1. Já tady mám poznámku – snad pan předseda klubu ANO poslanec Faltýnek – že je tady veto dvou poslaneckých klubů. Pane poslanče, já tady mám poznámku, že je tady veto navržené poslaneckými kluby ANO a ČSSD. Já bych vás v tom případě poprosil na mikrofon, abychom se s tím vaším návrhem seznámili.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Navrhuji veto na projednávání podle § 90 jménem poslaneckého klubu ANO a sociální demokracie.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže jsme to tady slyšeli. Já si tedy otevřu složku pro postup jednání v případě veta. (O slovo se hlásí poslanec Chvojka.) Pardon, prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ano, já s tím vetem souhlasím. Je to jménem klubu ANO a ČSSD. Chtěl bych jenom říci ten důvod za poslanecký klub ČSSD, proč veto pro to první čtení. Ono, přátelé, i kdybychom s tím návrhem souhlasili, tak dneska máme 27. června. Ten legislativní proces trvá nějakou dobu. Takže i kdybychom dneska ten návrh přijali v prvním čtení, tak máme konec června, třicet dnů na Senát, podpis prezidenta, musí to vyjít ve Sbírce zákonů. Takže bychom těm vodákům, kteří si chtějí zakalit na těch lodkách, beztak nijak nepomohli, protože v říjnu už na lodích nejspíše po té řece jezdit nebudou. Takže ten

návrh na první čtení by měl logiku, kdyby sem přišel dejme tomu v únoru, nejpozději v březnu. Teď to logiku nemá.

Tudíž já jsem pro to, aby pokud návrh nebude zamítnut, šel do výboru, tam se standardně projednal a případně se těm kaličům vodákům pomohlo až od příštího léta. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi klubu ČSSD. Takže jenom zopakuji, že stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 157/1. Budeme tedy pokračovat standardním projednáváním a prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Lukáš Bartoň, a samozřejmě se může už posadit i zpravodaj pro první čtení pan poslanec Vojtěch Munzar. Takže pane poslanče, prosím, abyste nám řekl stanovisko za navrhovatele.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Veto jsem slyšel, tedy ve standardním čtení. Je mým přáním, abychom to těm vodákům dali alespoň pod stromček, abychom to stihli. Dobře.

Zákon o vnitrozemské plavbě. Zde se navrhuje v paragrafu o přestupcích vyjmout vodáky. Jedná se o to, že se zde vloží slova: "nejde-li o malé plavidlo, které se nezapisuje do plavebního rejstříku a nemá vlastní strojní pohon." Čímž jsme definovali hlavně vodáky.

Celý zákon je zaměřen především na vodáky. Pravděpodobně se bude týkat i šlapadel a rybářských loďek. Jedná se o malá plavidla, která nemají strojní pohon, což je důležité. V zákoně již existují malá plavidla, kde je povolen strojní pohon do 4 kW. Ani těm jsme to nechtěli povolit. Cílíme vyloženě na vodáky, na malé plavidlo do

1 000 kilogramů včetně zátěže, bez plachet – plachty nesmí mít nad 12 m². Pro představu to znamená, že takové windsurfingové prkno by do toho také spadalo.

Zákon, jak uvádím občas, dekriminalizuje chování, kdy vodáci pijí alkohol na vodě. Ne plně legalizuje. I nadále zůstávají v platnosti další předpisy, jak už v zákonu o vnitrozemské plavbě, tak v dalších zákonech. Jako příklad mohu uvést, že i nadále v zákonu o vnitrozemské plavbě bude zachována povinnost vůdce plavidla zajistit bezpečnost osob na plavidle a ostatních účastníků plavebního provozu. Je nasnadě, že při nadměrné konzumaci alkoholu by byla bezpečnost ohrožena.

Další významnou regulaci obsahuje kupříkladu i § 42 odst. 5, který stanoví a působí preventivně a dává osobám vykonávajícím dozor na vodních cestách, typicky pracovníci plavební správy, případně policie, právo na místě zakázat plavbu, pokud zjistí, že jsou schopnosti vůdce plavidla nebo členů posádky sníženy z důvodu požití alkoholu, omamné nebo psychotropní látky.

Takže i nadále platí, že pokud dojde k nějakému chování na vodě, tak plavební správa, případně policista má právo vykázat dotyčného z vody ven. Již mu ale nebude udělovat pokutu až do výše 100 tisíc korun, což platí v současném stavu.

Jako důležitý a obecný předpis, který i nadále bude v platnosti, bych uvedl zákon číslo 65/2007 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky omamných látek, který

v § 19 tohoto zákona stanoví, že "osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek, nebo ve vztahu k níž jiný právní předpis stanoví zákaz požívat alkohol nebo užívat jiné návykové látky, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním, a to tak, aby zajistila, že tuto činnost nebude vykonávat pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky."

Zatímco zákon o vnitrozemské plavbě nastoluje nulovou toleranci, tak obecný předpis již posuzuje, nakolik je člověk ovlivněn alkoholem. Ostatně to v současné době posuzuje policie již nyní. Již nyní, pokud uděluje pokutu za požití alkoholu na vodě, tak posuzuje, nakolik dané chování bylo závažné, nakolik ohrožovalo ostatní. Posuzuje, o jaké plavidlo šlo, v jakém bylo provozu. A ne zřídka dojde k závěru, že jednání vlastně nebylo natolik nebezpečné, a daného člověka pustí s napomenutím.

Jako další předpisy, které jsou platné, bych uvedl občanský zákoník, který jasně hovoří o tom, že jsme odpovědní za škodu, která někomu vznikne.

Jako pomalu nejvyšší zákon bych uvedl trestní zákoník. V případě trestního zákoníku zde máme řečeno, jak máme pečovat o děti a podobně. Ale hlavně je taky zde už i § 274. A zde bych vám citoval: "Kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti."

Ovšem trestní zákoník už, jak se říká jako prostředek ultima ratio, už je až nejvyšší. Myslím, že do té doby už stačí zákon, který jsem citoval předtím.

Dále máme plno právních předpisů, co se týká pojištění apod.

Závěrem bych v této úvodní řeči rád uvedl, že zde dochází ke zrušení nulové tolerance. Pokud někdo argumentuje tím, že se uvolní stavidla a kdokoliv si bude pod vlivem alkoholu moci dělat na vodě cokoliv, tak nehovoří pravdu. A rád bych, kdyby se debata tímto směrem neubírala. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já děkuji zástupci navrhovatele panu poslanci Lukáši Bartoňovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, dnes se bavíme o vztahu vodáků a alkoholu. Já si dovoluji nejdříve takový krátký historický exkurz, abych vás navnadil na projednávané téma.

Rum a alkohol byl povinným kdysi vybavením námořníků. V britském Královském námořnictvu v 17. století byl dokonce určen přiděl jednoho galonu piva na osobu a den. Pivo bylo postupně nahrazeno rumem. Od roku 1756 byly oficiálně přiděly stanoveny na půl pinty rumu s poměrem ředění 4:1, a tak vznikl populární grog. A tento předpis zůstal nezměněn po dvě stě let. Ustoupilo se z něj, a to je důležité, nikoliv z důvodu bezpečnostních, ale disciplinárních. Přesto tato tradice

zůstala s útlumem až do roku 1970. A poslední denní doušek rumu byl na lodích Jehoji Veličenstva podáván 31. července 1970 a tento den bývá označován jako black tot day. A to je na úvod, opravdu, abych vás navnadil na projednávané téma.

A nyní k samotnému návrhu zákona. Záměrem předkladatelů je zrušení drakonických pokut až do výše 100 tis. korun pro vodáky za požití alkoholu, tabákových výrobků a návykových látek, resp. pro vůdce a členy posádky malých plavidel bez vlastního pohonu, jako jsou typicky kánoe, rafty, kajaky, pramice, vory. Předkladatelé zdůrazňují, že navrhovanou právní úpravou nebude dotčena odpovědnost za škodu či újmu na zdraví, případně další odpovědnosti stanovené v jiných právních předpisech.

Vůdce a členové plavidla jsou nadále povinni dodržovat ostatní legislativní pravidla stanovená tímto a dalšími předpisy. A to potvrzuje i vláda ve svém negativním stanovisku, která říká, cituji: " I kdyby byla změna v navržené podobě schválena, nevyloučila by zákaz požívání alkoholu a jiných návykových látek a odpovědnost za jeho porušení podle obecné úpravy včetně úpravy trestněprávní." Dále vláda k návrhu vyčítá určité nepřesnosti a nedostatky ve formulacích, které by mohly vést podle vlády k nepřesnému, resp. k mnoha výkladům. Konkrétně se jedná o formulaci malé plavidlo, které se nezapisuje do plavebního rejstříku, a dále dle názoru vlády řazením slov by se návrh vztahoval pouze na vůdce plavidla a nikoliv na členy posádky.

Na to předkladatelé reagovali, na tyto výtky, legislativní úpravou textu, kde zpřesňují plavební rejstřík na rejstřík malých plavidel a zároveň přesně vymezují okruh osob tak, aby bylo jasné, že úprava se týká jak vůdce plavidla, tak členů posádky. Předpokládám, že když je tady vzneseno veto, a pokud tento návrh projde do druhého čtení, tak to bude pozměňovací návrh.

Zbytek stanoviska vlády je popisem škodlivosti alkoholu. A to se vracíme k věčné stránce navrhovaného zákona. Na to samozřejmě může mít každý svůj názor a já vám tady tedy představím svůj. Aby nedošlo k mýlce, podle mého názoru se nejedná o žádný generální pardon pro opilce. Nepřiměřené požívání alkoholu, v jehož důsledku takový jedinec způsobí újmu a škodu na zdraví či majetku, totiž postihuje, jak jsem již řekl a také řekl předkladatel, více než jedno nařízení. Kromě zákona o plavbě je to občanský i trestní zákoník a další předpisy. Konkrétní paragrafy se pak vztahují ke konkrétnímu jednání pod vlivem alkoholu či dalších omamných látek a pochopitelně i k potrestání následků, které z nedovolené, nepřiměřené konzumace plynou.

Jinými slovy, nejde o ani tak o legalizaci pití alkoholu kdekoliv a komukoliv, a v jaké míře se komukoliv zamane, jako o nastavení poněkud lidštějších parametrů pro ty, kdo si během projížďky lodí dají jedno či dvě piva a stále jsou odpovědní za své chování. Navrhovaný předpis ale neznamená, že je požívání alkoholu podporováno. Policie má z ostatních předpisů dostatek jiných práv na to, jak řešit případné nebezpečné chování. Může např. zastavit plavidlo a vykázat takového člověka z plavby. Přetrvává odpovědnost za škody. A český právní řád má širokou paletu jiných vynutitelných pravidel, která jednání související s alkoholem určitým způsobem regulují. Ale myslí si zde snad někdo, že odpovědnost člověka vznikne

nebo vzroste úměrně se vzrůstajícím počtem nařízení, zákazů a příkazů? Naopak, čím větší omezení svobodné lidské vůle, tím větší neschopnost člověka posoudit adekvátnost svého počínání. Bude mu totiž chybět zpětná vazba, která, ano, může být někdy i velice bolestivá.

Na konci bych chtěl zdůraznit jednu věc. V tomto období se při našem jednání, naší slovně Poslanecké sněmovny, může v restauračním zařízení podávat alkohol. Sami na sobě vidíme, že tuto možnost nikdo z nás nezneužil, a nejsme svědky nějakého nevhodného chování. Za stejné chování dnes ale můžeme pokutovat vodáky až do výše 100 tis. korun. Chovejme se tedy k vodákům stejně jako k sobě. Mějme na ně stejná měřítka. Podpořme zrušení těchto drakonických pokut. Přistupme k nim s primární důvěrou, že toho nebudou zneužívat. Nenahrazujme jejich vlastní odpovědnost brutálními pokutami a věřme lidem. A stejně jako pro pití alkoholu i pro zákony platí to okřídlené "všeho s mírou". Proto doporučuji podpořit postoupení zákona do druhého čtení.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy otvírám obecnou rozpravu a ... Pardon, prosím vás, nepokřikujte po sobě, já pak nevím, jestli mluvíte na mě, nebo na někoho jiného. Prosím. Takže teď tady mám přihlášku s přednostním právem a je to pan ministr Dan Ťok. Následně bych tedy udělil slovo, jestli můžu tedy, panu poslanci Foldynovi, ten má faktickou poznámku. (Ještě se hlásí další poslanec.) Vy do obecné rozpravy? Ano, prosím. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych se rád vyjádřil k tomuto návrhu zákona a nebudu se snažit být ani populistický, ani demagogický. Nicméně já jsem rád za tu nahrávku na ten historický exkurz. Je potřeba si říct, že tyhle dávky alkoholu pro námořníky byly pro plavby, které trvaly měsíce a roky a asi měly svůj důvod. Já nechci jít do takových věcí, jako je historie, nebo jako je v historii známá záležitost, že požití alkoholu bylo i polehčující okolností. A já nevím, jestli se k takové historii vrátit chceme. Já bych pro to úplně nebyl a myslím si, že by to bylo špatně.

To, co se mně na tom návrhu zákona obecně nelíbí, a chtěl bych, abychom se opravdu nezabývali tím, že tady budeme říkat, že odstraňujeme drakonické pokuty pro vodáky. Prosím vás, ty pokuty jsou tam opravdu odstupňované a jsou třeba pro kapitány, nebo kapitány velkých lodí, kteří by mohli udělat velkou škodu, tak ty by měly být odstrašující pro ně. Představa, že tady bude někdo běhat za vodáky a bude jim nutit pokutu 100 tis. korun, je absurdní. A totéž, co tady bylo řečeno, že je možno i napomenout a dát v dnešním způsobu jenom, řekl bych, ponaučení nebo připomínku a nedávat peněžitou pokutu, ta je dneska v tom zákoně úplně stejně.

Podle mého názoru tady je jiný aspekt, o kterém se musíme bavit, a tohle podle mého názoru z hlediska resortu dopravy je prostě snaha prolomit nulovou toleranci alkoholu v dopravě. Ať už je to pro vůdce malých plavidel, nebo je to pro kohokoliv jiného, je potřeba si uvědomit, že je to trend, který není úplně dobrý. Já bych tady apeloval a možná zopakoval to, co slyším i od svých kolegů ministrů zahraničí

v Evropské unii vzhledem k bezpečnosti silničního provozu nebo vůbec v dopravě. Říkají nám: Buďte rádi, že máte nulovou toleranci, a udrzte si ji.

Já vím, že je tady spousta věcí, že jsou tady cyklistické stezky, vinařské stezky, proč na nich nedovolíme alkohol, je tady spousta aspektů, kde by to nemuselo být špatné. Ano, dá se s tím souhlasit. Na druhé straně prosím, vezměte si, že nulová tolerance je něco, co svým způsobem brání proti tomu, aby se tady rozvinuly věci, které nechceme.

Takže já za Ministerstvo dopravy a za sebe bych před tímto krokem varoval. Z mého pohledu je to prolomení nulové tolerance a chtěl bych požádat slovutnou Sněmovnu, aby se na to takto dívala. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Rozumím tomu, že to není žádný návrh na zamítnutí. Nyní mám dvě přihlášky na faktické poznámky, takže pan poslanec Foldyna, následně pan poslanec Bartoň. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Snažím se porozumět tomu důvodu, proč se tady předkládá návrh zákona, že se bude tolerovat alkohol na malých plavidlech. Já bych si přál, protože z praxe na říční dopravě, kterou jsem absolvoval po dobu takřka sedmnácti let, mohu říci, že často dochází ke kolizím velkých plavidel, to znamená lodí buď osobních, nebo nákladních právě, s vůdci malých plavidel, kteří jsou opojeni nějakým tím pivem, a já bych prosil, kdybychom došli k tomu, že povolíme tu toleranci, kdyby tam byly vyjmuty toky a místa, kde podle řádu plavební bezpečnosti je provozována nákladní doprava a osobní doprava velkých plavidel. Tím myslím Labe, tím myslím samozřejmě Vltavu a myslím tím některé přehrady, kde se provozuje. Věřte mi, já jsem s těmi loděmi jezdil. Když vám tam tři na kajaku přijedou a jsou v tom teple po pěti pivech a vy nevíte, houkáte na ně a nechcete je přejet a oni tam nakonec hupnou, tak když potom přijede policie, tak první v klepetech skončí vy, nikoliv ti, které jste přejeli.

Takže já bych samozřejmě pro tu toleranci do jisté míry byl, když si tady jedou na Ploučnici nebo na nějaké řece, to jistě, ale kdybychom taxativně vyjmenovali, abychom nedošli ke střetům mezi nákladní a osobní dopravou, kde ti lidé mají zodpovědnost, jsou vůdci velkých plavidel, tak aby nedošlo k tomuto střetu. Nic jiného, jenom to je moje připomínka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za dodržení času. Nyní má slovo pan poslanec Bartoň a připraví se k faktické poznámce pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych nejdříve reagoval na pana ministra. Jak jsme uváděli, pokuta 100 tisíc je až do výše 100 tisíc korun. Dle mých informací vodáci takhle vysokou pokutu nikdy nedostali. Nicméně chápu do jisté míry ministra dopravy, který je proti jakémukoliv povolení alkoholu z hlediska bezpečnosti.

Nicméně jako primární já zde vidím svobodu lidí, a to znamená i svobodu si užít ve svém volném čase.

Můžu tady na předřečníka. Asi nepojedu vodu na Labi, to se možná shodneme. Jde mi vyložene o ty toky, kde se jezdí voda, to znamená, tam nedochází k lodní dopravě. Ano, můžeme se o tom bavit ve druhém čtení, pokud to tam bude propuštěno.

To je za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní zrekapituluji. Faktickou poznámku nyní pan předseda Kováčík a následně mám tři přihlášky do obecné rozpravy. S přednostním právem pan předseda Bartošek, dále pan poslanec Feranec a naposled pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, jenom krátce. K onomu příkladu z 16., 17., 18. a 19. století a s námořní plavbou a alkoholem na palubě. Ono je to jinak. Nebylo to proto, aby námořníci lépe snášeli útrapy, ale již tehdy se vědělo, i když jenom empiricky, že voda, která se po řadu měsíců přepravuje v nádržích na lodích, bývá často zkažená, nechutná, smrdutá a plná nemocí, takže ten rum či to pivo – a zase opět empiricky se došlo k tomu, že má-li posádka vůbec přežít v nějakém relativním zdraví a fungovat na té lodi, tak musí tu vodu dezinfikovat alkoholem. To není ovšem příklad alkoholu při plavbě vnitrozemské na jakýchkoliv lodích.

Zúčastnil jsem se televizní debaty i o cyklistice. Já osobně jsem přesvědčen o tom, že v našem prostředí prolamovat nulovou toleranci je škodlivé. Připouštím, že je tam nula až 100 tisíc. Rozumný policista použije třeba desetinu té nejvyšší částky nebo setinu. Takže dávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já registruji váš návrh. Já si to poznamenám. Faktickou poznámku už tady nemám, tak půjdeme podle pořadí. Pan předseda Bartošek s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se vrátil k tomu, co zde říkal pan ministr dopravy. Skutečně, prolamovat nulovou toleranci je velmi nebezpečné, byť úmyslům předkladatelů, myslím, rozumím velmi dobře. Je potřeba si uvědomit, že to byli především vodní záchranáři, kteří apelovali na to, aby lidé pohybující se na vodě v malých lodích a vůbec plavci nekonzumovali alkohol, protože je potřeba si uvědomit, že poté co byla zavedena nulová tolerance, rapidně klesl počet utonulých lidí. Já osobně si myslím, že je to cesta správným směrem. Existuje tam variantní řešení, že tam může být pokuta až, včetně toho, že se to dá řešit domluvou na místě.

Prolamování nulové tolerance nevidím jako dobré. Z toho důvodu i já dávám návrh na zamítnutí, protože jestliže lidé z praxe, lidé, kteří zachraňují tonoucí, říkají,

že alkohol bývá mnohdy příčinou toho, že lidé ztrácejí zábrany, snižuje se pud sebezáchovy, jsou ochotnější mnohem více riskovat, tak v tento moment dávám osobně přednost bezpečí lidí, bezpečí rodin a dětí na vodě před konzumací alkoholu.

Tolik za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Registruji také váš návrh na zamítnutí. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bartoň. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Dovolte mi reagovat na záchranáře. Pokud záchranáři vyjíždějí zpravidla k topicímu se pod jezem, tak vyjíždějí k někomu, kdo vjel na jez, kde nemá co dělat. Za to alkohol nemůže. To je jeho blbost, že vjel na jez, kde nemá co dělat. Všechny jezy jsou označené, ty, které se smí sjíždět, ty, které se nesmí sjíždět. Nic neříkáme v této novele o tom, že ten, kdo je pod vlivem alkoholu, nesmí porušovat předpisy, které na řece platí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tady mám tři žádosti o faktické poznámky. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Pávka, připraví se paní poslankyně Pastuchová a pan poslanec Bláha. Následně ještě dvě přihlášky do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady naslouchám těm argumentům a jsem velmi v rozpacích, protože vodáctví je volnočasovou aktivitou. To není jako účastnit se dopravy nebo nějakého jiného ze zákona definovaného odvětví, kde je zapotřebí dodržovat nulovou hranici. Když zasáhneme do rekreace, když zasáhneme do volnočasových aktivit takovýmto brutálním zásahem státní správy – a teď nechám stranou všechny ty příběhy o svobodné vůli a zodpovědnosti jednotlivce atd. – tak kde to potom skončí? Skončí to u vás doma, až budete dělat mejdan? To je také volnočasová aktivita. Skončí to, když se někde sejdem, abychom si prostě oslavili narozeniny?

Záchranáři vyjíždějí všude, ve všech situacích. Všude tam, kde se zneužívá nebo nadužívá konzumace návykových látek, tak většinou, nebo velmi často dochází k prolomení bezpečnosti a pak následují záchranáři. Ale domnívám se, že se to nedotýká prostě vodáctví, že to nemá nic společného s tou volnočasovou aktivitou, kdy se lidé posadí do loďky a pádlují po proudu. A souhlasím tady s kolegou, že pokud se udělají pod jezem, tak jenom proto, že tam neměli co dělat, že nemají ty dovednosti, ale ne proto, že by si dali pivo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A s další faktickou poznámkou tedy požádám paní poslankyni Pastuchovou. Jenom tedy zopakují... Takže vy také,

pane poslanče Foldyno, ale před vámi ještě bude pan poslanec Bláha. Takže paní poslankyně Pastuchová. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já musím reagovat zaprvé jako záchranář a zadruhé jako manželka kapitána, který jezdí se 135 metrů dlouhou lodí. A jako záchranář, my ty vodáky nesbíráme jen pod jezem, já jsem si s vodní záchrannou službou pár služeb na Slapech odsloužila, a nevím, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, jak byste reagoval na to, že ten vodák vám tam někde sejme vaše dítě. Nevím. Proč budeme povolovat něco, co nemusí být? Je to volnočasová aktivita, ale přece všem volnočasovým aktivitám nebudeme dávat prostor k tomu, aby ji podnikal pod vlivem alkoholu. (V sále je velmi rušno.)

A souhlasím tady s panem poslancem Foldynou, že v žádném případě se toto povolení nesmí vztahovat na tyto velké plavby, jako je Vltava, Labe, Rýn, když to řeknu, to je jiný stát... Ale kolik neštěstí se nám stalo, že tato velká loď prostě nám tam sejmula jachtaře, sejmula nám tam malé lodě, protože ta loď nemá šanci ujet té velké lodi. Nemá šanci.

Takže já v každém případě podporuji to, aby se ten návrh zamítl v prvním čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Připraví se pan poslanec Foldyna, následně pan poslanec Bartoň a pan poslanec Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl jenom reagovat znova na ten alkohol pod tím jezem. Protože já věřím ve vaše vznosné myšlenky, ale rozhodně všichni víme, že alkohol snižuje úsudek. A to samé bychom mohli říci, tak povolme alkohol za volantem. A víme, co dělá alkohol za volantem, kolik lidí pod vlivem alkoholu se vybourá jenom proto, že nemá ten úsudek na to, jestli tu situaci ještě zvládne. To samé je u toho jezu. Pokud budu mít vypito, tak si budu říkat no, samozřejmě že to přejedu. Ale je to díky tomu alkoholu. Ne díky tomu, že bych třeba něco o trošku méně uměl, ale právě proto, že jsem přecenil svoje síly pod vlivem alkoholu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Foldyna. Prosím, s faktickou poznámkou. A připraví se pan poslanec Bartoň.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já jenom k té poznámce, k té volnočasové aktivitě. Samozřejmě to je volnočasová aktivita na bazénu nebo někde. Nicméně tam, kde platí řád plavební bezpečnosti, což je státní norma, která platí na tocích České republiky, na větších nádržích, tak to není volnočasová aktivita. On se musí chovat v souladu s tím řádem. Proto zřejmě navrhovatelé chtějí navrhovat, aby ochránili toho člověka, aby neporušoval řád plavební bezpečnosti. Ale on se tam dostává do střetu s těmi jinými, kteří musí dodržovat ten řád plavební bezpečnosti. A proto bych to chtěl buď zamítnout, anebo více vyspecifikovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Bartoň s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Dovolte mi reagovat. Ano, jedná se o volnočasovou aktivitu. Pokud je člověk zaměstnán tak, že je třeba instruktor, na raftu a podobně, tak na něj se vztahuje zákoník práce, pro něj to neplatí. Ti mají stále nulovou toleranci.

Co se týče toho, že se dostanu někam do provozu, stále musím dodržovat veškeré ostatní předpisy. To, že jsem si předtím dal pivo nebo dvě, vůbec na tom nehraje žádnou roli. Stále jsem za sebe odpovědný. A pokud vezmu i trestní zákoník, tak v momentě, kdy jsem požil alkohol, tak je naopak zpříšňující trest za to, pokud něco způsobím. Musíme být odpovědní vůči ostatním.

Co se týče záchranářů, ano, chápu, ale stejně tak je tomu, i pokud se půjdu koupat opilý a záchranáři mě budou muset lovit z řeky. Je to stejné, stejně tak musí pro mě přijít. Teď akorát jsem se tam dostal na lodi.

Sám jsem vodák a první věc, co je, tak pokud jedu na lodi, vždy jsem připraven na to, že se cvaknu, že se obrátím. A musím být na to připravený. Musím mít buď vestu, pokud je divoká voda nebo pokud jedu jez. Ale musím být na to připraven. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A s další faktickou poznámkou požádám o vystoupení pana poslance Pávka. A připraví se pan poslanec Michálek. Následně pan poslanec Beitl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já bych rád ještě doplnil svoje vystoupení. Já rozumím tomu argumentu, který tady přednáší kolega Foldyna. Já sám jsem námořní kapitán, takže vím, že ta konfrontace amatérských vůdců plavidla s profesionálními není moc dobrá. Přesto bych navrhoval, abychom ten zákon pustili do druhého čtení a v rámci připomínek potom tuto problematiku zapracovali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana předsedu klubu Pirátů, poslance Michálka. Prosím. A připraví se pan poslanec Beitl také s faktickou poznámkou.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se musím jenom podívat tomu, že tady zaznělo: Proč budeme povolovat něco, co nemusí být?

V právním státě, což doufám ještě jsme, i s touto novou vládou, to přeci funguje tak, že se věci musí explicitně zakázat občanům, že jinak mají svobodu. Takže toto by mělo být to naše východisko. A my se tady bavíme o tom, že samozřejmě jsou občas opilí lidé, kteří konzumovali alkohol a jdou v parku a můžou ztropit nějakou neplechu. Občas lidi dokonce přecházejí přes přechod a můžou se střetnout

s kamionem nebo s nějakým dopravním prostředkem. Dokonce můžou pít i alkohol v letadle a můžou během toho vstát a můžou otevřít dveře a způsobit, že tam dojde ke změnám tlaku a ti lidé vypadnou a umřou. To všechno se může stát, samozřejmě. Ale ještě nikoho nenapadlo kvůli tomu zakazovat alkohol v letadle. Dokonce i tady ve sněmovně byl alkohol z rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny znovu povolen. Takže mně to přijde opravdu pokrytecké, aby tady bylo pití alkoholu povoleno a vodákům bychom to zakazovali. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Beitl a připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Tak pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám sdělil zkušenosti své. Dělal jsem deset dvanáct let rychlostní kanoistiku, fungoval jsem jako trenér, mám sjeté všechny české řeky, i ty, na kterých se pohybují těžká plavidla, i ty úplně malé.

To, co tady dneska všechno je rozebíráno, tak opět zasahuje do toho vodáckého sportu někam, kam to téma vlastně vůbec nepatří, to pití či nepití posádek malých plavidel. Pokud by skutečně posloužilo k tomu, aby zákon byl posunut do druhého čtení, to, že budou nadefinovány řeky, na kterých se skutečně musí nulová tolerance dodržovat, přimlouvám se za to, ať se to propustí, ať se to tam dá. Ale potom jsou v České republice skutečně řeky, kde je to víceméně jedno, kde nezkušený člověk ohrožuje sebe daleko více než zkušený člověk, který si dá dvě piva.

A věřte tomu, že jsem za ty roky, které se na vodě pohybují, i zažil spoustu těch příběhů se špatnými konci, byl jsem u několika úmrtí, dokonce jsem i zachraňoval. Ale pokud tady je mluveno o statistice utopení, tak prosím zakažte vstup do vody lidem, kteří jsou podnapilí. Je to daleko větší číslo než těch neštěstí, která se stanou s lodí, která se stanou na Vltavě, na Sázavě, na Lužnici. Je to to, co říkal kolega Michálek. Pokud chceme být takhle purističtí, tak to zakažme všem, protože opilých lidí plavců se utopí daleko více než vodáků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A nyní tedy paní poslankyně Jana Pastuchová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Ještě jednou musím reagovat. Kolegové, když je to plavec a něco se mu stane ve vodě, byť je pod vlivem alkoholu, tak nikoho neohrožuje. Ale já když pojedou s tou lodí opilý, tak někoho ohrožují.

A ke kolegovi Michálkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Pojďme to povolit i těm pilotům v letadlech, nějaké to množství, když je teda ta svoboda. Pojďme to povolit všem – cyklistům, autům, pilotům v letadlech... Povolme to všem.

Mně už to přijde opravdu jako... Horolezci mají povolený... Všem sportům povolme alkohol a bude to fajn.

Já vás zvů na jednu službu na záchranné službě, na cyklistu, kterého sbíráme v Jizerských horách pod vlivem alkoholu. Opravdu vás zvů. Pojd'te si se mnou ten výjezd dát. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se tedy strhla celá lavina faktických poznámek, během pár sekund mi jich naskočilo pět, takže bych jenom vyjmenoval to pořadí, abyste měli přehled, kdo a jak se má připravit. Takže první pan poslanec Bartoň, dále pan poslanec Válek, pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Plzák, pan poslanec Munzar. Takže pan poslanec Bartoň, prosím, s faktickou poznámkou.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Dovolte mi zareagovat. Ohrožení ostatních. Již na začátku v úvodním slově jsem vyjmenovával další právní předpisy, které se týkají toho, že nesmím ohrožovat ostatní. Pokud někdo ohrožuje ostatní, tak je to i nadále zakázáno. A alkohol na to vůbec nemá vliv. Pokud někdo ohrožuje na vodě ostatní, řekl bych, že daleko víc jsou to začátečníci a nezkušení vodáci, kteří vyrazili poprvé, nic si o tom nepřečetli, nenechali se poučit, daleko více než lidé, kteří jezdí již léta na vodu, ti vědí, co mohou, nakolik mohou pít, aby byli způsobilí. A v současné době ano, na vodě většina vodáků požívá alkohol a je to současný standard. A my tady reagujeme na to, že nechceme porušovat zákon. Nechceme vůbec porušovat zákon, i když nás pak policie pustí pouze s domluvou, protože nejsme nebezpeční pro ostatní. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Válka. Prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího. Já tomu naprosto rozumím. Já jsem kdysi zakládal vodní záchrannou službu v České republice ještě jako fanatický červenokřížák. Nicméně nevím, proč ten zákon nepustit dál. Podle mě vysokohorští turisté by taky neměli jaksí být pod vlivem alkoholu, protože jsou nebezpeční. Lyžaři, ti taky jsou nebezpeční, měli by dýchat, než je pustí na sjezdovku. Nevím, kola po vinařských cyklostezkách, tak tam nesmí mít alkohol. Nevím, jak je to u těch, co jezdí na kolečkových bruslích. Já jsem si tedy hubu rozbil na kolečkových bruslích, na kole nikdy ne. Teď máme spoustu dalších aktivit, kterých se to týká. Tak teď tím pádem to zpřísníme ještě víc, než to je. Já nevím, jak bych hlasoval, kdybychom teď o tom zákoně hlasovali. Ale fakt bych si myslel, že by stálo za to o něm diskutovat a říct si různé aspekty. Ten život se posunul. Tak pojd'me se o něm bavit, pojd'me ho otevřít a pojd'me ho někam posunout, buď přísnější, nebo míň přísný, nebo ho tak nechat. Ale proč ho teď zaříznout? Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Pavel Plzák.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mě hrozně mrzí, že za vládu tady vystupuje pouze ministr dopravy, který neargumentuje věcně ohledně toho opatření, jestli je přiměřené, nebo ne, ale na ten ideologický argument tou nulovou tolerancí, kterou chce udržet za každou cenu a chce ji udržet i pro cyklisty i pro lyžaře i kdekoli jinde. Naopak pan premiér Andrej Babiš 23. května po tiskové konferenci vlády explicitně zrušení nulové tolerance pro vodáky, cyklisty a lyžaře podpořil. Takže bych byl rád, abyste to ještě zvážili a řešili to věcně, jestli ta změna někomu ublíží, nebo ne, a ne jenom pro to, že pan ministr dopravy se bojí, že to něco prolomí v jiných zákonech.

Druhá poznámka – myslím si, že výhrada kolegy Foldyny je naprosto namístě a určitě se tomu ve druhém čtení budeme rádi věnovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Plzáka a připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, moje faktická poznámka patřila k vystoupení kolegyně Pastuchové. Já bych chtěl pana kolegu Michálka také někam pozvat. Pozval bych ho na chirurgické oddělení v Českém Krumlově. Já jsem chirurg a můj primář se setkal s primářem tohoto oddělení na jednom sympoziu a tam už lékaři nechtějí sloužit, protože si připadají jako na záchytce, co tam ti opilí vojáci dělají. Každý si prostě dá pár piv a někdo nezná svoji míru, a co pak předvádí... A stojí nás to nemalé peníze. To by vám tady mohl říct asi pan ministr zdravotnictví, co nás tyhle výkony stojí na zdravotním pojištění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám pana poslance Munzara a připraví se pan poslanec Koten. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Myslím si, že už to tady jeden z mých předřečníků řekl. Ono je spousta volnočasových aktivit, které lidi dělají, a dělají je po konzumaci jednoho dvou piv, a zakázané to nemají a nepokutují se. Tady se bavíme nikoli o nenulové toleranci pro vodáky, protože jejich odpovědnost za jejich chování jim zůstává z ostatních právních předpisů. My se bavíme o tom, zda se na ně budou vztahovat pokuty. Ano, je pravda, že asi žádný vodák nedostal zatím 100 tisíc, ale ta možnost tu je. Je to až do výše 100 tisíc korun, pane ministře. A my se taky musíme ptát, kdo bude kontrolovat řekněme přiměřenost těchto pokut, aby nebyly zneužívány a podobně.

Osobně se domnívám, že tahle debata se spíš posunula do toho, zda lidem skutečně věříme, zda jim necháme určitou svobodu pro vlastní odpovědnost, nebo jim

nevěříme a budeme jim určovat, že prostě něco nesmějí, a když něco udělají, tak můžou dostat pokutu. O tom je ta debata dneska. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A zatím s poslední faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Kotena. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, když tady sleduji tu debatu, tak samozřejmě těch názorů je tady opravdu spousta. Mně připadá velmi pokrytecké, co se týká našeho státu, že vybírá na jedné straně obrovské spotřební daně z alkoholu a na druhé straně chce zamezit tomu, aby si někdo v letním parném dni mohl dát jedno pivo na osvěžení. Samozřejmě vždycky to je o té míře, kdo je jak zodpovědný, jestli si někdo dá jedno pivo, nebo deset. Ale to se samozřejmě stává i chodcům. Například cestou z restaurace, že si dají deset piv, a potom můžou způsobit nehodu. Takže já pořád vidím, že je třeba těm našim občanům dát alespoň nějakou svobodu v tom, jestli si budou moci dát aspoň jedno pivo, když už jedou na výlet na vodu, anebo když jedou například po nějaké cyklostezce mezi moravskými sklípky, že by si tam mohli dát alespoň jednu skleničku nebo dvě skleničky, samozřejmě podle toho, kdo kolik snese, nějakého dobrého moravského vína, protože myslím si, že úplně primárně ty cyklostezky byly na Moravě postaveny právě z tohoto důvodu, aby lidé mohli mezi těmi sklepy trávit svůj volný čas a mohli se do těch sklepů taky podívat.

Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A opět tady naskočily čtyři faktické poznámky. Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Janu Černochovou a připraví se pan poslanec Vácha. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Byť provozuji koníčky neslučitelné s pitím alkoholu, ať už to je střelba, anebo je to potápění, tak musím v hodně ohledech dát paní kolegyni Pastuchové vašim prostřednictvím za pravdu v tom smyslu, že na Slapech skutečně – byla to moje destinace, kde mám hodně napotápěno, hodně hodin pod vodou, a skutečně tam docházelo i k nehodám potápěčů, kteří předpisově měli bójky, a kapitáni plavidel se bezohledným způsobem... naprosto zcela ignorovali to, že někdo tu bójku tam má a proč asi ji má upevněnou.

Já bych se spíš chtěla zeptat navrhovatelů, jestli tady existuje nějaká studie, jestli máme nějakou statistiku, jestli skutečně to, co tady zaznívá, tak je a je to podloženo nějakými čísly.

Musím říct, že mě docela tady na druhou stranu přesvědčila argumentace některých i mých kolegů, že na druhou stranu u plavců podnapilý stav nikomu nevadí, tedy pokud to není veřejné koupaliště a není tam plavčík, který má povinnost z hlediska zase řádu toho areálu nahlásit člověka, o kterém se může důvodně domnívat, že je podnapilý, tak má právo mu znemožnit přístup do vody.

Na druhou stranu, skutečně by mě zajímalo, co konkrétně u těch vojáků, u těch vodáků – kolega řekl vojáků, tak jsem se freudovsky chytla – u těch vodáků, je za statistiky. Jestli skutečně je to nějaký problém, který máme řešit. Já nemám problém postoupit tento návrh zákona do dalšího čtení, ale třeba bych se přimlouvala za to, aby tam byla i nějaká hranice nějakého půl promile, promile, aby skutečně to nebylo nadužíváno.

Upřímně řečeno, každý z nás, kdo někdy jel vodu, tak samozřejmě si nějaké malé množství alkoholu dal. (Upozornění na čas.) Takže je to skutečně asi věc, kterou bychom měli postoupit do dalšího čtení, a tam se o tom bavit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám o vystoupení pana poslance Váchu s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si myslím, ona to řekla kolegyně Černochová správně, nám chybí ta statistika. Já jsem si to ověřil teď u předkladatele, tady ta novela, tam se jedná pouze o bezmotorová plavidla, to znamená plavidla, která jsou poháněna buď pádlem, nebo šlapadlem. To znamená, opravdu jde jenom o ty, kteří na té vodě pádlují nebo šlapou na šlapadle. To znamená, ti nejsou takovým nebezpečím pro ty potápěče nebo pro plavce. To je jedna věc.

A druhá věc, představte si, dneska už není tak běžné, že by jezdily kánoe, jezdí rafty. Ty rafty vezou třeba osm lidí a teď tam máte jednoho, který si dá pivo předtím, než vyrazí. A pak třeba jednou na chvíli vezme do ruky pádlo a podle tohoto zákona by... Já vím, je to absurdní. Samozřejmě, můžeme se tomu smát, ale byl by pokutován pokutou až do výše 100 tisíc korun. Mně to připadá úplně absurdní, aby rodina, kdy jede máma, táta, dítě, ten táta nebo máma, která sedí vpředu na háčku, táta si třeba pivo nedá, tak tu mámu pak budou pokutovat za to, že si dala pivo, nějakými 100 tisíci.

Říkám, nezamítejme ten zákon, pusťme ho dál, bavme se o tom a dobře, ve třetím čtení řekněme, nedohodli jsme se, je to hloupost, ty pokuty necháme tak, jak jsou v současné době v tom zákoně. Ale nebraňme tomu se o tom zákonu nějakým způsobem bavit a přicházet s argumenty ze záchranné služby, a pokud budou ty argumenty jasné, tak já potom ten zákon nebo tu novelu také nepodpořím. Ale chybí nám statistika, chybí nám údaje, tak abychom se správně rozhodli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za přesné dodržení času také zároveň. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Zahradníka a připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem taky pod tím zákonem podepsaný a také chci vystoupit s tímto příspěvkem. Za ty

čtyři roky, co jsem tady ve Sněmovně v minulém období byl, jsem zažil několik takovýchto debat, velmi emotivních, nad takovýmito zákazovými zákony, které tak či onak omezovaly lidskou osobní svobodu. Ať už to byl zákon, kterým jsme zakázali, aby oslavy na zahrádkách pokračovaly po 22. hodině, nebo kterým jsme zakázali nakupovat v supermarketech ve vybraných svátcích, nebo zas na druhé straně zákon – a to si musím to svoje téma přihrát – který umožňuje kontrolním orgánům lézt do obydlí a kontrolovat, čím tam topí. Zakázali jsme kouřit, to máme na svědomí my, tahle naše Sněmovna. A teď zakazujeme takovouto věc, poměrně komplikovanou.

Já chápu obavy všech, kteří se obávají opilých vodáků a opilých vůdců takovýchto malých plavidel. Každý máme nějakou zodpovědnost. Její meze jsou poměrně široké. Zmiňujete jedno dvě piva. Samozřejmě, možná, kdo z nás jsme byli na vodě, tak si můžeme vzpomenout, jak doušek rumu v pravý čas ordinovaný z lahve ukryté v lodním pytli může zachránit celý dojem z vodáckého výletu, když se včas některému tomu člověku, který je v koncích a strachy už by nejradši z lodě vyskočil. Takže já myslím, že taky je třeba se přimluvit za to umožnit tomu zákonu projít do druhého čtení a tam případně se snažit nějak jej upravit tak, aby vyhovoval i těm jeho skalním odpůrcům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Pastuchovou s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Petr Pávek. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Už naposledy, slibuji. Já se chci zeptat, pane kolego, jak rozeznáte ty zkušené a nezkušené. Já to tedy nevím.

A druhá věc. Bezmotorová plavidla, na šlapadlech. Nevím, jak často chodíte na nějakou vodu, ale já když tam vidím na lodičkách a šlapadlech mladé lidi, kteří tam mají s sebou piva, je to strašná legrace a přijedou si jenom k pivnímu baru a natankují si další a jezdí takhle po vodě – já nechci, aby se tam stalo něco mým dětem, ani mým vnoučatům. Nechci. Takže proto nechci povolovat alkohol ani na těch vodách.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní požádám pana poslance Pávka a následně se připraví pan ministr Ťok s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Já bych, vaším prostřednictvím, pane předsedající, chtěl zareagovat na některá předchozí vystoupení kolegů, kteří mají špatnou zkušenost ze svých povolání. A já tomu opravdu rozumím. Já rozumím tomu, že záchranáři zasahují u velmi vážných nehod, a je to jejich práce, které si nesmírně vážím. Ale zkrátka je to jejich práce. Rozumím tomu, že chirurg spravuje lidská těla, která tam přijdou ve zdevastovaném stavu, ale to je jeho práce. Rozumím tomu, že kriminalista bude kolem sebe vidět kriminálníky a kriminální činnost. Já rozumím tomu, že vězeňská služba bude neustále ve střehu, aby jí nikdo neutekl. Takové to je.

Já jsem dělal několik let ředitele domova důchodců a většina mých klientů trpěla stařeckou demencí. Nechtějte vědět, co vidím, když se tady rozhlednu okolo. Děkuji. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan ministr Ťok nyní stáhl svoji faktickou poznámku, takže tím jsme vyčerpali všechny přihlášené na faktické poznámky. A nyní tedy konečně do obecné rozpravy bude pokračovat pan poslanec Feranec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, po těch desítkách faktických poznámek bych se vrátil k podstatě toho návrhu. Ať si rozumíme, ať tady neřešíme horolezce, lyžaře atd. Podstata toho návrhu je, že fakticky ruší pokuty kapitánům a členům posádky malých plavidel, pokud usednou do lodě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Nebo jiné návykové látky. To není o tom, že si dám jedno pivo. Já nevím, kolik je potřeba jointů, to se musím zeptat tady předkladatelů, abych byl pod vlivem návykové látky. Takže je to o tom.

Vláda to projednala, vyslovila nesouhlas. Nesouhlas, že to je nesystémové, (nesrozumitelné) krok, neřeší zákoník práce atd. A hlavně že to je nežádoucí. A to nežádoucí podle mě spočívá v tom, že tímto prolamujeme společensky uznané pravidlo, že pokud usedám do lodě a zodpovídám za zdraví a životy jiných lidí, tak si prostě to pivo nedám! No nedám si toho jointa! A to je ta nulová tolerance. Takže já se připojuji k tomu návrhu na zamítnutí v prvním čtení.

A poslední poznámka. Ano, zůstane dál postihován člověk, pokud bychom přijali tento zákon, a způsobil škodu pod vlivem alkoholu, byl by dál postihován podle trestního zákoníku atd. Ale kolik z nás si řekne: Dám si dvě, tři piva, ale já přece nejsem pod vlivem alkoholu. A kdybych to měl parafrázovat: Hřbitovy jsou plné řidičů, kteří si dali dvě, tři, čtyři piva, měli autonehodu, a určitě ani jeden z nich neřekl, že byl pod vlivem alkoholu. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní ještě mám jednu faktickou poznámku, pan poslanec Bartoň. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Dovolte mi reagovat na mého předřečníka. Konzumace dalších návykových látek je v České republice obecně zakázána jinými právními předpisy, a proto není třeba ji v novele speciálně upravovat. Jedná se tedy pouze o alkohol. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych dal tedy prostor panu poslanci Bendovi do obecné rozpravy. Mezitím přečtu jednu omluvu. Pan ministr Petr Král se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne. Tak prosím, pane poslanče. Konečně máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, páni ministři, je to opravdu úsměvné, když se člověk přihlásí na začátek rozpravy a dostane se ke slovu asi po hodině a čtvrt faktických poznámek. Já jsem vlastně vůbec netušil, že je možné takovouhle rozpravu tady rozvinout. Měl jsem absolutní pocit, že tahle věc musí přece touto Sněmovnou projít jako nůž máslem a nezjeví se nikdo, kdo začne říkat "to je špatný". Pak se zjevil ministr dopravy, který už mě sám o sobě překvapil, a když tady citoval ty piráty, tak jsem si vzpomněl na Váchalův Krvavý román, kde, kdo si vzpomínáte, kdo jste ho v dětství četl, tak tam jsou dvě skupiny pirátské, které proti sobě válčí. A kapitáni obou lodí rozdají sud čistého lihu. Jeden kapitán ho ochutí třemi lžičkami kyseliny sírové, druhý kapitán třemi lžičkami rumu. Ten, jehož čistý lih byl ochucen třemi lžičkami rumu, prohraje, protože jeho piráti nejsou dostatečně bojovně naladěni. Tak to jenom k těm starým vzpomínám na piráty.

Ale k té úvaze – nulová tolerance... Mně to připadá, že vůbec nevíme, o čem se v tom právním řádu bavíme. My se tady nebavíme o tom, co lidem doporučujeme, co jim říkáme. Co říkáme? Nelezte za volant pod vlivem alkoholu. Nesedejte na kolo pod vlivem alkoholu. Nesedejte do lodě pod vlivem alkoholu. Ale my tady stanovujeme předpisy, které pak někdo vymáhá! Kde stojí? Na těch lodích? U těch silnic? U těch cyklostezek? Takhle s tím měřicím přístrojem a každého, kdo tam projede, nechají dýchnout. A kdyby měl ten alkohol ze včerejšího dne, tak mu tu pokutu dají. A to je přece ten zásadní problém. Ne že říkáme "milí lidé, nedělejte tu čílonu činnost", ale že jim to pod sankci... Musíme samozřejmě na to mít spousty a spousty vymahatelů, spousty a spousty policistů a vodních stráží a já nevím, jak se to vůbec jmenuje. Ale ti stojí u těch řek a kontrolují.

A navíc se vůbec netvaříme, že tady prolamujeme něco, co se nedělá. Já nevím, jak často jezdíte vodu. Já poměrně často. Je to jeden ze zákazů, který v této zemi ignoruje téměř každý. A takové zákazy jsou nesmírně škodlivé. Takové zákazy vedou přesně k tomu, že ztrácíme úctu k právnímu řádu, protože víme, že těch příkazů je tolik, že na ně stejně už všichni kašleme. A to jsou věci, které bychom neměli v této Sněmovně dělat. Neměli bychom přijímat zákony, neměli bychom potvrzovat zákony, o kterých víme, že je běžné obyvatelstvo zcela ignoruje, protože jsou nesmyslné a jsou jenom nápadem několika státních úředníků a možná pár zdravotníků, kteří říkají: no, ono by to snad bylo jednodušší.

A poslední poznámka, která mě v té souvislosti napadla. Schválený zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Můj oblíbený protikuřák, u kterého jste mi zamítli před časem novelu, má také zákaz požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek v § 19, kde má výslovně stanoveno, že osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek nebo ve vztahu k níž jiný právní předpis stanoví zákaz požívat alkohol nebo užívat jiné návykové látky, nesmí požívat alkoholické nápoje. V § 35 je pak sankce za přestoupení tohoto zákazu, která je v tomto případě do 50 tisíc korun. Já jenom ukazuji na tu úplnou nesmyslnost právního řádu, do které se dostáváme. Tady na lodi je to 100 tisíc, když si vezmu motorovou pilu a jdu s ní do lesa, tak mám maximální sankci 50 tisíc. Já mám pocit, že se opravdu musíme pokusit s tím právním řádem něco udělat. Nemůžeme připouštět tenhle stav, kdy na každou

věc mám úplně odlišné typy pokut a všechno zakazuju a vede to jenom k tomu, že mám všude, všude ty policisty a kontrolory, kteří nedělají nic jiného, než kontrolují, jestli jsem náhodou někde něco neporušil.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A mám tady ještě jednu faktickou poznámku a je to pan poslanec Bartoš. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl jenom doplnit předřečníka pana poslance Bendu. Ten problém – a já můžu mluvit z vlastní zkušenosti, protože já nemám úplně takový standardní look – prostě policie má často nástroj, který může použít. A ten výběr, na koho použít, je prostě v danou chvíli selektivní. Takže já když jdu v noci po ulici, tak mně se zkontrolují doklady, protože mám dredy. Když jede na vodě hezká holka, proč by ji ten člověk nezastavil. Prostě pokud ve velkém množství nějaký zákon lidé nerespektují, ať je to sdílení, ať je to konzumace alkoholu na kolech, a prostě ten policista má ten nástroj a nedává to smysl, tak si vybere někoho. Nemůže chytit všechny ryby rybář, když jde lovit. Prostě to je ten problém. Ten člověk neudělá nic společensky nebezpečného.

Kolega Bartoš hovořil – když se srazí dvě Matyldy, tak to udělá takový duc. A to je celé to nebezpečí, které je asi způsobeno špatnou pozorností toho, kdo v tu chvíli vesluje. Takže právě ta selektivnost, ta možnost hrát si s výší té pokuty, to, že vlastně vy vypadáte třeba divně, vy se mi nelíbíte, já mám blbý den, tak vás zkontroluju, zatímco deset lidí projede, to je ta problematická věc. Tady je velké množství vodáků. Selektivně se dá toto použít. Může se to použít i šikanózně, děje se to v jiných oblastech. Prostě ta práva, která jsou dána z legislativy, kontrolovat a udělovat pokuty, jsou v té společnosti prostě nežádoucí, pokud toto není společensky nebezpečný jev.

Takže já si myslím, že bychom se měli o tom bavit, že skutečně vodáci nejsou žádní zločinci. A i ta výše té pokuty je naprosto neadekvátní té společenské nebezpečnosti. Samozřejmě chápu problémy záchranářů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A ještě tady mám jednu faktickou poznámku – pan poslanec Kubíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mně už ta diskuse připadá malinko absurdní, protože my tady teď řešíme vodáky, Senát připravuje novelu o cyklistech, je to o nějaké toleranci a bavíme se tady o tom, že kdybych přišel do jakéhokoli kempu na Vltavě – já jsem z jižních Čech, tak ráno v 7 hodin, když vodáci nastupují na vodu, by pokutu dostali všichni. To tak prostě je. To je fakt. Takže já se přikláním k tomu, aby se tady vedla nějaká diskuse o tom, jakým způsobem vyřešit všechny tyto sorty, ať jsou to např. cyklisté na cyklostezkách. Ta absurdita je např. v tom, že na Moravě nabízejí výlet cyklostezkou

za poznáním vína. To je už přece jenom nějaká reklama, kde bychom tu firmu měli postihnout. Když ta firma to nabízí, tak už porušuje zákon. To není úplně normální.

Takže já jsem pro určitou toleranci, a pokud tato tolerance funguje v Rakousku i pro řidiče motorových vozidel, kde jsou policisté podstatně přísnější než v České republice, proč by nemohla fungovat u nás. Děkuji. (Potlesk víceméně napříč sálem.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Toto bylo poslední vystoupení. Máte zájem? Tak prosím, pane poslanče. A o faktickou poznámku? Tak v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Dobrý podvečer. Já si také myslím, že dát si jedno nebo dvě piva při rekreaci je zcela normální. Stejně jako to dělám na své zahrádce, kde pak třeba se může stát, že do ruky vezmu sekeru a naštípu dříví apod. Samozřejmě ta tolerance na vodáky je primárně mířena na to klasické rekreační vodáctví. A nemyslím si, že by byla míněna na splavné části řek, kde jezdí větší lodě, a tam už bychom spadali pod ty jiné paragrafy, jak tady citoval předkladatel ze začátku svého úvodu.

Nicméně já jsem se chtěl ještě vyjádřit k tomu, jak je hrozně nebezpečné, když někdo pije, jak je to nebezpečné všude za volantem atd.

Z mé zkušenosti nejčastější nebezpečí za volantem je v reálu únava, která je de facto nepostižitelná, kromě samozřejmě té formule, kterou v zákoně máme, o tom, že řidič musí být způsobilý. Ale dokazovat nezpůsobilost způsobenou únavou je asi velmi obtížné, ale přitom je to samozřejmě to nejnáročnější a nejčastější. Lidé, kteří jsou unavení tak, že by neměli řídit, si to mnohdy neuvědomují. A nemyslím, že by se to mělo nějak postihovat, ale je to právě stejně absurdní jako postihovat malá množství alkoholu u cyklistů nebo u vodáků.

Takže jednoznačně podporuji tuto toleranci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Ondřeji Profantovi. Poslední zatím přihlášený do obecné rozpravy je pan ministr Ťok. Já mezitím přečtu dvě omluvy. Omlouvá se mezi 17. a 19. hodinou z důvodu návštěvy lékaře pan poslanec Jan Schiller, dále se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Milan Chovanec.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jenom pár poznámek. Opravdu už jsem nechtěl mluvit, ale ono to není o jednom, dvou pivech, které si dáme. Jenom bych tady rád reagoval na svého předřečníka. Nejčastější příčinou nehod není únava, nejčastější příčinou nehod je nevěnování se pozornosti. Na to jsou statistiky, ta statistika, já vám ji můžu poskytnout, abychom tady nefíkali nepravdy.

Druhá věc. Podívejte se, tady nejde o to, abychom si říkali, jestli ve své rekreaci máme někoho regulovat. My přece nikoho regulovat nechceme. Ale jsou tady dopravní předpisy a každý, kdo je účastníkem ať už silničního, lodního, nebo jiného provozu, by nějaká pravidla dodržovat měl. A do toho patří nulová tolerance. Já bych tady chtěl opravdu apelovat, abychom ten nulový limit nepronázeli v žádném z modů dopravy a abychom ho udrželi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Naskočila mi tady ještě jedna faktická poznámka. Pan poslanec Bartoň.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych reagoval. Srovnávání se silniční dopravou považuji za úplně scestné. Jedná se o vodu, jedná se o bezmotorová plavidla. Nepohybuje se tam nikdo, není to pro motorové plavidlo, které doopravdy vyvine výrazně větší rychlost, než je rychlost vody, kterou jedu. A z toho důvodu ani jakékoliv srovnávání se silniční dopravou nedává smysl. Zároveň bych tady rád uvedl – operuje se s výrazem jedno dvě piva, jak zaznělo. Ono, upřímně řečeno, je důležité říci, za jak dlouho. Já při své postavě, nejsem nejmenší, když pojedu šest hodin na vodě a během té doby si dám šest pív, tak dorazím s absolutní nulou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Máte na výběr, faktickou, obecnou rozpravu, jste jediný. Tak prosím, pane ministře, faktickou.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Jenom úplně faktická věc. I plavec na přehradě, který plave mimo bójky, je účastníkem plavebního provozu. Nezlobte se na mě, ale to je pravda. A to v zákonech je. Takže když to chcete zrušit, musíte dát pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Opět pan poslanec Bartoň – faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Pro plavce zákaz alkoholu neplatí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jsme tedy vyčerpali všechny přihlášky. Ještě se rozhlédnu po sále. Já bych tímto ukončil obecnou rozpravu. Zeptám se nejprve zástupce navrhovatele, jestli máte zájem o závěrečné slovo. Máte. Prosím, pane poslanče Bartoni.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já poděkuji za rozpravu, která byla mimořádně dlouhá. Chtěl bych vás požádat vzhledem k tomu, že byla zamítnuta devadesátka, abyste to propustili do druhého čtení. Z rozpravy jsem vnímal minimálně poznámku pana poslance Foldyny na zlepšení současného návrhu za relevantní. Podporuji ji. Primárně

mi jde o vodáky, určitě se můžeme bavit o tom, že budou vyjmuté trasy, kde je velká lodní doprava.

Závěrem bych také chtěl říct, že rozhodně nenabádám k pití alkoholu na vodě. Každý si musí rozmyslet, jaké jsou jeho síly, jak vůbec zvládá pití alkoholu. Nechci zakazovat pití alkoholu někomu, kdo pak plně ovládá své plavidlo a není ohrožením pro ostatní. Ohrožení pro ostatní je řešeno v jiných předpisech. Zároveň bych rád uvedl, že kupříkladu minulý rok, když jsem jel Ohři, tak mě tam hned překvapila iniciativa, která se zabývá prevencí, a první otázka byla: víte, že je pokuta až 100 tisíc za požití alkoholu na vodě? Ano, to jsem tenkrát věděl, a stejně jsem ho požil. Každopádně v oblasti prevence, pokud by něco mělo smysl, tak než vyhrožovat vodákům stotisícovou pokutou, tak prevence bezpečnostních prvků a prevence v oblasti informování vodáků o tom, které jezy se smí sjíždět a které ne, o tom, že je dobré mít třeba při sjíždění ochranné prvky jako záchrannou vestu, případně přilbu, házák v lodi a podobně.

Takže prosím o propuštění do druhého čtení a myslím, že se můžeme dále bavit o tom, jak má tento zákon vypadat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Vidím, že i zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vojtěch Munzar má zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych tady měl shrnout celou debatu. Byla velice složitá. Zaznělo zde několik faktických návrhů, které stojí za zamyšlení, připomínek – například od pana kolegy Foldyny prostřednictvím pana předsedajícího, ale myslím si, že tyto poznámky, návrhy a připomínky nevedou k návrhu na zamítnutí, nebo k tomu, abychom měli podpořit návrh na zamítnutí, ale spíše se snažit zamyslet při projednávání zákona ve druhém čtení.

V průběhu debaty zazněly vlastně tři návrhy na zamítnutí – od pana Kováčika, pana Bartoška a připojil se k tomu pan poslanec Feranec.

Ale já bych diskusi shrnul asi jednou větou. Já bych varoval před přesvědčením této Sněmovny, že můžeme chránit lidi před nimi samými, protože pak se dostáváme do role komplikátorů jejich životů a to by určitě nemělo být naším cílem. Já vám dám jenom takový příklad. Přednedávnem šel v televizi film Špunti na vodě. Milý film, tatínkové s dětmi na vodě. Je tam záběr, že si dali k obědu pivo. Tam chybí scéna, aby ten film byl i výchovný podle našich zákonů, že na ně z křoví měl vyskočit policista s pokutovým bločkem. Protože tento návrh zákona skutečně nevede k prolomení nulové tolerance, ale vede k tomu, aby se nevztahovaly pokuty na vůdce a členy posádky malých plavidel bez pohonu. A nejedná se tedy o prolomení nulové tolerance, ale je to o zrušení preventivních pokut. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za závěrečná slova. Nyní už nezbyvá, než abychom přistoupili k hlasování. Já tedy svolám poslance z předsálí. (Předsedající gonguje.) Jak už sdělil pan zpravodaj Vojtěch Munzar, máme tady

návrh na zamítnutí. Vidím taky žádost o odhlášení, takže vás zároveň všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. (Předsedající opět gonguje.)

Pro jistotu ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kováčka, Bartoška, a přidal se i pan poslanec Feranec, na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 39. Přihlášeno 152 poslanců, pro 72, proti 70. (Potlesk z řad Pirátů.) Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Postoupíme tedy dále. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Já tedy táži, jestli navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu. Žádný návrh nevidím, takže přistoupíme k hlasování.

Zopakuji, o čem budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu?

Zahajuji hlasování teď. Kdo souhlasí, stiskněte tlačítko a zvedněte prosím ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 40. Přihlášeno 156 poslanců, pro 150, proti nula. Výsledek – byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se tedy ptám, zda má někdo z vás návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání. Žádný návrh nevidím, takže tímto ukončuji projednávání tohoto bod a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý podvečer, přebírám předsedání schůze, všechny vás vítám. Čeká nás další bod na dnešním pořadu, kterým je

23.

**Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jany Vildumetzové, Tomia Okamury, Jana Chvojky, Lea Luzara, Jana Čížinského, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 158/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 158/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Jakub Michálek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych představil návrh, sněmovní tisk 158, který mění zákon o střetu zájmů. Mění ho poměrně jednoduše, v zásadě ve dvou paragrafech. V té nejzásadnější otázce upravuje výši odměny v případech tzv. kumulace odměn.

Vycházeli jsme z toho, že zastoupení veřejných funkcionářů v Poslanecké sněmovně, jako jsou třeba starostové, může být přínosné, pokud je v nějaké rozumné míře. Ostatně je to tak i v jiných státech a může to obohatit diskusi v Poslanecké sněmovně, takže proto jsme nenavrhovali zavést neslučitelnost těchto dvou funkcí. Na druhou stranu jsme vycházeli i z toho, že jeden člověk nemůže reálně zvládat dva nebo tři plné úvazky, a neměl by tedy dostávat současně dvě nebo tři plné odměny a mělo by docházet k určité redukci ve výši odměny za výkon funkce. Proto jsme jako výsledek poměrně širokého kompromisu, ve kterém jsou zastoupení navrhovatelé z osmi klubů v Poslanecké sněmovně, přišli s návrhem, který snižuje v případě uvolněné funkce, která je souběžná, odměnu na výši 0,4násobku odměny uvolněného člena zastupitelstva, to znamená, že už nebudeme, nebo někteří představitelé nebudou vystaveni kritice za to, že kumulují funkce a berou za to zbytečně vysoké odměny. Ostatně ta kritika se opakuje neustále dokolečka.

Včera jsem jel taxíkem a ptal jsem se toho taxíkáře na otázku, co by mohli politici udělat nejlepšího, kdyby si měl vybrat jednu věc. A docela mě to překvapilo, co mi ten taxikář říká. On mi říká, že by úplně stačilo, kdyby se věnovali té funkci, kterou mají dělat. Tak jsem ho potěšil, že máme tady ve Sněmovně právě návrh zákona proti kumulaci odměn za ty funkce, který bude i motivovat ty představitelé, aby se věnovali zejména té funkci, do které jsou zvoleni. Samozřejmě že budou existovat i nadpřirozeně nebo nadprůměrně schopní jedinci, kteří dokážou vykonávat více náročných funkcí souběžně, takoví samozřejmě vždycky budou a může to Poslaneckou sněmovnu obohatit, ale už nebude docházet k té kumulaci odměn, která je předmětem veřejné kritiky.

Jednu věc jsem ještě chtěl doplnit. Je tam s tím spojena jedna drobnost, která se týká úpravy působnosti zákona na prezidenta republiky. Prezident republiky bezpochyby je veřejný funkcionář, je to dokonce veřejný funkcionář, který je nejvýznamnější v České republice jako hlava státu. My jsme si všimli toho, že z toho zákona nějakým nedopatřením vypadl, a proto navrhujeme ho tam doplnit. Tuto otázku jsme samozřejmě s prezidentem republiky předjednali, prezident republiky se vyjádřil, že mu je to jedno, takže nevidím důvod v tom, proč bychom to tam nemohli doplnit. Samozřejmě že si uvědomujeme, že prezident je z výkonu své funkce neodpovědný, a tudíž nemůže být vystaven přestupkovému řízení, nicméně i to gesto považujeme za důležité, že ta základní hmotněprávní pravidla platí stejně pro všechny.

Samozřejmě že otázka kumulace funkcí vyvolává velkou i společenskou diskusi, vycházejí k tomu články. Například tady článek politologa z Masarykovy univerzity Michala Pinka říká, že kumulace funkcí je cesta do pekla, a že pokud je kumulace obecným principem, tak vede k degeneraci politiky. A opírá to o svůj politologický výzkum. Dokonce se odvolává např. úpravy ve Francii, kde mají velmi přísná pravidla pro kumulaci funkcí.

My jsme nešli tak přísným, abychom byli papežštější než papež, ale nějakou úpravu si myslíme, že je rozumné zavést, a myslím si, že vzhledem k tomu, že jsme to vyjednali s paní hejtmankou Vildumetzovou, že jsme se dohodli na poměrně rozumném kompromisu, že ti uvolnění funkcionáři přijdou o většinu té odměny, ale zůstane jim 40 %, což jistým způsobem i kompenzuje to, že třeba tady ve Sněmovně se, řekněme, netlačí do těch vedoucích funkcí jako předsednictvo Poslanecké sněmovny nebo v čele výborů apod., tak že to je určitá rozumná kompenzace, která na místě je.

Jsem rád, že jsme se dočkali poměrně široké veřejné podpory, např. na Novinkách.cz vyšlo, že Andrej Babiš říká, že je proti kumulaci funkcí, a zavazuje se, že u jeho hejtmanů dojde k řešení této situace. Takže já si myslím, že právě tento návrh zákona, který předkládáme, je způsobem, jak vyřešit tu otázku a jak vyhovět i tomuto veřejnému příslibu hnutí ANO, že chce něco dělat s tou kumulací funkcí. Vzhledem k tomu, že to je návrh 58 kolegů, tak bych chtěl poděkovat spolupředkladatelům za to, že se připojili k tomu návrhu zákona, a požádat vás i o podporu návrhu zákona v hlasování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než vyzvu zpravodaje, tak tady mám jednu omluvu. Pan předseda Stanjura se nám omlouvá do 19 hodin. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Petr Sadovský.

Poslanec Petr Sadovský: Dobrý den, pane předsedající, vládo, kolegyně a kolegové. Kolega Michálek víceméně převzal mou funkci a skoro všechno řekl. Já k tomu jenom dodám, že návrh zákona byl podán 23. 4., byl rozeslán jako sněmovní tisk 158, stanovisko vládě bylo zasláno 27. 4., 23. 5. bylo vráceno jako nesouhlasné stanovisko. Organizační výbor vlastně navrhl, aby garanční výbor byl ústavněprávní. A to je v současné chvíli asi všechno, protože kolega Michálek opravdu vyčerpal všechno, co jsem chtěl říct já. Takže zatím děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za zprávu zpravodaje a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Radka Rozvorala. Takže prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, ve věci návrhu změny zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, které předkládá skupina poslanců zastoupených napříč politickými stranami ve Sněmovně, mezi které patří i poslanci našeho hnutí SPD, zastáváme souhlasné stanovisko s přijetím této navrhované novely.

Současná úprava obsažená v zákoně o střetu zájmů umožňuje veřejným funkcionářům působení na několika pozicích současně. Za každou práci člověku přináleží odměny. Práce odborně, intelektuálně náročné jsou placeny lépe, protože

jednotlivá stanoviska, nejvíce se jedná o manažerská rozhodnutí, je možné učinit na základě předešlých analýz, které jsou náročné na čas. A to je to podstatné. Podívejme se na tuto situaci optikou času. V práci manažer zastávající vrcholnou funkci tráví v zaměstnání většinu dne. K tomu je zapotřebí připočítat čas na spánek a ostatní činnosti v souvislosti s rodinou, nákupy apod. Zde si každý umí spočítat, kolik takovému manažerovi ještě zbývá času z pracovního dne. Vykonávat současně několik funkcí lze, ale položíme si otázku, jak je to s výkonností a skutečně odevzdaným pracovním výkonem. Jsme opravdu schopni pracovat na plný výkon v rámci dalšího zaměstnání? Náš názor je, že možná ano, ale ne v dlouhodobém časovém horizontu.

Důvodem k souběhu několika veřejných funkcí asi nejsou odborné kompetence na dané pozice, spíše se bude jednat o finanční motivaci. Cestu kumulování funkcí za účelem finančního obohacování považujeme za nevhodnou a neefektivní, ale hlavně i neetickou. Proto jsme navrhovali zavedení pravidla, že veřejnému funkcionáři náleží pouze jedna odměna za jednu funkci na plný úvazek a za další tzv. uvolněné funkce členů zastupitelstva bude odměna snížena na 40 %. Omezí se tak kumulace odměn u osob, které jsou například zároveň poslanci a uvolněnými představiteli krajů nebo obcí. Vnímáme to i jako vlastenectví. Pokud je někdo ochoten vykonávat souběh několika veřejných funkcí i za cenu snížení odměn, je v našich očích skutečně vlastenec. Pokud ale souběh veřejných funkcí někdo vykonává jenom pro svůj finanční profit, je to odpovídající signál o jeho morálních hodnotách. Příkladů z minulosti i současnosti máme několik – viz hejtman Zlínského kraje, který jednu dobu řídil město Vsetín a ještě k tomu jezdil hlasovat do Senátu. Dalšími jsou například souběhy funkcí některých hejtmanů a poslanců.

Závěrem bych chtěl všechny přítomné vyzvat, aby podpořili tento návrh předložené novely zákona o střetu zájmů. Děkuji za pozornost. (Potlesk zejména poslanců SPD a Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji za pozornost. V tuto chvíli nemám... Prosim, Marek Benda. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, já jsem předpokládal, že si tento návrh zákona vezme na zamítnutí někdo jiný než já, ale vzhledem k tomu, že se nikdo takový nepřihlásil, musím tak učinit já. (Smích vpravo.) Já se do toho nijak necpu, mně to je jedno, já jsem nikdy více funkcí neobsazoval, ale pokládám za naprosto nemravné říkat, že nějaké funkce mají být placeny jinak, když jsem pro ně plně uvolněn, a jinak, když jsem pro ně, já nevím, neplně uvolněn nebo dělám ještě něco jiného. Tohle jsou prostě teze, kterým neumím rozumět. Buď jsem někde vyslán, nebo to zakažte, aby byl souběh funkcí. I to pokládám za mravnější, zakázat souběh funkcí poslance, hejtmana, starosty, něco podobného. Ale říct, že jenom proto, že dělá osoba ještě nějakou jinou pozici, tak za pozici, kterou vykonává na plný úvazek, není plně placen, prostě pokládám za něco, co je v rozporu se zdravým rozumem. A z tohoto hlediska – všechny tyto ostatní věci tam pokládám za naprosto zbytečné a jenom

takové výkřiky, které se mají tvářit, že dále a dále bráníme veřejný život před zoufalými veřejnými funkcionáři, kteří ho celý život jenom rozkrádají. Teď jsme tady měli několik novel tohoto zákona o střetu zájmů, které ukazují, jaké jsou to velké maléry, co tady děláme, ale zato musíme přijít s další novelou, která zase spoustu věcí ukáže a zakáže, a já myslím, že tak do měsíce zjistíme, co to udělalo za škody.

Každopádně ale navrhuji, abychom tento návrh zákona zamítli, protože podle mého názoru nemá být nikomu snižována odměna za práci, kterou dělá, jenom proto, že dělá ještě nějakou jinou práci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Registruji návrh na zamítnutí. Aa nyní se mi hlásil pan zpravodaj Sadovský. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Já bych jenom kolegu Michálka chtěl upozornit, že říkal tady, že toto řeší kumulaci funkcí. Já si nemyslím, že by to řešilo kumulaci funkcí. Myslím si, že to řeší jenom odměny za kumulované funkce. A já sám osobně proti tomu zákonu vůbec nic nemám. Naopak si myslím, že je dobrý a že je potřebný, ale po tom prostudování si myslím, že jsou tam nějaké legislativní nedostatky, a proto bych doporučil vrácení tohoto zákona předkladateli k přepracování, aby se nám vrátil zákon takový, se kterým nebudeme mít žádný problém a budeme ho moci v klidu schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já tedy registruji návrh na vrácení k přepracování. A nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Michálka a potom je pan předseda Bartoš, řádně přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Já myslím, že je férové odpovídat na ty poznámky hned, aby rozprava pěkně odsýpala. Takže nejdříve k panu kolegovi Bendovi. Skutečně naše současné zákony vycházejí už z toho, že rozlišují starostu uvolněného a neuvolněného, a zkrátka mají jiné platy. Takže zavedení určité kategorie, která se vztahuje na souběh funkcí, nelze považovat za nemravné.

Nyní k tomu, co říkal pan zpravodaj Sadovský. Má naprostou pravdu v tom, že ten zákon, řekněme, neupravuje přímo kumulaci funkcí tak, že by zakazoval, což jsem ostatně říkal na začátku ve svém projevu, ale upravuje ji nepřímým způsobem tím, že bude mít samozřejmě finanční dopad na to, co si dejme tomu ti politici zvážejí, jakou funkci budou zastávat.

Pokud jde o legislativní kvalitu toho materiálu, tak jsem chtěl říct, že jsme ho zpracovávali s paní poslankyní Vildumetzovou a byl u toho i pan náměstek ministra vnitra Mlsna, kontrolovali to legislativci, takže my tam žádné problémy nevidíme. Myslím si, že spíš než že by ty výhrady byly legislativního charakteru, tak mohou být, že s námi někdo nesouhlasí, že si někdo myslí, že prostě může zastávat tři funkce a brát za to tři platy, jako starosta, uvolněný představitel na kraji a k tomu poslanec, brát 250 tisíc měsíčně, všechno to skvěle zvládat tady z poslanecké kanceláře. Ale já

si myslím, že to je utopie. Takže bychom neměli umožnit finanční motivaci tak, aby se promítala do výkonu té funkce. To je můj názor.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní tedy prosím pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já rád jezdím na Valašsko a tam jsou takoví lidé docela od rány a koluje tam takový vtíp, kdy kolegové na šichtě říkají Frantovi: Franto, to si nemůžeš psát šichty 25 hodin, vždyť den má jenom 24 hodin. A on jim říká: No jo, chlapi, ale já nechodím na obědy. A takhle to potom vypadá. Když jste ve funkci, která vyžaduje, abyste se jí věnovali na plný úvazek, to by mělo být adekvátní tomu, že je to uvolněný zastupitel, uvolněný starosta. A chápu, že se může stát, že někdo míří výš. My jsme tady měli dokonce člověka, který si myslel, že může být ve stejnou chvíli senátor a ve stejnou chvíli poslanec. Pak se ukázalo, že to nejde. Pak se ukázalo, že už není ani poslancem, ani senátorem.

Prostě ta práce je zodpovědná, práce politika je jedna z nejzodpovědnějších prací v této zemi. Proč? Protože rozhoduje o osudech jiných lidí. A pokud my tvrdíme, že někdo dokáže být zároveň dobrým šéfem krajské nemocnice, zároveň dobrým hejtmanem, zároveň sedět v nějaké radě a zde pracovat jako poslanec, není to pravda. Samozřejmě ta obec může svítit, ale ti občané očekávají, že ta obec bude zářit. Já jsem rád, že i lidé, kteří jsou teď v tomto souběhu funkcí, to takto chápou, a předpokládám, že i ten souběh funkcí u řady těchto lidí je pouze dočasný.

Když se podíváte, jakým způsobem funguje Poslanecká sněmovna, a my jsme tady krátce, skutečně, i když respektujeme práci někoho, kdo má zároveň třeba povinnosti vůči své obci nebo vůči svému kraji, tak je samozřejmě problematické plánovat zasedání výborů, kdy prostě většina toho výboru se musí nějakým způsobem třeba omezit, nebo i změnit datum konání výboru, protože zrovna v tu dobu je důležité krajské zastupitelstvo nebo je zastupitelstvo ve městě. Máme tady mimořádnou schůzi. Někteří poslanci jsou zároveň v pražském zastupitelstvu. Oni si musí odběhnout hlasovat. My jsme měli – a nemyslím si, že piráti, kteří jsou věkově mladší, trpí nějakými neduhy toho, že by nezvládli pracovat 12–16 hodin denně, ale všichni naši poslanci, kteří byli v souběhu funkcí, se postupně – třeba na pražském magistrátě, protože Praha je největší úřad a práce je tam zodpovědná – tak se z tohoto vyvázali.

A skutečně dopad té legislativy, kterou navrhujeme, to je primárně to omezení kumulace financí, protože prostě není fér brát za plný úvazek plné peníze, když ho nemůžu vykonávat. A není to o tom, že ten den má jenom 24 hodin a ten Franta nechodí na obědy. Prostě to není správné, ta práce nemůže být odvedena v té kvalitě, jakou si ti voliči zaslouží. Proto pokud je tam ta finanční motivace a není tam ta věčná – potřebuji dokončit rozjeté projekty – tak bychom do budoucna měli tlačit na to, aby skutečně ta přirozená volba toho zvoleného zástupce lidí byla odpovídající tomu, na jaké úrovni je zvolen a jakou politiku se rozhodl dělat.

Takže já podporuji tento návrh, nemyslím si, že je legislativně špatně připraven, věnovali jsme se mu zhruba dva měsíce ve fázi příprav. A já vás prosím, hlasujte proti tomu zamítnutí i proti vrácení k přepracování, pusťme ten návrh do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní mám s faktickou poznámkou připraveného pana poslance Plzáka a po něm je řádně přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslane.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. V projevu mého předřečníka několikrát zaznělo slovo fěr. A on tady použil nefěr fakt. Pan kolega Hlavatý, inženýr Hlavatý, který byl naším senátorem a byl zvolen i do Poslanecké sněmovny, ani vteřinu neuvažoval o tom, že by zastával obě funkce najednou, pane kolego. Jestli to nevíte, ani to nejde podle Ústavy. On to věděl, ale nevěděl, že si nebude moct jednu z těch funkcí zvolit.

Za druhé. Tento člověk jako miliardář a majitel textilních fabrik rozhodně nechtěl dělat tuto funkci kvůli penězům. Nezlobte se na mě. A jeho senátní náhrady, které si v Senátu nevybíral, když si to nechal spočítat, činily dva miliony korun, které přišly státu. Takže neužívejte takovéto nefěr výroky. My je také neužíváme. Příště vás opravím zase, nezlobte se.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní tedy prosím pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a vážení kolegové, přiznám se, že mě vůbec nepřekvapil návrh kolegyně Bendy zamítnout tento návrh. Ostatně ODS byla jediný klub, kde to žádný zástupce nepodepsal. A co mě překvapilo, byl ten návrh na vrácení, který neuvedl ani jednu konkrétní výhradu proti tomu návrhu. Já se obávám, že ten návrh na vrácení není kvůli tomu, aby někdo něco opravoval, ale abychom se tou normou jednoduše nezabývali.

Pro mě ten princip, že z dalších funkcí placených z veřejných peněz má mít člověk jen 40 %, je naprosto správný. Prostě den má 24 hodin. Ostatně my poslanci to víme, že tady ta práce je náročná. Minimálně osm dnů v měsíci tady sedíme celý den a myslet si, že se to prostě dá všechno stíhat na sto procent, jako by to člověk stíhal, kdyby dělal tu funkci jenom jednu, je prostě nepravda. Myslím si, že to odstupňování odměny je velmi přiměřené. Našli jsme nějaký podle našeho názoru rozumný kompromis. Holt ho buď chcete podpořit, nebo ne. Veřejnost vás podle toho bude posuzovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. V tuto chvíli nevidím dalších přihlášek do rozpravy. Tak ještě pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych jenom věcně poprosil, jestli by tedy bylo možno rozvést – pan zpravodaj říkal, že bychom měli ten návrh přepracovat. Tak bych ho chtěl poprosit, jakým směrem bychom ho měli přepracovat. Měli bychom být tvrdší, měli bychom být mírnější? Jak se vlastně k tomu staví hnutí ANO, by mě tedy zajímalo. Protože je to největší klub v Poslanecké sněmovně. Předseda vlády řekl, že je proti kumulaci funkcí, doporučil to všem svým poslancům. Připravovali jsme to právě s paní hejtmankou Vildumetzovou, která má tu osobní zkušenost, že ví, jak je to náročné zvládat najednou funkci hejtmana a zároveň funkci poslance.

Takže mě by opravdu zajímalo, jaký postoj má hnutí ANO k tomu, jak ten návrh máme přepracovat. Protože pokud to nevede k nějaké konstruktivní diskuzi, tak bych opravdu skoro měl z toho dojem, že smyslem není ten návrh vylepšit, vyřešit to, ale spíš jenom to nějakým způsobem zamést, nebo se toho zbavit, což by mi nepřišlo úplně korektní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Sadovského.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, kolegyně a kolegové. Já bych snad jako k tomu dodal, pokud nám předkladatel bude schopen slíbit, že – když budu citovat ze stanoviska vlády: "Návrh zákona vůbec neřeší vztahy s právními předpisy, které upravují poskytování odměn členům zastupitelstva, tedy s obecním zřízením, krajským zřízením a zákonem o hlavním městě Praze. Jedná se tedy o nepřipustnou nepřímou novelu těchto zákonů. Vláda též v návrhu postrádá přechodné ustanovení, které by jednoznačně mělo vymezit, natolik by se nová pravidla měla vztahovat i na stávající veřejné funkcionáře."

Pokud jste schopni toto napravit a dodělat, tak si myslím, že potom je možnost, že bychom vám to pustili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Pan poslanec Michálek chce odpovět, tak prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl rozebrat trošku tu otázku. Ten návrh je obecnou právní normou. Ta norma je ovšem natolik konkrétní, že říká, že ta odměna se snižuje na 40 %. Ta, která se vyplácí podle zvláštních právních předpisů. Je to naprosto jednoznačné a takovýchto – není to nepřímá novela, je to tedy ustanovení obecné, které je potřeba uplatnit k aplikaci jiného právního předpisu, ale je stoprocentně srozumitelné. Všichni, co tady sedíme, rozumíme tomu, že odměna uvolněného zastupitele se snižuje na 40 % v případě, že mám tu kumulaci. Tak že by tam byl nějaký skutečný problém... Spíš si myslím, že úředníci hledali, hledali, co by mohli najít, aby se zalíbili některým svým nadřízeným. Je to taková typická úřednická tvořivost, která nemá úplně oporu v nějakém právním názoru. Samozřejmě, že není

potřeba přímo novelizovat úplně všechny právní předpisy. Zvlášť pokud výši té odměny, její konkrétní nastavení, neupravuje zákon, ale upravuje ho prováděcí nařízení vlády.

A ta druhá otázka se týkala náběhu. Tak ten náběh je opět naprosto jednoznačný. Je to upraveno článkem 2. Tento zákon nabývá účinnosti dne 1. 1. 2019. Čili od tohoto data bude náležet odměna v odlišné výši, tak jak ji stanoví § 5 odst. 2.

My si myslíme, že ten návrh je jednoznačný, srozumitelný. Myslím si, že všichni, jak tady sedíme, tomu jeho obsahu rozumíme. Nicméně pokud bude mít hnutí ANO, nebo pan zpravodaj, jakékoliv nápady na zlepšení, tak jsme absolutně připraveni spolupracovat a v rámci druhého čtení to případně i dílčím způsobem upravit tak, jak to bude považováno za vhodné příslušným výborem. Takže pokud toto je skutečně jediný důvod, pro který je navrhováno tento zákon tady potopit, tak bych opravdu poprosil, abychom se konstruktivně věnovali tomu návrhu a pustili ho do druhého čtení, kde ty případné výhrady můžeme podrobněji projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám děkuji, pane poslanče. (Poslanci na levé straně diskutují ve skupinkách.) Mám trochu pocit, že nalevo ode mě probíhá paralelní diskuze, nicméně nyní mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Válkovou. Takže prosím, paní poslankyně. Doufám, že nebudu muset zjednávat klid.

Poslankyně Helena Válková: Já to mám velmi stručné, pane místopředsedo. Milé kolegyně a milí kolegové, já jsem byla s tou právní úpravou navrženou seznámena včas. Projednávali jsme ji a i jsme trochu upravovali. Dá se říci, že našim připomínkám bylo vyhověno ze strany Pirátů. A osobně to moje stanovisko je jednoznačné. Já ten zákon podporuji jako návrh. Ale nesouhlasím s tím, že by ta právní úprava byla ještě v té úplně nejednoznačnější a nejsrozumitelnější podobě. Myslím, že se tam na tom zapracovat ještě dá. Ale když tady slyším vyjádření navrhovatele, že s tím souhlasí, a že pokud přijdeme s konkrétními návrhy, jak zlepšit, tak že pokud se nezmění, jestli jsem to dobře pochopila, smysl, věcný smysl toho zákona, že jsou ochotni v druhém čtení takto postupovat, tak si myslím, že z hlediska politického vyznění tohoto návrhu nemohu říci ne za svoji osobu. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a děkuji za dodržení času. V tuto chvíli nemám přihlášené další faktické poznámky nebo přihlášky do rozpravy, ani to nevypadá, že by se někdo hlásil z místa. Rozpravu končím. A je čas na závěrečná slova. Takže prosím, jestli má o závěrečné slovo zájem navrhovatel nebo zpravodaj. Nevypadá to, že by měli zájem o závěrečná slova. Tedy se přesuneme k hlasování.

Já svolám kolegy do sálu. Byly tedy předloženy jak návrh na vrácení k přepracování, tak návrh na zamítnutí. Takže pokud jsme... A vidím žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Až se nám počet ustálí, tak budeme hlasovat o vrácení předlohy k dopracování...

Vypadá to, že se nám počet ustálil, takže já zahajuji... (Připomínky z pléna.) Já vynuluji hlasování, je tady nějaký neklid. Už? (Dotaz z pléna.) Ne, nehlasuje se, já jsem nuloval. Bylo zmatečné, já se omlouvám.

Takže znovu, budeme hlasovat o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 42 bylo přihlášeno 146 poslanců, pro bylo 89, proti 48. Návrh byl přijat. Takže návrh bude vrácen navrhovateli k dopracování.

Já vám děkuji, tím tento bod končí. Pan předseda Michálek chce promluvit mezi body, tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Já si dovolím využít své přednostní právo. Já myslím, že jsme v přímém přenosu viděli, jak hnutí ANO potopilo úplně svoje principy, že se zpronevěřilo samotným principům svého volebního programu, když původně říkalo, že je proti kumulaci odměn, proti kumulaci funkcí, a teď, když tady byl předložen návrh zákona, který byl vyjednáán s představiteli hnutí ANO, s klíčovými figurami, které prezentuje v médiích, tak potom ho potopí, vrátí ho k přepracování, takzvaně, aby se nepřijal, neprojednal.

Takže hnutí ANO tady je vlastně největším hnutím, které obhazuje kumulaci funkcí, kterou před volbami kritizuje. Myslím si, že to je pokrytectví a že se to hnutí ANO velmi vymstí v příštích volbách, tak jako se jim to vymstilo na pražském magistrátu. Právě jste nastoupili na trajektorii, která vede k tomu, že v příštích volbách už neuspějete. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak. Než se posuneme dál, tak tady mám omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Rakušan 27. od 17.30 do 18.30 z jednání Sněmovny. A teď jsem tady měl hlášeno, že... Ano, pan poslanec Válek se zmatečným hlasováním. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Já nevím, jestli budu formulovat správně. Nicméně jak jsem zastrkoval a vysunoval kartu, tak si nejsem jistý, jestli jsem hlasoval, tak jak jsem chtěl. Tak bych se rád podíval na sjetinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak se prosím běžte podívat na sjetinu. My zatím budeme pokračovat mezi body a uvidíme potom. Nyní prosím pana předsedu Bartoška. Ten se mi přihlásil dříve. Potom pan předseda Okamura.

Poslanec Jan Bartošek: Milý pane kolego, přišlo mi lehce úsměvné to, jak jste se tady podívoval nad tím, čemu se hnutí ANO zpronevěřilo. Vždyť jsme toho svědky opakovaně. Téměř ve všech zásadních bodech. Budiž vám omluvou vaše mládí v tom, že... skutečně jsem tady s hnutím ANO druhé volební období a s tímto

chováním se setkáte opakovaně. Nebudíte překvapen, vezměte to jako normu chování hnutí ANO.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Nyní prosím pana předsedu Okamuru, pokud pan poslanec Válek... Bude zpochybňovat nebo... Tak prosím, máte přednost.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak v tom případě mám na sjetině ano, ale já jsem hlasoval proti. To znamená, zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Pak tady máme návrh na zpochybnění hlasování, o kterém budeme hlasovat.

Já tedy zahajuji hlasování o zpochybnění hlasování. Ptám se, kdo je pro námitku, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 43 bylo přihlášeno 144 poslanců, pro bylo 120, proti 3. Takže návrh byl přijat. Tudíž se tedy vrátíme do předchozího bodu.

Budeme opakovat naše hlasování o vrácení návrhu navrhovateli k dopracování. Já doufám, že se všichni orientují.

Já zahajuji hlasování číslo 44 a ptám se znovu, kdo je pro vrácení předlohy, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 44 bylo přihlášeno 144 poslanců, pro 77, proti 47. Návrh byl přesto přijat. Takže teď už to snad bude platit.

A nyní tedy prosím pana předsedu Okamuru s přednostním právem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já musím říct jménem hnutí SPD, že jsme tedy velmi nemile překvapeni, protože my jsme spolupředkladatelé toho návrhu, a skutečně je pravdou, že ten návrh byl předjednán s hnutím ANO, že jsme na tom pracovali tedy se zástupcem, paní poslankyní za hnutí ANO, společně. A já jsem si také myslel, že hnutí ANO je proti tomu, aby se tady kumulovaly odměny za funkce. Tento návrh, jehož jsme spolupředkladatelem měl v podstatě zamezit kumulování odměn, nebo je zregulovat, když někdo má různé politické funkce, a teď tady najednou vidíme, že kvůli hnutí ANO se v podstatě... neprošel ten návrh dál. Takže já musím tedy opravdu upřímně říct tedy, že jediné vysvětlení pro to je, že hnutí ANO souhlasí s tím, aby se kumulovaly odměny za funkce, a je to úplně něco jiného, než jste prezentovali v předvolební kampani.

My jako SPD tedy s tím zásadně nesouhlasíme, musím říct. Je to pro nás tedy nemile překvapení, že se takovým způsobem v podstatě porušují předvolební sliby, které jste dávali voličům. A my jako SPD vám říkáme, že my tedy v každém případě budeme nadále prosazovat, byť je nás jenom 22, abychom zamezili kumulování odměn v různých politických funkcích, to tady pojmenovávám úplně na rovinu, a budeme se pokoušet tento návrh společně i s těmi dalšími stranami, které to společně spolu předložily, prosazovat, ale tedy není to pro vás, vážení poslanci hnutí ANO,

vůbec dobrá vizitka, že jste takto pracovali a že takovýmto způsobem hlasujete. Je to úplně něco jiného, než jsme si původně tedy tady předjednávali. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Chtěl jsem již otevírat další bod, ale přihlásil se mi ještě předseda Bartošek a potom předseda Faltýnek.

Poslanec Jan Bartošek: Krátce na to navážu. Návrh byl vrácen k přepracování, takže uvidíme, jakou chytne konečnou podobu. To je třeba hnutí ANO přiznat.

Dovolte mi krátkou glosu. Vzhledem k tomu, že poslanci KDU-ČSL se také podepsali pod tento návrh a prosazují jej, tak mám takový dojem, že s krátkým nebo s určitým zpožděním poslancům hnutí ANO došlo, že by se jich to skutečně mohlo týkat, tudíž zařadili zpátečku, protože si řekli "my to chceme, ale asi ne až tak moc, tu transparentnost, my možná to chceme pro druhý, ale sami pro sebe to chceme jinak".

Jestliže hnutí ANO a ministryně spravedlnosti uvažují o tom, že by se stíhání mohlo odložit o čtyři roky, tak možná, že by i tento zákon se mohl odložit o čtyři roky. Ne?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Reagoval bych krátce, ale on to v podstatě řekl kolega Bartošek. Možná bych jenom položil prostřednictvím pana předsedajícího otázku na výčet funkcí jednoho z lidoveckých hejtmanů. Asi o něm hovořil pan Bartošek, ale to sem nepatří, přátelé.

Já bych chtěl říci pouze jednu krátkou věc, a to je, že my jsme – a to tady bohužel zaznělo několikrát – nezamítli tento návrh zákona. My jsme ho nezamítli, my jsme ho vrátili k přepracování, protože vláda dala negativní stanovisko k tomuto návrhu zákona. A paní ministryně, nová ministryně spravedlnosti, která to má v gesci, mě určitě doplní. Nicméně my jsme připraveni výzvu pana předsedy Bartoška respektovat a akceptovat a společně s vámi ten zákon dopracovat tak, aby to nebyl právní paskvil, jak je navrženo nyní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek, potom paní ministryně Malá, potom pan předseda Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Já bych poprosil pana předsedu Faltýnka prostřednictvím předsedajícího, aby se choval slušně aspoň k členům svého vlastního klubu, protože pod tím takzvaným právním paskvilem je podepsaná paní Taťána Malá, ministryně spravedlnosti, a je pod ním podepsaná paní Válková, profesorka práva. (Velký potlesk a hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni Malou.

Ministryně spravedlnosti ČR Taťána Malá: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem strašně ráda, že jste se pobavili.

Já chci jenom říci, že jsem se pod ten zákon podepsala, protože sama kumuluji funkce, resp. v tuto chvíli jsem zároveň poslankyně a náměstkyně hejtmana a principiálně jsem pro to, aby se celá tato situace řešila. Ale je opravdu potřeba – a já jsem se seznámila se stanoviskem Ministerstva spravedlnosti a legislativy a musím uznat, že je potřeba vyřešit a najít jakési koncepční a systémové řešení a neřešit pouze odměny. Pojďme řešit konkrétně celkově kumulaci funkcí, tak jak je, a nejenom odměny. Pojďme se prostě bavit o tom, jestli vůbec chceme připustit kumulaci funkcí a chceme řešit kumulaci funkcí pouze u politiků, nebo budeme řešit kumulaci toho, že je někdo lékař a zároveň je v Poslanecké sněmovně atd. atd.

Takže my principiálně jsme pro tuto věc řešit, ale prosím, pojďme se k tomu postavit koncepčně a systémově. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Peksy, ale jsme mimo rozpravu, tedy to není možné. Pan předseda Okamura a potom se opět hlásil pan předseda Bartošek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, opravdu, to, co se tady teď v tenhle okamžik stalo, to je neuvěřitelné, protože já jsem sám na tom návrhu osobně pracoval s paní hejtmankou Vildumetzovou. Ano, pracovala na něm i paní profesorka Válková a je tady dnes podepsaná i paní ministryně spravedlnosti Malá. Ale to snad nemyslíte vážně, že se podepíšete pod návrh zákona, a pak nám řeknete, že ten návrh se má přepracovat nebo že to chcete vlastně řešit jinak? Tak teď tedy nevím, v jakém jsem tady právním prostředí nebo jakým způsobem je představa hnutí ANO navrhovat zákony. Ale přece já si velice vážím tady jak paní hejtmanky, je to zkušená a úspěšná politička a velice inteligentní žena, paní profesorka Válková to samé, máme tady ministryni spravedlnosti Taťanu Malou, takže skutečně ten důvod, proč jste to zamítli, resp. prostě odmítli, abychom to mohli projednávat dál, je skutečně jenom jediný, a to, že prostě nesouhlasíte s tím, abychom zamezili kumulování odměn. Přece jiný důvod nemůže být a je mi strašně líto, že tady přede mnou zrovna sedí přímo v první řadě paní profesorka Válková a paní hejtmanka Vildumetzová, protože znám jejich osobní názory, protože jsme to přece společně tvořili i tady s panem Michálkem, který s tou iniciativou v podstatě přišel.

Musím říci, že to přece nemůžeme přejít takhle jenom mlčením. To přece takhle nejde. Řekněte na rovinu, jestli odmítáte kumulaci finančních odměn, nebo ne. Já sám jsem nic nezakumuloval, já sám nemám kumulovanou funkci, proto to tady můžu říkat na rovinu. Ale vážení, to je velké zklamání. Tak se příště nepodepisujte pod ty návrhy. Prostě se nepodepisujte. To jsem snad nikdy v životě tady neviděl, jsem tady tedy jenom jedno volební období, že by se někdo podepsal pod návrh zákona, ještě

odborníci, renomovaní lidé, kteří mají zkušenosti jak z politiky, tak odborně, a pak nám řekli, že ten návrh je vlastně špatně, a hlasovali dokonce proti svému vlastnímu návrhu, resp. nepropustili jej, neumožnili propuštění. Přitom přece víme, že za hnutí ANO hlavní legislativní garantkou je paní profesorka Válková. Velmi si toho vážím, bylo to u referenda, u přímé volby a odvolatelnosti hejtmánů, je to paní hejtmanka Vildumetzová a paní poslankyně, to znamená, jsou to lidé, kteří v hnutí ANO mají renomé, jsou tam určeni pro tyto věci, takže nemohlo dojít k tomu, že by to mělo být vráceno k přepracování, protože je to prostě paskvil. To přece není pravda. Připadá mi, že je to trochu nedůstojné tady vůči dámám a vůči paní ministryni Taťaně Malé, pakliže tady připraví renomovaní lidé nejúspěšnější politické strany v současné době takový návrh a pak se to označí za paskvil. Tak prosím vás, řekněte na rovinu, že to prostě nechcete, řekněte to na rovinu, protože to je nedůstojné tady vůči ženám tady v kolektivu v hnutí ANO.

Já si myslím, že tohle je velké zklamání. Nás tohle hlasování v SPD vysloveně šokuje. Já bych vás chtěl požádat, abyste přiznali barvu, jak to tedy myslíte, a my se podle toho musíme zařídit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím znovu pana předsedu Bartoška. Potom je připraven pan předseda Michálek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Krátká reakce na kolegu Faltýnka vaším prostřednictvím. Pane předsedo, my jsme se připojili podpisy k tomuto návrhu, protože chceme řešit tuto věc bez ohledu na příslušnost k politické straně, takže vaše nářážka na někoho z KDU-ČSL je nemístná, protože my to chceme řešit skutečně napříč politickým spektrem.

Jinak paní ministryně, váš plán je velmi ambiciózní. Musím konstatovat, že jsem lehce strnul, když jste vyjádřila názor, protože když jsem viděl výrazy některých vašich kolegů z hnutí ANO, co by to v praxi znamenalo, tak úplně nevím, jestli to máte odkonzultované. Protože představa, že lékaři ukončí svoji činnost nebo v ní budou omezení, jestliže záchranářům budete říkat, že budou poslanci a nebudou chodit do práce, jestliže budete univerzitním profesorům říkat, že primárně budou ve Sněmovně a je to kumulace funkcí a nebudou na té univerzitě, jestliže podnikatelům budete říkat "nebudete podnikat a starat se o své firmy, protože je to střet zájmů a budete v té Sněmovně" – to tedy kupředu levá, paní ministryně. Jsem zvědavý, jak ten návrh zákona, který z hnutí ANO přinesete – protože vy jste ministryně spravedlnosti a předpokládám, že se tomu návrhu budete věnovat, tak věřte, že o tomto návrhu, jak jste ho zmínila, jsem opravdu připraven diskutovat a moc se na něj těším.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana předsedu Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že by bylo korektní, kdyby tady zaznělo, co bylo na tom návrhu špatně a jak ho paní ministryně chce přepracovat, jestli to bude přísnější návrh. Já si myslím,

že všichni dobře víme, že žádný zákaz pro starosty tady neprosadíme. To je absurdita, že bychom něco takového vůbec poslali do Senátu, ve kterém je obrovské zastoupení starostů. To samozřejmě nikdy Senát neschválí, my ho budeme pak nějak složitě přehlasovávat. Já si vůbec nedovedu představit, že bychom zakazovali starostům, aby tady působili. Když je jich tady rozumný počet a když to dělají jako, řekněme, menší část toho svého úvazku, tak s tím absolutně nemám problém.

Protože ta základní myšlenka přece je velmi jednoduchá. To, že když je někdo zvolen poslancem a Sněmovna funguje na plný úvazek, tak většinu času se má věnovat funkci poslance, a vedle toho samozřejmě v nějaké menší míře se může věnovat i třeba neuvolněné funkci starosty nebo funkci lékaře, tak aby si udržel kontakt s tou profesí, ze které vzešel, aby si udržel kontakt s lidmi kolem sebe, kteří ho sem dostali. To si myslím, že je zcela správně.

To, co je špatně, je, když má několik těch uvolněných funkcí, to znamená víc těch plných úvazků vedle sebe. A bohužel někteří lidé tady jsou. A není to jenom ANO. Jsou to i starostové. Proč většina starostů hlasovala pro to, aby se zadržel tento návrh? To by mě zajímalo. Třeba pan Gazdík, ten má funkci, teď jednu funkci položil, ale k tomu je prostě poslanec a vedle toho ještě uvolněný krajský radní a jezdí prostě sem tam, pendluje, tak se to samozřejmě do té funkce musí promítnout. To fyzicky je velmi těžké zvládat. A myslím si, že kumulovat ty odměny je naprosto nepřijatelné. A ten postoj STAN, že se připojil v tomto k ANO a ke komunistům a obhajují tu kumulaci funkcí a platů, tak mě opravdu hluboce zklamal.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Pan předseda Okamura se znovu hlásí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já jenom abych byl spravedlivý. Tak ti, co podpořili kumulování odměn, respektive abychom to neposunuli dále, tak to není jenom hnutí ANO, ale pro tu kumulaci odměn je i ODS, jak koukám na jejich hlasování. Pro kumulaci odměn byl i jeden poslanec ČSSD, koukám, KSČM pro to bylo. STAN pro to byl. Takže to jsou ty strany, řekněme si na rovinu, které chtějí kumulovat odměny z daní daňových poplatníků a při kumulaci funkcí. Takže já si myslím, že to je prostě špatně. Já to tady radši pojmenovávám, aby všichni věděli, kdo je kdo a jak na tom je, a aby si to mohli vyhodnotit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Tím jsme snad přednostní práva ukončili. A já otevírám bod číslo

24.

**Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 159/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 159/1 a já prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče. (V sále je rušno.)

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Už jsem se obával, že se na tento sněmovní tisk nedostane. Skoro se mi chce říci, že dáme prostor hnutí ANO na reparát v této věci v rámci toho hlasování. Ale pojďme k tomu, o co se jedná.

Předkládáme novelu zákoníku práce, která se dotýká jediné věci, a to je platu, respektive příplatku pedagogických pracovníků. Navrhujeme úpravu § 133 zákoníku práce –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás přeruším, pane poslanče, a poprosím trochu o klid. Já vím, že debata byla vzrušená a ne všichni mohli vystoupit. Ale teď již probíráme jiný tisk a já bych chtěl poprosit všechny, kteří probírají něco jiného než současný tisk, aby ztišili své hlasy nebo se přesunuli mimo. Děkuji.

Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Jako pedagog jsem vždycky mlčel a čekal, až se žáci zklidní, ale vím, že tady nejsem za katedrou. Zpátky tedy k té věci.

Předkládáme úpravu příplatku pedagogických pracovníků, kterou bychom rádi po zkušenosti z minulého volebního období zapracovali do zákoníku práce. Jedná se o příplatek pedagogického pracovníka, který vedle přímé pedagogické činnosti vykonává také činnosti specializované, a dále příplatek pedagogického pracovníka, který vykonává práci třídního učitele a analogicky podobné funkce na jiných typech škol. Protože to jsou dvě trochu odlišné věci, dovoluji mi, abych je představil zvlášť.

Pokud jde o příplatek za výkon specializovaných činností, tak ten je určen v § 133 zákoníku práce už dnes, a sice ve výši tisíc až dva tisíce korun měsíčně. Výše tohoto příplatku od jeho zavedení v roce – zdůrazňuji – 2004 se dlouhá léta nenavýšovala, přestože samozřejmě platy učitelů alespoň v posledních letech zásluhou vlády rostly. Výkon specializovaných činností si vyžádá – vycházíme z jakéhosi vnitřního průzkumu, týká se to jak těch činností specializovaných, tak potom činností třídního učitele – v průměru cirká 20 hodin práce měsíčně navíc. A tady i v kontextu stanoviska Ministerstva práce a sociálních věcí bych rád uvedl, že kromě specializované činnosti metodika IT, tam je skutečně snížena přímá pedagogická

činnost, u všech ostatních specializovaných činností je to nad rámec, čili navíc oproti přímé pedagogické činnosti učitelů.

Přepočteno na hodinu práce tedy obdrží v současnosti pedagog vykonávající některou z těch specializovaných činností – jenom pro vaši informaci jedná se nejenom o koordinaci v oblasti informačních a komunikačních technologií, jedná se také o tvorbu a následnou koordinaci školních a vzdělávacích programů a vzdělávacích programů vyšších odborných škol, jedná se o pracovníka, který se zabývá prevencí sociálněpatologických jevů, dále pracovníka koordinujícího činnost v oblasti environmentální výchovy, dále školního logopeda a také specializovanou činnost v oblasti prostorové orientace zrakově postižených. Podotýkám, že pedagogové vykonávající... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych znovu chtěl poprosit všechny kolegy ve sněmovně, aby se zklidnili nebo svá jednání přesunuli do kuloárů. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Výborný: Podotýkám, že pedagogové vykonávající tyto specializované činnosti k nim musí vykonat zvláštní studium, které není úplně jednoduché a je zákonem stanoveno v délce minimálně 250 vyučovacích hodin. A odměna za tuto specializovanou činnost ve škole činí dnes pouze 50 až 100 korun, přičemž samozřejmě ředitelé v rámci svých pravomocí přiznávají zpravidla tu částku na dolní hranici sazby.

My proto navrhuje, aby byl specializační příplatek navýšen na 2 500 až 3 500 korun měsíčně podle rozhodnutí ředitele školy, což přepočteno na hodinu práce znamená 125 až 175 korun. Ano, to není ani dnes průměrný hodinový plat učitele, aby bylo zřejmo a jasno. Navýšení tohoto příplatku mimochodem Poslanecká sněmovna v minulosti už odhlasovala ve třetím čtení v rámci komplexní novely zákona o pedagogických pracovnících. Senát odhlasoval pozměňovací návrh senátora Zdeňka Papouška. V něm došlo oproti původní verzi k navýšení tohoto příplatku na 2 000 až 3 000 korun měsíčně. Nakonec ale nebyla ta senátní verze zde v Poslanecké sněmovně schválena.

Považujeme za nevhodné spojovat novelizaci zákoníku práce s novelizací zákona o pedagogických pracovnících, a proto předkládáme samostatně novelu čistě zákoníku práce.

Tolik tedy příplatek za výkon specializovaných činností.

Druhá část se věnuje příplatku za výkon práce třídního učitele. Ta v současnosti není součástí zákoníku práce. Třídní učitelé pobírají takzvaný zvláštní příplatek, který určuje nařízení vlády číslo 341/2017 Sb., a současná výše příplatku za třídnictví činí 400 až 1 300 korun měsíčně. Zase lze velmi jednoduše na základě průzkumu na školách, a kdo jste pedagogové, učitelé či ředitelé, tak to můžete potvrdit, že činnost třídních učitelů, pokud je vykonávána s plnou zodpovědností a vážností, tak není jednoduchá, a v průměru nám vyšlo opět cca 20 hodin měsíčně. Záleží také na měsíci, kterého se to týká. Pokud budeme pracovat s touto průměrnou časovou

náročností 20 hodin, tak přepočteno na hodinu obdrží dnes třídní učitel, pokud je na té nejnižší hranici, 20 korun na hodinu. Přátelé, 20 korun na hodinu je odměna za práci třídního učitele dnes!

Proto navrhuje, aby byl příplatek za výkon práce třídního učitele navýšen, a to poměrně razantně a skokově, protože třídní učitelé si to zaslouží, a to na 2 500 až 3 500 korun měsíčně, tak jako tomu je u specializovaných činností. Přepočteno na hodinu práce to je 125 až 175 korun. Ano, opět to nedosahuje ani té hodinové platové výše platu učitelů. Zavedení a zvýšení příplatku za výkon práce třídního učitele také Poslanecká sněmovna již v minulosti odhlasovala ve třetím čtení ve stejné novele zákona o pedagogických pracovnících. Na základě návrhu senátora Václava Homolky došlo k navýšení tohoto příplatku na 3 000 korun měsíčně, ale Poslanecká sněmovna tuto Senátem vrácenou předlohu neschválila. Opět považujeme za rozumnější, než jít cestou zákona o pedagogických pracovnících, toto zakomponovat, protože se jedná o součást platu, do zákoníku práce.

Dámy a pánové, rád bych taky ocitoval dokument, který jsme obdrželi všichni poslanci dnes do mailové pošty, je to programové prohlášení dnes jmenované vlády v čele s premiérem Andrejem Babišem. V kapitole Vzdělávání, věda a výzkum se uvádí, cituji, kdo jste to ještě nečetli, toto: Resort školství je pro nás prioritou, protože bez kvalitního školství nemá národ budoucnost. Investice do našich dětí jsou investicí do naší budoucnosti. Kvalitní školství chápeme jako školství otevřené, dostupné a profesionální. Prosadíme – a teď je to důležité – prosadíme více peněz do školství tak, aby se platy učitelů a nepedagogů na konci volebního období v roce 2021 dostaly minimálně na 150 % jejich výše pro rok 2017. Zlepšíme podporu učitelů tak, aby se mohli plně soustředit na výuku.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, náš návrh nemíří nikam jinam než ocenit práci, která dnes je hluboce podhodnocena, pokud jde o finanční odměny. Víme, že to je zásah do státního rozpočtu. Nicméně v kontextu toho, čeho jsme svědky, kdy premiér Andrej Babiš slibuje na různé investiční i neinvestiční akce, tak věřím, že nalézt cca 2,1 miliardy – protože tak jak nám bylo vyčteno ve stanovisku Ministerstva financí, že nepracujeme s reálnými čísly, tak samozřejmě statistiky existují. Ministerstvo školství je má. Pro vaši informaci, dnes máme v České republice 65 289 třídních učitelů. Vycházím ze statistické ročenky, která je k dispozici na webu Ministerstva školství. Pokud budeme pracovat s nějakým mediánem, středovou hodnotou, tak se skutečně dostáváme na tu částku cca 2 miliardy korun. Věřím, že toto je jistě v zájmu nás všech.

Když se podívám na programy, s kterými jsme kandidovali do Poslanecké sněmovny, odleva od KSČM až po pravicové strany TOP 09, ODS a další, všichni jsme tam měli jako jednu z priorit vzdělávání. Já věřím, dámy a pánové, že tady máme první možnost, jak slova z volebních programů přetavit v reálnou podporu. Věřím, že návrh, který má neutrální, tedy řekněme vlastně kladné stanovisko vlády, podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji navrhovateli. Než vyzvu zpravodajku, tak tady mám nějaké omluvy. Omlouvá se nám z jednání od 17 hodin do konce z rodinných důvodů pan poslanec Vyzula a omlouvá se nám paní poslankyně Jana Levová z pracovních důvodů do konce jednání.

Nyní prosím paní zpravodajku pro prvé čtení, již je paní poslankyně Miloslava Rutová, aby se ujala slova.

Poslankyně Miloslava Rutová: Krásný podvečer, dámy a pánové, pane předsedající a ctěná vládo. Nejprve, než přečtu svou zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 159, bych chtěla předeslat, že jsem celý život pracovala ve školství. A nikdo by mě nemohl podezírat z toho, že kantorům chci upřít nějaké peníze. Naopak jsem velice ráda, protože programové prohlášení vlády jsem si přečetla a je to vlastně i prioritou našeho hnutí, vzdělanost naší nové generace. Ale tady k tomu sněmovnímu tisku 159 bych si dovolila přechyst své vyjádření.

Navrhovatelé předkládají změnu v příplatcích pedagogických pracovníků. Navýšení příplatků za výkon specializovaných činností pedagogickému pracovníku, který vedle přímé pedagogické činnosti vykonává také specializované činnosti, k jejichž výkonu jsou nezbytné další kvalifikační předpoklady, se poskytuje příplatek ve výši 2 500 až 3 500 měsíčně. Slyšeli jsme, že zavedení příplatků za výkon práce třídního učitele a určení jeho rozsahu učitelů za výkon práce třídního učitele, vedoucího oddělení na konzervatoři nebo základní umělecké škole nebo vedoucího studijní skupiny na vyšší odborné škole přísluší příplatek ve výši 2 500 až 3 500 měsíčně.

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy jsme tady slyšeli. Výše příplatků za výkon specializovaných činností je určena v § 133 zákoníku práce ve výši 1 000 až 2 000 korun měsíčně. Výše tohoto příplatku se od jeho zavedení v roce 2004 dlouhá léta nenavýšovala, přestože tarifní část platů i průměrné platy pedagogů výrazně rostly. Výkon specializovaných činností si vyžádá průměrně 20 hodin práce měsíčně navíc oproti práci pedagogů, kteří specializovanou činnost nevykonávají. To jsou ty specializované činnosti.

Pak tu máme ještě příplatek za výkon práce třídního učitele. V současnosti není součástí zákoníku práce. Třídní učitelé pobírají zvláštní příplatek, jehož výši určuje nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě. Jeho současná výše je 400 až 1 300 korun měsíčně. Výkon práce třídního učitele si vyžádá průměrně 20 hodin práce měsíčně navíc oproti práci učitele, který není třídním učitelem. Proto se navrhuje, aby byl příplatek za výkon práce třídního učitele navýšen na 2 500 až 3 500 korun měsíčně.

Tohle všechno je hrozně krásné. Ale když si vezmeme, jak nám tady pan navrhovatel řekl, že si to vyžádá nejméně 2 miliardy ze státního rozpočtu, tak mě to tedy velice zarazilo. Doporučuji tedy nesouhlasit s tímto a zamítnout to, protože víte, že vlastně v programovém prohlášení vlády je, že během čtyř let zvýší mzdy učitelům na 150 %. A já si myslím, že tedy v tomto zvýšení se odrazí i tyto příplatky specializovaných činností. Protože navrhovaná novela § 133 zákoníku práce obchází platný systém a jednoznačně směřuje k navýšení platů pedagogických pracovníků,

aniž by byl návrh kariéerně podložen a bylo provedeno srovnání s dalšími příplatky poskytovanými zaměstnancům ve veřejných službách a správě, pokud jde o podmínky a výši.

Změny, které má návrh zákona přinést, jsou nekoncepční. V praxi mohou přinést jak aplikační problémy, tak nutnost dalších novelizací, se kterými návrh nepočítá. Systém hodnocení a oceňování prací ve veřejných službách a správě je vymezen hledisky pro odměňování, která vyplývají z § 109 odst. 4 zákoníku práce. Tato hlediska a podmínky jejich posuzování, které jsou uvedeny v § 110 zákoníku práce, vytváří jednotný systém hodnocení a oceňování prací včetně ocenění případných ztěžujících vlivů vyplývajících ze zvláštních režimů práce, vnějších vlivů prostředí, ve kterém jsou práce konány, například z charakteru některých konkrétních prací.

Poskytování specializačního příplatku pedagogickým pracovníkům představuje trvalý zásah do jednotného systému odměňování zaměstnanců ve veřejných službách a správě, protože už žádné z dalších profesí není potřeba dalších kvalifikačních předpokladů paragraf zvlášť oceněna (?). V této souvislosti je podstatné, že pedagogičtí pracovníci nevykonávají specializované činnosti nad rámec přímé pedagogické činnosti, ale naopak jim je s ohledem na výkon specializovaných činností míra přímé pedagogické činnosti snížena. Předložený návrh směřuje k obcházení koncepce odměňování v zákoníku práce, je v rozporu s § 109 odst. 4 a s § 110 odst. 3 až 5 a s § 129 zákoníku práce a jeho přijetí by znamenalo nebezpečný precedens pro navyšování platů dalších skupin zaměstnanců v rozporu s kritérii stanovými zákonnou úpravou.

Kdybychom to vzali jako zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a zhodnocení sloučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie, tato úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a není v rozporu s mezinárodními smlouvami. Návrh zákona není s právem EU v rozporu. Horší je tedy s dopadem na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty.

Jak už jsem řekla, tak navrhovaným opatřením dojde v případě specializačního příplatku ke zdvojnásobení nákladů oproti současnosti, a výdaje státního rozpočtu bude tudíž potřeba navýšit o 50 milionů korun ročně. U příplatků za výkon práce třídního učitele bude potřeba navýšit rozpočet kapitoly školství o 2 miliardy ročně. Navrhované změny nemají žádné relevantní ani negativní dopady na rozpočty krajů a obcí, protože se jedná o přímo určené prostředky ze státního rozpočtu.

Po přečtení mé zprávy a prostudování návrhu poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, si dovoluji navrhnout zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a dovolím si upozornit, že návrhy je potřeba předkládat v rozpravě. Než ji otevřu, tak tady mám omluvku od pana ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha z důvodu neodkladných pracovních záležitostí od 18.30 hodin.

Nyní tedy otevírám k tomuto tisku obecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášky, a hlásil se mi pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak já musím zopakovat to, co jsem říkal před chvílí. Ale pokud paní zpravodajka citovala stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí, tak musím říct, že to stanovisko MPSV je prostě špatné! Není pravdou, není pravdou to, že by u výkonu specializovaných činností byla snížena přímá pedagogická činnost. S jednou jedinou výjimkou, a to je činnost koordinátora IT. Ano, to je jedna z dalších pěti nebo šesti, tak jak je vyjmenovává zákon, já jsem tady citoval, nechci to znovu opakovat, jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest specializovaných činností a pouze u jedné z nich je snížena přímá pedagogická činnost. Nikde jinde to tak není. Takže to je k tomu. Mimochodem se jedná o marginálii v celém tom návrhu, protože správně jste tady slyšeli, toto si vyžádá 50 milionů, kdežto u těch třídních učitelů, kterých máme 65 tisíc, čili pokud to nepodpoříme, tak míříme na práci 65 tisíc třídních učitelů, kteří tuto práci, péči o matriky své třídy, komunikaci s OSPOD, s rodiči, třídnické hodiny atd., atd., opět bych mohl citovat, co všechno patří: individuální vzdělávací plány, řešení omlouvání absence, řešení konfliktů ve třídě, telefonické jednání s rodiči atd., atd., myslím, že každý jsme prošli školou. Vzpomeňte si na to.

Zajímavé, vždycky když se tady jedná o školství, zdravotnictví a po dnešku musím říct ještě tedy, že jsme všichni jeli někdy na vodě, tak tomu všichni rozumíme a všichni k tomu nějak chceme vystupovat. Tak si velmi dobře vzpomeňte na to, jaká je to řehole, vzít na sebe práci třídního učitele. A ten třídní učitel nemá sníženou přímou pedagogickou činnost. To znamená, když na středních školách je přímá činnost pedagogická 21 hodin, tak ten třídní učitel má 21 hodin a navíc potom se věnuje za 20 korun, pokud je to na té dolní úrovni dnes, za 20 až 65 korun na hodinu měsíčně práci třídního učitele. (Část poslanců trvale hlučí, baví se mezi sebou.)

Tak přátelé, šli byste to někdo dělat?

Já bych vám tady mohl citovat vyjádření učitelů, vyjádření konkrétních učitelů. Protože chlapi, ti se do toho neženou vůbec, a ty poctivé kantorky, ty poctivé kantorky, které neberou povolání učitele jako zaměstnání, ale skutečně jako povolání, tak ty potom tu činnost a práci třídních učitelů dělají za tuto mrzkou odměnu. Já myslím, že je naší i dokonce morální povinností ty příplatky třídních učitelů prostě navýšit. A argumenty: Ministerstvo financí si s tím neporadí... Přátelé, tak se podívejme na ty sliby, které tady jsou –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás musím znovu přerušit. Já nevím, jak to děláte, ale zase se tady v sále zvýšil hluk. Poprosím kolegy na levici i přede mnou –

Poslanec Marek Výborný: Pane místopředsedo, já to nedělám. To kolegové a kolegyně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: – aby se uklidnili, a prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Čili opravdu tomu tak není a to, co tady zaznělo ze strany paní zpravodajky, vašim prostřednictvím, tak není pravda. Pokud citujeme stanoviska MPSV nebo Ministerstva financí, tak bohužel úředníci, kteří tvořili ta stanoviska, tak se prostě v některých věcech mýlili a lze to velmi jednoduše dokázat.

Budeme-li o tom hlasovat, tak já bych chtěl ještě, milé kolegyně, vážení kolegové, připomenout také usnesení Poslanecké sněmovny, které jsme schválili. A sice: "Poslanecká sněmovna podporuje navýšení výdajů kapitoly MŠMT určených prioritně pro předvídatelné a transparentní financování regionálního školství a také veřejných vysokých škol s cílem zajistit stabilitu vzdělávací soustavy a zvyšování kvality vzdělávání." A je tam potom to doporučení navýšit platy učitelů o 15 % atd. Náš návrh samozřejmě jde nad rámec tohoto, ale myslíme si, že s touto věcí by bylo vhodné i vzhledem k morální odpovědnosti a povinnosti vůči učitelům něco dělat.

Já vám ještě jednou děkuji za vaši podporu. A pokud tady zaznělo z úst paní zpravodajky, že tam je nutnost dalších opatření a úprav, je to možné samozřejmě. Netvrdím, že ten návrh je bez potřeby legislativně technických úprav. Tak pusťme ho do toho druhého čtení, já jsem připraven o těch věcech diskutovat, případně je upravit. Samozřejmě, že ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Teď tady mám pana poslance Vondráka s faktickou poznámkou. Potom se mi hlásil pan předseda Bartošek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Já si nemyslím, že to je o tom, že nechceme našim učitelům přidat. Je to přesně naopak. Chceme našim učitelům přidat, jsou na to alokovány prostředky a zcela určitě v tom budou i prostředky, které budou navyšovat peníze za takové věci, jako je třídnictví. Takže nemyslím si, že by přišli třídní učitelé o nějaké finanční prostředky. Na druhou stranu si myslím, oproti automatickému navyšování je dobré, aby o tom rozhodoval ředitel školy, kolik svému třídnímu učiteli přidá. Čili já si myslím, že tam tu škálu má, já vím, ale někdy víme, že ty škály úplně nefungují. Takže jsem přesvědčen o tom, že touto novelou nic neměníme. Jsme připraveni na to ty peníze do toho školství dát.

A teď můžu mluvit jako hejtman kumulující funkce: Já budu jenom rád, když naši regionální učitelé dostanou přidáno, a přidat dostanou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní tady mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Pekarovou a poté paní poslankyni Valachovou. Dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, když tady slyším z úst poslanců za hnutí ANO ty sliby, že jste připraveni na to dát ty peníze do školství, na platy učitelů, tak nemohu nevzpomenout na projednávání rozpočtu na tento rok a na pozměňovací návrh, který jsem tehdy předkládala a pro který nikdo z vašeho hnutí ruku nezvedl. A ten se týkal právě navyšování platů, a to tedy konkrétně netarifní složky. Protože když se dnes opravdu podíváte do té praxe a zeptáte se učitelů, jak moc se projeví zvýšení peněz do školství opravdu na jejich výplatních páskách, tak to jsou taková těšínská jablíčka o tom, co my tady řešíme. To opravdu oni na svých platech příliš nepociťují a jsou velmi zklamaní tím, že i když se snaží, i když jsou třeba opravdu motivováni pracovat velmi dobře, tak nakonec odměna za jejich práci taková, jakou by si zasloužili, prostě není.

Takže ty sliby, s nimi tady už jsme roztrhli pytel mnohokrát, ale ta reálná fakta, skutečná a opravdu hmatatelná odměna pro ty lidi, ta stále chybí. Takže já jsem jednoznačně pro to, abychom tento návrh podpořili a minimálně abychom ho nezamítali a diskutovali o něm na výběrech. Protože si myslím, že naše budoucnost je opravdu kvalitní školství a to se bez motivovaných a dobře zaplacených učitelů neobejde.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Valachovou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi několik slov, nebo spíš faktickou rychlou poznámku na to, co zaznělo.

Je nepochybné, že vznikající nová menšinová vláda hnutí ANO a ČSSD podporuje jako svou základní prioritu zvyšování ohodnocení učitelů, ale také neučitelů v našich školách. Pravdou je také to, že sekera toho vnitřního podfinancování školství je obrovská. V tuto chvíli – a je přítomna ministryně financí, tak to bezpochyby potvrdí – priority rozpočtu na rok 2019, který budeme samozřejmě všichni projednávat, počítají s tím, že se budou zvedat platy učitelů nejméně o 15 %, neučitelů o 6 % – tady podotýkám, že nejsem s tou částkou v tuto chvíli úplně spokojená, tak jak je popsána. Dále jsou zajištěny všechny prostředky pro nové spravedlivé financování našich škol, což je podstata věci, tak jak tady zmiňovala vašim prostřednictvím, pane předsedající, paní Pekarová, aby konečně to měli naši učitelé také na svých páskách. A potom konečně začneme financovat – a Ministerstvo financí připravilo krytí rozpočtu – provozní dobu mateřských škol a také překryví až 2,5 hodiny denně, tzn. aby byl dostatek peněz na úvazky učitelů.

A to, co tady nezaznělo, a je potřeba mluvit pravdu, je to, že jak Marek Výborný vašim prostřednictvím správně říkal to stávající rozmezí, které navrhuje velmi správně samozřejmě ještě rozšířit ve smyslu třídnických příplatků a specializačních příplatků, tak už dnes ředitelé škol to stávající rozmezí nemohou ve všech školách využít zkrátka proto, že ani na to stávající rozmezí nemají dost finančních prostředků. Takže buďme fěr. A já jsem rozhodně pro, abychom zvyšovali i objemy finančních prostředků pro specializační příplatky, a prosím, nezklamme zase naše učitele a

učitelky tím, že by opravdu ta jejich modlitba za lepší ohodnocení (předsedající upozorňuje na čas) mohla znít – Komenský, ochraňuj nás od slibů. Amos.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní prosím pana poslance Vondráka, připraví se pan poslanec Faltýnek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Vážená paní poslankyně Pekarová prostřednictvím předsedajícího, já jsem byl rektorem vysoké školy, když vaše vláda během čtyř let připravila vysoké školy o 300 mil. korun jenom na naší univerzitě! Tak nám nevykládejte něco o tom, že tady slibujeme těšínská jablčka! Já si myslím, že ty platy se zvyšují, je to evidentní. A zvyšovat se budou! Takže prosím, nechte si tato neopodstatněná tvrzení pro sebe. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím pana předsedu Faltýnka a potom opět paní poslankyně Pekarová.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré odpoledne. Já jenom krátkou glosu. Já si myslím, že důležité jsou výsledky. Můžeme tady plkat, paní kolegyně, jak dlouho chceme, ale vy jste přece byli ve vládě, pokud se nepletu. Tak se podívejme, kdo a jak, která vláda těm učitelům přidala. A důležité jsou ty výsledky. A minulá koaliční vláda přidávala a tato vláda také přidává. Takže podívejme se krátce do minulosti. A ta statistika je velmi jednoduchá. A zeptejte se taky těch učitelů. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou paní poslankyně Pekarovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: K oběma předřečníkům prostřednictvím předsedajícího. Já se na vás strašně těším, až přijde ekonomická recese, až přijde krize, co budete dělat, jak to bude fungovat. Protože to jsou přesně ty věci, u kterých se musí uvádět ten kontext, samozřejmě. Vy to moc dobře víte, pánové. A opravdu věřím, že už teď v tom rozpočtu, který plánujete se sekerou, máte i nějaké rezervy. Možná nám jenom o nich neříkáte, ale budete připraveni i na ta krizová léta tak, aby nedocházelo znovu k tomu, že budou nutné škrty, šetření atd. Protože krize, ta určitě nějaká přijde.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní pan poslanec Vondrák, poté pan poslanec Faltýnek, poté pan poslanec Rais s faktickými poznámkami.

Poslanec Ivo Vondrák: Vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, Finsko procházelo ještě větší krizí než Česká republika. A do školství přidalo. Takže prosím nesrovnávejme tady tupé šetření s jakousi koncepcí podpory financování školství! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím pana poslance Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Když jsme u těch čísel, já už bohužel to nosím v hlavě. Vláda, kde kolega vážené kolegyně byl ministrem financí, se stala rekordmanem v době hospodářského růstu v objemu zhruba 2 až 3 % HDP v zadlužování naší země. To vy velmi dobře víte. A v tupých škrtech. A to také velmi dobře víte. Tak bud'me prosím, objektivní, přátelé. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. A prosím pana poslance Raise. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já jsem nechtěl vystupovat vůbec, ale kolegyně mě k tomu trochu taky donutila. Rok 2008, kdy byla krize, tak jak se to řešilo? Že se těm nejšikovnějším lidem na těch vysokých školách i těch středních školách přidala solidární daň, takže jsme vyfasovali 7 % a potom jsme všichni vyfasovali ještě navíc 1 % DPH. To bylo řešení v podstatně podle TOPky. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní tady mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Černochovou. Dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer. Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěla té vlády, ve které ODS také seděla, zastat. Protože skutečně krize byla, nastartovaly se v roce 2012 i v roce 2013 rozpočty, které směřovaly k úsporám. Ostatně i to je důvod, proč se ekonomická situace v České republice zlepšila. A víte, možná je mezi naší bývalou vládou a tou vaší současnou vládou jeden podstatný rozdíl. Nám finanční prostředky v rozpočtech v jednotlivých resortech ve výších miliard, jako např. v resortu Ministerstva obrany to bylo celkem za ministrování pana bývalého ministra Stropnického těch miliard asi patnáct za ty čtyři roky, nezbývaly. Asi jsme uměli lépe plánovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní tedy prosím pana předsedu Bartoška, který se nám přihlásil do rozpravy už před drahnou chvilí. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Snad ještě k panu předsedovi Faltýnkovi vašim prostřednictvím. Jedná se pouze o terminologii, ale

skutečně upřednostňuji v Poslanecké sněmovně to, že diskutujeme, než to, že plkáme. Je to i vyjádření určitého respektu k diskutujícím a myslím si, že to bychom mohli zachovávat. (Poslanec Faltýnek se z místa omlouvá.)

Jinak ke kolegovi Vondrákovi vašim prostřednictvím. Kdyby ten zákon nic neměnil, tak se nepředkládá. Ale on skutečně mění tu situaci ve prospěch lidí, kteří jsou třídními učiteli. Myslím si, že jsme ve shodě, že v rámci školství je důležité přidat na platech. Myslím, že v tom se shodneme napříč politickým spektrem, a to je jedna z věcí, kterou tento návrh řeší.

Já bych to ještě vrátil ke stanovisku vlády. Kdyby ten systém byl až tak nesystémový, kdyby byl až tak zatěžující rozpočtově, kdyby byl až tak špatný, kdyby vedle něj na vládě ležel vládní návrh zákona, který by ty věci řešil, tak bych rozuměl tomu, že vláda k tomu dá negativní stanovisko, protože řekne: ano, nejsme to schopni uplatit, anebo to rozbíjí systém. Ale ten návrh obdržel neutrální stanovisko, to znamená, vláda řekla: ten návrh až tak špatný není a je dobré o něm jednat.

Já oceňuji to, že budete v nově vznikající koalici systémově řešit platy učitelů. Ale je potřeba si uvědomit, že příprava zákona, mezirezortní připomínkové řízení a další lhůty, které máme před sebou – kdy se s tímto návrhem setkáme? Za tři čtvrtě roku? Trh práce se vyvíjí, učitelé mají i jiné nabídky. A my prostě musíme ocenit práci učitelů i tím, že jim přidáme. Nebo vám připadá normální plat 20 korun na hodinu? Mně skutečně u vysokoškolsky vzdělaných lidí 20 korun na hodinu připadá nehodné toho, že se věnují výchově a vzdělání našich žáků a studentů. (V sále je stálý hluk.)

Proto vás, kolegyně a kolegové, žádám, abyste tomuto návrhu dali šanci, abyste ho propustili do dalšího čtení, protože to umožňuje to, že k danému návrhu zákona bude možné podávat pozměňovací návrhy a o tomto zákonu diskutovat. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás musím ukončit, ale vidím, že jste ukončil svůj projev sám. (Poslanci odcházejí ze sálu.) Já bych chtěl kolegy, kteří odcházejí před ukončením schůze, požádat, aby odcházeli v klidu.

Vyčerpali jsme čas určený pro dnešní jednání. Já tento bod přerušuji v rozpravě. Sejdeme se zítra v 9 hodin, kdy začínáme písemnými interpelacemi, následně budeme pokračovat v 11 hodin zprávou o činnosti veřejného ochránce práv, následují některé body k GDPR a ve 12.30 nás čekají volby. Tímto se s vámi loučím. Uvidíme se zítra ráno. Přeji příjemný zbytek večera.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

28. června 2018

Přítomno: 155 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážení kolegové, vážené kolegyně, je 9 hodin, takže zahajuji tuto schůzi a vítám vás zde. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Jaroslav Dvořák.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci a tyto poslankyně: pan poslanec Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Ivan Adamec z osobních důvodů, paní poslankyně Andrea Babišová z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Dana Balcarová do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Baxa bez udání důvodu, pan poslanec Jiří Běhounek z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Bělobrádek z důvodu pracovní cesty, pan poslanec Ondřej Benešík z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Birke z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, pan poslanec Petr Dolínek z rodinných důvodů, pan poslanec František Elfmark do 9.20 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Faltýnek do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Fridrich z osobních důvodů, pan poslanec Petr Gazdík z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Tomáš Hanzel z rodinných důvodů, paní poslankyně Monika Jarošová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Martin Jiránek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Marian Jurečka z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Juříček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Adam Kalous od 17.45 do 19.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Miroslav Kalousek do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Kolovratník do 12.30 z rodinných důvodů, pan poslanec František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Kováčik z dopoledního jednání z osobních důvodů, pan poslanec Jaroslav Kytýr z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Helena Langšádlová z pracovních důvodů, paní poslankyně Ilona Mauritzová bez udání důvodu, pan poslanec Jiří Mihola ze zdravotních důvodů, pan poslanec Patrik Nacher z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Onderka z odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová do 10 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Karla Šlechtová od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Julius Špičák do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Válek z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Valenta z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Helena Válková do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Veselý z rodinných důvodů, pan

poslanec Radovan Vích do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů, pan poslanec Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty a pan poslanec Radek Zlesák z důvodu zahraniční cesty.

Paní poslankyně Balaščíková bude hlasovat s náhradní kartou číslo 8, pan poslanec Bartoš s náhradní kartou číslo 7.

Paní poslankyně Balaščíková se nám omlouvá od 14.30 hodin z důvodu zahraniční cesty.

Dále se nám omlouvají tito členové vlády: pan premiér Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Richard Brabec do 10 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Taťána Malá do 14.30 z pracovních důvodů, pan ministr Antonín Staněk z pracovních důvodů, pan ministr Dan Ťok do 16.30 z pracovních důvodů, pan ministr Miroslav Toman do 13 hodin z osobních důvodů.

Dále mi byly doručeny následující omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Kaňkovský z dnešního jednání mezi 9. a 11. hodinou z osobních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Martin Stropnický po celý den jednání z pracovních důvodů. To by byly omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem 103, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Přistoupíme k projednání bodu

103.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 16. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy celkem čtyři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědi na písemné interpelace. První je interpelace na ministryni financí. Paní ministryně Alena Schillerová odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci zveřejnění údajů o pochybení úředníků Ministerstva financí ČR. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 184. Já děkuji a otevírám rozpravu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, vážená druhá paní ministryně, vážený pane ministr, děkuji za zařazení této interpelace. Já jenom, abych to krátce uvedl – mě zajímalo, kolik vlastně stát z peněz daňových poplatníků doplácí na pochybení svých berních úředníků a úřadů, resp. konkrétně za nesprávný či neoprávněný postup správce daně. Upřesňuji, že mi jde o případy, kdy správce daně nesprávně rozhodl a

tyto případy rozhodl soud ve prospěch daňového subjektu. Chápu, že Ministerstvo financí řeší spoustu případů státní správy, které ale nevznikly v resortu, takže mi jde skutečně pouze o ty případy, které vznikly přápadně v resortu Ministerstva financí.

V médiích jsem si v únoru přečetl, že chyby svých úředníků za rok 2017 přišly daňové poplatníky na 55 milionů korun. Překvapilo mě, že si Ministerstvo financí řeklo za přehled počtu žalob a žádostí o náhradu ve výši 80 tisíc korun. Zeptal jsem se tedy s důvěrou na to, že takové základní informace má mít přece Ministerstvo financí, resp. Generální finanční ředitelství k dispozici. Tyto informace přece jsou důležité a mají být důležité pro dobré manažerské řízení financí státu. Jaké bylo mé překvapení, když se i v odpovědi na moji interpelaci objevily následující odpovědi: Poskytovaná informace nemůže být poskytnuta ve lhůtě stanovené k vyřízení interpelace, protože evidence nerozlišuje roky, kdy byly spory zahájeny. Evidence neobsahuje kompletní údaje o vazbě na agendu GŘF. Nebo: Celkový počet zahájených soudních řízení bude dodatečně zjištěn na odvolacím finančním ředitelství. Zpracování takového množství informací vyžaduje dle sdělení GŘF delší časový úsek a nemohou být poskytnuty ve lhůtě stanovené k vyřízení interpelace. Měsíc tedy nestačil, věřím, že dva měsíce už aspoň na některé věci ano, tak věřím, že mi paní ministryně některé věci doplní, případně vysvětlí celou situaci.

Dovolte mi tedy poznámku. Jak by asi dopadl podnikatel, který by Finanční správě při kontrole říkal: Nevím, moje evidence to neobsahuje, neumím moje obchodní případy rozlišit v letech apod., nemůžu vám to dát. Takový podnikatel by asi dopadl hodně špatně. Pokuta by ho neminula, nebo by možná přišel zajišťovací příkaz, což byla druhá část mých otázek v interpelaci.

Agresivní a neadekvátní přístup k podnikatelům vidíme dnes a denně. Já vám dám několik příkladů za všechny podnikatelské odbory. V médiích například upozornili na případ, který se stal v Holešově ve Zlínském kraji. Za to, že místní trafika nevystavila účtenku a nezaevidovala tržbu za nákup krabičky bonbonů Tic Tac ve výši 15 korun, dostal majitel pokutu ve výši 15 tisíc. Jiný příklad, jiná trafika, pokuta 25 tisíc. Po šesti kontrolách elektronické evidence tržeb, kdy bylo vše v pořádku, konečně posedmé úředníci prodavačku nachytali a za nevydanou účtenku v hodnotě 22 korun byla majiteli udělena pokuta ve výši 25 tisíc korun. Výši pokuty podle toho, co jsem si přečetl, zdůvodnili úředníci těžko uvěřitelným prohlášením, pokud tam skutečně byli posedmé, že lze předpokládat, že podnikatel bude v tomto jednání pokračovat, proto je třeba udělit vysokou sankci. Takových příkladů máme několik a já je tady uvádím právě proto, aby byl vidět ten rozpor mezi tím, jak Finanční správa postupuje vůči podnikatelům, a tím, jaká byla třeba odpověď na mou interpelaci, protože pověst jednání Ministerstva financí mezi podnikateli poslední dobou není úplně nejlepší. Jak jsem řekl, agresivní přístup, mnohdy přehnaná, mnohdy účelová tvrdost dopadu kontrol, mnohdy nevyužití možností, například napomenutí.

Chcete-li tedy, paní ministryně, zvýšit důvěryhodnost Finanční správy a ministerstva, tak je nutné se k sobě chovat minimálně stejně přísně jako k podnikatelům.

Opakuji tedy svoje první otázky: Kolik soudních sporů vedlo Ministerstvo financí nebo Finanční správa v posledních dvou letech, to znamená v letech 2016 a 2017, v souvislosti s výkonem své veřejné moci a kolik z toho z důvodu nesouhlasu žalobce, plátce daně, s vyměřením daně či nesouhlasu s postupem Finanční správy ve věci zadržovacích a zajišťovacích příkazů?

A druhá otázka: Kolik takto vedených soudních sporů Ministerstvo financí nebo Finanční správa prohrály, a musely tak nést náklady řízení a následně uhradit škodu?

Co mě dále zajímalo, je, kolik žádostí o přezkum vyhodnotí kladně pro daňového poplatníka odvolací orgány státu, odvolací finanční ředitelství, a kolik z těch, které takto nevyhodnotí kladně, skončí u soudu a kolik z nich stát prohraje. To je totiž ukazatel, který nám může skutečně ukázat, jak moc kvalitně pracuje odvolací finanční ředitelství, nebo jestli tam panuje podobný duch celé Finanční správy, jak to vypadá zvenjšku, že de facto každý daňový poplatník je sprostý podezřelý.

V druhé části své interpelace jsem se zabýval zajišťovacími příkazy. To je kapitola sama o sobě. S tímto mimořádným prostředkem se poslední roky roztrhl pytel. Zajišťovací příkaz je pro firmy mnohdy až likvidační záležitostí. Z odpovědi na interpelaci vyplývá, že z odvolání proti 652 zajišťovacím případům a příkazům pouze u 12 z nich odvolací ředitelství rozhodlo ve prospěch daňových subjektů. A kolik z nich, z těch zbylých 640, skončilo u soudu, a kolik soudních sporů ministerstvo prohrálo?

Finanční správa si tento nástroj, zajišťovací příkazy výběru daňových povinností, v posledních třech letech velice oblíbila, ač existují v našem právním systému už mnoho let. Od roku 2013 do roku 2016 vzrostlo jejich použití, pokud jsme počítali správně, o více než 300 procent. Zákony dávají úřadům rozsáhlé pravomoci, které mohou uplatňovat při kontrolách vůči podnikatelům. A jak jsem řekl, zajišťovací příkazy jsou už mnoho let v českém právu, ale co se změnilo? Změnil se přístup státní správy. Státní správa se vždy chovala víceméně korektně a zdrženlivě. Využívala svou moc s mírou nezbytnou, ale často s ohledem na podnikatelské subjekty. Byla tedy podnikatelům partnerem. To v posledních letech nevidíme a toto se změnilo.

Aby nedošlo k mýlce, jsem přesvědčen, že ve státní správě je spousta normálních úředníků, kteří chtějí lidem pomoci. Bohužel vždy ale činnost resortu a směřování určuje vedení resortu, případně vedení Generálního finančního ředitelství. Váš předchůdce ve funkci, vážená paní ministryně, Ivan Pilný sám přiznal, že Finanční správa nelegálně zlikvidovala šest firem. A těch, které přežily, ale staly se obětí nelegálních zajišťovacích příkazů, bylo nepochybně více. Vycházím jen z údajů médií. Na konci prosince 2016 Finanční správa využila zajišťovací příkaz na společnost Naryner Construction, pokud to čtu správně, ze Zlínska ve výši přesahující 2 miliony korun. Firma málem zkrachovala. O téměř rok později krajský soud v Brně zajišťovací příkaz zrušil. Známy je i případ přerovské firmy FAU, na které Finanční správa vymáhala DPH z jednoho obchodu údajně hned dvakrát. Zajišťovací příkaz zrušil obecný soud a jeho rozhodnutí potvrdil Nejvyšší správní soud. Další příklad je firma Majority Petrol, kterou opět osvobodil až Nejvyšší správní soud.

Mně nejde o to, abych dostal odpovědi na konkrétní případy, ale chci tím ukazovat, jaký je přístup státní správy a zda skutečně nedochází k nadužívání tohoto mimořádného instrumentu.

Nejvyšší právní soud opakovaně upozorňuje, že nestačí mít jen odůvodněnou obavu, daňová správa musí zajišťovací příkazy řádně zdůvodnit. Jak tedy přistupovalo odvolací finanční ředitelství k jednotlivým případům, pokud nebyly řádně zdůvodněny? Jak říkám, 652, vychází to z vaší odpovědi, 652 zajišťovacích příkazů, pouze 12 z nich rozhodlo odvolací finanční ředitelství ve prospěch těch daňových subjektů. Jak je to s těmi 640 dalšími? A k čemu pak takové odvolání je a kolik nás, všechny daňové poplatníky, tohle nadužívání bude stát? A jaká byla na ministerstvu přijata opatření, to mě zajímá nejvíce, aby se případně tyto přehmaty neopakovaly?

Děkuji za pozornost a děkuji za vaše odpovědi, paní ministryně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, dorazily další omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Radek Koten z dnešního jednacího dne od 11 hodin do konce jednání z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Adam Kalous navíc mezi 9. a 13. hodinou z důvodu jednání.

A nyní prosím paní ministryni.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Dobrý den, děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych reagovala na pana poslance Munzara. Já už nebudu reprodukovat, abych nezdržovala váš drahocenný čas, svou písemnou odpověď, na kterou pan poslanec reaguje, ale budu reagovat přímo na jeho výtky k té odpovědi, kterou jsem mu zaslala písemně.

Pan poslanec se předmětnou interpelací domáhá informací, které se vztahují primárně k agendě náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, byť tedy teď hovořil ještě o kontrolách EET, zajišťovacích příkazech. Já zareaguji na všechno, i když úplně to tady připraveno nemám, nosím to v hlavě, takže věřím, že odpovím, co budu moci, na vaše poznámky. Ted' se soustředím na primární předmět jeho interpelace.

Tato agenda je interpelována ve vztahu k pochybením úředníků Ministerstva financí, a dále se domáhá informací o daňovém řízení, a to zejména k zadržovacím a zajišťovacím příkazům. Informaci k daňovým řízením poskytl Generální finanční ředitelství a pan poslanec také poukazuje na neochotu ministerstva poskytnout požadované informace. Neochota to rozhodně není. Je to prostě nemožnost poskytnout tyto informace a já vysvětlím proč. A snažila jsem se to vysvětlit už i v té písemné interpelaci. Tam jsem uváděla, že náhrady škod podle zákona č. 82/1998 Sb., tedy o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, dále to budu nazývat ve zkratce už jenom "zákon o náhradě škody", které hradí Ministerstvo financí, nejsou vždy spojeny s resortem Ministerstva financí. Spadá tam třeba i zbytková agenda podle § 6 odst. 3

zákona o náhradě škody, odpovědnost za Kancelář prezidenta republiky, za Ústavní soud a také takzvaná Simonova doktrína, což znamená, kdy Nejvyšší soud činí Ministerstvo financí odpovědným v případech, kde vystupuje více za náhradu odpovědných odpovědných ministerstev, a to i když žádné z nich není Ministerstvo financí. Rozumějte, ta náhrada škody se vede s nějakým rezortem, ale nejvyšší soud rozhodne, že kompetentní k tomu aktivně být legitimován v tom sporu je Ministerstvo financí. A nejsou tedy vždy způsobena pochybením úředníka.

Také jsem se snažila vysvětlit, že Ministerstvo financí eviduje žádosti a soudní spory k uvedené agendě od roku 2011 a běžně informace poskytuje, jsou i na webových stránkách Ministerstva financí. Nicméně tyto evidence jsou vedeny pro potřeby Ministerstva financí. My nemáme žádnou zákonnou povinnost ji vést pro třetí subjekty. Proto ji vedeme pro svou potřebu. To znamená, v takové struktuře a členění, které neodpovídá požadavkům třeba pana poslance, který mě interpeluje, ale odpovídá potřebám Ministerstva financí. Takže my si tu evidenci vedeme, když to řeknu, lidově řečeno o živých a mrtvých spisech. O tom, kdy to řízení bylo zahájeno, na základě čeho, v jaké se nachází fázi, zda bylo či nebylo skončeno. Protože jinou povinnost nemáme a děláme tu evidenci pro sebe tak, abychom efektivně tuto agendu zabezpečili. Takže takový postup nelze označovat jako neochotu. Neochotu bych vnímala tehdy, kdybychom ty evidence měli a já je nechtěla vydat. Mohu vydat jenom to, co máme k dispozici. Nemáme žádnou zákonnou povinnost vést evidenci jinak. Vést evidenci jinak žádnou zákonnou povinnost nemáme.

A v podstatě když bych teď měla plně vyhovět vašim požadavkům, pane poslanče, tak to znamená, že musím z toho útvaru, vysoce kvalifikovaného útvaru, kde dělají vysoce erudovaní právníci, jejichž práce si nesmírně vážím, tak bych musela teď vyčlenit minimálně dva lidi, já jsem to s nimi konzultovala, a na několik měsíců je nechat zpracovávat ručně a vyhledávat tyto informace ve spisech. Já osobně toto za efektivní nevidím. A nabízím vám místo toho návštěvu na Ministerstvu financí, nabízím vám návštěvu na útvaru, který to zpracovává, ukážeme vám tu agendu, ukážeme vám, cokoli vás bude zajímat. Ukážeme vám, jak vedeme tu evidenci pro potřeby Ministerstva financí, a případně se domluvíme, co konkrétně by vás zajímalo a v jakém časovém horizontu jsme schopni to dodat. Ale bude to na úkor práce, že budou těm lidem stát jiné spisy. Upozorňuji, že je tam prostě dlouhodobě podstav, ale to je můj problém, tím vás nechci zatěžovat.

Pan poslanec tedy jasně formuluje otázky, tady je nakonec i zopakoval. A já odpovídám, že jsem tedy reagovala na dotaz, který se týká Ministerstva financí, Finanční správy a nikoliv Celní správy a víceméně že v tuto chvíli nejsem schopna dát žádné bližší informace.

Ještě bych chtěla upřesnit k těm informacím. Předmětná agenda náhrad čítá 933 žádostí o náhradu škody od roku 2011 do roku 2017. Tyto jsou vedeny v základní evidenci v excelovém programu, který umožňuje omezeně dle nastavených kritérií vložená data týkající se žádostí, ale ne soudních sporů, filtrovat, řadit podle zadaných kritérií, neumožňuje to ani sčítat či dělat tam ten výběr tak, jak by pan poslanec víceméně požadoval.

Dále je zde evidence soudních sporů, která je vedena od Fondu národního majetku v převzatém systému LOTUS, který však skoro vůbec neumožňuje jakékoliv filtrování a hromadné výstupy. A je třeba podotknout, že ne všechny žádosti se stanou předmětem soudního sporu. Protože v podstatě je podán podnět, jenom pro vaši informaci, a Ministerstvo financí navrhuje, nebo víceméně komunikuje s tím navrhovatelem stran náhrady škody. A mnohdy se stane, že on je spokojen s tím, jak ta komunikace probíhá, případně s navrženou náhradou škody, nebo se s tím smíří a dále žádný soudní spor neaktivizuje. A samozřejmě znovu zmiňuji takzvanou Simonovu doktrínu, že vstupujeme do sporů, které se vůbec netýkají rezortu Ministerstva financí, a pouze tam vystupujeme jménem těchto jiných rezortů jiných orgánů.

Tedy znovu opakují, že jednotlivá data jsou vedena v detailu, který vyhovuje potřebám Ministerstva financí, ale který nezohledňuje například rozlišení na agendy Generálního finančního ředitelství, Generálního ředitelství cel, vlastní agendu Ministerstva financí či takzvanou zbytkovou agendu podle § 6 odst. 3 zákona o náhradách škod. Rozlišuje tedy pouze na živé případy a případy ukončené a sleduje ta evidence, protože je pro potřeby Ministerstva financí, sleduje vlastně jednotlivé fáze průběhu soudního řízení tak, abychom si sledovali, že nedochází k žádným prodávám nebo ke zmeškání zákonných lhůt.

Všechny požadavky nad rámec, a tento požadavek pana poslance je nad rámec evidencí, tak jak je vedena, je proto nutné vyhledávat jednotlivě ručně cirká v tisících spisech. V evidenci spisové služby EPD, to je vnitřní spisová služba Ministerstva financí, evidenci žádostí či evidenci soudních sporů, toho takzvaného LOTUSu, který jsme převzali. Některé spisy navíc jsou už archivovány, takže samozřejmě by to muselo být ručně vyhledáváno i v archívech. Takové vyhledávání s ohledem na rozsah není možné, nebylo možné v třicetidenní lhůtě pro zpracování interpelace a je personálně náročné. Já to nemohu nechat vyhledávat třeba někoho, kdo pracuje pouze na podatelně nebo kdo pracuje v kanceláři, to musí skutečně dělat člověk znalý toho spisu a té agendy, aby věděl, co hledá.

Opakovaně nabízím osobní projednání, nabízím vám osobní návštěvu, kde vám ukážeme ty evidence a ukážeme prostě, jak ta evidence je vedena. A žádná zákonná povinnost vést tuto evidenci není, protože si ji zpracováváme pro sebe. Máme zákonnou povinnost dodržovat zákon a naplňovat jeho normy.

Ještě nad rámec této interpelace. Tady padlo více věcí, které už v té interpelaci jako takové nebyly uvedeny. Pokusím se aspoň stručně zareagovat.

Ptal jste se, jak by bylo naloženo s podnikatelem, který by nedodal nějaké evidence, a jak tedy vlastně je možné, že Ministerstvo financí ty evidence nemá. To jsou přece úplně odlišné věci. Když se vede daňové řízení, tak se vede vždy v souladu se zákonem. A pokud je na principech dokazování, které jsou zakotveny v daňovém řádu, a pokud je po podnikateli požadována nějaká evidence, tak může být požadována pouze tehdy, pokud ji podle zákona má vést. Takže pokud takovou povinnou evidenci má vést, a existuje řada evidencí, například evidence o příjmech a výdajích, včera jsme se tady bavili, nebo především, čas hrozně letí, o účetnictví, kdo musí vést evidenci, kdo vede účetnictví. A to je třeba takový klasický příklad.

Ale prosím vás, musíme přece odlišit velice striktně od problému, kdy si vede orgán veřejné správy evidenci pro svou potřebu, nemá tuto povinnost ze zákona, takže není povinen si vést analytiku jednotlivých soudních sporů, je povinen postupovat podle zákona o náhradě škod. A pokud máte pocit, že nepostupujeme, tak prosím oponujte na základě zákona. Ale neslučujeme tedy věci, které spolu absolutně nesouvisí a které jsou tedy absolutně neslučitelné.

Zmínil jste tady tu populární krabičku Tic Tac, za kterou dostal podnikatel 15 tisíc korun pokuty v rámci kontroly EET. Nebudu zdržovat. Odkazují, tady byla velká výhoda, že v podstatě ten podnikatel zbavil Finanční správu mlčenlivosti, takže každý z vás, kdo má zájem včetně vás, pane poslanče Munzare, najdete si podrobný popis tohoto případu, v jiných případech to možné není, protože je striktní povinnost mlčenlivosti, najdete si to na stránkách Finanční správy. Případně u těch takzvaných Podnikatelských odborů, myslím, že to také tenkrát sdílely, najdete to možná i na mých webových stránkách, kde je podrobně vysvětlení Finanční správy, a samozřejmě na webových stránkách Finanční správy.

Podnikatelské odbory, které zmiňujete, pořádně nevím, koho zastupují, ale to je teď nepodstatné. Podstatné je to, že Finanční správa zbavena mlčenlivosti mohla vysvětlit, jak to vlastně bylo. A nebylo to tak, jak říkáte. Tam bylo vedeno prostě řízení, velice stručně, nechci unavovat, každého odkazují na podrobnou informaci, tam bylo zahájeno správní řízení, protože bylo zjištěno porušení zákona o evidenci tržeb. A protože to bylo první porušení, tak určitě by Finanční správa postupovala s ohledem na tyto skutečnosti, ona musí vždy vážit na mísky vah všechny polehčující a přitěžující okolnosti. A zcela určitě by ta sankce byla minimální. Jenomže v průběhu toho probíhajícího správního řízení na tu kontrolu zašla ještě víckrát a pokaždé zjistila porušení, a to byl tam důsledek, takže tam došlo prostě k pokračování v tom správním deliktu, a já vás odkazují na podrobné vysvětlení Finanční správy.

Chtěla bych vás poprosit, abyste už nikdy nepoužíval, že pro... Já nevím, jestli jste to řekl, teď vám nechci něco podsouvat, jestli pro Finanční správu nebo pro resort Ministerstva financí je každý podnikatel sprostý podezřelý. Nikdy jste to neslyšel z mých úst, nikdy to neuslyšíte, protože já si to nemyslím. A nemyslím si to ani poté, co jsem strávila skoro celý profesní život na Finanční správě. Naopak si myslím, že většina je poctivých. Tak to prosím neříkejte a nepodsouvejte nám to. My bojujeme za tu většinu těch poctivých právě, aby měli rovné podmínky vůči těm nepoctivým, takže to už nechci a už se k tomu nebudu vyjadřovat, mě to prostě uráží, když tato slova jsou nám podsouvána.

Zajišťovací příkazy. Nevím, jestli už mám o tom hovořit, nebylo to ani primárně předmětem vaší interpelace, vy jste spíš cílil na to, kolik případů zajišťovacích příkazů došlo na odvolací řízení, následně na soud a následně případně se stalo předmětem náhrady škody. Tímhle číslem nedisponujeme, disponujeme souhrnným číslem. Ale téma zajišťovacích příkazů, a zase, odkážu vás na stránky zejména Finanční správy. Tolikrát jako náměstkyně jsem byla v rozpočtovém výboru, byla jsem tehdy na vládě ještě jako náměstkyně, kde jsem prostě prezentovala spolu s generálním ředitelem Finanční správy statistiky, a došlo tam k velmi významnému posunu. Finanční správa na podzim loňského roku vydala metodický pokyn, který najdete na jejích stránkách. Tam byly jednoznačně stanoveny podmínky. Ty

zajišťovací příkazy, to jste řekl správně, jsou v zákoně od roku 1993. Ona už je znala, to vás ještě opravím, první republika, to není nic nového. A nakonec v trestních předpisech máme také něco podobného, že se zajišťuje majetek v průběhu trestního řízení. To není nic neobvyklého. A skutečně ta Finanční správa v poměru počtu plátců, protože se bavíme zejména o zajišťovacích příkazech na DPH, vás zajímají takové ty superrychlé zajišťovací příkazy, tak v poměru počtu plátců, kterých máme zhruba kolem půl milionu, tak jich bylo vydáno asi 0,03 %. Ale souhlasím s tím, že byť by byl jeden, který by neoprávněně firmu zlikvidoval, bylo by to špatně.

Probraly se tyto věci, je k tomu rozsáhlý analytický materiál, je metodický pokyn. Svolala jsem už jako ministryně v lednu 2018 expertní tým k daňovému řádu, který existuje na Ministerstvu financí několik let, jeho účastníky jsou předseda Nejvyššího správního soudu, nejvyšší státní zástupce, zástupci Ministerstva spravedlnosti, zástupci Ministerstva vnitra, samozřejmě financí, Finanční správy a na řadu dalších expertů jsem..., soudci Nejvyššího správního soudu, zástupci Komory daňových poradců, což je samozřejmě, Advokátní komory, a debatovali jsme problematiku zajišťovacích příkazů už s ohledem na tu novou metodiku.

Ta metodika, shrnu to jednou větou, mění posun v tom, že zajišťovací příkaz, tak jak je koncipován v daňovém řádu, tak v podstatě znamená ve vazbě na speciální úpravu v DPH, že jsou-li naplněny podmínky, existuje-li odůvodněná obava, tak Finanční správa doručí zajišťovací příkaz, např. hrozí to, že bude v nějaké budoucnosti doměřena daň, a vlastně jsou obavy, že bude ta daň v budoucnu nevymahatelná, když to řeknu velmi stručně a velmi zjednodušeně, tak doručí tento zajišťovací příkaz a uloží okamžitě tomu subjektu vlastně plnit. A ten zajišťovací příkaz se ve velice krátké době, prostě téměř okamžitě po tom okamžiku doručení, stává vykonatelným a stává se exekucním titulem a ta Finanční správa má legitimní nástroj pro to, aby exekuovala. A to byl ten kámen sporu, že v řadě případů k tomu přistoupila. A ta metodika právě mění tuto a je závazná. Byť to není zákon, tak protože už existuje dávno a roky nález Ústavního soudu, který říká, že pokud si orgán veřejné správy stanoví interním normativním pokynem určité postupy, tak je to prostě pro něj závazné a bylo by to porušení vlastně Ústavou zaručených práv, pokud nebyly dodržovány.

Takže přestože to je metodika, tak je závazná, a tam se zásadně změnilo to, že Finanční správa k tomuto může přistoupit pouze v případě, když se nebude jednat o živé firmy, tzn. budou to třeba různé, a takových je celá řada, prázdné schránky, které mají na účtě peníze, a bylo by jasné, že v době, kdy dojde k doměření daně, tak ty peníze prostě na účtech nebudou. Ale pokud se bude jednat o živou firmu, která má zaměstnance, která funguje, má portfolio, tak může přistoupit k tomuto kroku pouze tehdy, nebude-li možné vyčerpat jiné prostředky ochrany. A existují. Jsou to různé záruky, zástavní práva atd. Současně, a budu osobně psát dopis nové paní ministryni spravedlnosti, jsme uzavřeli s tím, že budu usilovat o to, aby ve spolupráci, ale je to v gesci Ministerstva spravedlnosti, protože teď, my jsme na tom samozřejmě pracovat začali, ale znovu napíši teď nové paní ministryni, iniciovat pozici takzvaného, nechtejte mě za slovo, je to pracovní název, nuceného zajišťovacího správce, to znamená nějaké osoby, která by v případě, kdy bude vydán zajišťovací příkaz, nezávislé osoby, zdůrazňuji, na resortu Ministerstva financí, která by dohlížela na

zájmy jak toho podnikatele, tak státu. Nabízí se např. portfolio tzv. insolvenčních správců nebo něco obdobného. O tom musíme samozřejmě debatovat. Každopádně nikdy nechci a vždy budu proti tomu, aby to byla osoba jakkoli spojená s resortem Ministerstva financí a vyvolávalo to nějaký pocit podjatosti či závislosti.

V tuto chvíli si myslím, že jsem asi odpověděla na všechny vaše dotazy. Znovu vám nabízím a zvu vás srdečně na Ministerstvo financí. Ukážu vám evidence, tak jak je tam vedeme, vedeme je pro potřeby Ministerstva financí, děláme všechno pro to, abychom dodržovali zákon, a nemůžeme si dovolit postupovat jinak. A pokud mi chcete vytknout porušení zákona nebo porušení zákonných povinností, učiňte tak, ale učiňte tak s oporou na obecně závazné předpisy. V opačném případě vám vyhovět z těchto důvodů, které jsem popsala, prostě a jednoduše nemohu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než se posuneme v rozpravě, tak tady mám opět nějaké omluvenky. Omlouvá se nám paní poslankyně Radka Maxová do 11 hodin a dále pak od 14.30 do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Holomčík od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní prosím pana poslance Munzara opět do rozpravy.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní ministryně, za vaši odpověď, za upřesnění, děkuji dokonce i za to, že jste mi odpověděla na otázku, která byla zmíněna spíše řečnický. Také děkuji za to pozvání, které rád, a určitě nebudu sám, mám tady kolegy, se kterými jsme se domlouvali, že bychom skutečně tento útvar navštívili a podívali se. Ale upřímně řečeno, mně nejde ani o technickou kvalitu konkrétní databáze, ale o podklady, které by podle mě každý správce státní kasy měl mít. Nejde mi tedy ani o nějaký konkrétní případ, ale spíše o trendy.

Řekla jste tu na tu mou část interpelace, která se týká zajišťovacích příkazů, že nedisponujete číslem, kolik ze zajišťovacích příkazů dospělo k soudu a bylo rozhodnuto. A přitom víme, jakým způsobem se zajišťovací příkazy začaly užívat. Jsou tady od roku 1993, jak jste řekla, v roce 2012 se využil tento mimořádný nástroj ve 269 případech, v roce 2013, vycházím z médií, v 467 případech, 2014 už jich bylo 1 032, v roce 2015 1 605, 2016 1 561. Ten trend je opravdu velice, velice rostoucí.

A vy jste tady řekla, že byť by byl jeden případ, který by zlikvidoval firmu, tak je to špatně. Pokud tedy váš předchůdce v Sobotkově vládě, pan ministr financí za ANO Ivan Pilný, on se omluvil šesti firmám za to, že je toto užití nástroje zlikvidovalo, tak to bylo minimálně šestkrát špatně. A skutečně z toho ukazatele, kolik odvolacích řízení rozhodne ve prospěch daňového subjektu a kolik z těch případů, které nerozhodne ve prospěch daňového subjektu, se dostane k soudu, a soud rozhodne pozitivně ve prospěch daňového subjektu, tak to ukazuje právě na tu agresivnost či neagresivnost Finanční správy, zda skutečně postupuje správně, zda odvolací ředitelství je tím nezávislým orgánem, který to skutečně posuzuje nezávisle a

nestranně a objektivně, nebo spíše přispívá k tomu, a musím to znova říct, agresivnímu přístupu za účelem maximálního výběru daní bez ohledu na oběti.

Takže tohle mě zajímalo, a proto já s vaší odpovědí nemohu být spokojen a dovolím si navrhnout podle § 54 jednacího řádu odst. 5, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí a ukládá vám vytvořit novou odpověď do 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za návrh. Než se posuneme opět v rozpravě, tak tu mám další dvě omluvy. Omlouvá se nám pan poslanec Lubomír Španěl dnes z rodinných důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Jan Hrnčíř mezi 11. a 15. hodinou z důvodu návštěvy lékaře.

Rozhlížím se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Pan poslanec Vojtěch Munzar tedy navrhl nesouhlas Poslanecké sněmovny, o čemž budeme hlasovat. Vzhledem k tomu, jak jsou prořídle lavice, tak si dovolím zagongovat. Chvilku počkáme. Pro příchozí opakuji, že budeme hlasovat o nesouhlasu Sněmovny s odpovědí na interpelaci.

Nevidím žádost o odhlášení. Vidím žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosim, abyste se znovu přihlásili svými kartami, případně náhradními kartami.

Pro příchozí opakuji, že budeme hlasovat o nesouhlasu Sněmovny s odpovědí ministryně Schillerové na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara. Vypadá to, že se nám počet ustálil.

Zahajuji hlasování číslo 45. Ptám se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 45 bylo přihlášeno 100 poslanců, pro se vyslovilo 44, proti 52. Návrh byl zamítnut. Sněmovna tedy nevyslovila nesouhlas, a tím pádem projednávání této věci končí. Děkuji vám. (Hluk v sále.)

Přesuneme se k další interpelaci. Ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci aktuálního čerpání evropských fondů v České republice v období 2014 až 2020. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 185. Já vám děkuji a otevírám rozpravu a prosím opět pana poslance Munzara, který, předpokládám, že se hlásí.

A chtěl bych poprosit o klid v sále. Vidím, že nás tady přibýlo, což je dobře, ale prosím, abychom zachovali takovou úroveň hluku, aby bylo možno se vzájemně poslouchat. Prosim, pane poslanče. (Stálý hluk v levé části sálu.)

Počkáme, až doběhnou jednání u řečnického pultíku (poslanec Jan Volný tam mluví s ministryní Schillerovou) a až se situace v sále po mé levici uklidní. Můžete pokračovat, pane poslanče, nebo...?

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Ještě jednou dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády. Chtěl bych na úvod, a myslím to vážně, paní ministryni poděkovat za dobře zpracovanou odpověď na interpelaci, mluvím o formě. Tato odpověď se nesnaží nic zamlčovat a zakrývat a toho si velmi cením, paní ministryně. Ale jinak to není moc veselé čtení, ta čísla. Požádal jsem o zařazení

tohoto bodu, aby se všichni kolegové i veřejnost mohli seznámit se skutečným stavem věci.

Jsmo v půlce programovacího období a fakticky je proplaceno, jak jsem vyrozuměl z odpovědi, 18,6 % prostředků určených z evropských fondů pro Českou republiku. Vyúčtováno 14,2 % a EU požádáno o vyplacení o 12,3 %. V tom mém tisku 185 můžete najít dobře zpracovanou tabulku, kde to uvidíte rozložené i po jednotlivých programech. Ty první dva údaje, údaje o vyhlášených výzvách a o množství rozhodnutí o uzavření o přidělení dotace, je sice zajímavá, ale pro mě to neříká nic o konkrétním čerpání. Konkrétní čerpání jsou ta tři čísla, která jsem tady načetl. (Trvalý hluk v sále.)

A protože si myslím, vážené kolegyně, vážení kolegové prostřednictvím pana předsedajícího, že stav čerpání evropského fondu České republiky by nás mělo enormně zajímat, tak bych požádal pana předsedajícího, jestli by...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím. Poprosil bych kolegy na levičce, aby přesunuli svá koaliční jednání mimo plénum Sněmovny, nebo aby je ukončili.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Takže jsme v půlce programovacího období a máme vyčerpanou necelou pětinu. Opakuje se tak podobný problém jako v tom předchozím, minulém programovacím období. Když moji kolegové v minulém Sněmovně upozorňovali na prodloužení už se zahájením fondů, tak nad tím bylo máváno rukou. Fakticky se začalo na konci roku 2015, přitom programovací období bylo už od roku 2014, takže už na začátku čerpání to čerpání samotné nabralo skoro dva roky zpoždění. A vidíme aktuální problémy.

Z interpelace vyplývá, že nejhůře čerpaný je Integrovaný regionální operační program. Ten je snad nejhorší v tom čerpání. Proplaceno pouze 4,6 % z celkové alokace. A já mám zprávy od starostů našeho regionu o tom, že komunikace s administrativním orgánem i řídicím orgánem vážně, jsou velice dlouhé lhůty při administrování žádostí, což samozřejmě starostům v našem regionu komplikuje plánování, a nakonec mnozí z nich přistoupili k tomu, že si udělají jednodušeji ty projekty, to znamená za své, nemusí tak plnit všechny ty někdy velice tvrdé a těžké podmínky, než aby čekali na dotaci rok, rok a půl, tak si to radši udělají ze svého rozpočtu.

Druhým takovým nedobрым příkladem je operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, kde je pouze proplaceno 9,1 %. Tam je, nebo byl problém s certifikací. Mě zajímá, paní ministryně, jestli máte informace, jestli už byl nějak vyřešen a jakým způsobem. A médiu nedávno proběhla zpráva, že právě u tohoto programu se mění podmínky pro žadatele, k horšímu pro ně, ex post, až po realizaci projektů, což mi tedy přijde strašně nefér měnit podmínky nikoli v průběhu, ale po skončení hry. Proto mě zajímá zejména, jaká akcelerační opatření přijala vláda v demisi, minulá vláda, za těch půl roku, vláda bez důvěry, a jaké přijme nová vláda v nejbližších dnech, protože každý den je v tomto podstatný. A zajímá mě, jestli byla Evropská unie požádána o realokaci prostředků mezi programy, a jakými, nebo jestli

sama vláda využila svých pravomocí realokovat prostředky v rámci jednotlivých programů, jakých a v jaké výši.

Nejsem moc příznivcem přerozdělování a různých dotací. Myslím, že dotace zejména v podnikatelském prostředí křiví trh. Ale pokud má Česká republika nárok na nějaké prostředky z Evropské unie, tak musí udělat maximum pro to, aby je vyčerpala.

Nakonec si neodpustím poznámku. Je sice hezké, že minulá vláda jezdila po republice a slibovala hory s horákama a všechno všem, a snad že i maso bude vbrzku, ale měla se více zabývat také problémy v jednotlivých operačních programech, abychom byli o něco úspěšnější v čerpání prostředků.

Děkuji, paní ministryně, za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, tak bych vám rád přečetl nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan ministr Robert Plaga z důvodu naléhavých pracovních záležitostí do 15 hodin a omlouvá se nám pan poslanec Stanislav Juránek z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne.

Nyní prosím paní ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já samozřejmě budu odpovídat už asi na ty konkrétní dotazy, které tady pan poslanec vznesl, protože my jsme skutečně připravili velmi detailní materiál o čerpání evropských fondů. Já jenom bych se asi zastavila u toho vlastně, my jsme – součástí těch materiálů byla tabulka, která zahrnovala celkovou alokaci. Tam je potřeba si uvědomit, že celková alokace je složena z té hlavní alokace, kterou mají všechny řídicí orgány tzv. jistou, a potom tu výkonnostní rezervu, která je samozřejmě uvolňována právě pro naplnění milníků na konci roku 2018, a jsou to finanční i věcné milníky. Pak samozřejmě sledujeme, kolik je z daných alokačních peněz už pod právními akty, tzn. pod rozhodnutími, kolik z těch právních aktů už bylo vyčerpáno, tzn. už byly ty peníze převedeny, kolik už je v žádostech o platbu a kolik je ve finále certifikováno. A to jsou právě ta tři čísla, o kterých hovoří pan poslanec. Kde my samozřejmě... Ta alfa omega pro nás jsou samozřejmě peníze, které jsou vyúčtovány v souhrnných žádostech o platbu a následně certifikovány vůči Evropské komisi.

U těchto dvou čísel je potřeba se zastavit, protože samozřejmě certifikace neprobíhá každý den. Ty peníze se vlastně shromažďují třeba každé tři měsíce na Ministerstvu financí a pak jde tzv. souhrnná žádost o certifikaci na Evropskou komisi a ta certifikace probíhá třikrát čtyřikrát do roka. Proto tento ukazatel pro nás není teď na vládní úrovni ten, který sledujeme, ale sledujeme to, kolik skutečně proplatil řídicí orgány vůči těm konkrétním žadatelům, a to, co jde do těch souhrnných žádostí o platbu. A tady samozřejmě už bylo proplaceno přes 106 miliard a to je to číslo 18,6, o kterém hovořil pan poslanec.

Takovým druhým, na co bych ráda zareagovala, na to, co pan poslanec říkal, že my skutečně nejsme v půlce. Sice programové období začalo 2014 až 2020, ale kvůli chybějící legislativě na straně Evropské komise se skutečně reálně začalo, protože schvalovány ty operační programy byly až v průběhu roku 2015, tzn. reálné čerpání probíhá od roku 2016, 2017 a teď jsme teprve v červnu roku 2018 a to období trvá do roku 2023, protože máme pravidlo N+3. Tak jenom, nejsme tady v půlce, máme za sebou sotva dva roky čerpání a máme vyčerpáno 18,6, což je zhruba 20 % z celkové alokace.

Samozřejmě komunikace s řídicími orgány ano, tak samozřejmě, my jsme se snažili nastavit jednotné metodické prostředí. Máme deset operačních programů, deset řídicích orgánů. Samozřejmě ta komunikace třeba tam, kde jsou to tzv. rychloobrátkové projekty, jako např. operační program Zaměstnanost, který čerpá z Evropského sociálního fondu, je jiná komunikace než s řídicími orgány, které realizují investice. My jsme samozřejmě, to jsou ty konkrétní vládní kroky, které se snažíme dělat, protože skutečně tak jak je to nastaveno dneska, že se vlastně platí ty projekty ex post, tak u těch investičních projektů vzhledem k tomu, že byly tak nízko úročené úvěry, tak se stalo to, že každý žadatel si vzal úvěr na ten svůj projekt a za řídicím orgánem přišel až za dva roky, teprve až když zrealizoval svoji investici. A to je samozřejmě vůči nastavení čerpání v ČR velký problém, protože to celé předfinancovává systém bank a my jsme vlastně poslední v pořadí a následně samozřejmě bychom jako správní hospodáři měli sledovat cash flow.

To znamená, tyto kroky jsme u těch investičních programů udělali, že jsme zejména tam, kde žadatelé jsou státní instituce, tzn. Ředitelství silnic a dálnic nebo samozřejmě jednotlivá ministerstva v rámci Integrovaného regionálního operačního programu, ať už Národní památkový ústav atd., tak se snažíme, aby předkládali průběžné žádosti o platbu. To znamená např. po třech měsících. To znamená, nemusí zrealizovat rekonstrukci památky za 200 milionů a přijít až v roce 2019 s jednou žádostí o platbu, ale aby chodili průběžně každé tři měsíce. Toto se skutečně podařilo a vlastně tímto to zrychlujeme. Ale je to pro nás výzva i do budoucna, že by možná bylo lepší i kvůli právě průběžnějšímu čerpání evropských fondů nastavit systém, který si asi mnozí z vás i pamatují – dříve byly tzv. limitky, to znamená, s nezaplacenými fakturami se chodilo přímo do banky a banka vlastně proplácela ty faktury, a tím bychom zajistili rychlejší čerpání.

Co se týká těch starostí, tak samozřejmě oni zejména cílí do Integrovaného regionálního operačního programu. Byť tento program je největší v České republice, tak samozřejmě zmapovává také největší množství převisů. To znamená, například jsme vyhlásili 2 miliardy do základní škol a převis je 5 miliard. A takto bych mohla pokračovat u těch jednotlivých opatření v Integrovaném regionálním operačním programu. Proto snaha, a je to vlastní iniciativa vlády, hledat další prostředky na posílení těchto projektů, které jsou tzv. v zásobnících. My jsme sami iniciovali, a v dnešních dnech docházejí mnoha starostům dopisy, že jsme uvolnili další zdroje do financování základních škol, uvolnili jsme tam další 1,3 miliardy. A věřte mi, že to je každodenní práce velmi mravenčí, aby skutečně ty projekty získaly co nejrychleji finanční podporu.

A s tím souvisí i moje návštěva paní komisařky Cretu, kde opět na žádost pana premiéra, to znamená, vlastní iniciativa ČR je, aby se přelokovaly peníze z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost broadbandu, protože byt' jsme udělali analýzy potřeby atd., tak si myslím, že se to prostě přepálilo na začátku programovacího období. My jsme tam alokovali 14 miliard do vysokorychlostního internetu a Česká republika na to nemá projekty, nejsme na to připraveni. Evropská komise souhlasila s tím, že polovinu z těchto peněz mohou začít převádět do jiných programů, které to potřebují. Velmi nám tady pomohla strategie Restartu, protože to jsme skutečně na špici v rámci Evropské unie, to jsou regiony postižené těžbou uhlí, to je Karlovarský kraj, Moravskoslezský kraj a Ústecký kraj. A díky tomu, že mnoho projektů z těchto krajů skončilo v IROPu v zásobnících projektů, tak samozřejmě gros z těch 7 miliard, které budeme převádět z OPPIKu, půjde právě do Integrovaného regionálního operačního programu, ať už na bezemisní vozidla, nebo samozřejmě posílení infrastruktury základních škol, nebo na posílení zdravotnictví, eGovernment a ostatní věci.

Co se týká OPPIKu samotného, tak tam velmi intenzivně sledujeme dění v OPPIKu, protože tam samozřejmě dostal operační program warning letter, to znamená, že Evropská komise upozorňuje na to, že na základě výsledků auditu skutečně neoprávněně tam čerpali veřejnou podporu. My to velmi intenzivně sledujeme. S Evropskou komisí máme dohodnutý akční plán na odstranění nedostatků v OPPIKu tak, aby byla certifikace. Tam nejde o to, že by žadatel nemohli čerpat a nedostávali peníze, protože my to všechno stejně, ty operační programy se předfinancovávají ze státního rozpočtu, ale jde o to, aby OPPIK v září znovu mohl nastartovat certifikaci.

Takže tolik asi toto. A jenom možná jedna poslední poznámka. Samozřejmě pro nás je stěžejní sledovat pravidlo N+3, to znamená, peníze, které nám Evropská komise alokovala pro rok 2015, my musíme vyčerpat do konce roku 2018, to je to N+3, tzn. $15+3=18$. A takto vlastně to sledujeme a tady skutečně máme naplněno zpravidla N+3. To je pro nás to stěžejní, abychom nepřišli ani o korunu z evropských fondů, tak máme vyčerpáno už více než 85 %. Takže vzhledem k tomu, že ty nejintenzivnější měsíce zejména u investičních programů nás teprve čekají, protože byla zahájena stavební sezóna v březnu, tak samozřejmě ty největší náklady faktur očekáváme během letních měsíců, září, říjen, takže tady skutečně i dle predikcí jednotlivých řídicích orgánů není důvod, obavy k tomu, že bychom to nevyčerpali.

A co se týká našich výjezdů vlády, my skutečně nikde nic neslibujeme. My mapujeme investice, mapujeme potřeby jednotlivých regionů, protože byt' tady vlastně řešíme čerpání, tak zároveň už připravuji výhled a čerpání operačních programů na období 2021 plus, to znamená 2021 až 2027, a tam samozřejmě bychom skutečně chtěli připravit ty priority a alokace na skutečné potřeby našich měst a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Teď se mi hlásil pan poslanec Kupka do rozpravy. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, rád bych ještě adresoval paní ministryni jednu otázku a zároveň jednu prosbu. Samozřejmě že oceňuji to, že se vláda snaží o to přesunout finanční prostředky, realokovat je tam, kde je větší požadavek, kde je větší potřeba České republiky. To je určitě nutný a správný krok. Evidují ale od celé řady starostů vážné problémy s tím, jak funguje Integrovaný regionální operační program, zejména v oblasti úplně zbytečných byrokratických požadavků, opakovaných kontrol a především v tom, že na onen právní akt, na tu registraci, čekají některé projekty opravdu déle než rok. A to, že čekají tak dlouho, pro ně znamená mimo jiné zásadní problémy nejenom s financováním, protože za ten rok se v oblasti stavebnictví významně proměnily ceny, takže se dostávají do opravdu velmi obtížné situace, kdy by i chtěli realizovat svoje investice a svoje projekty, ale třeba na to nedojde, protože to prostě už vysoutěží za ceny, které jsou mimo ten původní projekt, mimo ten původní odhad. To je jeden vážný problém.

Druhý vážný problém. Protože se v mnoha případech jedná o projekty školské, které jsou vázány na to, že se zahájí o prázdninách a pokud možno se o prázdninách také dokončí, tak to zdržení znamená vždycky posun o celý rok v realizaci, a tím se znovu významně komplikují a ztěžují podmínky.

Moje prosba a konkrétní otázka je, jaké změny v té administraci, v tom, aby ta byrokratická zátěž nebyla tak velká, aby se celý rok neřadil mezi jednoznačně nejhůř administrované operační programy a vůbec grantové programy v České republice, co podniknete, co máte v plánu. Velmi prosím o to, aby se v té věci podniklo co nejvíc, protože ten reálný problém tam Česká republika má. Ta byrokratická zátěž v tomhle konkrétním případě je opravdu neúnosná.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré dopoledne. Děkuji poslanci Kupkovi a nyní se táži, jestli ještě někdo další chce vystoupit. Ano. Paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Opravdu už nebudu dlouho zdržovat. Jenom bych skutečně ráda na to odpověděla, protože to skutečně velmi intenzivně řešíme. V čem je problém. Samozřejmě problém v IROP je v tom, že se otevřela výzva, když budeme mluvit o základních školách, na zhruba 2 mld. korun a přihlásilo se projektů za 5 mld.. A vzhledem k tomu, že jsou to bodované výzvy, tak se musí vyhodnotit všechny projekty za těch 5 mld., což je samozřejmě tisíc projektů, které musí ta administrativní kapacita zvládnout. Vzhledem k tomu, co se stalo a jak jsme se z tohoto vývoje poučili, tak propříště budeme dělat barometr výzvy. To znamená, pokud máme alokaci 1 mld., tak se ty projekty ukončí na nějakých 1,2 1,3 – aby samozřejmě, protože tam bude nějaký přirozený úpadek, ale rozhodně to nepustíme v celé té šíři, co pak musí vyhodnotit ta administrativní kapacita. Takže to bude i o tom, že ti žadatelé musejí být dobře a rychle připraveni na to, když se zahájí výzva.

Tolik asi k těm aktuálním věcem, co se dá dělat, a jinak samozřejmě připravuji celou sérii opatření kvůli administrativní zátěži do budoucna.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni a teď se ještě podívám po sále. Ano, pan poslanec, ale tedy máme rozpravu otevřenou, takže do rozpravy pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní ministryně, za vaše odpovědi. Já samozřejmě vím, že pravidlo N+2, respektive N+3, ale je to možnost na dočerpání finančních prostředků po skončení programovacího období. Takže jsme v půlce programovacího období, ale to je jenom o slovíčko. Já si myslím, že na začátku byla chyba, že se předložily programovací dokumenty na schválení Evropské komisi až de facto v průběhu roku 2015 a na konci roku 2014 a tam se nabralo to zpoždění skoro dvou let. Nejsem si tedy jist, že to byla chyba na straně EU, ale spíše Česká republika poslala se zpožděním ty programovací dokumenty.

Ale mně nejde o to řešit tady teď minulost. Připojil bych se k panu poslanci Kupkovi s tím oceněním, že se zabýváte tím, že chcete směřovat prostředky do oblastí, kde je výrazný převis projektů nad předem určenými alokačními prostředky, zejména oceňují infrastrukturu základních škol, a chci vás spíš jen upozornit na jednu věc, kterou vy sama určitě dobře víte, že je problém v jednom požadavku, a ten požadavek je u mnoha škol bezbariérovost. Máme spoustu škol, které byly postaveny za Rakouska-Uherska, za první republiky, a tam při nejlepší možné vůli není možné splnit požadavek bezbariérovosti na rozšíření takové školy. Myslím si, že na tohle byste se také mohli podívat. Hned by se tam zase otevřela možnost, jak nějaké penzum prostředků vyčerpat.

Ještě mi dovolu poslední poznámku. Nebudu navrhovat usnesení, že nesouhlasím s odpovědí na interpelaci, protože si myslím, že byla formálně opravdu vypracována dostatečně věcně. My vidíme, jak moc je pro žadatele administrativně náročné pro jednotlivé starosty získat takovou dotaci, a dochází k dlouhým lhůtám, kdy oni sami nevědí, jak budou postupovat, a mnohdy tak čerpají pouze své vlastní prostředky, místo aby využili těch možností, které programy dávají. Takže já bych se připojil k té prosbě pana kolegy Kupky, abyste udělali maximum pro to, abyste těm starostům co nejvíce zjednodušili možnost čerpání, protože dnes opravdu slyšíme o tom jen, jak je to složité, a IROP je dneska podle těch čísel zatím nejméně čerpaným programem.

Děkuji paní ministryni.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ještě jednou se rozhlédnu po sále, zdali máme ještě někoho přihlášeného do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže pokud se již nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. A nyní se opět táži pana poslance Vojtěcha Munzara, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Už jsem to tady avizoval před chvilinkou. Nebudu navrhovat usnesení, že nesouhlasíme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Tímto vám poděkuji a tuto interpelaci můžeme ukončit.

Přistoupíme k další interpelaci. Bývalý ministr vnitra Lubomír Metnar odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci navyšování administrativní zátěže příslušníků Policie České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 208. Toto by byla tím pádem interpelace na místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka, ten je připraven, takže já děkuji a otevírám rozpravu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobrý den, pane řídící, pane vicepremiére, členové vlády, kolegyně a kolegové. Dne 9. května jsem se obrátil na tehdejšího ministra vnitra pana Lubomíra Metnara s interpelací, která směřovala k navyšování administrativní zátěže policistů, nebo obecně příslušníků bezpečnostních sborů. Vycházel jsem i z programového prohlášení vlády, které bylo tehdy, ale v podstatě je i totožné v této oblasti, to, které je předloženo nyní, a můžete si ho zkontrolovat, je to sněmovní dokument číslo 1070, kde se na straně 17 v oblasti vnitřní bezpečnost a veřejná správa hovoří: Snížíme byrokracii a administrativní zátěž policistů, aby se mohli soustředit na svoji základní činnost, již je zejména boj s kriminalitou. – Výborně, já bych zatleskal, byl bych velmi rád. Ale ono to není tak úplně pravda, protože s každou novou věcí administrativa pro policisty přibývá. A jednou z těch věcí, kdy přibyla, přibývá nebo by mohla přibýt, je zákon číslo 250 o odpovědnosti za přestupky, který jsme zde schválili v minulém funkčním období a který si někdo vykládá tím způsobem, že sankce, která je ukládána, nebo správní trest, napomenutí, by znamenal pro policisty novou administrativní zátěž v tom směru, že by měli bloky, jako jsou pokutové bloky, tak by měli bloky na přestupek, resp. vyřízení přestupku, a který by řešili napomenutím.

Já jsem se dotazoval pana ministra, zda přijetím nového zákona o odpovědnosti za přestupky existuje nějaká nová společenská potřeba statistické evidence správního trestání u formy napomenutí, protože ve starém přestupkovém zákoně, což byl zákon č. 200/1990 Sb., jsme měli sankce vymezeny v § 11 a sankce byly napomenutí, pokuta, zákaz činnosti atd. V novém zákonu o přestupcích nebo o odpovědnosti za přestupky máme druhy správních trestů, chcete-li sankce, napomenutí, pokuta, zákaz činnosti a dále, tzn. nic se nezměnilo.

Podle starého přestupkového zákona sankce lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí, napomenutí nelze uložit s pokutou. Podle nového zákona je to to samé – správní trest lze uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty, napomenutí nelze uložit společně s pokutou.

Při určení druhu sankce i její výměře se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, atd. – tak říkal starý přestupkový zákon. Nový přestupkový zákon říká: při určení druhu a výměru správního trestu se přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, bylo rozhodnuto, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem atd.

V podstatě mezi starým a novým přestupkovým zákonem, chcete-li mezi dvoustovkou a dvěstěpadesátkou, není v podstatě rozdíl. Starý zákon mluvil o blokovém řízení, tzn. o ukládání blokových pokut policisty na místě, a říkal v § 84: Přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. Nic takového už teď není, tzv. domluva, a policista by měl každý správní delikt, chcete-li přestupek, postihovat podle míry sankcí, napomenutí jakoby že neexistuje, a měl by s daným občanem věc projednat, sepsat s ním blok, který je v podstatě stejně velký jako blok pokutový, kde popíše to jednání, pachatel toho přestupku, správního deliktu, se vyjádří a on uloží sankci napomenutí. Přejde na služebnu, ten blok vytrhne, zapíše ho do statistických evidencí, které jsou.

A já se ptám, jestli je společenská potřeba evidovat napomenutí nebo tu domluvu. Zvažoval jsem, jestli jsme při té legislativě neudělali nějakou chybu a zda to je opravdu společensky potřebné a musíme to řešit. Odpověď pana ministra byla, že ty bloky na napomenutí jsou formálně nezbytné, z čistě praktického hlediska žádoucí a je asi reálně nemožné, aby v souvislosti s nabytím účinnosti naprosto každé protiprávní jednání bylo kvalifikované jako přestupek a bylo orgánem policie projednáno příkazem na místě. To znamená, odpovědi ministra je, že je potřeba evidovat, ale není vůbec reálně možné, aby každé přestupkové řízení i té nejnižší společenské škodlivosti, které bylo předtím řešeno napomenutím, resp. domluvou, tak není ani reálně, není v možnostech policie, aby to řešili a s každým sepisovali ten bloček a tu evidenci atd.

Následně – a každý asi víte, co je přestupkové jednání – se mě policisté ptali: Pojedeme služebním autem. Jedeme v protisměru, potkáme neosvícené vozidlo. Vozidlo porušuje zákon č. 361 o provozu na pozemních komunikacích, protože je povinnost i za denní doby mít vozidlo osvětlené. V současné době policisté říkají: My jedeme, pustíme maják, problíkáme, aby si občan všiml, že jede policie, problíkáme ho a gestikulací mu oznámíme – nesvítíte. Občan vidí, že nesvítí – a řadě z nás, kdo nemáme ještě automatické svícení, se to určitě stalo, že jsme opomněli za slunečného dne rozsvítit světla. Policisté toto vnímali jako vyřešení domluvou, kdy ani nemuseli cokoli řešit. Nyní podle nového zákona se mě ptají: Máme rozsvítit ty majáky, otáčet se za tím vozidlem, dohánět ho někde v městském provozu, tzn. dělat z toho tady nějakou šarádu, zastavit ho a říct mu: Občane, vy nesvítíte, my jsme si toho všimli! Sednout si, napsat blok na místě a přestupek vyřešit napomenutím. Ten blok si vzít, přijet na služebnu, blok vytrhnout a zapsat do evidenčního systému, protože přece my potřebujeme vědět, kolik občanů se dopouští takto závažného společenského jednání. – Mně to přišlo jako absolutní nesmysl. Nechtěl jsem se s tím smířit, protože policisté už jsou dost zatížení a jednu třetinu své práce věnují administrativě. Například pokud dnes máte jakoukoli majetkovou věc a podáte vysvětlení u policie, tak vám policie na jedno vaše oznámení dá 12 listů papíru. Znovu opakuji – 12 listů papíru, kde je poučení. Poučení na 12 listech A4. A to u každého, komu je třeba jenom poškozen plot nebo pachatel vnikl na jeho pozemek. 12 listů papíru.

Šalamounská odpověď z Ministerstva vnitra byla v tom směru, že bylo uvedeno, že pokud policista při výkonu policejní služby zjistí jednání, které je v rozporu s právními předpisy, a současně ustanoví pachatele takového jednání, je oprávněn věc

na místě řešit domluvou. – Nevím jak, ale píšou to zde. – Shledá-li po zhodnocení relevantní skutečnosti konkrétního případu takové opatření za dostatečné pro účel odstranění porušení právního předpisu i nápravy původce tohoto zjištěného nežádoucího stavu, vyšetřením (vyřešením?) věci na místě domluvou je případ policistou uzavřen. Policista tak koná v rámci zákona o Policii ČR.

Podotýkám, já ani policisté jsme v zákoně č. 273/2008 nic takového nenašli. Takže teoreticky žádost by byla: podle jakého paragrafu v tom zákoně o policii by policista takto postupoval?

A teď je to zajímavé – mluvíme o těch nejnižších společensky škodlivých jednáních: Nepostupuje podle zákona č. 250 a neukládá osobě správní trest, tedy napomenutí nebo pokutu, ani neprovádí oznámení příslušnému správnímu orgánu. O vyšetření věci na místě domluvou policista není povinen sepsovat jakoukoli písemnou dokumentaci. – Ale na druhou stranu se praví, že analyticko-právní odbor Ministerstva vnitra si je vědom skutečnosti, že vyřešení věci na místě domluvou, nikoliv však projednáním přestupku domluvou, není nástrojem obsaženým v aktuálně platném znění zákona č. 250. – Takže oni odkazují na zákon č. 273 o Policii České republiky, kde nic takového nenajdete, říkají, že policista nemusí sepsovat to, co se chce, zároveň vytváří bloky, aby policista sepsoval napomenutí jako pokutový blok, a dávají mu další lejtstro do kapsy a zároveň říkají, že v zákoně č. 250 nic takového není.

Na moje otázky, pokud jsem se ptal, zda se nejedná o navyšování administrativní zátěže policistů, odpověď byla velmi zajímavá: Ano, jedná se o jisté – jisté! – navyšení administrativní zátěže policistů, které však v tomto případě není důsledkem rozšíření nástrojů, které mají policisté k dispozici, aby řešili konkrétní případy odpovídajícím způsobem. – A vzhledem k tomu, že ten zákon vznikl v minulém funkčním období, tak tato vláda to nepovažuje za svůj problém, protože reaguje na jednání, které bylo předtím. Takže dávat do souvislosti institut příkazu na místě, ukládání správního trestu napomenutí, s programovým prohlášením vlády není namístě, neboť tento institut byl do českého právního řádu zaveden úpravou v roce 2006, tzn. před touto vládou. Jako kdyby tam dvě politické strany současné vládní koalice nebyly. Takže se to přehodilo na někoho jiného.

Já asi společně s vámi si kladu jenom tu jednu základní otázku: Opravdu potřebujeme, aby u těch nejnižších forem přestupkového jednání, které jsem zmínil v tom svém příkladu, např. řidiče, který se dopustí tak závažného přestupkového jednání, že zapomene rozsvítit světla v denní době, je potřeba, aby ho policisté honili s majáky a sepsovali s ním blok o správním vyřízení přestupku napomenutím, který následně zanesou do evidence a následně – nevím k čemu bude potom evidovaný? Možná se na to někdy zeptáte, kolik přestupků policie vyřešila na místě.

Já bych byl radši, kdyby policisté naplňovali programové prohlášení vlády a úkoly, které jsou jim dány zákonem, a bojovali s kriminalitou, viděli bychom je více v ulicích, než aby 30 % času trávili na služebně vypisováním nesmyslných bloků a evidencí, které jim prostě přidáváme. A házet to na minulou vládu, přestože jsou ve vládě dva politické subjekty, které jsou součástí této vlády a ve vládě seděly, mi

přijde velmi úsměvné. Někdo z policistů mi řekl: dejte blbovi funkci, on vymyslí lejštro – v tomto případě blok na pokutu, opatření napomenutí.

Já počkám, co pan ministr řekne. Samozřejmě jsem si vědom toho, že pan ministr není ve funkci ještě ani 24 hodin, nebo teď už ano. Nechám to na něm a podle toho se rozhodneme, co dál.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní má slovo pan ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem se seznámil s korespondencí mezi panem poslancem a svým předchůdcem. Chtěl bych říci, že jsem si vědom problému, který vznikl tím, že ze zákona vypadl institut domluvy. A jakkoliv se Ministerstvo vnitra a další orgány, zejména Policejní prezidium, snažily věci řešit například formou metodického doporučení, jak má policie postupovat, tak se ukazuje, že úplná absence domluvy je problém. Za prvé existuje metodický pokyn a je otázka, jestli se s ním všichni policisté včas seznámili, ale i přesto, pokud by se s ním seznámili, zda tedy mají jakousi právní jistotu, že pokud to není přímo dáno zákonem, zda nemohou být potom postihováni nějakými kontrolními orgány policie.

Takže z mého pohledu tím nejjednodušším řešením, protože souhlasím s tím, že není v zájmu zvyšovat zátěž policie, není v zájmu evidovat něco, co evidujeme jenom proto, abychom to evidovali, by bylo zákon novelizovat. Nicméně chci říci otevřeně, že pokud bychom šli cestou vládního návrhu zákona o přestupcích, tak to bude proces, který bychom museli zahájit možná teď, abychom se dobrali výsledku ke konci volebního období. Já jsem zaznamenal i z výroků pana poslance, že zde je cesta, řekněme, jednoduché poslanecké novely tohoto zákona, který by to vyřešil. Rozumím tomu, že to není standardní postup, ale myslím si, že je to postup adekvátní. Takže pokud by zde byla možnost dohody v rámci třeba podvýboru pro policii, tak jsem připraven samozřejmě dát k dispozici příslušné odborné kapacity Ministerstva vnitra, tak abychom ten problém vyřešili. Za mě je to vstřícný krok a myslím si, že jsme asi oba dva ve shodě. Není potřeba policisty zatěžovat. Ono to platí i o dalších příslušnících bezpečnostních sborů. A mou prioritou je udělat takový audit a podívat se, zda opravdu veškeré to papírování, které jak policisté, tak hasiči dělají, je potřebné. Já si myslím, že je tam spousta rezerv. Takže v tomto případě nabízím součinnost ministerstva, pokud podvýbor, nebo někdo z jeho členů nebo vy osobně prostřednictvím předsedajícího tu novelu podáte, tak jsme asi schopni tuto věc vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Slovo má pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane ministře, že jsme ve shodě, jak jsme o tom hovořili ještě před zahájením této interpelace. Ano, ta nejjednodušší forma je poslanecký návrh. My jsme s kolegou, bývalým ministrem vnitra Milanem Chovancem, připraveni jako oba členové podvýboru pro Policii České republiky takový materiál za součinnosti vámi navrhovaných odborníků, poskytnutých odborníků z Ministerstva vnitra, připravit a předložit ho již na podzimním jednání vlády. Pokud i kolegové zde v Poslanecké sněmovně se shodnou v tom, že není potřeba správní evidence takového jednání, nebo respektive takových správních deliktů napomenutí, abychom to evidovali, tak si myslím, že jsme schopni to projednat i v rámci zkráceného řízení a mohla by účinnost být poměrně rychle. Přestože účinnost zákona č. 250/2016 Sb. je od 1. 7. minulého roku, to znamená skoro rok, tak policisté v tom tápou a metodický pokyn, jak mají řešit tyto věci, přichází až teď a zavádí se. Takže pokud se pozdrží ještě dva měsíce, tak jsme schopni tuto legislativu ošetřit.

Děkuji za vstřícnost. Pokud budete chtít, podvýbor pro policii, jemuž předsedám už druhé funkční období, je připraven kdykoliv vám pomoci s odběrem zátěže policistů a v dalších řešeních otázek bezpečnosti České republiky. Myslím, že jste začal jako ministr tím nejlepším způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se tedy rozhlédnu po sále, zdali je ještě nějaký zájem. Zájem o vystoupení není, takže končím rozpravu. Pan poslanec Zdeněk Ondráček. Máte zájem navrhnout usnesení?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ne, stačilo mi toto projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže tuto interpelaci končím. Nyní se vrhneme na závěrečnou interpelaci, kterou tady mám. Nicméně tady mám jednu omluvu. Žádám o omluvení z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, a je to pan poslanec Řehounek.

Nyní tedy přistoupíme k písemné interpelaci na ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha. Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch odpověděl na interpelaci paní poslankyně Hany Aulické Jírovcové ve věci rozdělení aprobačních zkoušek dle zákona č. 90/2004 Sb., v platném znění, část osmá, pro lékaře třetích zemí působících v České republice dle oboru. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 209. Takže nyní otevírám rozpravu a slovo má paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo.

Vážený pane ministře, v dubnu jsem se na vás obrátila se svou písemnou interpelací pod č. 88 týkající se aktuální problematiky aprobačních zkoušek u lékařů z třetích zemí. Položila jsem vám konkrétní čtyři číslované otázky a čekala jsem čtyři konkrétní odpovědi. Jak se však všichni můžeme přesvědčit ve sněmovním tisku 209, konkrétních odpovědí na konkrétní otázky jsem se od vás bohužel nedočkala. Možná

jen částečně ve vašem obsáhlém edukativním textu na třetí otázku. Pokud tedy nemám chápat prvou odpověď předposledního odstavce vaší odpovědi jako třikrát ne, je to důvod, který mne vedl k vyjádření nesouhlasu s vašimi odpověďmi, tedy téměř neodpověďmi.

V úvodu svého vystoupení chci zdůraznit, aby nedošlo k omylu, že stejně jako uvádíte vy za ministerstvo, jde i mně o to, aby uchazeči prošli v České republice řádným procesem uznání způsobilosti k výkonu příslušného zdravotnického povolání, to jest neformální aprobační zkouškou, a aby tak bylo zaručeno, že zdravotní služby pacientů v České republice budou poskytovány osobami s náležitými odbornými znalostmi a také s potřebnou znalostí českého jazyka, tedy jinak řečeno, aby například lékař z Kyjeva stvrdil stejnou kvalifikaci aprobační i jazykovou zkouškou, jako je uznávána kvalifikace například u lékaře z Bukurešti pouze po jazykové zkoušce, neboť Rumunsko je součástí Evropské unie, a proto tento lékař u nás nemusí aprobační zkoušku podstoupit. K tomuto cíli je iniciativa zahraničních lékařů formou petice za úpravu povinné aprobační zkoušky pro lékaře, zubní lékaře a farmaceuty zveřejněna na internetu a je možné se tedy k tomu veřejně dostat.

Meritem věci mého snažení a této interpelace je, aby se jen podmínky pro zkoušky občanů z třetích zemí, které jsou, ne, že ne, za hranicemi povinností studentů na našich lékařských fakultách, s nimi sjednotily. Nejde mi v žádném případě o změnu obsahu zkoušky, ale o změnu její formy. To bylo a je smyslem mé interpelace. Dovoluji si zde vyslovit hypotézu, že ne každý absolvent našich škol by dokázal třeba po deseti letech praxe ve svém oboru uspět znovu u všech státnic v jednom dnu. Nejde mi tedy o menší odbornou náročnost, ale o podmínky k přípravě a vykonání zkoušek.

Diskutovaný problém měl již na stole ministr Němeček a po něm ministr Ludvík a nyní, pane ministře, i vy. Problém tedy není nový a vždy se ukázalo, že příslušné komory a akademická sféra prosadily na ministerstvu svou. Proklamace o ochraně pacientů a o různých úrovních škol jsou relevantní a nechci je zpochybňovat, chybí k tomu však ono dále nevyřešené a to je obhajoba vlastních zájmů oněch kritiků, které zde nemíním kontroverzně rozebírat.

Snaha bránit se plošně levnější konkurenci je evidentní a lze ji doložit i postojem pana premiéra po schůzce se zástupci komor. Jenže situace se komplikuje. Dnes nejde ve zdravotnictví jen o peníze, ale řekla bych, že dnes a zejména v budoucnu půjde především o dostatek kvalifikovaných lidí. Proto se do vyjasnění problému vložily Asociace krajů i nemocnic a vidění pana premiéra a snad i zodpovědného pana ministra dostaly širší rozměr. Nakonec se tento problém stal i mediálně vděčným.

Pane ministře, nedokážeme-li regulovat počty cizinců, kteří zdarma studují na našich lékařských fakultách, nemám tady na mysli výuku v angličtině, která přináší školám peníze, tak musíme zvednout počty našich studentů na současný limit a to bez peněz nejde. Problém však je, kde rychle vzít nové pedagogy, prostory, techniku. Pokud se výsledek dostaví, tak nejdříve až za 10 let. Ale nám chybí lékaři již nyní. Nemusíte zajet až do pohraničí či do strukturálně postižených regionů. Sehnat například stomatology či pediatrije je a bude problém v mnoha vesnicích, ale i v městech. To vědí na obcích, v nemocnicích, na krajích, ale hlavně postižení občané.

Nedokážou-li zdravotní pojišťovny či stát zajistit svým občanům z Ústavy ČR právo na dostupnou zdravotní péči ve všech stanovených místech ČR, pak bylo a je něco špatně.

Je tedy nezodpovědné nejt vstříc alespoň částečnému řešení nedostatku zdravotnického personálu a vytvářet uměle nadbytečně tvrdé bariéry. Ano, evropské právo musíme cítit, ale ne systémem, jako bylo balení koblih či tsunami vodovodních baterií. Jestliže například v Sasku našli vstřícnější cestu k získání aprobační, proč se nepoučit? To neznamená, že otevřeme cesty falešným lékařům, ulejkům, šamanům či zlatokopům nebo těm, kteří chtějí jen naši zemi projít s lehce získanou kvalifikací. V naší republice působí řada profesních komor. Ne všechny mají pravomoci přenesené působnosti některých výkonů státní správy. Ve zdravotnictví toto privilegium existuje a jsou zde požadavky komor i po dalších kompetencích. Víím, není to jednoduché. Ministerstvo zdravotnictví se dělí o kompetence nejen s komorami, ale zejména s pojišťovnami, s veřejnou správou, odbornými společnostmi a s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a snad i s dalšími subjekty, přesto za současný stav a zejména za budoucí stav zdraví občanů ČR zodpovídá Ministerstvo zdravotnictví, a možná by bylo lépe řečeno ministerstvo zdraví a také celá vláda.

Naši lékaři a zdravotní sestry odcházejí do Rakouska i Německa, ale tam tento celosvětový migrační pohyb nekončí. Němci jdou do Švýcarska či Velké Británie. Odtud zase do USA a odtamtud zase do Austrálie. Jsme svědky volného pohybu osob, a tím i tunelování intelektuálního potenciálu země a prostředků na vzdělávání. Nezbývá nám v tomto systému žel zatím nic jiného než zpřístupnění.

Vážený pane ministře, čas oponou trhnul a řada úvah, jak sleduji i v médiích, se posunula. Žádám vás proto nyní znovu o zodpovězení otázek, které jsem vám zaslala ve své písemné interpelaci. Uklidněte takto odbornou veřejnost a zainteresované svým autoritativním stanoviskem. Pokusím se otázky ještě formulačně zjednodušit.

Bude termínově aprobační zkouška rozdělena... (Kašle a odchází se napít.) Tak u otázek jste mě dostal! (Pobavení.) Bude termínově aprobační zkouška rozdělena dle oborů, jako jsou státní zkoušky u mediků? V případě, že zkoušený v některém oboru neuspěje, bude opakovat pouze neúspěšnou zkoušku v onom oboru? Je ministerstvo připraveno inspirovat se způsobem provádění aprobačních zkoušek v zahraničí, například v Sasku? A to je zatím všechno. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan ministr má zájem o vystoupení, takže já požádám pana ministra Adama Vojtěcha o vystoupení a paní poslankyně bude mít pochopitelně prostor následně klidně vystoupit znova. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně, také mě trochu škrábe v krku, tak doufám, že to zvládnou. Každopádně si tady dovoluji reagovat na to vystoupení, resp. interpelaci týkající se aprobačních zkoušek.

Vy jste tady určitě popsala tu situaci, řekl bych, poměrně dobře a je pravdou, že otázka personálního zajištění ve zdravotnictví má řadu dílčích podproblematik nejenom tedy, pokud jde o cizince z třetích zemí, o kterých budu hovořit, ale právě i otázka zajištění vůbec do budoucna nějaké přirozené reprodukce stárnoucí lékařské populace. Nejenom té lékařské, i sesterské, ale tady jsme se bavili hlavně o lékařích.

Je třeba říci, že Ministerstvo zdravotnictví v tomto směru bylo v minulosti, řekl bych, poměrně pasivní, pokud jde o nějaké analýzy toho, jak se vlastně bude vyvíjet struktura lékařské populace v budoucnu. My jsme vytvořili určitý model v rámci Ústavu zdravotnických informací a statistiky a z toho jednoznačně vyplývá, že skutečně současný počet absolventů lékařských fakult, tak jak je dnes nastaven a v zásadě se nemění, je to asi tisíc absolventů ročně, z toho 800 podle všeho jde do praxe, zbytek se někde ztratí – buď jdou do zahraničí, nebo jdou úplně mimo obor, ale 800 jde do praxe. To je v zásadě konstantní číslo. Tak tento počet nestačí na přirozenou reprodukci stárnoucí lékařské populace. To je prostě fakt, který je doložitelný na datech.

I proto jsme i ve spolupráci s lékařskými fakultami začali na tom intenzivně pracovat a chceme výrazně podpořit lékařské fakulty tak, aby mohly přijímat více českých studentů. Protože problém je, že financování lékařských fakult není úplně optimální. Lékařské fakulty nedostávají dostatek prostředků na to, aby pokryly náklady na jednoho studenta medicíny. Studium medicíny stojí asi 117 tisíc korun ročně na jednoho studenta, fakulta z toho dostane asi 67 % pokryto. Zbytek právě nahrazují cizinci a dalšími jinými zdroji. Takže my chceme, aby financování fakult v tomto směru bylo lepší, aby se pokryly ty náklady a naopak se ještě ty peníze navýšily, a počítáme s tím a je na tom dohoda, že budeme navýšovat počty studentů na lékařských fakultách o 15 %. Na tomto už proběhla dohoda se všemi děkany, teď dokončujeme finální materiál s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a budeme vytvářet desetiletý akční plán na podporu lékařských fakult. Už od září dostávají lékařské fakulty navíc 135 milionů korun od dalšího roku, aby se mohly připravit na ten větší nábor, a od dalšího akademického roku 2019/2020 se budou navýšovat počty studentů, českých studentů lékařských fakult. Takže to je nějaký záměr, pokud jde tedy o české studenty, české lékaře.

Pokud jde o ty zahraniční lékaře nebo pracovníky ve zdravotnictví, tak samozřejmě s vámi musím souhlasit, jak jste tady popsala tu migraci. Je tomu tak. Je třeba si uvědomit a přiznat si, že my se do jisté míry neobejdeme v českém zdravotnictví bez zahraničních pracovníků, a je to něco, co je běžné všude. Já jsem hovořil s německým ministrem zdravotnictví, který mi říkal, že v Německu chybí 50 tisíc zdravotních sester, že je prostě zkrátka fyzicky nemají a že také hledají v zahraničí – v Makedonii a v dalších zemích. Migrace je velká a my se zkrátka musíme v tomto směru také zaměřit na to, abychom tady získávali zahraniční pracovníky, protože do jisté míry se bez nich neobejdeme, byť samozřejmě to není určitě všespásné řešení, a řekl bych, že to je spíše řešení na vykrýetí nějakých problémů v konkrétních lokalitách, v konkrétních regionech.

Je pravdou, že od té písemné interpelace, na kterou jsem odpověděl a se kterou jste nebyla úplně spokojená, se situace také vyvinula. My jsme jednali se zástupci profesních komor, které jsou do velké míry možná ne úplně objektivní, je pravda, že

často i velmi, řekl bych, až agresivní ve svých vyjádřeních. Následně jsme jednali se zástupci krajů, protože kraje samy vlastně přišly s tím, že potřebují tyto pracovníky a že zkrátka není možné celý ten projekt ukončit, ten projekt Ukrajina. Já sám osobně jsem navštívil řadu nemocnic právě v těch nejpostiženějších regionech, jako je Karlovarský kraj, Ústecký kraj, kde ten problém je největší, a diskutoval jsem o tom s primáři a s řediteli těch nemocnic. Oni sami zkrátka potvrdili, že za prvé ukrajinské lékaře nebo lékaře z třetích zemí potřebují, a za druhé, že skutečně aprobační zkoušky, jak jsou nastaveny, jsou – neřekl bych přísné – nastaveny tak, že je složité je udělat nebo vykonat pozitivně.

Je pravdou, že my jsme na Ministerstvu zdravotnictví už připravili změnu, která vychází z novely zákona č. 95/2004 Sb., o postgraduálním vzdělávání lékařů. Ta novela byla schválena v minulém roce. Na základě toho byla připravena na ministerstvu vyhláška stanovící zkušební řád a probační zkoušky, která vstoupila v platnost, nebo byla zveřejněna ve Sbírce zákonů 21. 6. 2018. To je určité první dílčí opatření, kdy cílíme na to, aby se zkvalitnil proces aprobačního řízení. Protože ten největší problém dnes je v zásadě u té ústní části. Ta aprobační zkouška má písemnou, praktickou a ústní část. U té ústní části úspěšnost je asi 10 %, což je velmi nízké číslo. Studenti, nebo ti lékaři, ti školenci, se mají právě připravit na ústní část v rámci té praktické části. Doposud nebyla úplně jasná pravidla, jak má praktická část probíhat, takže touto změnou, tou vyhláškou, jsme nastavili nějaká pravidla, nějaký jasný vzdělávací program, podle kterého má praktická část být vedena, stejně tak že se musí uskutečňovat na předem schválených akreditovaných zařízeních pod přímým dohledem nebo odborným vedením příslušných zdravotnických pracovníků, tedy českých lékařů s náležitou odbornou erudicí, zkrátka aby skutečně ta praktická část měla kvalitativní parametry takové, aby připravila zahraničního lékaře právě na tu ústní část aprobační zkoušky co možná nejlépe, protože tam je zkrátka ten největší problém.

Druhá věc, o které hovoříte, a tam se skutečně od té doby vyvinul trošku názor Ministerstva zdravotnictví, je to, jak má být koncipována ona ústní část. Je pravdou, že dnes je situace nastavena tak, nebo ta zkouška nastavena tak, že v jeden den ten lékař musí udělat v zásadě čtyři státní zkoušky, s tím, že pokud neudělá byť jednu z nich, tak musí všechny znovu opakovat. To znamená, není možné, aby se započítala aspoň jedna, pokud ji udělá. To je, řekl bych, nesprávné, a my právě proto teď plánujeme další změny v aprobační zkoušce. Jsme už přesvědčeni o tom, že změny mají nastat, a připravujeme je samozřejmě i ve spolupráci s odbornou veřejností, ve spolupráci s IPVZ, s Institutem postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, což je přímo řízená organizace, která zajišťuje aprobační zkoušky.

Skutečně jsme připraveni ke změnám ve vyhlášce. Takže jednak ta změna rozdělení ústní zkoušky do více dní, to si myslím, že by velmi pomohlo, a za druhé to, že pokud ten student nebo lékař, ten zahraniční lékař, udělá jednu zkoušku a neudělá třeba další tři, nebo udělá dvě a dvě neudělá, tak aby zkrátka při dalším pokusu se mu započítávaly ty zkoušky, které již úspěšně vykonal. Myslím si, že to je poměrně logické a že by to nemělo nikterak zdegradovat kvalitu aprobační zkoušky, kterou samozřejmě obecně nemůžeme úplně snížit, nemůžeme úplně snížit nároky obsahové, to by asi nebylo správné, ale pokud jde o organizační charakter, o to, jak je to

nastaveno, tam si myslím, že prostor pro změny je. Plus bychom chtěli, aby v rámci aprobační zkoušky to bylo trochu více nastaveno do praktičtější roviny, aby tam zkoušeli možná primáři z nějakých okresních nemocnic, zkrátka aby to nebylo příliš akademické, byť při vši účtě nechci být nějak negativní vůči ctihodným profesorům, docentům z lékařských fakult, ale myslím si, že praktický pohled by tam prospěl. To jsou také věci, které chceme řešit, abychom tam zkrátka měli zkoušející, kteří jsou možná více z praxe třeba v okresní nemocnici.

Tyto věci řešíme, připravujeme je a určitě vás rád o nich budu informovat, až je budeme mít už na papíře. Skutečně to chceme udělat, jsme přesvědčeni o tom, že to je správná cesta. Akorát nám dejte ještě trochu času, abychom to připravili do nějaké písemné formy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová si přeje vystoupit. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Děkuji panu ministrovi za jeho odpovědi. Nejdříve jsem si z vašich odpovědí myslela, že se nedostanete k meritu mých otázek. Já chápu, že byly i špatně předneseny. Ale myslím si, že v konečném důsledku jste odpověděl vlastně i na to, na co jsem se ptala. Chybí mi možná jenom nějaký časový plán, kdy s tím chcete přijít v dalších plánech a právě v těch konkrétních záležitostech, které jsme tady jmenovali oba, takže bych možná požádala pak jenom třeba osobně, abychom zjistili, jaký máte časový horizont. Protože jak jsem tady hovořila, to není otázka nějakého výhledu let, ale je to opravdu otázka, že to musíme zahájit co nejdříve, protože se jedná o současný stav a je to velký problém.

Možná bych chtěla opravdu říci, že jsem ráda, že hovoříte asi s těmi nejvíce postiženými kraji, jako je Karlovarský a Ústecký. Musím říci, že z Ústeckého kraje máme bohužel i situace takové, že sice stipendia, která se uzavřela a na která přistoupili naši studenti, tak ani stipendia nedokázala zavázat tyto studenty k tomu, aby poté nastoupili do nemocnic v našich krajích. Bohužel se v mnoha případech vracejí zpět nebo se vyplácejí a hotoví lékaři, nebo ne hotoví, aby mohli pracovat, ale vystudující lékaři nám odcházejí tam, kam je srdce táhne a kde vidí lepší vidinu pro svou budoucnost.

Já nebudu navrhopvat odmítání. Děkuji a možná jenom tak mezi sebou doplníme nějaké informace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přejete si vystoupit? Takže pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, pokud jde o časový harmonogram, my na tom již pracujeme, na tom materiálu, na té změně aprobační zkoušky, a chceme, aby se podle nových pravidel jelo na podzim. Budeme na tom

intenzivně pracovat přes léto. Pokud vše dobře půjde a nebude to nějak zásadně torpédováno, protože to samozřejmě zase bude muset jít do připomínek atd. a dá se očekávat, že tam může být určitá opozice třeba ze strany některých profesních komor, doufám, že nebude, tak bychom chtěli, aby podle nových pravidel se již na podzim zkoušely aprobační zkoušky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášený pan poslanec Pavel Plzák. Prosím. A já mezitím přečtu jednu omluvu. Omlouvá se mezi 15. a 19. hodinou dnes z jednání z důvodu jednání pan poslanec Jaroslav Bžoch. Takže pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, jako lékaře a člena lékařské komory se mě toto téma bytostně týká, a proto bych ve stručnosti chtěl říct něco, co tady možná nebylo zmíněno.

Nejprve k tomu vzdělávání. Mělo by se říct, že kromě těch studentů, kteří zde studují v cizím jazyce a za to vzdělávání platí, jsou tady také studenti, kteří studují v českém jazyce a nejsou to občané České republiky, kterým to vzdělávání také platí. Já nevím, kolik jich v tuto dobu je, ale byla doba, kdy jich byla téměř jedna třetina. A tito samozřejmě někteří zůstávají, někteří odcházejí. Je otázka, jestli v rámci Evropské unie, protože to platí pro celou Evropskou unii, se s tím něco dá dělat, to by mohl říct eventuálně pan ministr.

Potom k tomu odchodu lékařů a středního zdravotního personálu. To je věc, na kterou lékařská komora upozorňuje... patnáct let možná, co si pamatuji, se to řešilo na sjezdech. A těch důvodů je několik. Některé byly zmíněny, některé nebyly.

Když to vezmu po pořádku – vzdělávání. Ano. Nastavili jsme si tady problematické vzdělávání a byl to jeden z důvodů, proč lékaři odcházeli. S tím se něco děje. Jak pan ministr řekl, snažíme se o nějakou nápravu.

Peníze. Kdyby nebyl nedostatek lékařů a zdravotních sester, tak si myslím, že co se týče financování a platů tohoto personálu by se do dneška nic nedělo. My jsme tady 20 let, jako zdravotník to mohu potvrdit, poslouchali, že bychom si zasloužili lepší platy, i ty sestry že by si to zasloužily, ale bohužel na nás nikdy nezbylo. Zatímco se rozkrádala republika, tak na lékaře nikdy nic nezbylo. A lékaři to řešili tak, jak řešili, prostě hlasovali nohama a odcházeli do zahraničí. Co s tím můžeme dělat? A ten trend a ty vzory samozřejmě působí na další lékaře a pokračuje to dodnes. Doufám, že se nám ten trend podaří zastavit.

Třetí věc je byrokracie. Prosím vás, když se vrátím na své mateřské pracoviště, podepisuji několik bezpečnostních směrnic. To bych si mohl vzít celý den, abych je přečetl, než bych to podepsal.

Ta akreditační činnost některých těch soukromých subjektů je tak neuvěřitelná, tak kreativní, že si s tím já osobně neumím poradit. Je to věc krajů, které si ty akreditace nařídily, myslím si, že tam je také další velký problém.

A poslední věc, která se týká nejenom lékařského a středně zdravotnického stavu, ale týká se i učitelů. Kredibilita tohoto stavu. Já pamatuji ještě doby, kdy sestřičky

byly milované bytosti, kterým každý velice rád za všechno poděkoval. Dneska jeden z důvodů, proč nechťejí do toho oboru chodit, je to, jak se k nim chovají nejen pacienti, neříkám paušálně, ale i rodiny. Dneska jsou sestry na některých odděleních doslova šikanovány a rodiny, které mají návštěvní hodiny pomalu celý den, sedí u pacientů a volají si sestry, aby jim utřely ústa, a ještě jim za to vynadají, že babičku nechaly s neutřenými ústy. Přitom to mohli udělat v klidu sami. A dnes, kdy už si vynucují rodiny i to, že budou přítomny na operačním sále v době operace... Prosím vás, který kuchař v nějaké restauraci by povolil, aby se strážníci v té restauraci chodili dívat, jak jim připravuje oběd? A vynucují si to a říkají, že na to mají právo. A tato celá situace tak neuvěřitelně otravuje to prostředí, že ty sestry opravdu říkají: Tohle nemáme zapotřebí, to si za ty peníze můžeme opravdu najít nějaké jiné zaměstnání. Ale nevím, jestli s tímto se dá něco dělat, protože máme vše zadarmo a lidé k tomu přistupují jako k službě, která je zadarmo, a k těm sestrám někdy přistupují jako ke služkám. A to nevím, jestli má nějaké řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Rozhlédnu se po sále, zdali je nějaký zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Zájem nevidím, ale mám tady zájem o jednu faktickou poznámku. Takže paní poslankyně Adámková. Prosím. Mezitím přečtu jednu omluvu. Na celé odpoledne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ondřej Profant.

Takže faktickou poznámku, paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Považuji interpelace v oblasti zdravotnictví za důležité a přínosné, ať už se tedy shodneme, či neshodneme. Děkuji za interpelaci paní inženýrce Aulické, děkuji za na interpelaci velmi dobře připravené odpovědi panu ministrovi Vojtěchovi.

Chtěla bych říci ještě jeden aspekt věci, který v tom zdravotnictví tíží osoby, které tam jsou dnes a denně, a to je pocit nejistoty. Uvědomte si, že kdokoliv může v tom procesu vystoupit a nařknout, tak jak řekl pan doktor Plzák, tu sestru, ale i lékaře, že něco udělal špatně. Pomíjím doby, kdy by to bylo správně. Samozřejmě každý má právo si stěžovat, je-li tam něco nesprávně, ať tak učiní. O tom není nic. Ale ono to je víceméně už jakoby šikanování toho stavu.

A co se týče toho vzdělávání, tak samozřejmě si myslím, že velmi dobře bylo řečeno, že tam ta pravidla musí být nastavena stejně, protože není možné, abychom naše pojištěnce nechali v té zdravotní péči někomu, kde nevíme, co ten člověk umí. To prostě nelze. Proto se do toho vzdělávání vstupuje a budeme s tím dále pracovat.

Co se týče podpory toho stavu, upřímně řečeno, když si bude kdokoliv teď stěžovat na kohokoliv z kolegů tady v sále, ať už je to lékař, či zdravotní sestra, nebo rehabilitační pracovník, že udělal něco špatně, tak vás ujišťuji, že téměř každá advokátní kancelář se velmi ráda ujme té stížnosti, protože ten doktor víceméně nemá žádnou oporu a ve většině případů ten zdravotník bude ten špatný, který musí dokladovat, že je to trošku jinak.

Velký problém, který teď je a který se začíná objevovat na lůžkových odděleních, je svolení či nesvolení s resuscitací těžce nemocných osob. Takže ten problém je velmi široký, lidé tam vyjadřují nějakou svoji vůli a rodina potom to nerespektuje a stejně to oddělení žaluje.

Čili myslím si, že zdravotnictví je třeba se věnovat komplexně – (upozornění na čas) – ano – tak abychom splnili všechny věci, které jsme slíbili svým voličům, ale abychom zachovali kvalitu, ale také ochranu těch zdravotníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy, takže obecnou rozpravu tímto končím. Paní poslankyně Aulická Jírovcová mě už informovala, že nechce navrhnout žádné usnesení k této interpelaci. Tím pádem tuto interpelaci ukončím, ale protože jsem nezaznamenal žádnou dohodu předsedů poslaneckých klubů, takže než vyhlásím pauzu do 11 hodin, tak mi dovolte, abych vás informoval, že z odpoledních interpelací je omluven premiér Andrej Babiš. A jelikož jsou tam ty interpelace jenom asi tři, tak plynule navážeme interpelacemi na ministry. To znamená, chtěl bych tímto upozornit jak pány ministry a paní ministryně, tak vážené poslankyně a poslance, že nepočítejte s tím, že interpelace na premiéra budou hodinu a půl, ale že můžeme velice rychle plynule navázat. Tak abyste byli případně přítomni, kdo si ty interpelace podal, a ministři také.

Tím pádem vyhláší pauzu do 11 hodin.

(Jednání přerušeno od 10.58 do 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zagonguji, 11.00 hodin. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Máme před sebou pevně zařazené body. Tím prvním je bod číslo 89 – zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, dále sněmovní tisk 138 druhé čtení, sněmovní tisk 139 také o osobních údajích, související zákon a bod číslo 17 a to je také sněmovní tisk 131 a je v prvním čtení. Poté bychom projednávali případně další body dle schváleného pořadu schůze. Připomínám, že ve 12.30 hodin máme pevně zařazené body 74, 75, 76, 77, 78, 79 a 80, tedy volební body.

Ale nyní tedy je chvíle na případná vystoupení poslanců, na změny schválené v pořadu schůze, naší 16. schůze. První je písemně přihlášená paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová, vidím pana kolegu Skopečka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo se svým návrhem.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dovolte mi, vážené kolegyně a kolegové, abych vás požádala a navrhla zařadit na zítřejší jednání bod 63, sněmovní tisk 120, jako čtvrtý bod po už pevně zařazených bodech. Říkám to z toho důvodu, že změny, které v tomto tisku o důchodovém pojištění, to znamená zvyšování základní výměry důchodu nebo navyšování, a samozřejmě na projednání tam máme i další pozměňovací návrhy, tak aby se tyto

změny opravdu stihly připravit, tak je nutné, abychom zítra tento tisk projednali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní se hlásí pan kolega Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Já si dovoluji navrhnout jako nový bod jednání na této schůzi jmenování vlády ČR, protože už teď je v médiích celá řada rozporuplných informací o tom, kolik že vlastně bylo seznamů. Pan hejtman Netolický hovoří o dvou, pan premiér to odmítá, říká, že byl ve skutečnosti jenom jeden seznam. V tom případě ale není jasné, co v tom seznamu vlastně stálo, jaká tam byla jména, například u kolonky pro Ministerstvo zahraničních věcí. Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi významný ústavní akt, jeden z nejvýznamnějších, který v celém tom volebním období máme před sebou, můžeme zažít, tak se domnívám, že je naprosto nezbytné, abychom se dověděli od aktérů toho jmenování, jak to vlastně bylo, kolik je těch seznamů, jaký vlastně dostal do ruky pan prezident.

Předpokládám, že Poslanecká sněmovna, která dává vládě důvěru, se o to bude zajímat a že podpoříte zařazení tohoto bodu. Protože začínat vládu s tím, že vlastně není ani jasné, jak vypadal ten iniciační bod, jestli náhodou ta vláda není založena od samého začátku na lži, je samozřejmě pro nás jako klíčová věc, ke které se máme vyjádřit a která nás má zajímat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kupkovi. Nyní pan poslanec Kubiček má slovo také k programu schůze. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, dávám veto na zařazení tohoto bodu jménem dvou klubů, ANO a ČSSD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak, děkuji. Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, který ohlásil, že má náhradní kartu číslo 9, se nyní ujme slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já to plně respektuji, ale jsem velmi překvapen postojem kolegů z ČSSD. Byli to mnozí vrcholní politici ČSSD, kteří v minulých týdnech, měsících a letech kritizovali prezidenta Zemana, a mnozí to zavedli jako nový politický pojem, za kreativní výklad Ústavy. A já bych řekl, že ta kritika byla v mnoha případech oprávněná.

A od včerejšího dne vidíme, že ke kreativnímu výkladu Ústavy se kromě prezidenta Zemana přidal i předseda sociální demokracie Jan Hamáček, který tvrdí, že byl jenom jeden seznam, a přitom že byl jmenován ministrem zahraničí plně v souladu s Ústavou, což nemůže být pravda. Já už jsem včera říkal, že jsou jenom

dvě možnosti. Buď byl navržen Jan Hamáček i do funkce ministra zahraničí a je to další ponížení sociální demokracie, ale je to vše v souladu s Ústavou, protože – ministryně spravedlnosti tu není, tak jsem očekával, že třeba dneska mi odpoví na tu otázku, jak to má být podle Ústavy a jak to vlastně bylo. Anebo je druhá možnost, že prezident republiky pověřil Jana Hamáčka řízením Ministerstva zahraničí bez návrhu premiéra, a to v souladu s Ústavou prostě není. Chápu dnešní veto tak, že sociální demokraté se přidávají k těm, kteří mají kreativní výklad Ústavy a kterým je bližší košile než kabát. Že pro svůj krátkodobý politický zisk zahodí ústavní tradice, Ústavu jako takovou, pravidla souboje, politického souboje.

Dne 11. července máme rozhodovat, zda Poslanecká sněmovna dá či nedá důvěru vládě ČR, ale nemáme vyjasněné, zda vláda byla jmenována v souladu s Ústavou. A my jsme navrhli ten bod na dnešek právě proto, ať touto procedurální debatou, která je ovšem klíčová – nebo není klíčové dodržovat Ústavu? Vzpomeňte si, vzpomeňme si my všichni na text slibu poslance Sněmovny Parlamentu ČR. Co jsme vlastně slíbili? V prvé řadě jsme slíbili, že budeme dodržovat Ústavu. Najednou, když se nám to nehodí, tak někdo, samozřejmě sociální demokraté nechtějí přiznat barvu, přestože měli plno silných řečí, jak trvají na svém nominantovi a že je jenom jeden seznam, a najednou máme ministrem zahraničí ministra vnitra. Když o tom nebudeme moci mluvit dneska, tak se o tom pokusíme mluvit na každém příštím dnu Poslanecké sněmovny, nejspíše 11. července. Ale před tím problémem prostě neutěčete. Buď byl Jan Hamáček na seznamu, a pak je to plně v souladu s Ústavou, nebo nebyl a došlo k porušení Ústavy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Kdo dál k programu schůze? Pokud nikdo, budeme o jednotlivých bodech hlasovat. Respektive o jednom jediném bodu. Ještě pan kolega Kupka. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já si dovolím navrhnout modifikovanou podobu toho bodu, který budu znovu navrhnout k projednání, protože to pokládám opravdu za zásadní věc. A nejsou to ale členové opozice, kteří by do toho vnášeli nejasno a dvojí možný výklad. Jsou to členové vlastní koalice, kteří říkají, že jsou pravděpodobně dva seznamy, nebo to můžeme minimálně číst z úst pana hejtmana Netolického. A existuje celá řada vážných rozporů ve vyjádření čelných představitelů ČSSD a hnutí ANO.

Pokládám za nezbytné jak na půdě Parlamentu, tak vůči občanům České republiky, aby bylo jasně řečeno, jak ten akt vlastně proběhl, zda byla porušena Ústava, nebo nebyla porušena Ústava a jak je to s plněním elementárních koaličních slibů. Obávám se, že bez téhle odpovědi je velmi obtížné vůbec dospět k tomu, že se vládě bude vyjadřovat důvěra.

Děkuji za pozornost a pevně doufám, že umožníte zařazení toho bodu, aby se česká veřejnost i Sněmovna dozvěděla, jak to vlastně bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to je tedy varianta. Nyní je přihlášen předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Omlouvám se za pozdní příchod a dovoluji mi, abych jménem našeho klubu a klubu sociální demokracie vetoval i zařazení tohoto nového bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, čili je to nehlasovatelný návrh. Nyní přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se nám pan poslanec Petr Gazdík z dnešního jednání z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní budeme hlasovat o přeřazení bodu 63, sněmovní tisk 120, jak navrhla paní kolegyně Aulická ve svém vystoupení, a to v hlasování číslo 46, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 46. Z přítomných 143 poslanců 116 pro, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že bod číslo 63 byl přeřazen podle návrhu paní kolegyně Aulické.

Nyní se tedy vrátíme do schváleného pořadu schůze a je to bod číslo

89.

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2017 /sněmovní tisk 134/ - první čtení

Vítám tady mezi námi paní veřejnou ochránkyni práv a děkuji také paní zpravodajce Heleně Válkové, že zaujala místo u stolku zpravodajů. Máte zprávu veřejné ochránkyně práv jako tisk 134. Sněmovní tisk projednal petiční výbor, usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 134/1.

Nyní už požádám paní Annu Šabatovou, aby zprávu plénu Poslanecké sněmovny uvedla. Prosím, máte slovo.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, prostřednictvím výroční zprávy vám každoročně podávám zprávu o plnění svého zákonného úkolu chránit lidi před problematickým jednáním správních úřadů, systematicky navštěvovat různá zařízení a chránit tak lidi před špatným zacházením a pomáhat obětem diskriminace.

V loňském roce jsme obdrželi 8 191 podnětů a z toho bylo 68 % v působnosti veřejného ochránce práv. Zahájili jsme 750 šetření a celkově zhruba v 8 % případů jsme konstatovali pochybení úřadů. Ve většině případů úřady své chyby napravily. Nejvíce podnětů se tradičně týkalo sociálního zabezpečení. Tvoří dnes už čtvrtinu podnětů v působnosti a jejich množství setrvale roste, meziročně o 6,5 %. Stěžovatelé tak stále více žádají pomoc s přiznáním příspěvku na péči, dávek pro osoby se zdravotním postižením, nemocenského, důchodu, sociálního zabezpečení i s cizím

prvkem a také dávek, jako je doplatek na bydlení či příspěvek na živobytí. (V sále je rušno.)

Problémům, které vyvolává samotná úprava, se snažím předcházet a uplatnila jsem v připomínkovém řízení 108 připomínek k 18 návrhům zákonů. Zcela jsem neuspěla pouze u pětiny, u poloviny jsem uspěla buď zcela, nebo částečně. V 30 % jsem se sama rozhodla netrvat na našem podnětu. Vydali jsme také tři sborníky stanovisek ochránce, které mají ulehčit práci správním úřadům: Rodina a dítě, Dávky pomoci v hmotné nouzi a Občanství Evropské unie.

Pokud jde o návštěvy zřízení, již 12 let navštěvujeme různá zařízení, kde je omezena lidská svoboda, buď de iure, nebo de facto. Navštívili jsme 22 zařízení, převážně léčebny pro dlouhodobě nemocné, policejní cely a psychiatrické nemocnice se zaměřením na ochranné léčení a zahájili jsme sérii návštěv domovů pro osoby se zdravotním postižením. Vydali jsme dvě souhrnné zprávy, v nichž vždycky pro danou oblast shrneme své poznatky a vydáme obecná doporučení pro oblast jako takovou. V loňském roce to byly návštěvy v léčebnách dlouhodobě nemocných a policejních celách.

Podnětů s námitkou diskriminace jsme obdrželi 384 a průměrně zjistíme diskriminaci asi v 8 % případů. Je třeba říci, že tam, kde nezjistíme diskriminaci, neznamená, že nedošlo třeba k nějakému jinému problematickému jednání, k jehož posuzování nemáme u soukromoprávních subjektů oprávnění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážená paní ochránkyně, požádám sněmovnu o klid. Prosím, kdo diskutuje jiné téma, než je zpráva veřejného ochránce práv, prosím v předsáli, ať může paní Šabatová v důstojném prostředí přednést zprávu. Není to nic, co by nás nemělo zajímat jako poslance Poslanecké sněmovny, protože ve správním řízení dochází opravdu často k poškození zájmů občanů, které zastupujeme ať z té, nebo oné politické strany.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Lidé diskriminaci namítají nejčastěji v oblasti práce a zaměstnávání, včetně podnikání, nejčastějším důvodem je zdravotní postižení. V loňském roce jsme měli 84 případů zdravotně postižených, kteří se na nás obrátili s námitkou diskriminace.

Také jsme se připravovali na novou působnost, kterou vykonáváme až v letošním roce, a to je naplňování práv osob se zdravotním postižením a a naplňování práva volného pobytu občanů Evropské unie a zákazu jejich diskriminace z důvodu státní příslušnosti.

Každým rokem vybírám několik témat jako legislativní doporučení. Dovolím si jenom velmi stručně tato témata zmínit. Navrhuji zrušit povinnost předkládat v úředním styku doklady ze zvláštní matriky. Považuji to za obtěžující relikty minulosti. V jiných zemích to v podstatě neexistuje anebo to není povinné. Navrhuji zakotvit přestupek postihující špatné zacházení v zařízeních sociálních služeb, neboť není možné postihnout některá jednání, která nedosahují intenzity trestného činu, a takových jednání je poměrně dost a jsou k neprospěchu osob tam umístěných.

Navrhují upravit jasná pravidla správního řízení, v němž zdravotní pojišťovny rozhodují o některých zdravotních službách. Ta situace je nejednotná a lidé mají různý proces u různých pojišťoven a to není dobře. Navrhují zrušit podmínku sterilizace pro úřední změnu pohlaví osob s transsexuální orientací. Navrhují osvobodit od daně z nabytí nemovitých věcí také nové bytové jednotky v rodinných domech, ale vím, že už mezitím vznikl poslanecký návrh, který si osvojil jeden váš kolega.

Ráda bych zdůraznila především nezbytnost toho zakotvení přestupku postihujícího špatné zacházení v zařízeních sociálních služeb. Je to opravdu mezera. Většina těch lidí je ve zranitelném postavení a není se schopna sama bránit a je třeba obzvlášť pečlivě dohlížet nad jejich právy, a pokud dochází opravdu k závažnému jednání, ale ještě to není trestný čin, tak je třeba mít možnost to nějakým způsobem postihnout. Jde třeba o situaci, kdy se neřeší podvýživa klientů, nebo je zanedbaná péče s těžkými proleženinami, nebo neakceptování vážně minulého nesouhlasu klienta s poskytováním pobytové služby a podobně.

Velice bych ocenila, kdyby Poslanecká sněmovna, stejně jako již několikrát v minulosti, uložila vládě, aby se zabývala mými legislativními podněty a aby Poslanecké sněmovně předložila zprávu o tom, jak jich hodlá či nehodlá využít.

A chtěla bych vám všem poděkovat za spolupráci v minulém roce a doufám, že naše spolupráce bude úspěšná i v příštím roce. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní veřejné ochránkyni práv Aleně Šabatové a prosím zpravodajku petičního výboru paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla návrh usnesení, které Poslanecká sněmovna přijme. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, tento petiční výbor v novém složení se vlastně zabýval zprávou, kterou zde přednesla veřejná ochránkyně práv za celé období roku 2017, to znamená, že do toho zasahovalo i období předcházející činnosti tohoto petičního výboru. Přistoupili jsme k tomu myslím dost odpovědně a důkladně, protože v minulosti všichni, kteří zažili projednávání těch zpráv, tak vědí, že to zaprvé vůbec nevzbudilo žádnou pozornost mezi poslankyněmi a poslanci, zadruhé že z toho v posledních letech nebyla vyvozena žádná legislativní iniciativa a zatřetí že se v podstatě ty informace setkávaly s takovou lhostejností, až mírnou nevraživostí. Takže mě i zajímalo už jako předsedkyni petičního výboru, v čem asi je ta příčina, že Poslanecká sněmovna nemá zájem o závažná zjištění, která jí veřejná ochránkyně práv předkládá s týmem svých početných zkušených právníků, kteří kontrolují rozhodování v těch oblastech, které jí vymezuje zákon, a na základě vlastně empirického šetření a současně právní analýzy upozorňuje na systémové chyby, mezery, nedostatky, které nám poslancům velmi snadno umožní přijmout takový návrh zákona, novely. Většinou tedy z větší části, nebo téměř vždy jde jenom o novelu právního předpisu, která usnadní občanům, kteří se setkávají s chybami

správních úřadů nebo vůbec se selháním celého systému ve svém každodenním životě a upozorní na to veřejnou ochránkyni, a ta potom upozorňuje nás.

Takže po tomto úvodu, že je třeba té zprávě, která byla přednesena, věnovat pozornost, si vás dovolím seznámit se závěrem, protože vy samozřejmě od toho máte svůj orgán petiční výbor, který prostuduje ty materiály a projedná je. My jsme tomu věnovali dost pozornosti na své 8. schůzi 24. dubna tohoto roku a potom jsme naše zjištění shrnuli v závěry, které vám nyní předkládáme k posouzení, k diskusi, k odsouhlasení. Vybrali jsme ta legislativní doporučení, která si myslíme, že by relativně snadno mohla vláda prostřednictvím svých jednotlivých resortů zajistit v rámci legislativy, to znamená podat vládní návrh zákona. Čili pokud jste tady slyšeli, že některý poslanec si osvojil ten podnět, tak jistě ho vláda přivítá, na druhé straně může využít již toho poslaneckého návrhu a eventuálně ještě v rámci dalšího čtení, nebo vůbec sama předložit komplexnější, který tu problematiku bude řešit způsobem, který zasáhne i související otázky.

Takže i z tohoto důvodu považuji za důležité přednést všechny podněty, které jsme vyhodnotili jako důvodné, a požádat vás o souhlas s přijetím závěrů usnesení č. 38 z 8. schůze petičního výboru z 24. dubna 2018.

Zprvė jsme tedy projednali souhrnnou zprávu o činnosti, diskutovali jsme ji a doporučujeme, aby bylo přijato toto usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu zprvė bere na vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2017 dle sněmovního tisku č. 134, zadruhé upozorňuje vládu na význam a potřebu řešit nedostatky zjištěné veřejnou ochránkyní práv a zatřetí – tady jsme už velmi konkrétní – žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v úvodní části souhrnné zprávy – legislativní doporučení – a to zejména pokud jde o následující legislativní doporučení:

1. jde o osvobození od daně z nabytí nemovitých věcí i pro bytové jednotky v rodinných domech – čili to by bylo Ministerstvo financí, zřejmě i Ministerstvo spravedlnosti by do toho zasáhlo;

2. zjednodušení úředního styku při vyřizování dokladů o osobním stavu vpuštěním povinnosti předkládat matriční doklady vydané zvláštní matrikou – to by bylo zřejmě v resortu Ministerstva vnitra;

3. vpuštění podmínky podstoupit chirurgický zákrok pro úřední změnu pohlaví – to je Ministerstvo spravedlnosti;

4. přijetí nové procesní úpravy pro správní řízení o žádostech pojištěnců o úhradu některých zdravotních služeb z veřejného zdravotního pojištění – Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo vnitra;

5. zavedení nové skutkové podstaty, o které tady bylo hovořeno obšírněji i ve vystoupení paní veřejné ochránkyně práv, a sice přestupku postihujícího neoprávněné zásahy do soukromí, bezpečí a integrity osob, kterým je poskytována sociální služba – opravdu jde o naše seniory, tady je velká mezera v zákoně – Ministerstvo vnitra;

6. rozšíření pravidel pro vyřizování stížností na zdravotní péči i na zdravotní péči poskytovanou v zařízeních sociálních služeb – čili Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo práce a sociálních věcí;

7. zakotvení dozorové působnosti státního zastupitelství – jako to bylo v minulosti, já si to ještě pamatuji – v zařízeních pro zajištění cizinců, v přijímacích azylových střediscích a psychiatrických nemocnicích vykonávajících ústavní ochranné léčení;

8. zakotvení účinného nezávislého stížnostního mechanismu k posílení ochrany práv klientů sociálních služeb obdobného stížnostnímu mechanismu uplatňovanému v oblasti zdravotních služeb, kde tuto roli plní krajské soudy již nyní;

a aby předložila Poslanecké sněmovně do 30. září 2018, čili naše nová vláda, zprávu o využití těchto podnětů jejich zařazením do svého legislativního plánu anebo jejich odmítnutí se zdůvodněním, proč se domnívá, že takového legislativního opatření není třeba.

Takže myslím, že to je vše, s čím bych vás chtěla nyní seznámit. Jsem spolu s paní veřejnou ochránkyní práv k dispozici pro zdůvodnění a v tomto ohledu můžu říci i obhajobu těch jednotlivých legislativních podnětů, protože je tam i několik legislativních podnětů z roku 2016, čili ještě z předcházejícího roku, ale ne všichni si můžou pamatovat, asi si nepamatuje nikdo z nás, na ty argumenty, byť jsou obsahem souhrnné zprávy. Tak pokud byste měli zájem, tak jsme obě dvě k dispozici a vysvětlíme, proč se domníváme, že bychom se měli těmito legislativními podněty zabývat.

Samozřejmě ještě na závěr dodávám, že přestože všichni vítáme, když jde o návrhy, které jsou z pera vlády, které prošly řádným připomínkovým řízením, nelze zabránit a v mnoha směrech je to i podle mého přesvědčení vhodné k tomu, aby poslanci, pokud takové návrhy nejsou vyslyšeny, podali sami své poslanecké návrhy. Ale samozřejmě je třeba vždy preferovat tu cestu vládních návrhů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za zpravodajskou zprávu. Dovolte mi, abych, než otevřu rozpravu, konstatoval dvě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 14.30 z rodinných důvodů paní poslankyně Aleny Gajdůškové a od 16.30 pana poslance Farského. Třetí omluva, od 11.45 do konce jednacího dne, došla právě teď od pana poslance Marka Výborného.

Nyní vystoupí s přednostním právem pan Tomio Okamura, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, za přítomnosti ombudsmanky Anny Šabatové tady projednáváme zprávu o její činnosti za rok 2017. A říkám hned zkraje na rovinu, že činnost tohoto tzv. veřejného ochránce práv je jedním slovem debakl. Je to porážka poslání, smyslu, funkce šéfa úřadu, který má hájit lidská a občanská práva našich občanů.

Paní ombudsmanka se totálně netají tím, že normální občané České republiky ji nezajímají. Nedávno vydala pro média prohlášení, a cituji: O lidská práva se zasazují trvale. Před rokem 1990 i nyní. Ať už se jedná o sociálně vyloučené Romy, cizince včetně uprchlíků nebo osoby s odlišnou sexuální orientací. Konec citátu.

Na lidská práva normálního pracujícího heterosexuálního bělocha jí tedy jaksi čas nezbyvá. To je ovšem většinový daňový poplatník, který si paní ombudsmanku platí. Paní Šabatovou si pamatujeme z kauzy, kdy se veřejně zastala dvou muslimských studentek proti zdravotnické škole na Praze 10. Tato děvčata údajně odešla ze školy kvůli tomu, že jim škola zakazovala nosit šátek. Jak víme, byla to zčásti lež, protože jedna z dívek dokonce ani studium nenastoupila, protože nedodala dokumenty potřebné ke studiu. Paní ombudsmanka Anna Šabatová chtěla výjimku pro muslimky, což by v praxi znamenalo diskriminaci českých studentů, kteří podle školního řádu při vyučování žádné pokrývky hlavy nosit nesmějí. V této kauze zachránil čest úřadu zástupce paní Šabatové pan Křeček, který se proti své šéfce veřejně postavil.

Co tím vším chci říci? Dámy a pánové, právě diskriminace většiny ve prospěch nepřizpůsobivých menšin je zřejmě hlavní náplní práce člověka, který má chránit slušné občany před jakoukoliv diskriminací. Krásně to ilustruje jiná kauza paní ombudsmanky Šabatové. Ta napadla družstvo Krušnohor, které na Mostecku spravuje tisíce bytů. A co se naši ochránkyni diskriminace slušných lidí znelíbilo? Družstvo vyzvalo občany, aby sepsali své zážitky s bydlením s nepřizpůsobivými občany. Reagovalo tak na zfalšovanou analýzu vládní agentury, která lživě zamlčovala problémy s bydlením vedle nepřizpůsobivých, a tato svědectví chtělo družstvo předložit vládě. Jednou z problémových lokalit je mostecké sídliště nedaleko centra známé jako Stovka. To má stále více potíží kvůli rostoucímu počtu problémových obyvatel. Přestože o nesnázech lokality u sportovní haly ví i radnice či policie, už několik let se je nedaří řešit. Slušní lidé z mostecké Stovky mají dnes dvě možnosti. Čekat, jestli se jich někdo přece jen zastane, nebo se odstěhovat.

Z našeho pohledu tu je prostor pro obhájce veřejných práv! Kdo jiný než on by měl hájit práva slušných lidí na bezpečí a slušný život ve svém domově? Paní Šabatová to vidí opačně a vyloženě rasisticky. Vyloženě rasisticky. Práva má jen ten, kdo není bílý.

Nevím, zda naše ombudsmanka alespoň zdálky něco tuší o lidských právech. V první řadě by měla vědět, že pozitivní diskriminace je stále jen diskriminace. Že tím, že protežuje jakoukoliv skupinu na úkor druhé, tak porušuje právo na spravedlnost té druhé skupiny. A to, že někdo bílý pracuje a nedělá bordel, ještě neznamená, že je občan druhé kategorie, stvořený jen k tomu, aby platil ze své kapsy lidí, jako je paní Šabatová. Lidí, co mu upírají právo na základní spravedlnost a ochranu.

Starí marxisté obhajovali svoji morální pozici obranou vykořisťované třídy. Noví marxisté, tzv. neomarxisté, mají stejný cíl. Totalitní ovládnutí společnosti. Využívají k tomu morální pozici postavenou na pozitivní diskriminaci tzv. utlačovaných menšin. Naše hnutí SPD vyjadřuje dlouhodobě nespokojenost s prací ombudsmanky, paní Šabatové. A bohužel přes naši kritiku nenastalo žádné zlepšení. Naopak. Z výše uvedených důvodů budou poslanci SPD hlasovat proti zprávě ombudsmanky za rok 2017.

A na závěr mi dovoluje připomenout a zdůraznit, že paní Anna Šabatová byla do funkce zvolena hlasy poslanců hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL. To je potřeba si

velice dobře připomenout z minulého volebního období. Tyto strany mají přímou odpovědnost za současný tristní stav. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Tomiu Okamurovi. Nyní faktická poznámka paní Heleny Válkové, potom pan poslanec Václav Klaus. Připraví se paní Richterová.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já opravdu jenom faktickou poznámku. Za prvé, projednáváme tady souhrnnou zprávu, se kterou jste se měli možnost všichni seznámit, a třeba ta legislativní opatření jsou sama o sobě důkazem, že se tady jedná o nápravu pochybení, které se týká zejména majoritní bílé většiny. Přečtete si prosím, koho se to týká! Jací občané si stěžovali! Já mám ten pocit, že tady mluvíme úplně dvoukolejně a že pan předseda Okamura, vaším prostřednictvím, v tomto ohledu říká svůj předvolební projev nebo znovu nás upomíná na svoje programové priority. Ale vůbec to nemá co společného s tím, co teď projednáváme. Já tam skutečně nevidím nic, co by se týkalo problematiky těch minorit, o kterých on hovoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus. Připraví se paní kolegyně Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Vynechme minority a podobné záležitosti, ale řekněme si jasně, že úřad ombudsmana se pod vedením této dámy stal ze státní instituce pouze ohniskem pro prosazování levicového politického extremismu. To je prostý fakt. Nedělají nic jiného než i pomocí provokací a dalších věcí útočí na české občany, učitele, pronajímatele bytů, ředitele. Čili není v žádném případě možné schvalovat jakoukoliv jejich zprávu. A abych to nebral osobně, já bych podpořil zákon pro zrušení celé této instituce, která je naprosto zbytečná. To by bylo ve prospěch daňových poplatníků a občanů této země. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD a ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní paní poslankyně Olga Richterová se přihlásila do rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Vážená paní ombudsmanko, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo, předsedající. Já bych ráda zklidnila tuto debatu a vrátila ji zpátky k věcné podstatě. A tou věcnou podstatou je princip vyvažování. A to, že zkrátka je velice příhodné, když stát, který je mocný a který má různé instituce, má zároveň i možnost, jak systémově napravovat některá pochybení a jak systémově navrhopvat změny, které jsou právě ve prospěch lidí.

Já vím, že úřad, o kterém se dnes bavíme, bývá často kritizován ze zástupných důvodů. A netuším, proč tady nezaznělo, že v té zprávě je podrobně popsáno, že veřejný ochránce práv se zdaleka nevěnuje pouze sociálním věcem, ale například i skutečně velice významnou část pozornosti věnuje třeba tomu, že stavební úřady velmi často neuvěřitelně splnění svých rozhodnutí vydávaných ve veřejném zájmu. Tohle není marginální problém. To je to, když systémově selhává stát prostřednictvím stavebních úřadů. A lidé, kteří jsou dotčeni mnoha věcmi, od toho, že je ohrožují stavby chátrající v jejich okolí, až třeba po to, že jim někdo třeba – dám příklad, se kterým za mnou osobně přišla občanka: zastaví jejich pozemek, je vydáno samozřejmě právoplatné rozhodnutí o odstranění stavby, ale nic se neděje. V tom konkrétním případě už devět let. Tak v tom případě, kdy ani odvolací orgány nefungují, kdy se neuvěřitelným způsobem náš stát tváří, že může být nečinný, tak právě Kancelář veřejného ochránce práv je to místo, které může systematicky sbírat podobné případy a ukazovat, že nejde o ojedinělé situace, ale že zrovna u těch stavebních úřadů to je systémová věc.

Proč tohle tak zdůrazňují? Já nevím, ale myslíte si, že s problémy se stavebními úřady se na veřejného ochránce práv obrací ty zde zmiňované minority? Co myslíte?

Dále bych ráda, opravdu velice, velice ráda zdůraznila, že právě i ty sociální věci jsou přece něco úplně klíčového. Mnozí zde pracujete ve zdravotnictví, mnozí jste lékaři, zdravotní sestry. Přece všichni víme, že naše léčebny dlouhodobě nemocných, naše domovy poskytující péči seniorům nefungují vždy ideálně a že právě ti nemohoucí klienti, často ztrácející schopnosti nejen fyzické, ale i mentální, jsou obrovsky zranitelní. Myslíte snad, že Kancelář veřejného ochránce práv nehájí naše seniory v našich pobytových zařízeních? A kromě toho, že tento úřad, tato instituce vyzdvihuje pohled těchto klientů, zároveň hájí i zaměstnance, zároveň systémově upozorňuje na naprostý kritický nedostatek personálu, na to, že samozřejmě je patrné, že některé služby nelze poskytovat s tak obrovským nedostatkem personálu.

Ten pohled veřejného ochránce práv, přečtete-li si tu zprávu, a já vám to vřele doporučuji, přečtete-li si např. úplně konkrétně zprávu o návštěvě v domově s pečovatelskou službou, třeba Burešov nebo v řadě jiných, uvidíte, že to je objektivní, vyvážený popis, umožňující reakci ředitelů těch zařízení, umožňující odpovědi na návrhy opatření. Skutečně není nic lepšího, než když jako stát umožňujeme sbírat tyto podněty z celé republiky, vyhodnocovat je a potom právě, přinejmenším jednou ročně jako dnes, hlasovat o nějakých nejdůležitějších navržených opatřeních.

Já bych ještě závěrem za Piráty ráda zdůraznila, že co se činnosti této skutečně z našeho pohledu velmi důležité vyvažující složky státu týče, tak třeba inspektoráty práce díky iniciativě veřejného ochránce práv mají nově možnost pokutovat zaměstnavatel např. za nadměrné, opravdu významně nadměrné užívání kamer na pracovišti a narušování soukromí zaměstnanců. To je přesně příklad věci, kde jednotlivec nemá šance se bránit. Je to příklad věci, kde je velice těžké nacházet balanc a zároveň je nadbytečné zatěžovat soudní soustavu všemi těmito případy. Naopak je velice výhodné mít pro taková hledání rozumných řešení do budoucna ombudsmana nebo ombudsmanku. Ráda bych za pirátský poslanecký klub vyjádřila

podporu této vyvažující složce, která hájí zájmy lidí, ale ve skutečnosti i zájmy institucí, když právě třeba upozorňuje na tu personální nedostatečnost a na to, že takhle něco dál nemůže fungovat, protože je pak samozřejmě významným hlasem třeba i v připomínkových procesech a v nějakém hledání priorit, když se ministerstva rozhodují.

Prosím, nezapomínejme na tohle všechno, až budeme za chvíli hlasovat. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Richterové. Přečtu další omluvu z dnešního jednání. Mezi 13.40 a 19.40 paní poslankyně Lenka Kozlová se omlouvá z jednání, a to z důvodu jednání.

Nyní ještě dvě faktické poznámky – paní poslankyně Gajdůšková, pan poslanec Zahradník. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní kolegyně, páni kolegové, chci se jenom přidat k tomu poděkování a konstatování, že veřejný ochránce práv, instituce, ale také paní předsedkyně a celý její tým, jsou lidé na svém místě a dělají velmi dobrou práci. Měla jsem možnost se s tím potkávat ještě jako senátorka. Když jsem si skutečně nevěděla rady, odkazovala jsem lidi, kteří za mnou chodili, právě na veřejného ochránce práv a vždycky se věci pohnuly, nebo prostě byli lidé nasměřováni jinam. Skutečně patří velké poděkování.

Chtěla bych ale upozornit ještě na dvě věci. Za prvé se přidat k tomu, že bychom se měli ale těm nálezům více věnovat jako Poslanecká sněmovna. My to můžeme udělat rychleji, než třeba to šlo ze Senátu. A za druhé bych byla velmi ráda, kdybychom kromě toho, že se dnes veřejná ochránkyně práv věnuje i záležitostem lidí se zdravotním postižením, kdyby se mohla věnovat šířeji i patientské problematice obecně. My jsme se o tom už v minulosti bavili. Byla by to další kompetence, je na zvážení, jak to udělat. A to, co nám v České republice chybí a bylo by také na pořadu dne, to je ombudsman pro děti, dětský ombudsman. Jinde ve světě tato instituce je, chrání zájmy dětí, věnuje se zájmu dětí a myslím si, že je to také věc, kterou je potřeba urychleně řešit.

Děkuji ještě jednou veřejnému ochránci práv.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak jak mi to jednací řád umožňuje, navážu na vystoupení obou mých předřečnic, paní poslankyně Richterové i paní poslankyně Gajdůškové. Tam bych se chtěl zmínit o jedné věci. Ona mluvila o tom, jakou ochranu potřebují nevládní neziskové organizace, všichni ti aktivisté, kteří bojují proti různým stavebním záměrům, které

náš stát jako stavby ve veřejném zájmu prosazuje a hodlá je realizovat. Všichni bychom se divili, kdybychom zjistili, kolik staveb má Ředitelství silnic a dálnic blokováno právě podáním, které provedli ekologičtí aktivisté a kteří se tím snaží zabránit těmto stavbám. Všichni víme, že třeba oprava dálnice D1 je stavbou ve vrcholném státním zájmu, přesto stát tu sílu čelit těmto aktivistům nemá a prostě bezmocně hledí na to, jak oni neustálými podáními blokují tyto stavby. Tyto aktivisty ještě navíc chránit úřadem ombudsmana považují nejenom za nesmyslné, ale navíc i za velmi škodlivé.

Ještě k tomu, co říkala paní poslankyně Gajdůšková. To bych se tedy úplně zhroutil, kdyby měl být ještě nějaký ombudsman pro děti. Já myslím, že pokud bude ochránkyně práv nebo úřad ochránce práv vykonávat svoji činnosti řádně, tak i děti, žáci nebo studenti by měli najít dovolání u tohoto úřadu. A zakládat takovýto další, nový úřad, to bychom vyvolali dojem, že jsme se všichni zbláznili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Jeho vystoupení vyvolalo minimálně dalších pět faktických poznámek. První s faktickou poznámkou je pan poslanec Ferjenčík, pak Černohorský, pak pan poslanec Čížinský, po něm poslankyně Pastuchová, pak poslanec Kaňkovský. První tedy pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Velmi mě mrzí, že pan Zahradník vůbec neposlouchal. Kolegyně Richterová nehovořila vůbec o aktivistech, hovořila o případech, kdy na pozemku, který patří například vám, někdo, váš, například soused, postaví načerno stavbu a úřady nejsou schopné to odstranit, a v této zemi se to bohužel děje. Vůbec nehovořila o nějakých spolcích ani aktivistech, ale o ochraně práv majitelů pozemků, kterým buď přímo na jejich pozemku někdo načerno něco postaví, nebo postaví něco v těsném sousedství tak, že jim třeba zablokuje okno. To jsou práva úplně normálních obyčejných lidí a vůbec nechápu, proč vám tohle vadí, zvlášť ODS, která kdysi hájila soukromé vlastnictví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Černohorský také s faktickou poznámkou. Přibyla další faktická od kolegy Munzara. Bude v pořadí. Pan kolega Černohorský se zrušil. Děkuji. Pan kolega Čížinský. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Já bych jenom krátce zareagoval na některé předřečníky. Myslím si, že pokud je činnost veřejné ochránkyně práv kritizována lidmi, kteří mají xenofobní názory, tak je to vlastně velká pochvala. Díky za tu práci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Pastuchová. A než dojde k řečnickému pultu, požádám sněmovnu o klid. Já vám, paní kolegyně, nejdřív zjednám trochu méně

hluku v Poslanecké sněmovně. Pokud máte diskusi nad jinými tématy, zejména před řečnickým pultem, prosím v předsálí. Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji. Jen bych chtěla připomenout, že tu existuje ombudsman pro zdraví, který se zabývá jak pacienty, tak zdravotníky, takže si myslím, že tomuto tématu se už někdo věnuje. To je odpověď prostřednictvím vás pro paní poslankyni Gajdůškovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský, také s faktickou poznámkou. Připraví se kolega Munzar a kolega Plzák. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, já také krátce navážu na tu probíhající diskusi.

K panu místopředsedovi Sněmovny Tomiu Okamurovi vašim prostřednictvím, pane předsedající. Já mu rozhodně neberu právo na jeho názor. Určitě můžeme mít názory na fungování veřejného ochránce práv různé. Nicméně hodnotit práci tohoto úřadu jako debakl, tak to klub KDU-ČSL rozhodně nevidí. Je potřeba si uvědomit, že pro řadu občanů této země je úřad veřejného ochránce práv tou poslední instancí, kde mají šanci se dobrat nějaké spravedlnosti. A jestliže tady bylo hovořeno o tom, že z těch více než 8 tisíc podání hodně z nich tvoří tzv. sociální agenda, tak přece tomu se nemůžeme divit. Lidé, kteří jsou v sociální nouzi, většinou nemají finanční prostředky na to, aby se obraceli na civilní soudy. Mně takhle chodí do poslanecké kanceláře celá řada občanů, kterým já potom radím, pokud nemají finance na civilní soudy, aby se obrátili na úřad veřejného ochránce práv. Takže co je na tom podivného? Já si myslím, že od toho tady ten úřad je.

Takže klub KDU-ČSL vítá práci veřejného ochránce práv. Ano, v některých názorech se taky s paní ombudsmankou nesejdu, to tak prostě je. Nicméně nekritizujeme úřad jako celek. Podívejme se do té zprávy. Přečtěme si rozsah té agendy. A skutečně spíše přemýšlejme nad tím, jak případně kompetence tohoto úřadu změnit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, dále pan poslanec Plzák, paní poslankyně Gajdůšková. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat na poznámku pana kolegy Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedajícího. Já myslím, že ODS tady jasně prokazuje, že hájíme soukromé vlastnictví. Jenom si povzdechnu, že by bylo fajn, stejně jako teď jste mluvil o ochraně majitelů pozemků, kde někdo postaví černou

stavbu, tak by bylo stejně fajn, kdybyste takhle bránili třeba majetek veřejný, který někdo obsadí neoprávněně a třeba rok, dva žije a nechá se vyhodit. A zajímá mě názor paní ombudsmanky, jak se dívá na problematiku, třeba konkrétně problému s Klinikou tady v Praze a stejně se squatty, obsazováním veřejného majetku cizími osobami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce od kolegy Munzara. Nyní pan poslanec Plzák také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Velice krátce. Já mám opravdu faktickou poznámku. Prosim vás, veřejný ochránce práv rovná se ombudsman. Statut veřejného ochránce práv je dán zákonem. Všichni ostatní ombudsmani přes dráhy, přes zdraví, železnici a já nevím jací, to nejsou ombudsmani. Neměli bychom je tak nazývat. Máme opravdu jenom jednoho ombudsmana. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je reálné hodnocení situace. Nyní paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou. Zatím poslední faktická poznámka v této sérii. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Jenom rychle. Mohu to zkrátit, protože pan kolega, který mluvil přede mnou, vymezil ten pojem ombudsman. Ombudsman pro zdraví, jak o tom mluvila paní poslankyně Pastuchová, není zřízený zákonem, nemá kompetenci ze zákona. Já pod Svazem pacientů pracuji také jako patientská ombudsmanka, ale je to ryze dobrovolnická činnost v rámci neziskové organizace.

A ze stejného ranku je poznámka k tomu dětskému ombudsmanovi. Na paní veřejnou ochránkyni práv se v téhle chvíli nemohou obrátit děti. Na západ od nás mohou, paní předsedkyně mě upřesňuje, nicméně na západ od nás existují instituce, nebo je to přesně vymezeno, že se věnují problémům dětí, které mají tu potřebu se na veřejného ochránce práv pro děti obrátit. A já si myslím, že my bychom se měli posunout tímto směrem taky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyně Gajdůškové, ale máme další dvě faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Dominik Feri, poté pan poslanec Zahradník. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Já vám děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, stejně jako mnozí kolegové např. z ODS mám a mohu mít mnoho výhrad k práci paní veřejné ochránkyně práv. Na druhou stranu nepovažuji za úplně šťastné a vhodné hovořit o zrušení kanceláře jako takové, zrušení celého úřadu. Bavme se o činnosti. Buďme uvážlivější u budoucího

výběru, protože to je věc, která nám přináleží. Ale s ohledem na aktivity a působnost veřejného ochránce práv považuji za nešťastné kvůli několika záležitostem rušit celý úřad nebo o tom vůbec vést diskuse. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní pan poslanec Jan Zahradník s faktickou poznámkou, zatím poslední přihlášený. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych nejprve k panu poslanci Ferjenčíkovi, který má takovou zálibu nás tady poučovat, školit a vysvětlovat, vykládat, co jsme řekli. No, já jsem v žádném případě nezpochybnil nijak to, že lidé, kterým byla udělena nějaká křivda nebo újma na jejich majetku, mají právo žádat nápravu. Že to dělá ombudsman, to je možná dobré. Já tím pádem budu nadále ty lidi, kteří ke mně chodí jako k poslanci a chtějí podporu v nápravě jejich křivd, posílat za kanceláří ombudsmana. A na tom, co jsem řekl o těch neziskovkách a ekologických aktivistech, na tom nechci změnit ani písmeno.

Ještě ale v tom zbývajícím čase k tomu, co paní kolegyně Gajdůšková ještě jednou zopakovala, to je ten dětský ombudsman. Já neříkám, že těch problémů je málo. Jsou přece veliké problémy třeba se šikanou. A tady je podle mě nějaká takováhle instituce, nemyslím ombudsman, ale spíš myslím nějaká instituce v sociální sféře potřebná. A jenom ale připomenu možná paní kolegyni Gajdůškové prostřednictvím pana předsedajícího: Nebyl náhodou takovým ombudsmanem už před několika lety ustanoven bývalý ministr školství Eduard Zeman, člen ČSSD? Jak tento ombudsman v uvozovkách se vyrovnával se svou funkcí? No asi mizerně, když jeho paní stranická kolegyně Gajdůšková má teď zapotřebí vyvolávat ustanovení této funkce znovu v tomto čase.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A máme další dvě faktické poznámky, nejdřív paní zpravodajka paní poslankyně Helena Válková, poté paní poslankyně Gajdůšková, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já jen uvedení na správnou míru. Děti se mohou obracet na veřejnou ochránkyni práv už v současné právní úpravě. Můžou tak činit způsobem a v kompetencích, které jsou stejné jako u dospělých, tzn. osmnáctiletých a starších. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní tedy paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Ještě jednou. Když se bavíme o ombudsmanovi pro děti nebo dětském ombudsmanovi, máme na mysli ještě trochu něco jiného než to, co pro ně dnes dělá paní veřejná ochránkyně práv.

Ale k panu poslanci Zahradníkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Pan Eduard Zeman byl ombudsmanem na Ministerstvu školství a jeho aktivity směřovaly vůči pedagogům. Tak jako jsou ombudsmani na dráhách, tak jako jsou nemocniční ombudsmani atd., bylo to uvnitř resortu, pokud je mi známo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové za dodržení času k faktické poznámce. Zatím mám vyčerpány všechny přihlášky do rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní veřejná ochránkyně práv? Paní zpravodajka? Je, v tom případě udělím závěrečné slovo paní veřejné ochránkyni práv a potom přejdeme k podrobné rozpravě. Prosím, paní veřejná ochránkyně práv, máte slovo.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Děkuji. Jenom dvě konkrétní poznámky.

Pokud jde o práva pacientů, veřejný ochránce práv má nepřímou možnost se zabývat tím, jak byla jejich práva naplněna, nebo nebyla. Tito lidé mají podle zákona z roku 2011 o zdravotních službách možnost využít poměrně funkční stížnostní mechanismus. Já mohu potom přezkoumat, zda vyřízení stížnosti bylo řádné, úplné, přiléhavé. Chci říci, že je to sice nepřímý způsob, ale také je to vlastně příspěvek k naplnění práv pacientů a dáváme často nějaká doporučení krajským úřadům, které jsou tou druhou instancí, jak postupovat.

Pokud jde o dětského ombudsmana, to, co bývá ve světě chápáno jako dětský ombudsman, je člověk, který vyřizuje individuální stížnosti, a to skutečně můžeme dělat a děláme to způsobem podle mě velmi citlivým – komunikací s dětmi. Jsou to zkušené pracovnice a komunikují i hodně neformálně. Jde většinou spíše o poradenství, i když někdy z toho taky vyplyne zahájení šetření. A druhá oblast, kterou nepokrýváme, je obecně osvětová a systémová činnost, která kontroluje naplňování práv dětí ve všech sférách, jak to třeba teď máme za úkol dělat u osob se zdravotním postižením.

To jen pro informaci poslancům a poslankyním, aby zhruba věděli, kde jsou hranice. A chci říci, že veřejný ochránce práv byl zřízen k tomu, aby kontroloval činnost úřadů a nikoliv soukromých osob. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To bylo závěrečné slovo paní ombudsmanky. Otevírám podrobnou rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já odkazuji na doporučení přijmout usnesení, že bereme na vědomí souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv a že upozorňujeme vládu na význam a potřeby řešit nedostatky, jejichž výčet je obsažen v usnesení č. 38 z 8. schůze petičního výboru a které jsem vám přečetla již v úvodu rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Zahradník, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, jenom bych se chtěl vyjádřit k debatě o dětském ombudsmanovi. Je to debata trochu těžká. Já bych chtěl jaksi vyjádřit uznání k celoživotní práci pana Eduarda Zemana, který zemřel v roce 2017. Tím pádem odešel ze své funkce ombudsmana na Ministerstvu školství. Jenom pro upřesnění pro paní kolegyni Gajdůškovou, vaším prostřednictvím, pane předsedající, skutečně to nebyl jenom ombudsman pro učitele, ale bylo možné podle materiálů na internetu obracet se na něj i ve věci šikany studentů. Já jsem Eduarda Zemana znal po celou dobu, co jsem v politice. Vážil jsem si ho ať jako senátora, poslance i ministra školství. Že tu funkci nakonec v závěru života vykonával, je už druhá věc. Mimochodem na ministerstvu je stále jmenován nějaký jeho pokračovatel, jméno najdeme na stránkách. Takže bych chtěl upřesnit svůj postoj k postavě osobnosti zesnulého Eduarda Zemana.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Feri a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan kolega Munzar zde položil otázku týkající se postoje paní Šabatové ke Klinice a otázkám squattingu jako takového. Nevím, jestli tato otázka zapadla, nebo jestli byla záměrně nějakým způsobem vynechána, ale názor by mě taky zajímal. Jestli bych o to mohl poprosit? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. On mě pan kolega Feri předběhl, já jsem to chtěl paní ombudsmance připomenout. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní veřejná ochránkyně práv v podrobné rozpravě. Hlásila jste se? Pochopil jsem, že ano, ale pokud ne, tak samozřejmě nemusíte vystupovat. Prosím, máte slovo.

Veřejná ochránkyně práv Anna Šabatová: Já jsem jasně řekla, že náplní mé práce je zabývat se činností úřadů, nikoliv soukromých osob.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se prosím ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Dostal jsem zde během toho, co jsem to říkal, přihlášku k faktické poznámce, takže podrobnou rozpravu nekončím. Pan poslanec Munzar má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Jenom bych chtěl upozornit, že to byla velice vyvíbavá odpověď, protože se nebavíme jenom o soukromých osobách a jejich právech, ale bavíme se o tom, že tyto osoby obsazují cizí majetek. Mě by skutečně zajímal váš názor na tuto problematiku, i soukromý. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále je přihlášen pan poslanec Holík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážená paní ombudsmanko, vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Paní ombudsmanko, dovoluji si, prostřednictvím pana předsedajícího zadat otázku. Líbí se mi, že říkáte, že se zabýváte činností úřadů. Takže ty dvě studentky s těmi šátky, to byl taky úřad?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě jednou se ptám, zda se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Pokud ne, tak tentokrát ji ukončuji definitivně. V podrobné rozpravě načetla zpravodajka petičního výboru paní poslankyně Helena Válková usnesení, o kterém budeme hlasovat. Předtím se ještě zeptám, zda je zájem o závěrečné slovo ze strany paní veřejné ochránkyně práv, nebo paní zpravodajky. Není zájem o závěrečné slovo.

Všichni jsme byli seznámeni s tím, o čem budeme hlasovat. (Předsedající gonguje.) Já přivolávám kolegy z předsáli.

Zahajují hlasování o navrženém usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 47. Přihlášeno 149 poslanců, pro 89, proti 22. Návrh usnesení byl přijat. Děkuji veřejné ochránkyni práv, děkuji paní zpravodajce. Končím projednávání tohoto bodu. (Potlesk z řad Pirátů.)

Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Tomáš Kohoutek v době od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji, paní ministryně Taťána Malá se omlouvá z pracovních důvodů z důvodu předání agendy ve volebním kraji z dnešní schůze Poslanecké sněmovny z celého dne.

Přistoupíme k projednávání bodu

**Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů
/sněmovní tisk 138/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, ujměte se slova, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zákon o zpracování osobních údajů ruší stávající zákon o ochraně osobních údajů, provádí adaptaci na obecné nařízení o ochraně osobních údajů a transpozici trestněprávní směrnice, která upravuje zpracování osobních údajů justičními a policejními orgány. Předkládaný zákon rovněž zavádí výjimky, které podle GDPR mohou členské státy využít, aby se naplňování GDPR co nejvíce usnadnilo. V průběhu prvního čtení jsme spolupracovali s jednotlivými výbory na tom, aby ČR využila výjimky v maximální míře všude, kde je to možné a dává to smysl.

Návrh tohoto zákona též nově upravuje postavení Úřadu pro ochranu osobních údajů. Vychází se přitom nejen z požadavků praxe, ale také z nových požadavků evropského práva na úplnou nezávislost dozorových úřadů a na intenzivní spolupráci a spolurozhodování dozorových úřadů zejména v přeshraničních případech.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane ministře, dámy a pánové, prosím o klid, ať se můžeme věnovat projednání tohoto bodu v odpovídající atmosféře. Prosím, pane ministře, pokračujte.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Děkuji. V prvním čtení byl návrh zákona přidělen šesti výborům, které jej důkladně projednaly a přijaly celou řadu pozměňovacích návrhů. Představení těchto pozměňovacích návrhů samozřejmě nechám na jednotlivých zpravodajích, dovoluji si proto pouze stručně shrnout, že ze strany předkladatele mohu podpořit návrhy všech výborů, tedy výboru volebního, výboru petičního, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj i výboru ústavněprávního, a chci výborům za jejich práci poděkovat.

Naopak řada návrhů, které někteří jednotliví poslanci a poslankyně předložili, ale nebyly podpořeny žádným výborem, je z mého pohledu krajně problematická a jedná se zejména o změny ve struktuře úřadu a o změny jeho kompetencí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu, potom byl tisk přikázán k projednání petičnímu výboru, výboru pro zdravotnictví,

hospodářskému výboru, volebnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru nám byla doručena jako sněmovní tisky 138/1 až 138/11.

nyní, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda a informoval nás o projednání návrhu ve výboru, popř. o pozměňovacích návrzích. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane místopředsedo vlády, dámy a pánové, bohužel už na to nemáme příliš mnoho času, pokusím se alespoň stručně shrnout – vidíte ten balík, který mám před sebou, nebylo to úplně jednoduché projednat vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů – prováděcí zákon k nařízení EU, v kterém byl vlastně největší problém, že se jedná o nařízení ještě za situace, kdy byl přikázán šesti výborům.

Ústavněprávní výbor vyčkal na rozhodnutí všech ostatních výborů a pokusil se je pak shrnout do nějakého, řekněme, komplexního návrhu, který máte pod sněmovním tiskem 138/11. Kdo měl možnost si ten tisk prostudovat, tak vidí, že jsme se pokusili i pojmenovat zjednodušeným způsobem jednotlivé body, které, řekněme, zlepšují, zpřesňují vládní návrh zákona. Největší diskuze tady byla právě o tom, jakým způsobem můžeme ještě promítnout případné další výjimky, které vláda nezpracovala do svého vládního návrhu zákona, případné další výjimky, které povoluje evropské nařízení o ochraně osobních údajů.

Vezmu to tedy poměrně stručně podle usnesení ústavněprávního výboru. V bodě A dochází k jistému vyjasnění toho, jestli se jedná o právní povinnosti, resp. povinnosti stanovené právním předpisem.

Písmena B a C se dotýkají fyzických osob, soukromých osob, které umožňují v širším rozsahu, než bylo doposavad možné, využít výjimku na ochranu svých vlastních práv a oprávněných zájmů.

Pod písmenem D ústavněprávního výboru se skrývá návrh, který byl schválen také výborem petičním, a to se jedná o návrh, který upravuje šířeji než původní vládní návrh zákona výjimky pro vědecký historický výzkum a statistické účely. Pokládali jsme za nezbytně nutné, abychom zejména z hlediska vědeckého historického výzkumu měli úpravu srovnatelnou s okolními zeměmi, abychom využili tu výjimku maximálním způsobem a nedošlo k situaci, jak jste tady zaznamenali i v prvním čtení, že by docházelo k odlivu vědy a vědců z ČR.

Pod písmenem E ústavněprávního výboru se skrývá návrh, který byl schválen výborem volebním také po poměrně velké a důkladné diskuzi, a tady bych zejména poděkoval Patriku Nacherovi, který opravdu si to vzal za své a snažil se celou diskuzi moderovat i s Ministerstvem vnitra, i s příslušnými rezorty a nalézt i s představiteli mediálních domů řešení, které na jednu stranu bude znamenat, že samozřejmě i média musejí zabezpečovat ochranu osobních údajů, ale současně nebude těch testů proporcionality, přiměřenosti příliš mnoho – pokládám za správné. Ústavněprávní výbor zahrnul.

Další, pod písmeny F, G, H, jsou fakticky technického charakteru.

Pod písmenem E se skrývá návrh, který schválil také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který zakotvuje princip oportunity do všech řízení, která vede Úřad na ochranu osobních údajů, a tedy i těch řízení, která vede nejenom vůči státním institucím, veřejným subjektům, ale i těm, které vede vůči soukromým subjektům. Byla to věc, u které nebylo zcela zřejmé z původního vládního návrhu, zda se tento princip oportunity dotýká i řízení podle GDPR, podle nařízení o ochraně osobních údajů, proto jsme jej speciálně zakotvili.

Poslední věc, kterou snad jenom řeknu. Ústavněprávní výbor se poměrně detailně zabýval také návrhem, který schválil výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to jest ono omezení pokut pro veřejné subjekty, a ústavněprávní výbor tento návrh nedoporučil. Tam jenom předem upozorňuji, že pravděpodobně ve třetím čtení budeme mít tady rozporné návrhy dvou institucí této Sněmovny, a to výboru pro veřejnou správu a ústavněprávního výboru, ale ústavněprávní výbor se přiklonil k tomu, že není zvláštních důvodů vytvářet zvláštní kategorie pro veřejné subjekty, pokud toto zmírnění nejsme schopni přinést i soukromým subjektům, a proto podpořil onen princip oportunity, ale nepodpořil zvláštní, speciální nižší pokuty pro subjekty veřejné moci. Celkově doporučil vládní návrh zákona schválit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Bendovi, který byl zpravodajem garančního ústavněprávního výboru. Nyní prosím zpravodaje petičního výboru pana poslance Luzara, aby nás seznámil se stanoviskem petičního výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením k tisku 138 petičního výboru. Usnesení zní:

Petiční výbor po úvodním slově prvního náměstka ministra vnitra Jiřího Nováčka, zpravodajské zprávě poslance Leo Luzara a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně PČR přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zpracování osobních údajů, sněmovní tisk 138, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu: Za prvé. Za § 15 se vkládá nový bod 16, který zní... Já bych se zde odkázal na text, který je v systému.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, já myslím, že můžete odkázat.

Poslanec Leo Luzar: A nebudu číst tento celý § 16 vzhledem k tomu, že je docela dlouhý.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Máme to k dispozici jako sněmovní tisk, je možné odkázat.

Poslanec Leo Luzar: Změnová pasáž končí: a vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, tisk 139.

II. Pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny.

III. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy a aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednání těchto vládních návrhů zákonů na schůzi petičního výboru – což jsem učinil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Jiřího Běhouňka, aby nás seznámil s projednáním tohoto návrhu ve zdravotním výboru. Pan poslanec zde není, tak žádám některého jiného z členů výboru pro zdravotnictví, aby tak učinil.

Mezitím požádám zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Jiřího Bláhu, aby nás seznámil se stanoviskem hospodářského výboru. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, kolegové, kolegyně. GDPR určitě na začátku to bylo pro nás všechny obrovsky složité a já jsem rád, že jsme to téma otevřeli, že jsme se o to všichni mohli začít více zajímat a posunuli jsme to v té rovině.

Hospodářský výbor se tím zabýval čistě z hlediska podnikatelského prostředí, chtěl co nejvíce načíst věci kolem problému k podnikatelům a k tomu, abychom jako podnikatelé s tím měli co nejméně práce. Já jsem se s tím osobně zabýval několik měsíců. Došli jsme k tomu, že pokud se nezmění výklad a Úřad pro ochranu osobních údajů k tomu bude přistupovat tak, jak slíbil, že bude přistupovat, tak vlastně GDPR není zátěží pro běžné podnikatele, ale jenom pro ty, kteří s daty obchodují a data prodávají.

Podařilo se mi vypracovat jednoduchý manuál pro podnikatele a tímto bych vás chtěl poprosit, abyste ten manuál šířili mezi podnikatele, aby nedocházelo nadále k dezinformacím.

Hospodářský výbor k sněmovním tiskům 138 a 139 vydal usnesení: Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 138 a 139 ve znění předloženého vládního návrhu zákona. Ostatní věci se můžete dočíst na stránkách, kde byl sněmovní tisk nebo usnesení zveřejněno, a není víc, co k tomu dodat.

Děkuji za spolupráci nad tímto tématem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S projednáním ve výboru pro zdravotnictví nás seznámí paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dovolte mi, abych za zdravotní výbor seznámila Poslaneckou sněmovnu s usnesením výboru z 18. schůze konané 23. května 2018 k tomuto tisku. Usnesení zní, že po úvodním slově dr. Radka Policara, náměstka ministra zdravotnictví pro legislativu, a zpravodajské zprávě poslance dr. Jiřího Běhounka výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem o zpracování osobních údajů, sněmovní tisk 138. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Dále se návrhem zabýval volební výbor. Já poprosím zpravodaje výboru pana poslance Patrika Nachera o zprávu o projednání ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Jak bylo řečeno, volební výbor se zabýval tiskem 138, a to zejména tedy ve vztahu k výjimce pro novinářskou, uměleckou a vědeckou činnost.

Nejdříve přečtu to usnesení, takové to formální. Pak bych možná řekl jednu dvě věty.

Po odůvodnění náměstka ministra vnitra pro legislativu a archivnictví Petra Mlsny a zpravodajské zprávě mě a po rozpravě volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby tisk 138 schválila – a teď přijde ta změna.

Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky: V bodě 1 jde o pozměňovací návrh § 16 až 21. To jsou ty výjimky pro novinářskou, vědeckou a uměleckou činnost, kde z toho původního námětu generální výjimky vznikl kompromis, který si myslím, že bude ještě přesněji a trefněji řešit tu situaci, to znamená, jsou to výjimky na základě kazuistických příkladů s tím, že v 2 se přidává nový § 2, nebudu vás zatěžovat, nazval bych to výjimka z výjimek.

Toto projednal velmi podrobně volební výbor a jednomyslně schválil. Já jsem dostal úkol to tedy načíst. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Ještě stihneme i to, aby nás s projednáním ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj seznámil zpravodaj, pan poslanec Martin Kupka. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal několik pozměňovacích návrhů, které směřují k tomu, aby se opravdu podařilo zjednodušit přijímanou normu, prováděcí předpis k nařízení obecné povahy.

Zaměřili jsme se samozřejmě především na to, jakým způsobem zjednodušit život veřejné správě, a to nejen obcím a městům, ale také všem příspěvkovým organizacím. Proto pozměňovací návrh, který vzešel z několika jednání a který následně načte paní

hejtmanka Vildumetzová, zohledňuje právě snahu zajistit adekvátní výjimku i pro instituce veřejné správy. Přijali jsme také bod, který přesahuje jenom rámec veřejné správy, a to rozšířený potvrzený princip oportunity. Už ten předkládaný zákon totiž zahrnoval princip oportunity v základní podobě. My jsme se pokusili o to posílit to, aby v okamžiku, kdy se jedná například o marginální podání, marginální případy porušení zákona či nařízení, tak aby v takovém případě mohl příslušný úřad postupovat tak, že ještě před zahájením případného sankčního řízení prostě pro marginalitu takový případ by vypořádal právě bez zmíněné sankce.

To je bod, který samozřejmě bude dopadat nejen na instituce, ale na všechny, kterých se nařízení týká, včetně podnikatelů. Pokládáme tento princip za velmi důležitý právě proto, aby ten strašák, který se šířil po České republice spolu s tím, že nařízení obecné povahy vstoupí v platnost, aby se jej podařilo zmírnit a aby i příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů měl v tomto případě i oporu postupovat opravdu zejména efektivně ve vztahu k osvětě, ve vztahu k tomu, že bude jednotlivé firmy, instituce apod. vést k respektování toho zákona, ale nebude nutně ve všech případech ukládat sankce, zvláště pak pokud se podaří těm osobám prokázat veřejným institucím, že učinily dost pro to, aby se problém neopakoval.

Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Vyslechli jsme zpravodajské zprávy ze všech výborů, které se z příkázání Poslanecké sněmovny zabývaly tímto vládním návrhem zákona.

Já v tuto chvíli neotevřu obecnou rozpravu, protože bych ji musel okamžitě uzavřít, ale přerušuji projednávání tohoto bodu a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny na jednu minutu. Ve 12.30 se budeme zabývat pevně zařazenými volebními body.

(Jednání přerušeno ve 12.29 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je 12.30, na tento čas máme pevně zařazený body, které se týkají voleb. Jako první otevřu bod číslo

74.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavice vám byla rozdána usnesení volební komise číslo 83 a 84 ze dne 26. a 27. června 2018. A já předávám slovo panu předsedovi volební komise, panu poslanci Martinu Kolovratníkovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Přejí vám, kolegyně a kolegové v mírně prodlých čtvrtěčních řadách, hezký den. Provedu vás několika volebními body. Ten první volební bod, de facto tradiční změny

v orgánech Poslanecké sněmovny, budeme hlasovat veřejně aklamací. Poté se po stručném představení přesuneme do Státních aktů k provedení tajných voleb.

Jak jsem řekl, bod číslo 74, který pan předsedající zahájil, je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. My jsme k tomu na volební komisi přijali nakonec dvě usnesení per rollam. To první bylo číslo 83 z 26. června 2018, a protože následně na začátku tohoto týdne mě ještě některé poslanecké kluby prosily o vyhlášení druhé lhůty, aby i v souvislosti s vládními změnami mohly doplnit ty své personální výměny, tak jsme udělali ještě jeden termín, jednu lhůtu, a následně jsme přijali druhé usnesení per rollam číslo 84 ze dne 27. 6. 2018.

Velmi stručně vás seznámím s obsahem těch usnesení. A pokud budete souhlasit, my jsme se také dohodli na volební komisi, tak bychom to hlasování udělali velmi jednoduše, že bychom jedním hlasováním en bloc potvrdili rezignace z obou těch usnesení a druhým en bloc nominace také z obou usnesení. Je to z toho důvodu, že tam není žádný konflikt a vždy ty výměny jsou v rámci jednotlivých klubů v souladu s kvorem, které jim náleží.

V prvním usnesení byla pouze jedna výměna v rámci klubu hnutí ANO. Radka Maxová, rezignace ve stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti, následně do stejné komise nominace nové paní poslankyně Moniky Červíčkové. A stejně tak hnutí ANO nominuje do ústavněprávního výboru Moniku Červíčkovou.

Potom v tom druhém usnesení jsme přijali za Piráty rezignaci Mikuláše Ferjenčíka ze stálé komise pro kontrolu GIBSu. Na stejnou pozici Piráti nominují svého kolegu Tomáše Vymazala.

A jak jsem zmínil v souvislosti s vládními změnami, jsou uvolněná místa v klubu sociální demokracie. Takže v druhém usnesení nominuje sociální demokracie do zemědělského výboru Jana Birkeho, do výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu Lubomíra Zaořálka a do Stálé delegace Parlamentu při NATO pana poslance a předsedu klubu Jana Chvojku.

Jak už jsem avizoval, doporučuji za volební komisi, navrhuji hlasování veřejné. Pokud budete souhlasit en bloc jedním hlasováním potvrdit ony dvě rezignace, následně druhým hlasováním potvrdit nominace. Nyní pane předsedající prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nikoho nevidím, že by se do rozpravy hlásil, takže rozpravu končím.

Nyní budeme hlasovat tak, jak to zde navrhl pan předseda volební komise, to znamená, že v tuto chvíli budeme hlasovat o rezignacích, tak jak jste s nimi zde byli seznámeni.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 48. Přihlášeno 149 poslanců, pro 124, takže s navrženými rezignacemi jsme vyslovili souhlas.

Nyní budeme hlasovat o volbě nově navržených členů jednotlivých komisí a výborů, tak jak vás s nimi seznámil pan předseda volební komise.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49. Přihlášeno 149 poslanců, pro 126, takže navržení kolegové a kolegyně byli zvoleni.

Tím končím projednávání tohoto bodu a otevírám bod

75.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Usnesení volební komise v této věci má číslo 80, je ze 7. června 2018. Předávám opět slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Rada Českého rozhlasu je devítimístná a 20. června letošního roku skončilo funkční období jednomu členovi rady, panu Petru Šafaříkovi. V souladu se zákonem o Českém rozhlase předseda Sněmovny vyhlásil lhůtu pro oprávněné organizace a sdružení, aby nominovaly své návrhy kandidátů na uvolněné jedno místo. Ta lhůta běžela do 16. května 2018.

V souladu se zákonem o Českém, rozhlase, s jednacím řádem Poslanecké sněmovny v případě této mediální volby musí volební výbor provést takzvané zúžení kandidátů na trojnásobek neobsazených míst, tedy předkládá volební výbor prostřednictvím volební komise Sněmovně tři jména. Nakonec jsme na výboru nezužovali, protože jsme obdrželi pouze tři nominace a ty jsou v souladu se zmíněným usnesením číslo 80. Jsou tedy neziskovými a občanskými sdruženími navržení kandidáti Irena Ondrová, Stanislava Spoustová a Oldřich Šesták v abecedním pořadí.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, vždy v tomto případě volební výbor i komise navrhuje volbu tajnou, a tedy dvoukolovou. Na volebním lístku budete mít připravena tři jména. Označit kroužkem byste měli buď žádné, nebo maximálně jedno. A aby byl lístek platný, tak křížkem označit číslo před jmény ostatních kandidátů, pro které jste se nerozhodli.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy, a poté prosím o hlasování o návrhu na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Otevírám rozpravu. Je prosím nějaká přihláška do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu končím. Pan předseda komise nemá zájem o závěrečné slovo, ale navrhl zde, abychom zde hlasovali tajně.

O tom, zda budeme jako Sněmovna o kandidátech rozhodovat tajně, musíme hlasovat nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tajnou volbu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50. Přihlášeno 148 poslanců. Pro 99, proti 18. Schválili jsme tajnou volbu i v tomto případě.

Přerušuji projednávání tohoto bodu a otevírám bod číslo

76.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Usnesení volební komise pod číslem 81 ze dne 7. června máme k dispozici. Předávám slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a velmi stručně. Případ této mediální volby, nebo rady je naprosto stejný dnes. Televizní rada je patnáctičlenná, také 20. června 2018 skončilo funkční období jednomu členovi, a to panu radnímu Janu Brandejsovi. Opět Sněmovna vyhlásila čtrnáctidenní lhůtu na předložení nominací. Ve volebním výboru jsme jich obdrželi šest, takže volební výboru zužoval na zmíněný trojnásobek, který teď prostřednictvím usnesení číslo 81 předkládá plénu Poslanecké sněmovny s tím, že stejně jako u rozhlasu zvolenému členovi rady započne šestileté funkční období dnem jeho zvolení. A i zde navrhuje volbu tajnou, dvoukolovou.

Podle usnesení číslo 81 z volební komise jsou připraveny následující nominace. Pan Marek Hladký, pan Vladimír Karmazín a paní Irena Ondrová. Opět, jak jsem řekl, zvláštní zákon způsob volby nestanoví, tedy navrhuje volbu tajnou, o které po otevření nebo po rozpravě opět poprosím hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nikdo není přihlášen, takže rozpravu končím. O závěrečné slovo zájem není.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, abychom kandidáty na volbu členů Rady České televize volili tajně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 148 poslanců, pro 100, proti 19. Návrh byl přijat. Budeme volit tajně. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

77.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Usnesení volební komise pod číslem 79 ze dne 7. června 2018 máme k dispozici. Předávám slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak u Dozorčí rady Vinařského fondu se také uvolnilo jedno místo. Bylo to 7. května, kdy na svoji funkci rezignoval pan Ing. Josef Vozdecký. Mandát měl původně až do 4. prosince letošního roku. Proto po jednání s poslaneckými kluby jsme se dohodli, že nebudeme čekat až na prosinec a pokusíme se to místo obsadit už nyní.

Volební komise vyhlásila lhůtu do 7. června a v souladu s usnesením číslo 79 obdržela tři nominace. Klub hnutí ANO navrhuje Josefa Kotta, KDU-ČSL Josefa Uhlíka a klub hnutí STAN, Starostů a nezávislých, pana Romana Žďárského.

V tomto případě není zákonem stanoven způsob volby. Opět navrhujeme volbu tajnou dvoukolovou, o které vás, pane předsedající, opět prosím hlasovat po rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Nevidím žádnou přihlášku, rozpravu končím. Závěrečné slovo také pan předseda mít nebude.

Takže budeme hlasovat o návrhu, abychom schvalovali kandidáty, nebo vybírali kandidáty, tajnou volbou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 149 poslanců, pro 101, proti 18. Návrh na tajnou volbu byl přijat. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

78.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Usnesení volební komise číslo 82 ze dne 12. června máme k dispozici. A já prosím pana předsedu volební komise, aby se opět ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. U Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu jsme ve druhé volbě, bude to první kolo, už tedy jedna dvoukolová volba proběhla. Bylo to na schůzích Poslanecké sněmovny v dubnu a květnu, protože 14. května skončilo funkční období tehdejších dvěma členům dozorčí rady, kolegům Pavlu Kováčikovi a Petru Kudelovi. Ve druhém kole předchozí volby jsme 30. května zvolili paní poslankyni Moniku Obornou, zbývá tedy obsadit ještě jedno místo, které je tam volné. Lhůta byla do 11. června.

Ve zmíněném usnesení volební komise číslo 82 konstatujeme na to jedno místo následující nominace: Petr Havel, navržen ODS, Marian Jurečka, navržen KDU-ČSL, Petr Pávek hnutím STAN, Jitka Věková, navržena SPD, a Ladislav Velebný, navržen ČSSD.

Opět zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Prosím tedy, pane předsedající, o otevření rozpravy a poté o hlasování o tom, že souhlasíme s volbou tajnou dvoukolovou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevírám rozpravu. Nikdo se do rozpravy nehlásí, takže rozpravu končím. Závěrečné slovo pan předseda také nevyužije.

Takže budeme hlasovat o návrhu na tajnou volbu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tajnou volbu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 150 poslanců, pro 108, proti 19. Tajnou volbu jsme i v tomto případě schválili. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

79.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Usnesení volební komise číslo 78 ze dne 7. června 2018 máme také k dispozici. Předávám slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Děkuji vám za trpělivost. Slibuji, toto už je poslední ze série volebních bodů. Proces je vlastně stejný, je to již druhá volba, první kolo. Předtím už proběhla jedna volba dvoukolová, protože 26. března skončilo funkční období Milanu Grmelovi a my jsme v předchozích volbách dvakrát nikoho nezvolili. Proto volební komise opět vyhlásila lhůtu do 7. června. Přijala k tomu usnesení číslo 78.

V tuto chvíli jsou pro vás připraveny tři nominace: pan Milan Grmela, kterého jsem zmínil před chvílí, navržen hnutím ANO, pan Jan Hrnčír, navržen SPD, a pan Pavel Šotola, navržen klubem KDU-ČSL. Tedy tři kandidáti na jedno místo.

Opět v tomto případě prosíme po rozpravě o hlasování, jestli budeme volit tajným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám rozpravu. Přihlášen není nikdo, rozpravu končím.

Závěrečné slovo nebude využito, budeme nyní hlasovat o návrhu na tajnou volbu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 54, přihlášeno 150 poslanců, pro 105, proti 19. I v tomto případě jsme návrh na tajnou volbu schválili. Přerušuji projednání tohoto bodu.

Projednávání dalšího bodu na základě dohody neotevřu, ale předám slovo panu předsedovi volební komise, aby nám vysvětlil ten důvod a současně nám řekl potřebné lhůty a všechny záležitosti, které potřebujeme k provedení voleb, které jsme nyní odhlasovali. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Poslední volební bod, který vidíte na tabuli, volba místopředsedy Poslanecké sněmovny. Po předchozí dohodě s panem řídícím a panem předsedou klubu sociální demokracie i s legislativou navrhuje, že bychom tento bod zatím neotevřeli. Je to z toho důvodu, že pan poslanec Jan Hamáček byl jmenován ministrem vlády teprve včera a v tuto chvíli tady ještě není za volební komisi navržena lhůta, nebo stanovena lhůta, na podávání návrhu na pozici místopředsedy Poslanecké sněmovny.

Mohu avizovat, jednali jsme o tom, v tuto chvíli je předběžná dohoda, pokud budou souhlasit i ostatní kluby, že ta volba by proběhla až v následném týdnu, v pátek 13. července po hlasování o důvěře vládě. Předpokládám, pokud o to požádá pan předseda klubu sociální demokracie, o pevné zařazení, tak následně bych já jako předseda volební komise vyhlásil lhůtu na podání návrhu. Myslím, ta lhůta bude komfortní, byla by do přespršního týdne, to znamená do pondělí 9. července. Ale jak říkám, v tuto chvíli tedy není zatím potřeba tento bod otvírat, bude připraven, až se dozvíme, až Sněmovna odhlasuje jeho pevné zařazení.

To je ode mě vše v tuto chvíli. Pane předsedající, prosím tedy o přerušení schůze k provedení voleb. Na vydávání lístků bych stanovil 15 minut, nebo zaokrouhlím ten čas do 13.10 hodin. A výsledky voleb bych oznámil ve 14.30 hodin při zahájení odpolední části programu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny. Znovu se sejdeme ve 14.30 hodin, kdy se seznámíme s výsledky voleb a bude pokračovat program ústními interpelacemi.

(Jednání přerušeno ve 12.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády jsem chtěl říci – ano, jsou tady dva, takže vážení členové vlády, vítám vás tedy na dalším odpoledním programu schůze Poslanecké sněmovny. Já zahájím naše jednání, ale než začneme projednávat bod 104 Ústní interpelace, požádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou. Je to bod č. 75 Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu, bod č. 76 Návrh na volbu člena Rady České televize, bod č. 77 Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu, bod č. 78 Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu a bod č. 79 Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za představení všech bodů. V rychlosti vás seznámím s výsledky. Dnes se k volbě dostavilo 147 poslanců a poslankyň, takže kvorum nutné pro zvolení kandidáta nebo kandidátky bylo ve všech případech, ve všech volebních bodech, 74. U každého z těch bodů se malinko lišil počet odevzdaných lístků, které jsme pochopitelně pečlivě a několikrát kontrolovali.

Výsledky jsou následující. Bod číslo

75.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Vydáno 147 lístků, odevzdáno 146, jeden lístek odevzdán nebyl. Každopádně kvorum je vždy stejné, protože se počítá z těch vydaných hlasovacích lístků. Výsledky jsou následující: Irena Ondrová získala 50 hlasů, Stanislava Spoustová 67 hlasů a Oldřich Šesták 18 hlasů. V prvním kole tedy nebyl zvolen nikdo a v souladu s volebním řádem Sněmovny do druhého kola postupují kandidáti – dvojnásobek počtu neobsazených míst – s nejvyšším počtem hlasů, v tomto případě tedy postoupily dvě kandidátky, Irena Ondrová a Stanislava Spoustová.

Další bod:

76.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Zde bylo vydáno a také odevzdáno 147 lístků. Marek Hladký získal 4 hlasy, Vladimír Karmazín 80 hlasů a Irena Ondrová 57 hlasů. V prvním kole tedy byl zvolen pan Vladimír Karmazín. Rada České televize je kompletní a tato volba končí. Ještě mohu doplnit, že funkční období zvolenému kandidátovi začíná dnem volby, je šestileté a začíná dneškem.

Další bod:

77.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Opět 147 hlasů, odevzdáno 146 hlasů, jeden lístek odevzdán nebyl. Josef Kott získal 77 hlasů a byl tedy zvolen, Josef Uhlík 8 hlasů a Roman Žďárský 46 hlasů. Bylo to jedno neobsazené místo, takže náš kolega Josef Kott se stává členem Dozorčí rady Vinařského fondu a volba končí.

Další bod:

78.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Zde nebyly odevzdány 3 lístky, takže jsme dopočítali pouze 144 hlasovacích lístků v urně. Petr Havel získal 39 hlasů, Marian Jurečka 5 hlasů, Petr Pávek 2 hlasy, Jitka Věková 87 hlasů a Ladislav Velebný 9 hlasů. Členkou této dozorčí rady se tedy stává paní Jitka Věková. Bylo to jedno neobsazené místo a volba končí.

A konečně poslední bod:

79.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

I zde bylo vydáno 147 hlasovacích lístků, kvorum tedy bylo neměnné, 74. Odevzdáno bylo 144 lístků, 3 lístky do urn vhozeny nebyly. Milan Grmela získal 64 hlasů, Jan Hrnčíř 24 hlasů a Pavel Šotola 55 hlasů. Do druhého kola tedy postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem, Milan Grmela a Pavel Šotola.

Tolik tedy všechny výsledky voleb. A ještě avizuji předběžně za volební komisi, ta druhá kola by bylo možné uskutečnit, pokud bude Sněmovna souhlasit, v tom druhém sněmovním týdnu, tedy po vyslovení důvěře vládě, tzn. v tom týdnu od 9. července. Předběžně bychom počítali jako první body v pátek 13. července ráno, ale tam ještě musím počkat na dohodu předsedů politických klubů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji předsedovi volební komise poslanci Martinu Kolovratníkovi, že nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou.

Nyní bych tedy přečetl na úvod omluvy, kterých tady mám celou řadu. Omlouvá se z jednání schůze dne z důvodu neodkladných záležitostí předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček. Dále se omlouvá poslanec Ivo Vondrák mezi 17.00 a 19.00 z důvodu jednání, dále se omlouvá pan poslanec Milan Feranec mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů, dále se omlouvá poslanec a místopředseda sněmovny Petr Fiala od 14.30 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Špičák z jednání dnes do konce jednání dne z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Richter od 14.30 hodin do konce jednání dne z důvodu pracovních jednání, dále se omlouvá pan poslanec Milan Hnilička z interpelací od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů, dále se omlouvá poslankyně Tereza Hyťhová od 15.00 do 17.00 ze zdravotních důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Jiří Strýček od 15.30 hodin do konce jednání dne z pracovních důvodů.

Omluvy si založím a dalším bodem našeho pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určené předsedovi vlády České republiky, potažmo vládě České republiky a ostatním členům vlády.

104.

Ústní interpelace

Dnes bylo za účasti ověřovatelky vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, poté na ostatní členy vlády. Seznam poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdán do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády. Jenom upozorňuji, že interpelace na předsedu vlády jsou tady čtyři, takže to bude celkem během relativně krátké doby.

Nyní dávám tedy slovo poslanci Jakubu Michálkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše, a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vás pozdravil a popřál vám příjemné odpoledne. Moje interpelace dnes se týká střetu zájmů pana předsedy vlády a konkrétně je nazvána Kolik prodělá Agrofert, když Evropská unie zastropuje dotace.

Jde o to, že se v současné době jedná na úrovni Evropské unie o velmi důležité otázky, a to jak má vypadat zemědělská politika, a Česká republika by tam měla zastupovat své národní zájmy. Myslím si, že není úplně naším národním zájmem, abychom šli proti velké části Evropské unie, která požaduje, aby zemědělské dotace šly primárně drobným farmářům a aby je nedostávaly velké agrokomplexy. Naopak mi přijde nepřijatelné, aby pan předseda vlády zneužíval té své pozice a lobbboval tam prostřednictvím své funkce, kterou má, o to, aby se ty dotace nezastropovaly.

Chtěl bych se tedy zeptat, jaký by byl ten finanční dopad do Agrofert holdingu v případě, že by došlo k tomu zastropování tak, jak se o něm mluví na úrovni Evropské unie, a myslím si, že je zcela nevhodné, aby Andrej Babiš tímto způsobem protežoval svoji firmu a svůj zájem.

Myslím si, že by měla být vzhledem k tomu, že se tady bavíme o mnoha a mnoha dalších letech, o budoucnosti České republiky, další programovací období atd., tak by na tom měla být široká politická shoda, že opravdu chceme subvencovat tyto velké zemědělské agrokomplexy, a nikoliv aby se to dělalo těsnou většinou, kterou má hnutí ANO s několika dalšími stranami, pro které je to zrovna krátkodobě výhodné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Předseda vlády je omluven, takže vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Vít Kaňkovský, který byl vylosován na druhém místě. Pana poslance Víta Kaňkovského – minimálně na jeho místě – nevidím, takže tato interpelace propadá, a dalšího tedy požádám o vystoupení pana poslance Pavla Jelínka, který vystoupí v interpelaci ve věci upřesnění programového prohlášení vlády – vysokorychlostní internet. Pane poslanče, dvě minuty jsou vaše.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové.

V programovém prohlášení vlády je mimo jiné uvedeno, že chcete dostupnost vysokorychlostního internetu všude. Nikdo z nás zajisté nepochybuje o nutnosti zajistit vysokorychlostní internet do každé domácnosti a do každé kanceláře. Pro rozvoj hospodářství naší země je to nezbytná podmínka. V úterý bulvární tisk uvedl vaše pondělní prohlášení, že portál občana zatím nabídne 37 služeb. Zní to přímo fantasticky, v oblasti služeb pro občana je to velký krok po dlouhé době od spuštění Czech Pointu. Nicméně kdo by věřil bulváru?

Jelikož jsem v oblasti IT působil více jak třicet let a za tyto roky jsem mnoho podpory ze strany státu v této oblasti nezaznamenal, a ve světle neschopnosti připravit realizovatelný dotační titul na vysokorychlostní internet již ve dvou vládách vás chci tímto požádat o upřesnění této části programového prohlášení, upřesnění týkající se dostupnosti vysokorychlostního internetu, o konkrétní kroky, které chce vláda pro dostupnost vysokorychlostního internetu podniknout.

V programovém prohlášení minulé vlády bylo také uvedeno, že po prvních sto dnech vytvoříte vládní akční plán s jasnými termíny. Byl bych rád, kdyby bylo možné tento plán zveřejnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Jak jsem již říkal, předseda vlády je omluen a odpoví vám tedy v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

S poslední interpelací vystoupí pan poslanec Jakub Michálek ve věci "proč blokuje protikorupční zákony". Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já bych se chtěl zeptat pana předsedy vlády, proč blokuje protikorupční zákony, protože kdysi vystupoval s tím, že všechno má být průhledné a je ten, který odstraňuje tu korupci. Dokonce nazval ČSSD, že je to prolezlá zkorumpovaná strana, docela nedávno. A teď, když má tu možnost, když má poměrně hodně poslanců v Poslanecké sněmovně, tak v podstatě ve všech případech, kdy má tu možnost projevit se hlasováním, tak hlasuje proti protikorupčním zákonům, takže je v podstatě blokuje, ať už se bavíme o nominačním zákonu, který měl vést konečně průhledné obsazování dozorčích rad, tak aby nesloužily jako politické trafiky, tento návrh byl hlasy ANO včera zamítnut, nebo ať se bavíme o registru smluv společnosti ČEZ, který pan Babiš verbálně podporuje, ale když přijde na hlasování, tak ho odmítá zařadit na program jednání, nebo ať už se bavíme o hromadění odměn za více funkcí multifunkcionářů, který řada lidí z hnutí ANO dokonce podepsala, a včera úplně otočili a hlasovali jinak.

Takže pan Babiš do médií prohlašuje, jak mu strašně vadí kumulování funkcí a jak jejich hejtmani nebudou sedět v Poslanecké sněmovně, ale ve výsledku skutek utek'. Takže chci vědět, co konkrétně pan Babiš v oblasti boje proti korupci udělal a proč blokuje protikorupční zákony, které jsou předkládány sem do Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jak jsem již sdělil, předseda vlády je omluen a odpoví vám tedy v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány všechny přihlášky na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády, nicméně nejprve přečtu opět řadu omluv. Od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Jana Levová, od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá poslanec Jan Volný, od 16 hodin dnes ze

zdravotních důvodů, kontrola u lékaře, se omlouvá pan poslanec Marian Bojko, mezi 15.30 a 18.00 z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Ivan Bartoš.

Nyní tedy přistoupíme k interpelacím na členy vlády. Vyzývám poslance Jana Zahradníka, aby přednesl interpelaci na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra pověřeného vedením Ministerstva zahraničních věcí Jana Hamáčka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Bude to ve věci vyřizování žádostí o zaměstnanecké karty. Pane poslanče, máte slovo. Připraví se pan poslanec Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, mě los určil, abych byl první, kdo se na vás obrátí s interpelací ve vaší nové funkci. Dovolte mi, abych vám popřál hodně štěstí a síly při jejím zdárném naplňování.

Teď tedy k meritu mé interpelace. Na mě se obrátili podnikatelé v cestovním ruchu v jižních Čechách, kde je nedostatek pracovních sil. Naopak v Srbsku, kde se ty síly snaží najít, je poměrně značná nezaměstnanost, dosahující téměř 15 %. Ministerstvo nově řeší přecházení pracovníků z cizích zemí mimo EU k nám formou zaměstnaneckých karet. Oni tedy požádali o vydání zaměstnanecké karty a tady se dostali do určité termínové kolize. Oni podali konkrétně v polovině května dvě žádosti o udělení termínu k přijetí žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Ten termín pro návštěvu ambasády, aby mohli tu žádost podat, byl stanoven na 13. srpen tohoto roku, čili za 82 dnů. Je třeba připočíst, že vyřízení té žádosti samo trvá 60 dnů podle správního řádu, a pokud je tam ještě nějaká zvláštní obtížnost, tak může trvat i 90 dnů, což už se blíží takřka termínu půl roku.

Já se vás, pane ministře, ptám, jakým způsobem se vaše ministerstvo, tady mám na mysli Ministerstvo vnitra, hodlá utkat a vyřešit tuto nepřípustnou situaci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má pan ministr Jan Hamáček. Prosím.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane poslanče, k té vaší interpelaci, která se týká Srbska. Situace v Srbsku, vy jste ji popsal správně, je tam vysoká nezaměstnanost a je zájem o zaměstnání v České republice, nicméně ten zájem se projevuje výrazněji až v tomto roce. V loňském roce vámi popisovaný problém nebyl. Čekací doba na ZÚ Bělehrad byla kolem třiceti dnů, nicméně v letošním roce došlo k prudkému nárůstu žádostí o pracovní karty, nebo zaměstnanecké karty, a to z důvodu prodloužení čekacích lhůt na ambasádě Spolkové republiky Německo, to znamená to, že na tomto velvyslanectví se čeká až půl roku, zvýšilo zájem o karty u nás, takže během vlastně uběhlých měsíců náš ZÚ vyčerpával tolik karet, kolik jich vydal za celý loňský rok.

Nicméně ministerstvo zahraničí, resp. Česká republika, protože to je rozhodnutí České republiky, na to reagovala a zařadila Srbsko do projektů takzvané cílené pracovní migrace. To jsou projekty, které identifikují země právě tam, kde za prvé

Česká republika má zájem o to, aby z nich přicházeli zaměstnanci, a současně je tam vysoký převis těch žádostí. Patří tam Ukrajina, tam jsou dva projekty, patří tam Mongolsko, patří tam Filipíny a nově právě kvůli té situaci, kterou vy jste popisoval, tam patří i Srbsko. Srbsko bylo do tohoto projektu zařazeno 22. 6. s účinností od 1. 9. s tím, že pro Srbsko bylo vyčleněno 2 000 pracovních míst. Já jsem přesvědčen, že jakmile ten, řekněme, zvláštní režim pro Srbsko vejde v platnost, tak se ten problém vyřeší. Z pozice České republiky o tom problému víme a řešíme jej. Myslím si, že od 1. 9. se ta situace zásadním způsobem zlepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Já bych tu svoji doplňující otázku položil v trochu obecnějším kontextu. Možná je to trochu citlivé téma, ale je do jisté míry veřejným tajemstvím, že v některých zemích tvoření ať už té virtuální fronty na vydání těchto dokumentů, nebo i reálné, drží v rukou nějaká paralelní struktura, nebo možná místní mafie, a žadatelé musejí nejdříve zaplatit jejím protagonistům a pak teprve si smějí stoupnout do té fronty ať už reálné, nebo někde na nějakém internetovém serveru.

Je ministerstvo nějak připraveno i tohle řešit? Víte o tom a máte zájem se s tím utkat?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Děkuji. Tato podezření samozřejmě jsou. Já bych byl rád, kdyby tomu tak nebylo, nicméně pokud budeme vydávat tyto dokumenty na našich úřadech v zahraničí, tak asi nemůžeme vyloučit, že se takováto podezření objeví. Já jsem již hovořil s vedením Ministerstva vnitra a žádal jsem je, aby zvážili možnost a připravili návrh, zda by nebylo možné alespoň v případě, že ti žadatelé jsou ze zemí, které mají s Českou republikou bezvízový styk na omezenou dobu, tak zda by nebylo možné, aby o ty dokumenty žádali tady v České republice. Myslím si, že to by zejména ve vztahu k Ukrajině, protože myslím, že tam jste asi směřoval svým vyjádřením, ten problém vyřešilo. Takže já jsem zadal vedení ministerstva, aby minimálně zpracovalo analýzu, zda by bylo možné část těch dokumentů vydávat přímo v České republice.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní budeme pokračovat. Jako druhý byl vylosován pan poslanec Jakub Michálek. Interpelaci má na ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou ve věci "jak se za vás zrychlilo stavební řízení". Připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych předně poděkoval paní ministryni, že přišla, toho si moc vážím, a abych jí popřál mnoho zdaru v náročné funkci.

A nyní bych se vrátil k tématu, se kterým zde už osm měsíců vystupuji a interpeluji paní ministryni a týká se to pomalého stavebního řízení, které velmi špatně dopadá na všechny občany kvůli tomu, že se zdrazují nemovitosti, zdrazují se byty. Já jsem byl zvolený za hlavní město Prahu, a tam ten problém patří mezi nejpalčivější. Člověk, který tady žije, musí vydělávat 15 let na to, aby si v Praze mohl koupit byt. A to by ještě nesměl jíst a utrácet za cokoliv dalšího a musel by to všechno dávat opravdu do toho bytu. Tento koeficient patří mezi zdaleka nejvyšší v celé střední Evropě. Snad je to srovnatelné v Evropě jenom s Londýnem a s takovýmito destinacemi, které jsou úplně mimo.

Takže zajímá mě, jak konkrétně paní ministryně konala, pokud jde o zrychlení stavebního řízení, protože už je ve funkci osm měsíců, tak už by bylo dobré ukázat nějaké výsledky. A chtěl jsem paní ministryni pozvat na podvýbor pro bydlení, který se sejde 12. 6. (?) v 15 hodin z mé iniciativy a bude se zabývat právě otázkou možnosti zrychlení stavebního řízení, digitalizace stavebního řízení. Moc bych si přál, aby paní ministryně na tento podvýbor přišla už s tím, co konkrétně se bude dát dělat, abychom my jako Poslanecká sněmovna jí mohli poskytnout maximální součinnost, kterou potřebuje k tomu, aby se stavební řízení zrychlilo. Protože to je věc, která trápí určitě nejenom klub Pirátů, ale i všechny ostatní kluby v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má nyní paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane poslanče, já to vezmu odzadu. Pozvání samozřejmě přijímám a moc ráda přijdu, protože my skutečně v rámci rekodifikace stavebního práva máme jednu z pracovních skupin právě k digitalizaci a k těm všem věcem, to znamená, velmi ráda to budu s výborem projednávat, protože my samozřejmě i řešíme v rámci Ministerstva pro místní rozvoj, jestli to skutečně připravovat jako kompletní celkovou rekodifikaci stavebního práva v České republice, anebo jít cestou dílčích úprav tak, abychom skutečně zaznamenali některé rychlejší změny, které zejména v oblasti digitalizace by se daly urychlit.

Jestli mohu, tak samozřejmě bych velmi ráda tady, a znovu to opakuji ve všech tiskových nebo mediálních vyjádřeních, tak i tady bych ráda řekla, že se musíme oprostit od té mantry, že za všechno může stavební zákon. Stavební zákon z celého stavebního řízení je pouhých 20 %.

Stavební zákon je procesní norma, která samozřejmě některé ty věci upravuje vůči jednotlivým úřadům. V čem je problém, a to všichni víme, jsou takzvané dotčené orgány, to znamená ta stanoviska, která si musí stavebník obstarat předtím, než vůbec s tím projektem přijde na stavební úřad. A to je ta problematika rekodifikace stavebního práva. Jde o 81 zákonů, z nichž ani jeden není v gesci MMR. To znamená,

že my samozřejmě už nyní chystáme na vládu celkovou úpravu legislativního procesu tak, abychom skutečně zabránili některým těm věcem, které jsou tam podle nás zbytečně byrokraticky dané nebo zbytečně administrativně nákladné nebo jsou už přežité. Už jsem to i jednou říkala na výboru pro veřejnou správu, že my se například zabýváme zákonem z roku "devatenáct set něco" o parních strojích. Samozřejmě dneska parní stroje, a tam jsou samozřejmě nějaké limity ohledně těch staveb, tak to jsou přesně věci, kde se musí legislativa vyčistit.

Jinak Ministerstvo pro místní rozvoj loni přišlo s novelou stavebního zákona, která samozřejmě umožňuje zrychlení staveb, to znamená jedno povolenací řízení, to znamená, lze tam skloubit územní řízení a stavební řízení. Zároveň se to dotklo i takzvaných speciálních stavebních úřadů. Je potřeba si říct, že v České republice máme 752 stavebních úřadů, samozřejmě i to dělá problémy, protože každý stavební úřad tím, že je to v přenesené působnosti, tak Ministerstvo pro místní rozvoj samozřejmě metodicky vede, ale nefidí, to je skutečně v přenesené působnosti, to znamená, že je to v gesci těch jednotlivých obecních úřadů. Ale snažíme se samozřejmě tyto lidi proškolenat.

A na konkrétní otázku konkrétní odpověď, co se tedy podařilo. My samozřejmě s tím, že máme v účinnosti od 1. 1. 2018, tak už za mého působení a samozřejmě v lednu letošního roku se musela připravit celá řada metodik, stanovisek, příkladů, doporučení, osnov, které se týkají současného, vlastně novelizovaného stavebního zákona, to znamená, kdy se vydává, jak se obstarává, jaké jsou potřeba doklady, jaký je jeho obsah, kdo posuzuje záměry, stanovit podrobnější podmínky a tak dále. Já myslím, že není čas na to, abych tady přečetla všechny metodiky, tak jenom chci říct, že v souvislosti s tím je 42 metodických postupů, a pak samozřejmě kromě stavebního zákona máme metodiky jako kolaudace rodinných domů, společné pokyny pro spolupráci úřadů, souhlasy vlastníků, metodický výklad Ministerstva životního prostředí, a tak dále, a tak dále. Všechny tyto věci musíme aktualizovat.

A co považuji za velmi zásadní, je právě vzdělávání lidí na stavebních úřadech. To znamená, my jsme od prosince do současnosti proškolili 4 194 úředníků a samozřejmě se snažíme hlavně ve velkých městech v těchto věcech pokračovat. Podnikli jsme dotazníkové šetření na závazná stanoviska, kde jsem začala zaznamenávat velký problém ze strany orgánů územního plánování, typicky mediálně známý příklad v Černošicích, tak jsme zavedli dotazníkové šetření, co se děje, v čem je problém v aplikační praxi. A ve spolupráci s panem poslancem Kolovratníkem jsme jako ministerstvo připravili pozměňovací návrh, aby bylo zcela jasné, kde se závazná stanoviska, a bylo to doplněno do zákona, nevzdávají. Tím, že to je celá škála u těch drobných staveb, to znamená, závazné stanovisko nebude u skleníků, garáží, bazénů, plotů, prostě k celé té plejádě věcí se závazná stanoviska vydávat nebudou, tím se samozřejmě rozvolní ruce těm jednotlivým úředníkům, ubude jim práce a samozřejmě se budou moci věnovat významnějším stavbám.

Jinak moc děkuji za přání. Také se také moc těším na spolupráci a těším se, že o bytové problematice si popovídáme, protože jedna věc je stavební řízení a druhá věc je připravenost jednotlivých měst na investice. Pokud nemají vymezené plochy (upozornění na čas) v územním plánu, pozemky, tak potom nemohou realizovat výstavbu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a táži se pana poslance, zdali má zájem. Má zájem o doplňující otázku. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Já samozřejmě souhlasím, že nejde pouze o problematiku stavebního řízení, protože stavební zákon upravuje i územní plánování, které tomu předchází a které mnohdy, zejména v případě hlavního města Prahy, je velmi problematické. Ta moje otázka směřovala k tomu, jak se za vás zrychlilo stavební řízení, čili musím říct, že jsem očekával, že předložíte nějakou analýzu, jaká byla průměrná doba stavebního řízení v celé České republice, že máte nějaká data, pomocí kterých to vyhodnocujete, a ukážete, jak se promítly ty kroky, které jste podnikla, do zrychlení stavebního řízení. Jestli se zkrátilo, nebo jestli se naopak stavební řízení prodlužují. Musím říct, že ty konkrétní kroky, jako zřízení pracovní skupiny, metodika, dotazníky a tak dále jsou sice hezké, ale nejsou to výsledky. Bylo by dobré, kdybychom měli nějaké konkrétní výsledky, které skutečně povedou ke zrychlení.

Chtěl jsem se zeptat v tom doplňujícím dotazu, jestli podporujete myšlenku (upozornění na čas) takzvaného one stop shopu, jednoho místa stavebního úřadu, a případně kdy předložíte návrh zákona, aby se to do stavebního zákona promítlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jenom požádám poslance o dodržování času. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Ono je těžké dodržet čas, protože je to složitá problematika, ale budu se snažit rychle. Ano. Ty dotazníky vedly k tomu, že jsme připravili ten pozměňovací návrh, abychom zrychlili ta řízení. Není možné za dobu působení od ledna doteď vyhodnocovat, jestli došlo ke zrychlení, nebo nedošlo ke zrychlení, tam je potřeba delší časový úsek, abychom to mohli vyhodnotit. A jednoznačně podporuji one stop, to znamená jeden úřad, jedno razítko, jedno povolení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přikročíme k třetímu v pořadí, je vylosována paní poslankyně Karla Maříková a bude interpelovat paní ministryni Alenu Schillerovou ve věci opravy bazénu v hotelu Thermal. Připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, karlovarský hotel Thermal bude v pátek hostit 53. ročník filmového festivalu. Jeho hosty však čeká šok a město ostuda. Areál, kterému vévodí bazén a kavárna, chátrá a tento stav je dlouhodobě nevyhovující. Loni vyvolalo pobouření například velké graffiti, které se objevilo přímo uvnitř vypuštěného bazénu.

Představy o budoucnosti celého komplexu hotelu Thermal se na Ministerstvu financí v průběhu let měnily. V roce 2015 se nechal tehdejší ministr financí Andrej Babiš a současný premiér slyšet, že areál bazénu s velmi lukrativním pozemkem nabídne k prodeji nejlépe arabskému šejkovi, což vyvolalo obrovský poprask. Jenže se přihlásil jediný zájemce, a tak byl prodej především díky protestům veřejnosti zrušen. Ta navíc iniciovala, aby se stal celý komplex hotelu Thermal kulturní památkou. To však Ministerstvo kultury odmítlo. Následně se začalo uvažovat o rekonstrukci hotelu asi za 400 milionů. Součástí však nebyla oprava bazénové části. V tisku nyní proběhla informace, že stát plánuje přeměnu bazénu na spa a wellness centrum.

Jak je možné, že do objektu vnikli vandalové, když je střežen bezpečností službou? A kdo za takové pochybení ponese odpovědnost? Je zmíněný plán ministerstvem oficiálně schválen a je také schválen ještě Marií Kordovskou, vnučkou manželů Machoninových, autorů podoby Thermalu? Kdy bude rekonstrukce zahájena, kolik bude stát a jaké změny bazénový komplex přesně čeká? Z vedení společnosti THERMAL-F přišla zpráva, že její šéfové jednají s potenciálním zájemcem o provozování komplexu. Kdo tím zájemcem je?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A paní ministryně, prosím, máte pět minut.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. A dovolu, dámy a pánové, abych se vyjádřila k uvedené interpelaci.

Skutečně situace kolem hotelu Thermal a souvisejícího bazénu mi není lhostejná a patří, mohu vás ubezpečit, paní poslankyně, mezi jednu z mých priorit.

V současné chvíli se situace nachází zhruba v té fázi, že vedení společnosti THERMAL připravilo investiční program na provedení rekonstrukce objektu v celkové výši 580 milionů korun. Tento investiční plán byl zaslán v souladu se stanovami společnosti ke schválení akcionáři, to znamená Ministerstvu financí. Rekonstrukce by měla být zahájena v letošním roce, ukončena v roce 2021. Postup rekonstrukce je plánován tak, aby v žádném případě, a to bude zcela zásadní podmínka, neohrozil plynulý průběh příprav a uspořádání mezinárodního filmového festivalu.

Součástí této rekonstrukce je naplánováno zpřístupnění bazénového komplexu veřejnosti. I zde platí, že zahájení rekonstrukce je plánováno na konec tohoto roku. Rozsah bude zahrnovat rekonstrukci areálu bazénu i přilehlé budovy. Současně se uvažuje o využití lázeňské vody, případné rozšíření o zážitkové wellness a saunový svět. Zdůrazňuji, že toto je ale ve stadiu úvah, nicméně platí, že rekonstrukce bazénu jako takového odstartuje i letos.

Co se týče financování, to vás, také jsem zaznamenala, zajímá, tak financování výše uvedeného investorského programu v celkové výši cirká 580 milionů korun předpokládá představenstvo společnosti hradit z těchto zdrojů: Za prvé, vlastní zdroje financování jsou představovány částkou 300 milionů korun. Cizí zdroje ve výši 122

milionů, respektive 148 včetně DPH, jsou zabezpečeny z dotace, kterou získal Thermal v letošním roce v rámci operačního programu Životní prostředí 2014 pod názvem projektu "snížení energetické náročnosti hotelu Thermal". Zbývající část financování je předpokládána čerpáním úvěru poskytnutého třetí stranou, který bude předložen ke schválení jedinému akcionáři dle stanov. V současné době probíhají jednání o poskytnutí úvěru.

Mohu vás ubezpečit, že situace, která proběhla médií a týká se vlastně bazénu a toho, že tam nějakým způsobem vnikli vandalové, mě nenechala klidnou. Já jsem si získala informaci od vedení hotelu Thermal, se kterou jsem nebyla spokojená, protože následně vedení to interpretovalo trochu jinak. Já jsem – mám to už dlouhodobě objednáno, není to reakce na tuto dnešní interpelaci, ale o tom vás samozřejmě nebudu přesvědčovat, 17. 7. jedu na návštěvu osobně do Thermalu, sejdu se s vedením společnosti a chci mluvit o konkrétních krocích.

Rozhodně na pořadu dne není prodej hotelu, to v žádném případě. A jestli jste se ptala na možnost pronájmu, i takové úvahy máme. Rozhodně nejsou v takové fázi, abych sdělovala něco bližšího. Pokud bychom dospěli do nějaké konkrétní fáze, tak samozřejmě budu o tom veřejnost informovat. Pro mě je zásadní jedna věc: ohlídat investici státu, která bude dneska ve výši téměř půl miliardy. Druhá věc je zahájit co nejrychleji rekonstrukci a vidět hlavně na její konec včetně bazénové haly. A vlastně neohrozit konání mezinárodního filmového festivalu. Toto jsou pro mě tři zásady, kterých se budu držet, a podle toho budu postupovat. Samozřejmě o všech krocích budu informovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď jenom přečtu dvě omluvy, protože tady přišla prý informace z Ministerstva školství, že nám trochu vypadla omluva pana ministra, tak já to rychle napravím. Takže pan ministr Robert Plaga se z důvodů naléhavých pracovních záležitostí omlouvá z dnešního jednání schůze Poslanecké sněmovny. A vezmu i druhou, tedy mezi 15. a 19. hodinou se z důvodů jednání omlouvá paní poslankyně Jana Krutáková.

Tak, paní poslankyně, máte doplňující otázku?

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Paní ministryně, proč Ministerstvo kultury nezařadilo hotel na seznam českých kulturních památek, díky čemuž by v případě stavebních zásahů či oprav podléhalo přísnějším pravidlům a dohledu památkářů? A nedošlo z vašeho pohledu k zanedbání povinnosti ze strany představenstva hotelu Thermal, který dlouhodobě zanedbává svoje zákonné povinnosti tím, že objekt nechává dlouhodobě chátrat, a současný stav ohrožuje životy a zdraví těch, kteří se tam pohybují a může být i velmi výrazným problémem při kandidatuře Karlových Varů na seznam světových památek UNESCO? Nebo dědictví UNESCO, pardon.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já, paní poslankyně, určitě nemohu mluvit za Ministerstvo kultury. To není ani v mé kompetenci, ani neznám předpisy, které vlastně vedou k tomu, aby tato památka byla zařazena. Čili odkážu vás s vaším dotazem s dovolením na Ministerstvo kultury. A zda byly nebo nebyly ohroženy nebo porušeny, jak jste řekla, povinnosti, to já všechno zjistím na místě samém. Já se budu ptát na ekonomické výsledky, budu se ptát na dodržování povinností. Osobně si to prohlédnu. A věřte mi, je to jedna z mých velkých priorit. A doufám, že v nějaké dohledné době, brzké, budu moci informovat o konkrétních posunech v rekonstrukci jak hotelu, tak bazénu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní tedy vyzývám pana poslance Mikuláše Ferjenčíka, aby ve věci zjednodušení daní interpeloval paní ministryni financí Alenu Schillerovou. A připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, já jsem zachytil, že z toho daňového balíčku, který se chystal, vlastně vypadly změny sazeb a vůbec změny toho systému, přičemž vláda předtím několikrát avizovala, že chystá zrušení superhrubé mzdy a že bude usilovat o zjednodušení systému. Mě by zajímalo, jestli podnikáte kroky, které například povedou ke změnám v superhrubé mzdě, respektive k tomu, aby se například sjednotily odvody na sociální pojištění, které platí zaměstnavatel a které platí fakticky také zaměstnavatel, ale z hrubé mzdy zaměstnance. Stejně tak jestli pracujete na zjednodušení daní ve smyslu zjednodušení placení daní a jiných odvodů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové. Pane poslanče, ano, máte pravdu, z daňového balíčku vypadl plán Ministerstva financí zrušit takzvanou superhrubou mzdu, a to z naprosto prostého a jediného důvodu. My jsme ho zařadili, protože vlastně to bylo v souladu s vládním prohlášením, zařadili jsme ho do daňového balíčku roku 2019, ale de facto, protože jsme neměli vládu a nemáme ji vlastně ani teď, vládu s důvěrou, byli jsme v demisi, nesehnali bychom potřebnou podporu pro tento záměr Ministerstva financí. Rozhodli jsme se vlastně to odložit v čase, to znamená ne zrušit definitivně, ale odložit v čase. Nakonec až bude představen návrh koaliční smlouvy, tak v tom návrhu to také máme. A zařadit to tedy, posunout tento náš záměr v čase.

Takže v žádném případě neustupujeme od tohoto záměru. Představuje to správný a systémový krok, protože de facto superhrubá mzda je projekt, který není nikde jinde v EU, nebo v rámci zemí EU. Je to něco absolutně – já to vždycky nazývám takovým legálním podvodem, který se kdysi udělal na poplatnících, protože v podstatě se zavedla 15% daň, ale de facto tím, že se počítala ta daň ze základu zvýšeného

o pojistné placené zaměstnavatelem, tak ono to nakonec není 15 %, ale je to mnohem více. Takže v tuto chvíli se domníváme – my jsme chtěli očistit tento problém, chtěli jsme, aby se počítala skutečně z hrubé mzdy, nicméně znamenalo by to, že bychom tu 15% daň museli navýšit. Ono to dneska vychází 21 % ve skutečnosti a nějaké malé drobné, takže my jsme to chtěli snížit, o 20,4, ať mluvím přesně, chtěli jsme to snížit na 19 %, což je jeden procentní bod, čili to je 5 % na dani. De facto by to bylo docela hodně peněz ze státního rozpočtu, ono by to prezentovalo zhruba nějakých 27 a očištěno od DPH tak možná 23, 24 miliard, ty by skončily v kapsách daňových poplatníků.

Máme za sebou mezíresort. Takže my jsme vedli velice detailní diskuse, protože jsme to samozřejmě chtěli nahradit i osobám samostatně výdělečně činným. Tím jsme chtěli říct, že tři čtvrtiny zaplaceného pojistného si mohou dát do výdajů, tak abychom vlastně nepomohli jenom zaměstnancům, ale i těm OSVČ. Mám spočítanou celou řadu příkladů, že v podstatě všichni na tomto systému vydělají. Chtěli jsme zrušit i tu sedmiprocentní solidární přírážku, nakonec to všechno bylo v mezíresortu, tak si to můžete najít, to znamená, to je vlastně, když máte příjmy na čtyřnásobek průměrné mzdy, tak platíte ještě bez sociálního a zdravotního 7 % na dani, tak to jsme chtěli zrušit a tam to vychází na nějakých asi 23,7 %, tak jsme chtěli snížit na 23, protože tam u těch vysokopříjmových skupin jsme to zdanění chtěli snížit jenom minimálně, protože celkově to bylo nějakých 23, 24 miliard. Samozřejmě byl by to výpadek i v příjmech obcí, to všechno jsme zohledňovali. Ale v tuto chvíli právě proto, že jsme neměli dostatečnou politickou podporu, tak jsme od toho ustoupili, ale je to zaneseno v návrhu koaliční smlouvy, která se vlastně ladila mezi hnutím ANO a stranou sociálně demokratickou.

Ptáte se mě, jestli pracujeme na zjednodušení daní. To je pro mě absolutně základní můj úkol. Moje absolutní priorita v této oblasti je on-line finanční úřad. Tam od počátku, co jsem ministryní financí, funguje projektový tým, pravidelně se schází v rámci zásad projektového řízení, jsou z něho zápisy. Sama jsem se účastnila řídicího výboru, je to asi tři týdny, kde jsem si nechala prezentovat dosavadní výsledky. V podstatě se analyzovaly způsoby, jakým způsobem technicky, ona ta legislativa je hodně o technice, ta legislativní úprava tam bude minimální k tomu on-line finančnímu úřadu, o IT. A samozřejmě já to nechci spojovat s novým IT systémem Finanční správy, protože na ten se bude zcela určitě připravovat a soutěžit delší dobu, takže chci, aby první výsledky on-line finančního úřadu byly zhruba do dvou let. Na podzim bych chtěla představit na tiskové konferenci už nějaký konkrétní harmonogram toho, jak to bude probíhat. Takže momentálně na řídicím výboru byla vybrána jedna z alternativ technického řešení a na té se bude pracovat. (Předsedající upozorňuje na čas.) Momentálně se počítají i náklady a je to prostě pro mě absolutní priorita a s tím samozřejmě související legislativa, na kterou teď už nemám čas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? Ano, slovo má pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jen bych doplnil, že k tomu, řekneme, přehodnocení té superhrubé mzdy může být vícero přístupů. A mně přijde trochu nešťastný ten postup, který zvolilo ministerstvo ve vztahu, že se jenom mění způsob výpočtu, ale zůstává zachovaný ten systém, kdy zaměstnavatel odvádí třeba sociální pojištění dvěma různými způsoby a kdy stále lidé moc dobře nevidí do toho, jakým způsobem je třeba ten podnikatel zatížen náklady na jejich práci. Myslím, že byste se měli soustředit i na tento aspekt toho problému.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní mistryně, prosím. Máte dvě minuty.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Určitě, já netvrdím, že není více cest, vždycky je více cest a já jsem otevřená debatě. Nakonec váš pan předseda spolupracuje s námi na účetních závěrkách, máme ho v pracovní skupině, takže jestli se chcete zapojit, já vás vítám do týmu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní načtu omluvy. Pan poslanec Lukáš Kolářik se omlouvá od 15.00 do 19.00 hodin z důvodu jednání a pan poslanec Radek Rozvoral z pracovních důvodů od 16.00 hodin.

Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Víta Kaňkovského, který bude ve věci změny postupu Finanční správy u daně z nemovitostí interpelovat ministryni financí Alenu Schillerovou, a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážená paní ministryně, v letošním roce jsou vlastníci pozemků velmi rozčarováni změnou postupu finančních úřadů při stanovení daně z nemovitých věcí u pozemků vedených v katastru nemovitostí v kultuře ostatní plocha se způsobem využití neplodná půda. Zatímco v dřívějších letech plátcí daně běžně uplatňovali nárok na osvobození od daně na základě ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 338/1992 Sb., nyní správce daně ve většině případů tuto možnost odmítá a poukazuje na to, že prakticky každý pozemek neplodné půdy je nějakým způsobem hospodářsky využitelný, a zdaňuje tyto pozemky sazbou 0,20 Kč na metr čtvereční, což je, a to je potřeba říci, násobek sazby za zemědělské plně hospodářsky využívané pozemky nebo až dvacetinásobek sazby za pozemky lesní. Pokud chce vlastník uplatnit osvobození od daně, má za povinnost prokázat nevyužitelnost pozemků, aniž by byl správcem daně stanoven jakýkoli postup, jak toto doložit. Navíc je vlastníkům tato daň vyměřována až tři roky zpětně.

Asi není žádným překvapením, že zvláště menší vlastníci jsou z této praxe velmi rozčarováni a berou ji jako nespravedlnost. Je potřeba říci, že tyto pozemky nejsou v naprosté většině případů žádným zdrojem příjmů pro jejich vlastníky, naopak jsou důležité pro celou společnost z hlediska ochrany přírody, jako jsou protierozní opatření apod.

Takže paní ministryně, já bych se vás rád zeptal, jestli jste přesvědčená, že takovýto způsob zdanění byl opravdu záměrem zákonodárce a sazba daně u pozemků,

kde možnost hospodářského využití je více než sporná, je v rozumné relaci se zdaněním pozemků hospodářsky využívaných, viz příklady uvedené výše. Za druhé, zda považujete toto zdanění za racionální a spravedlivé, anebo je tento postup pouhou snahou dokázat za každou cenu úspěšnost při výběru daní. Předem děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má paní ministryně Alena Schillerová. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče, dámy a pánové, dovoluji mi, abych na úvod stručně shrnula rozhodující skutečnosti, které se vztahují k této projednávané interpelaci. Jen bych chtěla uvést, že k žádné legislativní změně nedošlo. Já to vysvětlím, jak ta situace vznikla.

Podle zákona o dani z nemovitých věcí jsou od této daně osvobozeny následující pozemky: pozemky remízků, hájů, větrolamů a mezí, které se nacházejí na orné půdě nebo trvalých travních porostech. Dále pozemky ochranného pásma vodního zdroje I. stupně a pozemky ostatních ploch, které nelze žádným způsobem využívat.

Pokud se týče pozemků ostatních ploch, lze u těchto pozemků uplatnit nárok na osvobození pouze za podmínky, že tento pozemek nebo jeho část nelze skutečně žádným způsobem využívat, tzn. nikoli že jde o pozemky, které nelze využívat hospodářsky ve smyslu zemědělského obdělávání. Jinými slovy, je vyloučena nejen možnost jejich zemědělského využití, ale je současně vyloučena také možnost jakéhokoli jiného využití, např. možné budoucí zastavění jakoukoli stavbou, včetně komunikací pro chov zvířat, rekreační či sportovní využití pozemků a jiné volnočasové aktivity. Pro účely tohoto osvobození je tedy podstatná skutečnost, že daný pozemek ostatní plocha není možné užívat k žádným činnostem.

Objektivní nevyužitelnost pozemků je od prvopočátku účinnosti právní úpravy dovozovaná ze samotné podstaty pozemků tvořené výlučně přírodními podmínkami bez ohledu na lidskou činnost či nečinnost, např. jde-li o pozemky roklin, skály, strže, močály, bažiny a další. Tímto způsobem jsou uvedené pozemky z hlediska podmínky pro jejich osvobození posuzovány už od 1. 1. 1993, kdy ten zákon o dani z nemovitých věcí nabyl účinnosti. Současná praxe však ukazuje, že někteří poplatníci se mohou v některých případech mylně domnívat, že na základě zapsaného způsobu využití pozemků neplodná půda v katastru nemovitostí mají automaticky nárok na osvobození od daně z pozemku, to znamená, že splňují, resp., že splnění (nesroz.) podmínky pro osvobození není třeba.

Pokud by pro uplatnění nároku na osvobození postačovala pouze skutečnost, že pozemek nelze využívat ve smyslu zemědělského hospodaření, zákon o dani z nemovitých věcí by v takovém případě výslovně zmiňoval způsob využití neplodná půda, obdobně jako je tento pojem používán katastrální vyhláškou. Zákon o dani z nemovitých věcí však zcela záměrně již od roku 1993 tento pojem nepoužívá, neboť záměrem zmíněného osvobození je od prvopočátku daňově benefitovat ty části pozemku mající krajinnotvorné prvky a mající i protierozní význam.

Pokud se týče postupu Finanční správy, nedošlo ke změně výkladu výše uvedeného ustanovení ani ke změně posudku správce daně. Důvodem, proč teď zarezonoval tenhle problém a je častěji prováděna kontrola, je to, že správci daní mají mnohem širší kontrolní mechanismy, než měli dříve. Jinými slovy, oni na to v podstatě nepřišli, že to je chybně zdaněno, ale teď díky tomu, že vlastně mají větší propojenost s katastrem, mají větší možnost informovanosti, lepší orientace poplatníků atd., lepší orientace pracovníků Finanční správy, tak proto vlastně dochází k častějším kontrolám a k častějšímu doměřování těchto povinností.

Aby se poplatníci a veřejnost lépe orientovali v této problematice, byla na základě častých dotazů po 1. 1. 2017 vyvěšena na webových stránkách Finanční správy podrobná informace k aplikaci ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona o dani z nemovitých věcí.

Takže mi dovoluňte zopakovat, že postup orgánů Finanční správy se nezměnil, legislativa se nezměnila a orgány Finanční správy jsou povinny postupovat podle platných a účinných právních předpisů. A vzhledem k tomu, že výnos z daně z nemovitých věcí je stoprocentním příjmem výnosu obce, to určitě víte, na jejímž území se nemovitě věci nacházejí, tak samozřejmě je v zájmu i těch obcí, aby bylo řádně zkontrolováno a řádně vyměřováno. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Paní ministryně, děkuji vám za vaše vysvětlení. Nicméně měl bych k tomu několik glos. Já samozřejmě vím a vědět to i petenti, kteří mě navštívili v mém kraji, v Kraji Vysočina, a byli za mnou i petenti z Jihomoravského kraje, že se nezměnila legislativa. Co se změnilo, je přístup Finanční správy. To, že byl vyvěšen na webových stránkách nějaký metodický pokyn, to upřímně řečeno nevím, nicméně nedostalo se to ke všem občanům. To znamená, tady je možná můj apel na to, aby to ta Finanční správa ještě více nějakým způsobem akcentovala. A jsou konkrétní případy, kdy Finanční správa právě ty krajinotvorné prvky zahrнула do daně z nemovitostí, to znamená, že neakceptovala osvobození od daně z nemovitostí právě podle toho předmětného ustanovení. To znamená, proto to lidé berou jako nespravedlnost. Myslím si, že Ministerstvo financí by mělo ještě lépe veřejnost informovat o tom, že Finanční správa bude toto více kontrolovat (upozornění na čas), to je v pořádku. A druhá věc je, že skutečně by měla postupovat v tomto spravedlivě, to znamená, že by měla ty krajinotvorné části z toho opravdu vyjímát.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Paní ministryně, prosím o reakci.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji vám za reakci. Bylo tam zase několik věcí, na které budu reagovat postupně. Ten postup je plně v gesci Finanční správy. Ministerstvo financí do těchto věcí nezasahuje. My se podílíme pouze formou

kontrolní a konzultační na tvorbě metodických pokynů, aby byly v souladu s legislativou, za kterou odpovídá Ministerstvo financí. Nicméně já na poradě vedení Ministerstva financí požádám generálního ředitele Finanční správy, aby opět provedl mediální zveřejnění této metodické informace z 1. ledna 2017, to vám slibuji.

A co se týče toho, že v některých individuálních případech bylo postupováno podle vašeho názoru v rozporu se zákonem, tak to je předmětem konkrétního daňového řízení. Pokud ten poplatník má pocit, nebo má třeba oprávněné zjištění, že bylo postupováno v rozporu se zákonem, tak máme zcela konkrétní instituty v daňovém řádu, které mu říkají, jak má postupovat. Nejdřív je to odvolání, potom jsou to případně uplatnění, tedy řádný opravný prostředek, případně postupuje dál. Takže tam ho musím odkázat na konkrétní daňové řízení s konkrétním správcem daně. Do toho nemůže zasahovat v žádném případě Ministerstvo financí, ale ani Generální finanční ředitelství, které se může potom stát třeba některým stupněm v rámci uplatnění opravných prostředků.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu jednu omluvu. Mezi 13.30 a 18 hodin se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Lukáš Černohorský.

A nyní požádám o vystoupení pana poslance Tomáše Martínka, který bude ve věci kalkulace nákladů možnosti zřízení okresu Turnov interpelovat ministra vnitra Jana Hamáčka. A připraví se pan poslanec Petr Pávek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci kalkulace nákladů možnosti vzniku samostatného okresu Turnov. 16. května 2018 váš předchůdce Lubomír Metnar obeslal starostky a starosty obcí územně správního obvodu s rozšířenou působností Turnov ohledně řešení problematiky neskladebnosti územně správního členění státu v rámci věcného záměru zákona, který má být schválen do konce roku 2018. Dotčeným zástupcům samospráv byly nabídnuty dvě varianty řešení dané problematiky. První z nich bylo připojení celého ORP Turnov k okresu Liberec a druhá varianta spočívala v rozdělení celého ORP Turnov na základě současné okresní příslušnosti. Bylo uvedeno, že varianta zřízení okresu Turnov, který zanikl v roce 1960, je nepřijatelná i přes to, že se pro danou variantu vyslovila většina obcí Turnovska.

Ministr se odvolával na koncepční a ekonomické důvody. Z ekonomického hlediska poukazuje na nákladovost vzniku okresu Jeseník v roce 1996, kdy byly uplatněny požadavky v celkové výši zhruba 450 milionů korun. Je nutné říci, že v dané době byla úplně jiná legislativa ohledně okresů a velká část úřadů existuje v Turnově již nyní. Kromě toho je dle mých informací Turnov ochoten participovat na nákladech případným poskytnutím požadovaných nemovitostí. 11. června 2018 proběhlo v Turnově setkání se starosty obcí Turnovska. Zástupci obcí se shodli, že je potřeba společnými silami a tlakem starostů a zastupitelstev obcí a kraje přesvědčit ministerstvo, že vznik okresu Turnov je jediným možným koncepčním východiskem dané situace. Rada Libereckého kraje následně na svém zasedání 19. června 2018 podpořila vznik samostatného okresu Turnov.

Protože Piráti chtějí vyjit obyvatelům Turnovska vstříc a protože považujeme odhad ekonomických nákladů na základě zřízení okresu Jeseník jako nevypovídající a nadhodnocený, chci se vás, pane ministře, zeptat, zda máte k dispozici nějaký relevantní kvalifikovaný odhad nákladů na zřízení okresu Turnov a zdali je případně Ministerstvo vnitra ČR ochotné zpracovat podrobnou kalkulaci nákladů spojených se zřízením okresu Turnov pro možnost kvalifikovaného rozhodnutí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, když jsem včera nastupoval do úřadu, tak jsem říkal, že mým cílem je snížení byrokracie ve veřejné správě a také požadavků kladených na starosty. A mám za to, že i touto optikou je potřeba posuzovat otázku územního členění státu. Já samozřejmě znám, protože jsem z Mladé Boleslavi, požadavky obcí Turnovska na zřízení nového okresu Turnov. Vnímám je a respektuji. Nicméně tento krok nepovažuji za koncepční a už vůbec ne za ekonomický. Vy jste hovořil o 450 milionech korun, které stálo zřízení okresu Jeseník v roce 1996, tak to je asi potřeba přepočítat na aktuální ceny a i s ohledem na změny, ke kterým došlo, a to zejména vzhledem ke zrušení okresních úřadů a také, jak jsem už říkal, vzhledem ke změně cenové hladiny.

V současné situaci, pokud vzniká nový okres, tak je právní povinnost zřídit z hlavních úřadů státní správy v sídle nového okresu okresní správu sociálního zabezpečení. V každém okrese totiž musí být z právního hlediska zřízeny pouze ty orgány, jejichž uspořádání je na okresní úrovni stanoveno zákonem. Zřízení nového okresu nezakládá automaticky nárok na zřízení ostatních institucí, jako je soud, okresní soud, katastrální úřad, okresní hygienická stanice a další. Nicméně lze očekávat, že tlak na zřízení takových institucí samozřejmě přijde. Jinak by totiž to zřízení okresu nemělo žádný praktický smysl pro občany.

Je asi také potřeba se podívat na dopravní dostupnost. Mám pocit, že z Turnova do Liberce to je dopravně docela dostupné jak autem, tak i veřejnou dopravou. Pokud by ten okres vznikl, tak samozřejmě by to byly náklady na úpravy různých informačních systémů, jelikož údaj o okrese se udává ve velkém množství evidencí. Ty by bylo potřeba upravit. Změny by se dotkly dalších systémů, které s okresním členěním pracují, aniž by se vlastně fakticky cokoli změnilo. Byla by s tím spojena výměna občanských průkazů. Ta by se dotkla 27 tisíc občanů. V tomto případě jsou náklady na straně státu odhadovány mezi řekněme 2,7 až 5,4 milionu korun. Na straně občanů, pokud počítáme cestovní náklady, tak se bavíme o nějakých 5,5 milionu.

Podle mých informací úplně detailní kalkulaci, kolik by vytvoření okresu Turnov stálo, k dispozici Ministerstvo vnitra nemá. Nicméně pokud byste na tom trval, tak jsme ochotni a připraveni ji zpracovat, ale bude to znamenat zapojení i dalších centrálních institucí, které by musely identifikovat počty potřebných zaměstnanců, případně potřebné kancelářské plochy. Například Jeseník či Rokycany, tam je několik

desítek zaměstnanců za okresní správu sociálního zabezpečení nebo na okresním soudě.

A tím posledním argumentem je, já jsem už to říkal, že zřízení nového okresu Turnov by nebylo úplně koncepční, protože ten okres by měl 32 tisíc obyvatel a plochu 250 km² a byl by tak nejmenším okresem v České republice. Ten vámi zmíněný Jeseník má 39 tisíc obyvatel, ale rozlohu 719 km². Takže pokud bychom vyhověli tomuto požadavku, tak by to zřejmě vedlo kromě toho, co jsem všechno popsal, k dalším požadavkům na zřízení nových okresů a tomu bychom asi obtížně čelili objektivními argumenty, pokud bychom jednou ten proces zasahování do okresního zřízení zahájili.

Vzhledem k tomu, že okresní úřady byly v rámci reformy veřejné správy zrušeny, tak je to okresní členění postupně opouštěno a není považováno za základní členění územní správy, takže z mého pohledu není ani příliš logické ty změny podporovat. Nicméně pokud byste trval na té kalkulaci, tak to samozřejmě zadám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a nyní se táži – ano, pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji panu ministrovi za vyjádření. Budu tedy rád, pokud ministerstvo zpracuje nějakou kalkulaci, která bude podrobněji zpracovávat konkrétní náklady, ty povinné, doopravdy, ne to, co může vzniknout navíc, ale to, co by to doopravdy v nejmenší možné míře znamenalo finančně, abychom věděli, opravdu se mohli rozhodnout kvalifikovaně, jestli to můžeme podpořit, jestli to je logické. Protože ta dostupnost obyvatel, co tam bydlí, tak je doopravdy problémová, jak do těch Semil případně, tak do toho Liberce. A ten Turnov je pro ně doopravdy středobodem všeho dění a bylo by doopravdy dobré, že pokud by to nebylo ekonomicky absolutně nepřijatelné, ale bylo by to naopak ekonomicky přijatelné v rámci toho, že to umožní těm lidem dojíždět apod. zkrácenou vzdálenost, tak pokud ta možnost bude, samozřejmě, tak budu rád za to, že tu kalkulaci ministerstvo zpracuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má pan ministr.

Místopředseda vlády ČR, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí Jan Hamáček: Jak jsem slíbil, tak samozřejmě zadám svým spolupracovníkům, aby to spočítali. Jenom upozorňuji, že to tedy, jak jsem řekl, bude vyžadovat součinnost i jiných ministerstev, takže nemůžu teď slíbit nějaký časový horizont, ve kterém to zpracujeme, ale určitě na tom ty práce zahájíme a materiál budete mít k dispozici.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní má slovo pan poslanec Petr Pávek, který bude interpelovat ve věci Dolu Frenštát paní ministryni financí Alenu

Schillerovou. A připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, vážení členové vlády. Obracím se na vás ve věci Dolu Frenštát v obci Trojanovice v Severomoravském kraji, kam jsme minulý týden zavítali jako hospodářský výbor. A toto bylo jedno z témat, se kterým jsme tam byli konfrontováni. Tak jsem na sebe vzal úlohu mluvčího hospodářského výboru, protože se tou věcí chceme dále zabývat a máme potřebu ověřit si některé informace, které jsme dostali na místě. A protože Ministerstvo financí, zdá se, je vlastníkem Dolu Frenštát prostřednictvím Priska a následně OKD, tak je vlastně jako první na ráně, co se týká těch dotazů.

Místní samosprávy a spolky by velmi rády viděly, kdyby Důl Frenštát zmizel z povrchu zemského. Ta stavba podle jejich informací spolyká zhruba 60 milionů ročně na pouhou údržbu nebo konzervaci. Zdá se podle jejich informací, že ta stavba nikdy nebyla zkolaudována a vlastník nechal propadnout stavební povolení, takže vlastně je ta stavba dneska nelegální. Zdá se podle těch informací, že tam došlo k nějakým soudům, nějakým procesům. Ty soudy daly této věci za pravdu, ale vrátilo se to do první instance. O tom já moc nevím.

Zajímá mě, jestli vy máte nějakou informaci, já budu v této věci interpelovat dneska i ostatní ministry, kterých se ta problematika týká, tak jestli máte nějaké informace o tom, jak s tím Dolem Frenštát naložit. To znamená, jestli je součástí nějaké širší státní koncepce nebo jestli by mohl být zaspán. Protože podle výroků představitelů místních samospráv (upozornění na čas) je to tak, že jim se ta záležitost nelíbí, rozvoj Beskyd zkrátka vidí úplně jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, máte slovo. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já to nebudu natahovat. V květnu tohoto roku, jak jste správně řekl, Prisko vlastněné Ministerstvem financí vstoupilo do OKD. Stalo se tak poté, kdy nezávislé soudy na základě jasně projevené vůle věřitelů rozhodly o reorganizaci. A řeč OKD je jasná a tou je postupný útlum a zavírání jednotlivých dolů tak, jak byl v podrobnostech popsán v reorganizačním plánu. My ani nemůžeme konat jinak, protože to byla podmínka reorganizace. Z této cesty OKD nemíní sejit, a to ani za situace, kdy zisk za rok 2017 dosáhl řádu jednotek miliard. Stačilo to pouze řídit s péčí řádného hospodáře.

Problematicke Dolu Frenštát stejně jako útlumu a uzavírání dalších dolů věnuje Ministerstvo financí náležitou pozornost. Věřte mi, skutečně je tomu tak. V uplynulých dvou měsících se uskutečnila opakovaná jednání s představiteli místních samospráv a tím posledním dokonce bylo jednání tento týden na půdě Ministerstva financí na úrovni mého náměstka pro tyto záležitosti. Podle mých informací OKD o těžbě v Dole Frenštát skutečně neuvažuje. Současná situace tak

generuje pouze náklady, bohužel. V nejbližším kroku bude proto Ministerstvo financí iniciovat jednání s příslušnými resorty tak, aby se mohla situace posunout blíže směrem ke konečnému a faktickému uzavření nejen Dolu Frenštát, ale i ostatních dolů, u nichž to okolnosti již umožňují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? Ano, pan poslanec Petr Pávek. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Já jsem spokojen, chtěl bych jenom poděkovat za informaci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji, takže tady není potřeba tím pádem reagovat. Takže nyní vyzývám, aby přednesla interpelaci paní poslankyně Věra Kovářová na řádně omluvenou ministryni spravedlnosti Taťanu Malou ve věci střetu zájmů. A připraví se, opět na paní ministryni Taťanu Malou, pan poslanec Zdeněk Ondráček. Tak prosím, paní ministryně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, moje interpelace se týká střetu zájmů. Ne střetu zájmů ve vašem případě, očekávám ostatně, že se na to ptala a bude ptát řada kolegů, ale střetu zájmů v případě komunálních politiků. Za pár dní totiž nabude účinnosti novela zákona o střetu zájmů, která z mého pohledu mohla být o něco vstřícnější. A to, že nebyla, jde především za vaším předchůdcem, panem ministrem Pelikánem, který byl podle mého názoru velmi rigorózní.

Paní ministryně, na rozdíl od vašeho předchůdce máte za sebou působení v komunální politice, takže očekávám, že budete mít pro starosty, radní a zastupitele větší pochopení. Ptám se proto, zda je možné se domluvit na tom, že bychom se po dvou měsících účinnosti nové úpravy, kdy už budou zřejmé problémy, které přináší, sešly a její fungování vyhodnotily. Předem děkuji za vstřícnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jak jsem již sdělil, tak paní ministryně je řádně omluvena, takže vám odpoví v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny do 30 dnů písemně.

Následně bych chtěl vyzvat pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby přednesl interpelaci – nicméně ho tady nevidím. Takže interpelace propadá. Takže nyní plynule přejdeme a vyzývám paní poslankyni Olgu Richterovou, aby přednesla interpelaci ve věci financování transformace ústavních zařízení na ministra práce a sociálních věcí Petra Krčála. A připraví se pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jsem také velmi ráda, že tu je pan ministr, a děkuji za to.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se ráda zeptala na dlouhodobou věc, kterou některé kraje řeší vlastně už od roku 2013, 2014, a sice financování transformace ústavních zařízení. Já v těch dvou minutách, které mám, nestihnu popsat, jak důležité je pokud možno nebýt ve velkých zařízeních, ale žít buď s podporou v rodinách, v komunitních službách. Ale asi si všichni umíme představit, že obzvlášť důležité to je u služeb pro ohrožené děti.

My dnes máme dva kraje, Zlínsko a Pardubicko, které s velkým úsilím a každý za několik milionů korun připravily detailní plány transformace svých zařízení, zejména právě té péče o ohrožené děti. V praxi si to můžeme představit tak, že dneska máme několik velkých domů, v nichž bydlí třeba 25, 30 dětí, a už jenom z důvodu té velikosti je těžké co nejvíce to přiblížit rodinnému prostředí. V okamžiku, kdy by ty děti byly rozptýlené, jako je tomu třeba v Plzni, a ještě máme jiné dobré příklady, v běžných bytech, tak by to skutečně prospělo všem a zejména pak jejich startu do budoucího života.

Proto se ptám, jestli je v rozpočtu na příští rok nějak počítáno s tím, aby ty dlouho slibované peníze na počáteční investici do toho rozptýleného bydlení, které se potom v systému mnohonásobně vrátí, budou nějak vyčleněny pro ty kraje, které chtějí, které dobrovolně o tohle stojí. Jestli na tenhle důležitý systémový krok se na MPSV myslí. Moc děkuji za pozornost a jsem zvědavá na odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, děkuji za váš dotaz. A nyní požádám pana ministra práce a sociálních věcí Petra Krčála, aby vám odpověděl. Pane ministře, máte pět minut.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Petr Krčál: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za ten dotaz, protože to je moje srdeční záležitost, kterou jsem možná osm let řešil na kraji a v rámci asociace. Bohužel má to několik fází a já vám zrekapituluji samozřejmě, v jakém stavu celá transformace péče o ohrožené děti je.

V roce 2014 byly osloveny kraje společným dopisem ministrů, Ministerstva práce a sociálních věcí, školství a Ministerstva zdravotnictví, aby se přihlášily do otevřené výzvy, do programu, ve kterém budou mít možnost pracovat a do kterého se přihlásí v rámci transformace tohoto procesu služeb pro pobytová zařízení, která zřizují zejména kraje. Do této výzvy se bohužel zapojil pouze Pardubický a Zlínský kraj. Ne ostatní kraje. Možná to také znáte trochu lépe pod názvem "rozpuštění dětských domovů a kojeneckých ústavů", protože to vzbudilo také velkou nevoli. Současně bylo plánováno, že v souladu s Národní strategií ochrany práv dětí dojde ke sjednocení systému. To by zajistilo nepochybně zkvalitnění a lepší koordinaci všech složek systému. K plánovaným legislativním změnám z tohoto období bohužel nedošlo, což samozřejmě zkomplikovalo i možnost financování těchto transformačních plánů v rámci příslušných operačních programů.

Systém péče o ohrožené děti je bohužel v současné době roztržštěn mezi několik ministerstev – školství, zdravotnictví a Ministerstvo práce a sociálních věcí. Jinak jsou financovány ze strany školství dětské domovy, jinak jsou financovány kojenecké

ústavy, jinak je také financovaná pěstounská péče a jinak jsou financována i zařízení vyžadující okamžitou pomoc, které hradí Ministerstvo práce a sociálních věcí. Příslušná ministerstva se v této době na spolupráci při vytváření možnosti transformace v jednotlivých krajích nedohodla a z mého pohledu i z toho důvodu, že tato zařízení jsou v majetku kraje a nejprve primárně bylo potřeba vyjednat podmínky, za jakých v jednotlivých krajích budou transformovány nebo ty dětské domovy a ústavy rozpuštěny.

Já se v současné době spojím zcela určitě, nebo spojil jsem se i s Pardubickým krajem a Zlínským krajem, abychom se dohodli na financování těchto dvou projektů, protože si myslím, že jsou pro to další jednání velmi důležitým příkladem, poněvadž se jim podařilo transformační projekty připravit, to je jedna věc, a jsou v současné době také připraveny projekty na to, aby děti přešly do menších domácností, podobně jako tomu bylo u transformace péče o mentálně postižené, kde se tento projekt podařil i s tím následným financováním. Protože pro vaši informaci, jsou financovány z Ministerstva práce a sociálních věcí, tzn. z provozních financí na sociální služby.

Tuto situaci – a to chci říct na závěr a slíbit to – chci řešit s příslušnými resorty. Musí zde vzniknout na základě spolupráce a řešení tohoto stavu meziposlanecká skupina ministerstev práce a sociálních věcí, školství a zdravotnictví tak, abychom se do budoucna domluvili nejenom na dalších transformacích a vypsání této výzvy, ale také na financování těchto služeb, což je velmi důležité.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně, máte zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji velmi za odpověď. Já bych se ráda v doplňující otázce zeptala, jestli když říkáte, v čemž s vámi zcela souhlasím, že právě příklad těch dvou krajů, které chtějí, by mohl být tím příkladem, který táhne, a mohl by to být jakýsi pilot, vzor, jestli právě z toho důvodu MPSV bude ochotné tak trochu třeba zastoupit i roli MŠMT a řekněme v diskusích nad rozpočtem se zasadit o to, aby právě těch ve skutečnosti jenom několik desítek milionů, což v rámci celého rozpočtu není zas tolik, získalo. Jde mi skutečně o to, zda před tou otázkou sjednocení, která je na obrovsky dlouhé lokte, a vůbec není jisté, jak dopadne, zkusíte v MPSV nasadit svoji politickou váhu, aby přes pilotní projekty dvou krajů se třeba povedlo inspirovat další.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Slovo má pan ministr Petr Krčál. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Petr Krčál: Vážená paní poslankyně, jsem rád, že si vážíte role Ministerstva práce a sociálních věcí. Nicméně já chci zdůraznit to, že bych rád spolupracoval se všemi těmi třemi resorty. V prvé řadě mám vymyšleno to, že se zúčastním jednání všech těch krajů a znovu tuto otázku otevíru.

Protože si myslím, že je to velmi důležité, tak aby primárně byla tato záležitost projednána na úrovni krajů, protože kraje jsou zřizovateli těchto zařízení, financovány jsou jednak z Ministerstva práce a sociálních věcí, částečně přes ty ZDVOPy a pak hlavně přes Ministerstvo školství u dětských domovů a z Ministerstva zdravotnictví u kojeneckých ústavů. Takže společná role těchto ministerstev je neodmyslitelná. Musí být. V každém případě, tak jak jste říkala, využijí těch dvou příkladů k tomu, abychom do tohoto projektu zapojili ty ostatní kraje a aby těch příkladů samozřejmě bylo daleko víc. Protože transformace ve dvou krajích je v současné době velmi málo. Finanční prostředky, jak jsem říkal, jak v Pardubickém, tak ve Zlínském kraji najdeme v rozpočtu a zcela určitě se s oběma kraji spojím tak, abychom našli schůzku v těch dalších dnech, až převezmu resort, a mohli jsme se o finančních prostředcích na tento projekt bavit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. A nyní vyzývám pana poslance Lukáše Bartoně, který podá interpelaci ve věci Národního programu vzdělávání na řádně omluveného pana ministra Roberta Plagu, a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Vážený pane ministře, ve školském zákoně v § 3 je uvedeno, že MŠMT zpracovává Národní program vzdělávání, projednává jej s vybranými odborníky z vědy a praxe, s příslušnými ústředními odborovými orgány, příslušnými organizacemi zaměstnavatelů s celostátní působností a s kraji a předkládá jej vládě k projednání. Vláda předkládá Národní program vzdělávání Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ke schválení.

Mé otázky jsou proto jednoduché. Plní Ministerstvo školství své povinnosti, které má dané v zákoně již čtrnáct let? Kdy se můžeme těšit, že Národní program vzdělávání bude předložen do Sněmovny?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. V souladu s jednacím řádem vám pan ministr odpoví písemně do 30 dnů.

Nyní vyzývám poslance Vojtěcha Munzara, aby přednesl interpelaci na řádně omluvenou ministryni spravedlnosti Taťanu Malou. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající.

Vážená paní ministryně, mě trochu mrzí, že dnes nejste přítomna, nicméně svou interpelaci zkrátím a přednesu dvě základní otázky.

Ústavní právník Kysela v médiích včera i dnes naznačil, že vláda mohla být jmenována v rozporu s Ústavou, a to v rozporu s článkem 68. Chtěl bych se vás jako ministryně spravedlnosti a předsedkyně Legislativní rady vlády zeptat na to, zda může prezident postupovat svévolně při jmenování člena vlády či pověřování řízením, nebo je vždy potřeba návrh premiéra, jak o tom hovoří článek 68 Ústavy.

Druhá otázka. Zadal vám pan premiér zpracovat analýzu nebo připravit případné kroky k tomu, aby prezidenta přiměl jednat v souladu s Ústavou?

A poslední, a opravdu doufám, že je to jen teoretická otázka. Pokud by byla vláda jmenována v rozporu s Ústavou, byla by její rozhodnutí platná? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Já zopakuji, že paní ministryně Taťána Malá vám v souladu s jednacím řádem odpoví písemně do 30 dnů.

Nyní vyzývám pana poslance Dominika Feriho. Pane poslanče, máte dvě interpelace za sebou, ve věci oddlužovací novely a ve věci komory a LRV. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dnes v úvodu schůze byla paní ministryně spravedlnosti Malá omluvena do 14.30 z pracovních důvodů. V 11.05 došlo k rozlosování interpelací a vyšlo najevo, že na ni bylo podáno dohromady devět interpelací. V 11.50 došla omluva paní ministryně Malé do konce jednacího dne. Mě opravdu velmi mrzí, že tady paní Malá není.

Nechtěl jsem být nějak konfrontační. Chtěl jsem se ptát na její záměry stran civilního řízení, na oddlužovací novelu, jestli se to nějakým způsobem personálně změní s ohledem na nastoupení na ministerské místo. A bohužel tím, že tu paní ministryně Taťána Malá není, tak nemůže osvětlit i záležitosti kolem výkonu koncipientury 300 km od svého bydliště, nebo třeba osvětlit a uvést na pravou míru informace, které vyšly před půl hodinou v článku na serveru iROZHLAS s titulkem Nastupující šéfka justice Taťána Malá podle expertů opisovala v diplomové práci.

Věřím, že paní ministryně bude na interpelace v budoucnu chodit častěji a nebude navštěvovat pouze jednu interpelaci z deseti.

Děkuji za pozornost. Svoji interpelaci proslovím při následující možné příležitosti, což bude ve druhém týdnu v červenci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, paní ministryně se vyjádří v souladu s jednacím řádem do 30 dnů. Nicméně, pane poslanče, nyní máte ještě nárok na další interpelaci. Nechcete už další interpelaci, takže si vás tady škrtám.

Nyní bych tedy vyzval paní poslankyni Olgu Richterovou. Paní poslankyně Richterová, přišlo na vás pořadí. (Poslankyně Richterová mluví s ministrem Krčálem.) Paní poslankyně! Paní poslankyně Olgo Richterová! (Veselost v sále.) Paní poslankyně! Já se omlouvám, ono to šlo trochu rychleji, než jste čekala. Paní poslankyně Olga Richterová. Já vás vyzývám, abyste přednesla svoji interpelaci na ministryni Kláru Dostálovou ve věci vymáhání rozhodnutí stavebními úřady a odškodňování. Připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Pod svícem byla největší tma. Děkuji. (S úsměvem.)

Já jsem opět velice ráda, že přišla paní ministryně. V podstatě stručně shrnu, o co se mi jedná. Dostávám podněty od občanů týkající se vymáhání rozhodnutí stavebních úřadů. Jde o to, že často, jak popisuje i zpráva veřejného ochránce práv, stavební úřady nevymáhají splnění svých rozhodnutí vydávaných ve veřejném zájmu, a to proto, že na to obcím chybějí peníze. A nyní tato nevykonaná rozhodnutí projednávala i vláda. Bylo přijato usnesení v dubnu tohoto roku, zdůrazňují, na vytvoření programu, který by právě zajistil finanční prostředky k provedení výkonů. Do 30. června měl být program připraven.

Jelikož paní ministryně byla ministryní už několik měsíců, tak se domnívám, že 28. června je ideální čas se zeptat, jak tenhle program na tom je. A zároveň to celé taky trochu souvisí s odpovědností státu za různé škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím či nesprávným úředním postupem. V těchto věcech lidé podávají žádosti o odškodnění na MMR. Takže moje související otázka ještě je, kolik je těchto žádostí ročně vyřizováno kladně, záporně. Jak to zhruba v posledních pěti letech vypadá? A jak dlouho v průměru takové vyřízení žádosti o odškodnění trvá?

Já jsem zažila konkrétní příklad, kdy paní dostala odpověď až po patnácti měsících, na kterou čekala, kterou urgovala, stále jí byla příslibována. A potom bylo odškodnění zamítnuto. Ona kdyby nečekala těch patnáct měsíců, tak by vlastně nevyčerpala finanční prostředky, mohla by se třeba bránit soudně. O co jde? Zda se takhle dlouhé trvání odpovídání děje běžně? (Předsedající upozorňuje na čas.) Nebo jak to probíhá na MMR? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ještě bych přečetl tři omluvy, než dáme prostor paní ministryni. Od 15.40 do konce jednacího dne se omlouvá z pracovních důvodů na Ministerstvu vnitra pan ministr Hamáček. Dále se omlouvá pan poslanec Polanský mezi 14.30 až 18.00 z důvodu jednání a dále pan poslanec Petr Třešňák od 16.00 do 17.00 z důvodu jednání.

Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji ještě jednou za slovo, pane předsedající.

Vážená paní poslankyně, já bych mohla být velmi stručná, protože bych mohla sdělit, že programová dokumentace je připravena, ale samozřejmě si myslím, že si to zaslouží delší odpověď. Jenom pro objasnění, jde o dotační titul na výkon rozhodnutí, protože podle stavebního zákona je povinností stavebního úřadu v určitých situacích nařídit vlastníkovu stavby neodkladně odstranit stavbu, provést údržbu, provést zabezpečovací práce a tak dále. Zároveň ze zákona má samozřejmě stavební úřad možnost nárokovat to po vlastníkovu nemovitosti. Pokud neposlouchá, to znamená, nereaguje na výzvy stavebního úřadu, může stavební úřad udělovat pokutu, a to opakovaně až do výše 200 tisíc. A pokud ani po těchto pokutách není žádná reakce, tak je nařízena takzvaná exekuce od stavebního úřadu a následně výkon rozhodnutí jde na vrub obce. A tady jsme se právě dostávali do problému, kde obce se na mě skutečně obracely s tím, že mají černé stavby, a tak dále, a tak dále, ale nemají zdroje na to, aby stavby odstraňovaly.

Proto tedy ministerstvo přišlo vlastně s návrhem na to, aby se otevřel dotační titul na Ministerstvu pro místní rozvoj. V této aktivitě ho podpořila vláda, a jak už paní poslankyně správně říkala, uložila nám zpracovat programovou dokumentaci, která je připravena. Bude spuštěn dotační program spolu s ostatními dotačními programy v říjnu letošního roku a alokovaná částka tam bude zhruba 60 až 100 milionů korun. Samozřejmě čekáme ještě na finální potvrzení vyjednávání o rozpočtu, ale předpokládáme v tomto rozmezí.

Co se týká druhé otázky, skutečně ministerstvo je kompetenčně ústředním a správním úřadem podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci na úseku územního rozhodování a stavebního řádu a vyvlastnění. Tam samozřejmě podané žádosti vyřizujeme na odboru 83, to znamená, skutečně musíme každou žádost prověřit na základě zjištěných skutečností, vyžádaných dokladů nižších stavebních úřadů, protože tam samozřejmě prioritně musí konat stavební úřad, potom nadřízený stavební úřad, což je krajský úřad v případě obecních stavebních úřadů, a následně to jde samozřejmě na Ministerstvo pro místní rozvoj. Ta lhůta je šest měsíců. To znamená, pokud je to samozřejmě delší doba, že je vždycky potřeba řešit konkrétní příklad, protože občas se opravdu stává, že musíme dožádat doplnění, protože jsou tam věci, a to se přerušuje ta lhůta. A obvykle se nám stává, že nám třeba někdo napíše, že to trvá šestnáct měsíců, ale ve finále skutečně ministerstvo lhůtu šest měsíců plní, protože do toho nezapočítávají lhůty na doplnění.

A ptala jste se na konkrétní počty. Zhruba to je ročně kolem 90 žádostí. Rok 2018 – zatím do dnešního dne 50 žádostí, rok 2017 – 87 žádostí, rok 2016 – 90 žádostí, rok 2015 – 86 žádostí. Tak jestli takto... Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A teď tedy nevím, jak si mám vyložit, paní ministryně, mně přistála žádost o omluvu ministryně Kláry Dostálové z dnešního dne od 16 hodin do konce jednacího dne, což je teď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Ano, já musím na jednání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže už ani nebudete...? (To ano, počkám.) To jsem se chtěl právě zeptat, jestli má smysl, aby paní poslankyně dávala doplňující dotaz. Tak prosím, paní poslankyně, prosím o doplňující otázku a paní ministryně ještě počká.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji moc. Jenom velice rychle. Postřehla jsem, že jste říkala, že ty lhůty většinou dodržujete, a zajímalo by mě, jestli se je daří dodržet vždycky, nebo jestli přece jenom máte nějaká čísla, že někdy ty lhůty překročeny bývají.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, paní ministryně bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Tak já se tedy musím opravdu doptat u nás na ministerstvu, protože v podkladech mně kolegové napsali: MMR lhůty dodržuje. Ale já to skutečně zjistím, jestli tam není nějaký případ, kdy jsme tu lhůtu nedodrželi, abychom byli opravdu přesní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a posuneme se k další interpelaci, kterou je interpelace poslance Vojtěcha Munzara na pana ministra Jana Hamáčka ve věci řízení Ministerstva zahraničí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Je to velice solidní od pana ministra, který tady do před chvíli byl a teď se před mou interpelací omluvil. Asi se mu nezdálo téma, stejně jako naše téma – stejné otázky jsme chtěli položit v rámci průběhu řádné schůze, ale bylo to vetováno hnutím ANO a ČSSD. Proto já svou interpelaci nepřednesu, jenom je mi líto, že si to musím vykládat jako trochu zbabělost od pana ministra, že nechce odpovídat na otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Beru to tak, že svou interpelaci stahujete, a nyní bude interpelovat paní poslankyně Věra... Ne, pan poslanec Jakub Michálek paní ministryni Tatěanu Malou – nepřítomnou – ve věci kumulace funkcí. Pan poslanec Michálek tu není, v tom případě interpelace propadá a bude interpelovat pan poslanec Petr Pávek paní ministryni Martu Novákovou ve věci dolu ve Frenštátě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, stejně jako před chvílí na ministryni financí i na vás se obracím ve věci týkající se Dolu Frenštát v katastrálním území obce Trojanovice, kam jsme zavítali s hospodářským výborem minulý týden, a protože nám představitelé samosprávy tlumočili svůj požadavek na uzavření tohoto dolu a likvidaci staveb, které tam jsou, podle nich nelegálních, tak mě zajímá za Ministerstvo průmyslu a obchodu, jestli je to možné podle koncepce, kterou Ministerstvo průmyslu a obchodu má v rámci báňské činnosti a v rámci nějakých představ třeba o hmotných zásobách uhlí.

Vy jste dostala pravděpodobně mé otázky, tak se chci jenom zeptat, jestli to odpovídá skutečnosti, tak abychom na hospodářském výboru tu věc mohli řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci a vážený pane poslanče. Hned v úvodu bych chtěla říci, že jsem téměř 30 let měla trvalé bydliště

v obci Frenštát a ještě mi tam stále žije část rodiny, takže problematika je mi velmi blízká.

Nicméně k vašemu dotazu bych odpověděla asi tolik. Jak tady už na vaši interpelaci odpovídala paní ministryně financí k budoucnosti Dolu Frenštát, tak Ministerstvo financí je stoprocentním vlastníkem společnosti Prisko, která tam bude vykonávat svá vlastnická práva, a o výkonu těch vlastnických práv vás paní ministryně informovala, o tom, že tedy se uvažuje s postupným uzavíráním všech dolů, které do tohoto patří. My máme nicméně schválenou státní surovinovou politiku a potřebujeme vyřešit v rámci nové vlády, vybalancovat vlastně, co je ve státní surovinové politice, s tím vlastnickým právem státu, resp. Ministerstva financí ve vztahu i k Dolu Frenštát. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já té problematice rozumím. Jenom chci podotknout, že tak jak to říkala i paní ministryně financí, tak i z vašich slov vyplývá, že se jedná o mezirezortní záležitost, a z toho důvodu mě potom zajímá, jaké stanovisko v rámci mezirezortního vyjednávání na vládě bude zaujímat Ministerstvo průmyslu a obchodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Ministerstvo průmyslu a obchodu pochopitelně respektuje stávající platnou legislativu. A řekněme si, že zásoby černého uhlí jsou strategickými zásobami, a v rámci tedy jednak státní surovinové politiky, ale i státní energetické politiky a i záměrů vlastníka prostě budeme muset vybalancovat ten vztah, tak jak jsem říkala. Prostě musí naše vláda nalézt řešení k vyřešení situace Dolu Frenštát. Víme dobře, jak to tam vypadá, víme dobře, jaké jsou požadavky obcí, na druhou stranu jsou to strategické zásoby černého uhlí a prostě potřebujeme nalézt řešení, které především uspokojí potřeby České republiky jako takové.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní bude interpelovat paní poslankyně Maříková pana ministra Vojtěcha ve věci personální devastace zdravotnictví, připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, sliboval jste v dubnu, že ukončíte projekt Ukrajina, který do Česka importoval ukrajinské lékaře bez povinných zkoušek. Stal se ale pravý opak – projekt se dočkal svého prodloužení. Komora lékařů marně upozorňuje, že je tak ohrožena

bezpečnost pacientů. Proti projektu výrazně vystupovala jak Česká lékařská komora, i komora lékárníků a stomatologů. Nešlo o averzi vůči zahraničním kolegům, ale o kritiku obcházení zákona a bezpečnost pacientů. Ukrajínští lékaři totiž na výjimky pracují na pozici lékařů i bez ověřovacích odborných zkoušek a jazykových zkoušek. Není tak ani jasné, jestli se dorozumí s kolegy a pacienty. Nemyslíte si, že jde o ohrožení bezpečnosti pacientů, když zde působí lékař bez aprobačních zkoušek třeba i 16 let, jelikož pokud zkoušku nesložil, mohou pracovat pod odborným dozorem, což mnozí z nich využívají?

Aprobační zkoušky pro zahraniční lékaře nejsou jednoduché. Úspěšnost je asi 10 %. Je to podle vás tím, že limity byly nastaveny příliš vysoko, nebo je to rozdílem vzdělání mezi českými a zahraničními lékaři? Vyjádřil jste se, že tito lékaři budou muset zkoušku složit do roka. Nebude tedy moci takový lékař vykonávat profesi lékaře ani bez odborného dohledu, což je dnes obvyklou praxí? Lékařská komora naopak navrhuje, aby zkoušky skládali zahraniční lékaři společně s českými mediky, tak aby jejich úroveň byla jednotná. Jaký je váš postoj k tomuto návrhu? Je podle vás žádoucí zajistit jednotnou úroveň zahraničních a českých lékařů v tomto směru?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je to trochu úsměvné – nikoliv ta interpelace, ale v zásadě dopoledne jsem odpovídal na interpelaci paní poslankyně Aulické, která tady není, a ta naopak tedy mně vyčítala, že neděláme dost pro ty aprobační zkoušky, aby je ukrajínští lékaři udělali, a že ukrajinské lékaře potřebujeme atd. Samozřejmě je vidět, že názory jsou různé. Někdo chce, aby bylo snazší pro ukrajinské lékaře, aby u nás pracovali, někdo naopak chce ty podmínky zpřísnit. Je pravdou, že profesní komory – Česká lékařská komora, Česká stomatologická a lékárnická toto požadovaly. Na druhou stranu my jsme pak v zásadě komunikovali s kraji, které se ozvaly na základě toho, že jsme tedy říkali, že bychom ten projekt ukončili, tak se všech třináct krajů – mimo Prahu tedy – ozvalo s jednotným hlasem dopisem na mě a pana premiéra o tom, že v zásadě nesouhlasí s ukončením toho projektu, protože v jejich nemocnicích, zejména v těch postižených krajích, jako je Ústecký kraj, Karlovarský kraj, zkrátka ti ukrajínští lékaři jsou potřeba a nemohou se bez nich obejít a v zásadě by to vedlo k tomu, že by museli zavírat oddělení, například v teplické nemocnici apod. To znamená, že by třeba sto tisíc pacientů nemělo interní oddělení. Takže je otázkou skutečně, abychom nevyhlídli s vaničkou i dítě.

Souhlasím s tím, že je nutné mít určité kvalitativní standardy. My rozhodně nechceme jakkoliv snižovat požadavky na zahraniční lékaře, tedy v tomto případě ukrajinské, pokud jde o požadavky na jejich znalost, ale myslíme si, že tak jak dneska byly aprobační zkoušky nastaveny, tak zkrátka to není úplně šťastné. Řešili jsme to tady právě dopoledne v odpovědi na tu písemnou interpelaci, kdy např. to, že lékař musí udělat čtyři zkoušky, čtyři státnice v zásadě v jeden den, je skutečně velmi

obtížné, a i proto možná je to ten důvod, že úspěšnost je zhruba 10 % u ústních zkoušek.

My jsme řekli, že chceme na základě řady podnětů upravit právě organizaci aprobačních zkoušek. Už jsme přijali nějaká opatření ve smyslu, že ti ukrajínští lékaři, nebo lékaři ze třetích zemí obecně, musí vykonávat a budou muset vykonávat praxi na akreditovaných pracovištích, tu praktickou část, tzn. budou pod odborným dohledem, což jsou samozřejmě i dnes, ta pracoviště budou muset být akreditována, bude tam jasný vzdělávací program. Tímto zajišťujeme kvalitu, pokud jde o tu přípravnou část pro lékaře. A je jasné, a to je i dnes faktem, byť samozřejmě komora tady říká, že hrozí nebezpečí pacientů a že budou pacienti umírat, my nemáme, musím říci, na Ministerstvu zdravotnictví jedinou stížnost na to, že by nějaký pacient byl poškozen ukrajinským lékařem. Skutečně není to tak, že bychom měli stohy stížností v tomto směru a museli jsme je řešit. Naopak je to tak – a já jsem v těch nemocnicích, kterých se to týká, byl, ať už jsou to Teplice, Cheb i Ústí atd., kde jsou s těmi lékaři spokojeni, pouze říkají, že zkrátka ta zkouška je organizována tak, že v zásadě i čeští primáři přiznávají, že by ji neudělali, protože je to velmi náročné v tom smyslu, že lékař musí udělat čtyři zkoušky v jeden den. Pokud neudělá byť jednu zkoušku, musí pak opakovat všechny najednou. Takže to musíme změnit.

Ale ta praxe, ta zkušenost skutečně není negativní. A v konečném důsledku, kdo je odpovědný za to, že ten ukrajinský lékař udělá případně nějakou chybu? Samozřejmě ten, kdo ho dozoruje, případně nemocnice, kde ten ukrajinský lékař pracuje. Pokud ten ukrajinský lékař někoho poškodí, tak to bude nemocnice, která bude muset platit odškodnění. Já si tedy nemyslím, že by byli ředitelé, managementy, primáři tak hloupí, že by si tam nechali někoho, kdo v zásadě vůbec není lékař, a nechali by ho, aby byl v kontaktu s pacientem. Myslím si, že skutečnost není tak negativní, jak prezentuje Česká lékařská komora.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Pane ministře, já jsem zrovna z Karlovarského kraje, o kterém jste se zmiňoval, a musím říci, že úroveň mnohých lékařů je opravdu velmi špatná. Pacienti si sice nestěžují oficiálně stížnostmi, ale když se mezi nimi pohybujete, tak se vyjadřují, že se s lékaři zahraničními nedorozumí. A podle vašich slov asi budeme čekat na to, až opravdu někoho poškodí. Nedochází v České republice spíše k tomu, že v podstatě v uvozovkách vyháníme české lékaře tím, že je ve velké míře nahrazujeme lékaři ze zahraničí? Podle odhadu ČLK v Česku schází aktuálně 3 000 lékařů. Nemalá část českých mediků míří rovnou ze škol do západní Evropy. Další lékaři odcházejí v průběhu své kariéry.

Disponuje vaše ministerstvo v této souvislosti nějakou analýzou? A jaký je její případný závěr ve vztahu k udržení českých lékařů v České republice, tak aby nedocházelo k jejich odlivu do zahraničí? Pokud takovou analýzou nedisponujete (upozornění na čas), jaký je váš názor na tuto problematiku?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan ministr bude odpovídat. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Já skutečně toto nechci nikterak zpochybňovat. Je třeba říci, že v celém projektu Ukrajina, o kterém se tady bavíme, že to je skutečně nějaké zásadní ohrožení pro české zdravotnictví, je dnes zapojeno asi 150 lékařů. U nás v České republice máme asi 43 000 lékařů, to znamená, 150 z nich je v projektu Ukrajina, resp. lékaři, kteří jsou takto zapojení. Takže si nemyslím, že jde o nějaké vyhánění českých lékařů, že by tady byli nahrazováni lékaři ze zahraničí. Je to skutečně stále velmi marginální číslo, ale bohužel je to tak, že zkrátka některé nemocnice se bez nich neobejdou.

A teď se musíme samozřejmě dívat naisky vah. Buď tedy řekneme ano, ten projekt končí, hovoří, ziskat skončí, a povede to, a já nemám důvod nevěřit jak krajům, tak těm nemocnicím, k tomu, že ta oddělení se budou zavírat a skončí pacienti bez péče úplně, anebo upravíme aprobační zkoušky, dáme ten roční limit těm, kteří zkrátka už tady jsou. Protože já souhlasím s tím, a to byla samozřejmě chyba, velká chyba, že tady byly ponechávání lékařů řadu let, někteří třeba šest let, bez zkoušek, které opakovaně neudělali. To samozřejmě není možné. Musíme nastavit jasný limit, a ten chceme nastavit, je to ten roční limit, pokud do toho roku tu zkoušku neudělají, tak zkrátka budou muset jít. Ale zastavit to hned teď ze dne na den – z našeho pohledu, si myslím, že bychom vylili s vaničkou i dítě. Takže chceme upravit aprobační zkoušky, chceme dát roční limit a věříme tomu, že pokud ty zkoušky upravíme tak, jak jsem říkal, tak ta úspěšnost bude větší a ti lékaři budou moct standardně v těch nemocnicích pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní bude interpelovat poslankyně Kovářová ministra Vojtěcha ve věci dárců krve a připraví se pan poslanec Pávek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, jak asi víte, v minulém volebním období jsem se věnovala postavení dobrovolných dárců krve. Novela, kterou se podařilo prosadit, pro ně přinesla vyšší daňové úlevy a daňové úlevy zanesla výslovně také pro dárce krvetvorných buněk, resp. kostní dřeně. Z debat o této problematice jsem si odnesla přesvědčení, že přetrvávajícím problémem, který dárce krve trápí, je skutečnost, že někteří zaměstnavatelé svým zaměstnancům dárce krve nevycházejí kvůli nevyhovujícímu nastavení vstříc. Tím nevyhovujícím nastavením se myslí, že náhradu mzdy poskytovanou dárce ze zákona hradí zaměstnavatelé ze svých prostředků, přestože jde o úkon ve veřejném zájmu.

To nás vedlo k úvaze, zda by nebylo možné těmto zaměstnavatelům takto vynaložené prostředky kompenzovat např. cestou daňové úlevy. Náklady na úkon v celospolečenském zájmu by totiž asi skutečně měla nést celá společnost, ne zaměstnavatel. Pane ministře, souhlasíte s touto tezí? Pokud snad ne, tak proč? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr bude reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je skutečností, že v posledních letech docházelo k systematickému, avšak velmi mírnému poklesu počtu registrovaných dárců krve, nicméně tato skutečnost neměla vliv na dostupnost léčivých přípravků, které jsou z lidské krve vyráběny. Dle údajů za rok 2017 došlo jak v rámci skupiny pravidelných dárců krve, tak i u skupiny prvodárců k mírnému nárůstu oproti roku 2016. U skupiny opakovaných dárců se jedná o nárůst o zhruba 5 000 osob, u skupiny prvodárců o 3 500 osob.

Každoročně z evidence dárců krve odchází přirozeně, zejména z důvodu překročení věkové hranice nebo ze zdravotních důvodů, kvůli zdravotním omezením, kolem 6 až 8 % osob, které je třeba průběžně nahrazovat. Ministerstvo zdravotnictví v této souvislosti dlouhodobě podporuje akce na podporu dárcovství v České republice, jako je např. projekt Daruj krev s Českým rozhlasem, jehož cílem je větší osvěta, zvýšit zájem o dárcovství krve a zejména tedy oslovit prvodárce, což jsou zejména mladí lidé, kteří krev dosud nikdy nedarovali.

Ministerstvo zdravotnictví zajišťuje podporu dobrovolného neplaceného dárcovství krve a jejích složek zejména prostřednictvím Českého červeného kříže, který oceňuje dárce krve, dále mezi priority dotačního programu, který teď připravujeme, dotační program Rozvojové projekty zdravotní péče pro rok 2019, je zařazena propagace dárcovství krve v rámci zařízení transfuzní služby, to tedy připravujeme na rok 2019.

Co se týká zlepšení situace v rámci možné změny ve smyslu daňového zvýhodnění zaměstnavatelů, kteří uvolňují dárce krve, s touto cestou Ministerstvo zdravotnictví v souladu se stanoviskem odborné veřejnosti, tedy zejména odborné společnosti pro transfuzní lékařství České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, souhlasí, nicméně jedná se o záležitost, která musí být primárně řešena na meziresortní úrovni, není to přímo v kompetenci Ministerstva zdravotnictví, takže určitě je to věc, kterou můžeme řešit společně s paní ministryní financí, pokud tedy jde o daňové zvýhodnění zaměstnavatelů. Takže za nás principiálně souhlasíme, ale není to tedy věc, kterou bychom my mohli sami iniciovat, resp. můžeme ji iniciovat, ale nejsme v tomto směru tím subjektem, který může tu zákonnou změnu navrhnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně bude mít zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jsem ráda, že se přikláníte k našemu názoru. My jsme tento návrh měli v našem původním návrhu, nicméně nebyl průchodný právě přes Ministerstvo financí, takže v rámci toho, aby prošlo aspoň něco, nějaké daňové zvýhodnění, jsme ten návrh stáhli. Já jsem

avizovala, že se pokusím podat nějaký návrh tohoto charakteru, a doufám, že mi pomůžete přesvědčit paní ministryni financí, že to je návrh správný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan ministr bude chtít reagovat. Prosím, pane ministře, o doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Určitě ano. Já říkám za sebe a za Ministerstvo financí (zdravotnictví), s tím věcně souhlasíme, samozřejmě nemohu zaručit, že přesvědčím Ministerstvo financí, ale rád s tím pomůžu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní bude interpelovat pan poslanec Pávek pana ministra Brabce ve věci Dolu Frenštát. Připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, členové vlády. Vážený pane ministře, já jen vizuálně se otočím, a jestli jste slyšel ty odpovědi vašich předchozích kolegů, protože já si tady z důvodů procesního připadám jako kafemlejek, který neustále opakuje totéž, ale jak už bylo řečeno, vzhledem k tomu, že se jedná o meziresortní záležitost, kdy o Dolu Frenštát bude rozhodovat vláda, tak bych rád znal i váš postoj za Ministerstvo životního prostředí, protože důl je vlastně na hranici chráněné krajinné oblasti Beskydy a ten rozvoj si ty místní samosprávy a spolky představují úplně jinak, než je důlní činnost, tak jestli k tomu Ministerstvo životního prostředí vašim prostřednictvím bude zaujímat nějaké stanovisko, a pokud ano, tak jaké. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než pozvu pana ministra, tak tady mám omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Monika Červíčková dnes od 16.20 do konce jednacího dne z rodinných důvodů. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající. Děkuji za ten dotaz. Já si myslím, že tady neřeknu něco úplně zásadního, co tady ještě nepadlo, ale chápu, že se vlastně ptáte všech dotčených resortů.

Já možná ještě krátce se vrátím k tomu tématu, které tady zmínila paní ministryně průmyslu a obchodu, protože ono to vlastně souvisí i s agendou Ministerstva životního prostředí a já mohu jenom potvrdit – a to vy víte – že dneska je to ložisko vlastně ve fázi nebilančních zásob, což je ten krok, který byl učiněn, jestli se nemýlím, někdy v roce 2002, a stále ještě i ty nebilanční zásoby znamenají jakýsi mezikrok a dalším by byl potom úplný odpis, tedy úplné zrušení ložiska. Ale aby k takovému zrušení ložiska mohlo dojít, tedy aby ložisko vlastně de iure – de facto by dále existovalo – přestalo existovat, tak by muselo být úplně vyřazeno z evidence a o tom by pak muselo rozhodovat Ministerstvo průmyslu a obchodu po projednání

s Českým báňským úřadem a to by samozřejmě znamenalo změnu, už zmiňovanou v odpovědi paní ministryně průmyslu a obchodu, surovinové politiky státu.

Z pohledu Ministerstva životního prostředí je to docela snadné, protože vy víte, že více než 50 % prostoru Trojanovice leží v chráněné krajinné oblasti Beskydy. Zároveň je to evropsky významná lokalita Natura 2000, to území má vysokou přírodní a krajinářskou hodnotu a kromě toho je také intenzivně rekreačně i sídelně využito. Z toho logicky vychází nesouhlasná vyjádření orgánů státní správy na úseku ochrany přírody a životního prostředí, místních samospráv i občanských sdružení, takže stanovisko Správy chráněné krajinné oblasti Beskydy, která spadá pod Ministerstvo životního prostředí, a jak jsem řekl, i veškerých dotčených municipalit je byt' jen k průzkumné ražbě v rámci nějakých budoucích čistě teoretických kroků konstantně negativní a já si troufám říci, že by zůstalo konstantně negativní i nadále. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já bych přece jenom ještě malinko přitlačit na váš osobní názor v této věci, nezávisle teď na surovinové politice státu, kterou reprezentuje MPO.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Určitě můj osobní názor je, že si neumím představit okolnosti, za kterých by se tam začalo znovu těžit. Ale znovu říkám, z právního pohledu a z pohledu báňské legislativy, aby to opravdu nikdy nebylo možné, tak by to znamenalo, že by muselo dojít reálně k úplnému odpisu toho ložiska, což je krok, který by muselo vyvolat MPO nebo báňský úřad. Je to přece jenom 1,6 miliardy tun černého uhlí, které tam někde pod zemí je.

Ale myslím si, nebo jsem dokonce přesvědčen, že za stávajících okolností, ale velmi pravděpodobně i za budoucích okolností to, jak je to ložisko koncipováno, jaká je tam geologická struktura a v jakém území se to nachází, tak si jeho reálnou těžbu opravdu neumím představit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní bude interpelovat pan poslanec Munzar pana ministra Hamáčka ve věci způsobu jmenování vlády a připraví se paní poslankyně Kovařová.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já stahuji jak tuto, tak následující interpelaci, protože to je interpelace, u níž nemá smysl čekat třicet dní na odpověď, takže stahuji obě interpelace, když tu není pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za stažení interpelace. Prosím tedy paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ministra Staňka ve věci kulturních památek. Připraví se pan poslanec Michálek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, tématem, o kterém často a ráda mluvím, jsou kulturní památky. Přesněji řečeno zajištění financování jejich obnovy. Jsem přesvědčena o tom, že je dosud nedostatečné, zejména pokud jde o podíl státu. Snažila jsem se o tom v posledních letech přesvědčit ministra kultury Hermana a ministra financí Babiše. Doufám, že to mělo nějaké výsledky.

Já bych se teď ráda zeptala i vás jako nastupujícího ministra kultury, zda podpora obnovy kulturních památek má a bude mít vaši podporu, zda se budete o potřebné navýšení prostředků s paní ministryní financí dostatečně srdnatě bít. Jestli totiž poslední léta něco zcela jasně ukázala, tak to, že hodně závisí na osobnosti ministra kultury, který si ve střetu s ministrem financí musí stát za svým. Pane ministře, budete takovým nebojácným ministrem, který se za kulturní památky postaví? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. V souladu s jednacím řádem vás informuji, že řádně omluvený nepřítomný pan ministr vám odpoví do 30 dnů.

Nyní tedy prosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat pana ministra Hamáčka ve věci vymahatelnosti práva na informace. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já už se řadu let věnuji právu na informace a zabývám se celou řadou otázek, které se toho týkají, a vím o mnoha a mnoha případech lidí, kteří chtěli v legitimních kauzách získat informace od státních úředníků, a bohužel kvůli nedokonalému systému práva na informace se ocitli v nekonečném kolečku vracení rozhodnutí odvolacím správním orgánem, ze kterého není žádný způsob, jak se z něho dostat. Jde o případy, kdy si třeba novinář požádá o nějaké informace a následně 14krát podává odvolání a to rozhodnutí je vždycky zrušeno jako nezákonné, ale ten člověk se k těm informacím nedostane. To znamená, není tady efektivní ochrana práva na informace, které je zaručeno ústavním pořádkem České republiky v článku 17 Listiny práv a svobod.

A já jsem vás chtěl požádat o to, abyste se zasadil o zlepšení vymahatelnosti práva na informace, a to nemluvíme o případech, které jsou problematické, jako jsou třeba i kverulační žádosti o informace, ale v těch případech, kde lidé opravdu legitimně hledají informace, které mají úřady k dispozici, kde to může přispět nejenom informovanosti a veřejné debatě, ale i ekonomice, protože ty informace jsou znovu využitelné. Stát má spoustu ekonomicky velmi zajímavých informací, jako jsou třeba informace, které jsou o jízdních řádech, kdy jezdí které spojení, aby to šlo propojit. A i v tomto případě docházelo k tomu, že úřady nebyly ochotné poskytovat informace o jízdních řádech a udržovaly monopol jedné společnosti.

Takže v tomto případě si myslím, že bychom se měli zasadit o nápravu toho současného stavu. Víme, že zákon o svobodném přístupu k informacím byl přijat v roce 1999, začal platit 1. 1. 2000, teď nás čeká dvacetileté výročí, a měli bychom pro to něco udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan ministr vám odpoví do 30 dnů. A já prosím pana poslance Dominika Feriho, který bude interpelovat ministryni Malou ve věci civil.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak ještě jednou. Paní ministryně je ministryní jeden den. Nebyla v předchozí vládě a bylo by velmi nefér pokládat jí nějaké záludné otázky týkající se stavu na ministerstvu. Proto jsem zamýšlel se jí zeptat na její vize. Tady v tom příspěvku to měla být vize stran civilního řádu soudního, který je teď ve stadiu věcného záměru. Bohužel paní ministryně tady není. A to jediné, co chci připodotknout, je, že její omluva došla 45 minut po rozlosování interpelací, kdy se ukázalo, že třetina dnešních interpelací je na ni. To je to jediné. Na tyto věci, kterými se budeme zabývat několik následujících měsíců a let, se samozřejmě doptám v budoucnu. Děkuji.

A ještě pro pořádek, stahuji interpelace pod číslem 13, 14, 25, 27. To znamená všechny dnešní, jak ty předchozí, tak ty následující. Děkuji a hezký zbytek dne.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní tedy prosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat paní ministryni Malou ve věci rady pro soudnictví.

Poslanec Jakub Michálek: Já musím předně poněkud paradoxně pochválit paní ministryni Malou, že tady není, protože podle mých informací odjela do Brna vyřešit souběh svých funkcí, což je dobře, protože ministr by se měl věnovat své práci na plný úvazek.

A nyní k tomu předmětu interpelace, což je rada pro soudnictví. Rada pro soudnictví je institut, který je zaveden ve velké části zemí Evropské unie. My jsme byli s delegací ústavněprávního výboru v Nizozemsku a měli jsme tam setkání s místopředsedou tamější rady pro soudnictví a předsedou evropské sítě rad pro soudnictví a probírali jsme tam možnosti zavedení rady pro soudnictví v České republice. Protože když se vžijete do role ministra spravedlnosti, tak si musíte uvědomit, že to je velmi těžké provádět v justici nějaké reformy, protože justice z povahy českého ústavního systému, a je to tak správně, z povahy dělby moci, musí být nezávislá. A tak i ministr, který se snaží zvýšit kvalitu justice, zákonitě naráží na určitý odpor soudců a potřebuje jasného partnera, který by reprezentoval justici, garantoval by její nezávislost jakožto celé té odnože v rámci systému dělby moci. A my vzhledem k tomu, že máme tři nejvyšší soudy, takovou jednoznačnou instituci, která by převzala zodpovědnost za obecné soudnictví i Ústavní soud a snažila se

o kvalitu toho soudního systému vůči občanovi, aby dostal svoje rozhodnutí spravedlivě a v řádné době, takovou instituci bohužel nemáme.

Já jsem chtěl paní ministryni poprosit, jestli by zvážila možnosti, že by Česká republika připravila zavedení tohoto institutu a přidali jsme se tak k poměrně široké rodině států, které mají tohoto garanta nezávislosti justice. Na druhou stranu musím říci, že nikdo z nás nechce, aby justice byla nezávislá na zákonech a aby tady došlo (upozornění na čas) k jakémusi zapouzdření jako v balkánských státech a na Slovensku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně vám odpoví písemně do 30 dnů. A jelikož pan poslanec Feri stáhl svoji následující interpelaci, tak prosím pana poslance Pávka, který bude interpelovat ministryni Dostálovou ve věci Dolu Frenštát.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, členové vlády, toto je poslední interpelace ve věci Dolu Frenštát, navíc na ministryni, která před chvílí odešla, takže se ústní odpovědi nedočkám. Ale ministryně Klára Dostálová za Ministerstvo pro místní rozvoj hraje důležitou roli a já bych tu odpověď rád dostal pokud možno dříve než na 30 dní, poněvadž tam právě probíhá vlastně to řízení o odstranění stavby. Tam podle informací, které mám z regionu, tak stavba toho dolu nikdy nebyla zkolaudována a bylo u ní neustále prodlužováno stavební povolení až do dne, kdy někdo tuto záležitost opomněl udělat, to stavební povolení propadlo, a tím se ta stavba stala nelegální a vlastně jako nelegální stavba musí být odstraněna. Vedou se tam nějaká soudní řízení. Já jsem doufal, že obdržím informace věcně správné, tak bych v této věci chtěl paní ministryni požádat, aby mně ty informace doručila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Paní ministryně vám odpoví do 30 dnů písemně. A nyní, jelikož pan poslanec Munzar stáhl svou následující interpelaci, tak poprosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat pana ministra Plagu ve věci národního vzdělávacího programu.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se v zásadě odkazuji na to, co už pronesl Lukáš Bartoň, který měl podobnou interpelaci. Také mě zarazilo, že už od roku 2004 máme v platném školském zákoně ustanovení o tom, že máme mít národní program vzdělávání, ze kterého mají vycházet následně rámcové vzdělávací programy a tak dále. Ten dokument za 14 let platnosti zákona nebyl přijat, a tudíž se neustále dostáváme do naprosto zbytečných debat o tom, jestli se má zavádět větší finanční gramotnost nebo jestli se má zavádět programování na základní škole, co konkrétně by se mělo učit s ohledem na vývoj technologií a řekněme vývoj společnosti. Všechny tyto informace by měly projít širokou politickou a veřejnou debatou po konzultaci, kterou by provedlo Ministerstvo školství se zainteresovanými aktéry. A tento dokument má být schvalován podle platného zákona parlamentem.

Bohužel k tomu nikdy nedošlo a myslím si, že bychom to konečně měli napravit, abychom si tyto diskuse už pak mohli odpustit a aby pro tvorbu těch rámcových vzdělávacích programů existoval dokument, který bude mít demokratickou legitimitu i této slavné Sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Pan ministr není přítomen, takže vám odpoví do 30 dnů písemně.

A já prosím pana poslance Pávka, který bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci pracovních míst a sněmovního tisku 199. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, já jsem si při pročítání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 199, přečetl úžasné věci o tom, jak se budou zjednodušovat v podstatě nákupy léků a dalších věcí a jak se tedy ta věc dotkne pozitivně pojištěnců a jak se to pozitivně dotkne i státní pokladny. Dočetl jsem se, že to bude efektivnější než doposud, a to se mi všechno líbí. A pak jsem si tam přečetl, že tam jsou nároky na navýšení počtu úřednických míst a s tím spojené náklady a výdaje. Tak aniž bych v tom hledal jakoukoli záluďnost, tak opravdu na tohle jsem hodně citlivý. Já se domnívám, že prostě ministerstva jako centrální orgány státu obecně jaksi jsou nabobtnalá, co se týká počtu lidí, a tím pádem i agendy, kterou si ti lidé vymýšlejí, a nevidím to jako moc dobrý nápad, aby se v rámci zefektivnění jakéhokoliv procesu nabírali další lidé do státní správy. Takže součet každoročních nákladů tady vidím za 18 a čtvrt milionu a jednorázových nákladů 25 milionů.

Tak bych se vás chtěl zeptat, jestli o tom víte, že se vám tam za zády jakoby zase rozbobtnává prostě státní správa, a jestli je to skutečně tedy podle vašeho názoru nutné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana ministra o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážený pane poslanče, je to trošku úsměvné. Za prvé tedy je třeba říci, že se nejedná o léky, ale o zdravotnické prostředky, o pomůcky. A je třeba to vidět v kontextu té za prvé geneze, proč vlastně tu právní úpravu navrhujeme a vlastně co má obsahovat.

Já jsem o tom mluvil při tom prvním čtení. Tady stále funguje systém, který zrušil Ústavní soud, funguje do konce tohoto roku, pokud tedy přijmeme tento návrh, kdy stanovování úhrad zdravotnických prostředků v zásadě je na zdravotních pojišťovnách, primárně na VZP. Ta stanovuje úhradu na základě nějakého průzkumu trhu v ekonomicky nejnížší variantě, tam to taky dělají nějakí úředníci. A Ústavní soud řekl, že to je neústavní, netransparentní a nepredikovatelné pro pacienta, a zrušil

to s tím, že do konce tohoto roku máme čas na přípravu nové právní úpravy tak, aby ten nárok byl v zákoně a celá pravidla byla v zákoně.

Takže v zásadě se děje to, že ta agenda se přesouvá z VZP, kde to bezesporu, já nevím teď kolik, dělali také nějací lidé, protože je to agenda, kterou zkrátka musíme udělat, Ústavní soud nám to uložil nálezem a musí tady být zkrátka nějaký administrativní subjekt, ať je to již pojišťovna, nebo to je SÚKL, nebo to je ministerstvo, který bude ten nárok administrovat. To si nemůžeme vycucát z prstu a to samozřejmě musí nějací lidé dělat. Takže teď to dělají nějací lidé na VZP, ti to asi dělat nebudou od toho 1. 1. 2019, pokud schválíme tento návrh, a bude to dělat ministerstvo, potažmo tedy zejména Státní ústav pro kontrolu léčiv, kde se tím bude zabývat 25 zaměstnanců. Je to věc, která je nikoliv zase tak zásadně administrativně složitá, my jsme to stanovovali nebo nastavovali tak, aby to nebylo úplně administrativně složitě, ale přece jenom určitá administrativa s tím bude z hlediska vyřazování zdravotnických prostředků z těch kategorizačních skupin, tvorby skupin vzájemně zaměnitelných prostředků, cenové soutěže a tak dále. Zkrátka musí tam být někdo, kdo to bude administrovat.

A pak musí být také přezkum. To je vlastně také něco, co Ústavní soud řekl, že je problém, protože vlastně tam není žádný přezkum. Tady v tom případě bude přezkum na Ministerstvu zdravotnictví. Stejně jako například u léků, pokud se rozhoduje o úhradě, tak je možné se odvolat k Ministerstvu zdravotnictví. A tam toto bude zajišťovat šest zaměstnanců, ta odvolání proti prvostupňovým rozhodnutím. Takže nemyslím si, že to je nějaké zásadní navýšení administrativního aparátu, je to pouze přesun z bodu A, kde se to nějak dělalo podle Ústavního soudu i podle mého názoru neústavně, netransparentně, prokorupčně, přesun do bodu B na Státní ústav pro kontrolu léčiv, potažmo Ministerstvo zdravotnictví jako odvolací orgán, a tyto dva subjekty to budou administrovat, ten nárok bude jasně stanoven v zákoně, jasná pravidla. Snažili jsme se skutečně to nastavit tak, aby to bylo co nejméně administrativně náročné. Já tady nechci o té právní úpravu znovu vykládat, protože jsem to řekl v prvním čtení a bude ještě na to určitě spoustu času ve zdravotním výboru. Ale zkrátka musí to někdo administrovat, aspoň ten základ. A nemyslím si, že to navýšení je nějak zásadně velké. My to samozřejmě budeme pokrývat z prostředků naší kapitoly. Pravděpodobně na to nebudeme požadovat nějaké zásadní navýšení prostředků.

Samozřejmě tam bude ta prvotní investice, která se bude týkat zase primárně softwaru, protože celá ta evidence samozřejmě musí být pod nějakým softwarovým řešením, nějakým nástrojem. Takže to je nějaká ta prvotní investice, ale nemyslím si, že toto je něco tak zásadního, pokud se bavíme o tom, že se jedná o zdravotnické prostředky za zhruba 6 miliard korun ročně, je jich asi 50 tisíc a jsou možná pro stovky tisíc pacientů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan poslanec Pávek má zájem na doplňující otázce. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane ministře, za vysvětlení a popis toho obsahu zákona. Já se v podstatě jakoby s návrhem toho zákona ztotožňuji právě jenom až na ta nová místa. Já se domnívám, že každé navýšení počtu úřednických míst je velmi zásadní v dnešní době, kdy prostě už jakoby těch parazitujících jakoby prostě jednotek je příliš mnoho a zejména na centrálních orgánech. Ale líbil se mi váš výraz jako přesun. A to se mi neposlouchá jako přesun. Kdybyste řekl, že jako tady ta místa jakoby ruším, protože už tu agendu dělat nebudou, a tady je tedy jaksi oživím, protože jakoby tu agendu přesuneme pod jiný subjekt, je to jedno, jestli je to Ministerstvo zdravotnictví, nebo jestli je to Státní ústav pro kontrolu léčiv, tak bych tomu rozuměl a opravdu bych vám zatleskal. Ale tady to vypadá, že opravdu chcete vytvořit další místa.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Není tomu tak. Za prvé si je třeba uvědomit, že VZP není státní orgán, není to státní instituce, takže na tu my nemáme přímo vliv, kolik to tam bude dělat lidí. Takže ten přesun je de facto, ale samozřejmě de iure to není tak, že tabulková místa se škrtnou VZP a přesunou se na ministerstvo. To určitě víte, že VZP v tomto směru funguje svébytně jinak, není to státní instituce. Ale ta agenda se přesune, takže nějací lidé, kteří to administrovali na VZP, tak potřebujeme také lidi, kteří to budou administrovat na Ministerstvu zdravotnictví. Ale důležitá věc je, že my ty lidi pokryjeme nikoliv navýšením tabulek, my nebudeme zvyšovat tabulková místa, respektive nová tabulková místa. My to pokryjeme z těch lidí, kteří tam už dnes jsou, respektive z těch míst, která tam dnes jsou.

My nemáme obsazena všechna místa na Ministerstvu zdravotnictví, zdaleka ne. Já jsem přebíral Ministerstvo zdravotnictví, kde byla 65% obsazenost. Největší obsazené ministerstvo ze všech. Takže si nemyslím, že zrovna my utrácíme peníze za zbytečné úředníky, my jsme na 75, ale stále je to hodně pod všemi ostatními resorty, které mají zhruba 85, 90 %, takže my ta tam volná místa máme a využijeme je stejně jako Státní ústav pro kontrolu léčiv. Takže nebudeme vlastně požadovat nějaká nová místa, my využijeme ta, která dnes jsou prázdná. Ostatně paní ministryně financí, kdyby tady byla, tak by potvrdila, že ona každému úřadu, každému ministerstvu, které požaduje navýšení systemizovaných míst, říká ne. Je v tom velmi striktní bez ohledu na to, o koho se jedná. Takže má v tomto jasné zadání nebo jasnou představu, že se nemá právě navyšovat počet míst. Mají se obsadit ta, která jsou volná, případně ta, ony mrtvé duše, tak se škrtnat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. To byla dnešní poslední interpelace, takže já konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Děkuji všem členům vlády, kteří se zúčastnili, odpovídali a vydrželi až do konce, stejně tak děkuji všem vám, páni poslanci a paní poslankyně, a dnešní pořad jednání je tímto vyčerpán.

Sejdeme se znovu zítra v 9.00 hodin, kdy jsou napevno zařazeny body 58, 59, 60 a 63. Jedná se ze začátku o body ohledně dopravní infrastruktury a pozemních komunikací, následuje školský zákon a důchodové pojištění. Jsou to všechno třetí čtení. Já vám děkuji, tímto dnešní jednání končím. Přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny, a jak jsem řekl, sejdeme se zítra v 9.00 hodin.

(Jednání skončilo v 16.51 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

29. června 2018

Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 16. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Bartoš hlasuje s náhradní kartou číslo 7.

O omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec – osobní důvody, Andrea Babišová – zahraniční cesta, Pavel Bělobrádek od 11.30 pracovní důvody, Ondřej Benešík – zahraniční cesta, Jan Birke – pracovní důvody, Stanislav Blaha – zdravotní důvody, Andrea Brzobohatá od 12 hodin – zdravotní důvody, Jan Čížinský od 9.30 pracovní důvody, Petr Dolínek – rodinné důvody, Dominik Feri – pracovní důvody, Josef Hájek – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel – rodinné důvody, Martin Jiránek – zdravotní důvody, Marian Jurečka – osobní důvody, Pavel Juříček – zahraniční cesta, Jiří Kobza – zahraniční cesty, František Kopřiva – zahraniční cesta, Jaroslav Kytýr – zahraniční cesta, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Jiří Mašek – rodinné důvody, Jiří Mihola – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – osobní důvody, Jan Skopeček do 10 hodin – pracovní důvody, Pavel Staněk – zahraniční cesta, Lubomír Španěl – rodinné důvody, Vlastimil Válek – pracovní důvody, Jiří Valenta – zahraniční cesta, Rostislav Vyzula – rodinné důvody, Lubomír Zaorálek – zahraniční cesta, Radek Zlesák – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Jan Hamáček – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Alena Schillerová – osobní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 9 hlasuje pan ministr Ťok. (V sále je velmi rušno.)

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku třetího čtení, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty pro projednání, a to v body v tomto pořadí: bod 58, sněmovní tisk 76, bod 59, sněmovní tisk 51, bod 60, sněmovní tisk 61, bod 63, sněmovní tisk 120, bod 61, sněmovní tisk 79, bod 62, sněmovní tisk 93, a bod 64, sněmovní tisk 137. Poté bychom případně pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu, to je blokem zákonů prvního čtení.

A já vás opravdu poprosím o klid v sále, abychom se nemuseli překřikovat. Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech. Děkuji.

Jako první s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Vážený předsedo, dovoluji, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařadit v pořadí schůze bod č. 38. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, je to sněmovní tisk 206, a to na úterý 10. 7. po již pevně zařazených bodech, to jsou ty body 88 – guvernér ČNB a bod 102 – debata ke kúrovcí. Tedy jako třetí v pořadí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezký den. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl požádat o pevné zařazení bodu, a to bodu volebního, volba místopředsedy Sněmovny, na úterý 10. července v 18.30. Je to po dohodě s předsedou volebního výboru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: V 18.30. Slyšel jsem dobře. Tak. Ptám se, kdo další má zájem o vystoupení k pořadí schůze? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat o návrzích, které jste právě vyslechli.

Nejprve návrh pana předsedy Faltýnka na to, abychom bod 38, sněmovní tisk 206, zařadili v úterý 10. 7. po již pevně zařazených bodech jako třetí bod. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, přihlášeno je 148 poslanců, pro 79, proti 28. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Chvojky, který chce zařadit pevně volební bod – volbu místopředsedy PS – a to v úterý 10. 7. v 18.30.

Já zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 56, přihlášeno je 150 poslanců, pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Já vám děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zazněly. Dovolte mi přečíst omluvu. Pan poslanec Ivo Vondrák se omlouvá mezi 13.00 a 14.00 z důvodu jednání ve volebním kraji. A než přistoupíme k dalším bodům pořadí jednání, poprosím pana předsedu volební komise, aby vyhlásil příslušné lhůty.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne. Já jsem teď poprosil o ten kratičký prostor před otevřením dalšího bodu, abych reagoval na čerstvě odhlasované pevné zařazení bodu, konkrétně toho volebního bodu na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny. Protože je to tedy úterý 10. 7. jako poslední bod večer, tak my musíme dodržet tu čtyřiařicetihodinovou lhůtu mezi volební komisí, projednáním na komisí, a samotnou volbou. Proto bych vyhlásil tu lhůtu na pondělí 9. 7. do 12 hodin.

Takže ještě zopakuji pro poslanecké kluby. Lhůta na podání návrhů na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny bude pondělí 9. července do 12 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Paní poslankyně Golasowská hlasuje s náhradní kartou číslo 5.

Budeme tedy pokračovat v souladu se schváleným pořadem schůze. Jako první otevírám bod

58.

Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černožského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 76/ - třetí čtení

Poprosím, aby se u stolku zpravodajů usadil pan poslanec Martin Kolovratník a zpravodaj garančního výboru. Je zde omluven pan poslanec Adamec, poprosím tedy pana poslance Bauera, pro třetí čtení není nutné o tom hlasovat. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 76/8, který byl doručen den 1. června 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 76/9.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Mám zájem o velmi krátké slovo, děkuji za něj. Chtěl bych teď s předstihem, ještě před rozpravou, na kterou se těším a jsem připraven, poděkovat všem kolegům, kteří se se mnou nebo s námi společně účastnili příprav a postupného projednávání tady té novely. Připomenu, že není to vládní návrh, ale poslanecká iniciativa. My jsme ji dávali do systému 1. února letošního roku, takže téměř na den máme za sebou pět měsíců velmi intenzivní práce. Nakonec k těm 17 pozměňovacím návrhům odborně vydiskutovaným na garančním hospodářském výboru jsme přidali ještě další čtyři společně s ústavněprávním výborem, které jsme nakonec pozitivně tedy na garančním hospodářském výboru vydiskutovali a věřím, že v tuto chvíli s velmi vysokou pravděpodobností v Poslanecké sněmovně najdeme shodu pro podporu těch návrhů právě tak, jak to plénu navrhl garanční hospodářský výbor. Pokud vše dobře dopadne, je předjednáno, že by se tento zákon měl stihnout projednat v Senátu zhruba do 14 dnů během července, takže po podpisu prezidenta počítáme od září, že nabude účinnosti. Už jsem

řekl několikrát, předpoklad je, že by mohl těm nejvýznamnějším dopravním stavbám pomoci zrychlit v průměru o tři až pět let.

A ještě jednou chci poděkovat vám všem za důvěru, protože tohle je opravdu unikátní okamžik, kdy všechny poslanecké kluby tomu návrhu daly svoji podporu a podporují i ty jednotlivé poslanecké návrhy. Takže děkuji a těším se na rozpravu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu. A jako první se hlásí pan zpravodaj do obecné rozpravy – nebo rozpravy. Není obecná, je třetí čtení, pouze rozprava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, dovoluji mi, abych jako nově ustanovený zpravodaj tohoto sněmovního tisku vám, ale i hlavně panu předsedajícímu shrnul hlavní body, tak jak procházel tento poslanecký návrh celým legislativním procesem. Bylo řečeno, že se jedná o sněmovní tisk číslo 76. Je to novela zákona číslo 416 o urychlení výstavby, velice zkráceně řečeno. Jedná se o případ, kdy předkladatelem je skupina poslanců, musím říci, že napříč celým politickým spektrem této Poslanecké sněmovny. Důležitá informace je, že vláda s tímto návrhem vyslovila souhlas.

Dne 6. března na 7. schůzi proběhlo první čtení a tento sněmovní tisk byl přikázán jako garančnímu výboru hospodářskému a následně taktéž jako dalšímu výboru ústavněprávnímu. Jak tady řekl můj předřečník, tato poslanecká novela byla řádně projednána po prvním čtení na hospodářském výboru a ústavněprávním výboru. Důležitá informace je, že 30. 5. proběhlo druhé čtení, a vážený pane předsedo, nebyl podán návrh na zamítnutí, což je důležitá informace.

A konečně k pozměňujícím návrhům, které se týkají samotné novely. V souboru pozměňovacích návrhů máme tyto typy pozměňovacích návrhů: je to soubor pozměňovacích návrhů hospodářského výboru, které jsou vedeny pod písmenem A, dále jsou zde pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru, které jsou vedeny pod písmenem B. A dále mi dovoluji, abych vás informoval, že máme další pozměňovací návrhy, které byly podány ve druhém čtení, a to pozměňovací návrhy pod písmenem C pana kolegy poslance Zahradníka, dále pozměňovací návrhy pod písmenem D pana poslance Ferjenčíka, následně pozměňovací návrhy vedené pod písmenem E pana kolegy poslance Grospiče, v předposlední řadě pozměňovací návrhy pod písmenem F, které byly podány prostřednictvím pana poslance Kolovratníka, a naposledy pozměňovací návrhy pod písmenem G, což jsou návrhy, které byly podány prostřednictvím paní kolegyně poslankyně Balcarové a pana poslance Čížinského.

Takže děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá od 12.30 hodin z osobních důvodů.

Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jan Zahradník, kterému tímto dávám slovo. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, svoje vystoupení jsem rozdělil na dvě části. První spočívá v tom, že splním výzvu z legislativního odboru Sněmovny, který mě vyzval, abych přečetl a seznámil vás s legislativně technickou úpravou k svému pozměňovacímu návrhu, který je evidovaný ve sněmovním tisku jako C1 a C2. Ta legislativně technická úprava zní: V pozměňovacím návrhu pana poslance Zahradníka se v bodě prvním, text 1/49 dává do uvozovek. Takže tím plním povinnost načení té legislativně technické úpravy.

Připomínám, že mé návrhy jsou vedeny, jak už jsem řekl, pod písmenem C. Spočívají v tom, že navrhuji doplnit mezi ty vybrané komunikace také silnice 1013, 1020, 1/34 a 1/37, tvořící takový okruh kolem republiky a propojující osm krajských měst. Já vím, že je tady nějaká dohoda. Já nechci tu dohodu bourat. Žádám vás o podporu a největší argument pro tu podporu bych našel možná na místě, v které bych úplně nedoufal.

Tady na setkání lídrů českého stavebnictví 4. května tohoto roku předseda vlády, tehdy v demisi myslím, Andrej Babiš řekl doslova – teď budu citovat jeho vystoupení: "Teďka je tam ta čtyřistašestnáctka ve Sněmovně. Určitě já budu podporovat, když tam poslanci načtou ty obchvaty. My chodíme se dívat na ty obchvaty. Břeclav, Přerov, Frýdek-Místek a další věci, Havlíčkův Brod, Rakovník. Už to umím nazpaměť všechno. To je ta brzda," říká pan premiér, "pro normální život lidí i pro investice. Kdyby byl Přerov hotový, tak ta automobilka nebyla na Slovensku, ale na letišti v Přerově. Toto je první krok. Ta čtyřistašestnáctka. Je samozřejmě dobře, že to předložili poslanci všech stran a hnutí ve Sněmovně, a určitě to pomůže, ale není to to zásadní řešení. Zásadní řešení je samozřejmě stavební zákon," říká pan premiér ve svém vystoupení.

Tak já bych netušil někdy, že budu tak důrazně plnit jeho přání. V mém návrhu, který jsem předložil, je vlastně zahrnuto celkem 43 obchvatů měst, obcí a osad na zmíněných silnicích. Tím pádem bych si dovolil požádat Sněmovnu o podporu tohoto mého návrhu, který, jak je vidět, má i podporu lídra hnutí ANO, což bývá obvykle signál, že poslanci tohoto hnutí jeho přání vyslyší a podle jeho pokynu budou hlasovat. Předem tedy děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další je přihlášená paní poslankyně Dana Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych tady chtěla mluvit o svém pozměňovacím návrhu, tedy nejenom mém, ale podali jsme ho společně s panem poslancem Čížinským, a jedná se o výstavbu jezu u Děčína. Tato stavba původně v seznamu dopravních staveb u novely zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury nebyla a byla tam vložena pomocí pozměňovacího návrhu pana poslance Foldyny a paní poslankyně Matušovské.

Vlastně mám k tomu několik důvodů, proč jsme ten pozměňovací návrh podali. My jsme minulý týden ve výboru pro životní prostředí měli kulatý stůl právě k výstavbě jezu u Děčína a tam se mluvilo nejenom o ekonomických dopadech, ale

také o dopadech na životní prostředí a vůbec na efektivitu té případné investice. Ale já se budu držet životního prostředí, protože to je moje pozice jako předsedkyně životního prostředí v Poslanecké sněmovně. (Veliký hluk v sále.)

Výstavba jezu u Děčína by významně poškodila životní prostředí. Jde tam hlavně o Naturu, území –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíličku přeruším a poprosím kolegy a kolegyně o klid v sále, abychom se slyšeli.

Poslankyně Dana Balcarová: – Natury 2000, které je chráněno v rámci Evropské unie.

A co je podle mě takový velmi závažný argument, že v tuto chvíli Ministerstvo životního prostředí připravuje kompenzační opatření, které by mělo být hotovo 30. června, takže v tuto chvíli není vůbec jisté, jestli půjde kompenzovat poškození životního prostředí, které by vzniklo právě výstavbou jezu u Děčína. Takže schválit dneska stavbu, o které není vůbec rozhodnuto z pohledu životního prostředí, si myslím, že je velmi nevhodné. Současně od roku 2005 probíhá řízení EIA a několikrát bylo přerušeno a v tuto chvíli právě se čeká na Ministerstvo životního prostředí. Takže schvalovat stavbu, která vůbec nevíme, jestli se bude dát realizovat, mi přijde velmi nešťastné. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych vyvrátit několik málo nepravd, které tady zazněly. Zaprvé Ministerstvo dopravy, když zpracovávalo projekt splavnění Labe a vodní stupeň Děčín, muselo zpracovat také efektivitu. A ta vložená investice má návratnost 12 let. Jestli máte nějakou jinou investici, která v hodnotě 3,5 miliardy, protože ten samotný jez bude stát zhruba 3,5 miliardy a 1,5 miliardy bude stát obnovitelný zdroj elektrický, to znamená vysoce ekologická záležitost, tedy 5 miliard korun, jestli máme někde propočítáno, že umíme 5 miliard korun vrátit do 12 let, tak klobouk dolů.

Když hovoříme o ekologii, podívejte se, na přelomu té éry, která tady skončila rokem 1989, se výrazně bojovalo proti Gabčíkovu-Nagymaros, tam se dělaly demonstrace, zejména ze zahraničí. A argumentovalo se, jaký to bude zásah do životního prostředí. Jedťte se podívat dneska do Gabčíkova, kam třetina Evropy jezdí na dovolenou. Je to tam nádherné.

To, že EIA přerušily státní organizace, a tím myslím CHKO Labské pískovce, to je poněkud úsměvné, když se podíváte na loď, která jede naložená na 180 centimetrů a veze 750 tun materiálu, to znamená, na té lodi jsou dva lidi a jeden motor, tak tento náklad by vezlo téměř 40 kamionů, 40 motorů a 40 řidičů. Prosím vás, to jsou velmi liché argumenty.

Podpoříme výstavbu splavnění Labe, protože naši předkové už investovali do vodní cesty 170 miliard korun. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovolil bych si vás také poprosit o podporu svého pozměňovacího návrhu, který je zařazen pod písmenem E a týká se přílohy k výše uvedenému návrhu zákona č. 416/2009 Sb., kde by se v bodě číslo 2 dráhy doplnilo u drah nekonvenčních na konec také text "železniční trať Praha – Lysá nad Labem – Milovice – Mladá Boleslav".

Tato věc se týká už dlouhodobého problému, který se týká spojení Prahy s Turnovem a Libercem přes Mladou Boleslav. Jedná se o konvenční železniční trať, která však svou kapacitou nevyhovuje dnes potřebám jak provozu osobní dopravy, rychlého spojení s Libercem, s Mladou Boleslaví, ale ani kapacitní přepravě pro automobilové závody v Mladé Boleslavi. V současné době prochází rekonstrukcí trať alespoň s částečnými úpravami mezi Nymburkem a Mladou Boleslaví, zkapacitnění výhyben, avšak to samo nepostačuje řešení nákladní přepravy a výrazně to omezuje přepravu osobní.

Vzhledem k této věci bylo vypracováno již několik studií a variant a v současné době studie, která pracuje se Všejskou spojkou, prochází svým posuzováním. Ovšem z hlediska posuzování záměrů a vhodnosti ze strany Evropské unie zde došlo k tomu, že byla posuzována pouze lokální osobní přeprava, nikoli dálková osobní přeprava a zcela byl pominut faktor nákladní železniční přepravy, která je limitující a stěžejní pro tuto trať. Myslím si, že tím, že by výstavba Všejské spojky, která by urychlila spojení Prahy s Mladou Boleslaví, Turnovem a Libercem a pomohla zkapacitnění této přepravy jak osobní, tak nákladní ve směru na velice vytíženém severním koridoru, by pomohla a posunula tuto věc dále, aby se z úvah a záměrů začala realizovat i vlastní projektová dokumentace a potom i výstavba této důležité železniční stavby.

Tímto vás prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. (V sále je stále hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník se hlásí do rozpravy. Prosím. A opravdu vás poprosím o klid v sále. Jestliže někdo potřebuje diskutovat, nechť tak činí v předsálí. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Hlásím se do rozpravy, abych řekl dvě věci – první bude reakce teď na tu předešlou diskusi k tomu pozměňovacímu návrhu týkajícímu se vodních děl a v druhé části ještě přednesu legislativně technickou úpravu.

K té vodě, kolegyně, kolegové, velmi stručně. Teď jsem se díval do podkladů a tohle je důležité, abyste věděli. Když jsme v průběhu těch mnou avizovaných pěti měsíců ten zákon, tu novelu chystali a hledali tu citlivou politickou dohodu, tak jen pro vaši představu úvodní návrh ze strany ŘVC, jaká všechna vodní díla by v tom seznamu prioritních staveb měla být, byl nejen plavební stupeň Děčín nebo Přelouč, ale byla to třeba plavební komora Rohatec na Baťově kanálu, plavební komora Bělov, lodní zdvihadlo Slapy na Vltavě, zdvihadlo Orlík atd. A třeba tohle chci říci – to je součást toho citlivého politického kompromisu, že tyhle všechny velké seznamy jsme zkrátka zúžili, zkrátali a dospěli k dohodě všech klubů, že tam zůstanou aspoň jenom ta dvě řekněme strategická díla.

Ještě chci také připomenout, netýká se to celého zákona, ale pouze toho jednoho jediného ustanovení o tzv. mezitímním rozhodnutí neboli předběžné držbě. Takže takhle to vnímám já, že je to opět nějaký kompromis. A respektuji kolegy, jejichž názor je třeba více proekologický nebo mají na ta díla trochu jiný pohled. Ale jak jsem řekl, nemůžeme se přiblížit na sto procent, nebo dosáhnout sta procent, můžeme se jenom přiblížit.

A svoji argumentaci chci ještě opřít o oficiální zprávu, argumentaci z Pardubického kraje, kde v tomto týdnu v úterý zasedalo Zastupitelstvo Pardubického kraje a naprostou shodou velkou většinou mezi koalicí, opozicí, všemi stranami, které v tom zastupitelství jsou, přijalo usnesení, kde žádají, nebo můžeme říci prosí, apelují na Sněmovnu, aby žádné veřejné prospěšné stavby na území Pardubického kraje, myšleno tedy právě onen plavební stupeň, nebyly pozměňovacím návrhem z toho seznamu vyjímány, minimálně proto, a už jsme tady o tom hovořili, že v Pardubickém kraji probíhá, chystá se ten velký projekt multimodálního uzlu. Takže tolik k věci té vody.

A teď si ještě dovolím načíst legislativně technickou úpravu. Ta se týká usnesení hospodářského výboru bodu 23 Účinnost, který v tuto chvíli říká, že účinnost bude tedy okamžitá, resp. pátým dnem po vyhlášení, a odkládáme tam pouze jeden jediný bod, a to je právě bod těch tzv. specializovaných, ne stavebních, ale vyvlastňovacích úřadů, které budou na krajích, na krajských úřadech. Je to z toho důvodu, aby se samosprávy a ti úředníci stačili přichystat personálně a kompetenčně, a aby ta legislativní úprava byla přesnější, tak zní ten návrh v usnesení hospodářského výboru takto: bod 23 Účinnost se text "o příslušnosti k vedení územního řízení a řízení o vyvlastnění" nahrazuje textem "§ 2e". Takže je to jenom zpřesnění odvolání toho, který paragraf nebo která část by měla mít odloženou účinnost. Nemění to obsah nebo logiku žádného návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Balcarová. Dovolte mi přečíst ještě několik omluv. Pan poslanec Volný se omlouvá od 12 hodin z pracovních důvodů. (Poslankyně Balcarová: Děkuji za slovo.) Vteřinku, jenom dočtu omluvu a zmáčknu vám časomíru. A pan poslanec Martin Kupka se omlouvá od 9 do 11 z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na pana předkladatele pana poslance Kolovratníka. A to se týká dopravních vodních staveb. Co já vím, tak impulsem pro celou novelu k tomuto zákonu bylo, že byl problematický výkup pozemků okolo těch dopravních staveb. A cílem bylo vlastně urychlit ty procesy, které zpomalovaly výstavbu pátečních dopravních staveb. V tom seznamu vůbec dopravní vodní stavby nebyly, ty se tam ocitly až pomocí pozměňovacího návrhu. Takže není pravda, že by ta skupina, která na tom pracovala těch šest měsíců – a já si toho velmi vážím, že tady vznikla taková iniciativa v Poslanecké sněmovně, že napříč politickými stranami se dokázala zpracovat novela, na které byla absolutní shoda. Ale právě ty pozměňovací návrhy se tam dostaly dodatečně – nebo pardon, do toho seznamu se dostala dodatečně tato vodní díla. Jsou to poměrně velká vodní díla, budou mít zásadní dopad nejenom na životní prostředí, ale i na ekonomiku. A vlastně nevidím důvod, proč na tom seznamu jsou.

Já bych docela ráda, kdyby mi pan předkladatel mohl vysvětlit, proč je nutné mít tyto dvě vodní stavby v tom seznamu. Co je důvodem? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl promluvit ke třem pozměňovacím návrhům. Za prvé považuji za velmi rizikový pozměňovací návrh B1, který prošel ústavněprávním výborem na návrh kolegy Bendy, kde se zavádějí ty lhůty pro vyjádření dotčených orgánů. Já chápu snahu zrychlit vydávání těch rozhodnutí, nicméně ta pasáž, která říká, že pokud správní orgán to rozhodnutí nevydá do 60 dnů, tak automaticky je přijato rozhodnutí kladné, a navíc není možné, aby to podal dodatečně. Já bych to ještě chápal, pokud by měl možnost kdyžtak doplnit to stanovisko, pokud ho předtím nevydal. Ale vidím tady zaprvé obrovské riziko korupce, protože je daleko snadnější prosvihnout nějakou lhůtu než dát zcela opačné stanovisko. A myslím si, že to může mít velký dopad na občany. Takže doporučuji pro tento návrh nehlasovat.

A pak bych chtěl stručně odůvodnit své dva pozměňovací návrhy. Zaprvé vás prosím o podporu návrhu D1, který zajišťuje práva občanů ve vztahu k doručování. Myslím si, že ta obecná úprava doručování je plně postačující, a ve chvíli, kdy se vyvlastňují pozemky, mi nepřijde vhodné doručovat vývěskou. A co se týče stavby přes Slavíkovy ostrovy v Přelouči, skutečně nevidím ekonomické opodstatnění té stavby. Pokud ekonomické opodstatnění existuje, tak snad bude možné tu stavbu postavit i v běžném režimu a nepotřebujeme přijímat speciální zákon o urychlení té stavby.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan poslanec Benda do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bez přednostního práva – nikdo se nehlásil, ale to nevadí. Já bych chtěl oponovat svému předřečníkovi. Myslím, že na té novele je klíčová právě ta fikce souhlasu, aspoň z pohledu občanských demokratů. A je to věc, která může výrazně zrychlit přípravu staveb. Ten paragraf tam není proto, aby se ty úřady nevyjádřily. To je špatný výklad. Přece ony mohou souhlasit a mohou nesouhlasit. Je to na tom úřadu. Jde jen o to, aby se neopakovala situace z dneška, kdy se čeká na stanovisko dotčeného orgánu státní správy 9, 12, 15 měsíců. Ten paragraf nepředjímá, jaké bude to stanovisko. Jenom stát – a my bychom měli řešit stát – našel slabé místo, kde to zdržuje stát sám sobě. Ne nikdo jiný. A tohle udělat určitě můžeme, máme a podle našeho názoru i musíme.

A teď k té příloze a k těm stavbám. Celá ta příloha se týká – a už to říkal i zástupce předkladatelů pan poslanec Kolovratník – pouze jedné jediné části, o které vlastně nevíme, jak bude v praxi fungovat. Optimisté říkají, že to hodně pomůže, my realisté říkáme, že to zůstane tak, jak to je, a pesimisté tvrdí, že se to vlastně vůbec nevyužije a že to je jenom něco napsaného v zákoně. Ale máme dohodu, že hospodářský výbor jednou za rok projedná souhrnnou zprávu státních investorských organizací o tom, jak často a s jakým výsledkem tento paragraf použily. Ale o tom, jestli některá stavba bude na silnici, na železnici nebo na vodě, rozhoduje vláda. Kterákoli vláda, která dělá investiční plán, ŘSD, v tomto případě Ředitelství vodních cest – ŘVC, nebo SŽDC. Bez ohledu na to, co v té příloze bude nebo nebude.

Mně připadá skoro zbytečné tady svádět velký souboj o to, co v tom seznamu bude nebo nebude, protože my jsme k tomu kompromisu přistoupili, podle našeho názoru je příliš široký. Návrh občanských demokratů byl, aby tam byly pouze silnice. Ale pak se tam přidaly železnice, většinou, to jsme akceptovali. A pak se velmi těžko argumentuje, když tam jsou i železnice, proč tam nejsou stavby na vodě. To je asi odpověď na to, jak se to tam ocitlo. Kdybychom vás přesvědčili, a to se nám nepovedlo, abychom vytipovali klíčové silniční stavby, na kterých by se mohl ten institut vyzkoušet během příštích dvou let, tak bychom si tu debatu ušetřili. Já myslím, že rozhodneme hlasováním, jestli z toho seznamu něco ubude nebo něco přibude. Ale z hlediska dopadu toho zákona to není opravdu to rozhodující.

Každá vláda může zastavit přípravu kterékoli investiční akce. A naopak, každá vláda může rozběhnout přípravu akce, která v tom seznamu není. A pokud se podíváme do statistik, jak jde příprava, tak tenhle institut slouží až v té úplně poslední fázi. A slouží v okamžiku, připadá do úvahy v okamžiku, kdy dochází k nedohodě o ceně. A to se může stát na stavbách, které tam nejsou uvedeny, nebo naopak na těch stavbách, které tam jsou uvedeny, se ten institut třeba vůbec nepoužije.

Tak já bych se přimlouval za to, abychom především podrželi tu fikci souhlasu. To je věc, o které si myslím, že skutečně může zrychlit přípravu. A u těch jednotlivých staveb, my jsme připraveni ten kompromis podpořit. Možná budeme podporovat i některé pozměňující návrhy, ale vlastně pro naše finální rozhodnutí nebude mít vliv, jak dopadnou jednotlivé pozměňující návrhy. My ten zákon jako celek podpoříme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Onderka.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, trochu mi vzal z úst argumenty kolega Stanjura. Já bych chtěl podpořit, co tady řekl. K výhradám ke kolegyni ze strany Pirátů je potřeba říci, že my neschvalujeme žádnou stavbu tímto zákonem. My pouze řešíme situaci, kdy dlouhodobě není k dispozici zákon o liniových stavbách. A zde máme nějakou berličku toho, aby se nám liniové stavby v České republice pohnuly, urychlila se jejich příprava.

Ta dohoda byla opravdu velmi křehká. Byla křehká napříč politickými stranami. A já bych zde mohl taky vyjmenovat další část staveb dopravního charakteru, které bychom jako sociální demokraté rádi v tomto seznamu viděli. Důležitá je jedna zásadní informace: Jednou za rok projedná hospodářský výbor a jednou za dva roky, jak jsme se domluvili, můžeme tento seznam upravovat. Já bych vás chtěl všechny požádat, abychom tuto křehkou dohodu nelikvidovali. Abychom podpořili jednotlivé náležitosti, které odsouhlasil hospodářský výbor a na čem jsme se domluvili napříč politickým spektrem. Takhle bude postupovat sociální demokracie. A já děkuji všem, kteří se na této novele podíleli. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst několik omluv. Pan poslanec Řehounek se omlouvá z celého jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Levová se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Milan Chovanec se omlouvá z dnešního dne ze zdravotních důvodů. Pan ministr Toman se omlouvá z dnešního dne z pracovních důvodů. A pan poslanec Petr Pávek se omlouvá mezi devátou a desátou z důvodu jednání.

Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Benda, poté pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, chtěl jsem jen krátce zareagovat na kolegu Ferjenčíka, na ty obavy kolem fikce souhlasu. Já pokládám fikci souhlasu, a nejen v tomto návrhu, naopak tady jsem říkal, že bych ji pokládal za rozumné vyzkoušet. Jestli to udělá nějaké zásadní problémy, jestli to povede k nějakým zásadním problémům. A jinak si myslím, že to je věc, kterou bychom měli posléze promítnout do celé veřejné moci. Veřejná moc musí rozhodovat a nemůže si ponechávat nekonečné časy na to, aby všechny zdržovala a říkala: my ještě přemýšlíme, my ještě dumáme, my si ještě necháváme zpracovávat to či ono.

Když se podíváte, jak dlouho se v Čechách staví cokoli, kolik na to potřebuji razítek, kolik na to potřebuji vyjádření, a ještě na ně všichni mají nekonečně dlouhý čas, tak přece vidím, že mně to jako ekonomiku celkovou neuvěřitelně poškozují, a měli bychom se tomu bránit.

A pokud se tady mluví o nějaké korupci. Ústava České republiky v jednom z nejdůležitějších zásahů veřejné moci zná fikci souhlasu. K návrhu zákona, který je

předložen poslanci, senátory nebo kraji, má vláda přesně 30 dní na to, aby se vyjádřila. A platí, že pokud se nevyjádří, a řekl bych, že návrh zákona je opravdu důležitější věc než nějaké stanovisko nějakého dotčeného orgánu veřejné moci, platí, že když se do 30 dnů nevyjádří, souhlasila. Je to věc, kterou zná náš ústavní systém, a myslím si, že bychom naopak ji měli zavádět velmi striktně do všech řízení před státem.

A tady je to právě jenom pokus, protože se jedná o podstatné věci, o věci ve veřejném zájmu, věci vymezené přímo zákonem, zkusit, jestli to bude fungovat. Pokud zjistíme, že to fungovat bude, a já věřím, že to fungovat bude, že to prostě donutí ty úřady, aby si na všechno nedávaly nekonečné časy, tak pak říct: ano, toto platí pro každé řízení, každé stavební řízení. Nemůžeme zdržovat jenom proto, že orgány veřejné moci jsou neefektivní, nebo dokonce někdy záměrně nečinné nebo pod nějakým tlakem nečinné.

A to, co bylo řečeno o korupci, to mohu říci naprosto stejným způsobem obráceně. Ano, může někdy být někdo donucen nebo nucen nebo přemlouván nebo podplacen k tomu, aby rozhodnutí nevydal. Stejně tak, a děje se to dnes a denně, minimálně veřejným tlakem jsou mnozí nuceni k tomu, aby rozhodnutí resp. stanovisko zdržovali, ještě to posuzovali, ještě... To všechno stojí peníze. A všechno stojí peníze ty stavebníky. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan předseda Kalousek bude muset ještě chvíli vyčkat, máme zde faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Ferjenčík, poté paní poslankyně Balcarová. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mně nutně nevádí ta lhůta. Myslím si, že je v pořádku, aby státní orgány měly lhůtu na to, aby vydaly rozhodnutí. Já mám problém s odstavcem "K případnému později vydanému závaznému stanovisku se nepřihlíží." To znamená, že ve chvíli, kdy třeba i z objektivních důvodů nějaké vyjádření potrvá delší dobu, místo toho, aby po těch dvou měsících se ten proces normálně rozběhl a bylo možné to stanovisko dodatečně doplnit, tak to možné nebude. A to je to, co mi vadí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka paní poslankyně Balcarová. Máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já jsem nedostala odpověď od pana předkladatele Kolovratníka, zeptám se ho ještě jednou. Doufám, že mě poslouchá... Prima.

Impulsem pro tu novelu bylo urychlit a zjednodušit získávání pozemků pro výstavbu pátečních silnic a tratí železnice. Šlo tam vlastně tyto dva typy pátečních komunikací, to je železnice a silnice, a to proto, že výstavba této dopravní infrastruktury je ve veřejném zájmu, to znamená, slouží lidem.

Co se týká těch vodních staveb, tam nevidím vlastně ani jeden z důvodů, proč se ta novela dělala, protože výstavba těch vodních děl přinese možná, možná, nějakou výhodu pro byznys, pro rejdaře a pro ty, kteří splavují zboží po vodě. Ale jaký by to mělo přínos pro lidi jako takové, to si nedovedu představit. Takže tento důvod veřejného zájmu zpochybňuji, co se týká těch vodních staveb. A potom, tam není žádný problém s pozemky. My jsme vlastně analyzovali, komu patří pozemky v okolí těch dopravních vodních plánovaných staveb, a tam nevidím žádný problém, který by mohl nastat s výkupem těch pozemků.

Takže se znovu ptám, proč jsou tyto dvě stavby na tom seznamu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předkladatel chce reagovat v rámci faktické poznámky. Takže pan poslanec Kolovratník s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Nacher.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Já budu reagovat rychle, ať je ta interakce blesková, nepřerušená.

Za prvé, co se týká těch dvou vodních děl, já to respektuji, ale myslím si, že je to prostě rozdíl toho filozofického náhledu nebo pohledu na věc. Jestliže paní poslankyně řekne, že je to jenom byznys rejdařů nebo nějakých soukromých firem, podle mě je to podpora ekonomiky.

Pokud mluvím například za ten pardubický region, a je tam zcela vážně opravdu podloženo seriózními analýzami a průzkumem trhu, že zájem o vodní cestu bude, plánujeme tzv. multimodální logistický uzel, tedy překladiště mezi vodou, železnicí, silnicí atd., jediné místo v republice, kde se spojí všechny čtyři dopravní módy – no tak já v tom prostě vidím podporu ekonomiky. Firem, které jsou úspěšnější, které vyvážejí, které jsou třeba levnější a konkurenceschopnější i na evropském trhu ve srovnání s firmami zahraničními. Já to respektuji, ale je to jiný pohled. To přece není jen byznys několika soukromníků, to je ekonomika. Jsou to firmy, které platí daně, odvádějí daně do státního rozpočtu atd.

Co se týká těch pozemků, tam nespориuji, nejsem v takovém detailu, to říkám korektně, jako vy. Ale uvědomte si, že politika je také o symbolech. A jenom to, že se tyto dvě stavby objevují v seznamu prioritních staveb, a opakují, ten seznam se týká pouze jednoho pozměňovacího návrhu, té práce se získáním pozemků, tak je to i do jisté míry nějaký symbol. Nic asi víc bych za tím nehledal.

Ale chci říci ještě jednu důležitou věc k panu poslanci Ferjenčíkovi, k těm obavám, ať už tedy z toho hromadného doručování, anebo té fikce souhlasu. To jsem zapomněl říci v úvodu. Je to strašně důležité. My jsme všechno dopracovali do té finální verze, jak je teď před vámi předložena. Já jsem to konzultoval s ústavním právníkem Františkem Korbelem. Věřím, že většina z vás ho zná, je to člen Legislativní rady vlády, je to člověk, který se pohyboval právě v těch občanskoprávních kruzích a je tak filozoficky naladěný, a on mi řekl: toto bude fungovat, toto pomůže, ale zároveň je to férové a vyvážené vůči lidem. (Upozornění na čas.) A to je pro mě absolutní záruka té kvality. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, dvě minuty byly vyčerpány. Další faktická poznámka, pan poslanec Nacher, poté pan poslanec Holík. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné dopoledne, děkuji za slovo. Ač nechtě, musím reagovat na kolegu Ferjenčíka. No, fikce souhlasu – to, co řekl, že mu vadí, bych já nazval fikce souhlasu s výjimkou, což je takový oxymoron. Buď tam ta fikce souhlasu je, anebo tam není. Ale aby tam byla fikce souhlasu a zároveň by tam byla ještě nějaká další podmínka, která by se musela splnit, tak si myslím, že by to ten účel nenaplnilo.

Já jsem si nechal udělat takový životopis stavby, bych to nazval, a k překvapení některých kolegů, a kolega Ferjenčík to musí určitě vědět, protože byl zastupitelem v hlavním městě Praze, tak samotná stavba – to se bavíme o bytovém domě, nebavíme se o něčem, co je mnohem složitější, o těch liniových stavbách – tak samotná stavba trvá pětinu té celé doby. Čtyři pětiny trvá to vyřizování, ta administrativa. Teď to myslím v dobrém, ale nerozumím těm výtkám, protože když chceme ty věci urychlovat, protože to u nás trvá neuvěřitelně dlouho, tak je kritika, že se ten nástroj nenajde. Tady se nějaký ten nástroj našel, napříč politickým spektrem, jak řekl kolega Kolovratník, je to unikátní novela, která je podporována skoro všemi kluby, nebo skoro všemi, a zase je něco špatně. Takže já teď trochu nerozumím té motivaci. My jsme tady něco posunuli dopředu, zaplat' pánbůh za to, protože to, jakým způsobem to u nás v České republice funguje, si myslím, že je neuvěřitelné. Že je neuvěřitelné, abychom čtyři pětiny času trávili tím, než se vůbec kopne někam do země. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka. Pan poslanec Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové a vážený pane předsedo, dovoluji, abych vaším prostřednictvím reagoval na slova kolegyně Balcarové. Jsem ze Zlínského kraje a částí tohoto kraje prochází tzv. Baťův kanál. Samozřejmě ten kanál má obrovský ekonomický přínos, ale má také přínos rekreační. Takže bych vás pozval, přijďte někdy k nám. Provedu vás a uvidíte, kolik lidí tento kanál využívá k rekreaci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a přihlášena je paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Děkuji panu kolegovi Holíkovi za pozvánku, určitě ráda přijmu. Okolí krásných řek mám velmi ráda a možná právě proto se zasazuji o to, aby okolí Labe v okolí Děčína bylo zachováno, protože je to jediný evropský veletok, který v tom území má přírodní charakter. Z rekreačního

hlediska je to naprosto nezastupitelné a nic takového nikdo jiný nemá a výstavbou jezu by se to území částečně zničilo. Právě pro tu rekreační kvalitu já i podávám ten pozměňovací návrh k Děčínu, kdy v tuto chvíli okolo vede cyklostezka. Všichni, kdo to znáte, určitě víte, jak je to tam nádherné a unikátní. A byla bych ráda, kdyby tento unikátní charakter byl zachován právě i pro tu rekreaci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou se nejprve hlásil pan poslanec Kubiček, poté pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych vrátit tuto debatu na platformu třetího čtení. Já vás o to prosím. Respektuji, že tady někdo podává svůj pozměňovací návrh a ještě tady v tom třetím čtení o něm něco řekne, ale my jsme se dostali zpátky do úrovně druhého čtení. Ve druhém čtení jsme měli dostatek času na to to projednat. Dlouhou dobu to procházelo výbory. Prosím vás, vraťme se k podstatě třetího čtení. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Foldyna. Poté pan poslanec Stanjura.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Připojuji se k tomu, co řekl teď předřečník. Myslím si, že už druhé čtení proběhlo a v této chvíli bychom měli hlasovat. Nicméně o tom přírodním charakteru. Samozřejmě, ten přírodní charakter byl ale zhruba před 120 lety upraven, řeka byla vybavena příčnými hrázemi a dalšími, čili ten přírodní charakter už dávno není jen přírodním charakterem. Je to zbožné přání ekologických aktivistů, kteří házejí vidle do českého národního hospodářství a poškozují i tu přírodu, protože přeprava zboží, která stále narůstá, zatěžuje českou ekonomiku i ekologii mnohem víc než výstavba vodního díla. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Přestože nesouhlasím s pozměňovacími návrhy, které přicházejí ze strany Pirátů, tak se jich musím ale zastat, že ve třetím čtení máme debatovat tak, jak dneska debatujeme. Je to legitimní, pozměňovací návrh se podává v podrobné rozpravě ve druhém čtení, načež vznikne stanovisko garančního výboru. Myslím, že je legitimní, – a já jsem jeden z navrhovatelů – aby se kdokoli z vás ptal navrhovatelů. Já to velmi často chci po ministrech a jsem nespokojen, když neodpovídají, tak u poslaneckého návrhu věřím, že mohu za navrhovatele aspoň částečně odpovídat já. Mně to vůbec nevadí. Kam zase spěcháte? Je to naprosto legitimní debata, ve které se reaguje.

Každý z těch, který podal pozměňovací návrh, se snaží získat podporu pro své stanovisko, dává argumenty. My, kteří třeba ten pozměňovací návrh nepodpoříme,

dáváme protiargumenty. Ale prosím vás, neříkejme si, na to jsme fakt alergičtí: honem ukončíme rozpravu, pojďme už hlasovat. Kam tak spěcháte? Času máme dost. Máme tady vládu v demisi skoro sedm měsíců, nebo měli jsme skoro sedm měsíců vládu v demisi, tak ještě určitě jsme schopni pár minut o tom debatovat. A nejvíc kouzelné je, když se nikdo nehlásí do rozpravy, když pak přijde jeden, druhý, třetí poslanec a za sebou, když se nikdo nehlásí, říká: prosím vás, už se nehlaste.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádnou faktickou poznámku, takže pan Kalousek do rozpravy.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte jenom naše stanovisko. Především bych chtěl velmi poděkovat té skupině poslanců, především z hospodářského výboru, že pracně, poctivě a velmi obtížně hledala kompromis tak, aby se na něm shodla celá Poslanecká sněmovna. My se všichni samozřejmě shodneme na tom, že legislativa k výstavbě liniových staveb požaduje změnu. Pro všechny z nás je to důležité. Ale kdybychom psali ten návrh zákona jeden každý ten klub, tak by ty zákony byly samozřejmě úplně jiné. Velmi by se od sebe lišily, konečkonců několik parciálních pokusů tady v minulosti bylo a všechny ztroskotaly.

K dnešnímu dni se tedy podařilo, že máme nějaký návrh, na kterém jsme schopni se všichni shodnout, a to logicky předpokládá kompromisy, které se někomu líbí, nebo někomu nelíbí, ale to nesmí být důvod k nepřijetí tohoto zákona. Ta dohoda je v tuhle chvíli nejdůležitější ze všeho. Všichni ministři dopravy v minulosti, a ze značné míry oprávněně, si stěžovali na brzdu, kterou znamená stávající legislativa, a přáli si její změnu. Přejeme si ji my všichni. To znamená, my bychom si také některé věci přáli jinak.

Teď riskuji, že si nahněvám pana poslance Foldynu, ale kdyby bylo po mém, tak tam samozřejmě ta vodní díla nejsou. Té studii o tom, jak pomůžou naší ekonomice, věřím asi tak, jako věřím deset let staré studii Pricewaterhouse o tom, jak vyděláme na olympiádě v Praze. To nic nemění na tom, že jsme připraveni dodržet stanovisko hospodářského výboru jako nezbytný kompromis k celkové dohodě. Ta má obrovskou hodnotu, protože my v podstatě v tuhle chvíli nic konkrétního nerozhodujeme. My jenom poskytneme vládě nástroj k tomu, aby její rozhodnutí mohla být rychleji realizována. Kdybych byl členem vlády, nikdy bych nezvedl ruku pro vodní dílo Děčín nebo Přelouč, ale tím, že umožníme zařadit toto dílo na ten seznam, to rozhodnutí neděláme. To rozhodnutí bude dělat exekutiva. My jenom poskytujeme instrumenty na to, aby mohla svá rozhodnutí realizovat rychleji. Nic víc, nic méně.

Ještě jednou děkuji té skupině poslanců a my podpoříme stanovisko hospodářského výboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní do rozpravy paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, Starostové a nezávislí vítají tento okamžik, kdy, doufejme, že společně podpoříme tento zákon, který má za cíl urychlit výstavbu dopravní infrastruktury. Myslím si, že čas ukáže, zda jsme vykročili správným směrem, a já pevně věřím, že se toto potvrdí. Za náš klub mohu říci, že jsem také ráda, že se do zákona prostřednictvím pozměňovacího návrhu dostává ustanovení, že pro některé drobnější stavby nebude potřeba závazného stanoviska odboru územního plánování, který se tam dostal, tento pozměňovací návrh, poté, co Sněmovna zamítla náš návrh, který toto také upravoval, a za to jsem moc ráda.

Závěrem mi dovoluji říci: Myslím, že kolega Kolovratník se své funkce ujal velmi dobře, a za podpory všech ostatních kolegů z jednotlivých klubů jsme dnes ve třetím čtení. Já jsem se toho jednání zúčastnila a musím říct, že to byl docela – promiňte mi to slovo – fofr. A z mého pohledu musím říci, že takto závazné zákony, pokud jdou zákonem poslaneckým, tak to není úplně pravé ořechové. Proto mě mrzí, že pan ministr dopravy Ťok se tomu nevěnoval v tom svém předchozím volebním období, a doufám, že do budoucna, co se bude týkat dopravní infrastruktury, se Ministerstvo dopravy – promiňte opět v uvozovkách – poprsí a bude dávat zákony vládní.

Já bych také ráda poděkovala všem, kteří se zúčastnili na procesu tvorby tohoto návrhu, a Starostové a nezávislí podpoří tento zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím někdo ještě do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu končím. Ptám, se zda je zájem o závěrečná slova. Zájem o závěrečná slova není. Takže poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych vám navrhl proceduru hlasování, která vychází z usnesení hospodářského výboru, samozřejmě po diskusi s legislativním odborem Kanceláře sněmovny. Procedura hlasování by vypadala následujícím způsobem:

Za prvé bychom hlasovali o legislativně technických připomínkách. Tady připomínám, že jsou pouze dvě, jak ze strany pana poslance Kolovratníka, tak ze strany pana poslance Zahradníka. Následně bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu ústavněprávního výboru B2. Za třetí, pozměňující návrh ústavněprávního výboru B1. Za čtvrté, pozměňující návrh pana poslance Kolovratníka F2. Za páté, pozměňující návrh pana poslance Zahradníka, což je C1 a C2. Za další, pozměňující návrh pana poslance Ferjenčíka D1 a následně D2. Za další, pozměňující návrh pana poslance Grospiče. Za deváté, pozměňující návrh pana poslance Kolovratníka F3. Za desáté, zde se jedná o společný návrh paní poslankyně Balcarové a Čížinského, což je označeno pod bodem G. Za další bychom hlasovali o pozměňujících návrzích hospodářského výboru ve znění všech pozměňujících návrhů, které, předpokládám, budou odsouhlaseny. Předposlední bod bude pozměňující návrh pana poslance Kolovratníka F1. A jako poslední bychom hlasovali o návrhu jako celku.

Samozřejmě bych vás chtěl poprosit, pane místopředsedo, abyste tuto proceduru hlasování nechal odhlasovat, resp. aby se k tomu Poslanecká sněmovna vyjádřila.

Dopředu avizuji, že jsem si dal práci a před každým pozměňujícím návrhem vás v jedné větě seznámím, o čem vlastně ten pozměňující návrh je, abyste všichni dobře věděli, o čem se hlasuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní přistoupíme ke schválení procedury, tak jak byla vámi navržena, a to hlasováním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro proceduru navrženou panem zpravodajem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přítomno 160 poslanců, pro 154, proti nikdo. Procedura byla schválena. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji vám, pane místopředsedo. Tudiž budeme pokračovat podle schválené procedury hlasování.

Začínáme bodem číslo 1, což je odsouhlasení legislativně technických připomínek. Já už je čist nebudu, byly tady řádně načteny. Jedná se o připomínky pana poslance Kolovratníka a pana poslance Zahradníka. Mé stanovisko – doporučuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.) Ano.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přítomno 160 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Druhé hlasování – jedná se o pozměňující návrh ústavněprávního výboru označený písmenem B2. Jen pro vaši informaci, jedná se o vypuštění bodu A4, což je vyloučení závazného stanoviska územního plánování. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Silně doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 160 poslanců, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přikročíme k dalšímu pozměňujícímu návrhu.

Poslanec Jan Bauer: Další pozměňující návrh je pozměňující návrh taktéž ústavněprávního výboru označený písmenem B1. Tady bych chtěl upozornit vás všechny, že se jedná o fikci souhlasu, o které jsme tady před malou chvilí diskutovali. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím stanovisko navrhovatele. (Jeden ze zásadních momentů – silně doporučuji.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 160 poslanců, pro 137, proti 19. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Dalším hlasováním by byl bod označený písmenem F2. Jedná se o pozměňující návrh pana poslance Kolovratníka. Pro vaši informaci, jedná se o vyjmutí EIA z fikce souhlasu. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Doporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, přihlášeno 160 poslanců, pro 154, proti 1. Návrh byl přijat. Přistoupíme k dalšímu pozměňujícímu návrhu.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Další pozměňující návrh předložil pan poslanec Jan Zahradník. Je označen písmeny C1 a C2. A pro informaci, o co se jedná, jsou to tabulky rozšíření staveb. Stanovisko hospodářského výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 62, přihlášeno 160 poslanců, pro 23, proti 111. Tento pozměňující návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Dalším hlasováním bude pozměňující návrh, který předložil pan poslanec Ferjenčík. Je označen písmenem D1. Jedná se o zrušení pozměňujícího návrhu A1, který je obsažen v hospodářském výboru. A je to problematika týkající se doručování vyhláškou, o které jsme tady taktéž diskutovali. Stanovisko hospodářského výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 63, přihlášeno 159 poslanců, pro 20, proti 127. Tento pozměňující návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Další pozměňující návrh byl opět předložen panem poslancem Ferjenčíkem. Je označen písmenem D2. A jedná se o vyškrtnutí plavebního stupně Přelouč ze seznamu staveb. Stanovisko hospodářského výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Totožně – nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 64, přihlášeno 160 poslanců, pro 19, proti 111. Ani tento pozměňující návrh nebyl přijat. Přejdeme k dalšímu.

Poslanec Jan Bauer: Další pozměňovací návrh předložil pan poslanec Grospič. Je označen pod písmenem E a jedná se o rozšíření tabulky staveb o některé vyjmenované železnice, přípravu staveb a tak dále. Stanovisko hospodářského výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 65. Přihlášeno 159 poslanců, pro 19, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Dalším hlasováním bude návrh poslance Martina Kolovratníka označený pod písmenem F3, jedná se o zpřesnění textu definice železničního uzlu u Ostravy. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje tento návrh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Také doporučuji.)
Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 66. Přihlášeno 160 poslanců, pro 158, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Dalším hlasováním se vypořádáme s pozměňovacím návrhem paní poslankyně Balcarové a pana poslance Čížinského. Je označen pod písmenem G. Pro vaši informaci – jedná se o vyškrtnutí plavebního stupně Děčín ze seznamu staveb. Stanovisko hospodářského výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuje.)
Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 67. Přihlášeno 158 poslanců, pro 17, proti 15. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Též děkuji. Dalším hlasováním bychom se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy hospodářského výboru vedenými pod písmenem A ve

znění všech přijatých pozměňovacích návrhů, které jsme doposud přijali. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Také silně doporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 68. Přihlášeno 160 poslanců, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Máme před sebou pravděpodobně předposlední hlasování. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Martina Kolovratníka označený pod písmenem F1. Tento návrh nahrazuje původní A4 v hospodářském výboru. Jedná se podle mého názoru o velmi důležitou záležitost – vyloučení závazného stanoviska územního plánování, mimo jiné jak ulevit úředníkům obcí s rozšířenou působností. Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Také doporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 69. Přihlášeno 160 poslanců, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane mistopředsedo, mám pocit, že tímto jsme se vypořádali se všemi došlými pozměňovacími návrhy, jak byly předneseny. Možná by stálo za to se rozhlédnout po sále, jestli nějaký z poslanců nebo poslankyň má pocit, že nebylo hlasováno o jeho návrhu. Mám pocit, že vše máme za sebou. Z tohoto důvodu nás čeká poslední hlasování, což je hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je tomu tak. I podle mých poznámek jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy.

Já v tuto chvíli přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Martina Kolovratníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 76, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je prosím pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 70. Přihlášeno 160 poslanců, pro 156, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk napříč sálem.) Děkuji zástupci navrhovatelů a panu zpravodaji.

Nyní se budeme zabývat bodem

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - třetí čtení

U stolu zpravodajů je už pan ministr dopravy Dan Ťok a zpravodajka garančního hospodářského výboru paní poslankyně Zuzana Ožanová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 51/4, který nám byl doručen dne 29. května tohoto roku. Usnesení garančního výboru máte k dispozici jako sněmovní tisk 51/5.

Nyní se táži navrhovatele, tedy pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Ano, prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je obrovský hluk!)

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o pojištění odpovědnosti provozu vozidla, ve znění zákona č. 307...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, já se omlouvám. Dámy a pánové, věnujme se projednání dalšího návrhu zákona, potřebujeme k tomu mít odpovídající podmínky, to znamená i klid v Poslanecké sněmovně, v jednacím sále. Prosím vás tedy o to, abyste tyto podmínky vytvořili i panu ministrovi. Pane ministře, prosím, pokračujte.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Cílem předloženého návrhu zákona je zejména implementace práva Evropské unie, a to především tří směrnic upravujících oblast pravidelných technických prohlídek vozidel, silničních technických kontrol užitkových vozidel a přípustných rozměrů a hmotností vozidel.

Nejrozsáhlejší jsou vstupy do zákona č. 56/2001 Sb., v němž bude nejpodstatnější změnou začlenění měření emisí vozidla jako jedné ze skupin kontrolních úkonů do pravidelné technické prohlídky vozidla. Návrh zákona současně počítá s tím, že měření emisí bude možné provést i ve stanici měření emisí před provedením ostatních kontrolních úkonů ve stanici technické kontroly. Bude na rozhodnutí provozovatele vozidla, zda své vozidlo podrobí technické prohlídce pouze ve stanici technické kontroly, nebo bude tato prohlídka provedena ve stanici měření emisí a následně ve stanici technické kontroly. Protokol o celkovém výsledku technické prohlídky bude

vždy vystavovat kontrolní technik, jehož odborná způsobilost bude zahrnovat i měření emisí. Současně však bude umožněna existence dílčí kategorie kontrolních techniků, jejichž oprávnění bude omezeno na měření emisí. Zůstane tedy do jisté míry zachován dvoukolejný systém provádění technických prohlídek prostřednictvím stanic technické kontroly a stanic měření emisí, avšak v unijně komfortní podobě.

Do zákona č. 56/2001 Sb. je dále doplňována úprava pro ztížení přetáčení tachometrů a zjednodušováno je povolovací řízení pro stanice měření emisí. Přijetím návrhu zákona bude rovněž dosaženo implementace dvě nařízení Evropské unie upravující schvalování vozidel.

Do zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, vstupuje návrh zejména v oblasti kontrolního vážení. Úpravy povolených hmotností a rozměrů vozidel se týkají rovněž vstupy do zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kde se navrhuje koncepční změna spočívající v přesunutí části úpravy v této oblasti z prováděcího předpisu na zákonnou úroveň. V zákoně o silničním provozu se dále navrhuji dílčí změny v úpravě technických silničních kontrol.

K návrhu byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů. Ministerstvo dopravy podporuje pozměňovací návrhy A1 až A25, B, C, E1, E2 a G1. S ostatními pozměňovacími návrhy Ministerstvo dopravy nesouhlasí.

Dovolte mi, abych požádal o schválení předloženého vládního návrhu zákona ve znění námi doporučených pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Než otevřu rozpravu, tak omlouvám pana poslance Milana Poura z dnešního jednání Sněmovny od 9.00 do konce jednání ze zdravotních důvodů.

Nyní otevírám rozpravu. Jako první se do ní hlásí paní zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěla bych jenom k tomuto podotknout, že návrh na zamítnutí zákona nebyl podán. Vše již uvedl pan ministr. Hospodářský výbor se zabýval návrhem tohoto zákona naposledy dne 20. června 2018.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je otevřena rozprava. Ptám se, zda má někdo... Ano, pan poslanec Luzar se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vás tady pokusil přesvědčit velice krátce, abyste podpořili v návrhu nedoporučené pozměňovací návrhy pod bodem G1 a G2. Bod G1 je snaha uzavřený systém stanic STK, který je doposud uzavřen v rámci systému bez jakýchkoli výjimek, otevřít pro vysoké školy a možnost aplikovat v rámci vědy a výzkumu technické věci v rámci povolování vozidel. Je to široké otevření pro všechny vysoké školy. A pokud byste nebyli srozuměni tady s tímto širokým

otevřením pro vysoké školy, ale toto otevření je doporučeno i Ministerstvem dopravy jako souhlasné stanovisko, tady je rozpor mezi rozhodnutím výboru a ministerstvem, tak bych vás požádal, abyste hlasovali pro bod G2, který toto otevření umožňuje pouze třem technickým vysokým školám v republice a jenom pro vědeckotechnické účely, aby mohly testovat na reálném provozu nové poznatky v automobilovém průmyslu. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je, prosím, nějaká... Ano, pan poslanec Václav Klaus se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já se nebudu vyjadřovat k dopravě, protože se v tom moc nevyznám, ale mám jen takovou malou statistiku. Podle všeho je to 14. zákon, který přijmeme v tomto volebním období v Poslanecké sněmovně, a z toho je to osmý zákon, který je implementací nějakého práva, nařízení Evropské unie, a jenom šest bylo našich vlastních. Takže to je zvláštní. Mě zarazil ten nepoměr, když jsem o tom byl informován, že už většinu času tady vlastně jenom implementujeme nařízení Evropské unie a tady jak cvičené opičky pro to hlasujeme, protože se to přijmout musí. Takže to je věc, která mě zaujala. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Zahradník. Omlouvám se. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já bych se chtěl jenom mírně vyjádřit k tomu, že rozdělujeme zákony na ty, kterým říkáme ty jejich, a pak ty naše. Chtěl bych podotknout, že i implementace směrnic Evropské unie jsou naše zákony, že aplikace mezinárodního práva patří do našeho právního řádu, že na těchto nařízeních jsme se aktivně podíleli a že jsme s nimi i souhlasili, tzn. dokončujeme nějaký proces, který jsme spoluvytvářeli. Pokud se přitom někdo cítí jako cvičená opice, je to pocit, na který má zcela jistě právo, ale neodpovídá tomu procesu, jakým je ten zákon přijímán.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě než dám slovo panu poslanci Zahradníkovi v rozpravě, tak s faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Skopec. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Já bych chtěl taky reagovat. Ona je ta statistika ještě horší, protože ve výboru pro evropské záležitosti vlastně souhlasíme s veškerou evropskou legislativou, která sem míří. Výbor pro evropské záležitosti vlastně nahrazuje v tomto směru plénium Poslanecké sněmovny, takže to množství implementované evropské legislativy je daleko větší, než si dokážeme představit i na základě této statistiky. Doporučuji ostatním kolegům podívat se, jaký svazek materiálů, nejrozumnějších návrhů nařízení směrnic, plánů na evropskou legislativu,

vždycky si vybíráme ve výboru pro evropské záležitosti, protože ani ten samotný výbor není schopen celé to penzum, celé množství té legislativy projednat. T takže ta statistika je dramaticky horší, než by se zdálo z toho čísla.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní řádně přihlášen do rozpravy pan poslanec Zahradník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, nejprve k tomu, co teď tady proběhla ta debata, o faktických poznámkách.

Jistojistě, že evropský výbor toho projednává mnoho, jsou to tlusté, mnohastránkové seznamy směrnic, nařízení, sdělení, které k nám přicházejí. Jenom je třeba říct, že u mnohých z nich výbor pro evropské záležitosti, který je takovým, bych řekl, prvním v řadě, který je seznamován s těmi opatřeními, která k nám z Unie přicházejí, tak rozhoduje mnohdy velmi prozíravě, snažíme se svými usneseními varovat vládu před tím, aby neuvážlivě na ta nařízení, směrnice Evropské komise přistupovala.

Jen uvedu příklad, který už má několikaletou historii. Náš výbor velmi významně již na jaře v roce 2014 upozorňoval vládu a Sněmovnu před nebezpečím vyplývajícím z přijetí té novely zákona a posuzování vlivu na životní prostředí, které od nás Komise vyžadovala. Tehdy jsme toho nedbali a zablokovali jsme tady stavění na velmi dlouhou dobu. Takže musím se toho evropského výboru zastat. To samé je třeba i u těch různých klimatických balíčků a balíčků čisté mobility, které nám Komise neustále předkládá a kterými se snaží utvrzovat, zpříšňovat limity kladené na energetické aspekty, na emise, na dopravu.

Ale k tomu návrhu, který máme před sebou. Chtěl bych upozornit na jednu věc, a zatím to nebylo zmíněno. Ve vládním návrhu je navrhováno vyškrtnout v § 55 odst. 2 písm. e) odstavec hovořící o zákazu tzv. spjatosti, tak aby ten, kdo provozuje stanice STK, nemohl provozovat autoservis, případně stanici pro kontrolu emisí. Tam ta spjatost tomu nasvědčuje. Stejně tak zase, aby autorizovaný servis, prodejce, dodavatel automobilů nemohl zřizovat stanici technické kontroly. Vládní návrh navrhuje tuto spjatost vypustit. Našel jsem, že pan poslanec Polanecký opět ale navrhuje to škrtnutí škrtnout neboli ten odstavec tam ponechat.

Musím k tomu říct, že je to otázka názoru, zdali chceme trochu otevřít víc možnost zřizovat stanice STK. Kdo čekal ve frontě na technickou kontrolu déle než půl dne, tak určitě bude se mnou souhlasit. Je pravdou, že i kdyby byl ten paragraf škrtnut a ta spjatost neplatila, tak přesto zřizovat nové stanice STK je velmi obtížné, protože to naráží na výpočet těch kapacit, které se dělají podle vzorců dané nějakým vládním nařízením. – Nebo zákonem. Dobře, děkuji, pane ministře, za upozornění. Zákonem.

Ale je to tak, že v nedávné době jsem se dozvěděl, že existuje podnikatel, který požádal o zřízení stanice STK ve všech krajích. Krajské úřady, vykonavatelé tedy toho zákona, mu to zamítají, protože kapacita je podle jejich výpočtu naplněna. On podává soudní podání a krajské soudy v různých krajích rozhodují rozdílně

v podstatě. A dokonce upozorňují na to, že to rozhodování se děje na základě nových hodnot podle nějakého starého právního ustanovení. Čili je možné, že ta rozhodnutí soudů budou zpochybňovat ten výpočet kapacity stanic STK.

Já si myslím, podle mého názoru, a tady prosím nemluvím ani za klub, ani za nějakou jinou politickou strukturu, ale můj osobní názor je ten, že bychom měli umožnit otevření trhu oběma směry, tedy podpořím návrh pana ministra. Nakonec kdo zná takové ty stanice STK, tak dobře ví, že ono stejně navzdory tomu zákazu spjatosti to tak nějak trochu funguje. Na jedné straně dvora je STK a na druhé straně dvora rodinný příslušník provozuje měření emisí a nějak se to příliš nesleduje a nezakazuje.

Čili já jenom na tohle upozorňuji, abychom v té spleti symbolů, která nás čeká teď, novelizačních bodů atd., abychom věděli, o čem hlasujeme zejména v této poměrně citlivé záležitosti. Návrh pana ministra – novelizační bod 51 a návrh pana Polanského obsahuje poměrně obsáhlé seskupení návrhů, o kterých asi budeme hlasovat jako o celku, jak je navrženo... (Zpravodajka: Po částech.) Po částech. Tak to pak by bylo dobré.

Děkuji mnohokrát za pozornost k tomuto mému celkem složitému vystoupení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nevidím žádnou další přihlášku do rozpravy, takže rozpravu mohu ukončit. Ptám se na závěrečná slova, zda je zájem u pana ministra nebo paní zpravodajky. Není, v tom případě můžeme přikročit k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Poprosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás nejprve seznámila s procedurou hlasování, a pak se budeme věnovat jednotlivým pozměňovacím návrhům. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové, navrhuji proceduru hlasování, tak jak se jí zabýval hospodářský výbor na svém jednání dne 20. června 2018. Legislativně technické úpravy nebyly navrženy, proto budeme hlasovat v tomto pořadí:

1. pozměňovací návrhy A. Pokud budou přijaty, jsou nehlasovatelné návrhy C1–C4, protože jsou již zahrnuty v pozměňovacím návrhu A.
2. pozměňovací návrhy B.
3. pozměňovací návrh D1 pana Polanského.
4. pozměňovací návrh D2.
5. pozměňovací návrh D3.
6. pozměňovací návrh D4.
7. pozměňovací návrh E1.
8. pozměňovací návrh E2.
9. pozměňovací návrh F.
10. pozměňovací návrhy G1. Pokud nebude přijat G1, je pozměňovací návrh E3 je nehlasovatelný. Pokud bude přijat, musí se hlasovat o návrhu E3.

11. pozměňovací návrh E3.

12. pozměňovací návrh G2.

13. návrh zákona jako celek.

Doporučuji odsouhlasit tuto proceduru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slyšeli jsme návrh procedury. Já o tomto návrhu dám hlasovat. Přivolať jsem mezitím poslankyně a poslance z předsálí do jednacího sálu.

Myslím, že nic nebrání tomu, abychom zahájili hlasování o proceduře, tak jak byla paní zpravodajkou navržena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 71, přihlášeno 159 poslanců, pro 147, proti nebyl nikdo. Proceduru jsme schválili.

Nyní prosím paní zpravodajku, aby nás seznamovala s jednotlivými pozměňovacími návrhy nebo je přednášela a vždycky k nim sdělila stanovisko. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji za slovo. Takže A, pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního hospodářského výboru č. 53 z 10. schůze konané dne 24. dubna 2018, tisk 51/3. Jsou to vlastně všechny pozměňovací návrhy, které po prvním čtení hospodářský výbor doporučil ke schválení. Doporučení hospodářského výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jsou to pozměňovací návrhy pod písmenem A? (Ano.) Děkuji. Stanovisko pana ministra k pozměňovacím návrhům A? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno je 159 poslanců, pro 148, proti nikdo. Tento pozměňovací návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh B pana poslance Martina Kupky. Ve stručnosti – jedná se o to, aby všichni, kdo mají zpřístupněnu datovou schránku, 60 dní před ukončením platnosti technické prohlídky byli o této skutečnosti informováni. Stanovisko hospodářského výboru je, že doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přihlášeno 159 poslanců, pro 93, proti 45. Návrh byl přijat. Můžeme přikročit k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Za C – pozměňovací návrh pana Radka Kotena, ovšem ten byl, jak už bylo dříve uvedeno, schválen v totožném znění v pozměňovacím návrhu A.

Takže přejdeme hned k pozměňovacím návrhům pana Ondřeje Polanského. Pozměňovací návrh D1 a tento návrh ve stručnosti se týká toho, že by instrukce k technickým kontrolám nebyly vydávány ve věstníku dopravy, ale nýbrž výhradně vyhláškou. Stanovisko hospodářského výboru je, že nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím pana ministra o stanovisko. (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 159 poslanců, pro 23, proti 106. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat dalším pozměňovacím návrhem.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh D2. Týká se vlastně upravení povinností při technické kontrole nařízené Policií ČR.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko? (Zpravodajka: Stanovisko výboru je nedoporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, přihlášeno 158 poslanců, pro 27, proti 123. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat dál.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh D3 pana poslance Polanského. Týká se úpravy při výkonu státního dozoru při zjištění nedostatků, kdy bude moci státní dozor uzavřít stanici technické kontroly.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o stanovisko. (Stanovisko je nedoporučuje.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno 159 poslanců, pro 30, proti 103. Návrh nebyl přijat. Přecházíme k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh pana Polanského D4 vlastně se týká toho, že by zachoval podmínky pro stanice technické kontroly, tak jak jsou v současné legislativní úpravě. Zjednodušeně řečeno – majitel autoservisu by nemohl podle této úpravy provozovat stanici technické kontroly. Stanovisko hospodářského výboru je doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno 159 poslanců, pro 62, proti 78. Návrh nebyl přijat. Další pozměňovací návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní následují pozměňovací návrhy poslance Kolovratníka E1. Tam se týká o odstranění vážných závad drobným vlastně... tam jsou jenom změny v textech drobné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o stanovisko. (Stanovisko výboru je: Doporučuje.) Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 78, přihlášeno 159 poslanců, pro 150, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další pozměňovací návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh E2 poslance Kolovratníka. Týká se registračních značek pro elektrická vozidla. Doporučení hospodářského výboru je doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, přihlášeno 159 poslanců, pro 126, proti 21. Návrh byl přijat. Další pozměňovací návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh F pana poslance Běhounka. Týká se vážení vozidel. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 159 poslanců, pro 9, proti 131. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat. Můžeme přikročit k dalšímu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh G1 pana poslance Leo Luzara. Týká se toho, že by mohly vysoké školy požadovat o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly. Stanovisko garančního výboru je nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno 159 poslanců, pro 7, proti 124. Tyto pozměňovací návrhy nebyly přijaty.

Poslankyně Zuzana Ožanová: K tomu bych chtěla uvést, že pozměňovací návrh pana Kolovratníka E3 se vztahoval tady k tomuto bodu G1, takže je nehlasovatelný, protože pokud G1 nebyl přijat, nelze hlasovat o E3.

Takže pokračujeme G2. Další návrh poslance Leo Luzara. Týká se také oprávnění k provozování stanice technické kontroly pro vysoké školy. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přihlášeno 159 poslanců, pro 7, proti 130. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Teď bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako o celku se všemi pozměňovacími návrhy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Bylo skutečně hlasováno o všech návrzích a nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Seznámím vás s návrhem usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 51, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihlášeno 159 poslanců, pro 113, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi a paní zpravodajce.

Pan poslanec Petr Pávek se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny v době od 10.00 do 11.00 z důvodu jednání.

Zahajuji projednávání bodu

60.

**Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání
(školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 61/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů zaujal místo za navrhovatele pan poslanec Václav Klaus a prosím také zpravodaje garančního výboru, kterým byl výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pana poslance Lukáše Bartoně, aby ke stolku zpravodajů přišel také a zaujal tam místo. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 61/5, který nám byl doručen dne 13. května tohoto roku. Usnesení garančního výboru máte k dispozici jako sněmovní tisk 61/6.

Nejprve poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid, abychom se mohli věnovat projednávání školského zákona. A nyní se táži pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Pan poslanec Klaus má slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi krátce zahájit třetí čtení školského zákona. Úvodem bych chtěl poděkovat všem za velice věcné projednávání této předlohy, která tady byla v Poslanecké sněmovně i ve školském výboru. Není to vždycky zvykem.

Druhá věc, kterou bych chtěl ocenit, že spousta poslanců sama vystoupila v diskuzi. Čili nastalo to, že nejenom poslanecké kluby, ale takřka i každý poslanec za prvé ví, o čem bude hlasovat. Za druhé si udělal nějaký vlastní politický názor na celou věc, což si myslím, že je velice přínosné. A to říkám i přesto, že zdaleka ne všechny součásti mé novely prošly školským výborem, ale považuji to za velice demokratické a správné. Kéž by tomu tak bylo i u jiných zákonů, které buď dílem, jak jsem řekl před chvílí, implementujeme, nebo často závisí na pracovitosti jediného poslance, který si všimne nějakého nesmyslu v předkládaném zákoně a na poslední chvíli se to třeba zastaví a někdy také ne.

Čili to je asi ten úvod. Druhá věc je procedura. Procedura hlasování, kterou navrhne pan zpravodaj. Myslím, je v tomto duchu, čili umožní zase Sněmovně vyjádřit svou politickou vůli ke všem částem toho zákona a pozměňovacím návrhům. Velice bych poděkoval panu zpravodajovi, který na tom odvedl kus práce, legislativě parlamentní a i Ministerstvu školství, konkrétně náměstkyni Prudíkové, kteří se tomu skutečně pečlivě věnovali.

K samotnému meritu věci. Novela, jak už tady bylo řečeno, se týká školek, týkala se povinného zajištění místa pro dvouleté děti ve školkách, které novela navrhuje zrušit, týkala se povinného předškolního vzdělávání a týkala se otázky placení. Tato třetí část už nyní tam není, protože neprošla výborem a nikdo takový pozměňovací návrh nenačetl.

Dovolte mi krátce zalobbovat k těmto dvěma věcem.

Povinná školka, poslední ročník, v pátém ročníku, bude hned v prvním hlasování. Já jsem navrhl tuto povinnost zrušit a školský výbor to tedy těsně nepodpořil, ale řeknu vám k tomu pár slov. Přes 94 % dětí už do školek beztoho chodilo, bez ohledu na zákon, který byl přijat. Zákon byl přijat snad s úmyslem pomoci sociálně nejslabším nebo nějakým vyčleněným skupinám. Tady si dovoluji ocitovat zprávu České školní inspekce. "Nepodařilo se zapojit děti, pro které by byl poslední školní rok povinný, zhruba 3 % dětí z populačního ročníku, zejména ty, pro které by předškolní vzdělávání bylo nejvíce přínosné, protože pochází ze sociálně a ekonomicky znevýhodněného prostředí." Neboli tento zákon jaksi nefunguje v praxi na tu skupinu těch dětí, které pak často třeba ani nechodí do školy a pro které snad původní navrhovatel zákona to zamýšlel. Za druhé není stanovena pro část dětí spádová mateřská škola, čili není vůbec jednoznačný ten legislativní postup. Za třetí, povinné předškolní vzdělávání znamenalo nárůst administrativy pro pracovníky škol, například v oblasti organizace zápisů, sledování spádových dětí, sledování docházky, vymáhání pravidelné docházky, zdůvodňování absencí a tak dále.

Čili dovoluji si na vás apelovat, podpořte ten první pozměňovací návrh, který načetla paní poslankyně Kozlová za Piráty, protože skutečně ten zákon se mými účinkem a přináší spíš jenom byrokracii. Uvidíme, jak to ve Sněmovně dopadne.

Druhá část. Dvouleté děti obligatorně do školek nepatří. Tady panovala široká shoda napříč politickým spektrem a školský výbor se přiklonil k verzi pana poslance Raise, který to přesně specifikoval, a toto budu podporovat. Čili to je ta část, která si myslím by určitě tím zákonem měla projít.

Třetí významná část, o které se dnes bude hlasovat, se netýkala původního merita věci, týkala se odkladu reformy financování. Možnosti, které dneska máme, jsou dvě. Buď odložit o dva roky, jak jsem navrhoval já, nebo odložit o rok, jak navrhoval pan ministr, respektive pan Vondrák prostřednictvím pana Špičáka. Tady zase si dovoluji zalobbovat, když mám to slovo, o zvolení té delší lhůty, protože tato reforma jest skutečně nebezpečnou, a to říkám bez jakékoliv ideologické předpojatosti. Velmi výrazným způsobem navýší počet finančních prostředků, které stát bude do školství pumpovat, aniž by dosáhla toho, že učitelé díky tomu dostanou více peněz. Sama vláda ve svém materiálu říká, že do škol zamíří 9 600 až 10 000 učitelů navíc, učitelů, které nemáme. Horko těžko sháníme matikáře, chemikáře, učitele odborných předmětů. Čili víceméně jde o nafouknutí školského systému a nikoliv o řešení reálných problémů, které máme. Tady myslím došlo trošku k zatemnění pojmů v té diskusi, co tady byla v prvním čtení, že skutečně tu kritiku současně situace já sdílím. Pouze si myslím, že náprava touto podivnou pseudoreformou financování není ta pravá. Čili to je druhý lobbying, který si dovoluji říci.

K těm ostatním bodům se vyjádřím tady, až budeme hlasovat, ať již nezdržuji. Asi nejvýraznější je návrh pana poslance Čížinského, který byl tam implementován jako pozměňovací návrh, máme tady i samostatný zákon pak případně. Čili to je zase ta věc, kterou skupina poslanců tady podala, ale jinak teď už vás tím nechci zdržovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Klausovi. Otevírám rozpravu, do které je s přednostním právem přihlášen pan předseda Gazdík. Po něm udělím... (O slovo se hlásí zpravodaj Bartoň.) Zpravodaj má také přednostní právo, ale prvního jsem viděl v rozpravě přihlášeného pana předsedu Gazdika. Pokud dáte přednost panu zpravodaji (předsedající se obrací na poslance Gazdika), udělím mu slovo.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Já jenom podotýkám, že jsme ve třetím čtení. Podle jednacího řádu vystoupí pouze navrhovatel, pak se otevírá rozprava, pak může vystoupit zpravodaj, který disponuje také přednostním právem v tomto případě. Aby bylo jasné, jak postupujeme. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Rád bych informoval, že školský výbor ve svém usnesení, které je pod tiskem číslo 61/6, přijal proceduru, přijal jednotlivá stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům a zabýval se pozměňovacími návrhy, které jsou uvedeny v tisku číslo 61/5.

První tři návrhy označené písmenem A, jsou návrhy, které vzešly z garančního výboru, školského výboru.

Dále zde máme návrhy B, respektive B1 od pana poslance Stanislava Fridricha či pana poslance Raise, který posouvá odklad regionálního školství (?) o jeden rok. Tady bych uvedl, že zatímco můj předřečník zmiňoval pozměňovací návrh A3, který posouvá o dva roky, tak o dva roky se posouvá účinnost zákona, zatímco v pozměňovacím návrhu B1 se o rok posouvá přechodné ustanovení. Oba dva tyto pozměňovací návrhy jsou hlasovatelné i za sebou. V případě, že bude schválen pozměňovací návrh A3 a vejde v platnost před 1. zářím 2018, bude platit odklad o dva roky.

Jako pozměňovací návrhy C jsou návrhy paní poslankyně Valachové, načené paní poslankyní Alenou Gajdůškovou. Písmeny C končí vlastně návrhy – vlastně nekončí.

Písmeno D je pan poslanec Čížinský, který byl zde zmiňován mým předřečníkem. Jedná se o jedno slovíčko a jedná se o přípravné třídy.

Písmeno E je pan poslanec Jiří Mihola, který vlastně, jak je v proceduře navrženo, na pořad nepříjde, protože je předřazen návrh A2, A1, který je o tom samém, vypouští vlastně zrušení povinné předškolní... zavádí opět povinnou předškolní docházku.

Poslanecké návrhy F jsou od paní poslankyně Lenky Kozlové a zejména zde bych zdůraznil F7, F8... F6, F7, které se týkají individuálního vzdělávání.

Jako pozměňovací návrh byl nahrán bod G, který je ode mě. Nejedná se o pozměňovací návrh, jedná se o doprovodné usnesení, a až budu říkat proceduru, kterou schválil garanční výbor, tak budu navrhopvat změnu této procedury na přání legislativního oddělení, aby G, to doprovodné usnesení, bylo hlasované až po celém zákonu. I z hlediska podstaty věci je to v pořádku, protože toto doprovodné usnesení se primárně netýká školského zákona, nicméně se týká možnosti umístění dvouletých

děti, o kterých tady nyní jednáme, a týká se dětských skupin coby dalšího zařízení, které se stará o dvouleté děti.

Ještě informuji, že v druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem v rozpravě pan předseda Gazdík. Máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, dámy a pánové. Máme před sebou novelu školského zákona, na kterou velmi úpěnlivě odborná školská veřejnost čeká. Přestože je to náš poslanecký návrh, tak bych chtěl velmi poděkovat Ministerstvu školství i kolegům poslancům hnutí ANO za to, že se chovali ve výboru společně velmi konstruktivně, skutečně v zájmu odborné veřejnosti, tak aby ve školství nenastal chaos. Ten chaos může nastat velmi snadno, jednak tím, že ta reforma bude, jak je tady návrh kolegy Klause, odložena o dva roky, v takovém případě, jak jsem o tom mluvil už ve druhém čtení, se dostaneme do stavu, kdy po Novém roce minimálně pět krajů nebude schopno doručit jednotlivým učitelům ani tarifní platy, natožpak nějaké příplatky či něco navíc. To je velký problém a my bychom ho měli řešit.

Věřím, že se podařilo dohodnout dobrý kompromis, který vyřeší jak problém obcí s dvouletými dětmi, který se dá skutečně řešit jinak, není to tak, a z mého pohledu je to typická subsidiární pravomoc, kdy si obec má sama upravit, jestli chce zřídit dětskou skupinu, jestli chce dobudovat školku, jestli ví o tom, že se bude rozvíjet více a budou se jí rodit děti více minimálně v příštích šesti až deseti letech, nebo bude stagnovat. A to bychom neměli řešit skutečně my zákonným příkazem, tak jak to doposud v zákoně bylo.

Mrzí mě, že patrně neprojde zrušení povinnosti posledního předškolního roku, protože z mých ohlasů v terénu je to skutečně jenom hloupé, byrokratické opatření, které každý rodič může obejít tím, že řekne, že si dítě bude vzdělávat doma. Učitelé a ředitelé s tím mají jenom byrokracii a celkem k ničemu to není. Rozumím ale některým kolegům, kteří říkají, že je to zavedeno velmi krátce a že to chce vyhodnotit.

Děkuji vám za pozornost a věřím, že schválíme dobrou novelu školského zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré dopoledne. Také děkuji. Nyní prosím do rozpravy pana poslance Ventrubu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, moji předřečníci už řekli mnohé, co jsem chtěl zdůraznit, ale chci říct, že novela tohoto zákona se mě dotýká nejenom jako poslance, ale jako rodiče. A chtěl bych říct, že to zajímá hlavně rodiče a mateřské školy v terénu. Já jsem si také prošel tento terén, ať už v naší obci Modřicích, kde jsme zřizovatelé, na Jihomoravském kraji, kde je oddělení, které má vzdělávání na starosti, s paní vedoucí. A chci jenom zdůraznit věci, které chodily ať už v poště, nebo v telefonních hovorech.

Chci potencovat projednávání školského zákona, jednak povinnosti mateřských škol přijímat děti od dvou let a pak k tomu povinnému předškolnímu vzdělávání v rozsahu jednoho roku. Víte dobře, že ve Sněmovně, a to jsem rád, jsme byli svědky příspěvků, které obhajovaly argumenty pro i proti. Musím říct, že k podpoře toho druhého jsme dostali, nebo aspoň já jsem dostal, večer mail od prezidenta spolku Pedagogické komory – nevím, jestli jste to dostali – Ing. Radka Sárköziho. A musím říct, že mě to zaujalo, protože je to napsáno velice pěkně. Teď pominu všechno to, co už jsme si řekli, ale podpořím trochu jinou statistikou svého předřečníka pana poslance Klause mladšího. On říká, a to je ten druhý bod, který není vůbec jasný, jestli schválíme, nebo neschválíme, a to je tedy konstatování Pedagogické komory, že povinné předškolní vzdělávání od pěti let v mateřské škole se v praxi neosvědčilo, že počet dětí v mateřské škole dokonce oproti loňsku poklesl, a Evropská unie doporučuje, aby v předškolním vzdělávání bylo 95 % dětí, a my jsme měli 96,4 už před zavedením povinného předškolního vzdělávání. To jenom tak na dodání.

To, co jsme si řekli o mateřských školkách... U nás v mateřské škole v Modřicích je výjimka. My bychom teoreticky kapacitně mohli vzít ty dvouleté děti, ale nejsou zatím peníze na vybavení a nejsou tam ani ti pedagogové. Víte dobře, že by to neměly být učitelky, ale měly by to být ty sestřičky nebo chůvy atd.

Takže přijmete tento můj příspěvek k tomu, abych podpořil – podpořil, a to jednoznačně – novelu tohoto zákona, protože si myslím, že to bude dobré nejen pro rodiny tradičního – paní poslankyně Gajdůšková tady není, prostřednictvím pana předsedajícího – ale i netradičního typu rodiny, ale myslím si především pro naše nejmenší pokolení. Děkuju pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Valachovou. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych také já přičinila několik slov k podaným pozměňovacím návrhům do této novely školského zákona.

Za paradoxně nejdůležitější změnu, byť to samozřejmě nikdo nepředpokládal při předložení tohoto poslaneckého návrhu, podle mého soudu je nutno považovat posunutí startu nového financování našich mateřských, základních a středních škol. Samozřejmě není šťastné, jakým způsobem se tato změna projednávala v Poslanecké sněmovně, tedy s jakou rychlostí a bez příslušných rozprav. A není samozřejmě šťastné také to, že v tuto chvíli účinnost příslušných pravidel nového financování mateřských, základních a středních škol začíná již od 1. září, a je tedy jasné, že v tuto chvíli řada ředitelů škol neví, podle jakého způsobu financování tedy nakonec bude pokračovat.

K novému financování mateřských, základních a středních škol se chci vyjádřit zejména proto, co tady zaznělo z úst předkladatele. Mateřské, základní a střední školy jsou v tuto chvíli financovány tak, že nemáme žádnou jistotu z hlediska objemu rozpočtu, tak jak ho schválíme tady jako poslanci, poslankyně v Poslanecké sněmovně, že také tyto finanční prostředky doputují ve stejné míře k dětem ve všech

krajích v České republice. A toto si myslím, že je špatně. Stejně tak je špatně, že nemáme jistotu jako zákonodárci, nebo ti, co schvalují státní rozpočet, že budou zvýšeny platy učitelů, učitelek našich škol stejným způsobem, jak zákonodárce předpokládá, ani nemáme jistotu u mezd nepedagogických pracovníků. A stávající systém financování tak žádným způsobem nereaguje na to, jaká je struktura škol v tom či onom kraji. Výsledek je samozřejmě nespravedlivé financování škol, nepředvídatelné. Ředitelé škol nemohou plánovat rozvoj svých pedagogických týmů, nemají jistotu ani jasně transparentní pravidlo, kolik dostanou finančních prostředků rok co rok na zkvalitňování výuky vzdělávání ve školách.

Z mého pohledu, tak jak prostřednictvím pana předsedajícího navrhl řešení stávající situace pan poslanec Vondrák svým pozměňovacím návrhem, to znamená, jedná se o jakési posunutí zejména přechodných ustanovení reformy financování regionálního školství tak, abychom učinili řekněme komfortnější situaci pro Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy při zavedení reformy, tak tento pozměňovací návrh je tedy krajně přijatelný.

V žádném případě podle mého soudu nemůžeme uvrhnout školy do nejistoty, že by se o další dva roky, to je tedy ten druhý pozměňovací návrh, odkládala reforma. To by bylo velmi neodpovědné, a tak jak mám možnost hovořit se školami a s řediteli škol, také by to nebylo ze strany terénu v žádném případě vítáno. Chtěla bych připomenout, že jsme v předchozím projednávání tady úplně jiného zákona, kde byl pokus o odložení reformy financování škol o deset let, informovali poslance a poslankyně o nesouhlasu napříč a většinově stran všech školských asociací, ale také Svazu měst a obcí a Sdružení místních samospráv. Zejména Svaz měst a obcí a Sdružení místních samospráv je podle mého soudu hlas, který bychom měli v případě nového financování školství, pokud nám opravdu záleží na vzdělávání našich dětí do budoucna, slyšet.

Takže shrnuji za sebe – byť se zatnutými zuby, ale přesto budu podporovat pozměňovací návrh pana poslance Vondráka.

Druhou záležitostí je tzv. povinné předškolní vzdělávání. Tady budu stručnější. Domnívám se, že tato změna nastala teprve před rokem a že bychom jako zákonodárci neměli dělat rychlé soudy a dát spíše čas tomu, jak toto předškolní vzdělávání od pěti do šesti let zlepší či nezlepší úspěšnost vzdělávání dětí následně při plnění povinné školní docházky. Proto také je podle mého soudu namístě tuto úpravu ponechat.

Co se týká zrušení garance míst pro děti mladší tří let v mateřských školách od roku 2020, tak jenom chci zopakovat, že tato Sněmovna, pokud rozhodne o zrušení této garance, tak rozhoduje především o tom, že se nebudou dobudovávat povinné kapacity mateřských škol pro počty dětí, které odpovídají těmto populačním ročníkům, a tedy ani v roce 2020 nebude míst pro předškolní vzdělávání dětí mladších tří let dostatek. To, co tady zaznívá ze strany většiny předřečníků ve všech čteních, tzn. stávající nevyhovující podmínky pro vzdělávání dětí mladších tří let v mateřských školách, tak to je určitě pravdou, je to pravdou a musí se změnit a zlepšit. Jenom chci zdůraznit, že toto naše hlasování o zrušení garance míst situaci nijak neposune.

Proto bych si vás dovolila požádat o podporu pozměňovacích návrhů, které jednak ukládají povinnost Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy upravit ve vyhlášce podmínky pro vzdělávání dětí mladších tří let, abychom mohli opravdu garantovat, nejenom slibovat, ale garantovat učitelkám mateřských škol, že pokud takové děti, podotýkám, po této změně dobrovolně v rámci mateřské školy jsou a vzdělávají se, tak aby také tyto podmínky byly jasně stanoveny a učitelky mateřských škol se jich mohli dovolat a mohly si je vynutit. Protože když neuděláme nic, tak se to nestane. A stávající počet zhruba 50 tis. dětí mladších tří let nebude mít v mateřských školách, a zejména paní učitelky, jistotu, že také tyto podmínky se budou zlepšovat.

Naposledy jsme předložili pozměňovací návrh, který byl pokusem, řekněme, pozitivním způsobem řešit předškolní péči dětí mladších tří let a rozdělit ji mezi mateřské školy a dětské skupiny a nabídnout obcím a městům pro vzdělávání dětí mladších tří let také možnost zřizování dětských skupin, popř. uzavírání smluv se zřizovateli těchto dětských skupin. Také tento pozměňovací návrh doporučuji vaší pozornosti, protože si myslím, že je fěr dát možnost nejenom obcím, městům, ale také samozřejmě rodičům, jakým způsobem předškolní péči o své děti zajistit.

Dále nebudu hovořit a požádám vás tedy o souhlas s pozměňovacími návrhy C1, C2 a C3, to jsou ty pozměňovací návrhy, které by měly garantovat mateřským školám úpravu podmínek pro vzdělávání dětí mladších tří let tam, kde také dobrovolně se dál vzdělávat budou, anebo umožnit obcím a městům uzavírat smlouvy pro děti mladší tří let také s dětskými skupinami.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a mám tady nějaké faktické poznámky. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Já jenom krátce zareaguji. Ty dva roky jsou tam proto, protože ten zákon o reformě financování je paskvil. Já se paradoxně shoduji s kritikou toho současného stavu, kde kraje kanibalizují na veřejných prostředcích a nedoručují je do škol transparentně a podobně. Čili já jsem pro to hledat smysluplné řešení, jak tento stav zlepšit. Jenom opakovaně upozorňuji, že ten přijatý zákon o té reformě nic z toho nesplní. Přinese chaos, přinese nárůst těch finančních prostředků, nedoručí je tak, aby učitelé měli více peněz, také to nebude garantovat. Že to je paskvil, je důkazem i to – vždyť ten zákon dávno platí, mohl být od 1. září spuštěn. Čili ministerstvo samo se rozhodovalo, že se musí odsunout. A to je velice symptomatické. Protože když máme nějaký rozumný zákon, což byl třeba ten zákon, jak tady byl ráno, o těch stavbách, tak ten je schválen rovnou. Kdežto když jsou takové ty zákony, které v sobě skrývají velké otazníky a byrokracii, zlo a podobně, tak ty jsou často salámovou metodou dodávány naněkolikrát s nějakou časovou lhůtou, aby to nějak snadněji prošlo a ti poslanci si toho méně všimli.

Čili ještě jednou zareaguji a zaplěduji. Skutečně, jestli to myslíte s českým školstvím zodpovědně, i vy všichni kritici, co jste říkali, přijměme s novým

ministerstvem racionální reformu financování tak, aby sloužila školám, a nenechme si naběhnout do stavu, kam to dostalo minulé Ministerstvo školství.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za dodržení času a nyní s faktickou pan poslanec Výborný, připraví se paní poslankyně Valachová. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem chtěl reagovat na paní kolegyni Valachovou vašim prostřednictvím. K té věci, té povinnosti nebo garance přijímání dětí mladších tří let. Úplně nesouhlasím s argumentem, že pokud to neschválíme, tak zamezíme dobudování kapacit. To přece není pravda. Pokud bude schválen pozměňovací návrh, který zruší tu garanci, tak to není nic o tom, jestli mají zřizovatelé dobudovat či nedobudovat kapacity mateřských škol, ale je to o tom, že si jasně definujeme, co je předškolní vzdělávání, a že tady jasně bude také řečeno to, že ředitelé, potažmo zřizovatelé nebudou postaveni před často neřešitelnou situací, že budou muset povinně přijmout děti mladší tří let. Na druhou stranu ta úprava jim v ničem nebude bránit, pokud tak budou chtít učinit a bude to možné z provozních kapacitních důvodů, aby děti mladší tří let přijali. Ale k tomu není potřeba zákonným způsobem tlačit zřizovatele k dobudování kapacit, které by třeba potom ani nebyly využity.

Já si myslím, že je potřeba jít jinou cestou, a určitě podporuji doprovodné usnesení, tak jak ho navrhuje pan zpravodaj Bartoň, abychom se připravili na to, aby institucionalizované dětské skupiny byly financovány ze státního rozpočtu po roce 2020. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Valachovou. Připraví se paní poslankyně Černochová. Dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem ten svůj příspěvek pojala tak, abychom skutečně směřovali k finálnímu hlasování. Nicméně asi pochopíte, že na základě vystoupení pana poslance Klause vašim prostřednictvím, pane předsedající, zareagovat mohu.

Já skutečně prosím, aby přestal urážet všechny, kteří se v minulém funkčním období podíleli na přípravě změn nového financování regionálního školství. Tam byla široká odborná shoda, byla široká politická shoda. Obě komory Parlamentu prohlasovaly tyto změny napříč politickým spektrem s výjimkou, to uznávám, Občanské demokratické strany. A myslím si, že není korektní, aby tato vůle většinová, napříč politickým spektrem, odborná, podporovaná Svazem měst a Sdružením místních samospráv, které sdružují drtivou většinu našich obcí a měst a které změny financování škol hájí, tak aby tímto způsobem tato společná práce byla touto formou urážena. Skutečně prosím, abychom byli v tomto ohledu věcní. Můžeme mít různé názory, ale nedělejme takové rychlé soudy, pokud se jedná o práci, která stála tolik úsilí tolik aktérů a je takto široce podporovaná. Není to fěr.

Potom ještě poznámka k nějaké té zlomyslnosti, že pokud dochází k takovýmto změnám, že tedy ze zlé vůle jsou, řekněme, odsouvány, to znamená účinnost asi má na mysli vaším prostřednictvím, pane předsedající, pan Klaus, na pozdější dobu. Tady prosím také nemaťme veřejnost, nemanipulujme. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Každý rozumný člověk ví, že pokud se změnění financování tisíců škol, nemůže účinnost nastat dříve než za rok, už jenom z toho důvodu (Čas!), kolika aktérů se to týká, a musí se dobudovat IT systémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Černochovou s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Klaus.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Kdyby vaším prostřednictvím byla řekněme paní poslankyně Valachová, tak by se učitelům v mateřských školách omluvila. Protože jedním dechem se tady vymlouvá, nebo argumentuje tím, že tady můj kolega Klaus něco řekl, přestože názory odborníků byly jiné. Tak přesně v případě těch mateřských školek a těch dvouletých dětí Svaz měst a obcí, odborné skupiny v rámci pedagogických poraden, psychologové, psychiatři, dětské psychologové, ti všichni kritizovali návrh paní bývalé ministryně Valachové. Takže na jednu stranu tady vyzývá k tomu, aby byl kolega Klaus řekněme, ale není řekněme sám? Já bych tady naopak očekávala, že se paní ministryně Valachová všem nám omluví. Omluví se i vám z vládní koalice, tehdejší vládní koalice, kteří jste byli vázáni koaliční smlouvou pro tento nesmysl hlasovat.

Kolegyně a kolegové, dneska máme jedinečnou možnost to změnit, vrátit znova tu situaci před účinnost, platnost tohoto zákona a napravit škody po paní bývalé ministryni Valachové. Učíme tak. A já bych chtěla jen říct, že to nejsou pouze dětské skupiny, jsou to i jesle. Praha 2 provozuje jesle několik desítek let, dokonce stavíme jesle nové.

Takže paní kolegyně Valachová prostřednictvím pana místopředsedy, nevlamujte se do práv starostů, do práv samospráv na to, aby jako zřizovatelé si určili potřeby podle toho, co v té obci mají, a podle toho se chovali. Myslím si, že to lidé vždycky v rámci komunálních voleb oceňují (upozornění na čas), a proto jsou voleni starostové, kteří se snaží vyhovět všem skupinám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Klaus, poté paní poslankyně Valachová, Hyťhová a Kozlová. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vidím, že chceme reagovat na podobná slova paní poslankyně Valachové.

Jenom připomenu, že letos jsou komunální volby, a dnes máme šanci pomoci novým nebo staronovým zastupitelům, novým nebo staronovým starostům, abychom obě ty nesmyslné povinnosti, které prosadila bývalá vládní koalice, zrušili. A je řekněme

říkat, že my občanští demokraté jsme na to upozorňovali od začátku legislativního procesu v minulém volebním období a tento zákon jsme také nepodpořili.

Tady vidíte, když se neomarxistický pohled na svět střetne s realitou. Logicky vyhraje reálný život a realita. Ne sny plánovačů, kteří jsou posedlí číslem 100 %, 100 %, 100 %. Přece docházka i pětiletých dětí do mateřských škol je mimořádně vysoká, ale někteří plánovači tam chtějí mít 100,0 v té kolonce procent dětí. Věřme rodičům, ti vědí nejlépe, co chtějí. Věřme našim samosprávám, ty samy vědí, jaké školky zřizují, jaké mají kapacity, jaké služby nabízejí rodičům na svých územích. To za prvé.

Za druhé. Tak razantní změna financování regionálního školství, a já souhlasím s tím, že je to komplikovaná věc, byla také připravena velmi rychle. Byla připravena velmi rychle, byla prosazena na sílu. A zase reálný život ukázal, že to nebylo připraveno dobře, minimálně z toho časového hlediska. A místo abychom vedli podrobně, trpělivě debatu o tom, jak to udělat, protože takový zásah ovlivní úroveň regionálního školství na mnoho let dopředu, tak z politicky prestižních důvodů byl schválen zákon v té podobě, v které byl, a je dobře, že se k tomu vracíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za přesné dodržení času. Než dám slovo panu poslanci Klausovi, přečtu nějaké omluvenky. Omlouvá se nám paní poslankyně Levová do konce jednání dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Stropnický z dnešního jednání na celý z pracovních důvodů a pan poslanec Janulík mezi 11.30 a 14.00.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Děkuji. Já bych si dovolil říci prostřednictvím pana předsedajícího – paní poslankyně, nelžete. Já jsem nikoho neurážel. Podle stenozáznamu, i všichni, co jste mě tady slyšeli, jste viděli, že jsem vystoupil velice vstřícně, ocenil jsem aktivitu všech poslanců, dokonce jsem i část toho svého návrhu nenačetl, protože se snažím o konsenzus.

To, že kritizuji něco, že reforma financování je paskvil, to neznamená, že někoho urážím. Ta práce těch lidí je OK, ale třeba inkluze je také paskvil a také na tom pracovali lidi hodiny a hodiny, ti aktivisté, dokonce na tom pracovali ti chudáci úředníci, co to museli implementovat, ty nesmysly, do legislativy. Tato argumentace je naprosto lichá. Já jsem nikoho neurážel, já naopak hájím učitele, aby na ně nedolehl další nesmysl, který jste silově prosadili v minulém volebním období. A upřímně se divím a nechápu, proč tento věčný zákon personifikujete a neustále vztahujete k mé osobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní poslankyni Valachovou, která bude reagovat s faktickou poznámkou. Jenom se opravím, že paní poslankyně Levová se omlouvá ze zdravotních důvodů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vaším prostřednictvím panu poslanci Klausovi. Naopak, vystupuji velmi věcně a už v předchozích čteních jsem ocenila věcnou debatu napříč politickým spektrem o této novele.

Vyjádřila jsem se – vaším prostřednictvím – k panu poslanci Klausovi, pouze právě co se týká nového financování škol. To, co řekl, tak v podstatě zopakoval. Já mohu jen zopakovat, že to není žádné dílo jednotlivce, je to dlouhodobé dílo všech, kde byla odborná shoda, politická shoda. Ať si ponechá svůj názor, ale přestane tuto širokou odbornou shodu, politickou shodu a také shodu Svazu měst a Sdružení místních samospráv na novém financování a na rozporu s odklady této věci jako svůj názor, ale nepředstírá, že snad došlo k nějaké zvůli, paskvilu a něčemu, co nikdo nechtěl. To je všechno.

Co se týká – vaším prostřednictvím – poznámky Jany Černochové, já jsem přece už při těch minulých čteních vysvětlovala a upozorňovala na to, jak se ta garance do zákona dostala. Dostala se poslaneckým návrhem. To nebyl vládní návrh. Nebyl to můj vládní návrh. A ano, vešla jsem ve známost vaším prostřednictvím, že jsem hájila tuto novelu po vetu prezidenta republiky, to je pravda. Hájila jsem tuto novelu po vetu prezidenta republiky a dosáhla jsem přehlasování veta prezidenta republiky. To je pravda, ale věřte mi, vaším prostřednictvím vážená paní kolegyně, že jsem tak činila z důvodu uchování garance míst pro děti čtyřleté a tříleté, tak jak jsem navrhovala. A toto zrušení nikdo nenavrhuje, je to něco, co rodiče oceňují. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Hyťhovou s faktickou poznámkou, bude následovat paní poslankyně Kozlová, pan poslanec Rais, paní poslankyně Gajdůšková, paní poslankyně Černochová. Máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Chtěla bych reagovat na paní poslankyni Valachovou. Musím uznat, že pan Klaus, jelikož jsem tady seděla, nikoho neurážel, pouze řekl svůj názor na reformu financování školství. Já musím sdílet jeho názor. My tedy jsme pro odložení pouze o rok, protože se domnívám, že dva roky je dlouhá doba, ale budeme i přesto hlasovat pro.

Dále bych chtěla paní poslankyni Valachovou upozornit na to, že sama by měla uznat chybu, a to už měla udělat předdávnem. Já jsem tady v minulém volebním období neseděla a nebyla a nehlasovala jsem pro žádnou novelu školského zákona, ale od té doby, co jsem poslankyní, tak mi přišel nespočet e-mailů a žádostí o to, abychom hlasovali pro novelu pana Klause, a to aby nebyla povinná mateřská škola pro děti od dvou let. A prosili mě, doslova mě prosili o to, abychom pro to hlasovali, že s tím mají problémy, že s tím nesouhlasí a tak dále. Takže to bych chtěla požádat paní poslankyni Valachovou, aby toto uznala a nemluvila tady třeba na pana Klause, když vyjadřuje svůj názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Kozlovou. Jen poznamenám, že paní poslankyně Černochová svou faktickou poznámku stáhla. Dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Kozlová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Mám jenom takovou malou připomínku, ale ne vůbec nepodstatnou, a to k těm dětským skupinám. Máme obavy, že v případě, že dětské skupiny spadnou do zákona, přestane jejich financování Evropskou unií. Pravděpodobně by to znamenalo, že od 1. 1. 2019 už by Evropská unie tyto skupiny nefinancovala. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím pana poslance Raise. Připraví se paní poslankyně Gajdušková, následuje pan poslanec Bláha a paní poslankyně Valachová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Vrátil bych se k tomu, co tady ráno říkal pan kolega Kubiček. To třetí čtení není na to, abychom si tady přepínávali názory, nýbrž od toho, aby se schválila procedura. A navíc bych ještě k tomu přidal, mrzí mě že jedna strana tady této hry, nebudu ukazovat, stačí se podívat do účasti na tom výboru, že toto jsme si všichni mohli uhrát na výboru, kdyby tam ti lidé chodili. Ale bohužel oni nechodí. Ať se ti, co tady hrají ten ping-pong, podívají, koho se to týká. Postřelená husa se třeba ozve. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a prosím paní poslankyni Gajduškovou, připraví se pan poslanec Bláha Jiří.

Poslankyně Alena Gajdušková: Dobrý den, vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, jenom dvě krátké věty.

Za první. Tím návrhem a pozměňovací návrhy neznamenají, že zavádíme povinnou docházku pro dvouleté děti. Ten návrh má zajistit podmínky pro to, aby pokud rodiče budou chtít, ty děti do školky jít mohly.

Poznámka druhá. Neplánujeme. Není to tak, jak to tady vykládal pan poslanec Stanjura. Prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Stanjuro, víte, neoliberalní koncept se také neukázal úplně dobrý. Plán není sprosté slovo. A vy jste pod tím neoliberalním konceptem a odmítáním plánování jakékoliv vize a čehokoliv takového dokázali tuto zemi dvakrát, dvakrát dovést hospodářsky téměř na úplné dno. A byla to sociální demokracie, která tu zemi vytáhla. Myslet si o tom můžete, co chcete, fakta jsou jasná.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tedy prosím pana poslance Bláhu. Připraví se paní poslankyně Valachová, poté pan poslanec Výborný, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Plzák. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, když už se rozhodnete tady diskutovat na téma, tak si to prosím vás pozorně přečtete a neříkejte nesmysly, které tu prezentujete, o tom, že bude nějaká povinná docházka do školek od dvou let. O nic takového se tady nejedná. Já jsem tu za podnikatele a nechci vám kecat do vašich školek, ale rozhodně pro podnikatele je velký problém, že zaměstnanci nemají kam dát své děti, když se rozhodnou pro to, že chtějí chodit do práce, a samozřejmě v dnešní době, kdy nejsou pracovní síly, kdy řešíme, jestli vůbec zaměstnanec nastoupí do práce, by bylo velice přínosné, kdyby rodiče mohli dítě od dvou let někam dát. A my bychom měli společně vymyslet a pomoci k tomu, jak to uděláme. Ale jestliže tady diskutujete o něčem, o čem vůbec nevíte, tak je to zbytečné, abychom se tady scházeli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím paní poslankyni Valachovou. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, paní poslankyně. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, paní poslankyni Hyťhové, byť můj předřečník – to už zareagoval. Opravdu žádná povinnost, aby děti od dvou let chodily do školky –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a požádám o větší klid ve sněmovně. Myslím, že nám stoupá hladina hluku nepřiměřeným způsobem. Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Kateřina Valachová: Jenom navážu na svého předřečníka. Opravdu žádná povinnost, že děti mají chodit povinně od dvou let do školky, neexistuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Výborného. Připraví se pan poslanec Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi Raisovi. Nezlobte se na mě, opravdu i třetí čtení je od toho, abychom o tom návrhu, jakémkoliv, tady vedli rozpravu. Pane kolego, já jako pedagog, jako do nedávna ředitel školy, myslím, jsem kompetentní se k návrhu novely školského zákona vyjádřit. Nejsem členem školského výboru, jsem členem dvou výborů, pěti podvýborů, tří komisí a nezlobte se, opravdu nemám časové ani jiné kapacity k tomu, abych chodil vést debatu na školský výbor. A od toho je sněmovna, a pokud to není zřejmé, tak tady opravdu nejsme u běžícího pásu, abychom pospíchali a sekali tady zákony tak jako ve fabrice. Tady jsme skutečně na půdě parlamentu a není možné, abychom upírali rozpravu a debatu nad čímkoliv. Bez ohledu na to, jestli jsem pekař, učitel nebo lékař. Ano, všichni jsme chodili do školy,

tak asi máme nějakou kompetenci, možná cítíme potřebu se k tomu vyjadřovat, tak prostě ty názory vyslechneme a potom nějakým způsobem rozhodneme.

A k tomu, co říkal pan kolega Bláha. Já chápu, že nemáte dostatek pracovních sil, vím, jaká je situace na pracovním trhu. Na druhou stranu ty věci mají přece úplně jiné souvislosti. Je to otázka toho, jaký je charakter předškolního vzdělávání, otázka vzdělávací, výchovná, a nejenom to, že rodiče potřebují někde, v uvozovkách, odložit děti. Dítě prosím má nárok na to, aby bylo vychováváno v rodině, proto i ten návrh, který tady byl, mi přijde zcela nepatřičný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A jestli jsem to dobře pochopil, pan předseda Stanjura svou faktickou poznámku stáhl, takže následuje pan poslanec Plzák, poté pan poslanec Bartoň, Ferjenčík a Bláha. Prosím pana poslance Plzáka. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Nesouhlasím s tím, co řekl můj předchůdce. My jsme se o tom v minulém volebním období dohadovali několikrát. A jednací řád je zákon, a pokud se nám nelíbí, tak ho změníme. Změníme ho a dovolme takovou širokou diskusi v tom třetím čtení. Tam je taxativně vyjmenováno, o čem se vede rozprava ve třetím čtení. A i když budu hodně tolerantní a budu říkat ano, toto se týká těch pozměňovacích návrhů, tak tady byla vedena diskuse k úplně jiným ideologickým věcem, a kdo co pokazil atd. A to si opravdu myslím, že do toho třetího čtení, nezbývá se na mě, nepatří. Já tady budu klidně sedět šest hodin ve druhém čtení a poslouchat, co se tady říká, ale prostě čas na ta třetí čtení je vymezen pouze na středu a pátku na určité hodiny, a proto by se mělo postupovat podle jednacího řádu. A jestliže opravdu máte pocit, že bychom ve třetím čtení mluvit měli o všem možném, tak to změníme, ten zákon, přijďte s tím návrhem a můžeme se o tom bavit. Ale jednací řád je zákon a neměl by se porušovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si dovoluji podotknout, že ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout jenom vymezené záležitosti, ale to neznamená, že nelze rozprávět o zákonu jako celku.

A teď prosím pana poslance Bartoně s faktickou poznámkou.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího reagoval na pana poslance Bláhu. Opravdu nikdy nezaznělo, že dvouleté děti budou mít povinnost předškolní docházky. Nicméně budu reagovat i na jeho výrok o firmách a z toho důvodu pak i pevně doufám, že bude hlasovat pro doprovodné usnesení, které jsem navrhl. Jsou to právě dětské skupiny, které si nekladou za cíl předškolní vzdělávání, ale péči o dítě. A právě firmy pro své zaměstnance mohou zřizovat dětské skupiny. A právě firmy, pokud po roce 2020, kdy skončí evropské peníze, budou mít nějakou garanci od státu alespoň spolufinancování této dětské skupiny, tak firmy budou zřizovat a provozovat dětské skupiny a budou tak pečovat o děti svých zaměstnanců, tito zaměstnanci se mohou vrátit do práce a být

ekonomicky přínosnější než na rodičovské dovolené. Jde o to nezačít řešit tuto otázku až v roce 2020, kdy bude pozdě, ale začít se zabývat touto otázkou již nyní. Proto doufám, že i vy budete hlasovat pro doprovodné usnesení o dětských skupinách. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Bláhu s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych hrozně rád, pokud se tady scházíme, pokud chceme diskutovat a vystupovat, abychom se poslouchali a abychom si téma, o kterém chceme diskutovat, opravdu dobře načetli, abychom pak tady neříkali věci, které jsou úplně jinak, než ve skutečnosti jsou popsané nebo o čem diskutujeme. Protože navzájem se zdržujeme. Já osobně už bych byl pro to, abychom se nad touto diskusí vždycky sešli nejdříve u kulatých stolů a jinde mimo sněmovnu, aby pak tady opravdu zazněly jenom ty argumenty, na kterých se dohodneme nebo nedohodneme. Protože to, co se tady předvádí, je někdy k smíchu. A to, že tady zaznívají věci, které nejsou de facto nikde obsažené, tzn. přesně to, že je povinnost dávat děti do školek od dvou let, že tady kolem toho jednáme – vždyť to není pravda. Takže proč o tom vůbec hovoříme. Zbytečná záležitost.

Co se týče firem. Já jsem se o to zajímal a opravdu chce to systémově celé změnit, tzn. vzít to, sednout si ke stolu a říct, jakým směrem půjdeme. To, co tady vytváříme, je jenom nepřehledná smršť věcí, které pak nefungují. Takže doporučuji, pojďme se sejít na toto téma. Já vám řeknu, jaké jsou problémy, když chcete jako firma zřídit školkou, co všechno musíte dodržet, že první je požární zákon, který vám shodí všechno ze stolu. Takže pokud chcete nad něčím diskutovat, tak se o to zajímejte, pak se pojďme sejít, pak přijďme sem a vyřešíme to možná třeba i za dvacet minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Vaše faktická poznámka vyvolala další dvě faktické poznámky, a to pana poslance Kalouska a paní poslankyně Pekarové. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan poslanec Bláha má zajisté právo vystoupit k té předloze a říci cokoli, ale já bych ho chtěl vašim prostřednictvím požádat, aby nás tady neškolil, co smíme nebo nesmíme říkat, co máme nebo nemáme studovat a jak se máme vyjadřovat. Já, pane poslanče, mohu mít na způsob vašeho vystupování, na průběhy a výsledky vaší práce také svůj názor, ale nechávám si ho pro sebe. Radši. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím paní poslankyni Pekarovou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dámy a pánové, dobrý den. Tak se nám ta diskuse opět rozjela a posunula už mnohdy úplně jiným směrem, ale já bych ráda vrátila pozornost k pozměňovacím návrhům, které to, co tady mnozí z vás zmiňují a řeší, opravdu mají za cíl vyřešit. A týká se to právě dvouletých dětí ve školkách a možnosti pro obec nahradit tuto doposud v zákoně povinnost a garanci právě dětskými skupinami a využitím těchto forem, které předložila paní kolegyně Valachová. A byť ty názory mohou být různé na to, jestli děti mají být do tří let raději s maminkou, tatínkem nebo prostě s někým blízkým doma, nebo jestli mají možnost být v kolektivním zařízení, tak si myslím, že právě ta svoboda volby jednotlivých rodičů by měla být umožněna. Stát by měl podpořit, aby byla ta svoboda volby opravdu reálná. Mně to přijde jako skvělý kompromis, který tady vlastně vznikl, který můžeme schválit. A chtěla bych vyjádřit tomu pozměňovacímu návrhu podporu, protože si myslím, že pak už se nebudeme muset dále zabývat tím, co ještě je vhodné, není vhodné, když se na to budeme dívat z úhlu pohledu těch rodičů – ať si mají možnost vybrat. Není to tedy garance, jak byla v dosavadním zákoně, ale je to možnost pro obec tu službu poskytnout, řekněme pro mě také lepším způsobem, tak jako je v dětské skupině, tak je to všechno myslím úplně nejlepší pro všechny zúčastněné. A chtěla bych tu diskusi opravdu v tomhle směru vrátit zpátky od těch nálepek o neomarxismu, neoliberalismu atd. k tomu meritů věci, protože si myslím, že o to tady má jít zejména.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní se vrátíme k rozpravě. Já prosím pana poslance Čížinského, připraví se pan poslanec Juránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Jenom kratičce připomenou, o co jde v tom pozměňujícím návrhu D1. Jde o to, že je Pepíček a Mařenka. Pepíček se narodil v červnu, Mařenka v září. A pokud se pedagogicko-psychologická poradna domnívá, že Pepíček i Mařenka by měli využít přípravnou třídu základní školy, tak Pepíček může, protože dostane odklad, a Mařenka nemůže, protože odklad nedostane, protože jí nebylo šest let. Ten pozměňující návrh to srovnává a jak Pepíček, tak Mařenka, pokud si pedagogicko-psychologická poradna bude myslet, že to je pro ně dobré, se do přípravné třídy základní školy bude moci dostat. Prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Juránka, připraví se paní poslankyně Kozlová.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, paní ministryně, kolegové, jsem rád, že jsem se dostal ke slovu. Já určitě nechci používat zcela vědomě těch dvouminutových vstupů, abychom si tady skákali do řeči a abychom se vzájemně hádali, a proto bych chtěl být i v této věci naprosto věcný. Chci dodržet jednací řád, abych se vyjadřoval přímo k těm návrhům, které zde jsou. Chci k tomu nicméně říct jednu věc trochu širší a začít to vždycky u těch konkrétních bodů.

Tak máme tady bod financování. Já vás můžu ujistit, že financování ani tak, jak bylo vyřešeno v tom minulém zákoně, ani tak, jak se v současné době řeší, není ve školství vyřešenou věcí a je to jeden z největších úkolů Ministerstva školství. Tím se obracím na pana ministra. Regionální školství nebylo dorešeno od vzniku krajů. Jenom zdůrazňuji jednu věc – je velmi dobře toto odložit. A proto v rámci tady toho návrhu budu podporovat odložení financování. Ta záležitost se tím nicméně nevyřeší, ale chci konstatovat, že situace před přijetím toho zákona byla horší. To znamená, že i ten špatný zákon, který je tady kritizován, šel správným směrem.

Druhá věc, o které chci mluvit, jsou dvouleté děti v mateřských školách. Mateřské školy nejsou připraveny ani vybaveny a nikdy nebudou připraveny na dvouleté děti. Pokud některé jednotlivé budovy tomu vyhovují, pokud jednotlivé týmy jsou toho schopny, tak řešení, tak jak je navrženo v této změně, že je budou přijímat dobrovolně, je nejlepším možným řešením. Tady jenom upozorním na to, že tato změna sice prošla v Senátu, protože ten minulý zákon také poskytoval řadu pozitivních věcí, nicméně i já osobně jsem tam upozorňoval, že tuto věc bude nutno brzy novelizovat. A většinový názor v Senátu byl, že tam tato záležitost nepatří.

Nicméně bylo zapotřebí zákon v té době i rychle schválit a hned řeknu proč. To je ve věci, té poslední, kdy budu mluvit o tom, proč nepodpořím záležitost dětí, tedy rozšíření jejich školní docházky o jeden rok, přestože jsou tady vysoká procenta. Jednou tady zaznělo, že 94 % dětí už chodí do mateřských škol, ve druhém případě 96,4%. Pro mě to není podstatný rozdíl, ale podstatný rozdíl je, že tato záležitost se do zákona dostala pro určitý nátlak z Evropské unie, tady prosím, abyste si to dosledovali v minulosti, a to pro řešení právě té skupiny, která patří do 6 nebo 3,6 %, ať už budeme používat kterékoliv číslo. A tam jenom upozorňuji na to, že pokud budeme chtít tento problém řešit, aby docházka nebyla povinná, tak je tady velice důležitý prvek, že budeme muset vyřešit právě připomínku Evropské unie, na základě které nám hrozil postih, a který tento zákon, byť nedokonale, vyřešil. (V sále je velký hluk a špatná slyšitelnost!)

Proto tedy shrnuji, že financování a jeho odložení – pro. Co se týká zrušení povinného přijímání dětí od dvou let, také pro, jak tady tyto věci jsou. A co se týká předškolní docházky, její změnu – proti, protože záležitost se musí dořešit ještě s ohledem na jiné záležitosti.

Děkuji vám za pozornost, přestože jsem místy neslyšel ani sám sebe, ale děkuji vám, že jste mě aspoň někteří poslouchali.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jsem poslouchal. Nyní prosím paní poslankyni Kozlovou.

Poslankyně Lenka Kozlová: Já děkuji panu předsedajícimu za slovo. Chtěla bych jenom velice krátce podpořit návrhy F1 a F2. Týkají se toho, že navrhujeme plošné zrušení povinnosti předškolního vzdělávání mezi pátým a šestým rokem. Ráda bych zdůraznila, že pro 90 % populace se po zavedení této plošné povinnosti vlastně nic nezměnilo. Drtivá většina rodin využívala práva posílat děti do školy i bez zákonné povinnosti. Plošná povinnost měla za cíl dostat do školek děti z vyloučených

lokalit, kterých je méně než 2 %. Dle šetření České školní inspekce tento cíl splněn nebyl – bohužel. Je to tedy jedním z důvodů, proč chceme plošnou povinnost před šestým rokem dítěte zrušit. Návrh však neruší institut povinné předškolní docházky zcela. Zachovává ho pro děti s odkladem, které posune k možnosti nastoupit školní docházku bez hendikepu, to znamená, budou moci navštěvovat přípravné třídy ve škole. Tento odklad, který byl pro ně doporučen, pro ně bude výhodou.

A pak bych ještě ráda podpořila tisky 6 a 7. Tam jde o individuální vzdělávání. Stávající zákonná úprava ukládá rodiči uvést důvody, proč má být individuální vzdělávání povoleno. To chceme změnit a navrhuje v této situaci, aby ředitel, který rozhoduje i nadále o tom, kdo odklad dostane a kdo nedostane, dle svého přesvědčení pouze nepovolení individuálního vzdělávání odůvodnil, a to tak, aby se toto odůvodnění objevilo v dokumentaci. Cílem je, aby důvody pro odmítnutí individuálního vzdělávání byly veřejné v oficiální rovině a mohly dále sloužit jako součást zpětné vazby v řízení školského systému, alokaci potřebných financí a podobně.

Ještě jedna technická věc. Ráda bych stáhla náš návrh F3 a F5, protože po konzultacích s Ministerstvem školství jsme dospěli k názoru, že by nesplnil účel, a to proto, že podle tohoto návrhu by se mělo prokazovat předškolní vzdělávání u dětí, které přechodně žijí s rodiči v zahraničí. Jak jsme zjistili, bylo by lepší tento návrh stáhnout, a proto tak činím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. (V sále je hluk!) O stažení návrhu budeme muset samozřejmě hlasovat, protože je to navrženo ve třetím čtení. Přečtu teď nějaké omluvy. Omlouvá se nám paní poslankyně Jana Vildumetzová z dnešního jednání až do konce z pracovních důvodů a omlouvá se nám z operativních důvodů z jednání mezi 12. a 13. hodinou pan předseda Bartošek. Já děkuji. (Dotaz ministra školství.) Ještě jsem neukončil rozpravu, takže pan ministr chce ještě s přednostním právem do rozpravy.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se znovu vyjádřil k projednávanému návrhu a jednoduše to shrnul.

Co se týká přijímání dvouletých dětí do mateřských škol, a možná zpřehledním situaci, protože tady byla poměrně široká debata. Stanovisko Ministerstva školství bylo neutrální. A skutečně, bavme se o povinnosti přijímat od roku 2020 do mateřských škol děti od dvou let věku, respektive o tom, že tato povinnost zde nebude, bavme se klidně i o roli dětských skupin, ale nedělejme změny překotně. To znamená, role dětských skupin je určitě důležitá, ale pro tuto chvíli stanovisko k těm dvouletým je, že ze zákona by měly odejít – tato formulace by z něj měla zmizet.

K povinnosti předškolního vzdělávání, tady se neshodneme s mnohými z vás, mám za to, že po prvním roce, přestože nějaká data jsou, je nástroj potřeba zpřesnit, vyzkoušet a je potřeba, abychom data měli jednak ne po osmi měsících, respektive v tuto chvíli po prvním roce, ale abychom se také nad těmito daty bavili o tom, jestli

jsou jiné nástroje, než je zrušení této povinnosti ze zákona, jak této dobré povinnosti dostát.

S tím souvisí úplata za předškolní vzdělávání, ale to už jsme si řekli, že je v této věci poměrně lichá. Nad rámec původního návrhu pana poslance Klause je zde samozřejmě pozměňovací návrh, který se týká změny financování regionálního školství, a tady deklaruji, že stanovisko MŠMT je podpořit roční odklad. Když jsme se rozjeli mezi ředitele škol, je to podnět z terénu a myslím si, že to celému procesu může jednoznačně prospět. To znamená, ve vztahu k proceduře, která bude následovat, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy podporuje body A1, A2. MŠMT nedoporučuje bod A3. A co se týká hlasování bodu B1, stanovisko MŠMT je kladné. K ostatním navrženým bodům je stanovisko MŠMT záporné, respektive MŠMT nedoporučuje.

Děkuji. To jsem chtěl říct. (V sále je stále obrovský hluk a neklid!)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Do rozpravy se ještě přihlásil pan poslanec Ferjenčík. Poprosím o klid v sále. Vidím, že nás tady přibýlo, což je dobře, ale byl bych rád, kdybychom zachovali úroveň hluku, která je vhodná pro jednání. Prosím, pane poslanče, jestli vám to stačí.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl naposledy v této rozpravě požádat o podporu alespoň řekněme kompromisní verze povinné předškolní docházky, a to pozměňovací návrh F6, F7, který zjednodušuje možnost individuálního vzdělávání. Já jsem poměrně dost času strávil tím, že jsem navštěvoval školy ve svém kraji, nejen školy, ale i školky. A ředitelky školek se všechny shodují, že povinná předškolní docházka jim nesmírně komplikuje život. Ony musejí být připraveny přijmout žáky, kteří se ale vůbec nehlásí, nekomunikují s nimi, opatření prostě nefunguje dobře. Já chápu, že Ministerstvo školství hájí status quo, ale bohužel byrokracie, kterou to školkám přineslo, je značná, a byrokracie, kterou to přineslo rodičům, je také značná – úplně zbytečné písemné omluvenky a další věci. Nicméně vidím, že tu bohužel není vůle podpořit ten náš pozměňovák, který se zavádí až od šesti let a ne od pěti, ale pokud o tom aspoň trochu přemýšlíte, zkuste aspoň podpořit tedy zmírnění těch pravidel pro individuální výuku.

Stejně tak bych vás chtěl požádat o podporu pozměňovacího návrhu kolegy Čížinského, který má svou logiku především pro menší školy na menších obcích, aby mohly vůbec ty přípravné třídy zřizovat, stejně tak o podporu toho doprovodného usnesení, které podpoří dětské skupiny do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Není tomu tak, takže rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele. Je zájem o závěrečné slovo? Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Už nebudu zdržovat, jenom poděkuji členům školského výboru napříč politickým spektrem, že se mě tady v debatě zastali, a samozřejmě členům svého klubu a přeji veselé hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je závěrečné slovo také v případě pana zpravodaje? Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. V průběhu debaty jsem zaznamenal návrh předkladatelky na stažení pozměňovacího návrhu F3 a F5, o čemž bychom měli hlasovat na začátku, a dále uvádím, že na žádost legislativního oddělení pak budu navrhopvat změnu procedury, která je uvedena v usnesení z garančního výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Skončili jsme rozpravu. Pan zpravodaj může zůstat u řečnického pultu, protože přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Takže prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás nejprve seznámil s procedurou hlasování, a skutečně se musíme také hlasováním vyrovnat s návrhem na stažení dvou pozměňovacích návrhů. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Garanční výbor navrhl proceduru v pořadí:

1. Návrhy F1, F2 paní poslankyně Kozlové. Bude-li schváleno, je nehlasovatelné A1, body 1 a 2.

Následně jsou dvě varianty. Varianta 1. Bude-li F1, F2 schváleno, pak se navrhuje hlasovat o pozměňovacím návrhu A1, body 3 až 8, následně bez ohledu na výsledek jsou nehlasovatelné C4, E1, E2, F4 a F5, body 1 a 2. Varianta 2. Nebude-li F1 a F2 schváleno, pak hlasovat A1 jako celek, následně bez ohledu na výsledek jsou nehlasovatelné C4, E1 plus E2, F4 a F5 a body 1 a 2.

3. – A2. 4. – A3. 5. – B1. 6. – C1, C2 dohromady. 7. – C3. 8. – C5, C6, C7 dohromady. 9. – D1. 10. – F3. Následně bez ohledu na výsledek je nehlasovatelné F5 bod 3, pokud hlasováním předtím tyto pozměňovací návrhy neschválíme, že budou vyřazeny. 11. – F6, F7. 12. – zde ještě z výboru je G, doprovodné usnesení. 13. – legislativně technické úpravy, které případně vyplynou z pozměňovacích návrhů. A 14. – hlasovat zákon jako celek.

Jak jsem uvedl v obecné rozpravě, na žádost legislativního oddělení navrhuji opravu procedury a bod G, který je 12, doprovodné usnesení, hlasovat až po hlasování zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, jen se zeptám, zda je jasné, jaký návrh tady přednesl pan zpravodaj, a zda můžeme přikročit k hlasování o proceduře, tak jak byla navržena, včetně té úpravy, že doprovodné usnesení budeme hlasovat až poté, co odsouhlasíme návrh zákona jako celek. Je to všem jasné. Takže vyhovím žádosti o odhlášení. Prosím všechny, aby se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Dámy a pánové, ale nebudeme v tuto chvíli hlasovat o proceduře, budeme hlasovat nejprve o návrhu na stažení dvou pozměňovacích návrhů, tak jak zazněly v rozpravě. Prosím pana zpravodaje, aby nám připomněl ty dva návrhy, o kterých teď budeme hlasovat.

Poslanec Lukáš Bartoň: Jedná se o pozměňovací návrhy F3 a F5, jinak řečeno, v proceduře by se nehlasovalo o bodu 10.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nicméně než budeme hlasovat o proceduře, musíme odsouhlasit to, že tyto návrhy vyřadíme. Doporučuji, abychom o nich rozhodli jedním hlasováním, pokud proti tomu není námitka.

Námitka není, takže zahajuji hlasování. Kdo je pro vyřazení těchto bodů? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84. Přihlášeno 154 poslanců, pro 154, proti nikdo. Body jsme vyřadili.

Nyní budeme hlasovat o proceduře, tak jak ji přednesl pan zpravodaj. Ptám se, zda je potřeba ještě jednou tu proceduru zopakovat, nebo můžeme hlasovat. Není to potřeba.

Budeme hlasovat o navržené proceduře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 85. Přihlášeno je 156 poslanců, pro 154, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a já prosím pana zpravodaje, aby nás provedl jednotlivými pozměňovacími návrhy.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Opět krátce shrnu, o čem je pozměňovací návrh. Jako první budeme hlasovat o návrh F1 a F2. Jedná se o pozměňovací návrh paní poslankyně Kozlové, který zachovává statut povinné školní docházky, nicméně pro děti až od šesti let, tedy pro děti s odkladem povinné školní docházky. Rovnou doplním stanovisko garančního výboru. Garanční výbor doporučuje zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Stanovisko navrhovatele?

Poslanec Václav Klaus: Podporujeme, to jsou vlastně ty pětileté děti, zrušení povinné školky v mírnější formě. Souhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jen bych prosil pana zpravodaje i pana navrhovatele, aby vždycky jasně řekli, jestli je stanovisko doporučující, nebo nedoporučující, bez dalších komentářů. Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 86. Přihlášeno 156 poslanců, pro 64, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následně tedy bude hlasována varianta 2. Bude hlasováno A1 jako celek. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Raise. Ponechává povinnou školní docházku pro děti od pěti let, ponechává bezúplatnost za tuto povinnou školní docházku, ponechává původní znění, včetně individuálního vzdělávání. Garanční výbor doporučuje schválit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan navrhovatel? (Doporučuji.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 87, přihlášeno je 156 poslanců, pro 120, proti 25. Tento pozměňovací návrh byl přijat. Můžeme přikročit k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následně budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A2 pana poslance Raise. Jedná se o doplnění původní novely, že předškolní vzdělávání se organizuje pro děti od 3 do 6 let s možností organizovat to už od 2 let. Jedná se o původní znění, které bylo platné před změnou, kterou nyní projednáváme, to znamená před tím, než od roku 2020 začne platit, že je to od 2 let.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko prosím? (Garanční výbor doporučuje schválit.) Ano. Navrhovatel? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 88, přihlášeno je 156 poslanců, pro 147, proti 1. Návrh byl přijat. Další pozměňovací návrh – A3.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh A3 pana poslance Klause, který posunuje platnost zákona v oblasti financování regionálního školství o dva roky. Garanční výbor doporučuje zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan navrhovatel? (Doporučuji schválit. Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 89, přihlášeno je 156 poslanců, pro 41, proti 106. Návrh nebyl přijat. Můžeme přejít k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh B1 pana poslance Vondráka, který posunuje přechodné ustanovení v oblasti reformy financování regionálního školství o jeden rok. Garanční výbor doporučuje schválit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 90, přihlášeno je 156 poslanců, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat. Přistupme k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh C1, C2 paní poslankyně Valachové... nebo Gajdůškové, který doplňuje doplnění zmocnění o stanovení podmínek předškolního vzdělávání pro děti mladší tří let. Stanovisko garančního výboru – výbor doporučuje zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan navrhovatel? (Zamítnout.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno je 156 poslanců, pro 7, proti 116. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh C3 – možnost obce plnit povinnost u vzdělávání dětí mladších tří let přes dětské skupiny. Stanovisko garančního výboru – výbor doporučuje zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan navrhovatel? (Zamítnout.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, přihlášeno je 156 poslanců, pro 21, proti 101. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh C5, C6, C7 paní poslankyně Valachové, který hovoří o spádovosti, kde mají přednost k přijetí do mateřské školy děti již od dvou let, které do konce roku budou tříletými. Stanovisko garančního výboru – výbor doporučuje zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan navrhovatel? (Zamítnout.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno je 156 poslanců, pro 11, proti 118. Také tento pozměňovací návrh byl zamítnut.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh D1 pana poslance Čížinského – rozšířit přípravné třídy i o děti nejen s odkladem povinné školní docházky. Výbor k tomuto pozměňovacímu návrhu nezařadil stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan navrhovatel? (Schválit.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přihlášeno je 156 poslanců, pro 76, proti 74. Návrh nebyl přijat. Přistoupíme k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Lukáš Bartoň: Následuje pozměňovací návrh F6 a F7 paní poslankyně Kozlové – zjednodušení individuálního vzdělávání. Stanovisko garančního výboru – výbor doporučuje zamítnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan navrhovatel? (Zamítnout.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přítomno 156 poslanců, pro 31, proti 118. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vzhledem k tomu, že bod G budeme hlasovat až po zákonu jako celku, následuje schválení možnosti legislativně technických úprav, které případně vyplynou z přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: A jsou takové legislativně technické úpravy, abychom je mohli hlasovat? Já jsem je nezaznamenal, ale možná takové budou.

Poslanec Lukáš Bartoň: (Po konzultaci s legislativním odborem.) Ano, prý jsou. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ale bude všem poslankyním a poslancům jasné, o čem budeme hlasovat, pokud budeme hlasovat v této obecné rovině?

Poslanec Lukáš Bartoň: Budeme hlasovat o tom, že legislativní oddělení vzhledem k tomu, že v článku tři se vkládá dvakrát pozměňovací návrh, tak je to potřeba dát dohromady, aby to dávalo smysl. Jedná se o formální úpravy, nikoliv o věcné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ať se na mě pan zpravodaj nezlobí, nemůžeme schválit zákon s tím, že pak ho někdo dopracuje! To tedy fakt ne! Nechápu, že to není připraveno, když o tom víme. Nechápu, že to nebylo první hlasování, které by bylo možná podmíněné tím, jestli pozměňovací návrhy projdou, nebo neprojdou, ale není možné, aby Sněmovna schválila zákon a současně řekla: ukládáme legislativnímu odboru, aby to dopracoval! To skutečně není možné!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan zpravodaj. Já mohu dát teď slovo pouze těm, kteří mají přednostní právo. Pan předseda Kalousek, může vystoupit s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já většinou v těch procesních věcech s panem předsedou Stanjурou souhlasím. Ale teď si opravdu myslím že ne. Protože to, o čem budeme hlasovat, to není dopracování zákona. To je prostě jenom legislativní zformulování toho, co už jsme schválili. To prostě v tom legislativním procesu takhle se bohužel někdy musí pracovat. To není nic proti ničemu a myslím si, že o tom můžeme hlasovat s klidným svědomím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Tak asi bych trval na proceduře, která byla navržena ve výboru, a jsou zde zařazeny i tyto legislativně technické věci. Ještě doplním, že výbor doporučil provedení případných legislativně technických úprav.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já mohu dát slovo pouze těm, co mají přednostní právo. Nikomu jinému v tuto chvíli ne. Námitka k hlasování. Ano. Tak v tom případě mohu vyhovět. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Vážené kolegyně, vážení kolegové, omlouvám se, že vstupuji do této zajímavé debaty, ale já jsem teď zjistil při zpětné kontrole hlasování u hlasování 88, že tam mám uvedeno proti, ale hlasoval jsem jednoznačně pro. Ten návrh podporuji, takže tam mám chybu. Prosím o úpravu. Netrvám na novém hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nezpochybňujete hlasování, jde jenom o stenozáznam. Ano, děkuji. S přednostním právem pan zastupující předseda klubu Kubiček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Já bych poprosil o patnáctiminutovou přestávku, aby se vlastně vyjasnily ty jednotlivé záležitosti, které nejsou teď úplně jasné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, vyhovím vám. Nejprve dám ještě slovo panu předsedovi Kalouskovi, který se hlásil, a panu místopředsedovi Pikalovi.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já děkuji. Ale já nemohu souhlasit ani s tím, abyste dal hlasovat o námitce, pane předsedající, protože my jsme si schválili

proceduru. A v té proceduře je to hlasování uvedeno. To znamená, s tou námitkou jsme měli přijít před hlasováním o proceduře. Ted' už je pozdě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já jsem tedy nezaznamenal, že by námitka byla vznesena. Nicméně se chci zastat toho, že jsme schválili nějakou proceduru, jejíž součástí je to, že na konci schválíme, že budou provedeny legislativně technické úpravy, které vyplývají z toho, které pozměňující návrhy schválíme a které pozměňující návrhy neschválíme. To je běžná praxe a běžný postup. Takže nevím, kde je ten problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak po vystoupení pana předsedy Stanjury vyhovím žádosti klubu ANO a dám patnáctiminutovou přestávku. Vyhlásím patnáctiminutovou přestávku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom v reakci na pana místopředsedu Pikala. Tak já si myslím, že to není běžná praxe. Pokud máte jiný názor, tak to doložte. Máme na to patnáct minut, abyste mi ukázal, kde jinde běžně se to tak dělá. Mohu se plést. Ale já si nepamatuji, že bychom takhle někdy postupovali. Samozřejmě ta paměť nemusí být absolutní. Ale když někdo tvrdí, že to je běžná praxe, tak by měl uvést, kdy naposled se tato běžná praxe uplatnila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vyhlašuji patnáctiminutovou přestávku na poradu poslaneckého klubu ANO.

(Jednání přerušeno ve 12.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.38 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, patnáct minut pro přestávku na jednání poslaneckého klubu uběhlo. Budeme pokračovat v našem jednání. Já dám slovo panu zpravodaji. (Hluk v jednacím sále.) Prosím o klid, protože jsme se dostali do ne úplně lehké situace, tak abychom všichni věděli, jak se z té situace dostaneme zase ven. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Legislativně technické úpravy, které případně vyplnou z pozměňovacích návrhů, byly do procedury začleněny, protože se nevědělo, jak dopadnou pozměňovací návrhy, a kupříkladu dva pozměňovací návrhy vkládaly článek 3. Takže jde pouze o přečíslování. Nicméně legislativní oddělení má plně v pravomoci tyto legislativně technické změny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, k tomu bych chtěl poznamenat, že legislativní oddělení běžně provádí tyto úpravy na základě toho, co přijme Poslanecká sněmovna, aniž je k tomu zmocněno tímto rozhodnutím o následných legislativně technických úpravách. Na základě této debaty navrhuji, abychom odhlasovali změnu procedury a vypustili hlasování o bodu legislativně technické úpravy, které případně vyplynou z přijatých pozměňovacích návrhů. To je můj návrh, o kterém dám nyní hlasovat.

Čili budeme hlasovat o změně procedury, že nebudeme hlasovat o původně schváleném návrhu legislativně technických úprav. Je to prosím srozumitelné? Je.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 96, přihlášeno 154 poslanců, pro 136, proti nebyl žádný. Takže jsme odsouhlasili to, že nebudeme hlasovat o legislativně technických úpravách.

Nyní jsme, pane zpravodaji, pokud jsem to správně sledoval, v okamžiku, kdy bychom mohli hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Poslanec Lukáš Bartoň: Ano, nyní budeme hlasovat o zákonu jako celku. Zde doplním, že výbor doporučuje přijetí zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Seznámím s návrhem usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 61, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 97, přihlášeno 154 poslanců, pro 142. Znamená to, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk.)

Žádám ještě pana zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Doprovodné usnesení G, sněmovní dokument číslo 951. Já s dovolením doprovodné usnesení přečtu celé.

"Poslanecká sněmovna konstatuje, že se dětské skupiny (dle zákona číslo 247/2014 Sb.) osvědčily jako doplněk mateřských škol v péči o předškolní děti. Po roce 2020 skončí příslušné projekty operačního programu evropských fondů řízeného Ministerstvem práce a sociálních věcí. Proto Sněmovna vyzývá vládu k přípravě zahrnutí stávající funkční podoby dětských skupin do financování z národních zdrojů po roce 2020. Zároveň žádá vládu o přípravu modelu financování mateřských škol tak, aby byly narovnány podmínky pro provoz mateřských škol s podmínkami pro dětské skupiny."

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slyšeli jste text doprovodného usnesení, o kterém dám nyní hlasovat.

Zahájuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 98, přihlášeno 153 poslanců, pro 66, proti 31. Návrh doprovodného usnesení nebyl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

S přednostním právem mezi body pan místopředseda Sněmovny Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý den. Omlouvám se, že vás přerušuji. Mám jenom k té proceduře, která se tady probírala, vlastně dvě věci. Jedna je, že bych se chtěl omluvit panu předsedovi Stanjurovi, že se nejedná o běžnou věc, ale jedná se o věc, která je normální, tedy například v minulém období u tisku 873, kde bylo velké penzum pozměňovacích návrhů, se podobně schvalovala oprávnění pro legislativní odbor udělat tyto legislativně technické opravy ex post bez toho, aniž by byly známy v tu chvíli předem. Je samozřejmě na nás, jestli tohle budeme schvalovat kvůli nějaké právní jistotě, nebo ne. Já bych byl za to, že ano, když se to běžně dělalo, ale můžeme tu zvyklost změnit. (Řečník mluví potichu s hlavou otočenou doprava na pana poslance Stanjuru, tedy mimo mikrofon. V sále je velký hluk a z různých stran se ozývá, že není slyšet.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane místopředsedo, ale mám signály od různých poslanců a poslankyň z různých stran sálu, že vás neslyší. A prosím všechny ostatní o klid, aby pan místopředseda nám mohl sdělit, co považuje za potřebné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře, tedy znovu. Omlouvám se panu předsedovi Stanjurovi, že jsem říkal, že to je běžná věc, že se taková věc schvaluje. Nicméně je to normální. Podobně v minulém volebním období u tisku 873 byly podobně schváleny legislativně technické úpravy na konci bez toho, aniž by byl předem znám ten materiál, protože tam bylo velké penzum pozměňovacích návrhů, bylo tam navrhováno například také podobně více článků stejného čísla a podobně, takže nebylo možno připravit ten materiál legislativně technických úprav předem, takže se to schválilo takhle a zmocnil se ten legislativní odbor k tomu, aby to upravil ex post, aniž bychom věděli přesně, jak ty legislativně technické úpravy budou vypadat. Ostatně tak se to stane i teď, akorát jsme k tomu tentokrát odbor nezmocnili. Takže možná někomu bude chybět právní jistota, jestli to ten legislativní odbor může udělat. Samozřejmě to udělat může. Takže to je jedna věc.

Pak bych se chtěl ještě vrátit k tomu, že se tady objevily během té diskuse návrhy na to, že se moc debatuje. Tak pokud chcete omezit diskusi, tak jednací řád vám to umožňuje. Můžete navrhnout, že omezíme rozpravu a bude omezený počet vystoupení. To tam je. Ale pokud to neuděláme, tak prosím vás umožňme to, že každý vystoupí s faktickou poznámkou, kolikrát bude uznávat za vhodné, k věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu místopředsedovi. Pan poslanec Ondřej Polanský se z dnešního jednání omluvil v době od 10.30 do 10.50 vzhledem k neodkladným pracovním povinnostem, pan poslanec Jiří Běhounek od 13 hodin do konce jednání dne z osobních důvodů a z pracovních důvodů od 12 hodin do konce jednání dne se omlouvá pan poslanec Martin Kolovratník.

V tuto chvíli zahajují projednávání bodu

63.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 120/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr práce a sociálních věcí Petr Krčál a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jan Bauer. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 120/4, který nám byl doručen 30. května 2018. Usnesení garančního výboru nám také bylo doručeno, a to jako sněmovní tisk 120/5.

Nyní se ptám navrhovatele, tedy pana ministra, zda má zájem vystoupit před zahájením rozpravy. Ano, prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Petr Krčál: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona obsahuje dvě opatření v oblasti důchodového pojištění, a to návrh na zvýšení základní výměry důchodu z 9 na 10 % průměrné mzdy a dále návrh na zvýšení důchodu o 1 000 korun měsíčně důchodcům, kteří dovršili věk 85 let. Podrobné zdůvodnění obou těchto návrhů zaznělo při projednávání návrhu zákona v prvním a druhém čtení. V rámci druhého čtení bylo též vysvětleno, že návrhem zákona nijak nedochází k oslabení principu zásluhovosti v důchodovém pojištění.

Při druhém čtení byla podána velká řada pozměňovacích návrhů, které se však většinou přímo netýkají opatření obsažených ve vládním návrhu zákona, ale míří do různých prvků a institutů důchodového pojištění, včetně těch nejvýznamnějších, to je důchodového věku, potřebné doby pojištění a stanovení výše důchodů. K těmto pozměňovacím návrhům je třeba uvést, že tak zásadní změny v důchodovém pojištění s výraznými finančními dopady by neměly být přijímány cestou jednotlivých pozměňovacích návrhů, ale naopak by měly být výsledkem důkladných analýz, posouzení dopadu ve všech souvislostech a také celospolečenského konsenzu. Za to se prosím přimlouvám. K pozměňovacím návrhům bych řekl, že jsou nekonceptní a finančně značně nákladové. Ministerstvo práce a sociálních věcí odhaduje, že nárůst výdajů by mohl být 20 až 25 mld. korun.

Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím tedy o schválení návrhu zákona ve znění předloženém vládou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu. Jako první v ní vystoupí pan zpravodaj, pokud si přeje. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, dovoluji mi opravdu jenom zkráceně z pozice zpravodaje tohoto sněmovního tisku říci jenom několik informací, jakým způsobem procházel tento sněmovní tisk legislativním procesem. Podstatné věci byly řečeny z úst pana ministra. Jedná se tedy o vládní novelu zákona 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. První čtení proběhlo 19. dubna na 12. schůzi, přikázáno sociálnímu výboru jako garančnímu a rozpočtovému. Samozřejmě, ve stanovených lhůtách byl tento vládní návrh novely v obou výborech projednán včetně pozměňujících návrhů.

Důležitá informace pro následné hlasování, vážený pane místopředsedo – nebylo podán ve druhém čtení návrh na zamítnutí.

A pro vás pro všechny jenom stručně shrnutí, o čem jsou jednotlivé pozměňující návrhy, resp. jak byly označeny. A to jsou ty, které byly načteny ve druhém čtení 25. května. Za prvé jsou to pozměňující návrhy pod písmenem A, které se týkají paní poslankyně Adamové Pekarové. Následně pozměňující návrhy pod písmenem B, které byly předloženy prostřednictvím paní poslankyně Golasowské. Následně pozměňující návrhy pod písmenem C pana poslance Víta Kaňkovského. A za další pozměňující návrhy pod písmenem D poslance Jana Bauera.

Také bych vás chtěl informovat, že byla navržena prostřednictvím výboru pro sociální politiku dvě doprovodná usnesení. Jedno, které vzniklo na výboru pro sociální politiku, a druhé, které v rámci druhého čtení přednesl pan poslanec Ferjenčík. Návrh procedury hlasování mám samozřejmě připraven a seznámím vás s ním poté, co proběhne rozprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Gajdušková, po ní paní poslankyně Golasowská. Máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, budu mluvit za sociální demokracii. A zdůrazňuji to slovo sociální. Proto podporujeme každý návrh, který lidem pomůže. A tento návrh novely důchodového pojištění jde v logice toho, co sociální demokracie prosazovala a také přijala v minulém funkčním období vlády.

Problém u důchodů ale vidíme ten zásadní. Samozřejmě bychom si přáli, aby byly mnohem vyšší obecně. Ale ten zásadní problém je tam ve chvíli pro jednotlivé lidi, kdy zůstanou sami. Kdy senior nebo seniorka ovdoví, zůstanou bez partnera. A tam se samozřejmě promítá velmi vysoká úroveň nájemného nebo nákladů na bydlení a mnohé jiné problémy. Tento problém trošičku vzdáleně řeší nebo promítá se právě v té hranici 85 let, při které dojde k tomu navýšení důchodů o fixní částku 1 000 korun. Ale podle našeho názoru by mohla být ta hranice ještě nižší, protože právě ta doba, kdy člověk pravděpodobně zůstane sám, je trochu níže. Nicméně jak už o tom mluvil pan ministr, není jednoduché vstupovat do takto složitého systému, jako je

důchodové pojištění. Je potřeba skutečně zvážit každé opatření, každý jednotlivý krok, protože každý ten návrh, a bylo teď množství pozměňovacích návrhů předloženo a my jsme je projednávali v sociálním výboru, každý ten návrh má prostě důsledky, někdy chtěné, někdy i nechtěné, a může vyvolat další a další požadavky na opatření anebo i nespravedlnosti.

Já si dovoluji citovat nebo parafrázovat z jednoho mailu, který mi před projednáváním tohoto zákona přišel. Byl to dopis občana, který se rozhorloval nad tím, že jsou pozměňovací návrhy, že je záměr, a já jsem o tom také mluvila, že je potřeba řešit vdovské důchody. A že proč tedy vdovy a proč ne ženy, které jsou rozvedené. Nebo ženy i muži, kteří jsou rozvedeni.

Já to říkám jako ilustraci toho, že skutečně každý krok, i když se nám zdá logický a bohulibý, vyvolává řetězovou reakci dalších nároků. A je tedy potřeba skutečně velmi a velmi pečlivě zvažovat, co přijímáme. Proto sociální demokracie v téhle chvíli podpoří vládní návrh v té podobě, v jaké nám byl předložen, a dále podpoříme pozměňovací návrh paní Adamové, který prošel také a byl podpořen sociálním výborem. S panem ministrem Krčálem, novým panem ministrem, jsme již dohodnuti a jsme připraveni spolupracovat na přípravě systémového řešení zákona o důchodovém pojištění a jeho realizaci. A znovu zdůrazňuji, že zvláště závažné a hodné zřetele a nutné skutečně připravit a projednat řešení a přijmout řešení u vdovských důchodů, nutné pojistné doby a také záležitosti invalidních důchodů. Věřím tomu, že pan ministr, tak jak o tom mluvil již na počátku, kdy byl jmenován, připraví ten příslušný balíček s hlubokou analýzou toho, jaká navrhovaná opatření budou mít dopady. Jde nám o lidi. Jde nám o to, aby lidé v naší zemi všichni mohli důstojně žít. Senioři jsou skupina, kterou skutečně podporujeme a chceme podporovat. Zaslouží si to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně. V rozpravě je nyní přihlášena paní poslankyně Golasowská, která vystoupí. Připraví se pan poslanec Bauer. Současně konstatuji, že paní poslankyně Golasowská se omlouvá od 13.30 do konce jednacího dne. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych vás požádat o podporu mých pěti pozměňovacích návrhů, které jsou pod písmeny B1 až B5, přičemž pozměňovací návrhy pod písmeny B1 až B4 se týkají odvoděných a poslední návrh pod písmenem B5 se týká žen, které vychovávaly děti a mají nízké starobní důchody. KDU-ČSL velmi vítá jakoukoliv pozitivní změnu v důchodovém systému, která zlepší situaci seniorů a důchodců.

Já vám teď jenom stručně okomentuji jednotlivé pozměňovací návrhy.

Takže pozměňovací návrh pod číslem B1 se týká souběhu invalidního i vdovského důchodu. V současné době to není možné, pouze pokud senior pobírá invalidní důchod ve třetím stupni.

Pozměňovací návrh pod číslem B2 zvyšuje dobu pobírání vdovského důchodu z jednoho roku na dva. Důvod je ten, že při ztrátě manžela/manželky ovdovělý často řeší spoustu věcí, jako je třeba dědické řízení, poplatky u notáře, výdaje za pohřeb, o kterých víme, že jsou nemalé, odblokování karet, náklady na bydlení, kdy najednou jsou sami, také řeší hypotéky a úvěry. Proto po konzultaci s nadačním fondem, který se situací ovdovělých zabývá, jsme navrhli zvýšení pobírání vdovského důchodu z jednoho roku na roky dva.

Pozměňovací návrh pod číslem B3 reflektuje dobu pojištění, resp. promnutí doby pojištění, kdy vlastně zesnulému scházelo pár měsíců, maximálně jeden rok, doby pojištění, aby pozůstalý měl nárok na vdovský důchod.

Pozměňovací návrh pod číslem B4 zvyšuje procentní výměru při výpočtu vdovského důchodu z 50 na 60 %.

A konečně poslední pozměňovací návrh pod číslem B5. Zde bych chtěla říci, že ženy mají v průměru o 2 000 korun nižší důchody než muži. Je to často proto, že byly s dětmi doma, kdy vlastně vychovávaly budoucí generaci. Tato doba se jim počítá sice jako náhradní doba pojištění, ale výpočet důchodu potom z té doby je velmi nízký, zvláště když byly s dětmi déle, tzn. že vychovávaly třeba dvě, tři anebo i více dětí. Potom na to stárí, na důchod, jsou ještě bité za to, že vlastně mají nízký důchod. Myslíme si, že je to diskriminační vzhledem k důchodům, jaké mají muži. Proto v tom pozměňovacím návrhu navrhujeme, aby žena za každé vychované dítě dostávala ke svému důchodu částku 500 korun.

Ještě bych tady ráda zmínila to, co zmiňoval pan ministr a na sociálním výboru také bývalá ministryně práce a sociálních věcí, že to bude velký finanční zářez. Musíme si uvědomit, že lidé, kteří mají nízké důchody nebo jakékoli nízké příjmy, žádají o podporu třeba formou dávek v hmotné nouzi, žádají o příspěvek na živobytí nebo dávek státní sociální podpory. My chceme tyto lidi podpořit v tom, že nebudou muset chodit na úřady žádat o tyto dávky, protože je to pro ně v jejich věku často nedůstojné a ponižující. Chceme zlepšit jejich finanční situaci tímto způsobem.

Proto bych vám ještě jednou chtěla moc poděkovat a požádat vás o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Golasowské. Dalším, koho mám přihlášeného do obecné rozpravy, je pan poslanec Jan Bauer, připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolu mi, abych nejprve načetl dvě legislativně technické úpravy.

První se týká mého pozměňovacího návrhu, který je veden v systému pod číslem 818 a zní následujícím způsobem: Věta: "Z článku 1 se dosavadní text návrhu zrušuje a nově zní" se za číslicí jedna doplňují slova "v bodě 3". Nové znění tedy je: "V článku 1 v bodě 3 se dosavadní text návrhu zrušuje a nově zní". Takže to je první.

Ten druhý se týká mého pozměňovacího návrhu, který je v systému uveden pod číslem 808 a je prakticky obdobný, nicméně já ho i takto přečtu na mikrofon. Věta

"V článku 1 se dosavadní text návrhu zrušuje a nově zní" se za číslicí jedna doplní slova "v bodě 3". Takže nové znění je následující: "V článku 1 v bodě 3 se dosavadní text návrhu zrušuje a nově zní".

To jsou dvě legislativně technické úpravy, o kterých, pokud bude schválena procedura hlasování, tak jak byla navržena ve výboru pro sociální politiku, bychom měli na začátku celého procesu hlasovat.

Druhá věc, kterou bych chtěl velmi zkráceně uvést, je stanovisko Občanské demokratické strany, resp. našeho klubu k této novele vládního zákona. Ono už to tady padlo v prvním i ve druhém čtení. Pokud se podíváte pozorně, o čem přesně ta novela je, tak to není nějaká složitá materie. Z úst pana ministra to tady již zaznělo. Za prvé se jedná o zvýšení základní výměry důchodu ze současných 9 na 10 % průměrné mzdy. To je to první opatření, které navrhuje vláda. Druhé opatření je, že se zvyšuje o 1 000 korun měsíčně starobní důchod těm seniorům, kteří jsou starší 85 let. Jenom pro vaši informaci. Je to možná všeobecně známá informace – na výdajovou stránku rozpočtu má opatření číslo jedna vliv v úrovni nároků přibližně 12 miliard korun ročně, u toho druhého opatření je to přibližně 2,2 miliardy za rok.

Chtěl bych zde jen poopravit to, co se hodně diskutovalo i v předcházejících čteních. Přestože si někdo myslí, že se nesnižuje zásluhovost, tak i prostřednictvím konkrétních náměstků na výboru pro sociální politiku bylo jednoznačně deklarováno, že zásluhovost u tohoto opatření se snižuje přibližně ze 78 % na 76 %.

Chtěl bych říci, že Občanská demokratická strana vždy deklarovala, že z ekonomického růstu mají mít prospěch i naši seniori, a z toho důvodu my v žádném případě nezpochybňujeme ani nezamítáme opatření číslo jedna, tzn. zvýšení základní výměry důchodů z 9 na 10 %. Na druhou stranu opatření číslo dvě, což je přidání 1 000 korun všem seniorům starším 85 let, já osobně, ale myslím si i obecně není úplně šťastné a úplně spravedlivé. Z tohoto důvodu jsme si dovolili připravit a vložili jsme do systému dva pozměňovací návrhy, které modifikují toto opatření číslo dvě.

Kdybych to měl zkrátit, tak těch seniorů ve věku 85 a více je v České republice přibližně 200 000 a znamená to, že každý, kdo je starší 85 let, dostane přidáno. Také to mimo jiné znamená, že těm seniorům, kterým je 82 nebo 83 let, přidáno nebude. Pokud se podíváte do důvodové zprávy, tak já si myslím, že ty argumenty, proč těmto lidem přidáno nebude, jsou velmi nešťastně napsány, protože hlavní důvod, proč to vláda předkládá, je, že hlavně tato věková kategorie seniorů má největší problémy na trhu práce si sehnat nějaké zaměstnání a zvyšují se jim náklady jak na bydlení, tak všechny ostatní spojené s jejich živobytím. My jsme přesvědčeni, že ty negativní vlivy se netýkají pouze seniorů starších 85 let, ale že nevidíme rozdíl z hlediska nákladů a schopnosti uplatnit se na trhu práce mezi seniorem, jestli je mu 84, nebo 83 let, nebo 85 let.

Z toho důvodu jsme předložili naše dva pozměňovací návrhy, které si myslím, že jsou spravedlivější a znamenají, že se přidává 1 000 korun ročně těm, kteří jsou v důchodu nebo pobírají starobní důchod – a varianta jedna je 20 let a varianta druhá je 25 let. Je to samozřejmě o něco větší sociální skupina než těch 200 000, které je obsaženo ve vládním návrhu, ale každopádně to postihuje lidi, kteří především

pracovali v době minulého komunistického režimu a nemohli si na své důchody našetřit, protože ty platy byly tehdy velmi nízké. To je první argument.

Druhý argument, myslím si, je velmi obecný a také tady zazněl a je přímo úměrně souvislý s doprovodným usnesením. Jsme přesvědčeni o tom, že samozřejmě to, co předkládá vláda, není žádná důchodová reforma. Je to pouze dílčí opatření, dílčí úprava zákona o důchodovém pojištění. A to, co této Sněmovně tato, ale i ta minulá vláda nejvíce dluží a co dluží především mladé generaci, je seriózní, promyšlená důchodová reforma, na kterou tady všichni čekáme. Takže z toho důvodu i to doprovodné usnesení, protože je povinností nejenom této vlády, nového pana ministra, aby něco s důchodovou reformou udělal.

Možná teď v době ekonomického růstu vynívají ta čísla pozitivněji, protože po dlouhých letech deficitu důchodového účtu jsme se poprvé dostali do přebytku někde 900 milionů korun, nicméně poté, co by měla být schválena tato dvě opatření, je jednoznačné, že se saldo důchodového účtu opětovně řítí do deficitu v řádech miliard nebo desítek miliard korun, a je úkolem této vlády, aby to řešila.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Nyní má slovo paní poslankyně Pekarová a připraví se pan poslanec Kaňkovský. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte, abych ještě ve třetím čtení se stručně vyjádřila a poprosila vás o podporu svých dvou pozměňovacích návrhů a obecně vyjádřila ještě také postoj TOP 09 k této novele.

Co se týče pozměňovacích návrhů, které předkládám, ten, který našel shodu na garančním výboru pro sociální politiku, se týká asistentů sociální péče a je to opravdu změna, která může těmto lidem, kteří pomáhají v rámci sociálních služeb seniorům, velmi pomoci, protože asistent sociální péče je institut právě dle zákona o sociálních službách. Jedná se o osoby, které pečují o jiné osoby závislé v různém stupni pomoci na druhých. Tato péče je poskytována mimo registrované sociální služby, jejichž kapacita je omezená.

Cílem zavedení tohoto institutu bylo právě odlehčit sociálním službám, umožnit závislým osobám zvolit si svobodně způsob poskytované péče, protože stát a jím registrované sociální služby se nemohou postarat o všechny závislé osoby, které by to potřebovaly. Máme zde právě možnost využití těchto asistentů. Ti pečují v domácím prostředí, což si myslím, že je vždy zmiňováno jako priorita v sociálním systému, aby, co nejdříve to jde, senioři mohli být ve svém domácím prostředí. A ať už o ně pečují osoby blízké, nebo osoby, které jsou sice ne blízkými příbuznými, tak si myslím, že by měly být za to, že právě významně přispívají ke stabilitě sociálního systému v České republice, oceněny, a to i tím, že je právě zařadíme jako osoby, které budou mít nárok na proplácení svého pojištění státem. V zákoně o důchodovém

pojištění smluvní asistenti zatím zmínění v okruhu pojištěných osob nejsou a můj pozměňovací návrh má za cíl právě toto změnit.

Co se týče druhého pozměňovacího návrhu, který předkládám, tak ten se týká jednoho z těch dvou základních bodů, které v návrhu vlády máme, a jedná se tedy o zvýšení procentní výměry z 9 na 10 %, a jak už tady zaznělo od pana zpravodaje, mého předřečníka, v jeho slově, tak opravdu i náměstci ministra, teď už tedy ministra v původním projednávání, nebo v původním projednávání ještě paní ministryně Němcové, sami říkali v průběhu na výboru, že se opravdu princip zásluhovosti tímto opatřením oslabí. Není to nějaké obrovské, dramatické oslabení toho principu, pokud budeme brát ta 2 %, ale prostě je to oslabení tohoto principu a s tím musím nesouhlasit. Myslím si, že princip zásluhovosti bychom měli zachovat v současné míře, a proto tedy předkládám tuto změnu v zákoně.

Pro nás jako TOP 09 je základní východisko, že bychom opravdu měli dopřát důchodcům co nejvyšší důchod, ale s ohledem na to, abychom mohli v budoucnu financovat nároky systému i pro důchodce budoucí, protože bez toho se opravdu stáváme asociály, protože v budoucnu pak nebude na důchody pro mnohem větší množství důchodců. Jak všichni víme, demografický vývoj je v tomto směru bohužel velmi neúprosný.

A už nebudu opakovat slova o důchodové reformě. Tady se opravdu o reformu nejedná. A věřím tomu, že nový pan ministr zahájí neprodleně práci na tom, abychom právě tohoto byli schopni dostat, abychom v budoucích letech, a to nejenom v těch jednotkách let, ale v desítkách budoucích let měli na důchody, aby lidé, kteří dnes poctivě odvádějí ze svých mezd a platů, se také od státu ve stáří dočkali nějaké podpory, a abychom se tedy už nemuseli obracet ke slovům, která tady občas zaznívala v minulém volebním období, jako že třeba budou sekat v parcích i po sedmdesátce. Určitě si vzpomínáte, že to proběhlo mediálním prostorem.

Takže tolik k pozměňovacím návrhům a k tomu principu, který zastáváme. Bohužel ten návrh není sice reformou, ale některé pozměňovací návrhy se snaží o takové změny, které by byly opravdu velmi zásadní, takže bych se přimlouvala za to, abychom tak zásadní změny nedělali pozměňovacími návrhy, zejména ty, které opravdu zasáhnou do systému tak, jak by právě měla řešit spíše nějaká propracovaná reforma zanalyzovaná do všech dopadů atd., do všech těchto ukazatelů.

Ještě si dovoluji avizovat, abychom nebyli jako klub podezíráni z toho, že chceme zdržovat, protože přece jenom už se nachyluje čas dnešního jednání, tak chci avizovat, že si před závěrečným hlasováním po prohlášení všech pozměňovacích návrhů TOP 09 vezme přestávku pro jednání klubu, abychom mohli posoudit to, které návrhy prošly a jak se zachováme v závěrečném hlasování. Pro jistotu to avizuji hned, aby nás nikdo nepodezíral z toho, že to hlasování chceme nějakým způsobem zdržovat a že chceme, aby se na závěrečné hlasování dnes nedostalo. Ale pokud jsou už jen dva příspěvky, já už skončím velice rychle, tak snad bychom to měli všechno bez problémů stihnout, nebudeme si ji brát příliš dlouhou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Pekarové a nyní požádám o vystoupení pana poslance Kaňkovského a připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych se ve třetím čtení vyjádřil ještě k dalším pozměňovacím návrhům, které jsme za klub KDU-ČSL společně s kolegyní Pavlou Golasowskou předložili ve druhém čtení a doplňuji už ty, které kolegyně Golasowská tady zmiňovala. Pozměňovací návrhy, o kterých se nyní zmiňuji, jsou v hlasovací proceduře pod písmenem D. Celkem se jedná o tři návrhy.

Dva návrhy se týkají minimální doby účasti na důchodovém pojištění, která je nutná pro přiznání starobního důchodu. My vnímáme, že věk, kdy je člověk schopen naplno pracovat, má u některých občanů své limity a ty limity můžeme různě rozdělit: zdravotní, fyzické, mentální, emoční, ale je potřeba se bavit i o limitech sociálních, např. s přibývajícím věkem stoupá potřeba u některých osob starat se o své starší, nemocné příbuzné, a tudíž není pro ně možné pracovat naplno. Čím dál víc se také potýkáme s problémem zaměstnanosti lidí 55+, a to zejména těch, kteří mají zdravotní limity, a přitom jim není přiznána invalidita nebo je jim přiznána invalidita pouze prvního stupně. S tímto problémem se setkáváme i v současnosti, přestože je enormně nízká nezaměstnanost. A v době recese, a přízněji si, že už nyní ekonomika trochu chladne, se ten problém ještě znásobí. U těchto lidí pak dochází často k situaci, kdy jim schází rok, dva nebo pět do naplnění minimální doby účasti na důchodovém pojištění. A tady je třeba říci, že současná hranice 35 let, ke které jsme se propracovali, je v rámci Evropské unie i mimo členských států Evropy ojedinělá. Pouze Bulharsko má tuto hodnotu na 40 letech. Jinak se to pohybuje v mnohem nižších dimenzích.

Jsmo přesvědčeni, že je třeba minimální dobu pojistného snížit, a proto navrhujeme, aby nárok na starobní důchod vznikl pojištěnci už tehdy, jestliže byl účasten důchodového pojištění nejméně 25 let, nebo variantně 30 let. Jak tady řekl pan ministr, tohle je poměrně zásadní změna. My ji vnímáme v tuto chvíli hlavně jako apel na ministerstvo k té už tady mnohokrát zmiňované důchodové reformě, nicméně je to problém, který trápí celou řadu našich občanů.

Ten další návrh je veden snahou ocenit ženy matky – navazuje to na pozměňovací návrhy, které jsme představili, a už o nich tady dneska hovořila kolegyně Pavla Golasowská – které řádně vychovávaly své děti, tedy nové daňové poplatníky této země. Zde navrhujeme, aby se snížila věková hranice odchodu do důchodu u žen matek, a to v postupně sestupném trendu podle počtu vychovaných dětí.

Závěrem bych shrnul postoj poslaneckého klubu KDU-ČSL k vládou předložené novele. KDU-ČSL jednoznačně vítá navrženou novelu v tom ohledu, že pokud se ekonomice České republiky daří, tak na tom musí mít profit i naši senioři. To znamená, my vítáme to, že se našim seniorům v době, kdy je ekonomická kondice České republiky dobrá, navýší penze. Tady bych si jenom dovolil poznamenat, že u KDU-ČSL to není krátkodobý postoj. Byla to KDU-ČSL, která společně s ČSSD prosazovala navýšování penzí už v minulé vládě. Bohužel v minulé vládě nebyl vždy

stejného názoru tehdejší ministr financí Andrej Babiš, který před dvěma roky, kdy se jednalo v létě o navýšení penzí, dvakrát navýšení penzí na vládě zablokoval a až napotřetí došlo ke shodě. Nyní se zdá, že si pan premiér uvědomil, že si naši senioři skutečně navyšování penzí zaslouží, a já tuto změnu jeho postoje oceňuji a doufám, že i ta dnes tady několikrát zmiňovaná důchodová reforma bude jak péčí nového pana ministra Petra Krčála, tak i péčí celé vlády skutečně naplněna a že si napříč stranami sedneme k těm zásadním změnám v důchodovém systému České republiky, protože všichni víme, že současný důchodový systém je dlouhodobě neudržitelný.

Závěrem vás chci, milé kolegyně, vážení kolegové, požádat o podporu našich pozměňovacích návrhů pod písmeny B, to jsou ty, které představila kolegyně Golasowská, a pod písmenem C, které jsem načetl ve druhém čtení já. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jako poslední mám do rozpravy přihlášenou paní poslankyni Richterovou, takže vás požádám o vystoupení. Mezitím přečtu ještě jednu omluvu. Pan poslanec Václav Klaus mladší se omlouvá od 13.10 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Takže paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych jen závěrem této diskuse stručný komentář za Piráty.

Samozřejmě, jak už tady zaznělo mnohokrát, připojujeme se k těm, kteří tady zdůrazňovali a vysvětlovali, jak by v době ekonomického růstu měly růst i důchody. Budeme hlasovat pro návrh zákona jako celku, ale vidíme i opodstatněné to, že v minulosti došlo ke dvěma změnám u nás v celkovém přístupu k důchodům, a sice zrušilo se započítávání náhradní doby jako doby vysokoškolského studia – to bylo 2010 – a současně se postupně navýšila potřebná doba až na 35 let. Z těchto důvodů, že došlo k těmto dvěma změnám, za Piráty rozhodně chceme, aby se snížila celková potřebná doba pro vyplácení důchodu, a budeme hlasovat pro příslušné pozměňovací návrhy. Ale víme, že to je věc, která souvisí s celkovou velkou důchodovou reformou. A já bych jen ráda připomněla, že se bude hlasovat též o doprovodném usnesení, které upozorňuje vládu, že současné financování důchodového systému založené primárně na zdanění práce je dlouhodobě neudržitelné a že samozřejmě je potřeba, aby vláda hledala řešení téhle situace. Myslíme si, že je třeba, aby skutečně na rozdíl od minulosti, kdy byly široké schůzky různých pracovních skupin, a zatím to k ničemu nevedlo, ty výsledky už byly.

Tolik stručně za Piráty k důchodovému návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Paní poslankyně, děkuji. Toto byla již poslední přihláška v rámci obecné rozpravy. Rozhlédnu se po sále, zájem další nevidím. Takže pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím. Případně bych vyzval

k závěrečným slovům navrhovatele a zpravodaje. Takže pan poslanec Bauer? Nemáte zájem. Pan ministr? Taký nemáte zájem.

Takže přikročíme k hlasování o pozměňujících návrzích, já vás tedy všechny svolám. Nicméně paní poslankyně Pekarová avizovala pauzu? (Volání z místa.) Před závěrečným hlasováním, dobře, takže to nám ještě upřesníte tím pádem, v jaké délce a jak přesně. Já tím pádem prosím zpravodaje garančního výboru. Slyším ťukání – to má být žádost o odhlášení někoho? Nic.

Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím pana zpravodaje. Máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, procedura hlasování bude po boku ostatních dnešních třetích čtení vyplývat z usnesení výboru pro sociální politiku, který byl odsouhlasen samozřejmě po diskusi s legislativním odborem a vypadal by následujícím způsobem.

Za prvé bychom se vypořádali s legislativně technickými připomínkami, které byly dvě. Následně bychom hlasovali o pozměňujících návrzích poslance Bauera D1.1, D1.2, dále pozměňující návrhy D2.1, D2.2 taktéž poslanec Bauer. Za další bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu paní poslankyně Adamové Pekarové A1.1, A1.3, následně taktéž hlasování o A2 – pozměňující návrh předložený paní poslankyní Pekarovou. Následně je blok pozměňujících návrhů, které předložila paní poslankyně Golasowská, což je B1.1 a B1.2, následně B2.1 a B2.2, následně B3.1 a B3.2 a za další B4.1 a B4.2 a posledním pozměňujícím návrhem ze strany paní poslankyně Golasowské je pozměňující návrh B5.1 až B5.3. Následně jsou pozměňující návrhy pana poslance Víta Kaňkovského C1.1 až C1.4 a dále C3.1 (řečeno C1.3) až C3.5 a poslední pozměňující návrh je taktéž ze strany pana Víta Kaňkovského a ten je označen pod písmenem C2.1, C2.5. Následně bychom hlasovali o návrhu jako o celku. – Slyšeli jsme tady návrh ze strany paní poslankyně Pekarové Adamové, že si budou pravděpodobně brát krátkou pauzu. – A po hlasování o návrhu zákona jako celku tady máme dvě doprovodná usnesení, jedno ze strany výboru pro sociální politiku a jedno doprovodné usnesení, které, jestli se nemýlím, přednesl pan poslanec Ferjenčík.

Takže vážený pane místopředsedo, tolik návrh jako procedura hlasování. Já bych vás poprosil, abyste o něm nechal hlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nejprve mám tady žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Ještě počkáme... Tak já myslím, že už je to v pořádku.

Nejprve budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíme s procedurou, která nám byla nyní představena.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 99, přihlášeno 130 poslanců, pro 128, proti 0, zdrželi se 2. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. První hlasování – jedná se o dvě legislativně technické připomínky. Jsou to ty návrhy, které jsem tady před malou chvílí v rámci rozpravy přednesl. Domnívám se, že bychom o nich měli hlasovat separátně. První se týká pozměňujícího návrhu Jana Bauera pod tiskem č. 818, celé jeho znění nebudu číst opětovně. Chtěl bych říci stanovisko výboru pro sociální politiku, který toto nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já tedy zahájím hlasování teď. Hlasování číslo 100. (Námítky z pléna, že nebylo řečeno stanovisko ministra.)

Tak ono to není... Já jsem se radil, můžeme se zeptat, ale není to povinnost z hlediska jednacího řádu ptát se na stanovisko navrhovatele. Ale budeme se tedy ptát, dobře. Já ruším hlasování, ukončím... Považuji hlasování za zmatečné.

Já se vás zeptám, pane ministře, na stanovisko. (Nedoporučuje.) Pardon, já jsem špatně slyšel. (Nedoporučuje – už hlasitěji.) Dobře. Pan ministr nedoporučuje.

Já opět zahájím hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 101, přihlášeno 131 poslanců, pro 47, proti 5. Výsledek – zamítnuto. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. V následujícím hlasování bychom se vypořádali s druhou legislativně technickou připomínkou, která se týká pozměňovacího návrhu Jana Bauera pod č. 808. Stanovisko výboru pro sociální politiku – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Omlouvám se – pane ministře? (Také nedoporučuji.)

Přistoupíme k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 102. Přihlášen 131 poslanec, pro 46, proti 6. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. A nyní by tedy nastal blok jednotlivých pozměňovacích návrhů. Jenom upozorňuji, že ke každému mám vždycky jednu dvě věty, abyste všichni věděli, o čem se přibližně hlasuje.

Začínáme hlasováním o pozměňovacím návrhu, který přednesl poslanec Jan Bauer pod písmenem D1.1A, D1.2 – znamená zvýšení starobního důchodu o tisíc korun měsíčně pro poživatele starobního důchodu, který je ve starobním důchodu více než 25 let. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan ministr? (Nedoporučuji.)

Mohu zahájit hlasování. Kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

Hlasování pořadové číslo 103. Přihlášen 131 poslanec, pro 48, proti nula. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Jan Bauer: Další hlasování se týká pozměňovacího návrhu D2.1 a D2.2 – opět předložený poslancem Janem Bauerem. Jedná se o zvýšení starobního důchodu o tisíc korun měsíčně pro poživatele starobního důchodu, který je ve starobním důchodu více než tentokrát 20 let. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, prosím. (Nedoporučuji.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 104. Přihlášen je 131 poslanec, pro 44, proti nula. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Další hlasování se bude týkat pozměňovacího návrhu, který předložila paní poslankyně Adamová Pekarová pod písmenem A1.1 až A1.3. Zkráceně – tento pozměňovací návrh znamená zrušení zvýšení základní výměry důchodu z avizovaných 9 % na 10 %. Stanovisko garančního výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Já také nedoporučuji.)

Mohu tedy zahájit hlasování. Kdo je pro návrh, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 105. Přihlášen 131 poslanec, pro 8, proti 20. Výsledek byl zamítnut.

Jenom se omlouvám, pane zpravodaji, naskočila mi tady žádost o faktickou poznámku pana poslance Radka Holomčika, ale to byl omyl. Dobře, odmažu vás. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Dalším hlasováním bychom se vypořádali s pozměňovacím návrhem, který přednesla opět paní poslankyně Adamová Pekarová a je označen A2, mimo jiné řeší v okruhu pojištěných osob osoby pečující osobně o osobu mladší deseti let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni 1. Jedná se o přidání asistenta sociální péče dle § 83. Možná se omlouvám, že to říkám velmi zkráceně, ale je to podstata tohoto pozměňovacího návrhu. Stanovisko garančního výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, prosím o stanovisko. (Jedná se o náhradní dobu. Já doporučuji.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 106. Přihlášen 131 poslanec, pro 81, proti nula. Návrh byl přijat. Takže postoupíme dál.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Další pozměňovací návrhy jsou předloženy paní poslankyní Golasowskou a tento návrh je B1.1 a B1.2 – zkráceně – je to pozměňovací návrh, který znamená, že jsou-li splněny podmínky pro výplatu obou důchodů, jak vdovského, tak invalidního, vyplácí se oba v plné výši a dalších 50 % výměry. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nedoporučuji.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 107. Přihlášen 131 poslanec, pro 45, proti nula. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Další návrh je označen pod B2.1 a B2.2 – opět ze strany paní poslankyně Golasowské. Znamená, že navrhuje, aby vdovský důchod náležel po dobu dvou, nikoliv jednoho roku od smrti manžela. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Já nedoporučuji.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 108. Přihlášen 131 poslanec, pro 43, proti nula. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Další návrh je B3.1 až B3.2 – opět paní poslankyně Golasowská. Znamená to rozšíření podmínek nároku na vdovecký nebo vdovský důchod – velmi zkráceně. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nedoporučuji.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 109. Přihlášen 131 poslanec, pro 61, proti 10. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Další návrh označen pod písmenem B4.1 a B4.2 – opět ze strany paní poslankyně Golasowské. Mimo jiné zvyšuje výši procentní výměry vdovského a vdoveckého důchodu z 50 na 60 % procentní výměry starobního důchodu a současně řeší účinnost zákona. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nedoporučuji.)

Přistoupíme k hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 110. Přihlášen 131 poslanec, pro 45, proti nula. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Poslední pozměňovací návrh, opět přednesený paní poslankyní Golasowskou, označený pod B5.1 až B5.3, mimo jiné znamená, že řeší zvyšování důchodů u žen o 500 korun měsíčně za každé vychované dítě. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nedoporučuji.)

Přistoupíme k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 111. Přihlášeni 132 poslanci, pro 49, proti 1. Návrh byl zamítnut. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Nyní se dostáváme k bloku pozměňovacích návrhů, které přednesl pan poslanec Kaňkovský, které jsou označeny pod písmenem C. Toto hlasování bude o C1.1 až C1.4. Mimo jiné řeší stanovení důchodového věku u pojištěnců narozených v období let 1936 až 1964. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Já nedoporučuji.) Já jsem neslyšel. Ještě jednou. (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112. Přihlášen 131 poslanec, pro 41, proti 2. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Další pozměňovací návrh, označený pod písmeny C3.1 až C3.5, opět ze strany pana Vítka Kaňkovského – řeší účinnost nároku na starobní důchod a podmínky pro dobu pojištění nejméně 25 let. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Nedoporučuji.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 113. Přihlášeno 131 poslanců, pro 50, proti 2. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Poslední pozměňovací návrh, označený pod písmenem C2.1 až C2.5, opět přednesený prostřednictvím pana poslance Kaňkovského, zkráceně řeší nové podmínky nároku na starobní důchod, tady je ten parametr 25 až 30 let. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře? (Já nedoporučuji.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 114. Přihlášeno 131 poslanců, pro 52, proti 7. Výsledek byl zamítnut.

Nyní tedy, protože je to již poslední hlasování a jsme před hlasováním o návrhu zákona jako celku, takže klub TOP 09 avizoval pauzu, tak upřesněte prosím váš návrh.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji si požádat o čtyřminutovou přestávku na krátkou závěrečnou poradu klubu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vyhlašuji pauzu tedy do 13.45. Stačí to takto, pane předsedo? Takže se tady sejdeme ve 13.45 hodin.

(Jednání přerušeno od 13.41 do 13.45 hodin.)

Zahájím tedy opět pokračování našeho jednání. Mám tady zájem o vystoupení s přednostním právem a je to pan předseda Kalousek. Prosím. Prosím, abyste se v sále utišili, abychom mohli pokračovat.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom náš stručný postoj. Nemáme samozřejmě nic proti tomu, aby v době, kdy se ekonomice výjimečně daří, byly zvýšeny důchody. To, co nám po přijetí pozměňovacích návrhů nebo nepřijetí mimořádně vadí, je, že byla zvýšena parametricky míra rovnostářství. Onen princip, že v tom systému má být dostatečná míra zásluhovosti i solidarity, bude opět snížen. Vadilo nám to do té míry, že jsme zvažovali, že nepodpoříme návrh tohoto zákona, leč vzhledem k tomu, že vláda ve svém programovém prohlášení slibuje, že předloží penzijní reformu, a já doufám, že to opravdu udělá, koneckonců v doprovodném usnesení, o kterém také budeme hlasovat, a doufám, že bude přijato, tento apel bude zopakován, tento návrh zákona podpoříme a učiníme všechno pro to, aby se princip zásluhovosti posílil v rámci oné penzijní reformy. Prosím pěkně, penzijní pojištění by mělo mnohem víc odpovídat filozofii pojmu pojištění, nikoli filozofii rovná chudinská dávka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A já poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid, protože tady nahoře vůbec neslyším, o čem pan poslanec mluvil.

Nyní s přednostním právem předseda klubu SPD a připraví se předseda klubu KDU-ČSL. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, využili jsme v SPD také tuto krátkou přestávku k poradě klubu před hlasováním o tomto návrhu zákona. Rozhodli jsme se, že budeme hlasovat pro tento návrh zákona, že podpoříme zvýšení důchodů, máme to dlouhodobě v programu, celou tu situaci dlouhodobě sledujeme, takže to považujeme tak trochu i za naše malé vítězství.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám předsedu poslaneckého klubu KDU-ČSL pana Bartoška. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Za klub KDU-ČSL mohu konstatovat, že jsme se rozhodli, že tento návrh zákona podpoříme, ale současně dovolu, abych řekl, že pro nás bylo velké překvapení to, že sociální demokracie, KSČM a hnutí ANO nepodpořily pozměňovací návrhy lidovců, které se týkaly zlepšení situace vdov a kterých se týká také to, že ženy, které vychovaly dítě a které skutečně mnohdy v důchodu mají penzi nižší, tak bylo možno jim to dorovnat za každé vychované dítě o 500 korun, to znamená v průměru, kdy žena vychovala dvě děti, mohla mít o tisíc korun vyšší důchod, což se nestane. Zvláště nás to mrzí tedy z pozice sociální demokracie a KSČM.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Tím máme.... Vy se hlásíte na faktickou poznámku, ale to nepůjde, teď už mohou vystupovat jenom ti, kteří mají přednostní právo, nemáme otevřenou rozpravu. Takže v zastoupení za vedení klubu tedy paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, jenom za sociálně demokratický klub opakují to, co už na plénu Sněmovny avizovala Alena Gajdůšková, a sice to, že samozřejmě vdovecké důchody budeme řešit v co nejkratší době.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a tím jsme vyčerpali... Ještě za klub KSČM paní poslankyně Aulická, místopředsedkyně klubu KSČM. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych vystoupila já v zastoupení klubu KSČM a řekla stanovisko tedy ke konečnému hlasování. Já myslím, že asi všichni, jak tady sedíte, víte, že jsme byli jednoznačně pro tuto novelu. Velice nás mrzí, že někteří kolegové vaším prostřednictvím nás uzurpují (?) tím, že nechceme zvýšit další důchody, nebo spíš odměny třeba pro ženy za děti atd. Ale my jsme už deklarovali předtím, nebo jsme i ujišťovali, že je pro nás naopak důležité, že chceme zvyšovat důchody, a myslím, že i v předchozích volebních obdobích jsme to dokazovali i těmi návrhy, které jsme tady měli.

Ale nezlobte se na nás, ty návrhy, které byly vloženy do této takové malé novely, které bohužel, musím konstatovat, i hnutí ANO to pojalo víceméně tak trošku

mediálně a udělalo ty nejmenší možné změny, které mohli udělat, tak si nemyslíme, že je to opravdu systémové. A budeme hlasovat především pro doprovodné usnesení, které následuje, a které, doufám, že budete schvalovat, protože my chceme a víme, že je potřebné zvyšovat důchody našim občanům, ale samozřejmě je to systémová změna, na které se musíme všichni shodnout napříč politickým spektrem tak, aby se to v dalším volebním období zase neměnilo, a není to tedy práce na jednu malou novelu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. A je zájem ještě o nějaké vystoupení s přednostním právem? Není. Takže já tedy poprosím pana zpravodaje, zdali by nás mohl provést ještě dalším hlasováním. Čekají nás ještě tři hlasování. Takže prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, mám takový nepříjemný pocit, že jsme se se všemi pozměňující návrhy tímto vypořádali a následuje hlasování o návrhu zákona jako o celku. Takže bych vás tímto poprosil, abyste tento návrh formuloval, následně o něm budeme hlasovat. A jenom upozorňuji, že nás poté čekají hlasování o dvou doprovodných usneseních, a já je tady za chvíli přečtu, takže samozřejmě to hlasování bude následovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Potvrzuji, že bylo o všech návrzích hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyhlašuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 120, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Takže nyní přistoupíme k hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 115, přihlášeno je 132 poslanců, pro 130, proti nula. Návrh zákona byl přijat. Já tedy konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

A požádám ještě zpravodaje, aby uvedl návrhy doprovodných usnesení Sněmovny. Mám poznamenáno, že jsou dvě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Ano. Takže dámy a pánové, máme tady první návrh na usnesení. Já si ho dovolím oživit, protože jsou to v podstatě... je to jedna krátká věta: "Poslanecká sněmovna žádá vládu ČR, aby neprodleně zahájila práce na přípravě změny důchodového systému." Je to doprovodné usnesení, které jsem navrhl na výboru pro sociální politiku. Musím říci, že byl jednomyslně schválen a stanovisko garančního výboru v tomto případě je doporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Ale já ještě před hlasováním, nezahájil jsem hlasování. Je tady žádost o přednostní právo. Takže pan předseda Stanjura. Prosím, o vystoupení s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat vedení Sněmovny, abychom na příštím organizačním výboru nebo na příštím grémium vedli debatu o doprovodných usneseních k návrhům zákonů. Bývalo zvykem v jiných volebních obdobích, pokud takové doprovodné usnesení vznikalo, že to byl samostatný bod. Nic proti tomu dnešnímu průběhu. Hlasovali jsme o tom školském zákonu. Ale podle mě to není správná praxe. Je to takové trochu alibi. My schválíme zákon a hned si schválíme usnesení, že ho ještě příště vylepšíme a že ještě tohle, nebo tohle. A pokud to někdo chce, např. sociální výbor, a pokud se na tom dohodneme, tak by to měl být zvláštní bod. Zvláštní bod jednání, usnesení, třeba usnesení Sněmovny vůči vládě, a pak to má smysl.

To je jediná poznámka, kterou jsem učinil, a jenom aby pan místopředseda to tlumočil ve vedení Sněmovny, tuto moji prosbu, abychom se tím zabývali buď na příštím grémium, nebo v příštím organizačním výboru Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď jsem dostal telefonát od ředitelky organizačního odboru. Bylo mi potvrzeno, že ta praxe je stále stejná. Nicméně jsme tady obdrželi od vás podnět, takže samozřejmě je to zaznamenáno i na mikrofon, takže nic nebrání tomu, abychom se tímto podnětem zabývali.

Takže, pane zpravodaji, vy jste tedy přednesl návrh usnesení. Není ho potřeba již opakovat. A my tedy budeme o tom návrhu prvního usnesení hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 116, přihlášeno 133 poslanců, pro 112, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Druhý návrh na doprovodné usnesení byl přednesen prostřednictvím pana poslance Mikuláše Ferjenčíka při druhém čtení 25. května 2018. Má dvě části. Já si ho dovolím velmi rychle přečíst: "Poslanecká sněmovna a) upozorňuje vládu, že současné financování důchodového systému založené primárně na zdanění práce je dlouhodobě neudržitelné; b) Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby hledala řešení této situace do budoucna a do 31. 12. 2019 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila."

Chtěl bych vás taktéž informovat, že stanovisko garančního výboru k tomuto doprovodnému usnesení je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já tedy zahájím hlasování. Kdo je pro to usnesení, stiskněte tlačítko, zdvihněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 117, přihlášeno 133 poslanců, pro 69, proti 1. Výsledek – byl přijat.

Já tedy tímto projednávání tohoto tisku končím. (Slabý potlesk.)

Nyní mi dovoluje přečíst ještě omluvu. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se z jednání schůze omlouvá od 13.45 z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. Jelikož tu však nemám žádnou jinou žádost ani žádnou jinou domluvu, není ani žádost o pauzu, tak mně nezbyvá, než abych otevřel další bod. Nebo je nějaký... Není.

Takže já otvírám tímto

61.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 13. června 2018 na 13. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej přerušili v rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně spravedlnosti Taťána Malá a zpravodaj garančního výboru, ústavněprávního výboru, poslanec Zdeněk Ondráček, případně... (Chvilí vyčkává.) Tak, teď je otázkou, jestli tady máme ještě nějakého jiného zpravodaje. Aha, já jsem vás neviděl za rohem. Pardon, omlouvám se. Takže to se omlouvám, pane poslanče. Takže zpravodaj garančního výboru pan poslanec Zdeněk Ondráček.

Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 79/3, který byl doručen dne 23. května 2018, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 79/4.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Pan poslanec Benda byl přerušen při svém vystoupení. Mám to tady poznamenáno. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já děkuji, panu místopředsedovi. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že můžeme v klidu jít domů. Ty dvě minuty asi zvládnou, a dokonce nebudu sdělovat ani nic zásadního. Myslím, že pomalinku směřujeme k nějaké, řekněme, smírné dohodě nad tímto tiskem.

Víte, že největší komplikace vyvolávalo ono maření spravedlnosti, diskuse, kterou jsme tady vedli velmi zásadním způsobem. Já jsem stále ještě přesvědčen o tom, že maření spravedlnosti, tak jak je předloženo, není ideálem a že může vytvářet jisté problémy. Přesto respektuji skutečnost, že jak vedení Ministerstva spravedlnosti, tak značná část této Sněmovny se domnívá, že je škodlivým skutkem, pokud jsou soudu předkládány falešné důkazy. To já si myslím také, že je škodlivým skutkem. Jenom si nejsem úplně jist, jestli toto bude vyřešeno zavedením nové skutkové podstaty maření spravedlnosti, a nejsem si jist, jestli v některých případech zejména civilních řízení nedojde k tomu, že řízení bude naopak prodlouženo, že naopak bude vstup trestního řízení do civilního řízení, začne vyšetřování –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás tady, pane poslanče, s dovolením přeruším. Je mi to líto, že už podruhé jste přerušen během své diskuse (smích v jednacím sále). Jelikož nemám žádnou jinou informaci o dohodě vedení poslaneckých klubů, že bychom měli v tomto bodě pokračovat, přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do úterý 10. července do 14 hodin.

Přeji vám krásný víkend a těším se zase na shledanou.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. července 2018
Prítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den přerušené 16. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli mám tady tři oznámení ohledně vydání náhradní karty. Paní poslankyně Balaščíková má náhradní kartu číslo 2, pan poslanec Ivan Bartoš má náhradní kartu číslo 6 a paní poslankyně Oborná má náhradní kartu číslo 8. Sděluji, že o omluvení... ano. A pan ministr Dan Ťok má náhradní kartu číslo 10. Pan poslanec Ťok má číslo 10.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Radek Vondráček – rodinné důvody, Jan Bauer – zahraniční cesta, Benešik Ondřej – zahraniční cesta, Birke Jan do 18 hodin z pracovních důvodů, Gajdůšková Alena bez udání důvodu, Hájek Josef – zahraniční cesta, Janda Jakub – rodinné důvody, Králíček Robert mezi 17. a 19. hodinou – pracovní důvody, Maříková Karla – zahraniční cesta, Pávek Petr – zahraniční cesta, Plzák Pavel – zahraniční cesta, Vácha František – osobní důvody, Vyzula Rostislav – rodinné důvody.

Z jednání Poslanecké sněmovny se dnes omlouvají také členové vlády. Je to premiér Andrej Babiš – pracovní důvody, ministr Krčál Petr – zdravotní důvody, ministryně Malá Taťána – pracovní důvody a ministr Metnar Lubomír – pracovní důvody.

Tak. A nyní... Paní poslankyně Valachová si přála vystoupit? Dáme slovo paní poslankyni Valachové, která jménem poslaneckého klubu ČSSD požádala o vystoupení. (Hluk v sále.) A já vás poprosím o klid. Poprosím vás o klid, abychom paní poslankyni slyšeli. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás požádala o minutu ticha za Dagmar Burešovou, předsedkyni České národní rady, první polistopadovou ministryni spravedlnosti a také obhájkyni disidentů před rokem 1989. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy uctíme minutou ticha památku paní Dagmar Burešové. (Poslanci povstali a uctili minutou ticha paní Dagmar Burešovou.)

Nyní mi dovoluji přečíst ještě další poslance, kteří budou hlasovat náhradními kartami. Pan poslanec Luzar – pane poslanče, já se omlouvám, protože na mě bylo

mluveno z vícero stran – číslo 12? Číslo 5. Pan poslanec Luzar má náhradní kartu číslo 5 a pan poslanec Aleš Juchelka má náhradní kartu číslo 4.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejdříve vás chci seznámit s návrhem, na kterém se shodlo dnešní grémium, a to zařazení nového bodu podle § 109a odst. 3 jednacího řádu, kterým je Víceletý finanční rámec EU na období 2021–2027, sněmovní tisk 227-E do bloku Záležitosti EU.

Dále bych chtěl sdělit, že dnešní jednání bychom zahájili již pevně zařazenými body. Jedná se o bod 88 – Roční zpráva o výsledku hospodaření ČNB za rok 2017, sněmovní tisk 133, dále máme pevně zařazený bod č. 102 – Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v ČR. A v tuto chvíli máme ještě třetí pevně zařazený bod, a je to bod 38 – Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, sněmovní tisk 206, první čtení. Poté bychom případně projednávali další body dle schváleného pořadu – body z bloku zákony druhého čtení a dále body z bloku zákony první čtení.

Dále připomínám, že dnes nás čeká také pevně zařazený volební bod, bude to v 18.30 a bude to volební bod 80, což je volba místopředsedy Poslanecké sněmovny.

A na závěr jedno organizační sdělení. 17. schůze Poslanecké sněmovny, na základě dohody politického grémia, bude zahájena zítra, to je ve středu 11. července, v 9.20 hodin. Upozorňuji, že následně vystoupí prezident republiky.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice.

Nyní se tedy dotáží pléna, zdali má někdo z poslanců zájem na změnu schváleného pořadu 16. schůze. Nevidím nikoho, takže budeme... Máte. Takže pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já předkládám za náš poslanecký klub návrh, abychom za bod 102 dnešního programu jednání zařadili bod 28, který se týká platů ústavních činitelů, a to z toho důvodu, aby zástupci vlády ČR měli možnost představit svůj návrh ještě předtím, než se rozjedeme na prázdniny, protože hrozí, že se to jinak nestihne.

A dál za bod 102 navrhuji, aby se zařadil nový bod schůze, a to sněmovní tisk 50, změna zákona o registru smluv, který se týká rozšíření registru smluv na obchodní společnost ČEZ a další státní a městské firmy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, ještě jednou. Bod č. 50? To tady mám...

Poslanec Jakub Michálek: Sněmovní tisk 50, aby se tam zařadil jako nový bod schůze za bod 102.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže já jenom zopakuji, že tedy jsou tady další dva návrhy, že zařadíme za bod 102 bod 28. To znamená, nyní máme již tři pevně zařazené body, protože nyní v tuto chvíli máme za bodem 102 bod 38

pevně zařazen a již odsouhlasen, což byl ten bod, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, sněmovní tisk 206.

Pan předseda Michálek za Piráty navrhuje nově jako třetí bod zařadit bod 28, což je ten zákon o platech poslanců, a dále rozšířit pořad schůze o tisk 50, který řeší ČEZ. Takže máme tady celkem tři návrhy. Zeptám se, jestli je nějaký... Tak, prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji si navrhnout u sněmovního tisku č. 168 z bloku třetích čtení, je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů atd., jeho pevné zařazení v bloku třetích čtení na pátek 13. července, a to jako první projednávaný bod. Je to po konzultaci s ředitelem Úřadu průmyslového vlastnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže bod č. 73 navrhuje zařadit na pátek 13. 7. jako první bod. Dobře. Zeptám se... Ano, pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré odpoledne. Já jsem tady zaznamenal nějaké... takové, jak se tomu říká... No, prostě povídá se tady po chodbách, že budeme končit už dnes, což se mi nelíbí vzhledem k tomu, že jsou tam nějaké zákony, které je potřeba schválit teď, protože kdyby se schvalovaly až po prázdninách, tak už nebudou mít ten kýžený efekt.

Mně leží na srdci volební zákony, které se týkají i těch připravovaných voleb do Senátu a obcí, kde by se měla zlepšit kvalita práce volebních komisí a podobně. Takže bych chtěl navrhnout, abychom tento bod, což je bod 64, jedná se o volební zákony ve třetím čtení, předradili v bloku třetích čtení. A chtěl bych to tedy navrhnout na středu 9. hodinu, když až od 9.20 máme až tu následující schůzi o důvěře vládě, tak myslím, že bychom mezi 9.00 a 9.20 mohli stihnout ten volební zákon.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já jen pro pořádek. Pane místopředsedo, asi by bylo dobré, abyste si víc vyměňovali informace v rámci svého klubu, protože ta dohoda o zítřejším jednání byla napříč předsedy poslaneckých klubů na grémium. To znamená, v současné době postupujete v rozporu s tím, jakou pozici zaujal váš zástupce na jednání grémia.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. (Odmlka.) Já se dotáži, jestli máme ještě nějaký další návrh na změnu pořadu schůze Poslanecké sněmovny. Návrh nemáme, takže přistoupíme k hlasování. Jako první budeme hlasovat o návrhu z grémia, což je zařazení sněmovního tisku 227-E do bloku záležitostí EU. Je to na

žádost předsedy evropského výboru a není tam nějaké pevné zařazení. Přistoupíme k hlasování.

Táží se, kdo souhlasí s tím, abychom zařadili sněmovní tisk 227-E do bloku záležitostí EU?

Zahajuji hlasování teď, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 118. Přihlášeno 176 poslanců, pro 152, proti nula. Výsledek: byl přijat.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrzích, které jsem obdržel z pléna. Máme tady dva návrhy od pana předsedy poslaneckého klubu Pirátů Jakuba Michálka, a to že jako třetí bod na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny za kůrovce, za takzvaného kůrovce, dáme bod 28, což jsou platy poslanců. Takže všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Kdo je pro? Zahajuji hlasování, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 119. Přihlášeno 176 poslanců, pro 32, proti 14. Návrh byl zamítnut.

Dále máme další návrh od předsedy poslaneckého klubu Pirátů, abychom jako třetí bod, za bod 102, ohledně kůrovce, zařadili bod (správně tisk) 50. Budeme hlasovat dvakrát o zařazení zcela nového bodu, který se týká ČEZu. V případě, že bude tento bod odsouhlasen, tak budeme hlasovat o zařazení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 120. Přihlášeno 176 poslanců. Pro 31, proti 4. Návrh byl zamítnut.

Dále máme návrh pana poslance Výborného, abychom bod 73 zařadili na pátek 13. 7. tento týden jako první bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 121. Přihlášeno 176 poslanců, pro 25, proti 13. Návrh byl zamítnut.

Máme tady ještě poslední návrh pana místopředsedy Pikala. Já bych se s v této souvislosti chtěl pana místopředsedy zeptat, zdali trvá na tom, abychom hlasovali o tom návrhu, přestože je to proti dohodě na grémium. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já mám za to, že dohoda na grémium se týká 17. schůze, že začne v 9.20 hodin, tudíž je tam ten čas mezi devátou... Samozřejmě pokud bych věděl, že 16. schůze bude pokračovat i po dnešním dni, tak jsem ochoten svůj návrh klidně stáhnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Chtěl bych jenom upozornit, že pokud bude schůze zahájena, tak jenom na technické úpravy v poslaneckém sále, na přepnutí

zařízení, bude potřeba tak 10 minut. Takže na ten váš bod bude cca 10 minut. Nicméně jestli na tom trváte, tak budeme hlasovat. Je to zcela v souladu s jednácím řádem. Jestli trváte, budeme hlasovat. Nemám s tím problém.

Takže jsme si vyjasnili věci a přistoupíme tedy k hlasování o tom, aby se bod číslo 64, volební zákon, předřadil na zítřek, středu, 9 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122. Přihlášeno 176 poslanců, pro 24, proti 31. Návrh byl zamítnut.

Tímto jsme tedy vyčerpali všechny návrhy na změny programu pořadu schůze a přistoupíme k projednávání prvního bodu.

88.

Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017 /sněmovní tisk 133/ - první čtení

Nyní bych si od vás vyžádal hlasováním souhlas s přítomností guvernéra České národní banky. Měli bychom tedy hlasovat o souhlasu s přítomností při projednávání tohoto bodu. Jestli tedy můžeme přistoupit k hlasování?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123. Přihlášeno 176 poslanců, pro 166, proti nula. Výsledek: Přijat.

Dovolím si tedy přivítat guvernéra České národní banky Jiřího Rusnoka a zahájíme projednávání Roční zprávy o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017, sněmovní tisk 133. Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 133/1.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Karel Rais a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Jak bylo řečeno, rozpočtový výbor projednal roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky. Po diskusi, která se z podstatné části věnovala výsledkům hospodaření a způsobům fungování České národní banky, a předpokládám, že o detailech bude hovořit pan guvernéř. Myslím si, že podstatné je, jakýsi závěr je, že zpráva České národní banky obsahuje všechna důležitá data. Auditor, firma Deloitte Audit, provedl audit příložené účetní uzávěrky sestavené na základě českých účetních předpisů. Audit byl proveden v souladu se zákonem o auditorech a standardy komory auditorů České republiky pro audit. V podstatě tam nebylo nalezeno nijakých problémů, takže stanovisko zpravodaje je kladné.

A jestli můžu, pane předsedo, přednést usnesení?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Prosím, pane zpravodaji, předneste nám usnesení.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Takže usnesení z rozpočtového výboru z 8. schůze ze dne 9. května 2018 k Roční zprávě o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017, je to sněmovní tisk 133. Po úvodním slově viceguvernéra České národní banky pana Tomšíka, zpravodajské zprávě Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé bere na vědomí Roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna podle § 47 odst. 4 zákona číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, bere na vědomí Roční zprávu o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017. A za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu, což tímto činím.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, pane zpravodaji. A nyní tedy zahajují všeobecnou rozpravu a táži se pana guvernéra – ano, pane guvernére, máte slovo. Prosím.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, dovoluji mi, abych vás ve stručnosti seznámil s Roční zprávou o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2017. Roční zpráva o hospodaření vychází z účetní závěrky, jak již konstatoval pan zpravodaj. K této účetní závěrce ČNB vydal auditor společnost Deloitte Audit, s. r. o., výrok "bez výhrad" a současně potvrdil soulad obou dokumentů.

Pokusím se uvést hlavní faktory, které ovlivnily hospodaření ČNB v minulém roce.

Musím se především zmínit o rozhodnutí Bankovní rady České národní banky z dubna minulého roku o ukončení kurzového závazku a postupném návratu měnových podmínek k normálu. Změny v nastavení měnové politiky ovlivňují hospodaření banky zásadně. Primárním cílem České národní banky a jejím ústavním úkolem je cenová stabilita, takže konkrétní opatření jsou realizována vždy bez ohledu na dopad do vlastního hospodaření s ohledem na tento prioritní cíl. Postupné narovnávání úrokových sazeb, respektive jejich postupné zvyšování směrem od nuly, na které jsme setrvali po mnoho let, přineslo náklady na sterilizaci volné likvidity bank ve výši zhruba 4 miliardy korun. Zásadní roli ale sehrála především obnovená aprece domácí měny po uvolnění kurzového závazku, čili postupné zhodnocování české koruny ve vztahu k euru.

Dopad do hospodaření ČNB ve formě nerealizovaných, zdůrazňuji nerealizovaných kurzových rozdílů byl samozřejmě umocněn velikostí devizových aktiv, cizoměnových aktiv České národní banky. Účetní kurzové ztráty tak dosáhly

v roce 2017 výše 271 miliard korun. Pokud jde o výnos spravovaných portfolií devizových rezerv, tak vážený průměr činil 1,13 % per annum, což je výsledek lepší ve srovnání se dvěma předcházejícími roky. Vyšší objem devizových rezerv současně umožnil rozšířit jejich diverzifikaci. Rezervy, které nejsou bezprostředně nutné k provádění měnové politiky, byly proto investovány do aktiv s delším investičním horizontem a v průměru také s vyšším výnosem. Celkové výnosy devizových rezerv činily 32 miliard korun.

Finanční prostředky určené na provoz samotné centrální banky byly vynakládány s odbornou péčí a s důrazem na hospodárnost. Toto potvrdil i výsledek kontrolní akce Nejvyššího kontrolního úřadu. V souhrnu za rok 2017 vykázala ČNB účetní ztrátu ve výši 243 miliard korun. Na její částečnou úhradu použila rezervní fond vytvořený v minulosti z dosahovaných zisků, zbývající část neuhrazené ztráty ve výši 183 miliard zůstane ponechána v bilanci banky až do jejího úplného splacení. Stejným způsobem přistupovala centrální banka k účetním ztrátám v minulosti. Skutečnost, že centrální banka má nehrazenou účetní ztrátu, ovšem nijak neovlivňuje plnění jejího hlavního cíle, respektive měnověpolitických rozhodnutí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já děkuji panu guvernérovi a podívám se, zdali se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Ano, takže pan poslanec Skopeczek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Dobré odpoledne, děkuji za slovo. Já určitě souhlasím s tím, že cílem a úkolem České národní banky není dosahovat zisku. Přesto ta ztráta, která se tu objevuje, je dramatická, více jak 200 miliard korun. Shodneme se na tom, že je to způsobeno po opuštění toho závazku, tím, jak koruna posiluje. A já bych se chtěl pana guvernéra zeptat, jakým způsobem se budou vyvíjet ty ztráty v nadcházejících letech, protože spolu s tím posilováním koruny se dá předpokládat, že ta kumulace stamiliardových ztrát bude pokračovat. A i mezi ekonomy existuje spor o to, do jaké míry ztráta České národní banky je ekonomickým problémem sama o sobě, nebo pouhou účetní záležitostí. Já zase v tomto smyslu tak klidný nejsem. Koneckonců pokud by Česká národní banka realizovala zisk, tak je potřeba připomenout, že by to bylo příjmem státního rozpočtu. Čili už jenom tenhle aspekt říká, že to není úplně ekonomicky neutrální věc.

Přesto bych se chtěl zeptat, jakým způsobem... nebo jak si pan guvernér představuje, do jaké míry je ta kumulace ztráty, která v nadcházejících letech bude postupovat, udržitelná a jakým způsobem ji chce Česká národní banka v nadcházejících letech zlikvidovat. Nicméně pod poznámkou, respektive před závorkou říkám, že je mi jasné, že rolí České národní banky není dosahovat zisku, že to je provádění měnové politiky. O tom bychom tady mohli debatovat celou řadu hodin, možná bychom se v něčem shodli, v lecčems asi ne, ale to není to meritum mého vystoupení. Chci se skutečně zeptat, do jaké míry to pan guvernér bere jako problém a na jakou tu stranu v té ekonomické diskusi se kloní. Zda to také považuje za ne úplně neutrální záležitost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a táži se pana guvernéra – ano, má zájem o vystoupení. Pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, ta věc není nijak nová. Česká národní banka měla podobně vysokou kumulovanou ztrátu, v relativním vyjádření dokonce vyšší, v podstatě v období minulých zhruba 15 let před vlastně nástupem té finanční, později ekonomické krize v letech 2008, 2009. Ta ztráta, nerealizovaná účetní ztráta vzniká v našich podmínkách jako výsledek určitého modelu naší transformace ekonomiky v tom smyslu, že Česká republika dohání vyspělé západoevropské nebo vyspělé světové ekonomiky modelem, který je založen jednak na rychlejším růstu hrubého domácího produktu, čili celkového výkonu ekonomiky, ale současně také byl v minulosti a nyní opět je ten konvergenční model založen částečně na nominálním posilování kurzu české koruny vůči referenční rezervní měně, to znamená euru.

Čili stejně tak v předcházejících letech – v tomto případě, pokud centrální banka samozřejmě má jisté devizové rezervy, a já považuji situaci, kdy centrální banka relativně malé otevřené ekonomiky s vlastní měnou, jejíž kurz se utváří na trhu v režimu v podstatě jaksi volného plování toho kurzu, považují poměrně solidní výši devizových rezerv za potřebnou. To jsme si ověřili již mnohokrát v historii v případě podobných typů ekonomik, že pokud takováto ekonomika nedisponuje dostatečnými devizovými rezervami, pak riziko ohrožení nadměrnou volatilitou takového kurzu je mimořádné.

Pokud ale samozřejmě současně platí, že při určité výši devizových rezerv – a my v tuto chvíli patříme k zemím s vysokými devizovými rezervami – dochází k nominálnímu zhodnocení kurzu koruny, v našem případě koruny, tak samozřejmě jsou kumulovány ty nerealizované účetní ztráty v bilanci centrální banky. Ty ztráty se budou kumulovat, respektive budou přetrvávat tak dlouho, jak dlouho bude pokračovat toto nominální posilování koruny. Jak jste si jistě všimli, tak například v letošním roce to nominální posilování je mnohem mírnější. Dokonce se v posledních měsících zastavilo a byl tam i určitý krátkodobě reverzní trend. Takže například ztráta za průběh letošního roku je prakticky nulová, nebo se dokonce v posledních měsících otočila do mírného plusu, čili není žádná ztráta. Takže nedochází k prohlubování.

Nicméně platí, že pro nás není primární ten hospodářský výsledek, ale primární je stabilita cenová, měnová, potažmo také finanční v dalším okruhu našich úkolů, které dnes máme. Ta ztráta bude postupně umořována tak, jak se pochopitelně budou generovat příjmy, které má banka ze své povahy, to znamená takzvané ražebné. Čili to je v podstatě příjem, který centrální banka realizuje z titulu monopolu na vydávání hotových peněz.

Samozřejmě také devizové rezervy generují určitý příjem. Jak jsem konstatoval, v minulém roce to bylo 32 miliard toho výnosu. Lze očekávat, že s růstem úrokových sazeb nejenom ve Spojených státech, ale i postupně v ostatních okruzích globální ekonomiky porostou i výnosy našich devizových rezerv. Samozřejmě existují i některé další, méně významné zdroje příjmu centrální banky.

Čili tak jako v minulosti ta ztráta byla uhrazena po dlouhé době kumulace těch ztrát v období, kdy došlo k výkyvu kurzu v průběhu ekonomické krize, což byla přirozená reakce na situaci, ve které jsme se ocitli, posléze samozřejmě k tomu přispěla i zvolená politika našeho typu kvantitativního uvolňování, to znamená použití kurzového závazku, tak ta ztráta vlastně byla velmi rychle během dvou tří let vymazána. Dokonce vznikl určitý rezervní fond. A stejně tak tomu bude v nejbližší perspektivě, těžko odhadovat úplně na přesně období, roky, v tom období, které nás čeká.

Znovu zdůrazňuji, že patřím k těm, kteří se domnívají, že otázka ztráty centrální banky je záležitost do značné míry teoretická a virtuální. My tento postoj dlouhodobě zastáváme, a to i v polemice s Evropskou centrální bankou. Pokud by tomu tak nebylo, už dávno by se totiž mnohé jiné centrální banky ocitly v nějakém reálném ekonomickém problému, což se ovšem nestalo. K tomu nedošlo ani v těch dobách, kdy centrální banky dramaticky navýšily svoje bilance, a mnohé z nich také v dílčích letech, nebo i kumulativně zaznamenaly poměrně citelné účetní ztráty. Takže z hlediska okruhu veřejných financí tady také nevidím žádný problém. Protože ano, Česká národní banka by přispívala do veřejných financí v situaci, kdy by měla naplněny všechny své rezervní fondy. Tomu tak v tuto chvíli samozřejmě není při kumulované ztrátě. A je otázka, jestli tomu tak bude v nejbližším období, spíše ne.

Na druhou stranu je třeba říct, že našťastí český státní rozpočet není závislý a není ani, řekl bych, návykově spojen s touto dávkou dotací z okruhu centrální banky, jak je tomu v některých jiných zemích, podle mě nešťastně. Protože je to příjem, nebo potenciální příjem, který je velmi, velmi labilní, zvláště v době, ve které žijeme, kdy jsou centrální banky často nuceny zasahovat, řekneme, neortodoxními nástroji oproti dobám minulým. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu guvernérovi. A podívám se do pléna. Přejete si reagovat? Takže pan poslanec Skopeczek. Prosím.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně. Já bych souhlasil s tím, že pro otevřenou ekonomiku, jako je Česká republika, je jistá úroveň devizových rezerv samozřejmě bezpečnostní jistotou a je správné je mít. Nicméně, a to tady nezaznělo, je si potřeba připomenout, že v současné době máme rekordní výši devizových rezerv právě na základě toho, jakým způsobem se Česká národní banka snažila udržet kurz na té fixované úrovni. To není nic osobního. Pan guvernér přišel vlastně až poté, co ten závazek končil. On se na tom nepodílel, takže to není nic osobního. Nicméně považuji tu současnou výši devizových rezerv za opravdu mimořádnou i v mezinárodním kontextu a je řada ekonomů, kteří považují tu obrovskou výši devizových rezerv skutečně za problém.

A když tady pan guvernér říká, že samozřejmě Česká národní banka tady investuje do nejručnějších aktiv, tak to by otevřelo celou řadu otázek, do jakých aktiv Česká národní banka tyto peníze investuje. Protože pak je ten výsledek samozřejmě dán i tím, jak se budou pohybovat finanční trhy, a my bohužel nevíme, jestli Česká

národní banka investuje do bezpečných dluhopisů, nebo jde i do nějakých rizikovějších akcí.

Ale co jsem se chtěl zeptat, co považuji za důležité, je, že přesto, že ty investice asi generují nějaký výnos, tak mám obavu, že ten objem devizových rezerv a právě ten pohyb kurzu, který nás pravděpodobně čeká, bude generovat daleko větší ztráty, než je podle mého názoru schopen vygenerovat aktiva. Samotný pohyb toho kurzu bude podle mého názoru způsobovat v dalších letech obrovské ztráty.

A proto jsem se ptal, dokdy a jakým způsobem vidíte tu projekci těch mnohamiliardových ztrát v dalších letech. A tam já se obávám, že nám výnosy těch aktiv příliš nepomohou, aby ztráty byly menší.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, ano, pan guvernér si přeje vystoupit. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Já se velice omlouvám většině Poslanecké sněmovny, že asi zdržuji od důležitějších úkolů. Nicméně nemohu nechat bez odezvy vystoupení pana poslance, protože by to vypadalo, že centrální banka je tady nějaký nezodpovědný ústav, který si tak nějak hraje s českou korunou a obrovskými devizovými rezervami.

Chci zdůraznit, že ty devizové rezervy vznikly jako výsledek naší měnové politiky v období finanční krize, kdy jsme jako malá otevřená ekonomika zvolili způsob maximálního uvolnění měnové politiky právě využitím kurzu jako primárního nástroje. To za prvé. My jsme ve prospěch české ekonomiky vytvořili situaci, která jednoznačně prospěla obnovení výkonu české ekonomiky a v celkovém souhrnu významně přispěla k tomu, že tato země je dnes bohatší, než byla.

Za druhé. Ano, naše devizové rezervy jsou vysoké i v mezinárodním kontextu. Nicméně existují země, které mají podobně vysoké, nebo i vyšší, například Švýcarsko. Nevím, neslyšel jsem debatu typu, že by někdo vyčítal švýcarské centrální bance, že má příliš vysoké devizové rezervy. Mimochodem co by za to dala celá řada ekonomik našeho rozvojového stupně zhruba, kdyby měly tak velké devizové rezervy, jako máme my.

Za třetí. My devizové rezervy investujeme podle velmi přísných pravidel. V zásadě jsou dnes... Ta základní informace o jejich investování je ve zprávě. Publikujeme ji každoročně. V zásadě ty devizové rezervy dnes máme rozděleny na dvě části. Jednu vysoce likvidní, konzervativní, která je vlastně ad hoc k použití na případně nutné měnově politické operace. Ta druhá část je více orientovaná na výnos s delším horizontem, ale stále při zachování velmi přísných pravidel z hlediska rizika kreditního, tržního a dalších kategorií rizik. Takže to je další věc.

Za další. Odhadovat výsledek hospodaření v situaci velmi volatilních globálních finančních trhů pro malou otevřenou ekonomiku teď s nějakým dlouhým výhledem dopředu by bylo nezodpovědné. Proto tak nebudu činit. Může se stát, že budeme mít už letos po ztrátách, protože z nějakých důvodů prostě jaksi koruna, podobně jako jiné měny podobných ekonomik, nebude posilovat, nebo budeme mít minimální

ztrátu za letošní rok. A může se taky stát, že tomu tak nebude. Ale rozhodně perspektiva postupného uhrazení ztráty je jasná a není v tom žádný problém. Mimochodem pokud by někdo argumentoval, že to nějak brání našemu případnému vstupu do Evropské měnové unie, z čehož jistě nepodezírám pana poslance, že by on tady za tento účel vystupoval, tak Slovenská centrální banka je již mnoho let, deset let, členem eurozóny a má stále neuhrazenou ztrátu, nic se neděje.

Takže ty věci jsou pod kontrolou. My o nich transparentně informujeme. Nemáme důvod cokoli zakrývat. A samozřejmě jsme si velmi dobře vědomi odpovědnosti, která je se správou devizových rezerv spojena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan poslanec Skopeček si přeje reagovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Mimochodem mám od vás přihlášku na faktickou, ale protože jste jediný, tak vás nemusím omezovat dvěma minutami, tak jestli trváte na faktické, tak to budou jenom dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Já se chci trochu ohradit. Doufám, že došlo k nedorozumění. Já jsem se ani náznakem nesnažil obvinít Českou národní banku z nějaké nezodpovědnosti. Myslím, že jsem vystoupil velmi korektně. A trochu mě překvapuje ta reakce. Stejně tak si myslím, pane guvernére, buďte si jist, že nezdržujete. Myslím, že když Česká národní banka vygeneruje ztrátu 240 miliard, tak stojí za to o tom podebatovat více než jenom přednést formální zprávu z usnesení rozpočtového výboru. Myslím si, že to je záležitost vážná a že tady své místo má mít.

Takže z mé strany to nebyl ani nějaký náznak toho, že byste byli nezodpovědní. I když bych se chtěl zeptat, do jakých akcií a do jakých aktiv jste ty devizové rezervy investovali. To si myslím, že by byla zajímavá diskuse. Jestli jste schopni to odkrýt, tak já bych byl třeba rád. Ale v žádném případě to z mé strany není snaha nějak Českou národní banku kritizovat, resp. rovněž chválím Českou národní banku za to, jak rychle dokázala uvolnit měnové podmínky po nástupu ekonomické krize po roce 2008, to chválím. Nicméně jsem kritický k tomu, jakým způsobem zavázala a fixovala českou korunu. To je prostě můj odborný spor s vámi.

Koneckonců před závorkou jsem říkal, že vy jste zase přišel na ten post až poté, co tato politika byla realizována. Nemyslím si, že české ekonomice zafixování kurzu pomohlo. Nepomohlo minimálně v tom smyslu, že zdražilo technologie, které by naše podniky potřebovaly. Dobře víme, že naše kapitálová vybavenost není úplně to, čím bychom se chlubili, a že chceme technologicky vybavenější firmy, že chceme, aby v české ekonomice byly vyráběny i produkty s vyšší přidanou hodnotou. A to se bez lepších technologií, které to fixování koruny zdražilo, nepořídí. Takže já mám v tomto smyslu jiný názor. Ale věřte a prosím o to, abyste mě tady nenařkl z toho, že vás obviňuji z nějaké nezodpovědnosti. Není to pravda.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Když se rozhlédnu po sále, nemám tu žádnou... Pan předseda poslaneckého klubu Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuju za slovo. Tak určitě, pane guvernére, nezdržujete. Určitě nezdržujete. Právě proto jsme zařadili ten bod pevně, abychom věděli a věnovali mu patřičnou pozornost. Víím, že jsme možná mohli nějaké detaily debatovat na rozpočtovém výboru, ale my to považujeme za závažný materiál. A je dobře, že se to komentuje a argumentuje i na plénu Poslanecké sněmovny.

Byl bych rád, jestli byste mohl buď teď, a pokud by to nešlo teď, tak že bychom mohli dostat písemnou odpověď třeba pro členy rozpočtového výboru na dotaz, který před chvílí vznesl můj kolega pan poslanec Skopeček. To znamená, kam jste to investovali. Jestli jste nakupovali, či to byly nějaké akcie. Já nevím. Rozumím tomu, že nemusíte mít u sebe kompletní soupis. Tomu naprosto rozumím. Takže pokud to nejste schopni říct dneska, tak bych vás požádal, abychom dostali písemnou informaci. A myslím, že pokud se kolegové a kolegyně nebudou bránit, že bude stačit, když to dostanou členové rozpočtového výboru. A pak případně bychom se tomu věnovali na plénu. Ale rozpočtový výbor mi v tuto chvíli připadá jako dostatečný.

Na druhé straně když se vrátíme k těm celkovým číslům, tak spíš jenom poznámka. Ono to zní velmi dobře říct, že máte zprávu auditora. Tomu rozumím, to je taková upřímná odpověď. Ale dovedete si představit některou auditorskou společnost, která nebude auditovat Českou národní banku bez výhrad? Já úplně ne. Nevím, co by se muselo stát, aby ČNB měla nějakou výhradu ve zprávě auditora. Rozumím tomu, že to formálně být musí. Ale přijde mi to vlastně úsměvné. A je to zase spíš možná i podnět k paní ministryni financí. Mně to připadá zvláštní, že komerční subjekt audituje centrální banku. Nevím, k čemu nám to je a jestli to není zbytečná povinnost. Když se zamyslíte nad tím, jak ten trh funguje a jakou pozici tam mají soukromé auditorské firmy, aniž bych snižoval nějak profesionalitu těchto firem.

Ale ta ztráta byla poměrně vysoká. Ano, můžeme si říkat, a v tom má pan guvernéř pravdu, že to není nic neobvyklého, že to je běžné i v jiných centrálních bankách. Možná je to takový trošku hypotetický dotaz. Ale byla by ta ztráta tak vysoká, pane guvernére, pokud byste ukončili ten kurzový závazek dříve? Nebo ne? Mě by to zajímalo, protože zejména v těch posledních měsících, kdy jste ještě drželi ten kurzový závazek, a platí to, že vy jste ještě nebyl členem Bankovní rady v okamžiku, kdy Bankovní rada rozhodla o tom kurzovém závazku, zejména v posledních měsících, kdy jste to drželi, tak výdaje byly obrovské. Teď to nemám před sebou, ale možná byste nás mohl informovat, jak to v jednotlivých letech bylo, jaké výdaje vlastně Česká národní banka měla s udržením toho kurzového závazku od okamžiku vyhlášení do okamžiku ukončení. A pokud mě paměť neklame, tak zejména v těch posledních měsících a týdnech ty výdaje byly poměrně vysoké. Tak jestli je náhodou dneska nevnímáte jako chybu, že jste je neukončili dříve, protože to už jste ovlivnit mohl, na rozdíl od toho začátku a rozhodnutí o kurzovém závazku. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan guvernéř si přeje reagovat. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, samozřejmě není problém dodat podrobnější zprávu. Ona je v naší výroční zprávě, čili v podstatě předpokládám i na webu je velká část o správě devizových rezerv jako součást výroční zprávy, což není tato konkrétní zpráva o výsledku hospodaření. A v rámci možností jsme jistě schopni dodat podrobnější zprávu i kolegům z rozpočtového výboru a vést s nimi i debatu na toto téma. Samozřejmě do úplných detailů nepůjdeme nikdy, nedělá to žádná centrální banka na světě, dokonce v tomto směru my jsme ještě mnohem otevřenější.

Pro zajímavost, ano, máme necelých 10 % devizových rezerv v akciích. V akciích je ta část devizových rezerv umístěna už zhruba deset let. Není to zase nic nového. Bylo to rozhodnuto dávno před mým příchodem do centrální banky. Byla to věc, která výrazně pomohla zachovat kladné výnosy devizových rezerv v době velmi nízkých úrokových sazeb, kterou do jisté míry stále ještě prožíváme.

Pokud jde o tu spekulativní otázku, zda by byla ztráta větší či menší podle termínu ukončení kurzového závazku, tak k tomu bych chtěl konstatovat, že jsme se rozhodli, když jsme přistupovali ke strategii ukončení kurzového závazku, pokud možno neopakovat určité negativní zkušenosti, které učinili naši švýcarští kolegové zhruba rok a půl před námi, a to znamená nepřekvapovat trh v žádném případě, protože se ukázalo, že překvapení trhu vede k obrovské volatilitě, v případě Švýcarska ke krátkodobému dramatickému posílení jejich měny řádově o malé desítky procent krátkodobě. A to bylo něco, co jsme rozhodně nechtěli nechat naši ekonomiku zažívat.

Proto jsme přistoupili na model transparentního oznámení, kdy, do které doby minimálně budeme závazek akceptovat, tzn. nedojde k žádnému unáhlenému překvapivému kroku z naší strany, a tím jsme samozřejmě těm trhům vyslali jasný signál. To přispělo nesporně – a je to dnes součástí mezinárodních hodnocení a nestává se příliš často, aby Česká republika byla na první stránce Financial Times, a to dokonce v pozitivním slova smyslu, s ironickou poznámkou, že by se možná švýcarští centrální bankéři mohli poučit v Praze. To přispělo výrazně k tomu, že exit z kurzového závazku, který trval oproti původním předpokladům mnohem déle, nakonec zhruba tři a půl roku, byl zcela hladký, bez dramatických výkyvů, bez neočekávaných pohybů sazby, resp. kurzu naší měny.

Samozřejmě že za tu transparentnost nějakým způsobem musíte zaplatit. A my jsme za ni zaplatili v podobě jistého objemu nárůstu devizových rezerv, který se samozřejmě dramaticky navyšoval ke konci toho fixního, takzvaného tvrdého závazku, tzn. zhruba do konce prvního čtvrtletí, nicméně odborníci říkají, že to není vůbec podstatné. Ale to nesouvisí v zásadě s oznámením toho termínu, protože pokud by termín nebyl fixně stanoven, ten tvrdý závazek, tak by v podstatě trhy reagovaly tak, že by víceméně podobné množství investic umístily do české koruny v předchozím období, nekumulovaly by to do závěru toho závazku, ale udělaly by to v delším období v průběhu toho závazku. Nakonec by výsledek z hlediska objemu devizových intervencí byl zhruba stejný.

Ještě bych chtěl zdůraznit, že se nejedná o žádné výdaje ani žádné utracené peníze, protože se jedná o investice. To znamená, my jsme za české koruny, které

emitujeme výlučně jako centrální banka tohoto státu, dostali eura, čili rezervní měnu, v kurzu, který byl tehdy platný. To znamená, žádné utracené, a ta eura samozřejmě máme, máme investována převážně do státních papírů zemí, které mají příslušný rating. V našem případě v podstatě jsou to pouze země s ratingem AAA, nebo výjimečně AA a samozřejmě další instrumenty, do kterých investujeme. Takže žádné peníze neubyly, naopak ty peníze vydělávají nějaké další výnosy.

Takže můžeme o této věci vést samozřejmě dlouhou odbornou debatu, jestli závazek měl být rychleji nastaven, dříve ukončen, jestli měl být v průběhu korigován nahoru, dolů, ale v podstatě je to debata, která nikdy žádného definitivního arbitra nemá. Všechny makroekonomické a měnové analýzy ukazují, že měnová politika centrální banky, České národní banky, v tom období let 2013 až 2017 byla adekvátní a byla úspěšná a pomohla rekonvalescenci a výraznému ozdravení české ekonomiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív zareaguji na ten závěr pana guvernéra. Přece víme oba, pane guvernére, že na to se i odborné názory liší. Někteří tvrdí, že to pomohlo ke konsolidaci a k většímu výkonu české ekonomiky, jiní odborníci tvrdí opak, takže to není jakoby stoprocentně uznávané odborné stanovisko. Na to se prostě liší názory autorit, odborných autorit, které posuzují tuto otázku. To za prvé.

Za druhé, to se na mě nezlobte, říct, že ty – já tomu rozumím, to jsou investice, možná jsem se špatně vyjádřil, tak se omlouvám, ale říct "to je investice, ona vydělává" a současně ztráta 243 miliard, to nejde úplně do kupy, ty dvě věty. Pokud jsou ty peníze tak dobře investované, tak vydělávají, tak proč máme tak velkou ztrátu? Já ani nechci odpověď, abychom nezabíhali do příliš podrobné debaty, ale to podle mě není relevantní argument v této debatě. Tak si pak řekněme, jak vysoká investice byla a kolik vlastně vydělává a jaká je výnosnost té investice. To je podle mne poctivá debata. A ne říct, že to něco nese. Ale taky to s sebou neslo nějakou tu investici, nějaké investiční náklady. Tak nemůžeme říkat, že jsme investovali proto – přece jsme neinvestovali proto, abychom vydělávali. To jste přece říkal ve svém úvodním slově a to si myslím, že si rozumíme.

Vy jste moji otázku označil za spekulativní. Dobře, ona částečně je spekulativní, to přiznávám. Ale současně jste odpověděl spekulací. Vy jste vlastně řekl – já to trochu parafrázuji – je vlastně úplně jedno, kdy jsme ukončili kurzový závazek. Stejně by se ti ostatní chovali tak, že by ten výsledek byl stejný. To zase úplně neodpovídá tomu, jak jste předtím pochválil Českou národní banku za to, jak to pěkně připravila, jak ten přechod byl pozvolný. A rozumím i té švýcarské zkušenosti. To myslím, že odpovídá realitě, že Švýcarům se to ukončení jejich závazků nepovedlo a byla o tom publikována řada odborných statí. A já myslím, že je dobře, že když někdo jde slepou cestou nebo slepou ulicí, že se tomu vyhneme a neuděláme to. Ale podle mě ty argumenty pak úplně nesedí.

Já přiznávám, že to je spekulativní otázka, nebo částečně spekulativní, ale z našeho pohledu, mnohých z nás, ty investice, abych použil váš slovník, v těch

posledních měsících byly enormně vysoké. Enormně vysoké. A vy jste to vlastně před chvílí ve svém vystoupení taky řekl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pane guvernére, přejete si reagovat? Prosím, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Já samozřejmě neberu nikomu ten názor, skutečně s měnovou politikou je to trochu jako s medicínou. I tam je často několik názorů na nějaký komplexní problém. A omlouvám se lékařům, že jim do toho fušuju, ale aspoň co čtu jako laik, tak taky není nikdy řečeno: toto je jedna pravda a nikdy žádná jiná. U komplexního problému prostě nemůže být. Samozřejmě, to ukáže až čas. A já se snažím citovat nějaké zdroje. Zatím to, co jsem viděl, ta hodnocení, doufejme relativně objektivní, Mezinárodní měnový fond, některá jiná významná teoretická pracoviště, ale i analytická pracoviště komerčních institucí se vesměs vyjadřují k tomu období měnové politiky ČNB, o kterém hovoříme, s velkým respektem a s pozitivním hodnocením.

Ještě jedna, poslední poznámka. Já vím, že je to velmi těžko možná intuitivně vysvětlitelná a působí to možná pro běžného posluchače ne zcela srozumitelně, jak je možné, že jsou výnosy z devizových rezerv a zároveň je ztráta. Celý problém spočívá v tom, že mluvíme o účetní ztrátě vyjádřené v českých korunách. Protože samozřejmě jako česká instituce vedeme účetnictví podle českých pravidel a v české měně. A protože máme naprostou většinu svých aktiv v cizích měnách, naprosto dominantní část naší bilance, 90x procent, tvoří devizové rezervy, které jsou v cizích měnách, tak takhle zdánlivá dichotomie může existovat. Prostě máme výnosy, kladné výnosy z celé té bilance, z celé naprosto dominantní části naší bilance, tzn. z devizových rezerv, protože tam jsou nějaké kladné výnosy, byť ne nějak ohromující v tuto chvíli, protože žijeme v době velmi nízkých úrokových sazeb a u konzervativních investic, jaké u nás převažují, samozřejmě nelze očekávat nějaké spekulativní výnosy. Ale po přepočtu samozřejmě té bilance do korun v době, kdy se změnil kurz koruny ve prospěch koruny, máme účetní ztrátu. To je celé kouzlo toho problému.

Takže žádné peníze se neztratily, devizové rezervy se řádně investují, jsou z nich výnosy, ale samozřejmě po převodu naší bilance do české metodiky v české měně máme účetní ztrátu. To je celý zázrak. A nic na tom zázračného není, nikdo nic neudělal zásadně špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení a táži se, jestli je zájem o reakci. Už není zájem o reakci. Takže já se táži, zdali má ještě někdo zájem vystoupit ve všeobecné rozpravě. Vidím, že nikoliv, takže končím všeobecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova – pana guvernéra, pana zpravodaje. Nikoliv.

Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které nemám žádnou přihlášku, takže podrobnou rozpravu končím. Táži se na případná závěrečná slova. Zájem není, reflektuji to.

Takže přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Předpokládám, že si všichni pamatujeme, co zpravodaj výboru pan poslanec Karel Rais navrhoval. Já tedy svolám poslance do sálu, zagonguji...

Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přihláшено 179 poslanců, pro 123, proti nula. Výsledek byl přijat, usnesení bylo schváleno.

Děkuji panu guvernérovi, uvidíme se asi zase za rok.

Já přistoupím k dalšímu bodu. A máme tady pevně zařazený bod. Jedná se o

102.

Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice

Prosím, aby se slova postupně ujali ministr zemědělství Miroslav Toman a místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Takže pane ministře, já vás požádám o vystoupení. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, vážení kolegové, členové vlády. Úvodem bych velmi rád zdůraznil, že chci za zařazení bodu Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice na dnešní jednání poděkovat. Jsem přesvědčen, že tato kalamita, s níž se Česká republika v současné době potýká, je největší kůrovcovou kalamitou, k jaké kdy na našem území došlo, ale svými důsledky je současně i problémem s celospolečenskými dopady.

Skutečnost, že se české lesy potýkají s dopady kůrovcové kalamity znásobené mimořádně nepříznivými klimatickými jevy uplynulých let, byla a je v poslední době v centru pozornosti všech sdělovacích prostředků, environmentálních organizací, odborné veřejnosti, akademické obce, ale i mnoha občanů a jejich zájmových sdružení. Musíme si uvědomit, že kalamitou je v současné době masivně zasaženo sedm krajů a my s nimi spolupracujeme v přímé součinnosti se zřízenými krajskými kalamitními štáby. V těchto oblastech vzhledem k rozsahu zasažení je cílem co nejvíce zpomalit rozpad smrkových porostů a ve zbylé části naší republiky se pak musíme soustředit na zastavení dalšího postupu kůrovce.

Jakkoli jsem přesvědčen, že jsme v praxi svědky dopadů probíhajících klimatických změn, tak chci jasně říci, že v dobách minulých došlo k určitým lesnickoprovozním pochybením, která k vyhocení nynější situace přispěla. Většinu

z nich je však možno připsat na vrub určitých systémových kroků, nicméně ty spadají až do minulého století. A mohu vás ubezpečit, že jako ministr zemědělství právě s ohledem na vážnost celé situace nebudu v tento okamžik soudit, nebudu vynášet žádné laciné ortely, ale budu věnovat svoji činnost a úsilí tomu, aby se nám, a to doufám společným úsilím, podařilo tuto nepříznivou situaci zvrátit a vrátit podobu českých lesů do takové, na jakou jsme byli historicky zvyklí, tzn. do podoby skladbou druhově pestrých lesů a plnicích všechny funkce lesa, nejen tu produkční, ale i vodoochrannou, půdoochrannou, ale i rekreační.

Je si potřeba uvědomit, že mimořádnost stávající kalamity si vyžaduje, a nepochybně tak tomu bude i v příštích obdobích, mimořádná opatření. Já bych se velmi rád ve svém dalším vystoupení zaměřil na kroky, které Ministerstvo zemědělství v součinnosti s ostatními ústředními orgány učinilo a bude činit.

Rozsah stávající kůrovcové kalamity resp. možnosti jejího řešení se projeví především v nárocích na lidské, zpracovatelské a také skladovací kapacity a pro zjednodušení situace uvádím tyto okruhy paralelně s procesem zpracování kalamitního dřeva.

Co se týká lidských kapacit, tak v současné době postrádáme především pro těžební a s tím související činnosti v lesích řádově 6 tisíc pracovníků, a to jak kvalifikovaných, tzn. na obsluhu strojních zařízení, tak profesí nekvalifikovaných pomocných. A vzhledem k nepříznivému vývoji domácího trhu pracovních sil je hlavním možným řešením zapojení pracovníků ze zahraničí, přednostně pak z jazykově kompatibilních zemí. Tady musím říct, že spolupracujeme s Ministerstvem vnitra, kde je realizován projekt zjednodušeného povolování vstupu občanů třetích států na území České republiky, a to za účelem získání pracovních sil nezbytných pro účinnou likvidaci této kalamity. Také jednáme se zástupci různých asociací, jako je např. Asociace romských podnikatelů a spolků v České republice. Jejich nabídka v současné době směřuje zejména do oblasti nejvíce postiženého Moravskoslezského kraje a osobně budu mít jednání s touto asociací ve čtvrtek tento týden.

Co se týká těžby, tak při řešení kůrovcové kalamity využívá státní podnik Lesy ČR jako největší správce lesů ve vlastnictví státu stávajících smluvních vztahů, a to formou tzv. optimalizace využití těžebních kapacit, v praxi to znamená jejich soustředění do nejvíce zasažených oblastí s využitím maximální možné míry navýšení těžební činnosti v kalamitních oblastech tak, aby v dotčených smluvních územních jednotkách byly realizovány těžby do výše 140 % plánovaného objemu těžeb, tzn. to je ta smlouva, aukce a dynamický nákupní systém. Pro vaši informaci, za leden až květen letošního roku bylo u Lesů ČR zpracováno celkem 3,9 mil. kubických metrů dřeva a z toho 935 tis. kubiků kůrovcového dříví.

Co se týká asanace, tak nedílnou a neopomenutelnou součástí likvidace kůrovcové kalamity je tzv. asanace napadeného dříví, která zabráňuje dalšímu šíření škůdce. Ta spočívá buď v odkornění, které se provádí oloupáním kůry kmene napadeného stromu, nebo se provádí chemická asanace postřikem či balením do insektivních sítí. Ministerstvo zemědělství v tuto chvíli zajistilo v souvislosti s letošní kalamitou na dobu 120 dnů výjimku pro používání přípravků EDN, tzn. fumigaci jako

formě velkoobjemové asanace. V současné době sledujeme zvýšenou poptávku po těchto chemických přípravcích určených k asanaci, což vede k jejich aktuálnímu nedostatku na trhu, a proto jsme jako Ministerstvo zemědělství zahájili jednání s distributory chemických asanačních prostředků a předmětem jednání, které se uskuteční 20. července tohoto roku, bude řešení doobjednávek pro zbytek sezóny letošního roku a zajištění trhu těchto přípravků pro následující rok.

Tady musím zdůraznit, že s kůrovcem nelze úspěšně bojovat právě bez provedené asanace, která je však pro vlastníky lesů finančně náročná, a proto Ministerstvo zemědělství připravilo návrh novely nařízení vlády o poskytování příspěvku na hospodaření v lesích a navrhlo pro nestátní vlastníky zřídít nový dotační titul právě na asanaci napadené dřevní hmoty. Uvedený dotační titul bude podporovat všechny druhy asanace a pro rok 2019 představuje zvýšení stávajícího objemu dostupných finančních zdrojů státních příspěvků řádově o 500 milionů korun primárně určených na nákup těchto asanačních prostředků či obnovu lesa. Tyto finanční prostředky v letošním roce činí 650 mil. korun a v příštím roce se tato částka bude rovnat 1 mld. 150 mil. korun.

Co se týká dopravy, vytěžené a asanované dřevo je nezbytné z lesa vyvézt. V současnosti Ministerstvo zemědělství zajistilo s Ministerstvem dopravy zrychlený režim udělování výjimek ze zákazu doby jízdy pro nákladní automobilovou přepravu realizující takzvanou kalamitní dopravu. Vzhledem k objemu kalamitního dříví, jehož se přeprava týká, nepostačuje doprava silniční a právě ve spolupráci s Ministerstvem dopravy bude do konce letošního roku prostřednictvím ČD Cargo navýšen stávající vagonový park řádově o 500 kusů, a to formou nákupu nových železničních vagonů primárně určených pro přepravu kalamitního dřeva.

Co se týká skladování, důsledkem probíhající kůrovcové kalamity, částečně znásobené i větrnými vichřicemi, například z března tohoto roku, je nadbytek dříví na trhu. Je potřeba zdůraznit, že tuzemské zpracovatelské kapacity jsou již prakticky vyčerpány. Jenom si dovoluji připomenout, že situace v okolních evropských zemích je prakticky, co se týká zpracovatelského průmyslu, totožná a vzniká tady další problém, a to pokud jde o nezbytnost vytěžené a asanované dříví uskladnit, a to minimálně do doby stabilizace trhu s dřívím. V současnosti Ministerstvo zemědělství s ostatními ústředními orgány státní správy, například Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem dopravy, vytipovalo plochy vhodné pro dlouhodobější uskladňování kalamitního dříví. Tyto plochy jsme formou takzvaného Katalogu ploch pro skladování zveřejnili, tak aby všichni vlastníci či správci lesů měli přehled o volných skladovacích kapacitách a mohli je tak využít. Tento katalog bude průběžně aktualizován. Aktuálně jsou v rámci katalogu nabízeny skladovací prostory pro objem 1,4 mil. kubiků dříví. S ohledem na očekávanou potřebu uskladnění 2,5 mil. kubiků chybí prostory pro uskladnění řádově 1 mil. kubických metrů. Problematiku skladování řešíme v úzké spolupráci s Asociací krajů České republiky a prostřednictvím státní správy lesů budou nejen stávající skladové kapacity monitorovány z hlediska zabránění dalšímu šíření škůdce, ale zároveň budou rekognoskovány další v úvahu připadající prostory. Zde připadá v úvahu využití například brownfieldů ve správě Státního pozemkového úřadu. Součinnost při skladování kalamitního dříví samozřejmě poskytne i státní podnik

Lesy České republiky, který bude na vlastní náklady zadržovat minimálně milion kubiků kalamitního dříví nerealizovatelného do konce letošního roku.

Co se týká využití dřeva, s kůrovcovou kalamitou úzce souvisí i otázka dalšího využití dřeva v budoucnu. Jednou z možných alternativ je v dohodě s MPO realizace projektu podpory malých a středních zpracovatelů. Tento projekt by zahrnoval podporu jak surovinovou, tak i strojovou a technickou, určenou na pořízení strojového a technického vybavení těchto zpracovatelů. Samozřejmě negativním dopadem silniční přepravy kalamitního dříví je bohužel i poškození některých místních komunikací, a to zejména v kalamitou nejvíce postižených krajích. V tuto chvíli jedná Ministerstvo zemědělství velmi intenzivně s Ministerstvem pro místní rozvoj o možnostech posílení dotačního titulu obnova území po živelních pohromách.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, řešení pro budoucnost spatřuji především v dosažení celospolečenského konsenzu o podobě naší krajiny v budoucnu. Já jsem si proto dovolil iniciovat spolu se zástupci Hnutí DUHA vznik platformy k lesům složené z řad odborníků z ministerstev, jak Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí, lesnických organizací, ochránců přírody, akademiků, kteří budou tuto situaci společně řešit na odborné úrovni. Mým cílem je i při respektování mnohdy odlišných až protichůdných stanovisek dosažení shody na zásadních a strategických tématech, jako jsou zásadní legislativní změny, to znamená myslivecký zákon, lesní zákon a tak dále, dále dosažení shody na strategických dokumentech Ministerstva zemědělství a Lesů České republiky, jako je například Dřevěná kniha. Dále se chci bavit o certifikaci lesů. Tam už bude v červenci nebo srpnu spuštěn pilotní projekt na certifikaci. Pak chceme řešit oblast myslivecké politiky, systém veřejné správy a tak dále.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, současná kůrovcová kalamita je běh na dlouhou trať a úspěšnost jeho zvládnutí je a bude odvislá nejenom od rychlosti a ráznosti mnoha opatření, lidskou práci nevyjímaje, ale také od dalšího vývoje klimatických podmínek i změn určitého vnímání okolního světa. Nicméně jsem optimista a chci věřit tomu, že právě naším společným úsilím a podporou i vás jako členů zákonodárného sboru se nám podaří naše lesy zachránit a obnovit jejich funkci.

Děkuji za pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Julius Špičák se omlouvá od 14.45 do 16.15 z osobních důvodů.

Nyní bych požádal o vystoupení pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, moje role je snadnější, protože pan ministr zemědělství už řekl spoustu z toho, co bych chtěl říct

já. A musím říct, že souhlasím s drtivou většinou, takřka se vším, co tady bylo řečeno. Přesto mi dovozte krátkou historickou exkurzi, ale nebude dlouhá, a nebude ani do nějaké daleké minulosti, protože se tady objevují, a myslím, že ještě dneska padnou, řekněme, některé výhrady k činnosti České inspekce životního prostředí, nebo se objevily i mediálně v různých vyjádřeních. Já bych to chtěl uvést na pravou míru, a pak se dostanu velmi rychle k tomu, co si myslím, že je důležité, a navážu určitě na to, co říkal pan ministr Toman.

Takže krátký historický exkurz. V roce 2015 provedla Česká inspekce životního prostředí, která kontroluje a vymáhá dodržování zákonů týkajících se ochrany životního prostředí v České republice, 174 kontrol se zaměřením na takzvané biotické činitele, což jsou mezi jinými i škůdci typu lýkožrouta smrkového, lidově zvaného kůrovec. S ohledem na zjištění v roce 2015 pak inspekce naplánovala pro další roky další mimořádné kontroly specificky zaměřené právě na hmyzí škůdce. V roce 2016 inspekce provedla po celé republice 290 kontrol s tímto zaměřením a v roce 2017 vykonala 274 kontrol, včetně rozsáhlé kontroly u Lesů České republiky, kterou zahájila v srpnu 2017 a která vyústila v zahájení správního řízení pro porušení povinností. Jenom pokud budou dotazy na toto téma, musím konstatovat, že správní řízení ještě není ukončeno a očekáváme, že do konce července by se tak mělo stát. Zdůrazňuji, že to jsou kontroly, které probíhaly po celé České republice, ale samozřejmě především v oblastech více vystavených nebezpečí kůrovcové kalamity, což byl Moravskoslezský kraj, především na začátku, případně potom Olomoucký kraj. V uvedených letech byly inspekci uloženy pokuty za porušení lesního zákona v celkové výši cca 18 milionů korun a byly uloženy stovky nápravných opatření. Výsledky kontrol v lesích všech typů, tedy státních, obecních, církevních i soukromých, tedy myslím vlastníků fyzických osob, kterých je v České republice obrovské množství, což určitě víte, a také to komplikuje situaci, samozřejmě vždy obdrží všechny dotčené orgány státní správy lesů. A speciálně státní podnik Lesy České republiky v minulosti opakovaně ujišťoval, a to i v řadě mediálních výstupů, lze si to dohledat, že situaci mají pod kontrolou a boj s kůrovcem zvládnou.

Ten takzvaný vrchní státní dozor, kterým Ministerstvo životního prostředí dozírá na lesy na základě lesního zákona, tedy v tomto případě Česká inspekce, nemůže ze své podstaty nahrazovat výkonnou složku státní správy lesů, která je vykonávána na úrovni obcí s rozšířenou působností, krajů, popřípadě Lesů České republiky. I když je v rámci činnosti složky ochrany lesa České inspekce věnován problematice hmyzích škůdců značný prostor, je třeba vzít v úvahu fakt, a to není, prosím vás, žádné alibi, ale to je konstatování, že na jednoho inspektora připadalo k 1. 1. 2018 průměrně 64 tisíc hektarů dozorovaných lesů.

Ministerstvo životního prostředí dlouhodobě upozorňuje, že v souvislosti se suchem i klimatickými změnami je potřeba v lesích změnit způsob jejich využívání a postupovat tak, aby byly odolnější. Jak už tady bylo řečeno, ve vztahu k lesům vykonáváme v souladu s lesním zákonem působnost orgánů státní správy lesů, tedy krajského úřadu a Ministerstva zemědělství, pouze na území národních parků. S ohledem na tuto skutečnost Ministerstvo životního prostředí situaci s vývojem nahodilých těžeb na území parků průběžně sleduje a vyhodnocuje a ve vazbě na aktuální vývoj jsou jak ze strany ministerstva, tak jednotlivých správ národních parků

přijímána potřebná opatření. Na území národních parků se tedy postupuje dle stavu a kvality lesních ekosystémů ve smyslu zásahů proti kůrovcovitým škůdcům.

Aktuální stav je samozřejmě výrazně lepší na území národních parků než v nejpostiženějších regionech České republiky. Aktuální číslo, např. v Národním parku Šumava, je, že za prvního půl roku bylo v Národním parku Šumava vytěženo 6 tisíc kubíků, zhruba 6 až 7 tisíc kubíků, kumulativně tedy za celý půlrok, kůrovcového dřeva. Jenom připomínám, že po orkánu Kyrill to v letech 2008, 2009, 2010 bylo třeba 300 tisíc kubíků, 200 až 300 tisíc kubíků dřeva. Takže není pravda, že kůrovec se šíří z národních parků. A já jsem dokonce slyšel, což mě už nepřekvapuje, protože když se budeme tady bavit o problematice homosexuálních párů, tak se to stejně nějakým způsobem sveze zase k Šumavě systémem "inu, Kartágo musí být zničeno", už jsem dokonce slyšel, že ze Šumavy kůrovec doletěl až do Beskyd. Tak takového turbokůrovce si myslím asi nikdo neviděl a myslím, že ho nemá ani armáda.

Nyní k druhé otázce, která se týká dalšího postupu v rámci kompetencí, a to je, troufám si říci, důležitější. Tak především došlo na území národních parků k ukončení všech úmyslných těžeb, tak jako v ostatních státních podnicích typu Lesy České republiky a Vojenských lesů a statků. Tak jak už říkal pan kolega Toman, tak to, co nás teď čeká, to, co Ministerstvo životního prostředí dlouhodobě podporuje, je především odklon od pěstování stejnověkých a holosečně obhospodařovaných monokulturních lesů s převahou smrku ztepilého směrem k přírodě bližším lesům, jejichž pěstování probíhá ve větším souladu s přírodními procesy.

Určitě jste v minulých týdnech a měsících slyšeli a viděli celou řadu grafů o struktuře jak věkové, tak především samozřejmě druhové struktuře lesů, kde na území České republiky je v podstatě zhruba z celkové rozlohy lesů takřka polovina smrků, smrku ztepilého, a to, co teď žere kůrovec, jsou skutečně stromy, které byly vysázeny před osmdesáti až sto lety, kdy přirozeně nikdo netušil, že přijde klimatická změna. Ale pravda je ta, že o tom, že přijde, už ty známky byly před deseti patnácti lety zcela zjevné, a je třeba pravda, že bavorské státní lesy zareagovaly na tuto změnu rychleji. Protože když se podíváme na tu strukturu samozřejmě před několika sty lety, tak byla dramaticky jiná, ale je také pravda, a to tady také zaznělo, že dneska i doplácíme prostě na to, že smrk dlouhodobě samozřejmě jako rychle rostoucí strom, který je dobře využitelný v dřevařském průmyslu, tak je to strom, který byl cíleně sázen i v nadmořských výškách, kde přirozeně své místo nemá, a tohle je přirozeně dneska dopad a následek těchto rozhodnutí, která před padesáti sedmdesáti lety byla pochopitelná, protože i v těchto nadmořských výškách smrk přežil díky větší vlhkosti nebo většímu množství srážek. Dneska je ta situace dramaticky jiná, a to samozřejmě především v několika málo minulých letech, ale bohužel zatím všechno svědčí pro to, byť takhle křišťálovou koulí, vyleštěnou, dneska nikdo z klimatologů nemá, že ta situace teď v příštích letech bude spíše horší než lepší.

Tedy kůrovec není primární příčinou hynutí lesů v postižených oblastech, ten pouze napadá porosty oslabené suchem, disturbancemi typu větrných smrštů, orkánů, dále houbou vřetlákou, která napadá kořeny, a také acidifikovaným půdním prostředím vlivem působení imisí v minulosti, což je především stále ještě situace např. v Krkonoších nebo Jizerských horách, samozřejmě v Krušných horách, i

monokulturním pěstováním smrku, přičemž širšímu využívání listnatých dřevin a jedle navíc, a to je také česká specialita, brání přemnožená spárkatá zvěř, což určitě může vyvolat živou diskusi s celou řadou zde přítomných myslivců. Bohatě druhově a prostorově strukturované porosty jsou přítom mnohem odolnější proti působení škodlivých činitelů i projevů klimatické změny, a pokud bychom takové porosty v našich lesích v současnosti měli, nečelili bychom jejich někde i celoplošnému rozpadu, tak to třeba dneska vidíme v Beskydech nebo v Jeseníkách.

Bohužel však argumenty, že se dřevozpracující průmysl bez převahy smrkového dřeva neobejde, tyto snahy dlouhodobě brzdil, a to už je třeba i to, co zmínil pan ministr Toman ohledně velké debaty, která se vedla a vede s Lesy České republiky ohledně certifikace. Přeceňována je, a také samozřejmě je to něco, co možná vyvolá nějakou debatu, ale přeceňována je hospodářská funkce lesů, byť se mnou kolegové z pravé části asi s výjimkou Pirátů nebudou souhlasit, s podílem sektoru lesního hospodářství na hrubém domácím produktu České republiky ve výši pouhých 0,56 %, a naopak veřejných funkcí lesů je vyčíslena na 12 bilionů korun, ne tedy milionů, ale bilionů, a ta už při strategickém rozhodování není tolik brána v potaz. Důsledkem je skutečnost, že většina opatření tzv. národního lesnického programu pro období do roku 2013, které bylo schváleno usnesením vlády z roku 2008, nebyla důsledně naplněna, a to včetně klíčových opatření typu snížit dopady očekávané globální klimatické změny a extrémních meteorologických jevů, pěstovat prostorově a druhově rozrůzněné porosty, pestré dřevinné skladby, zlepšení zdravotního stavu a ochrany lesů. Jinými slovy, už v roce 2008 vláda přijala takovýto dokument, ale jeho naplňování vázlo.

V současnosti probíhá naplňování národní akčního plánu adaptace na změnu klimatu, který byl přijat vládou v roce 2017, a samozřejmě i tento dokument se zabývá lesy a věnuje pozornost např. dosažení stavů zvěře únosných pro zachování přirozené obnovy širokého spektra dřevin, podpoře hospodářských způsobů s trvalým půdním krytem atd. atd.

Nebojte, už se blížím k závěru.

Co je důležité, a zase navážu na to, co tady řekl pan kolega Toman, samozřejmě, on tady jmenoval celou řadu těch konkrétních opatření, kterými se teď zabývá jak krizový štáb na úrovni celostátní, tak i ty kalamitní štáby na úrovni krajů. Chtěl bych ještě říct věc, která tady možná také padne, a to že důležitá je samozřejmě také legislativa, to je nejenom lesní zákon, ale i změna příslušných vyhlášek. V platnosti už je novela vyhlášky 101. A tím důležitým právním předpisem, který momentálně je zrovna ve stadiu připomínkování, je Ministerstvem zemědělství předložený návrh vyhlášky č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a vymezení hospodářských souborů. To je velmi významná vyhláška, která, pokud se podaří, a já věřím, že se podaří se shodnout se všemi subjekty na jejím znění, především budou třeba i přijaty pozměňovací návrhy z meziresortů, které dalo Ministerstvo životního prostředí, tak jsme přesvědčeni, že může zásadním způsobem pomoci v dalším období. Nechci teď zdržovat celou řadou opatření, která tam prostě budou a která třeba případně můžeme diskutovat v rámci další debaty.

Jak už jsem řekl, v roce 2017 vláda schválila národní akční plán adaptace na změnu klimatu a v tom národním akčním plánu je řada věcí, o kterých tady určitě vy budete hovořit a budete je navrhovat, a já se závěrem vrátím k tomu, co řekl pan kolega Toman, a to je, že vítám to, a nebylo to zvykem, že bude tady širší shoda s Ministerstvem zemědělství a s Lesy České republiky, to chci zdůraznit, na tom, že ty lesy máme opravdu jenom jedny. A bylo paradoxní, že jsme řešili problémy národních parků a mezitím nám kůrovec žral lesy hospodářské. Jak víte, v některých územích národních parků, které zabírají zhruba jedno procento území České republiky, tam jsme debatovali o tom, zda bezzásah má být na tolika a tolika hektarech, ale v těch hospodářských lesích, které jsou samozřejmě stovky hektarů a kde se nejenom může zasahovat, tam se dokonce musí zasahovat, tak se mnohdy nezasahovalo.

Takže opravdu já jsem hrozně rád, že tahle debata existuje, ale nejen tahle debata, ale hlavně že se už se dělají opatření, připravují zásadní opatření, která by skutečně měla pomoci v tom, abychom tuhle kůrovcovou kalamitu, která je nepochybně největší od doby Marie Terezie, zvládli. Ale jak tady už zaznělo, je to běh na dlouhou trať, není to určitě horizont jednoho roku, je to horizont mnoha let, ale jsem pevně přesvědčen, že teď jsme právě v tom bodu, kdy se láme ten trend, a je dobře, že to nastalo. Možná to mohlo být dříve.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi a nyní se táži pověřeného člena, zástupce navrhovatelů tohoto bodu, zda chce případně vystoupit. Vy budete pověřen, v podstatě si tady potom sednete jako zástupce navrhovatelů. Takže pan poslanec Holomčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych si na úvod dovolil poděkovat všem kolegyním a kolegům, kteří podpořili to, že tady můžeme dneska tento bod projednávat, ať už podpisem petice ke schválení schůze mimořádné, nebo i potom hlasováním o zařazení tohoto bodu na dnešní jednání. My jsme, nebo já jsem se od začátku vlastně tady k celé té věci snažil přistupovat co nejvíce konstruktivně, tak aby se tady z toho nestalo nějaké politikum. I z toho důvodu jsem v podstatě 22. června poslal všem dotčeným osobám otázky, aby věděly dopředu, na co se chci tady dneska ptát. Řada z těch věcí od pánů ministrů zazněla, já jim za to děkuji, nicméně bych si dovolil, a bude to asi zejména na pana ministra zemědělství, jenom pár doplňujících dotazů, které jsem úplně nezaregistroval, že by byly zodpovězeny.

Jsou vlastně dva. Za prvé. Proč se řešení kalamity zcela vyhnula koncepce strategického rozvoje Lesů ČR pro léta 2015 až 2019, když v době jejího sepsání a projednání vládou již byla kůrovcová kalamita problémem?

A druhý bod se týká ještě více historie – já se omlouvám, ani u jednoho z těch bodů jste nebyl, ale doufám, že vám vaši kolegové na ministerstvu ty podklady nějak připravili – a ten se týká obchodního modelu lesů. Obchodní model Lesů ČR vychází

z koncepce tzv. Dřevěné knihy. Ta se opírá o porovnání finanční výhodnosti modelu prodeje státního dřeva při pni, kdy jej přeprodávají těžební firmy, a odvozní místo, kdy jej dřevozpracovatelům dodávají samy Lesy ČR. Model při pni označila analýza za ekonomicky výhodnější pro stát. Analýza ovšem dle veřejně dostupných informací vyhodnocovala oba modely pouze z pohledu ekonomické výhodnosti, to znamená, nezabývala se hodnocením modelu prodeje při pni z hlediska sociálních a ekologických dopadů na les a venkov. A já bych chtěl poprosit pana ministra, jestli je to v jeho silách, jestli by mi mohl odpovědět, jednak, proč došlo k posouzení pouze ekonomických aspektů a nebyly řešeny ty další a proč vlastně ani v tom pozdějším období, to znamená v letech 2014 až 2017, nedošlo k posouzení těch zbývajících, to znamená ekologických a sociálních dopadů Dřevěné knihy. To jsou dotazy.

A vlastně dnešní bod se jmenuje Informace ministrů zemědělství a životního prostředí o kůrovcové kalamitě a já bych si v souvislosti s tím dovolil navrhnout takové obsáhlejší usnesení. Nevím, jestli můžu?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: V zásadě je to možné. Mělo by se to stát až v rozpravě, až budeme mít zpravodaje, který by to zaznamenal. Ale můžete ho přednést už teď.

Poslanec Radek Holomčík: Dobře. To usnesení je poměrně obsáhlé. Já bych se chtěl omluvit za to, že ho řada z vás dostala až nějak kolem druhé hodiny. Pokoušel jsem se ho odeslat už dopoledne, ale trochu mě zklamala technika. Takže usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

I. žádá Ministerstvo zemědělství o

1. provedení forenzní analýzy vzniku ohnisek a následného šíření kůrovcové kalamity v čase na majetcích státu na Moravě a ve Slezsku, a to od roku 2012 s využitím ortofotomap, údajů lesní hospodářské evidence, údajů o provedených obranných a ochranných opatřeních proti kůrovcům, údajů o způsobu prodeje napadeného dřeva, údajů o smluvních partnerech Lesů ČR, kteří toto dříví těžili a od Lesů ČR nakupovali, a konečně i s využitím údajů o smluvních pokutách za nedodržování smluvních ujednání v oblasti ochrany lesa proti kůrovci udělenými podnikem Lesy ČR;

2. analýzu nákladů spojených s potřebným rozšířením počtu lesních závodů, resp. s navýšením vlastních těžebních a odvozních, popř. i skladovacích kapacit využitelných v boji s kůrovcovou kalamitou;

3. provedení analýzy sociálních, ekonomických a ekologických dopadů realizace tzv. Dřevěné knihy a navazující koncepce strategického rozvoje Lesů ČR pro léta 2015-19 a zejména pak dopadů v kalamitou postižených oblastech;

4. provedení inventury aktuálního stavu zásob dříví v lesních porostech na kalamitních lesních správách Lesů ČR a o vyhodnocení výsledků této inventury ve vztahu k údajům lesní hospodářské evidence Lesů ČR, resp. k údajům o provedených těžbách a k údajům o porostních zásobách dříví dle lesních hospodářských plánů platných v období od roku 2012;

a konečně bod 5. provedení inventury výsledků vědy a výzkumu financovaných z Grantové služby Lesů ČR ve vazbě na zavádění těchto ověřených poznatků do provozní praxe v lesních ve správě Lesů ČR.

II. Žádá Ministerstvo obrany – a já to asi zjednoduším – o provedení té samé analýzy jako v případě Lesů ČR, ale ve vztahu k divizi Vojenských lesů a statků ČR Lipník nad Bečvou.

2. analýzu ekonomických a ekologických dopadů změny obchodní strategie Vojenských lesů a statků v oblasti divize Lipník nad Bečvou, která byla oznámena v prosinci 2014, přičemž zásadně navýšila objem dříví prodávaného prostřednictvím elektronických a prezenčních aukcí dřeva ve spolupráci s podnikem Lesy ČR;

3. opět provedení inventury aktuálního stavu zásob dříví a lesních porostů na kalamitních lesních správách divize Vojenských lesů a statků Lipník nad Bečvou a o vyhodnocení výsledků této inventury ve vztahu k údajům lesní hospodářské evidence, resp. k údajům o provedených těžbách a k údajům o zásobách dříví dle lesních hospodářských plánů platných v období od roku 2012.

Bod III. Žádá Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo obrany o předložení v bodech I a II požadovaných dokumentů a výsledků Poslanecké sněmovně do 31. října tohoto roku.

IV. Žádá předsedu vlády o revizi stávajících obchodních modelů společnosti Lesy ČR, s. p., a Vojenské lesy a statky ČR, s. p., a o informování Poslanecké sněmovny do 31. října tohoto roku.

Já bych jenom závěrem chtěl v podstatě shrnout smysl toho usnesení. Jestliže chceme veřejnost informovat o tom, co se dělo, a zároveň hledat smysluplný způsob, jak tuto situaci řešit, tak tyto informace považujeme, resp. informace, které by v těchto analýzách měly být obsaženy, považujeme za důležité, a proto prosím kolegyně a kolegy, aby toto usnesení podpořili. Děkuji za pozornost. (Potlesk klubu Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Poprosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů, a také vzhledem k šíři toho návrhu bych chtěl požádat, aby byl v písemné formě doručen předsedajícímu.

A nyní bychom otevřeli rozpravu. Předpokládám, že kolega Holomčík, který je přihlášen jako první, již jako první vystupovat nebude, a poprosím tedy pana poslance Zahradníka. Máte slovo, pane poslanče, a upozorňuji, že se podle vžitého postupu stanete zpravodajem.

Poslanec Jan Zahradník: Ano, pane předsedající. V těch vteřinách, které mě dělily od toho, když jsem se zvedl ze svého místa a došel sem, mi došla tahle okolnost, že se stanu zpravodajem tady tohoto podle mne tak velmi důležitého bodu našeho jednání a s kolegou Holomčíkem tedy budu rád na závěrech našeho jednání spolupracovat.

Ale nyní bych tedy chtěl vystoupit jako řadový poslanec a člověk, který si dobře pamatuje různé okolnosti, které předcházejí dnešnímu dni a které se dají časově posunout až do poloviny první dekády tohoto století, a možná dát do souvislosti některé věci, které oba páni ministři, možná záměrně, a pan předkladatel určitě nezájemně nezmiňují. Ono je to tak. Kůrovec napadl rozsáhlé plochy českých a moravských lesů. Odhaduje se 5 milionů plnometrů dosud vytěženého dřeva, což je nebývalé vzhledem k tomu, že samozřejmě dřevo znehodnocené kůrovcem má velmi nízkou cenu a majitelům lesů způsobuje obrovské ekonomické ztráty.

Hledá se samozřejmě viník toho všeho. Hledá jej předchozí pan ministr Milek. Bude jej určitě hledat i pan ministr stávající. Minimálně je zde několik podezřelých, aby byli tedy shledáni, že jsou viníci této věci. Tady už některé věci zazněly. Jsou to Lesy ČR, možná i Vojenské lesy. U Lesů ČR to ztělesňoval odvolaný ředitel Szórád. Možná těmi viníky mohou být i ministři, ať už všichni ministři zemědělství do tedy stávajícího jmenovaného, případně ministr životního prostředí. Mezi další podezřelé patří klimatická změna, sucho. O tom tady bylo již také hovořeno. Kupodivu i čeští lesníci a také i smrky. O tom ale budu mluvit posléze.

Neříká se zde ale pravda o tom, jak ta ochrana přírody v současné době vypadá a jak se ochrana přírody v podání a interpretaci ekologických aktivistů na stávajícím stavu podepsala. Je to prostě tak, že minimálně tedy od orkánu Kyrill a od týdnů a měsíců poté, kdy pustošil naše hory, tedy od zimy roku 2007, je vlastně kůrovec jakýmsi chráněným druhem. Tehdy bylo rozhodnuto, že polomové dříví, zejména tedy v Národním parku Šumava v tehdejších prvních a v části druhých zón, nebude vytěženo, nebude zasahováno. Tehdy o tom rozhodl pan ministr Bursík. Já jsem tady mnohokrát už opakoval tuhle souvislost. Mluvil jsem o tom, že pan ministr rozhodl tehdy, že nebude postupováno podle lesního zákona, že dřevo nebude vyvezeno, že zůstane ležet, s tím, že přijal plnou odpovědnost za všechno, co se následně stane. O tom převzetí odpovědnosti mohu vydat osobní svědectví, protože jsem byl na senátním slyšení téhož roku, někdy na podzim, nebo možná před létem, teď si přesně nevzpomínám, ale kdy pan ministr Bursík tehdy přijal za vývoj plnou odpovědnost. Existuje určitě zápis z toho jednání. Ta jeho odpovědnost je dneska kdoví kde. Podobně jako pan tehdejší ministr Bursík.

Takže se Šumava stala vlastně jakousi líhň kůrovce. Já nevím – pan ministr Brabec mě určitě nařkne, že se také domnívám, že kůrovec doletěl ze Šumavy do Beskyd, ale já si to úplně přesně nemyslím. Myslím si jenom, že tady došlo k velkému posunu vůbec vnímání toho problému. K tomu se také za chvíli dostanu.

Nynější situace má zřejmě svůj původ v roce 2015, kdy bylo veliké sucho. Suchá půda byla velmi hluboko pod úrovní terénu, možná jeden metr. Usychaly smrky. A stromy, které mají, ale to už tady bylo řečeno, snížený přísun vody, jsou suché, tak chutnají kůrovci, jsou jim přednostně vyhledávány a usychají po napadení.

Četl jsem někde, že na severní Moravě uschlo asi 20 tisíc hektarů lesů. To ani nedosahuje oněch 25 tisíc (hektarů) suchých lesů na Šumavě včetně lesů vykácených v důsledku kalamit jako pufrací zóny před šířením kůrovce. Pan ministr životního prostředí s oblibou říkal, já jsem to také několikrát slyšel, že se v České republice již v letech 2015 až 2016 rozjížděly podmínky pro největší kůrovcovou kalamitu od dob

Marie Terezie. To je určitě pravda. Ale tady si je třeba položit otázku, co tento pan ministr Brabec v oněch letech dělal. My, kteří jsme tady seděli ve Sněmovně, si vzpomínáme, že pan ministr Brabec prosazoval a nakonec i prosadil novelu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Bylo na výslovné přání ekologických aktivistů, za jejich vydatné podpory, za jejich potlesku.

Tato novela mimochodem mimo jiné zásadní věci také umožnila, že se rozlohy bezzásahových území v národních parcích rozšířily na více než polovinu těchto území. Na těchto územích se proti kůrovci nezasahuje. A samozřejmě že kůrovec se potom může šířit do ostatních lesů, ať už v bezprostředním okolí, čemuž se tedy správa parku na Šumavě bránila kácením zdravých stromů, aby se šíření kůrovce zabránilo, anebo také se kůrovec šíří přepravou těch vykáčených napadených smrků po území republiky. I to je jeden ze zdrojů šíření kůrovce. Tahle novela byla prosazována v naprostém rozporu s názorem a voláním lesnické veřejnosti, která varovala proti tomu, která varovala před tím, aby byla rozšiřována bezzásahová území jako tedy možný zdroj budoucích problémů pro šíření kůrovce.

My, kdo jsme tady seděli, si určitě pamatujeme na ty stovky, možná tisíce mailů, které jsme dostávali od vlastně příznivců toho zákona. Ty maily byly často podobného textu, jako je... budily dojem jakési předpřípravy, prefabrikace. Někdy dokonce se dalo vystopovat podle naivně zanechaných stop, že to jsou maily vyprodukované Hnutím Duha.

Kdybychom chtěli uvést nějaké historické příklady nebo historické srovnání, tak těch kůrovcových kalamit tady bylo určitě víc. První taková doložená kalamita je ta známá kalamita po vichřici z let 1868 až 1870, v 19. století. To známe z Klostermannových románů, zejména tedy z románu V ráji šumavském, který líčí situaci na Šumavě po této obrovské kalamitě, která nastala. Rozsah té kalamity, kalamity z 19. století, byl překonán až teprve kalamitou po orkánu Kyrill v roce 2007, a tedy pak v dalších letech, kdy tedy byla kalamita na Šumavě právě vinou kůrovce šířeného ze stromů padlých při orkánu Kyrill. V soukromých lesích i v lesích státních, spadajících pod Ministerstvo zemědělství a obrany, tedy v Lesích České republiky i ve Vojenských lesích a statcích, bylo to kalamitní přemnožení kůrovce zastaveno za dva až tři roky. Na Šumavě to trvalo až do roku 2013, tedy sedm let. Byla to tedy kalamita o 500 tisíc kubiků větší než ta klostermannovská z onoho 19. století.

Musím říct, že způsob, kterým Ministerstvo životního prostředí a správa národního parku využily orkán Kyrill, je alarmující. Ponecháním nezpracovaného dříví v prvních zónách a v části druhých zón byly nastaveny optimální podmínky pro vznik kůrovcových kalamit, které letos na území republiky vrcholí. Musím říct, že pro ekologické aktivisty, vědce, kteří jsou s nimi spříznění a bohužel i pro některé představitele veřejné správy z tehdejšího Ministerstva životního prostředí byl Kyrill z roku 2007 vlastně darem z nebe. Tehdy probíhala jednání o zonaci národního parku, o zásadách péče v národním parku, složitá jednání s obcemi, kde se diskutovalo a tvrdě vyjednávalo o každém hektaru toho bezzásahového území prvních zón. A tady najednou ministr Bursík pochopil, že toto jednání může skončit, že tím, že nechá kůrovce vylétnout z padlého dříví v prvních a druhých zónách, dojde ke kalamitě, která vlastně tu kýženou divočinu učiní dosažitelnou a která bude vlastně na dosah ruky.

Jako by tady byla nějaká paralela možná s tou dobou před 140 lety. Tehdy také byla kůrovcová kalamita některými lidmi vnímána jako dar z nebe. Leopold Zeithammer ve své knize Šumava, kraj a lid, která vyšla v roce 1902 v českém vydání, předtím bylo německé vydání v roce 1896, připomíná kalamitu z let 1868 až 1870 těmito slovy: Charakteristickým názvem pro označení pohromy kůrovcové jest v ústech lidu obvykle pojmenování doba broučková, kterouž lidé ještě dodnes jako dobu zlatého věku vynášejí, kdy se všem lidem znamenitě dařilo. To slovo dnes připomíná rok 1896, kdy Zeithammer svou práci, svoji knihu psal. A my to známe z literárního pojetí z Klostermanna.

Ke ctím a k zásadám a k posvátným pravidlům lesnického stavu v Čechách patřilo vždy vystupovat proti kůrovci. Mladí lesníci se to učili již na lesnických školách. Legendární profesor na písecké lesárně inženýr Forst prý říkával těm mladým adeptům lesnického stavu: Lesníci, kůrovec je váš prokurátor. A já říkám: Ano, je to tak. Ten všechny chyby využije a náležitě potrestá. A už z dob Marie Terezie, zmíněné tehdy někde v nějakém televizním rozhovoru panem ministrem, platí, že proti kůrovcové kalamitě se zasahuje celostátně a důsledně všude. Byl vydán lesní řád, v němž bylo nařízeno tvrdě trestat ty, kteří v lese souší napadených kůrovcem těží zelené stromy. A právě to se dělo na Šumavě, a tak bylo vytěženo jako ochranné těžby takřka 400 tisíc kubíků dřeva, tedy zdravé stromy, které měly v lese zůstat. Odvolaný asi neměl být pan generální ředitel Lesů České republiky Szórád, ale ministr životního prostředí Richard Brabec.

Chtěl bych tady ocitovat slova pro mne velmi uznávaného odborníka na lesnictví, lesníka a soudního znalce inženýra Ivo Viceny, který k tomu píše v časopise Ochrany přírody a krajiny. Časopis Ochrana přírody, omlouvám se tady za zkomolení názvu, z počátku roku 2018 přinesl několik článků o současné kůrovcové kalamitě. Vyjádřila se řada odborníků, Benda, Čermák, Čada, Dolejský, Havíra, Hruška, Chlapek, Kadavý, Kopáček, Mikita, Pelc, Pospíšil, Servus, Vrška. A tady pan kolega Vicena k tomu uvádí následující, k tomu, co oni píší, že jako hlavní příčina kalamity je velké sucho a také veliké zastoupení smrku. A pan inženýr Vicena píše:

Mnohé důvody současné kalamity vycházejí z názoru, který život v lesích a v přírodě vyvrátil. Současné období je skutečně mimořádně suché, což však neznamená, že je to první sucho, které prožíváme. Období velkého sucha byla například v letech 1947, 1974, 1983, 2003, 2013, také i v letech 2015 a 2016. Je možné uvést i léta dřívější. Vždycky znamenala zvýšený výskyt kůrovců, ale nikdy nedosáhl takového kalamitního rozsahu jako nyní.

Důvodů pro současný hrozivý vývoj je několik. Uvádí se, že v rezervacích Boubín nebo Žofin kalamity nevznikly, přestože se tam nezasahuje, že tam pomáhá ptactvo, vysoká nadmořská výška, nižší vysokohorská teplota, že se tam kůrovec vyvíjí pomaleji, že tam ponechaná hmota k zetlení chrání půdu před degradací a erozí, že rozmnožení brouka je jedinečná příležitost k podpoře přírodních procesů. Už se ale neuvádí, že jiné rezervace, kupříkladu Trojmezna, byly kůrovcem zničeny totálně. Důsledkem je, že ve srovnání s rokem 1990 se kůrovec v celé republice rozmnožil na desetinásobek a že i potřeba lidí a mechanizace k jeho zpracování je nyní 10krát vyšší. Máme vážné obavy o vodu a o přírodu i o naše lesy a hory, Šumavu, Jeseníky i Vysočinu. Holiny po kůrovci ještě zvyšují průměrnou teplotu

porostů i půdy, její přehřátí ničí úrodnou humusovou vrstvu a zhoršuje podmínky pro budoucí obnovu.

Vedou se spory o to, jak mohou lesy ovlivnit potíže se současným suchem. Na jedné straně pánové Hruška, Kopáček, Kaňa a Turek tvrdí, že suché lesy na poměry v jímání, odtoku a celkové vlhkosti nemají vliv, avšak podstatně dlouhodobější šetření pánů Pokorného, Čermáka, Švihly, Šacha a Černohouse vedou k opačnému výsledku. Také musíme připomenout, že minulá suchá období nás postihla v době, kdy naše lesy byly v podstatně lepším pořádku.

Záměrně se nikde nepíše o tom, jak podstatně se zhoršilo hospodaření v lesích, jak hrubě se zanedbaly dlouhodobě osvědčené postupy při ochraně lesa. Vůbec se neuvádí, že základní pravidla pro ochranu proti kůrovci se v posledních letech nedodržují, že již před 10 až 20 lety se do lesů začal zavádět bezzásahový režim, který přímo rozmnožuje kůrovce, a že se naprosto nedodržuje zásada, aby napadené stromy byly do konce června zpracovány, tedy nejen pokáceny a prodány, ale také v tomto termínu byly odkorněny a chemicky nebo spálením asanovány. Škodlivou bezzásahovost podporuje i certifikační organizace FSC, zde několikrát zmíněná.

V rozporu s potřebou ochrany se předepisuje, aby v porostech zůstávala nezpracovaná dřevní hmota údajně ke zlepšení půdy, ale zamlčuje se, že na této hmotě se dobře množí kůrovec a že je to rizikové pro budoucí lesy, poněvadž jde nejméně o osm druhů hub, které sice působí hnilobný rozpad ležícího dřeva, ale zároveň napadají i zdravé stromy jako paraziti. Neuvádí se, že současným lesníkům u Lesů České republiky vyhovuje, když se kůrovcem napadené hmoty zbaví rychlým prodejem a přiblížením. Odběratelským organizacím pak příliš nezáleží na tom, zda jsou stromy napadeny a co se s nimi má dělat.

Dlouhodobě se také zanedbává výchova mladých porostů, jako jsou prořezávky a probírky, jejichž rozsah poklesl o čtvrtinu, a zhoršila se tím odolnost budoucích porostů. Postupně se snižuje hustota – zakmenění – dospělých i dospívajících porostů, které jsou pak více poškozovány větrem.

Rozšiřuje se tvrzení o tom, jak listnáče ve smíšených porostech v budoucnu porosty zpevní, i když šetření v nejvyšších polohách Šumavy ukázalo, že smíšené porosty byly při vichřici Kyrill v roce 2007 poškozeny stejně jako porosty smrkové. Také listnaté dřeviny mohou být v budoucnu napadeny i kalami různými škůdci, kterých je na buku, dubu, jasanu, jilmu i olši přes třicet druhů.

Rozmnožování kůrovce vydatně napomáhají takzvané bezzásahové porosty ve zvláště chráněných územích, národních parcích i mimo ně, o kterých se bez ověření tvrdí, že se z nich snad jednou po staletích stane odolná divočina.

Záměrně se zamlčuje, že mnohým akciovým společnostem vyhovuje, když si zpracování napadených stromů mohou rozložit do delšího časového období, než to vyžaduje biologický vývoj škůdců. Udivuje, že Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství o tom vědí, ale bojí se patrně proti ekonomicky silným akciovým společnostem zakročit a nezabývají se tím, jak tento úpadkový systém změnit. – Já podotýkám, že jsou to společnosti nejenom ekonomicky, ale sepětím s koncernem Agrofert také i politicky silné.

Vládě také nevadí, jak silně nynější kalamitní stav podporují předpisy o veřejných zakázkách. Ke změnám je nutno přikročit neodkladně. Škody na přírodě, lesích, vodách a životním prostředí jsou obrovské.

Natolik inženýr Ivo Vicena, lesník a soudní znalec v oboru lesnictví.

Hnutí DUHA a jejich specialista na lesy doktor Bláha vyzývají k záchraně českých lesů tak, že by se mělo skončit se smrkovou monokulturou, že bychom se měli zbavit 80 % smrkových porostů v České republice. Zbýlých 20 %, což jsou lesy v horských oblastech, by mohlo podle Bláhy zůstat. Zůstaly by tedy v oblastech, kde je většinou chráněné území, chráněný režim, kde se nezasahuje proti kůrovci, lesy usychají a škůdci se šíří dál. Výsledkem této ideologie může být to, že budoucí generace budou dovážet miliony kubíků, já nevím, odněkud třeba z Jižní Ameriky, jako dneska je tomu v Německu.

Vláda nedělala nic pro to, aby se napadané kůrovcové dříví mohlo ve státních lesích co nejdříve zpracovat. Nadále platí zákon o zadávání veřejných zakázek i bez výjimky pro krizový stav. Nadále trvá, že soutěž o získání zakázky na zpracování kůrovcového dřeva trvá i až několik měsíců, a to je již na včasný zásah pozdě. Vláda také nic neudělala pro to, aby již dávno přišlo do lesnictví chybějících dva tisíce kvalifikovaných dělníků a čtyři tisíce nekvalifikovaných dělníků, kteří scházejí v oboru. Hledáme, kde můžeme, ty kvalifikované lesníky. Teď vím, že se někde pohybuje žádost 38 ukrajinských lesních dělníků o umožnění vstoupit na trh práce v tomto oboru u nás. Jsem zvědavý, jak dlouho jejich vyřízení bude trvat.

Otázka tedy zní – kdo se má starat o české lesy? Je to jasné. Mají se o ně starat lesníci. Má to ale háček. Vůdčí úlohu v diskusi o ochraně přírody a krajiny, jejíž součástí lesy bezesporu jsou, hrají již poměrně dlouho ekologické organizace a ekologičtí aktivisté. Ti se snaží prosazovat větší či menší míru bezzásahovosti, ponechání přírody jejímu samovolnému vývoji. A je třeba přiznat, že jsou v té diskusi úspěšní. Podařilo se jim prosadit schválení zákona o ochraně přírody a krajiny, který zakotvuje bezzásahový režim na většině území národních parků. Stále se snaží ovlivňovat pohled veřejnosti na lesy, zdůrazňují jejich ekologickou funkci a potlačují jejich funkci hospodářskou. Poměrně značná část veřejnosti bohužel je ochotna na jejich argumenty slyšet a podporovat je, minimálně například podpisy pod různé petice. Naproti tomu poměrně široká odborná obec lesnická je v defenzivě. Její názor, že o les je potřeba se citlivě starat, ať již se jedná o les v národním parku, nebo mimo něj, je zpochybňován, lesníci jsou označováni za zpátečníky a škůdce české přírody.

Současná situace s katastrofální kůrovcovou kalamitou paradoxně nahrává ekologickým aktivistům. Ti dělí vinu za šíření kůrovce mezi lesníky a smrky. Já se chci zastat obou, jak lidí, těch nešťastných lesníků, tak stromů. Lesníci jsou u nás tradičně vysoce vzdělaní, navazují na zkušenosti generací svých předchůdců a cítí osobní odpovědnost za české lesy. A smrk, a to už tady pan ministr Brabec také zmínil, je po staletí nejvýznamnějším hospodářským produktem našich lesů, mimo jiné také proto, že jeho dřevo je levné, dá se s ním snadno manipulovat, dá se dobře zpracovat i obrábět, je přiměřeně trvanlivé a v neposlední řadě také slouží jako kvalitní topivo.

Co bude tedy s našimi lesy? Je možné zastavit šíření kůrovce, případně obnovit ty lesy, které již kůrovec sežral? Podle mého názoru to možné je. Je jen třeba zásadně změnit atmosféru, ve které diskuse o řešení problému probíhá, a je nutné nalézt řešení rychle. Podle mého názoru musí neprodleně převzít pod garanci státu vůdčí roli v záchranné akci představitelé české odborné lesnické obce. Jsou mezi nimi vynikající odborníci, schopní se s tímto úkolem vyrovnat. Stát také musí přehodnotit dosavadní ekologický přístup k lesům včetně zásadní revize principu bezzásahovosti v národních parcích a důsledného zabránění pokusům ekologických aktivistů aplikovat tento princip i na lesy mimo národní parky.

Zdá se, jako by již bylo pozdě. Premiér nevyhlásil stav nouze, jako to udělal v roce 2007 Topolánek. Tento stav by umožnil přinejmenším daleko pružnější aktivizaci kapacit pro likvidaci kůrovcových stromů, jako tomu bylo po Kyrillovi, kdy se zakázky na kalamitní práce v lese zadávaly nikoliv pomocí otevřených výběrových řízení, ale pomocí jednacího řízení bez uveřejnění, což zásadně zrychlilo proces zadávání zakázek. Obávám se, že tenhle návrh narazí na dozvuky toho protikorupčního třeštění. Ale podle mě je jediným, který může situaci nějak pomoci.

Jako to obvykle bývá, objevili se ti, kteří dávají dobré rady. Bohužel není pro mě velkým překvapením, že tímto rádcem je také Hnutí DUHA, které radí ve svém materiálu Co dělat, abychom zachránili naše lesy. Chtělo by se použít prastaré rčení: Zloděj volá: chyt'te zloděje! Ekologičtí aktivisté z Hnutí DUHA mají na svědomí miliony uschlých stromů na Šumavě. Když kůrovec řádl na Šumavě, mluvili tito aktivisté o tom, že kůrovec je součástí přírodního cyklu, že v bezzásahových zónách se nesmí zasahovat ani proti němu a že je vlastně jakýmsi nástrojem, který obnovuje les. Chtějí zavést princip bezzásahovosti i v lesích, které jsou považovány za lesy hospodářské. V současné době si Hnutí DUHA vytklo další prosazování bezzásahovosti, tedy výroby divočiny formou přijetí standardu FSC na větší lesní celky, a tím pádem hrozí další šíření parazitických škůdců bez možnosti jejich reálného omezení. Všechny jejich rady je nutné porovnávat s tím, jak se vyjadřovali k situaci na Šumavě a jak také po dobu zákona o ochraně přírody a krajiny ovlivnili a vlastně prosadili.

Přese všechno jsou dva body, ve kterých je možné s Hnutím DUHA souhlasit, z jejich materiálu Co dělat, abychom zachránili naše lesy. Jsou to návrhy na nutnost transformace státního podniku Lesy České republiky, to za prvé, a za druhé na potřebu změnit systém zadávání veřejných zakázek ve státních lesích, které jsou zdaleka největším zadavatelem v oblasti lesnictví. Oni tam sice úplně přesně neuvádějí, jak by se to konkrétně mělo udělat, ale je to aspoň něco.

Já k tomu mám hned jeden návrh. Jak Lesy České republiky, státní podnik, transformovat? Tak je možné, a stávající zákon o státním podniku to umožňuje, vytvoření odštěpných krajských závodů, tedy vrátit se ke struktuře, kterou měly Lesy České republiky v době před rokem 1989, kde tedy bylo generální ředitelství, byla krajská ředitelství, lesní závody a lesní správy. O ten daný lesní úsek se staraly ty lesní správy. Tedy mohly by dnes být zadavateli těch výběrových řízení ony. To znamená, že by nakonec mohlo dojít k zamezení jasné dominance velkých dřevařských firem, které v těch velikých komplexních zakázkách prostě dominují a obvykle vítězí. To že si pak, pokud je to možné, najímají ty menší těžařské firmy

z daných regionů, pokud tedy nezkrachovaly, nezanikly a jejich pracovníci se nerozutekli, tak tomu prostě je.

Ještě k těm zakázkám. Tady je zavedený neblahý systém takzvaných komplexních zakázek, tedy vytěžení dřeva při pni, nebo tedy na pařezu, jeho vyvezení z lesa, prodej a následná povinnost provádět na daném území pěstební práce. To ta daná firma, která vyhraje soutěž na daném úseku, má za úkol. A ta soutěž probíhá jednoduše. Čím vyšší cenu ty firmy za to nabídnou státu, tak tím lépe. To znamená, že ony se samozřejmě snaží o co největší zhodnocení toho dřeva na trhu a co nejnižší náklady vynakládané na pěstební činnost. Tedy včetně prořezávek a dalších úprav lesa před těžbou v průběhu vegetace. A za druhé tedy i pak zalesňování holin.

Komplexní zakázky možná měly smysl, když ještě v začátcích v čele těch akciovek, které po té podle mého názoru neblahé transformaci v devadesátých letech vznikly, kdy se oddělil majetek lesů a svěřil se LČR a ty harvestory, pily, všechny ty možné vyvážky a tak, včetně dělníků, byly svěřeny akciovkám, tak v čele těch akciovek ještě stáli lesáci, kteří prošli svou kariéru u státních lesů a věděli, co se v lese má dělat. Dneska už bohužel v čele těch akciovek jsou tvrdí, nekompromisní obchodníci se dřevem, kteří koukají na co největší zisk. Pak také ta péče o lesy podle toho vypadá.

Ta kůrovcová kampaň. Samozřejmě, že je to problém veliký. Je to problém celostátní. My dneska máme kůrovce jako veřejného nepřítele číslo jedna. To asi tak je. Zatímco před dvěma lety tady byl kůrovec součástí přírody a chráněný druh na Šumavě, tak dneska to je veřejný nepřítel, s kterým je třeba zatočit. Tak prostě ekologičtí aktivisté z dronů pořídili záběry pasek v Jeseníkách a to pak samozřejmě zasloumalo lidmi a názorem hlavně neodborné veřejnosti. Na Šumavě ty paseky dneska nikdo nefilmuje. Správa vytěží dneska 150 tisíc plnometrů dřeva, což je 430 hektarů holin na Šumavě každý rok. Na Šumavě se už pomalu rezignovalo na zalesňování, protože správa pod vedením ředitele Hubeného nemá peníze na organizování pěstební činnosti ve školkách ani na výsadbu. Lesní školky jsou vlastně dneska sklady kalamitního dřeva, pro které nemá správa parku odbytu kvůli jeho přetlaku na trhu.

A poslední věc na závěr svého vystoupení. My jsme došli už tak daleko – a tady už tedy musím velmi z mého postoje bolestně zaznamenat a tvrdě kritizovat záměr pana ministra Tomana, který chce založit k řešení kůrovcové kalamity společnou platformu různých odborných společností, institucí a také Hnutí DUHA. A to já považuji za takřka nepřijatelnou, neuvěřitelnou drzost, spolupracovat s Hnutím DUHA při řešení kůrovcové kalamity. To je, jako kdybychom si pozvali k hašení požáru toho žháře, toho pyromana. Ví pan ministr o tom, že právě Hnutí DUHA má na svědomí ty miliony suchých lesů na Šumavě, šíření kůrovce do okolních lesů a také znevažování práce generací českých lesníků? Já myslím, že když se chce někdo při řešení kůrovcové kalamity opřít o Hnutí DUHA, tak ať se přijede na Šumavu, na tisíce hektarů uschlého lesa a na miliony suchých smrků. A taky ať se o tom přijde poradit se Šumaváky.

Pan předkladatel Holomčík předložil návrh na usnesení, které vnímám jako poměrně užitečné vzhledem k tomu, že on žádá od dvou ministerstev informace o tom, jak kalamita vznikala, jak byla řešena, a také o tom, jak asi bude chtít ministerstvo jak zemědělství, tak obrany řešit kalamitu dál.

Jedinou připomínku, kterou mám, a tu bych si pak s dovolením panu předkladateli jako zpravodaj v nějaké podrobné rozpravě dovolil navrhnout, zdali by k těm zemím, ve kterých by Ministerstvo zemědělství pak mělo provést onu forenzní analýzu, z Moravy a Slezska rozšířili i na Čechy. Protože ono i v Čechách bohužel dochází k tomu, že začínáme pozorovat kůrovcové plochy ať už například třeba na Vodňansku, Českobudějovicku, a myslím, že i tady by bylo dobře, aby se provedla nějaká forenzní analýza. Čili aby se tam za slovo "v majetcích států" dala slova "v Čechách" a čárka, aby to bylo "v Čechách, na Moravě a ve Slezsku".

Já vidím, že Ministerstvo obrany, které je odpovědné za hospodaření ve Vojenských lesích a statech, které jsou u nás v jižních Čechách také ve velmi rozsáhlé míře, konkrétně celý Boletický vojenský prostor i ta část vyjmutá v minulém volebním období v rámci transformace Brd tehdy jsou spravovány Vojenskými lesy a statky. A já nevím, jak tam ta kalamita pokračuje, to musím teprve teď zjistit. To usnesení jsem viděl teď asi před hodinou, když mi to kolega Holomčík poslal. Takže budu zvažovat, jestli by nestálo za to obrátit se s dotazem i na vývoj té případné kalamity a kůrovcových problémů ve vojenském prostoru Boletice, což je nějaká divize – já si teď nemůžu vzpomenout jaká. To zjistíme, není to problém.

A konečně ještě k tomu usnesení navrženému panem kolegou Holomčíkem. Já si pořád nemůžu pomoci, ale měl bych rád i ty informace o řešení kalamity v Národním parku Šumava. A to by pak chtělo obrátit se na pana ministra životního prostředí, aby podobný audit udělal i o řešení kůrovcové kalamity na území Národního parku Šumava a v CHKO Šumava, kde jsou už také samozřejmě nějaké příznaky. Jenom tedy opět teď nemám velký čas na to, abych do toho návrhu usnesení tuhle věc zpracoval. Budu se o to ještě opět pokoušet v průběhu pokračující diskuze.

Ještě bych chtěl jednu věc zareagovat na stávající kroky, které tady vzhledem ke kůrovcové kalamitě probíhají. Proto jsem si dovolil připravit také svůj návrh na usnesení ke kůrovcové kalamitě v lesích České republiky.

Schůze Poslanecké sněmovny ze dne 10. července, je to 16. schůze, k bodu Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí ke kůrovcové kalamitě v České republice. A to usnesení navrhuji v této podobě: "Poslanecká sněmovna

I. vyzývá vládu České republiky, aby bezodkladně připravila a začala realizovat akční plán záchrany českých lesů a s tímto plánem a jeho plněním seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky na jejím jednání dne 14. září 2018;

II. vyjadřuje přesvědčení, že příslušná ministerstva by měla na návrzích řešení spolupracovat s odborníky z řad lesníků s prioritním cílem zachovat nejen lesy jako takové, ale zajistit, aby byly zachovány a zlepšovány všechny jejich mimoprodukční funkce ekologické, environmentální, vodohospodářské, krajinné, ochranné, kulturní a estetické, a to i s vědomím nutnosti urychlených změn jejich druhové skladby;

III. vybízí k obezřetnému přístupu k návrhům, které předkládají ekologičtí aktivisté a ekologické organizace, protože tyto návrhy nesou znaky škodlivých ekologických experimentů a jsou v rozporu s tradičním a osvědčeným přístupem k péči o lesní porosty v České republice;

a konečně IV. vyzývá vládu k přípravě legislativních změn v oblasti zadávání veřejných zakázek na těžbu a zpracování dřeva, které umožňují pružnější reakci na nadměrný výskyt kůrovce v českých lesích.

To je tedy můj návrh, který předkládám Sněmovně a který také pak předložím panu předkladateli a ujmou se jako zpravodaj jeho zpracování. V tuto chvíli děkuji, děkuji za pozornost věnovanou tomuto mému vystoupení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Děkuji mu i za to, že se ujme role zpravodaje a bude shromažďovat návrhy. Chtěl bych ho poprosit, aby také svůj návrh potom doručil jak sobě, tak mně jako předsedajícímu.

Nyní tedy budu otvírat všeobecnou rozpravu. Předtím, než tak učiním, tady mám omluvu. Omlouvá se nám pan poslanec Karel Tureček, a to dnes mezi 17. a 19. hodinou z rodinných důvodů.

Nyní tedy otvírám všeobecnou rozpravu, do které je přihlášena paní poslankyně Pekarová, pan poslanec Podal, pan poslanec Jurečka a další. Ale předtím se mi s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Okamura. Prosim, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, scházíme se nad tématem kůrovce a budeme řešit, kdo za ty škody může a jak to vyřešit. Na současné kalamitě mají samozřejmě svou nečinností podíl dosavadní vlády. Jde o problém, který žádá komplexní řešení, protože primární škůdce není kůrovec, ale člověk, nenasytný člověk, který drancuje krajinu bez ohledu na následky. K nápravě a prevenci škod způsobených tím, čemu říkáme kůrovec, tedy lýkožroutem smrkovým, je třeba připravit projekty, které jsou na desetiletí a prakticky ve všech oblastech našeho života.

Nejprve se zeptejme, proč se kůrovec přemnožuje. Krom špatné skladby lesa je hlavní příčina vysychání lesů. Vyschlé stromy ztrácejí pryskyřici a nejsou schopné se kůrovci bránit. Takže skutečný problém je sucho a neschopnost naší krajiny udržet vodu například díky poklesu plochy orné půdy. Stále více ji zabírají například skladové areály rostoucí na předměstích a podél dálnic. Od roku 1991 bylo zastavěno 253 tisíc hektarů. Společně s erozí je to největší problém zemědělských půd.

Na jedné straně se Ministerstvo životního prostředí už několikrát rok věnuje problematice vody, ale na druhé straně by nemělo podléhat tlaku betonové lobby kladením důrazu na přehradu. Když si rozpočítáte, kolik vody může zadržet každý čtverečný metr půdy, sebevětší nádrže jsou proti tomu legračně málo. Pro zadržení velkých objemů vody v krajině je klíčové hospodařit s půdou a s tím, co na ní roste – se strukturou lesa a polností. Pro krajinu je nejlepší, když se voda v místě spadu vsákne do půdy, protože se dostane i do podzemních vod. Bohužel dnes obrovské množství vody buď oteče, nebo se rychle odpaří, což má další negativní vliv na

rychlé změny počasí. V České republice se denně zastaví, zabetonuje zhruba 15 hektarů. Po zabetonovaných nebo zaasfaltovaných plochách voda odtéče pohotově pryč, tím se zrychlí odtok v řekách, a když přijde vody víc, mohou nastat povodně. Zcela určitě bychom z tohoto pohledu, pakliže bychom chtěli skutečně tuto problematiku řešit, měli zastavit výstavbu obchodních center a průmyslových zón. Krom jiného bychom měli vrátit obchody a život s nákupních center do center měst.

Problém je i v půdě. Kvůli tomu je půda udusaná, hlavně od těžké zemědělské techniky, neprosákne voda přes ornici dolů. Čím vyšší vrstva ornice, o to lépe vodu absorbuje a o to lépe projde zeminou. Když je půda utužená nebo její nejcennější vrstva kvůli erozím smytá, tak voda stéká jako po zabetonované ploše. Jako jedna z mála zemí v Evropské unii máme rozsáhlé, až stohektarové půdní bloky. Obdělává je těžká technika, která půdu udusává a znemožňuje průsak vody. V průběhu několika desetiletí se navíc z krajiny vytratil prvky jako meze a remízky, které zabraňovaly vodní a větrné erozi. Špatná je i skladba plodin. Jsou takové, které půdu zlepšují a ochuzují (?), a ty, co ji zkvalitňují a obohacují. Obilovina nebo řepka má mělký kořenový systém dlouhý zhruba 30 cm. Ale třeba vojtěška prokoření až do hloubky 5 metrů a obohatí půdu o vodu a vzdušný kyslík. Téměř 40 % zemědělských půd u nás je ohroženo erozí. Tomuto nepříznivému vlivu lze čelit i zalesněním pozemků ohrožených erozí, založením vsakovacích pásů především na svazích anebo větrolamů v rovinných otevřených polích.

Samozřejmě negativně se zde projevuje nedostatek kapacit na zpracování polomů, včetně problémů se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek v platném znění, které prodlužuje termíny od vzniku polomu po jeho zpracování, a rovněž problémy s odbytem dříví, kterého je v současné době nadbytek a přináší s sebou celou řadu problémů. Ale s odbytem dřeva bych si tolik starosti nedělal. I to nejhorší dříví jde spálit nebo zplynovat na dřevoplyn. Největším problémem je však včasné pokácení a následná účinná asanace. To je ovlivněno zejména dvěma faktory: nedostatkem kapacit nejen na kácení, ale především na asanaci, a již zmíněná špatná situace s odbytem dříví, kdy napadené dříví zůstává nedostatečně asanováno přímo v lese nebo v jeho těsné blízkosti. Levné palivové dříví si přitom rád koupí každý – soukromník i elektrárna.

Dámy a pánové, když se vrátím k jádru problému, který tady řešíme, tak bychom v první řadě měli začít řešit zákon o půdě, který by ji jednak více chránil, a měli bychom připravit i podmínky pro to, abychom změnili naši krajinu tak, aby se v ní necítil dobře jen kůrovec, ale i další generace, které přijdou po nás.

Závěrem mi dovoluje navrhnout jménem SPD usnesení v tomto znění: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky o přijetí neodkladných opatření k omezení kůrovcové kalamity. Zároveň je třeba, aby vláda připravila legislativní a koncepční kroky tak, aby došlo k zásadním změnám v lesním hospodaření a snížily se tím podmínky pro šíření kůrovce. Odpovědnost za současnou situaci leží na minulé vládě a především na minulém vedení resortu zemědělství.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím, abyste svůj návrh předal zpravodaji a poté i mně případně. A nyní se posuneme dál. Prosím paní poslankyni Pekarovou, připraví se pan poslanec Podal.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážený pane předsedající, vážené paní ministryně, páni ministři, vážené kolegyně, kolegové, TOP 09 v Poslanecké sněmovně vždy kvalifikovaně obhajovala ochranu životního prostředí, a to již od svého počátku. Ve Sněmovně jsme v tomto směru vždy platili za jednu z nejhlasitějších stran. To potvrzuje také naše programové prohlášení, memorandum o ochraně životního prostředí, na jehož přípravě spolupracovala vedle našich odborníků také řada nestranických expertů z praxe i akademické sféry, například profesoři jako pan Moldan, Hruška, či náš bývalý kolega pan Kučera atd.

Obsah memoranda, které ukazuje směr i konkrétní priority, jež je do budoucna potřeba realizovat v ochraně přírody České republiky, je pro TOP 09 jednou z priorit, které jsme se zavázali prosazovat v Poslanecké sněmovně. I proto jsme podpořili zařazení tohoto mimořádného bodu na program schůze. Protože si uvědomujeme závažnost současné kůrovcové kalamity, nebojím se ji nazvat přírodní katastrofou, svolali jsme již před časem tiskový brífink, kde jsme představovali naše konkrétní návrhy. Nejedná se o žádné novinky, vycházíme právě z toho programového dokumentu, o kterém jsem hovořila, a držíme se toho, co jsme prosazovali již v minulém volebním období.

Bohužel situace dospěla až do stavu, kdy tu máme největší kůrovcovou kalamitu za posledních několik století. Stát díky ní jen na Moravě přišel o téměř 2 miliardy korun. Ale tady nemůže jít jen o peníze pro stát. Lesy především výrazným způsobem ovlivňují místní klima. Na jejich poloze, rozloze a stavu například částečně záleží, jestli, kde a kolik prší. Zvyšují retenční kapacitu krajiny, a tak pomáhají zajistit přísun pitné vody i stabilní průtok v řekách, čímž zároveň přispívají k ochraně před povodněmi. Brání erozi zejména na prudkých svazích. Mají nezastupitelnou úlohu pro rekreaci. Každý týden české lesy navštíví na čtyři miliony lidí. A samozřejmě jsou také zdrojem dřeva, takže na lesích závisí velká část místní ekonomiky v řadě obcí a měst a celá průmyslová odvětví.

Zajištění těchto důležitých funkcí ovšem brání špatný stav nemalé části českých lesů, který souvisí se způsobem hospodaření. Právě stávající systém hospodaření ve státních lesích vytvořil podmínky pro kůrovcovou kalamitu, které dnes čelíme. Je potřeba hospodařit ve prospěch lesa, nikoliv ve prospěch velkých společností. Nesmíme naše lesy jen vysávat, musíme o ně pečovat, být odpovědní k přírodě. Je proto nutné změnit celou legislativu, která je na současné poměry již zastaralá.

Proto v rámci krátkodobých opatření v boji s kůrovcovou kalamitou TOP 09 navrhuje a představila právě na tom brífinku, a já vás nimi seznámím nyní, několik změn: podpořit budování tzv. mokrých skládek dříví; změnit ustanovení vyhlášky číslo 101/1996, povinnost kácet kůrovcové souše, ale soustředit se na území, kde lze kalamitu zastavovat; formou legislativní nouze prodloužit dobu zalesnění v lesním zákoně na pět let; a dále, podpořit technická opatření proti šíření kůrovce, například nákup odkorňovačů, nové metody hubení kůrovců na skládkách dříví atd. Jak jsem již

ale zmínila, je třeba přijmout řadu dalších legislativních opatření, která v dlouhodobém výhledu zlepší způsob hospodaření s českými lesy, který je v současné podobě vedle počasí hlavní příčinou kůrovcové kalamity. Proto budeme sami navrhopvat, podporovat nebo usilovat o změny v následujících čtyřech oblastech.

Za prvé je to novela lesního zákona a souvisejících předpisů, která zajistí druhově rozmanitější lesy, přírodě blízké hospodaření a umožní a přikáže lesníkům lépe pečovat o naše společné bohatství. V zákoně o lesích bychom chtěli ustanovit povinnost obnovovat lesy v přírodě blízké druhové skladbě. V zákoně definovat, co je přírodě blízká druhová skladba. Podrobnější specifikace pak v novele vyhlášky číslo 83/1996. Také prodloužit povinnost zalesnit paseky a holiny na pět let, doposud jsou to dva roky, a zajistit porost na 15 let, aby bylo možno využít dostatečné přirozené zmlazení. Omezit holoseče při úmyslné těžbě. V zásadě hospodařit bez holosečí. Použití holoseče maximálně jednoho hektaru. Používat jen u světlomilných dřevin, např. dubů. Při kalamitách zavést operativní rozhodování a umožnit nezasahovat tam, kde zásahy nejsou efektivní. Je potřeba změnit vyhlášku č. 83/1996. Současný návrh, který již prošel připomínkovým řízením, je však špatný. Podle stávajícího návrhu vyhlášky by např. bylo možné třeba na Bruntálsku, kde dochází k plošnému hynutí smrku, smrk znovu vysázet v zastoupení až 75 %. Naopak se domníváme, že je pro jednotlivé hospodářské soubory třeba uvést dřeviny přirozené druhé skladby. Místo minimálního podílu MZD – meliorační a zpevňující dřeviny – stanovit maximální podíl dřevin stanovištně nepůvodních nebo dřevin pro daná stanoviště rizikových. Je třeba také doplnit přípravné dřeviny při obnově holin, například bříza, jeřáb, vrba, olše šedá, které dosud nejsou považovány za vhodné. V neposlední řadě prodloužit obnovní doby u přípravných až na 50 let, tak i dospělých porostů, aby příští generace lesa již neměla stejnověkovou strukturu. Ve vyhlášce č. 101/1996 je nezbytné upravit postup v ochraně lesa v případě kalamit.

Za druhé by to měla být novela zákona o myslivosti č. 49/2001 Sb. a navazující vyhlášky 553/2004 Sb. a 55/1999 Sb. Lov zvěře je třeba odvozovat od výše škod na lesích, nikoliv od lehce manipulovatelných sčítaných stavů. Spárkatá zvěř je limitujícím faktorem přirozené obnovy lesů a také extrémně prodražuje ochranu vysazovaných listnáčů a jedle. Vyhláškou musíme definovat, co jsou nepřiměřené škody, při jejich dosažení navýšit plán lovu. Vlastníci lesa musejí dostat možnost přímo vymoci snížení stavů na únosnou míru. Dosavadní systém rozhodování přes honební společenstva je nefunkční.

Za třetí speciální zákon o státním podniku Lesy České republiky, nebo úprava současného statutu státního podniku a změna ekonomického modelu provádění prací a prodeje dřeva. Státní lesy musejí změnit své chování a stát se stabilizátorem lesnictví, zejména v oblasti ekologické a sociální. Jejich zadáním bude pěstovat les přírodě blízkým způsobem. Proto je potřeba místo maximalizace zisku zavést platbu, finanční rentu, kterou Lesy ČR odvádějí z hospodaření v lesích státu, a nejsou nuceny soustředít se na tvorbu zisku. Upravit specifika zadávání zakázek v lesním hospodaření ve vztahu k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Prodej dřeva postupně oddělit od těžby, zajišťovat jej ve vlastní režii, zejména pak formou aukcí. Provádět část prací vlastními zaměstnanci, samozřejmě to je možné dosáhnout až postupně. A část operativně outsourcovat. Zásadně přitom zmenšit rozsah zakázek na

minitendry, aby na ně dosáhly místní malé firmy a živnostníci. Postupně dosáhnout alespoň 40 % objemu prací prováděných vlastními zaměstnanci. Vytvořit dobré podmínky pro práci revírníků, aby mohli věnovat péči o lesy, zadávání a kontrole práce dodavatelských firem a zaměstnanců dostatečnou pozornost. Nejlépe tedy zmenšit revíry.

Konečně za čtvrté by to byla změna lesních dotací tak, aby podporovaly přírodu blízké a udržitelné hospodaření v lesích a majitelé lesů byli motivováni chránit přírodu v nich. Podpora nepasečného hospodaření tam, kde je to vhodné. Podpora ponechání starých stromů a tlejícího dřeva v porostech pro zlepšení stavu půd a podporu biodiverzity. A konečně stanovit splnění minima zásad dobré praxe pro podporu investic do lesního hospodaření.

Vážené kolegyně a kolegové, toto jsou konkrétní změny, na kterých můžeme zasáhnout okamžitě pracovat. TOP 09 již na některých vlastních návrzích pracuje, ale vyzývám především vládu, aby začala připravovat legislativu, která změní způsob hospodaření v českých lesích. Jsou to věci navržené opravdovými odborníky na danou věc a myslím si, že v mnohých nacházíme shodu i s jednotlivými ministerstvy.

Dovolte mi také, abych navrhla ještě náš návrh usnesení, už asi čtvrtý, ale přece jen. Jedná se o snahu opravdu plnit roli, kterou Poslanecká sněmovna vůči vládě má. My totiž bychom ji opravdu neměli úkolovat, spíše kontrolovat, to je naší úlohou. Proto si dovoluji přednést návrh usnesení.

1. Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice;

2. ukládá ministrovi zemědělství, aby předložil informaci o vzniku ohnisek a následného šíření kůrovcové kalamity od roku 2012 včetně informací o provedených opatřeních proti šíření kůrovcové kalamity, informaci o způsobu aplikace státní politiky hospodaření v lesích, o nedostacích této politiky a důsledcích těchto nedostatků, a konečně informaci o připravovaných řešeních stávající situace hospodaření v lesích zejména s přihlédnutím ke státnímu podniku Lesy České republiky.

To usnesení je obecnější, než které předložil pan kolega Holomčík, nicméně se domníváme, že by právě mělo být spíše v obecnější rovině. Měli bychom tyto informace po jednotlivých ministrech žádat, nikoliv je úkolovat konkrétně.

Takže vás prosím o podporu tohoto usnesení, které se určitě bude samostatně hlasovat, a předložím je teď zpravodaji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Poprosím tedy o předložení návrhu zpravodaji, jak už se stane. Prosím pana poslance Podala, připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji, pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, téměř všechno tady bylo řečeno. Dovolte, abych se vyjádřil též k fenoménu kůrovec. Jedná se o složitý přírodní proces daný letošním extrémně suchým a teplým jarem, i když počátky problému lze sledovat již

v roce 2015. Letošní srážkový úhrn se v únoru a v dubnu dostal pod 50 % normálního stavu. Tím se smrkové porosty staly méně odolnými proti kůrovci.

Při prvních signálech kalamity na severní a jižní Moravě jsem se rozhodl nejdříve vidět, slyšet a udělat si pro sebe obraz dané situace. Projel jsem tedy část severní a jižní Moravy za účasti lesních odborníků Ing. Martina Fojta, kterému obzvlášť děkuji, Ing. Petra Skočdopole, Ing. Richarda Podstatzkého, dále jsem se v rámci zemědělského výboru zúčastnil výjezdního zasedání v Lesích ČR za účasti Ing. Tomáše Pospíšila pověřeného řízením a.s. Lesy ČR. Poslední výjezdní zasedání proběhlo ve Vojenských lesích za účasti pana ředitele Ing. Josefa Vojáčka. Sám jsem navštívil Městské lesy Hradec Králové za účasti Ing. Milana Zerzáně. K tomu následovaly kulaté stoly za účasti všech zúčastněných subjektů. Výsledkem bylo mimořádné zasedání zemědělského podvýboru pro lesní hospodářství dne 11. 5. 2018. Zde podvýbor přijal usnesení, které vyplývá z požadavků navštívených subjektů. Podvýbor vyvolal jednání zemědělského výboru, kde jedním z bodů programu byl stav kůrovcové kalamity. Zde bych chtěl poděkovat Ing. Kováčikovi, který se této záležitosti ujal. Zemědělský výbor akceptoval body navržené podvýborem pro lesní hospodářství a přijal usnesení, kde doporučuje Ministerstvu zemědělství, zemědělcům i lesníkům umožnit čerpání finančních prostředků v suchem postižených lokalitách.

Zároveň chci říci, že neexistuje univerzální řešení této situace. Kdo ho dnes nabízí, je v roli obchodníka s deštěm. Nepolitizujme tuto záležitost. Byla by to neúcta ke všem těm lesníkům, kteří svou práci znají, vědí, co je v jejich lokalitách zapotřebí, a situaci, věřte mi, zvládnou. Nejvíce jim pomůžeme tak – chce se mi říct, že nebudeme překážet, ale to nechci říct. Nejvíce jim pomůžeme tak, že jim budeme naslouchat a reagovat na jejich požadavky podložené jejich odbornými znalostmi. Ubezpečuji vás, že celý zemědělský výbor, stejně tak jako podvýbor pro lesní hospodářství, pracuje napříč politickým spektrem, a to tak, aby lesníkům pomohl jejich problémy zvládnout. Nejedná se tedy o senzaci, nehledejme laciné politické body v případě oběti, a to už teprve ne, kdo za co může. Jedná se o složité přírodní procesy umocněné změnou klimatu. Dejme čas zemědělskému výboru a všem těm skvělým lesníkům, které jsem na všech jednáních poznal. Oni potřebují jediné – legislativní pomoc, finanční pomoc a v klidu pracovat.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím tedy pana poslance Jurečku, připravit se pan poslanec Holík.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré pozdní odpoledne. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové – chce se mi říci vy, zbývající poslankyně, poslanci, kteří jste tady vydrželi doteď sedět, není vás tady mnoho, je vás tady poskrovnu. K tomuto tématu, které se týká kalamitní situace v lesích ČR.

V mnoha příspěvcích tady zaznívala slova o tom, kdo za to může, zdali byl, či nebyl zanedbán princip řádného hospodáře ze strany vedení jak Ministerstva zemědělství, tak i státního podniku Lesy ČR. Zaznívala zde také slova o tom, že to je

největší kalamita od dob Marie Terezie apod. Dovolím si k tomu coby člověk, který stál v minulém volebním období čtyři roky v čele resortu Ministerstva zemědělství, několik poznámek především faktických a opřených o čísla a o fakta.

Pokud hovoříme o té kalamitní situaci, tak když se podíváme na historický vývoj, tak nemůžeme mluvit o tom, že by to byla největší kalamitní situace na území České republiky, potažmo historicky na území České republiky, příp. Československa. Byly tady kalamity v 70. a 80. letech, což byla i místní kalamita v Krušných horách, kde bylo tehdy postiženo zhruba 82 tis. hektarů, pak zde byla mnišková kalamita ve 20. a 30. letech minulého, 20. století, která postihla zhruba 106 tis. hektarů, a dnes mluvíme o situaci, která se týká 40 tis. hektarů. Tímto ji nechci vůbec zlehčovat. Tím to chci jenom uvést do kontextu, že různé typy kalamit naše lesy postihovaly v minulosti. V okamžiku, kdy člověk výrazným způsobem před 300 a 400 lety začal vstupovat do lesního hospodaření, začal ovlivňovat druhovou skladbu lesů, tak logicky to neslo a nese s sebou určitá rizika, se kterými se v různých periodách vypořádáváme v rámci některých, můžeme říci kalamitních, situací.

Dalším výrazným fenoménem je to, že opravdu změna klimatu se nám začíná projevovat v posledních řekněme čtyřech pěti letech. Vidíme opravdu ty extrémní výkyvy počasí, extrémně suché roky s nízkými srážkami, což vede logicky k tomu, že ty rostliny jsou v daleko větším stresu. V situaci, kdy takto postižené a oslabené stresem se prostě zvýší množství kůrovce lýkožrouta, který se v tom teplém suchém roce s mírnou zimou také dokáže vícekrát v roce vyrojit, než v běžném průměrném roce, tak tyto faktory prostě vedou k tomu, že dochází k tomu napadení, dochází k napadení porostů, které chřadnou právě díky extrémně suchým a teplým rokům. Když se podíváte na databázi intersucho.cz, vidíte tam, jakým způsobem se to sucho od roku 2012 a především to vegetační sucho projevuje na území České republiky. Vidíme tam i to výrazně větší postižení především v moravské části České republiky, především krajů Moravskoslezského a Olomouckého.

Musíme se také podívat na to optikou, že podobné problémy, o kterých tady hovoříme a hovořili mí předchůdci, jsou také v okolních státech. Je to především problém celé střední Evropy. Slovensko, Rakousko, Německo, především Svobodný stát Bavorsko a Polsko se potýkají s obdobnou kalamitní situací jako my tady. Taky ten vývoj kopíruje řekněme poslední tři roky a kromě kůrovce se k tomu přidal také výrazný faktor, a to je právě i vliv velkých vichřic, kterých jsme tady v posledních dvou letech mohli zaznamenat na území střední Evropy opakovaně několik. Když tyto všechny faktory shrneme dohromady, tak zjistíme, že pohledem dat v přepočtu na jeden hektar smrkových porostů tyto země střední Evropy mají poměrně vysoké množství těženého kalamitního dříví s tím, že nejvyšší číslo na jeden hektar smrkových porostů má Slovensko, potom je Německo, potažmo Svobodný stát Bavorsko, pak je Česká republika, potom je Polsko a nakonec Rakousko. Říkám to tady proto, že jestliže tady padala občas slova, že Česká republika ten stav nezvládá, že jsme tady něco zaspali a pochybili, tak jsem schválně uvedl i to srovnání např. s už zmiňovaným Německem, potažmo Svobodným státem Bavorskem.

Za Ministerstvo zemědělství ve své době, kdy jsem měl za něj zodpovědnost a kdy jsem toto ministerstvo vedl, musím zmínit velký výčet bodů, které jsme udělali. Já jsem vzal s sebou materiály (ukazuje), které se vztahují k problematice kůrovcové

kalamity. Nebudu vám je tady předčítat, zabralo by to minimálně hodinu a půl. Ale jsou to materiály, které byly zveřejňovány, které byly předkládány a projednávány na jednáních vlády, jsou to materiály, které říkají, co se v té věci děje od roku 2015, jaká jsou opatření, jaké konkrétní kroky ministerstvo, státní správa lesů na úrovni obcí s rozšířenou působností, ale také státní podnik Lesy ČR dělají. Já si dovoluji tady vyjmenovat některé z nich, ty nejpodstatnější, které jsou zaznamenány.

Od roku 2015 došlo k tomu, že se zvyšoval počet zaměstnanců Lesů ČR, docházelo ke snížení velikosti revírů tak, aby revírník měl větší šanci svůj revír zodpovědně revidovat, kontrolovat, reagovat právě na ty kůrovce napadené lokality v revíru. Došlo samozřejmě na začátku roku 2016 s ohledem na první zkušenosti z kalamitní situace z roku 2015 k úpravě metodického doporučení pro obce s rozšířenou působností, protože právě tito úředníci jsou velice důležitými faktory v tom článku řešení kůrovce kalamity v jednotlivých regionech. Lesy ČR v řádu desítek milionů korun investovaly do lapačů, do sítí, do lapáků, tak aby v maximální možné míře předcházely šíření a dalšímu rozvoji kůrovce.

Byl zaveden celostátní monitoring pohybu kůrovce po České republice, tak aby i ostatní vlastníci lesů obecních, církevních a soukromých měli možnost i v situaci, kdy třeba bydlí na druhé části republiky, kontrolovat přes tuto aplikaci, přes toto webové rozhraní to, kde, ve kterých lokalitách je výskyt kůrovce. Došlo také v loňském roce v situaci, kdy se tady výrazným způsobem projevila vichřice v prvním týdnu v srpnu, a to poměrně záhy, k výraznému omezení a následnému zastavení všech těžeb mimo úmyslných. Byla to reakce na krizovou situaci, která se v loňském roce takovým způsobem vyhrtila.

Samozřejmě v posledních třech letech také docházelo a dochází ke změně druhové výsadby dřevin v obnovovaných lokalitách. Jsou dneska lokality, kde výsadba listnáčů je na úrovni 60 % nové výsadby, je to například na pomezí Olomouckého a Moravskoslezského kraje. Takže není to, co někdo zmiňuje a říká, že poslední tři roky se tady sází stále ve stejném množství smrk, ale ke změně logicky muselo docházet a dochází. Jenom tady chci ale připomenout, že jsou tady také lokality, mohli by o tom třeba hovořit kolegové z Litovelského Pomoraví, kde zase naopak listnaté porosty také mají své škůdce, také to nese své problémy. Není řešením, že se tady z jedné monokultury přejde do jiného typu monokultury, byť pro někoho z laické veřejnosti to může vypadat pozitivně a pěkně.

Došlo také k tomu, že se v rámci soutěžního modelu u Lesů České republiky výrazným způsobem zvýšil počet jednotlivých soutěžně územních jednotek, to znamená, velké soutěžní celky, které se soutěžily, se rozdrobily na malé, aby i menší, malé a střední firmy měly šanci v těchto zakázkách uspět, aby nebyly hendikepované velkými bankovními zárukami. Nárůst těch jednotek byl zhruba o 60 %. Došlo také k tomu, že jsme od sebe v mnoha lokalitách oddělili pěstební a těžební činnost, a ukázalo se, že především v zakázkách u pěstební činnosti dokázaly v těchto zakázkách uspět i malé firmy na úrovni živnostníků. Když se podíváme na výčet za poslední tři roky, je mnoho firem, které historicky poprvé vůbec kdy uspěly v zakázkách na pěstební či těžební činnosti. Zhruba 30 % roční těžby u Lesů České republiky se realizuje způsobem aukcí, to znamená aukcí prezenčních nebo elektronických. Takže není pravda, že by se všechno prodávalo v modelu jednotné

velké zakázky. V loňském roce jsme také udělali přípravu, že se upravily smlouvy, které se soutěžily na tendry od roku 2018, a dneska mají lesy možnost, pokud to vláda, nový ministr a vedení Lesů České republiky využijí, díky znění těchto smluv začít využívat i prodej na takzvaném odběrném místě, na óemku. Smlouvy to dneska umožňují a je jenom na vůli vlády, jestli touto cestou půjde a tento model začne více propagovat a řešit.

Byla také posílena činnost v rámci vlastních kapacit pracovníků Lesů České republiky. Někdo z předřečníků tady na to narážel. Už poslední dva roky se děje to, že z jiných lokalit České republiky se přemísťují lidé do kalamitních oblastí především v regionu střední Moravy, a tito lidé tady likvidují kůrovcovou kalamitu. De facto objem vytěženého kalamitního dříví, které dokážou vytěžit Lesy České republiky díky vlastním kapacitám, je v řádu set tisíců kubíků, není to rozhodně marginální množství. Takže to, co někdo zvenku logicky vidí, že bychom si měli dělat vlastními silami jako Lesy České republiky, to se také v praxi děje, i zmiňované navýšení personální kapacity, které se za poslední tři roky projevilo také v poměrně výrazném objemu.

Byla tady taky zmiňována otázka smluv a toho, že tyto smlouvy jsou v krizové situaci určitým hendikepem. Chtěl bych vysvětlit to, že smlouvu vysoutěží subjekt u Lesů České republiky na pět let. Samozřejmě podává nějaké nabídky v nějaké situaci. V okamžiku, kdy dojde k takové situaci jako v loňském roce, kdy díky kalamitě nejenom v České republice, ale v celém regionu střední Evropy se obrovským způsobem díky zásahu vyšší moci propadne cena dříví, v ten okamžik je to samozřejmě velice komplikovaná situace pro firmy. Proto se vláda na základě mnou předložených materiálů, doplněných samozřejmě o analýzy celé situace, rozhodla umožnit z pohledu Ministerstva zemědělství, aby firmy, které se rozhodnou odstoupit od těchto zakázek, tento krok mohly učinit. Kdybychom toto neudělali, tak by to znamenalo kolaps celého systému firem, které dělají těžbu v lesích v České republice. Je si potřeba uvědomit, že firmy dělají také těžbu nejenom pro Lesy České republiky, ale také pro jiné vlastníky.

To je popis hlavních bodů, které jsme za tři roky dělali v rámci řešení kalamitní situace. Teď bych se krátce zmínil, co dělat, jaká hledat řešení, protože to je myslím to podstatné, proč jsme se tady dneska tímto bodem zabývali a zabýváme.

Především vyřešit velice rychle nedostatek pracovní síly, protože tady můžeme mluvit o tom, jak to řešit, ale pokud to kalamitní dříví nedokážeme z lesa v řádu dnů, týdnů dostat ven, tak těžko můžeme bojovat s šířením kůrovce do jiných lokalit. Je to samozřejmě i otázka logistická, dopravní infrastruktura, ČD Cargo, následně potom také dokázat opravit poničené komunikace, které jsou často i v jiném majetku než státu. Je to také otázka řešení finanční situace u vlastníků těchto lesů, a nejenom soukromých, ale i obecních, protože ti dneska dost často mají ztráty. Pokud jsou to vlastníci, kteří mají prakticky veškeré své plochy v kalamitní oblasti, tak se potýkají s velkými problémy. Tady by stát měl pomoci, podobně jako to udělalo Bavorsko nebo Rakousko, kde to dokázali udělat v řádu měsíců.

A pak také pomoci řešit otázku přesyceného trhu s dřívím. Tady vidím několik možností kromě již zmiňovaného mokrého skládkování, což je dočasné řešení, to je

odložení problému do budoucna, především využití zpracování dřeva. Zazněla tady biomasa. Já bych přidal i takové řešení, jako je například snížení DPH na dřevo, dřevní pelety, palivové dříví, brikety, stavební materiál a dřevo jako takové do nejnižší snížené sazby 10 % DPH, abychom podpořili zpracování a využití dřeva na území České republiky, abychom zlevnili tyto materiály, aby je lidé více využívali, protože polovinu objemu dříví vytěženého na území České republiky vyvezeme v podobě kulatiny, kterou prakticky nezpracujeme, nepřidáme tam žádnou přidanou hodnotu, do zahraničí. Tento návrh budu navrhopvat v rámci druhého čtení u novely zákona o DPH, abychom tyto věci podpořili.

Z dlouhodobých řešení – některá tady už byly zmíněna. Jsou to legislativní změny, především novely lesního zákona, mysliveckého zákona, případně vzniku zákona o státním podniku Lesy České republiky, novelizace krizového zákona a samozřejmě je taky velice důležitá diskuse o úloze lesů v České republice jako takových, o nastavení dostatečně motivační podpory pro vlastníky lesů, aby dokázali i ve větší míře plnit důraz na ekologickou přínosnost lesů jako takových, nikoliv jenom na hospodářskou. Nicméně tyto dvě by stále měly být v symbióze, neměly by se vylučovat. Přece jenom vlastníci lesů v České republice také očekávají, že tento majetek budou spravovat a provozovat se ziskem, a takto by stát k tomuto problému, této záležitosti měl přistupovat.

Dovolte mi ještě se ve stručnosti krátce vyjádřit k otázce některých usnesení. Já si myslím, že docela podrobně a odborně se před 14 dny k tomuto tématu vyjádřil zemědělský výbor Poslanecké sněmovny, kde usnesení, které bylo přijato, je, myslím si, na velice odborné úrovni, s jasnými úkoly pro ministerstva zemědělství, životního prostředí, průmyslu a obchodu a samozřejmě pro celou vládu, protože to nejsou jenom konkrétní úkoly, je to také otázka zabezpečení financí ve státním rozpočtu i pro příští rok. Myslím si, že toto usnesení má opravdu svou kvalitu. Nevím, nakolik některá usnesení, která tady byla načítána s poměrně hodně podrobnými úkoly, je vhodné přijímat tady, na tak širokém plénu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost a doufám, že Lesy České republiky se budou těšit lepší kondici a lepšímu zdraví. Lesu zdar.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní, než pozvu dalšího řečníka, se mi s přednostním právem přihlásil pan předseda Kováčik. Než mu dám slovo, tak tady mám omluvenku. Z dnešního jednání se nám od 17 hodin ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den.

Na začátku své krátké řeči, protože mnohé tady bylo řečeno a nehodlám to opakovat, chci poděkovat dvěma kolegům zde v Poslanecké sněmovně, díky jejichž úpornosti, díky jejichž tlaku tady je tento bod dnes reálně na našem programu, a to je pan kolega Podal a pan kolega Holomčík.

V zemědělském výboru jsme ty věci projednali, navštívili jsme jak Lesy České republiky, tak Vojenské lesy a statky. Pan kolega Podal a někteří další objížděli i jednotlivé vlastníky lesů a to vystoupení pana kolegy Podala a některých dalších, včetně tedy teď pana ministra Jurečky, věrně zobrazuje současný stav. Ten současný stav je něco jako požár, ke kterému se teď sjíždíme jako hasiči, rádi bychom, aby ten požár byl co nejdříve uhašen a aby také byly nalezeny příčiny a mohla být zavedena, pokud je vůbec taková možná, účinná prevence, aby se ty kalamity, nejen kůrovcová, ale byla tady řeč o mniškově, byla tady řeč o kalamitě v Krušných horách zaviněné spadem, tedy emisní nebo imisní kalamita, přesně řečeno, atd., abychom prostě do budoucna ty všechny funkce lesa, které les vedle hospodářské má, také dokázali udržet.

V této chvíli si dovolím navrhnout, protože slyším různé návrhy usnesení, případně čtu různé návrhy usnesení, jakési souhrnné, jakési zobecňující, jakési zastřešující usnesení nebo návrh usnesení, který by dal jasná pravidla především těm, kteří zodpovídají, tzn. ministerstvům, vládě České republiky, a který by řekl, co všechno lze v této situaci účinně udělat.

Současně samozřejmě souhlasím s těmi, kteří hovoří o tom, že je třeba najít a postihnout viníky, ale znovu říkám ano, samozřejmě, ale až poté, co ten požár bude uhašen. Do té doby bychom se mohli, a to nebezpečí existuje, utopit ve vzájemných diskusích o tom, jestli za to více může ten, kdo nenechal napršet, nebo ten, kdo už od 18. století vysazoval smrkovou monokulturu. Ostatně teď jsme v problému kůrovce, ale to je agregátní název, protože např. na okrese Třebíč vedle těch smrkových porostů jsou velmi silně postiženy i porosty borové a tam žádný kůrovec není. Takže je to spíše komplexní problém.

Dovolte mi tedy, abych navrhl usnesení a poprosil vás o jeho podporu. To usnesení je komplexní, čili nikoli po částech, ale hlasovat jej en bloc.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá Ministerstvo zemědělství o

I. provedení legislativních změn potřebných k účinnému boji proti kůrovci, případně jiným kalamitám v lesích;

II. úprav dotačních titulů v gesci Ministerstva zemědělství na podporu zejména nestátních vlastníků lesů kompenzující zvýšené náklady spojené s kůrovcovou kalamitou. – Jestli s tím někdo měl problém nebo měl by problém, tak jde o to, aby prostě byla ta situace postižena v komplexu, nikoli jenom ve státních lesích, nebo Lesích České republiky. To byl komentář. Teď znovu k návrhu. –

IV. o koordinaci jednání s dotčenými subjekty při otevření klíčových témat, jako jsou revize strategických lesnických dokumentů Ministerstva zemědělství a Lesů České republiky, modifikace systému veřejné správy, řešení provozních potřeb spojených s kůrovcovou kalamitou napříč resorty.

4. Žádá Ministerstvo zemědělství o pravidelné informování vlády o přijatých opatřeních ve vztahu ke kůrovcové kalamitě.

Je to návrh, který agreguje celou tu diskusi do jednotlivých bodů tak, abychom konečně revidovali onu dřívě se hodící, dnes už poněkud zastaralou dřevěnou knihu.

Jde o to, abychom modifikací systému veřejné správy umožnili třeba ony opravy těch cest, které jsou ne vlastnictví lesů, ale třeba v osobním nebo soukromém vlastnictví, těch cest, které jsou poškozeny tou dopravou, ale jde také o to, abychom třeba dokázali řešit provozní potřeby spojené s kůrovcovou kalamitou napříč resorty, abychom vůbec dokázali dohodnout, že bude dostatek kapacit k vyvážení dříví z lesa, jeho odvážení do místa zpracování nebo skladování, otevření možností skladování, o mokrému se tady hovořilo atd. Čili je to návrh usnesení, který agreguje všechny ty dosavadní návrhy, všechny ty potřeby, které jsou v souvislosti s projednávaným bodem, do krátkého, stručného a zřetelného znění.

Děkuji vám za pozornost, též s pozdravem lesu zdar.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Hezké odpoledne vám všem. Pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Jaroslava Holíka, připraví se paní kolegyně Vrecionová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, přiznám se, chtěl jsem vystoupit výrazně kritičtěji, ale po zprávě ministra Tomana, ministra Brabce a vlastně i bývalého ministra Jurečky jsem tu svou bojovnost malinko snížil, protože tam zazněly myšlenky, které jsou mi hodně blízké.

Českou republiku už několik let trápí zloduch, lýkovec smrkový neboli kůrvec. Projevem jeho činnosti je padající jehličí, které žlutne, a následně odumírání stromu, smrk ztepilý.

Dámy a pánové, kůrovcovou kalamitu nezpůsobil orgán Kyrill, ta nás provází už asi 50 let. Nejdřív to byly Krušné hory a Jizerské hory zničené a oslabené průmyslovými exhalacemi, nyní je to Šumava a Beskydy. Totiž kůrvec napadá vždy jen oslabené stromy. A co my jako lidé děláme? My řešíme důsledky. Kácíme napadené stromy, pálíme napadené dřevo, provádíme vápnění, postřiky a neuvědomujeme si, že musíme řešit příčinu. A těch příčin je několik a ve všech případech je viník člověk. Za prvé máme narušený ekosystém. Živelnou zástavbou krajiny a necitlivou meliorací došlo k výraznému snížení hladiny spodní vody. Za druhé je to výsadba monokultury, smrku, kterým jsme z veliké části vytlačili původní rostlinný porost. Za třetí je to změna postavení pracovníků lesní správy.

A teď, jestli dovolíte, se trošičku zastavím nad každým z těchto bodů.

Takže největší změny v krajině způsobuje činnost člověka. Všechny nás trápí sucho, ale množství srážek se na našem území nemění. Mění se jenom jejich charakter. Ano, snižuje se množství sněhových srážek, ale hlavně, prší nám jinak. Nárazově a na menších plochách. Voda z krátkodobých silných dešťů nezasakuje, ale naopak prohloubenými a napřímenými koryty řek a potoků pryč. Podzemní voda se tím pádem nedoplňuje a po krátkém silném dešti tyto uměle vytvořené toky opět vysychají. Velký dopad na retenci vody má rychlý nárůst zastavěných ploch, kterých od roku 1990 přibýlo asi 250 kilometrů čtverečních.

Dámy a pánové, zasakování vody do asfaltu a betonu je nulové, to víme všichni. Krajina ztratila schopnost vodu zachytit a zadržovat ji. Přirozené hydrologické struktury jako vodní toky, prameniště, mokřady jsou z nadpoloviční většiny zničeny. Rostlinný porost je akumulátor vlhkosti a regulátor tepla. Beton a asfalt teplo neabsorbují, ale naopak je vyzařují. Tím se zrychluje ohřev vzduchu, zrychluje se jeho proudění, dochází ke klimatickým výkyvům, jako např. vichřice Kyrill, dochází k extrémnímu suchu a přívalové srážky způsobují povodně. Povodním se bráníme regulací toků.

Dámy a pánové, v současné době se délka vodních toků zkrátila asi o třetinu a dál při intenzifikaci zemědělské výroby v 70. a 80. letech minulého století se provádělo plošné odstraňování mokřadů a tento drenážní systém nám zbytečně odvádí asi 15 procent vody. (Hluk zleva.)

Jestli bych mohl poprosit tam trošičku méně těch rozhovorů...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím, pane poslanče. Nechejte to na mě. Já požádám sněmovnu o klid, abyste mohl v pořádku a v důstojné atmosféře přednést svůj příspěvek. Ti, kteří diskutují něco jiného než lýkožrouta smrkového, ať přenesou své diskuze do předsálí a umožní těm, kteří se zajímají o tento bod, řádné projednání. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Jaroslav Holík: Děkuji, pane předsedající. A dalším bodem je lidská hamiznost. Pardon, dneska se to nazývá úspěšný podnikatelský záměr nebo podnikatelská aktivita. Ano, už od dob Marie Terezie vysazujeme smrk ztepilý. Roste rychle, má dobře zpracovatelné dřevo a přináší vysoké zisky. To jsou zisky. Takže v současné době namísto 11 %, což bylo na našem území přirozené zastoupení, jej máme více než 50 %. Na stejném místě nám roste už 4. až 5. generace, a to se všemi negativními důsledky, jako plisně, které zůstávají, a všichni škůdci, kteří zůstávají v této půdě.

A teď minusy. Smrk má mělký kořenový systém... (Opět poznámky zleva.) Já nevím, jestli má cenu... Dobře. Čili smrk má mělký kořenový systém, a proto je náchylný k vývratům a k polomům. Během sucha nedosáhne na spodní vodu. Je oslaben, a není tedy schopen kůrovci čelit. Suché roky 2015, 2016, 2017 znamenaly pokles podpovrchové vody a rychle rostoucí smrk tuto vodu potřebuje k tvorbě pryskyřice, tedy k obranné tekutině, bez níž se nedokáže bránit, a pokud ji nebude mít, tak škůdci tento strom zahubí. Naše lesy jsou v současné době smrkové pouště. Postrádají listnáče a to urychluje nebo ulehčuje přesun brouků na další stromy.

Třetím problémem je transformace státních lesů, ke které došlo v 90. letech, což bylo za ministra nebo za ředitele pana Olivy. Státní lesy ztratily část výrobních kapacit, to znamená dělníky, stroje, pily, nemovitosti. Dalším problémem je, že stromy prodáváme dneska obchodním společnostem, které kácení na obrovských plochách. Velkoplošná těžba vysušuje krajinu a snižuje odolnost proti větu a tento způsob těžby je natolik závažný, že překonává i ta ekosystémová narušení.

Další tragédií je opravdu vznik tzv. dřevěné knihy, což je model, který byl zaveden v roce 2012, tedy tento model fixuje prodej nastojato, což je pro stát nevýhodné. Z Lesů ČR se stal pouhý správce. Řada lesních odborníků odešla právě do těchto akciových společností. Tam lesníci ztratili kontakt s lesem a z hájenek se přemístili do kanceláří. Ráno už nechodí se psem do lesa, a místo aby vnímali změny v porostu, tak vyplňují zbytečné formuláře, které po nás údajně vyžaduje EU. Zmizela operativnost. V době kůrovcové kalamity, než se vysoutěží dodavatel, je porost zcela zničen a kůrovec je už zcela jinde.

Takže jestli dovolíte, já bych tady dal několik vlastních doporučení. Omezit smrkové porosty a nahradit je jedlí, bukem, borovicí, dubem, jasanem, břízou, modřínem a dalšími druhy. Za druhé. Obnovit přírodní hydrogeologické struktury jako meandry, mokřady, rybníčky, které výrazně podporují akumulaci vody a ochlazují krajinu a zpomalují koloběh vody v přírodě. Za třetí. Osadit střechy velkoplošných budov, jako továren, supermarketů, logistických center atd., rostlinným porostem, který bude akumulovat část slunečního záření, sníží průměrnou teplotu a zpomalí větrné proudění. Za další, změnit lesní zákon, který umožní lesním správcům větší operativnost. Dále považuji za důležité zrušení dřevěné knihy. Správný model je odvoz dřeva na místo, tj. lesníci stromy pokácejí, přiblíží je a prodají je. Ano, například v aukcích. A během této činnosti budou mít výrazně víc času pro lepší kontrolu dřevní hmoty.

Takže dámy a pánové, kůrovec pařezovou měsíční krajinu nevytvořil. Tu jsme si vytvořili my lidé. Kůrovec nás pouze trestá za naše chyby. Pokud se jich vyvarujeme, je velká naděje, že nám příroda ještě pomůže. Pokud nebudeme zasahovat, tak za pár let se namnoží přirození nepřátelé kůrovce, jako je pestrokrovečníci a další hmyz, nižší houby a plísňe a brouk nakonec ustoupí. To se stalo i při gradaci kůrovce na bavorské straně Šumavy. Dámy a pánové, vzrostlé lesy, na ty si počkáme několik desítek let. Dám otázku: Máme na to trpělivost? (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Holíkovi za jeho vystoupení. Nyní je podle pořadí paní poslankyně Vrecionová, připraví se pan poslanec Martinů. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Hezký podvečer. Tady každý vždycky začíná své povídání tím, že řekne, že se omlouvá, že se bude snažit být krátký. Já se neomlouvám, ale budu pravděpodobně hodně dlouhá. My jsme tady – i pan kolega předseda podvýboru pro lesnictví zmínil, čemu všemu jsme se věnovali. Já sama jsem se také setkala s řadou lidí z praxe, odborníků, různých skupin a již mnoho měsíců se tématu kůrovce věnujeme a já jsem se rozhodla, že se tady s řadou momentů, které bohužel dost často jdou i proti sobě, s vámi chtěla nyní podělit.

Nicméně musím začít trochu politicky. Zítra nás čeká hlasování o důvěře vládě. Média neustále řeší paní kolegyni Malou, pana europoslance Pocheho, a když jsme u kůrovcové kalamity, už to tady nakousl pan kolega Zahradník – ptám se, co pan ministr Brabec? Je to asi dva měsíce, kdy Andrej Babiš kritizoval stát za přístup ke kůrovcové kalamitě. Podle ministra životního prostředí v demisi – pardon, ne

v demisi, to byl v demisi, už je znova jmenovaný, stát čelí největší kůrovcové kalamitě od dob Marie Terezie. Na vině je podle Babiše bývalé vedení Ministerstva zemědělství, které nedostatečně komunikovalo s ostatními rezorty a nechalo situaci dojít až do současného stavu. Poté vláda promptně našla viníka a odvolala ředitele Lesů ČR. Prosim pěkně, přečtěte si zákon č. 289/1995 Sb., o lesích, tedy lesní zákon, kde se píše v § 50: Ministerstvo životního prostředí v rámci výkonu vrchního státního dozoru dozírá, jak orgány státní správy, právnické a fyzické osoby dodržují ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a rozhodnutí vydaných na jeho základě. Je oprávněno ukládat opatření k odstranění zajištění nedostatků.

Zeptala bych se pana premiéra – není tady. Pane ministře životního prostředí, co tomu říkáte? Nejenom že jste před dvěma měsíci, kdy jste si teprve všimli kůrovcové kalamity, kdy v té době podle mého názoru měl být odvolán pan ministr Brabec, a nejenom že nebyl odvolán, ale on byl tedy teď jmenován panem premiérem do nové vlády, která zítra přijde požádat o důvěru. Sám Richard Brabec před několika týdny řekl, že vzniklá kalamita způsobila škody státu za zhruba 7 miliard korun, o které klesly zisky Lesů ČR. Za takovou škodu státu by měl pochopitelně někdo nést odpovědnost. A to je podle mého názoru právě ministr Brabec, protože ministerstvo mělo již dávno ze zákona konat a nekonalo.

Tady nevím, jestli mám shrnout ta čísla, která byla k dispozici. V roce 2015 se vytěžilo v ČR 1,5 mil. metrů krychlových, v roce 2016 již 3 mil., a v roce 2017 dokonce 4,5 mil. metrů krychlových kůrovcového dříví. V přepočtu na plochu se jedná zhruba o 22 tis. hektarů vykáčeného lesa na celém území ČR.

Nyní bych ráda, aby tady zazněly názory některých... Já jenom abych uvedla, protože zpočátku jsem se velice často setkávala s tím, že vlastně si řada lidí myslí, že Lesy ČR vlastně jsou ty, kteří tady se starají o veškeré lesy v naší zemi. Já tady mám zhruba čísla. Lesy ČR pokrývají vlastně zhruba 48 % lesní plochy v naší zemi. Pak jsou tady menší plochy, ať jde o krajské lesy, vojenské lesy a církevní lesy. Potom významné číslo ještě jsou obecní a městské lesy. Ty pokrývají 17 %. A skoro 20 % jsou lesy ve vlastnictví soukromých osob s tím, že ne všichni samozřejmě, ale většina z nich je organizována v tzv. SVOL, což je Sdružení vlastníků obecních soukromých lesů, kde, abyste věděli, že nemluvíme za málo lidí, kde je organizováno asi 1 250 vlastníků lesů s celkovou výměrou 400 tis. hektarů lesa.

Je-li současná kůrovcová kalamita v českých zemích nejhorší za posledních sto let, jak o tom hovoří někteří lesníci, lesní odborníci, si netroufám hodnotit. Že je ale zapotřebí situaci nějakým způsobem řešit, je zcela zřejmé. Jde ale o celou škálu kroků, které je nutné učinit. Především je zapotřebí změnit dosavadní způsob hospodaření v lesích, které stejně jako zemědělství trpí velkoplošným produkčním způsobem obhospodařování lesních porostů. Je třeba novelizovat některé zákony, to tady už řada předřečníků o tom mluvila. Já se omlouvám, já v tom materiálu tak průběžně, jak jsem to dnes poslouchala, jsem si škrtila, takže teď doufám, že nebudu některé věci zbytečně opakovat.

Nicméně i toto požaduje právě ten SVOL, Sdružení vlastníků obecních soukromých lesů, které ve své tiskové zprávě z 28. června letošního roku uvedlo – a teď bych ráda tu tiskovou zprávu přečetla:

Vlastníci lesů se obávají o osud právní normy, která jim měla poskytnout odborná doporučení pro zalesňování a obnovu lesů. Po více než dvaceti letech by se mohly modernizovat způsoby obnovy lesů.

Ministerstvo zemědělství po dvou letech expertních prací připravilo novou právní normu, vyhlášku, která upravuje způsoby hospodaření v lesích. V připomínkovém řízení se však sešlo mnoho protichůdných pozměňovacích a doplňujících návrhů, často nerespektujících právní řád ČR, natož odborné souvislosti. Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů proto varuje před vzniklým chaosem, který začal ovlivňovat tvorbu tohoto důležitého metodického nástroje pro hospodaření v lesích.

Blíží se doba podzimního zalesňování, je potřeba plánovat, co se bude sázet příští rok na jaře a v dalších letech. Bude nutno zajistit sazeničky pro zrod nových lesů. Vlastníci lesů by proto uvítali, kdyby posuzovaný návrh vyhlášky začal platit co nejdříve, nejlépe již v září, v připraveném znění, pouze s drobnými úpravami.

Stávající platná vyhláška č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů, platí v nezměněné podobě více než dvacet let. V současné době již není schopna pružně reagovat na stále zřetelnější projevy změny klimatu a mění se požadavky společnosti stejně jako na technologický rozvoj.

Hrozby plynoucí z postupující změny klimatu se ukazují již několik desetiletí. Nedostatek srážek, nedostatek vody, sucho, zvyšující se teplota, mírné teplé suché zimy, horká jara a léta s přivalovými dešti a bleskovými povodněmi. Tyto důsledky pozorujeme všichni. Lesy na ně reagují se zpožděním, o to však dramatičtěji. Dvě stě let znamená pro les pouhé dvě generace. U lidí je to však deset generací. Schopnost postupné adaptace na změny v čase je jistě u deseti generací snazší a jaksi samozřejmější než za stejný čas u dvou generací.

Návrh nové vyhlášky, který připravil tým odborníků, expertů a vědců, aktivně reaguje na aktuální potřeby lesnického hospodaření v souvislosti s měnicemi se přírodními podmínkami v důsledku proměn klimatu. Je součástí Národního akčního plánu adaptace na změnu klimatu.

Návrh vyhlášky uvolňuje lesním hospodářům v ruce a umožňuje jim využít nejširší možné skladby dřevin odpovídající stanovišti a regionálnímu klimatu právě v reakci na jeho současné probíhající změny, aniž by vlastníky lesů zároveň ekonomicky srazil na kolena, říká Ing. František Kučera, předseda SVOL.

Druhové spektrum vhodných dřevin je upraveno tak, aby reflektovalo očekávaný teplotní posun. Nelze však z objektivních důvodů, např. inverzní polohy a další stanovištní specifika, zcela šablonovitě zavrhnout pěstování smrků v nižších polohách třetího a čtvrtého lesního vegetačního stupně. V těchto případech se upozorňuje vzhledem k očekávané změně klimatu na zvýšené riziko spojené s jeho dopěstováním do mýtného věku. V zastoupení smrku na těchto stanovištích však může mít svoje opodstatnění např. při zvyšování biodiverzity, při plnění jiných funkcí lesů. Důraz je kladen na částečnou náhradu smrku stanoviště vhodnými dřevinami v souvislosti

s přírodní lesní oblastí a v příslušných hospodářských souborech. Do třetího lesního vegetačního stupně se nedoporučuje umělá obnova smrku s výjimkou vhodných ekotypů a stanovišť. Konečné rozhodnutí se pak ponechává na rozvaze vlastníka a lesního hospodáře, aby upravili skladbu dřevin dle konkrétních přírodních podmínek jejich lesů.

Lesnická legislativa je dnes složitý právní a odborný systém, stejně jako v každém jiném lidském oboru. Zásahy do ní musí respektovat vzájemnou provázanost jednotlivých norem a odborné souvislosti. V neposlední řadě také přírodní procesy, reálný stav přírody, lesů, ale i potřebné množství osiva, sazenic, z jakých zdrojů a za jak dlouho je lze získat. Dobře míněné úmysly a radikální změny nevedou vždy k dobrým výsledkům. Lesům sluší spíše evoluce než revoluce. Ročně se obnoví necelých 1 % z celkové rozlohy lesů.

Vyhláška jako podzákonný předpis nemůže přímo ukládat povinnosti a zákazy jdoucí nad rámec zákonného zmocnění. Nemůže směřovat k dalším omezením vlastnických práv a posílení autoritativní pozice státní správy. Povinnost minimálního podílu melioračních a zpevňujících dřevin je daná zákonem. Konkrétní druhová skladba v porostních skupinách je pro vlastníka specifikována až v lesním hospodářském plánu. Tento princip považujeme jako zodpovědní vlastníci za plně dostačující.

To je konec té tiskové zprávy.

Ráda bych zdůraznila, že k tomu, aby se situace v našich lesích zlepšila, by měli své síly spojit všichni, kteří mají k problematice co říci. Doposud jsme byli svědky zcela protichůdných pohledů, to myslím, že i kolegové potvrdí, na řadu systémových kroků. Například, jak ostatně upozorňuje i Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v pohledu na roli a zastoupení smrkových porostů v druhové skladbě lesa.

Proto bych ráda na tomto místě ještě prezentovala závěry lesnického think tanku CZECH FOREST, který reprezentuje především praktické lesníky a který v polovině minulého měsíce, bylo to 13. 6. 2018, zveřejnil svůj pohled na problematiku, především na doporučení Hnutí Duha, která byla na rozdíl od think tanku CZECH FOREST hojně medializována, zatímco pozice CZECH FOREST veřejně téměř nezazněla, a proto bych vám tady ráda některé pasáže, respektive závěry, odcitovala:

Za alarmující považují členové lesnického think tanku těžko uvěřitelnou míru regulací, které se nezisková organizace Hnutí Duha snaží vnést do českého lesnictví, které se řídí jedním z nejprísňějších lesních zákonů v Evropě. – Proto mě právě zaskočil pan ministr, který si je také vzal do toho svého týmu. – Balíček v některých aspektech nezohledňuje aktuální podmínky hospodaření, vlastnické vztahy a majitele lesů prakticky zbavuje možnosti rozhodovat o vlastním majetku. Navíc reprezentuje velmi úzký pohled malé části občanů na trvale udržitelné hospodaření v lesích.

Členové lesnického think tanku přesto hodnotí některá z navržených opatření jako přínosná i proto, že mnoho návrhů vychází z dlouholetých lesnických výzkumů a zkušeností. Domnívají se ale, že k legislativnímu zpracování části návrhu je nutné pečlivě zvážení souvislostí a jasné definování společenské objednávky. Navrhovaná opatření Hnutí Duha zcela postrádají vyčíslení ekonomických nákladů, které by se se pravděpodobně pohybovaly v řádech miliard korun. Je česká společnost připravena

tyto náklady financovat? Opatření by znamenala i omezení produkce dříví jako jediného skutečně obnovitelného ekologického materiálu. Jsme připraveni nahradit dříví plasty a jinými neobnovitelnými materiály zatěžujícími životní prostředí nebo sobecky dovážet dříví ze země, kde kvůli nelegální těžbě dochází k devastaci přírody?

A nyní některá objektivní data o lesnictví: Členové CZECH FOREST think tank musí na základě objektivních dat zdůraznit, že v českých lesích zhruba 25 let probíhá změna hospodaření, která reaguje na predikce změn klimatu. Za posledních 10 let došlo k poklesu celkového zastoupení jehličnatých dřevin o 2,8 %, v kraji Moravskoslezském dokonce o 6,4 % a Olomouckém o 4,6 %. Podíl listnatých dřevin na obnově dosahuje 61,2 %, v nadmořských výškách do 400 metrů je podíl listnáčů dokonce 80 %. Je nutné si uvědomit, že ročně mohou lesníci změnit druhovou skladbu zhruba 1 % českých lesů, říká Miloš Kučera, odborník na inventarizaci lesů.

Zastoupení introdukovaných dřevin – to jsou ty nepůvodní dřeviny – činí pouze 1,6 % a stávající lesnická legislativa rozhodně neumožňuje jejich dramatické navýšení, i když například douglaska je podle dlouhodobých výzkumů českých lesníků velmi perspektivní dřevinou nepřinášející riziko nežádoucího šíření.

V rámci České republiky je v průměru ponecháno 25 metrů krychlových mrtvého dříví ve všech jeho formách na jeden hektar lesa, což odpovídá více než 10 dospělým stromům. Pokud by se ovšem ve velkém měřítku ponechávaly v lesích stojící suché stromy, chybí v balíčku informace, kdo by nesl náklady a zejména odpovědnost za škody na zdraví a životech způsobené pádem větví či stromů. Monokultury, správně se tomu říká porosty nesmíšené, tvoří v České republice pouze 13,9 % porostní půdy. Hovořit tedy o setrvání v hospodářském modelu monokultur, jak uvádí dokument Hnutí Duha, není rozhodně objektivním faktem, ale spíše účelovou dezinformací.

Lesnické hospodaření. Současné lesy přinášejí díky produkci dříví majitelům lesů, státu, soukromým vlastníkům, obcím příjem, ze kterého celé lesnické hospodaření včetně mimoprodukčních a ekologických funkcí financují, udržují tolik potřebnou zaměstnanost na venkově a v neposlední řadě umožňují investice do lesnické infrastruktury. Příjmy z produkce dříví slouží také k financování obnovy lesa a změnám druhové skladby lesních porostů.

Jak ukázala lesnická praxe, nejefektivněji obnovený porost je co nejrychleji obnovený porost. Dlouhodobě nezalesněné holiny trpí erozí. Je zde narušen vodní režim, jsou zde velké rozdíly v denních a nočních teplotách, které negativně působí na stav půd a zvyšuje se tak riziko povodní, uvádí Petr Martinec, specialista v oblasti lesního školkařství.

Z dosavadních zkušeností lesníků s pěstováním hospodářských lesů v celé střední Evropě je zřejmé, že přirozená obnova by měla být preferovaným způsobem obnovy lesů a nelze ji využít všude. Zjednodušeně řečeno tam, kde přirozeně nic neroste, musí přijít umělá obnova, stejně jako na plochách, kde roste smrk na nevhodných stanovištích nebo na kalamitních plochách, kde chceme vypěstovat druhově pestrý les. Tento přístup je volen i na území národních parků. Při současné míře poznání a omezených možnostech kvalitní predikce vývoje klimatu nelze učinit zodpovědné rozhodnutí preferující některé druhy u nás původních dřevin před jinými.

Je nutné upozornit, že problémy s kůrovcem jsou i v okolních státech. Slovensko, jižní Polsko, Rakousko, Bavorsko. Ale na západ od nás nedochází ke zpochybňování lesnického hospodaření vlastníků lesů, ale naopak k významné pomoci státu postiženým oblastem, říká Petr Zahradník, jeden z předních odborníků na ochranu lesa v České republice.

Balíček opatření Hnutí Duha nerespektuje právo vlastníků lesů na vlastní rozhodování. Vedle ekologických přínosů je les zdrojem dříví a obživy tisíců občanů. Navrhovaná opatření by závažným způsobem postihla ekonomickou soběstačnost vlastníků. Je smutné, že se u nás stalo již tradicí uplatňovat vůči lesníkům různé restrikce a nařízení a zcela se zapomnělo na nástroje pozitivní motivace, dodává Michal Pernica, ředitel správy největších soukromých lesů v České republice.

Mnoho z navrhovaných opatření Hnutí Duha je možných již za současné legislativy a lesníci je běžně využívají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás také přeruším, paní poslankyně, a požádám sněmovnu znovu o klid. Diskuse, které se netýkají, ještě jednou opakují, lykožrouta smrkového, prosím do předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji, pane místopředsedo. Mnoho z navrhovaných opatření Hnutí Duha je možných již za současné legislativy a lesníci – pardon, to už se opakují.

Jako příklad lze uvést možnost těžby v porostech do 80 let věku, rozvolnění doby obmýtí, hospodaření s vodou podle souboru lesního typu a porostního typu.

Bohužel většina návrhů Hnutí Duha je podle názorů členů think tanku koncipována spíše jako politické zadání pro státní lesy. Tím není řečeno, že by některé návrhy nemohly být v budoucnu přínosné. Například mechanismus jasně definované renty za obhospodařování státního lesa placené Lesy České republiky státu a od ní odečitatelná újma za hospodaření ve prospěch ekologických opatření je dobrou myšlenkou. Byl by předem dán odvod do státního rozpočtu a mohl by se ze zákona skončit hon na astronomické hospodářské výsledky Lesů České republiky, které nejdou ve prospěch lesa.

Podle názorů členů lesnického think tanku ale nevycházejí některé návrhy Hnutí Duha z reálného stavu vývoje lesa a objektivních dat. Navíc přicházejí v době, kdy by měl mít stát jiné objektivními daty podložené priority, jejichž řešení musí být rychlé a efektivní. Za priority pro následující měsíce považují členové think tanku zajištění pracovníků do lesů, zamezení odlivu stávajících kvalifikovaných sil do Německa a Rakouska, podporu skladování dříví, podporu asanace kůrovcového dříví, stabilizaci trhu s dřívím či razantní postup orgánů státní správy proti vlastníků, kteří řádně nevykonávají ochranu lesa ve svých lesích a ohrožují tím sousední porosty.

Já myslím, že jsme se při těch našich výjezdech v řadě míst setkali s tím, že si Lesy České republiky a další stěžují na nedostatek pracovníků, případně že i když přijdou ze zahraničí, tak velmi rychle odcházejí dál. Myslím, že to je opravdu potom

spíše otázka i pro naši daňovou soustavu, protože si myslím, že například by velmi pomohlo snížení daňových odvodů, které jsou u nás jedny z největších v Evropě.

Pak tady mám nějakou pasáž, kterou jsem chtěla věnovat tomu, co řekl pan ministr Toman včera. Nicméně vzhledem k tomu, že je ve funkci asi týden, tak ho zatím budu šetřit, ale budu ho ostřížím zrakem pozorovat a nechám si to asi napříště. Doufejme, že se mu podaří.

Já bych ještě také chtěla odbočit, protože tady vlastně neustále zaznívá od mých předřečníků taková kritika smrku. Já samozřejmě vím, že smrk se pěstuje na řadě míst, kde k tomu třeba nejsou vhodné podmínky. Nicméně bych také chtěla říct, a už to tady také někde zaznělo, že naše lesy neohrožuje pouze kůrovec, který napadá ten smrk, což je ten lýkožrout smrkový, ale z prognózy Lesní ochranné služby Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti bude při současném vývoji počasí možné očekávat kromě kůrovce a václavkové kalamity a regionálního chřadnutí a odumírání borových porostů také nárůst onemocnění olší způsobený plísní olšovou a nárůst chřadnutí a odumírání dubů. Lesní ochranná služba prezentovala tuto prognózu na letošním mezinárodním semináři v Průhonicích. Ráda bych vám tady také přečetla jeden odstavec, protože si myslím, že takové to jako že prostě okamžitě změníme druhovou skladbu, že bude všechno vyřešeno, že je to skutečně velmi zjednodušené řešení, že tomu tak není. Takže prosím dovolte mi tady zase ještě citovat z tohoto semináře:

Zlepšení současné krajně nepříznivé situace lze čekat pouze v případě, že rok 2018 bude klimaticky normální, dostatečně bohatý na srážky co nejrovnoměrněji rozložené v průběhu roku. Bude také třeba pozorně sledovat populační stav bekyně mnišky, aby bylo možné včas zareagovat na její případnou gradaci, kterou nelze vyloučit. Poškození porostů spárkatou zvěří bude vzhledem k jejím neúměrně vysokým stavům i nadále v celé řadě regionů velmi významné, nastinili očekávanou situaci odborníci z Lesní ochranné služby v čele s Milošem Knížkem.

Vývoj lesního roku navazuje na průběh roku předcházejícího, kdy na mnoha místech zesílila kůrovcová kalamita ve smrkových porostech. Celkovou situaci také dále zhoršily vichřice, které měly za následek vznik rozsáhlých polomů. Oslabení porostů klimatickými vlivy se stává podle slov odborníků významným faktorem ovlivňujícím stav lesů.

Loni se zvýšil objem evidovaného smrkového kůrovcového dříví, a to na 3,74 milionu kubíků. Jedná se o nižší, přesto však výrazný nárůst oproti roku předchozímu, kde byly evidovány přibližně 3 miliony kubíků kůrovcového dříví. Dominantní podíl na napadení opět náležel lýkožroutu smrkovému, tedy doprovázeného lýkožroutem lesklým, lokálně také lýkožroutem menším a lýkohubem matným. Zejména v oblasti severní střední Moravy a Slezska byl v objemu kůrovcového dříví významně evidován také lýkožrout severský. Pokud objem evidovaný v roce 2017 diferencovaně přepočteme na celkovou rozlohu lesů v České republice, dostaneme se na hodnotu přesahující 5 milionů kubíků kůrovcového dříví, což je přibližně o jeden milion kubíků víc než v roce předcházejícím, upozorňuje Lesní ochranná služba.

Podle mého názoru je sice při řešení kůrovcové kalamity z těchto tezí nutné vycházet, přesto je třeba konstatovat, že všechna jmenovaná opatření jsou spíše řešením toho aktuálního problému, což je samozřejmě nesmírně důležité a je potřeba se tomu v tuto chvíli velmi intenzivně věnovat, ale zároveň bychom se měli velmi intenzivně věnovat i prevenci kůrových jiných lesnických kalamit do budoucnosti. K tomu je podle mě potřeba úplně jiných kroků a otevření diskuse na témata, o nichž dnes nikdo vlastně asi nehovoří, a ani to tady dnes pořádně nezaznělo.

Tím hlavním je, jak jsem již zmínila, změna způsobu hospodaření v lesích. S tím souvisí i potřeba změn v podmínkách vyhlašovaných státním podnikem Lesy České republiky tak, aby na lesnické zakázky dosáhli i lokální podnikatelé z regionů, myslím, o tom už tu někdo mluvil. To bych ale chtěla umocnit – v němž Lesy České republiky zakázky vyhlašují. K tomu je třeba zmenšit stávající smluvně územní jednotky, na které jsou výběrová řízení vypisována. To znamená, že by se měl počet těchto smluvně územních jednotek zvýšit. K tomu částečně v minulosti došlo, o tom mluvil i pan poslanec ministr Jurečka. Dosavadní dekoncentrace se ale jeví jako nedostatečná. Já bych byla moc ráda, kdybychom v tomto pokračovali.

Dalším problémem jsou podmínky vyhlašování krizového stavu. A na tom místě je třeba se ptát, proč nebyl takový stav včetně vyhlášen, i když vlastně už ho požadovali i předchůdci pana ministra Tomana, když se o hrozícím riziku expanze kůrovce v našich lesích vědělo. V případě orkánu Kirill byl vyhlášen a já tedy mám dvě stránky popisu toho, co se dělo před těmi jedenácti lety v případě orkánu Kirill. Víím, že to asi zdaleka nesouvisí, ale jsem pevně přesvědčená, že tady jsou takové dva hlavní body, které velmi pomohly tomu, že ty následky byly rychle odstraněny. Jeden z nich byl tedy vyhlášení kalamitního stavu a ten druhý byl, že byla nasazena moderní technika. Ale myslím si a velice mě mrzí, že k tomuto zatím nedošlo. A nevím, to je zase – teď jsem to včera zrovna s odborníky konzultovala, jestli letos už není vlastně vůbec pozdě, jestli tedy až příští jaro. Ale myslím si, že se dalo předejít, kdyby byl vyhlášen, daleko větším škodám.

Já si prostě nemohu odpustit tady zase malinko to zpolitizovat, protože tady tou důležitou otázkou je, jako proč nebyl vlastně letos ten krizový stav vyhlášen. Kvůli situaci v lesních porostech, nebo na základě politických a lobbistických tlaků? Není totiž žádným tajemstvím, a to slyším dnes a denně, když s některými lesníky a lidmi z Lesů České republiky mluvím, že tato situace vyhovuje velkým těžbařských společnostem, mezi které tedy samozřejmě patří i Holding Agrofert, které vytrvale, ale stále zvyšují svůj podíl na těžbě dřeva na území České republiky, a dochází tak k postupnému ovládnutí těžbařského průmyslu jedním, v budoucnosti možná monopolním subjektem. To bych, pane ministře, ráda apelovala na to, abyste apeloval na to vyhlášení.

Naše lesnictví přitom potřebuje pravý opak. A to jsou věci, které tady ještě málo zazněly. Množství menších a středních těžbařů, kteří by byli zároveň lokálními zpracovateli dřeva se znalostí území, kteří v tom místě žijí a kteří vysloveně podnikají. Rozhodující je tak znovuoobnovení vazby lesníků a lokálních zpracovatelů dřeva ke konkrétní lesní lokalitě. K tomu je třeba otevřít větší prostor pro smluvní partnery Lesů České republiky z řad menších těžebních a dřevozpracujících firem tak, jak tomu právě... A k tomu je právě zapotřebí to snížení stávajících smluvně

územních jednotek, jak se tomu pracovně říká SÚJ, tak aby se mohly na ploše menších území uplatnit také menší, nejlépe lokální firmy. Blízkost firmy k území, na němž bude zajišťovat služby pro Lesy České republiky, by měla být patřičně zhodnocena v podmínkách zadávání zakázek od Lesů České republiky.

Na menší a střední lesnické firmy musí navazovat lokální zpracovatelé dřeva, to znamená lokální pily – já už jsem o tom mluvila i s panem ministrem Milkem, on neodmítl podporu této myšlenky –, které nepotřebují ke své ekonomické existenci velké množství dřevní hmoty, a mohou tak zpracovávat dřevo z jednotlivě kácených stromů, které by mohly představovat riziko expanze kůrovce. To zároveň předpokládá detailní znalost příslušných lesních porostů z řad místních lesníků, proto je tak důležité, aby to byli ti lidé z místa, nebo i pilařů, a tedy posílení zaměstnanosti v péči o lesní porosty. Nejlépe v kombinaci s jinou činností, například zemědělskou, což by zajišťovalo možnost kumulace příjmů tak, aby byl o práci v lese zájem.

O tom mluvím i proto, že jsem předsedkyní Spolku pro obnovu venkova. My neustále řešíme vytlidňování venkova, to že lidé odcházejí za prací. A to si myslím, že by – nefíkám, že je to lék na všechno – ale bezpochyby by to pomohlo této situaci. Cestou k zodpovědnější práci o les je tak více podpora malých lokálních pil než unáhlená změna struktury lesních porostů především proto, že taková změna je opatřením na desítky let. Zatímco podpora menších a středních podnikatelů v lesním hospodářství je opatření, které lze udělat prakticky okamžitě.

Zlepšení zdravotního stavu našich lesů není podle mého názoru možné pojímat pouze v lesnických opatřeních, ale v kontextu se stavem naší krajiny jako celku a zejména v kombinaci se změnami v zemědělství. To si myslím, že je věc, která tady dnes také nezazněla. Zatím nikdo nepoukázal v této souvislosti na skutečnost, že prakticky všechny lesní porosty v České republice sousedí se zemědělsky obhospodařovanými pozemky, co jsou nejčastěji pole. Právě pole to ale jsou, která nedokážou v krajině v dostatečné míře zadržovat vodu. Rozhodně méně, než les, především pak v případě, že jde o rozsáhlé nepřerušované plochy. Vyschlá pole tak spolupůsobí i při vysychání lesů. Toto je to téma, o kterém jsme se už mnohokrát bavili, že vlastně, a to nejenom tomuto problému, by rozčlenění těch velkých lánů velmi pomohlo.

Podle výzkumu obecně prospěšné společnosti ENKI Třeboň, která se zabývá aplikovaným výzkumem v oblasti solární krajinné energetiky, rybníčního hospodaření a hospodaření s vodou v krajině a zaměřuje se také na osvětu, vzdělání a inovační programy, totiž teplý vzduch vznikající nad teplým povrchem krajiny významně vysušuje. Vzduch o teplotě 25 stupňů Celsia obsahuje podle výzkumu v průměru 22 gramů vodní páry v kubíku vody. Vzduch o teplotě 40 stupňů Celsia ale o víc než dvojnásobek, tedy 50 gramů vodní páry v kubíku vody. Jde o projev zvaný – a teď je to strašné slovo – evapotranspirace, lidově řečeno odpar.

Tady k tomu mám další stránku, kterou vás v tuto chvíli asi nechci zatěžovat. Je ale myslím velmi zajímavé se tomu věnovat. Nakolik se ale naše velké širé rodné lány na poklesu těch mělkých hladin podzemních vod – to jsou ty, které například ten smrk velmi potřebuje, protože nemá hluboké kořeny – v lesních porostech podléhají, zatím nikdo nezjišťoval. Nejspíš to nikoho nenapadlo. (Velký hluk v sále.)

Můžu jenom poprosit, pane předsedající? Já už zase neslyším, špatně se mi mluví. Já vím, že to asi není zajímavé...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás kolegové a kolegyně požádám o klid v sále. Paní kolegyně Vrecionová má ještě několik velmi zajímavých informací ze semináře, tak ji nechte prosím v důstojné atmosféře dokončit její vystoupení.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Já už budu končit. Nakolik se ale naše velké širé rodné lány na poklesu mělkých hladin pozemních vod podílejí, zatím nikdo nezjišťoval. Nejspíš to nikoho nenapadlo. Ale také to může být tím, že z příslušného šetření vyšlo, že neschopnost zemědělské krajiny zadržovat vodu má na rostoucí sucho sousedních lesů vliv významný. Což by byl další argument proti našim rozsáhlým nepřerušovaným plochám, které bohužel vyhovují průmyslovým zemědělcům, ale také se podílejí na vysychání našich lesů. Les se sousedním polem totiž samozřejmě tvoří spojené nádoby. Symbolickým dnem je v tomto případě matečná hornina, ve které ve většině případů nepropustná vrstva krystalických břidlic a žul tvoří podloží jak příslušného pole, tak sousedního lesa. Pakliže se voda z dešťů do povrchových polí nedokáže vsáknout, dotuje částečně zdroje podzemní vody pod polem les a pole tak vlastně lesní porosty vysávají. Má to svou geologickou logiku za situace, kdy se voda z dešťů zadržovaná v lesích nemůže přes nepropustné vrstvy vsáknout hlouběji, a tak se rozpíná do šířky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou požádám sněmovnu o klid, a to včetně vašich stranických kolegů. Ale opravdu tentokrát odleva doprava je tady hluk.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Tím se dostává z okrajů lesů pod pole. Tam se ale nezadrží a vypaří a les má pak ve výsledku nižší zdroj vody z mělkých zvodní.

Mluvíme-li tedy o tom, že hlavní příčinou zhoršujícího stavu našich lesů je sucho, musíme se také ptát, jak se na důsledku sucha podílí naše zemědělské hospodaření.

Bez toho, abychom změnili v prvé řadě naši zemědělskou politiku a následně lesnickou politiku, především v podmínkách hospodaření a dotačních programů – tady jsem samozřejmě pevně přesvědčena o tom, že zastropování by velmi výrazně pomohlo, i když stávající politická reprezentace dělá vše pro to, aby k tomu nedošlo – můžeme kůrovcové kalamity a expanzi dalších škůdců lesních porostů očekávat i v budoucnu.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk za řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Vrecionové. Nyní mám faktickou poznámku pana poslance Stanislava Berkovce a připraví se pan kolega Martinů. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci. Dovoďte, abych poděkoval vážené kolegyni paní poslankyni Vrecionové za tu obsáhlou stať, a dovoďte krátkou faktickou poznámku, která vychází z mé osobní zkušenosti novináře, který jezdí na Šumavu od sedmdesátých let a který natáčel v této době kulaté stoly, publicistické pořady a reportáže o zlatém broučkovi, jak se familiárně kůrovci v té době na Šumavě říkalo. Protože pro mnohé, nebo pro některé, to byl pohádkový kšeft, který z toho plynul.

Viníkem není ministr životního prostředí Richard Brabec, ale ministr životního prostředí Martin Bursík z tehdejší vlády pana premiéra Topolánka. To vám potvrdí každý rozumný lesák na Šumavě. Pan ministr Brabec jenom hasí požár. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Martinů, připraví se paní poslankyně Balcarová.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký pěkný podvečer, dámy a pánové, milí kolegové. Já budu velice rychlý, nemám rád dlouhé proslovy. Nicméně bych strašně rád upozornil podle mého názoru na největší současný problém České republiky a tím je sucho. Myslím, že Česká republika v tuhle chvíli nemá větší problém než sucho. A také si myslím, že si každý z vás už dávno všiml, jak česká krajina vysychá. Malé potoky jsou dávno suché, ve velkých tocích teče 15 až 20 % vody, údolní nádrže zapadají, Vranov poprvé po 84 letech po jaru nenatekl. Vířská nádrž je 14 metrů pod stavem a denně ubývá osm centimetrů vody. Já myslím, že ta rychlost vysychání České republiky je naprosto bezprecedentní. Vím, o čem mluvím, protože nemluvím jenom za občana, ale i za celoživotního sportovního rybáře a vím prostě, jak se ta krajina strašně změnila. Kde bývávaly studánky, kde bývávaly bažiny, kde bývala mokrá půda, dneska se práší, jsou tam prašná pole. A ten úbytek vody je naprosto fatální.

Položme si otázku, proč tomu tak je. Myslím, že ta odpověď je velice jednoduchá. Za posledních 80 let jsme odvodnili zhruba 1,5 milionu hektarů původně mokrých pozemků. Zničili jsme regulací desítky tisíc původně meandrujících toků a udělali jsme z nich hluboká koryta, která vysušují údolní nivy a vlastně zvětšují to sucho. Utužili jsme půdu zemědělskou technikou, organická hmota je dneska díky erozi v rybnících a nádržích.

Jako starosta Poličky jsem byl, je to zhruba pět roků, na konferenci o vodě a tam vystupoval velice fundovaný celoživotní odborník. Ten tam tenkrát vznesl tezi, že jsme za poslední desetiletí zvedli výpar až o 150 % původních hodnot. A já od té doby o tom uvažuji skoro každý den. Myslím, že ten člověk měl boží pravdu, že ten člověk skutečně věděl, o čem mluvím. A pokud tohle to je skutečná pravda, tak my každým rokem ztrácíme z krajiny miliardy kubiků vody, která formou výparů naprší v jiné končině světa. Prostě proudění vzduchu je vezme do jiné končiny světa. A u nás prší stále stejně, nicméně ten výpar jsme diametrálně zvětšili. Myslím si, že v tomhle je velká pravda. A je otázka, co s tím můžeme dělat. Tímto fenoménem

vlastně ztrácíme každoročně miliardy kubiků vody a ta krajina je za rok sušší a sušší, což dneska vidíme všude kolem sebe.

Pokud se podíváme do zprávy Ministerstva zemědělství za rok 2016, tak se uvádí, že to byl normálně běžně standardní vodnatý rok, kdy napršelo 50 miliard kubiků vody a neskutečných 40 miliard, to je 80 % vody, šlo nahoru párou, a pouze 10 miliard kubiků oteklo. Já jsem velmi pozorně tu zprávu četl a snažil jsem se zachytit nějaký údaj, kolik jsme pustili vody do země, abychom obnovili spodní vodu. Nenašel jsem tam ani kubík. Takže opakuji. Rok 2016 – z 50 miliard kubiků vody, což je standardně vodnatý tok. V roce 2015 činily srážky 40 miliard, bývaly roky i se 60 miliardami. Takže opakuji, v roce 2016 z 50 miliard kubiků šlo 40 miliard do vzduchu a pouze 10 miliard kubiků oteklo mimo území České republiky.

V této věci jsem oslovil Ministerstvo zemědělství, ještě za pana Milka, a Ministerstvo životního prostředí ve věci výparů, jaký na to mají názor. Ministerstvo zemědělství mi dalo za pravdu, že skutečně výpar je obrovský problém. Nicméně Ministerstvo životního prostředí s tím polemizuje a za pravdu mi v této věci nechce dát.

A teď k těm lesům. Myslím, že lesy, dneska tady zaznělo mnoho pravdy. Myslím, že ta věc je velice jednoduchá. Lesy prostě vyschly. Už poněkolkáté jsem kladl otázku a kladu ji i dneska vám, jak je možné, že nás po celé generace učili, že lesy zadržují vodu, a dneska vidíme tu fatální katastrofu, kdy lesy jsou úplně vyschlé, nemají vodu ani samy pro sebe a prostě usychají, včetně toho kůrovce.

Za poslední roky jsem přečetl možná stovky odborných článků a musím konstatovat, že ty články, ty veličiny, ty autority se velice liší a ty názory jsou velice protichůdné. V Poličce, kde bydlím, mám velice šikovného pána, který vlastní pilu. A už zhruba deset roků vím, protože mi povídal, že od skončení druhé světové války se kubatura organické hmoty v našich lesích zvedla o 100 a dneska až o 150 %. Dneska podle posledního zjišťování se má za to, že v českých lesích a i mimo český les je až miliarda kubiků organické hmoty, a za války to bylo ani ne čtyři sta. To znamená, že to je 250 % nárůst. To všechno samozřejmě vyžaduje vodu. To všechno prostě pije vodu. K tomu si vezmeme intenzivní zemědělství. Dneska vypěstujeme dvacet, čtyřicet metrů produkce. Dneska vypěstujeme sto metrů. Máme všechno vyšlechtěné. A ty produkce jsou obrovské. To znamená, že logický závěr je velice jednoduchý. Myslím si, že na stávající úroveň naší výroby prostě vodu nemáme a mít nebudeme, protože té vody se tolik nedostává.

Za velice zajímavý výzkum jsem našel 50 roků starý výzkum, kdy na pěti místech Evropy – na dvou místech v Německu, na Slovensku a dvakrát v Čechách – se prováděl výzkum tzv. balance smrkových porostů s cílem zjistit, kolik smrkové porosty osmdesátileté vezmou za rok vody. Já jsem z toho byl úplně šokován. Tady se ty výsledky liší jenom nepatrně asi pěti procenty. A vychází z toho, že smrkový porost vezme za rok 500 až 600 mm vody. To, vážení a milí kolegové, je na mnoha místech celoroční srážka. Celoroční srážka pod 700 metrů, pod 600 metrů jsou srážky kolem 600 mm. To znamená, že smrkové porosty vlastně vezmou skoro všechnu vodu, která naprší.

Tuhle jsme chodili se zemědělským výborem na vědeckém pracovišti Ruzyně v Praze. A já jsem tam oslovil jednoho vědce, který mi byl sympatický, s otázkou, že mám v hlavě zmatek (výbuch smíchu v lavicích ANO) a že tomu nerozumím, když nás učili celý život, že lesy zadržují vodu, a dneska vidíme tu katastrofu. A on zakýval, že mi dává za pravdu. A šel na mě protiotázkou, jestli vím, kolik procent celkových srážek za rok, kolik vody nepropadne korunami stromů. A on byl velice rychlý. Já jsem se nemohl ani zamyslet. A on mi povídá 40 až 50 %. 40 až 50 % prostě nepropadne korunami stromů. To znamená, že když se podíváme, že máme 50 miliard kubíků vody v průměrném roce, podíváme se na tu dimenzi lesních porostů, a všichni dobře víme, že v horách prší víc, tak v podstatě můžeme konstatovat nahrubo, že půlka vody v České republice napadne do porostů lesních a z toho možná polovička vody nepropadne na zem. A to samé se odehrává na polích. Na intenzivní výrobě, kde máme prostě intenzivní výrobu sto metrů pšenice, kukuřice a dalších plodin, tak se musíme ptát, kolik vůbec té vody propadne na zem, aby ta voda mohla dotovat prameny, prameniště, zásoby pitné vody a odtok.

Já pocházím z Pardubického kraje, z Poličky, každou chvíli jako starosta jedním s povodím Moravy. Vidím tu tragédii na tom Víru. Na Víru padá voda osm centimetrů denně. A zároveň je plná sinic. Je to doslova žumpa. Tohleto je strategická nádrž pro Brno. Až jednou dojde podzemní voda na Svitavsku, tak by z toho mělo brát Brno, 500 tisíc lidí, vodu. A já se ptám, jestli to vůbec bude možné. Ten problém je prostě alarmující.

Tuhle jsme měli takové setkání. A já nevím, jestli si ta čísla pamatuji. Dneska se strašně rádo volá: zadržovat, zadržovat vodu. Ale já se ptám, my už nemáme co zadržovat. Potoky jsou vyschlé, v tocích nic neteče, nádrže zapadají. A technický ředitel pan Tůma tam mimo jiné oznámil, že se z povodí Moravy běžně upouštělo, miliarda kubíků otekla mimo naše území do Dunaje. A v posledních letech je to jenom sto milionů. Tady prostě vidíte, tady to všechno prostě jakoby pasuje do sebe, jaký je prostě alarmující úbytek vody.

Takže už nechci zdržovat, nemám rád dlouhé proslovy. Já jenom prostě prosím, abychom z toho nedělali zbytečnou politiku, protože já za sebe tvrdím, že ve stávající době jdeme do doby, že nebude větší problém v České republice než prostě dostatek vody, a to nejenom pro domácnosti, pro zemědělství, pro lesy, ale i pro průmysl. Takže bych strašně moc poprosil, abychom tomu věnovali maximální pozornost. A děkuju vám za pozornost. Děkuju. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinů. Nyní paní poslankyně Balcarová, řádně přihlášená do rozpravy. Připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jsem ráda, že zde dnes jednáme o stavu českých lesů, a pevně doufám, že toto jednání bude mít smysl a změni situaci do budoucna. Piráti podpoří změnu, která povede k udržitelnému hospodaření v lesích z dlouhodobé perspektivy. V praxi to znamená omezení holosečí, změnu druhové a věkové skladby a omezení smrkových

monokultur, snížení množství spárkaté zvěře a dalších změn. Takové lesy pak budou lépe odolávat změnám klimatu a přírodním kalamitám. Fungují pak jako nárazníkový polštář při přivalových deštích, zadržují vodu a v době sucha jsou zdrojem vláh. Zdravé lesy jsou produktivnější. A pokud se současná situace nezmění, odrazí se to negativně i na produkci dřeva.

Chtěla bych tady uvést jeden příklad, který je poměrně aktuální a který poukazuje na to, jak špatně je nastavena legislativa v oblasti lesního hospodářství. Asi před týdnem jsme v médiích zaznamenali, že Arcibiskupské lesy kácejí právě v oblasti Jeseníků více než stoleté bučiny, a to navíc v krajíně chráněné oblasti a v místě, které je pod evropskou ochranou Natura 2000. Na tomto příkladu je vidět, jak špatná je legislativa v oblasti lesního hospodářství. Arcibiskupské lesy totiž hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu, přičemž dochází k úplně absurdní situaci, kdy se kácejí stoleté buky v místě, kde probíhá kůrovcová kalamita a kde by prvotním zájmem mělo být soustředění všech kapacit na odstranění kůrovce z napadených stromů.

Proto Piráti vyzývají k dialogu o změně legislativy v oblasti lesního hospodářství. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Balcarové. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Už dnes zde zaznělo hodně různých pohledů na problematiku kůrovcové kalamity. Já jsem měl nachystaný asi o hodně delší proslov, ale nejsem odborník na lesní hospodářství, tak poté, co zde už bylo hodně řečeno o příčinách kůrovcové kalamity, byly zde zmíněny i možné některé dluhy z minulosti, tak se zaměřím jenom na některé věci, které zde možná už okrajově zazněly, ale možná bude dobré se o nich ještě zmínit.

Asi se shodneme na tom, že urychlené a komplexní řešení kůrovcové kalamity a přijetí jak legislativních, tak nelegislativních opatření je prioritním úkolem, na kterém je potřeba, aby ale spolupracovaly všechny resorty důležité pro tuto oblast. To znamená, není to jenom záležitost Ministerstva zemědělství, Ministerstva životního prostředí, ale jedná se i o problematiku, ke které je potřeba, aby spolupracovalo Ministerstvo dopravy, Ministerstvo průmyslu a obchodu a některé další resorty.

Určitě bychom měli udělat všechno pro to, abychom dokázali zastavit současný velmi nepříznivý vývoj v problematice kůrovcové kalamity a urychleně pracovat na obnově lesních ploch s důrazem na změnu v druhové struktuře lesních porostů, ale i na řadě dalších opatření. Velmi bych tady vyzdvihl příspěvek pana kolegy Martinů, protože problematika sucha s problematikou kůrovcové kalamity velmi úzce souvisí.

Kromě těchto prioritních úkolů bych chtěl ale obrátit pozornost ještě na jednu, možná ne tolik akcentovanou problematiku kůrovcové kalamity a jejích dopadů a tou je situace malých a středních vlastníků lesních porostů, už to tady také částečně bylo zmíněno, a také malých a středních zpracovatelů dřevní hmoty. Zde si je třeba

připomenout, v jaké situaci se vlastníci napadených porostů nacházejí. V tuto chvíli řada z nich jen těžko hledá zpracovatelské kapacity pro vytěžení a asanaci dřeva. Obrovské problémy pak mají s odbytem dřeva a výnosy z prodeje se výrazně propadají. Následně se pak vlastníci ocitají ve velmi svízelné situaci, kdy je čekají náklady na zalesnění a další péči o obnovený porost. U malých vlastníků lze očekávat problémy v zalesňovacích pracích, a to nejen z finančních, ale i kapacitních důvodů. U středních vlastníků, kteří jsou často i prvozpracovateli, je pak problém ještě hlubší. Tito vlastníci musejí pokrýt fixní náklady, zejména osobní náklady svých zaměstnanců, přičemž těžbou kůrovcového dříví výrazným způsobem ztrácejí na výnosech. Řada těchto vlastníků či zpracovatelů jsou často obce nebo města nebo jimi zřízené společnosti. Dostávají se do finančních potíží a hrozí u nich krizová situace, což může ve svém důsledku způsobit zpomalení zalesňovacích prací, ale také propouštění zaměstnanců, což v některých regionech může být i velký sociální problém. Možná si řeknete, že v době konjunktury to problém není, ale můžeme se ptát, jak dlouho konjunktura bude trvat.

Ke všem nutným opatřením, která zde dnes byla zmíněna, chci požádat vládu, aby urychleně připravila komplexní podporu malých a středních vlastníků lesních porostů. Zde vidíme jako účinnou možnost daňové úlevy z prodeje dřevní hmoty, dotační tituly k obnově lesních porostů a péči o ně, také poradenskou činnost a v neposlední řadě i možnost bezúročných půjček zvláště středně velkým subjektům. Podobně krizová situace může v brzké době nastat i u zpracovatelů dřeva včetně konečných zpracovatelů, tedy nábytkářských firem. Řada z nich pro svoji produkci potřebuje kvalitní dřevní hmotu, zatímco kůrovcem napadené smrky využít nemůže. Tyto firmy tedy velmi obtížně v současné době shánějí kvalitní dříví, a pokud je seženou, tak za výrazně vyšší cenu, než je obvyklé. Toto všechno pak dostává tyto firmy do ekonomických problémů a hrozí jim za určité situace, že nebudou už konkurenceschopné.

Velkým problémem, se kterým se setkáváme při řešení kůrovcové kalamity, je dopravní infrastruktura. Už před časem byla projednávána možnost dokoupení nákladních vozů pro přepravu dřeva ze strany ČD Cargo. Řešení se však protahuje stejně jako úprava jízdních harmonogramů železničních tratí.

Dovoluji si tedy kromě apelu na řešení zmíněných problémů malých a středních vlastníků a zpracovatelů dřeva požádat vládu o důslednou meziposortní spolupráci, a to, jak už jsem zmínil, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo dopravy, na řešení kůrovcové kalamity. Jde o přípravu krizového plánu řešení kůrovcové kalamity a urychlenou přípravu legislativních i nelegislativních opatření včetně dlouhodobé, odborně podložené změny hospodaření v lesích.

Na závěr mi nedá, abych nepoložil ministrům několik konkrétních otázek.

Vážený pane ministře Tomane, chci ocenit některá z vámi zmíněných opatření, která máte připravená či je připravujete, jak jste je dnes zmínil. Oceňuji i zmíněný dotační titul na asanaci lesních porostů. Domnívám se ale, že alokace, kterou jste připravili na rok 2019 ve výši 1 150 000 000, je vzhledem k rozsahu kůrovcové kalamity a počtu zasažených vlastníků lesů, a to zejména malých a středních, velmi

podhodnocena. Pokud vezmeme v potaz, že Lesy České republiky za posledních pět let odvedly do fondu zakladatele skoro 30 mld. korun, pak mi alokace na asanační práce připadne jako nedostatečná. Chci se vás tedy, pane ministře, zeptat, zda uvažujete o případném navýšení tohoto dotačního titulu, resp. alokace na tento dotační titul.

Pane ministře Ťoku, chci se vás zeptat, jak je vámi vedené ministerstvo připraveno pomoci pro zlepšení dopravy kůrovcového dřeva. Jak daleko je projekt nákupu nutných nákladních vozů pro přepravu dřeva ze strany ČD Cargo a zda jsou již připraveny jízdní harmonogramy na železnici tak, aby dokázaly pokrýt potřeby pro dopravu kalamitního dřeva. Chci se vás také zeptat, jak spolupracujete s kraji a obcemi na problémech se zvýšenou vytížeností silničních komunikací a jejich poškození.

Vážení členové vlády, jak vláda podpoří prvozpracovatele, kteří se obávají o svou budoucnost vzhledem k již uvedeným důvodům, zejména výrazně nižším výnosům z těžby kůrovcového dřeva, zvýšeným nákladům na zalesňovací činnost a další péči o lesní porosty?

Paní ministryně Nováková, chci se vás zeptat, jak Ministerstvo průmyslu a obchodu podpoří nábytkářský a další dřevozpracující průmysl, který se potýká s nedostatkem a zvyšující se cenou nekůrovcové kvalitní dřevní hmoty v situaci, kdy některým nábytkářským či jiným dřevozpracujícím firmám hrozí existenční potíže.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost a ministrům předem děkuji za odpovědi na moje dotazy. A zároveň věřím, že vláda bude brát řešení kůrovcové kalamity a jejích následků jako jednu ze svých zásadních, a nejenom krátkodobých, ale i dlouhodobých priorit.

Děkuji za pozornost. (Tleská především poslanec Bartošek.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Dovolte mi, abych ocitoval omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny od poslance Jiřího Maška od 10. do 13. 7. z rodinných důvodů.

Nyní pan poslanec Jan Čížinský, poslední přihlášený do rozpravy.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Mám tady usnesení podvýboru pro ochranu přírody a krajiny. To usnesení bychom rádi přetavili v usnesení Sněmovny. Já ho tady přečtu a potom dám panu zpravodaji.

"Podvýbor pro ochranu přírody a krajiny vyzývá vládu České republiky k řešení příčin současného stavu lesů a kůrovcové kalamity, konkrétně k přípravě novely zákona o lesích a prováděcích vyhlášek, které zajistí druhově a věkově pestřejší lesy; přípravě novely zákona o myslivosti a prováděcích vyhlášek, které zajistí snížení škod na výsadbě a zmlazování lesů; přípravě návrhu nového zákona o státním podniku Lesy České republiky; zavedení mezinárodně uznávané certifikace FSC na podstatné části majetku ve správě státních podniků Lesy ČR a Vojenské lesy a statky; předložení krizového plánu k řešení kůrovcové kalamity ze strany Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí na jednání Poslanecké sněmovny

Parlamentu dne 14. září 2018. A vyzývá Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, aby přijala usnesení vyzývající vládu České republiky ve smyslu bodu 1 tohoto usnesení podvýboru."

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Čížinskému. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se do rozpravy dál hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Máme před sebou rozpravu podrobnou. Požádám tedy vystupující, kteří předložili návrhy usnesení, aby se k nim přihlásili jednotlivě. Pan poslanec Pavel Kováčik, pan poslanec Zahradník dále. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jenom v rámci podrobné rozpravy se odkazují na návrh usnesení, který jsem zde přednesl v rozpravě obecné a odevzdal zpravodaji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Zahradník nyní. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, já se přihlašuji ke dvěma návrhům. Jednak ke svému návrhu na usnesení, který jsem tady předložil v obecné rozpravě, a pak k pozměňovacímu návrhu k návrhu na usnesení předloženému panem poslancem Holomčíkem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k návrhu usnesení, které ve svém projevu zde dneska v obecné rozpravě řekl předseda Tomio Okamura s tím, že bych tam modifikoval jen jedno slovo tak, aby to usnesení bylo pro některé poslanecké kluby přijatelnější. Takže si ho dovolím přečíst:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky o přijetí neodkladných opatření k omezení kůrovcové kalamity. Zároveň je třeba, aby vláda připravila legislativní a koncepční kroky tak, aby došlo k zásadním změnám v lesním hospodaření a zhoršily se tím podmínky pro šíření kůrovce. Odpovědnost za současnou situaci leží na minulé vládě a především na minulém vedení resortu zemědělství."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Holomčík, pak paní poslankyně Pekarová. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se rád přihlásil ke svému návrhu usnesení, které jsem přednesl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní poslankyně Pekarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já se taktéž chci přihlásit k návrhu usnesení, které jsem přednesla už v obecné rozpravě, nicméně bych tam přece jenom chtěla jednu drobnou změnu, tudíž přečtu celý návrh znovu. Ta změna spočívá pouze v tom, co zde vypíchnu:

Poslanecká sněmovna I. bere na vědomí Informaci ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice a II. ukládá ministrovi zemědělství, aby předložil informaci o vzniku ohnisek a následného šíření kůrovcové kalamity – a zde je ta změna, že už tam neuvádím původně zmiňovaný rok 2012, protože po diskusích, které jsme tady s některými kolegy vedli, a s panem ministrem je to takto předjednáno, tak by tohle bylo přijatelnější – včetně informací o provedených opatřeních proti šíření kůrovcové kalamity, informací o způsobu aplikace státní politiky hospodaření v lesích, o nedostatecích této politiky a důsledcích těchto nedostatků a informací o připravovaných řešeních stávající situace, o hospodaření v lesích zejména s přihlédnutím k státnímu podniku Lesy ČR.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Čížinský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Hlásím se k návrhu, který přijal podvýbor pro ochranu přírody a krajiny a který jsem před chvílí přečetl. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr zemědělství se hlásí se závěrečným slovem. Pan ministr životního prostředí bude mít zájem? Nebude mít zájem. Tak pan ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl v prvé řadě poděkovat za návrhy, které tady padly. Děkuji za korektní diskusi. Nestačím odpovídat na všechny dnešní dotazy, nicméně jsem se dohodl s některými předkladateli a slibuji to všem, že na všechny dotazy odpovím. Můžu vám říct, že jsem připraven k debatě. Jsem rád, že se debata posunula k tomu, co budeme dělat a jak pomůžeme našim lesům k tomu, aby se vrátily do toho původního stavu. Mohu vás ubezpečit, že to je běh na dlouhou trať. Není to během roku, ale myslím, že obnova lesa je minimálně deset až patnáct let. Chci, aby to tady zaznělo, aby si někdo nemyslel, že to zvládneme během půl roku až dalšího roku.

Chci poděkovat panu kolegovi Holomčíkovi za jeho korektní návrhy. Budeme spolupracovat. A chci ubezpečit pouze ty, kteří mě obvinili z toho, že tlačím tady

Duhu atd., že ti, kteří to tady kritizovali, si vůbec neuvědomují, že 60 až 70 % návrhů se shoduje s Hnutím Duha. Jenom na to chci upozornit – druhová skladba lesů atd. atd., v tom se shodujeme. A budu velmi rád, když se zapojíme všichni do té platformy prostřednictvím odborníků, kteří tam budou. Bude tam zastoupena akademická obec, jednotlivé organizace, Lesy ČR, ÚHÚL, životní prostředí atd.

Takže děkuji ještě jednou za korektní debatu a těším se na další spolupráci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Další závěrečné slovo není, takže dám slovo zpravodaji. Slovo má zpravodaj pan poslanec Jan Zahradník. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, v obecné rozpravě vystoupilo 13 poslankyň a poslanců, kteří předložili šest návrhů na usnesení a byl předložen jeden pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hlasovat budeme tedy podle jednotlivých návrhů, ale nejdříve odhlasujeme ten pozměňovací návrh. Má někdo jiný návrh k proceduře? Není tomu tak.

Pro jistotu nechám o proceduře hlasovat, a to v hlasování číslo 125, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 183 pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat. Budeme tedy postupovat, jak řekl pan zpravodaj.

Čili nejdříve pozměňovací návrh pana zpravodaje Zahradníka k návrhu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Mám ho tedy předložit. Je to návrh, který říká, aby v bodu římská I arabská 1 za slovy "na majetcích států" bylo vloženo slovo "v Čechách" a čárka. K návrhu pana Holomčíka samozřejmě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře. Je to u návrhu pana poslance Holomčíka.

Rozhodneme v hlasování číslo 126, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 183 pro 72, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu jako celku bez té změny. Je tomu tak? Je. Prosím, jde o návrh pana poslance Holomčíka bez té změny, která byla navržena, ale nebyla schválena.

Rozhodneme v hlasování 127. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 127, z přítomných 183 pro 46, proti 46. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Další návrh je návrh poslance Zahradníka, tedy můj. A tady bych, pane předsedající, prosil, zdali bychom mohli hlasovat o jednotlivých bodech 1, 2, 3, 4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, po bodech.

Poslanec Jan Zahradník: Bod 1 – vyzývá vládu České republiky, aby bezodkladně připravila a začala realizovat akční plán atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili o tomto rozhodneme v hlasování 128, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 128, z přítomných 183 pro 62, proti 1. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Druhý návrh – vyjadřuje přesvědčení, že příslušná ministerstva by měla na návrzích řešení spolupracovat s odborníky z řad lesníků s prioritním cílem atd., jak jsem řekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, víme. Hlasování 129, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 129, z přítomných 183 pro 77, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Další návrh – vybízí k obezřetnému přístupu k návrhům, které předkládají ekologičtí aktivisté atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano.

Kdo je pro? Hlasování 130. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 130, z přítomných 184 pro 23, proti 3. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Další návrh – vyzývá vládu k přípravě legislativních změn v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 131, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 131 z přítomných 184 pro 50, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Dalším návrhem je návrh pana poslance Okamury, který tady předložil pan Fiala se změnou – namísto "snížili" "zhoršili".

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požaduje někdo hlasovat o změně v návrhu? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat v hlasování pořadové číslo 132 o návrhu poslance Okamury ve znění přečteném panem poslancem Fialou. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 132 ze 184 přítomných pro 55, proti 3. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Zahradník: Další – návrh paní poslankyně Pekarové Adamové, který tady předložila se změnou od roku 2012 – vynecháno. (Poslanec Stanjura z místa žádá o přednostní právo vystoupit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já jsem myslel, že ještě 18.30 neuplynulo, 18.31 není, ale pan předseda klubu ODS má slovo s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem to nenavrhoval ani nevymyslel, ale v 18.30 má začít jiný bod a musíme se řídit schváleným programem. Pane místopředsedo, nemůžeme pokračovat v hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V tom případě přeruším bod 102. (Hluk v sále.) Požádám o výměnu v řízení schůze, slovo má s přednostním právem pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Protože byl bod přerušen dříve, než jsem byl vyzván ke slovu, tak nevím, jestli je to ještě možné, ale chtěl jsem mimořádně navrhnout, že bychom prodloužili předchozí bod o pět minut, a hlasování tím pádem stihli. Ted' nevím, jestli je uzavřen předchozí bod. (Neklid v sále.) Už mám asi smůlu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Máte přednostní právo, můžete mluvit, pane místopředsedo. Ale pokud jste pokládal otázku, tak jsem vám nerozuměl. Prosím ostatní o větší klid!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ptám se, jestli ještě můžu navrhnout odložení bodu volby místopředsedy o pět minut, abychom stihli dokončit hlasování, tedy mimořádně upravit pořad.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura. (V sále je stále velký hluk a velmi špatná slyšitelnost!) Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych předpokládal, pane místopředsedo prostřednictvím jiného pana místopředsedy, že kdo jiný by měl znát jednací řád než ti, kteří řídí naše schůze. (Potlesk v levé a střední části sálu.) Váš návrh není vůbec hlasovatelný.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já jen chci připomenout, že jednací řád je zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se ještě někdo s přednostním právem? Pokud ne, tak přecházíme k bodu, který máme zařazen na 18.30. Je to bod

80.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Prosím, aby se slova ujala místopředsedkyně volební komise paní poslankyně Monika Jarošová, seznámila nás s kandidátem a seznámila nás s dalším postupem. (Hluk v sále neutichá!)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid v jednacím sále, abychom mohli vyslechnout slova paní místopředsedkyně volební komise. Máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na základě toho, že pan dnes již exmístopředseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček byl ke dni 27. června 2018 jmenován vicepremiérem a ministrem vlády, pan předseda volební komise Ing. Martin Kolovratník dne 29. 7. 2018 na 16. schůzi Poslanecké sněmovny vyhlásil lhůtu k doručení nominací na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny, a to do pondělí 9. července 2018 do 12 hodin. Volební komise v pondělí 9. července 2018 –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já vás přeruším, paní místopředsedkyně volební komise. Dámy a pánové, znovu vás prosím o to, abychom tady vytvořili důstojné prostředí pro volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny, takové prostředí tu v tuto chvíli není. Prosím předsedy jednotlivých poslaneckých klubů, aby požádali kolegy ze svých poslaneckých klubů o klid, jinak situaci nezvládneme.

Prosím, paní místopředsdkyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji. Volební komise v pondělí 9. července 2018 projednala předložený návrh poslaneckého klubu na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny a přijala usnesení per rollam č. 85, které bylo neprodleně zasláno předsedům poslaneckých klubů. Ještě připomínám, že 22. 11. 2017 Poslanecká sněmovna svým usnesením č. 7 stanovila počet místopředsedů Poslanecké sněmovny na pět. Poslaneckým klubem byl navržen tento kandidát na místopředsedu Poslanecké sněmovny: pan Hanzel Tomáš z ČSSD. (Hluk v sále je obrovský.)

Podle zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, se místopředsedové Poslanecké sněmovny volí většinovým způsobem a tajným hlasováním dle § 75 odst. 1. Volba probíhá nejvýše ve dvou kolech. V prvním kole je místopředsedou Poslanecké sněmovny zvolen ten kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců. Nezíská-li kandidát nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců, koná se druhé kolo první volby. Do druhého kola postupuje nezvolený kandidát z prvního kola. Ve druhém kole je zvolen ten kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců. Nebylo-li ani po druhém kole volby obsazeno stanovené místo místopředsedy, koná se první kolo druhé volby s novými kandidáty, které předkládají poslanecké kluby volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženému kandidátovi na místopředsedu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do rozpravy? Mám zde přihlášku pana poslance Hanzela. Máte slovo, prosím.

Poslanec Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Já jsem vám chtěl představit svůj hlas, protože některá média píší, že jsem tady ještě nevystoupil a že jsem němý. Takže vám chci říct, že nejsem němý a že mě nevychovaly srny.

Ale teď vážně. Před vstupem do Poslanecké sněmovny jsem vykonával dvanáct let funkci primátora města Karviné a myslím si, že za svoji práci jsem se nemusel nikdy stydět. Pokud budu zvolen do funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny, udělám všechno pro to, abych ji důstojným způsobem reprezentoval. Své zkušenosti z komunální politiky, byť nezastírám, že je to samozřejmě zcela diametrální rozdíl a úplně jiná disciplína, se pokusím přenést i do řízení tohoto ctihodného orgánu. Chtěl bych vás poprosit o vaši podporu. Chci vám ještě říct, že k této volbě přistupuji s maximální pokorou a respektem.

Děkuji vám. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Není tomu tak, tedy rozpravu končím a předávám slovo paní místopředsedkyni volební komise, aby nám řekla další postup.

Poslankyně Monika Jarošová: Ještě jednou zopakuji, že poslaneckým klubem byl navržen kandidát pan Hanzel Tomáš z ČSSD a o způsobu volby se nehlasuje, neboť se jedná o volbu tajnou ze zákona. Nyní vás, pane předsedající, prosím o přerušení tohoto bodu a vyhlášení prvního kola první volby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já tak učiním. Ještě vás poprosím, paní místopředsedkyně, o stanovení lhůty a také času, ve kterém se zde můžeme setkat a kdy nás seznámíte s výsledkem volby.

Poslankyně Monika Jarošová: Hlasovací listky budeme vydávat od 18.40 do 18.50, tedy necháme si deset minut na vydávání hlasovacích lístků. Je to docela šibeniční termín. (V sále je velký hluk a neklid.) Necháme si osm minut. V 18.59 bych vyhlásila výsledek. Pokusíme se o to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ale můžeme výsledek vyhlásit i třeba v 19 hodin. Raději si dejme čas, který je realistický a který volební komise opravdu stihne. (Výkřik smíchu z pravé části sálu.)

Poslankyně Monika Jarošová: Takže v 19 hodin vyhlásím výsledek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přerušuji jednání a v 19 hodin se zde setkáme a budeme seznámeni s výsledkem volby. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 18.39 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajuji přerušené jednání po konání tajné volby, bodu 80 schváleného pořadu, což byl návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny, a prosím paní místopředsedkyni volební komise, paní poslankyni Moniku Jarošovou, aby nás seznámila s výsledkem této volby.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážené dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámila s výsledkem volby místopředsedy Poslanecké sněmovny. Počet vydaných hlasovacích lístků byl 174, počet odevzdaných, platných i neplatných, také 174, kvorum bylo 88 a pan Tomáš Hanzel získal 100 hlasů, takže byl zvolen v tomto prvním kole. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Blahopřeji panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny ke zvolení. Děkuji paní místopředsedkyni volební komise. Pan místopředseda se hlásí, takže mu samozřejmě udělím slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za vaše hlasy. Jak jsem říkal, udělám všechno pro to, abych důstojně reprezentoval toto ctihodné shromáždění, a těším se na spolupráci s vámi se všemi. Děkuji. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, na základě dohody předsedů poslaneckých klubů se nyní vrátíme k přerušenému bodu

102.

Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v České republice

Dokončíme zbývající hlasování, což v tomto případě můžeme udělat i po 19. hodině. Prosím pana poslance Zahradníka, aby nás provedl zbytkem hlasovací procedury.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. My jsme skončili hlasování u návrhu usnesení, který předložila paní poslankyně Pekarová. Jen připomenu, že ten návrh je identický s návrhem v obecné rozpravě, pouze s tím, že jsou v bodu II 1 vynechána slova "od roku 2012".

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takže slyšeli jsme, o čem budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133. Přihlášeno 180 poslanců, pro 28, proti 19. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Další návrh je návrh, který předložil pan poslanec Kováčik, a ten je předkládán ke hlasování v tom tvaru, v jakém byl panem poslancem předložen v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134. Přihlášeno 179 poslanců, pro 133, proti 19. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. A poslední návrh, pane předsedající, je návrh pana poslance Čížinského, který byl také tady představen v obecné rozpravě a je předkládán k hlasování ve stejném tvaru, v jakém byl předložen.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 135. Přihlášeno 180 poslanců, pro 33, proti 59. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Jan Zahradník: To je, pane předsedající, z předložených návrhů všechno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi a končím projednávání tohoto bodu. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám procedurální návrh. Navrhuji vyřadit z programu schůze všechny doposud neprojednané body.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. O tomto návrhu dám hlasovat, ale ještě se hlásí s přednostním právem pan předseda Michálek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jen jsem chtěl uvést na pravou míru informaci, která tady zazněla při tom projednávání předtím, že skutečně ta materie není upravena zákonem, ale je upravena usnesením Poslanecké sněmovny, a to usnesením 23. schůze z 25. listopadu 2003, takže poměrně antickým usnesením, podle kterého návrh na přeřazení bodu schváleného pořadu schůze lze přednést pouze do 30 minut od zahájení denního jednání Poslanecké sněmovny. Tak jenom to, že tady zaznělo, že to je zákon, tak ano, jednacím řád je zákon, ale toto není upraveno zákonem, je to prováděcí usnesení Poslanecké sněmovny.

Pokud jde o ten návrh pana poslance Stanjury, tak my nepodpoříme návrh na vyřazení bodů z programu jednání, protože jsou tam důležité věci, jsou tam i věci, které předložila sama vláda, včetně návrhu pana premiéra na zastropování platů poslanců. Takže my určitě chceme dál pracovat, té práce je tady hodně a myslím si, že bychom to jednání dneska neměli ukončovat a odjet na prázdniny. (Potlesk několika poslanců z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zazněl zde návrh na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 16. schůze Poslanecké sněmovně. Dám nyní o tomto návrhu hlasovat. Je zde žádost o odhlášení, všechny

jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Nyní zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 136. Přihlášeno 165 poslanců, pro 82, proti 54. Návrh nebyl přijat a body z jednání Poslanecké schůze jsme nevyřadili.

Pan poslanec se hlásí k hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Dovolím si zpochybnit hlasování. Díval jsem se, že na tlačítku mám nula, a chtěl jsem hlasovat ano. Zpochybňuji hlasování, ještě si počkám na sjetinu, ať je to přesně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pan poslanec Hájek zpochybnil hlasování. Dám nyní o zpochybnění hlasování hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 137. Přihlášeno 166 poslanců, pro 159, proti 3. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 16. schůze Poslanecké sněmovny.

Toto hlasování jsem zahájil nyní. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 138. Přihlášeno 162 poslanců, pro 87, proti 55. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme projednali stanovený pořad 16. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím.

Na závěr si dovoluji připomenout, že 17. schůze Poslanecké sněmovny bude zahájena zítra v 9.20 minut. Pěkný večer.

(Schůze skončila v 19.09 hodin.)